

Universitat de Girona

EL TREBALL EN EQUIP DELS MESTRES. CAUSES I EFECTES

Josep JUANDÓ BOSCH

ISBN: 978-84-692-1446-6

Dipòsit legal: Gi. I30-2009

<http://hdl.handle.net/10803/7989>

ADVERTIMENT. L'accés als continguts d'aquesta tesi doctoral i la seva utilització ha de respectar els drets de la persona autora. Pot ser utilitzada per a consulta o estudi personal, així com en activitats o materials d'investigació i docència en els termes establerts a l'art. 32 del Text Refós de la Llei de Propietat Intel·lectual (RDL 1/1996). Per altres utilitzacions es requereix l'autorització prèvia i expressa de la persona autora. En qualsevol cas, en la utilització dels seus continguts caldrà indicar de forma clara el nom i cognoms de la persona autora i el títol de la tesi doctoral. No s'autoritza la seva reproducció o altres formes d'explotació efectuades amb finalitats de lucre ni la seva comunicació pública des d'un lloc aliè al servei TDX. Tampoc s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant als continguts de la tesi com als seus resums i índexs.

ADVERTENCIA. El acceso a los contenidos de esta tesis doctoral y su utilización debe respetar los derechos de la persona autora. Puede ser utilizada para consulta o estudio personal, así como en actividades o materiales de investigación y docencia en los términos establecidos en el art. 32 del Texto Refundido de la Ley de Propiedad Intelectual (RDL 1/1996). Para otros usos se requiere la autorización previa y expresa de la persona autora. En cualquier caso, en la utilización de sus contenidos se deberá indicar de forma clara el nombre y apellidos de la persona autora y el título de la tesis doctoral. No se autoriza su reproducción u otras formas de explotación efectuadas con fines lucrativos ni su comunicación pública desde un sitio ajeno al servicio TDR. Tampoco se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al contenido de la tesis como a sus resúmenes e índices.

WARNING. Access to the contents of this doctoral thesis and its use must respect the rights of the author. It can be used for reference or private study, as well as research and learning activities or materials in the terms established by the 32nd article of the Spanish Consolidated Copyright Act (RDL 1/1996). Express and previous authorization of the author is required for any other uses. In any case, when using its content, full name of the author and title of the thesis must be clearly indicated. Reproduction or other forms of for profit use or public communication from outside TDX service is not allowed. Presentation of its content in a window or frame external to TDX (framing) is not authorized either. These rights affect both the content of the thesis and its abstracts and indexes.

El treball en equip dels mestres. Causes i efectes.
Tesi doctoral

Directora: Dra. Anna Ma. Geli de Ciurana
Tutora: Dra. Ma. Lluïsa Pérez Cabaní
Doctorand: Josep Juandó Bosch

Universitat de Girona

Dra. Anna Ma. Geli de Ciurana,
Directora

Sr. Josep Juandó Bosch,
Doctorand.

Girona, octubre de 2008

Índex general

	Pàgina
1.-Justificació	1
1.1.Per què treball en equip a l'escola?	1
1.2.De la generalitat del tema a la concreció de l'objectiu de l'estudi.	4
2.-Teories prèvies	6
2.1. Introducció	6
2.2. Definició de treball en equip	7
2.3. Alguns aspectes metodològics en relació al treball en equip	12
2.4. El fons de la qüestió: les relacions humanes	15
2.5. Mapa de teories prèvies	29
3.-Plantejament de la recerca.	30
3.1.L'orientació de la recerca depèn de l'objecte d'estudi	30
3.2.Algunes característiques de les metodologies qualitatives.	31
3.3.El paper de l'investigador en metodologies qualitatives	38
3.4.El paradigma que acull el model	41
3.5.Adopció de la <i>grounded theory</i>	44
3.6.Concreció de l'objecte en un cas	49
3.7.Una idea prèvia de l'objecte d'estudi.	53
3.8.El disseny d'investigació	54
4.-L'estudi de cas:	56
4.1. Esquema de desenvolupament	56
4.2. Fase 1. Selecció del cas	58
4.3. Fase 2. De la recollida de dades a la categorització inicial	61
4.4. Informe preliminar i el seu feedback	64
4.5. Fase 3. Desenvolupament de les categories inicials.	66
4.6. Fase 4. Integració de les categories.	68
4.7. Fase 5. Descripció i escriptura de la teoria. Informe final.	92
4.8. Retorn de l'informe final als informants	104
5.-L'informe final al costat del mapa previ de teories.	109
6.-Apunts cap al futur	113
6.1.- Notes per a la millora del treball en equip a l'escola.	113
6.2.-Noves línies de treball i de recerca.	115
6.3.- Una proposta de formació inicial dels mestres.	115
7.-Consideracions finals	118
8.-Agraïments	120
9.-Bibliografia citada	121
10.-Annexos	En volum a part

1.JUSTIFICACIÓ

1.1.Per què treball en equip a l'escola?

Fa sis anys que vaig prendre la decisió de fer la meva tesi doctoral sobre el treball en equip a l'escola. I avui, dia 31 de març de 2005, tot llegint "Metodologia de la investigació cualitativa" de Rodríguez,G., Gil, J i García,E, de 1996, començo d'escriure alguna cosa amb la intenció d'insertar-la a la introducció del meu treball.

Es tracta, per tant, de dues qüestions: l'elecció del tema i la decisió d'escriure. Les explicaré separatament.

L'elecció del tema.

Quan algú em demana què soc, de què faig, a què em dedico professionalment, la primera resposta que em ve al cap és "faig de mestre". No dic "sóc mestre", perquè aquest "sóc" em sona pedant. Igual com difícilment em surt l'expressió "sóc pedagog". Sóc llicenciat en pedagogia. Ser mestre vol dir més coses que haver estudiat per fer de mestre o haver fet de mestre. Vol dir estar investit d'un reconeixement social que les comunitats no estan disposades a atorgar a tothom qui es dedica a la docència. Vol dir, segurament, mostrar-se posseïdor d'uns valors gens fàcils d'adquirir, de mantenir i de transmetre.

Quan em trobo, doncs, davant d'aquesta pregunta, que per a mi arriba a resultar enutjosa, no solo fer referència al meu pas per l'administració educativa –*massa difícil d'explicar, el que vaig fer, amb tot el gust, allà*-, i també és difícil encara que m'assigni la professió de professor universitari. Potser és massa recent la meva incorporació a la docència a l'educació superior, i massa precària, parlant en termes administratius. De manera molt automàtica, doncs, especialment si bado gaire, em surt "faig de mestre".

Noto, doncs, que el meu pas per l'escola primària fent de mestre, va deixar una marca notòria en la meva tarja professional. De fet, és d'aquesta època d'on arrenca la idea de fer la tesi sobre el treball en equip a l'escola.

Vaig fer els cursos de doctorat quasi d'esma. Una companya, avui mateix també atrafegada en una tasca semblant a la que m'ocupa, em va convidar a matricular-me en el primer programa de doctorat en Innovació Educativa que es feia a Girona, encara depenent de la Universitat Autònoma de Barcelona. Si en fa d'anys d'això! El meu ànim per seguir aquell programa, va ser el mateix que m'havia portat a llicenciar-me en ciències de l'educació després d'acabar magisteri: aprofundir en els coneixements en educació.

Acabats els cursos, va venir el plantejament de la tesi. Una tesi sobre què? Llavors estava jo en contacte amb un petit grup de reflexió. Tan petit que érem entre dues i quatre persones, a les quals ens tenien preocupats força seriosament un parell de temes d'escola:

**El temps del mestre:* el temps que el mestre necessita per fer totes les funcions que té assignades, el temps del qual disposa per dur-les a la pràctica, el temps que cobra per aquesta feina,... la distància entre el temps laboral, el temps professional i el personal.

**El treball en equip a l'escola:* en una escola, avui, hi treballa molta gent. Tenen una actuació coherent i conjuntada? Quantes vegades tenen els mestres diferències agudes en els plantejaments professionals, implícites o explícites, que afavoreixen ben poc l'aprenentatge i l'educació? Quantes vegades el coneixement d'aquestes diferències fins i tot fa patir els propis mestres i els fa passar malament les hores de treball, que són les de la part central del dia, les més boniques?

També hi havia un tercer tema que m'atreia com a objecte de la tesi. Quan vaig fer de mestre, un dels continguts curriculars que més em va atreure personalment, i que vaig intentar desenvolupar en la mesura de les meves possibilitats, era l'astronomia. *Astronomia per a nens*. Li vaig trobar càrrega conceptual, procedimental i fortament actitudinal, i moltes mancances en el tracte que rebia a l'escola.

Passo per alt alguns detalls més o menys irrelevants per exposar el per què de la meva elecció final.

Quan en els inicis de l'escola primària un sol mestre –per posar-ho ben clar i en un extrem, un mestre de poble- atenia a classe tots els nens de la

comunitat, tinguessin l'edat que tinguessin, entre els 6 i els 12 anys, i fossin més o menys, entre els 8 i els 50, aquell mestre acabava coneixent notablement cadascun dels seus alumnes; no els tenia a classe unes hores setmana o els cursos escolars corresponents a un cicle de l'educació primària d'avui. Els tenia tot el dia, i des del moment en què entraven a l'escola fins que se'ls acabava l'edat escolar.

Cada mestre coneixia cada nen, i cada nen coneixia el seu mestre. Es podia complir amb facilitat el precepte de Baldiri Rexach quan deia, ja el 1749 que els mestres

“estàn obligats à examinar las capacitats de sos Deixebles, perquè aixís pogan proporcionar las ensenyanças à sa capacitat” Rexach (pàg.25-26).

Que en són d'antics, els deutes que té l'educació escolar envers els seus usuaris!

En aquella situació, doncs, la coherència metodològica i de tractament dels continguts –de tot tipus de continguts- de l'escola, estava garantida implícitament.

Ara les circumstàncies són diferents. Cada nen i cada nena és atès per un col·lectiu de mestres, al llarg de la seva escolaritat. Un col·lectiu que pot arribar a ser considerablement gran, fins i tot en el breu temps d'una mateixa jornada escolar. I els nens continuen tenint el mateix dret a la coherència metodològica i de tractament dels continguts que han tingut sempre.

Per garantir aquest, dret el camí que cal que seguim de manera indiscutible és el de la coordinació entre els mestres, el treball en cooperació, el treball en equip.

L'actual model d'escola porta implícit l'encàrrec de la societat als mestres, de treballar conjuntament. El treball en equip s'ha convertit en una característica essencial de l'exercici de la feina de mestre.

Davant d'un argument d'aquest pes, les altres dues alternatives que jo em plantejava com a possibles temes de la meua tesi van passar a un pla secundari. Parteix, doncs, el present treball, de la convicció de la necessitat de promocionar el treball en equip a les escoles.

Amb l'únic objectiu d'acotar el camp de treball, em centraré a l'escola primària. Sense que aquesta limitació vulgui insinuar de cap manera que el treball en equip estigui resolt a la resta de nivells educatius.

La decisió d'escriure.

Després d'una mica de lectura sobre investigació, sobre metodologies, sobre mètodes, sobre treball en equip,... arriba un moment en què t'adones que has de passar a l'acció. És el moment en què allò que llegeixes, aquella informació que reculls connecta amb la teua idea prèvia. És un moment d'una certa màgia. Tot d'una veus clar que allò que t'arriba enllaça amb allò que ja tens. És la construcció.

Un fenomen d'aquestes característiques és el que m'ha passat avui a la pàgina 65 de l'obra de Rodríguez, Gil i Garcia (1996): La fase preparatòria d'una investigació; dins ella, l'etapa reflexiva, on diu...

"El punto de partida de la investigación cualitativa es el propio investigador: su preparación, experiencia y opciones ético/políticas."

Rodríguez,G; Gil, G; Garcia,E (pàg. 65)

Tot d'una m'he adonat que parteixo d'una experiència i que tinc unes opcions fetes. Aquí començo d'escriure. Qui sap si aniré seguint la proposta d'aquests autors en el desenvolupament del treball. Ara com ara em sembla una bona guia per a una investigació.

1.2.De la generalitat del tema a la concreció de l'objectiu de l'estudi.

El treball en equip dels mestres. Estat actual i perspectives de futur. Aquest era el títol de la tesi en el moment de la seva inscripció. És evident que demanava major concreció. Inicialment el meu plantejament era d'establir les característiques que la comunitat científica assigna al treball en equip,

investigar el grau de presència d'aquestes característiques a les escoles, per acabar apuntant quines dificultats veuen els mestres per implantar el treball en equip i quins factors creuen que el facilitarien.

Aquest era un plantejament molt ambiciós, que he anat descartant; que he hagut d'anar descartant. Perquè l'objectiu era molt clar a l'inici i continua essent molt clar, però l'abast del treball, com segurament deu passar en altres casos, es va acotant de mica en mica, a mesura que la recerca avança, a mesura que es concreten les fonts d'informació, es perfilen els mètodes de treball, es van veient els colors de les coses, les seves formes i, sobretot, les seves grandàries.

De manera que, ben aconsellat per les persones que m'han dirigit i recolzat en aquesta tesi, vaig anar dibuixant els límits de la meva recerca, fins a definir el que finalment ha estat l'objectiu definitiu: *Descriure com és el treball en una escola –un col·legi d'educació infantil i primària- en el qual es considera que es treballa en equip.*

2. TEORIES PRÈVIES

2.1.Introducció

Quan es fa l'exercici de buscar informació sobre *treball en equip*, a partir d'un buscador de la xarxa com és usual avui en dia, almenys per començar, apareix un número de set xifres d'entrades. Era d'esperar. Quan es qualifica la cerca, acotant el concepte, focalitzant-lo en l'àmbit educatiu, evidentment el nombre d'entrades es redueix a mesura que s'avança en la cerca. Fins aquí tot bé.

La sorpresa arriba quan a través d'aquest procés es té la sensació, fonamentada perquè es basa en allò que s'ha estat buscant, de que les aplicacions de treball en equip i l'estudi del propi concepte, tenen un nivell de desenvolupament sensiblement major en el món de la producció que en l'àmbit de les ciències humanes, i més encara que en el camp educatiu.

Buscant les raons d'aquest fet, apareixen hipòtesis prou plausibles: els sectors primari i sobretot secundari de l'economia, han descobert que si se sumen de forma coordinada els esforços de diverses persones, el resultat del treball és millor, més gran i més ràpid. La relació directa d'aquestes conseqüències amb els balanços econòmics deuen tenir alguna cosa a veure amb d'interès que les grans empreses mostren en el desenvolupament de mètodes, tècniques, i estratègies de treball en equip, i amb l'esforç que hi destinen.

Si parléssim, més enllà dels àmbits als quals fan referència els paràgrafs anteriors, d'una cultura del treball en equip, la cultura de la col·laboració, de manera contraposada a una cultura del treball individual, probablement conclouríem que genèricament estem molt ancorats en la cultura del treball individual. Quan una persona ha de plantejar-se resoldre una qüestió, elaborar un projecte, iniciar qualsevol empresa, es fa preguntes en la direcció del *per on començo?, on trobo informació?...* Molt poques vegades la primera pregunta és *amb qui ho puc fer?*

Calin fa referència a aquest tipus de fet, concretant-lo a l'escola, quan diu:

« Le travail en équipe est étranger à l'organisation historique du système éducatif français, et par contrecoup à la culture professionnelle des enseignants, aussi bien dans l'enseignement primaire que dans l'enseignement secondaire. L'organisation de notre système éducatif est, disons, « pyramidale », pour utiliser un vocable qui ne fâchera personne ». Calin ,2008

És fàcil sentir, entre mestres i professors de qualsevol nivell educatiu, des de l'educació infantil fins a la superior, i potser inclús amb més freqüència en l'àmbit universitari, expressions com ara... *Em sembla important que els alumnes treballin en equip, però com els en podem ensenyar, si nosaltres no en sabem?*.

Una preocupació semblant es reflecteix en el següent paràgraf, extret de Plenchette-Brissonnet (1987), quan fa referència a l'àmbit del treball social:

“Actualment hi ha un desfasament evident i problemàtic entre la necessitat i el desig de treballar en equip i el grau d'elaboració o d'integració de les eines existents per a posar-lo en pràctica...

És aquest desfasament allò que explica el malestar que pesa sobre el treball en equip i la seva menor eficàcia...” . Plenchette-Brissonnet (pàg. 6)

En el capítol que aquí es comença es fa un exercici d'abstracció a la cerca d'una aproximació al concepte de treball en equip, a partir d'aportacions directament provinents del món de l'educació, però també provinents d'altres ciències socials i humanes sense excloure, ans al contrari, algunes conclusions que, extretes d'investigacions i experiències relacionades amb àmbits de la producció industrial, al parer de l'autor resulten significatives i fins a cert punt extrapolables al treball col·laboratiu en qualsevol àmbit.

2.2. Definició de treball en equip

En primer lloc resulta necessari establir el concepte de treball en equip, derivat, com no pot ser d'altra manera, del concepte mateix d'equip. En aquest sentit ajudaria el fet de poder diferenciar de manera clara els

conceptes de grup i equip. Per regla general, els estudiosos de la matèria fan aquesta diferenciació fent referència a un major nivell d'organització intencional en un equip que en un grup; un grup resultaria quelcom més esporàdic, més espontani, menys lligat a intencionalitats. No obstant, la literatura sobre el tema no evidencia un consens en aquesta línia. Diferents investigadors utilitzen la paraula grup i la paraula equip per referir-se a significats sensiblement semblants si no idèntics. Les cites que apareixen al llarg d'aquest capítol il·lustren aquesta circumstància.

Això no treu que hi hagi partidaris de la diferenciació entre els conceptes de grup i equip en una línia semblant a l'esmentada suara:

« On confond souvent « travail en groupe » et « travail en équipe ». J'aurais tendance pour ma part à les différencier nettement, voire à les opposer (?). L'expression « travail en groupe » désigne plutôt le fait d'effectuer ensemble un tâche commune ; la **différenciation** des tâches est faible ; elle est plutôt, quand elle existe, une simple *répartition* des tâches, décidée au cours de l'activité par le groupe lui-même ; la **hiérarchisation** est faible ou inexistante, et n'est décidée (sciemment ou non) que par le groupe, au cours de son activité ou de son fonctionnement. L'expression « travail en équipe » désigne plutôt une collaboration étroite entre personnes effectuant des tâches interdépendantes mais différentes « . Calin,2008

En qualsevol cas, no resulta difícil establir quines són les característiques que defineixen el que en direm treball en equip. A tall de procediment podem posar de costat algunes definicions que ens poden servir de punt de partida:

“Un equipo es cualquier clase de grupo con unas metas comunes, un trabajo que debe ser realizado por más de una persona y cuya realización redunda en algún tipo de beneficio para cada uno de sus miembros.” Maginn (pàg. 5)

“El simple hecho de que unas cuantas personas estén reunidas en un lugar, en un momento determinado, no significa que constituyan un grupo. El grupo es algo organizado, estructurado, ordenado, que se

mantiene como unidad en virtud de su cohesión interna y en vistas a conseguir un fin común”. Vázquez (pàg. 10)

“L’equip és una estructura tancada, de diversos personatges, que s’ha d’assegurar un mínim de cohesió interna per a funcionar i dur a terme els seus projectes”. Plenchette-Brissonnet (pàg. 35)

Aquests textos de Maginn (1995), Vázquez (1990) i Plenchette-Brissonnet (1987) fan un ús indiferenciat de les paraules grup i equip, alhora ens acosten a la idea de *l’objectiu comú* com a un element essencial del treball col·laboratiu, així com a la necessitat del concurs de *vàries persones* per aconseguir-lo. Ens apunten també la idea del *benefici* que el treball en equip suposa per a cadascun dels components i de la necessitat de la *cohesió interna* del conjunt.

Bonals (1996), ja en el marc ben pròpiament educatiu, contextualitza la mateixa necessitat de l’objectiu comú, al qual atribueix el paper de causa i justificació del treball en equip a l’escola:

“Para dar una respuesta óptima a las necesidades educativas de los alumnos es necesario un laborioso trabajo en equipo con la finalidad de hacer compatibles la diversidad de estilos de enseñanza, de tal manera que los grupos de alumnos saquen ventajas de la idiosincrasia de cada profesional, y a la vez encuentren una adecuada coherencia metodológica”. Bonals (pàg. 42)

D’una manera semblant s’expressa Mahieu (2002), després de deixar a l’aire el dubte sobre si l’equip genera el treball o el treball genera l’equip:

“Así el equipo solo existe en y por la acción. Sin entrar en el debate de saber qué va antes, si el equipo o el proyecto, el equipo docente encuentra su razón de ser en la complejidad, en la variedad de la función de enseñar,...” Mahieu, 2002

Resulta especialment explícita l’afirmació de González, Silva & Cornejo (1996), quan posen en paral·lel productivitat i benestar, tot parlant del treball en equip:

“La finalidad general es conseguir una mayor productividad y mejorar la calidad de vida en el trabajo”. González, Silva & Cornejo (pàg. 53)

La concurrència de vàries persones amb un objectiu comú, amb una dinàmica de treball concreta per a la seva consecució, la cerca d'un benefici, suposen la posada en escena de diverses condicions i circumstàncies, alhora que provoquen diverses conseqüències que podem trobar recollides en diferents treballs.

Com a element global del treball en equip, alhora factor i conseqüència, cal considerar la dinàmica interna, amb unes característiques pròpies i amb múltiples variables incidents.

“Se puede decir que un grupo es un ser en movimiento, y que su moverse es el resultado de unas fuerzas ejercidas desde el exterior, y otras desde el interior del mismo grupo”. López-Yarto (pàg. 13)

En una línia semblant, González, Silva i Cornejo (1996) fan referència a la dinàmica interna que es genera en cada equip i que l'acaba definint:

“Los grupos son en definitiva un sistema de interdependencias y de relaciones estructuradas que se interrelacionan coordinadamente con el conjunto organizacional”. González, Silva & Cornejo (pàg. 27)

Plenchatte-Brissonnet (1987) apunta un factor clau quan parla de la relació entre l'equip i l'individu:

“...el treball en equip és, per definició, el pas de normes de funcionament individual (la llei individual) a normes de grup. El pas de les primeres a les segones només pot ésser viscut per l'individu com una 'reducció' de la seva 'llibertat' personal... aquest sentiment només pot ésser superat per l'aportació d'una 'quantitat de plaer' compensadora que és fornida, en concret, per la qualitat de producció del grup”. Plenchette-Brissonnet (pàg. 22)

Tenim doncs, que hi ha treball en equip quan un conjunt de persones es reuneixen per treballar junts per un objectiu comú, i que aquest fet genera una dinàmica concreta, viva, que va governant el propi equip. Plenchette-Brissonnet (1987) concreta més en aquesta direcció i identifica alguns esculls (resistències) i algunes fortaleses (complementarietat, optimització de capacitats, negociació) que porta implícit el mateix procés de la col·laboració:

“Alguns exemples d'objectius específics del treball en equip:

-...

-La ruptura de les resistències, dels 'a priori', de les 'imatges',...

-La complementarietat, l'eixamplament de les percepcions i de les anàlisis

-...

-Una millor utilització de les competències individuals

-La força de negociació de l'equip”. Plenchette-Brissonnet (pàg. 11-14)

Scott & Flanigan (1996) posen un èmfasi pintat d'un color ben vistent tot allò de positiu que entenen que comporta del treball en equip, quan parlen del consens, element necessari en el marc de tota col·laboració:

“Achieving consensus is a journey that begins with multiple points of view and ends with mutual agreement... Reaching consensus is about the journey that begins with 'I' and ends in 'We'”. Scott & Flanigan (pàg. 3)

Podem, doncs, apuntar la conclusió de que no hi ha un consens en la comunitat científica en que calgui un ús diferenciat de la paraula equip i de la paraula grup. Per altra banda podem concloure també, inicialment, que quan es parla de d'aquest tipus de treball –aquí en direm treball en equip-, es parla d'un *conjunt de persones*

que persegueixen un *objectiu comú*, que en el camí cap consecució del qual generen una *dinàmica col·lectiva* que *negocia constantment amb la llibertat individual*

i que el *benefici* final per al conjunt dels components i per a cada component individualment juga un paper important en la *cohesió* i la consolidació del treball en equip i del propi equip.

2.3.-Alguns aspectes metodològics en relació al treball en equip.

En determinats àmbits professionals s'han desenvolupat formes específiques de treball en equip en funció, entre altres factors, del tipus de relació laboral que s'estableix entre els components dels equips o de la naturalesa mateixa del treball a dur a terme.

Un dels exemples d'aplicació del treball en equip en un sector concret és el que va desenvolupar Watermann (1993) en entorns de producció industrial, basat en assegurar a l'entorn d'una mateixa taula professionals provinents de les diferents seccions d'una mateixa empresa per posar en comú els punts de vista sobre el producte final amb l'objectiu de descobrir noves formes de treballar per millorar els resultats:

“Prenez tels collaborateurs dans un département, tels autres dans un deuxième et rassemblez-les pour solutionner des problèmes communs a l'ensemble de l'entreprise, voilà, simplement, ce que j'appelle l'adhocracie”. Watermann (pàg. 11)

En un àmbit ben diferent, el del treball social, Plenchette-Brissonnet (1987) formula un mètode pròpiament dit de posada en funcionament del treball en equip:

“El mètode –de treball en equip- s'estructura al voltant de dues grans fases:

-la fase d'elaboració del projecte d'equip: és la fase de conceptualització, de construcció negociada, al terme de la qual el grup que ha definit els seus objectius, els seus mitjans i el seu esquema esdevé realment un equip.

-la fase d'execució de l'acció i de control: és la fase activa del treball en equip. A la vista de la realització del projecte és important, però a la vista de la metodologia ho és molt menys. Si la concepció del projecte ha estat ben conduïda, l'acció ha de seguir el seu curs sense majors problemes”. Plenchette-Brissonnet (pàg. 37)

Aquesta idea de que cal assentar les bases del funcionament de l'equip abans de posar-se a treballar és valorada de diferent manera per diferents autors. Maginn (1995) la reforça quan diuen:

“Un error muy importante que cometen los equipos, especialmente los recién formados, consiste en sumergirse en el trabajo antes de definir la forma de trabajar juntos”. Maginn (pàg. 22)

Morgan (2002) ens recorda el model de quatre graons de Tuckman; un model que reforça la idea que la vida dels equips passa fases diferenciades, almenys en àmbits acadèmics:

“This model was established originally by Tuckman (1965) and is well known in management training as the forming/storming/norming/performing model, each word describing each of the four stages a group will go through before reaching maturity:

forming - each group member is new to the task. No one is really sure of their role or why they are there, or whether other members of the group are 'friends' who can be trusted or political players who may use different rules to enforce their own position. Leaders of groups at this stage need to create clear guidance to answer these questions and enable each member to feel valued and recognised.

storming - members will have established some sense of role and identity and will fight to save it. Strongly held views and values will surface as group members disagree about what to do, how to do it, by when things need to be done and who will do them. The challenge for a leader at this stage is to manage the disagreements, to ensure that no one is uncomfortable with the conflict and to steer a way through, identifying key criteria by which to make a decision (where appropriate) first and then to bring the group together. A group leader should ensure that members are commenting on ideas, rather than each other (ie feedback should not be personal) and that no group member is immune to compromise.

norming - having negotiated with each other, a group will need to establish rules and procedures by which progress in the future can be made, perhaps to avoid any breakdown in group relations. For example, ideas may need to be submitted to the group leader first, or perhaps only one member of the group should speak at any one time. Once these are in place a group can move forward much faster. The leader will need to ensure that rules and procedures are verbally agreed to by all in writing as well if necessary on occasion and adhered to.

performing - having agreed on procedures, dealt with personal relationship issues within the group and now feeling comfortable, the group can then get on with the task(s) set or the project to be managed and achieve the results sought.“ Morgan, 2002

Des d'una altra òptica, sense situar-se en un pol oposat, podem trobar autors provinents del camp de la dinàmica de grups com López-Yarto (1997) que es mostren partidaris de prioritzar una pràctica reflexiva des del començament:

“Lo que hay que hacer es funcionar realmente en grupo, y luego reflexionar sobre lo que en él pasa. Y a ser posible no esperar mucho a hacer la reflexión” López-Yarto (pàg. 36)

Fins a cert punt entre una i altra postures Watermann (1993) alerta del perill de la precipitació de l'equip en la cerca de resultats i alhora aporten suggeriments en el camí d'una metodologia eficaç que apunti cap a resultats d'una manera reflexiva:

“Des études ont montré qu'une tendance commune aux travaux de groupe était de se jeter sur les solutions. Les groupes sautent directement aux conclusions avant même d'avoir posé les problèmes, d'avoir rassemblé l'information ou d'avoir envisagé des alternatives... Un moyen formidablement important de satisfaire le besoin de structure de toute groupe sans éliminer les alternatives, est d'imaginer et de consigner par écrit le produit fini idéal. Il faut imaginer que le projet est arrivé à terme et qu'il a été une grande réussite...

Habituez-vous à travailler à partir d'hypothèses ou de suppositions. Chacun des membres de l'équipe doit avoir la possibilité de tirer le signal d'alarme si une hypothèse ne li paraît pas convaincante”
Watermann (pàg. 58-78)

Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (1970) des del camp educatiu, partint de l'experiència del *team teaching* es mostren també, encara que implícitament, partidaris del treball en procés continu més que no pas d'un treball seqüencial “establiment de les bases → inici del treball”:

“It is not essential to reach complete agreement on technical and professional matters in the initial steps on establishing team”. Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (pàg. 33)

Com a un element consubstancial al treball en equip trobem doncs, la necessitat d'organització, basada en la compartició de criteris i punts de vista. El que està en discussió i troba diferents tipus de resposta és el moment i el procediment per bastir l'estructura organitzativa.

2.4.-El fons de la qüestió: les relacions humanes.

Unes persones que es posen a treballar juntes, orientades a un objectiu comú, que a mesura que generen la seva pròpia dinàmica la van regulant de manera que resulti satisfactòria, tant la dinàmica com el resultat, tant el procés com el producte, que adquireixen un determinat nivell de cohesió entre elles. Aquesta és una altra aproximació a la definició de treball en equip. Una aproximació que una vegada més evidencia que el factor humà no només és clau, sinó que és la base, la matèria primera del treball en equip.

La consulta a treballs desenvolupats des d'àmbits ben diversos ens permeten identificar alguns elements que juguen un paper important en el desenvolupament del treball col·laboratiu, del treball en equip:

Autoconeixement

És un fet reconegut que la dinàmica d'un equip és saludable i és sostenible en la mesura que els components de l'equip n'obtenen satisfacció. Però quan un forma part d'un equip no pot pretenir que l'equip el satisfaci. Cal que ell mateix actuï en aquesta direcció, faci aportacions que ajudin a la construcció de l'equip, es relacioni positivament amb els companys. Aquest tipus d'actuacions demanen una reflexió prèvia i constant, demanen una consciència de la composició de l'equip i de les relacions humanes que s'estableixen en el seu si.

La pròpia dinàmica de l'equip ajuda els components a donar consistència a aquest procés de reflexió i d'orientació, sempre que hi hagi una base intencional positiva. Bonals (1996), en aquesta direcció, acaba dient:

“Cada docente puede tomar conciencia del modo en que tiende a vincularse con los demás compañeros del equipo”. Bonals (pàg. 20)

Biott & Niass (1992), professors dedicats a la formació inicial de mestres, des de la seva experiència de treball en equip identifiquen una relació íntima entre el treball en equip i la presa de consciència d'un mateix quan diuen:

“As I listened to them I was more able to listen to myself”. Biott & Nias (pàg. 84)

Aquesta mateixa relació és referenciada , fins i tot de manera més argumentada, per Benne, citat per López-Yarto (1997):

“Cuando se enfrenta a los miembros de un grupo con la realidad de su propia conducta y sus efectos en los demás, de una manera más o menos objetiva, y sobre todo cuando se logra que los miembros de un grupo piensen y acepten de modo no defensivo los datos que se les proporcionan, se les lleva a lograr un profundo y significativo conocimiento sobre sí mismos, de cómo reaccionan los demás ante ellos, y de la realidad del grupo humano en general. (Benne, K.D. History of T-Group in the Laboratory Setting, Bradford, L. Ed.)” López-Yarto (pàg. 36)

Scott & Flanigan (1996) posen èmfasi, d'altra banda, en la necessitat de l'autoconeixement per formar part d'un equip de treball:

“After you understand yourself and what you bring on the trip (trip achieving consensus), the next step is to understand the people that you are working with in the group”. Scott & Flanigan (pàg. 24)

Confiança

L'autoconeixement, la presa de consciència de la posició que un mateix té en el grup i de la manera com té de relacionar-se amb els companys, té molt a veure amb la confiança; la confiança en un mateix, però també la confiança en els altres i la confiança en el projecte que aglutina l'equip.

Com en el cas de l'autoconeixement, la confiança té una relació alhora de causa i d'efecte amb la dinàmica de l'equip: quan hi ha confiança es reforça l'equip i el seu procedir, i quan la marxa del projecte és bona, la confiança creix.

González, Silva & Cornejo (1996) des de la perspectiva de la psicologia social; Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (1970) des de l'experiència de l'ensenyament en equip, Watermann (1993) a través de la seva proposta d'adocràcia, i Blake, Mouton & Allen (1990) a partir de l'experiència de l'assessorament d'empreses en qüestions d'organització, posen un èmfasi important en el paper la confiança i la disposició personal:

“Si los individuos no desarrollan la suficiente confianza para trabajar juntos y no están motivados y no se comprometen con los objetivos del grupo es difícil que puedan tener éxito”. González, Silva & Cornejo (pàg. 77)

“The willingness of a number of teachers to cooperate in their work is the starting point which, coupled with their faith in the experiment, leads them to their first essential task: understanding each other”. Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (pàg. 40)

“... sans confiance, il n’y a pas de travail en équipe possible”.
Watermann (pàg. 104)

“La sinergia solamente tiene probabilidad de aparecer cuando el interés por el resultado del equipo se combina con la confianza y el apoyo mutuo entre sus miembros” Blake, Allen & Mouton (pàg. 15)

L’existència de la confiança és el que ha de fer possible la comoditat de l’individu en el grup; una comoditat que el fa sentir serè i lliure d’expressar la seva opinió; una opinió que sap que serà escoltada. Aquesta és la base per a la posada en comú de punts de vista, que ha de servir per a l’enriquiment del projecte i de cada component de l’equip a mateix temps. També en aquest cas hi ha una alimentació mútua entre la confiança i la cohesió de l’equip:

“Cada uno de los integrantes de un equipo docente ha de poder disfrutar, en el trabajo en grupo, de una posición suficientemente gratificante y constructiva, que por un lado le permita enriquecerse como profesional y como persona, y por otro lado le posibilite enriquecer profesionalmente al resto de componentes, favorecer la cohesión del grupo y colaborar de manera eficaz para el óptimo desarrollo del trabajo colectivo.” Bonals (pàg. 71)

“Every member of the team must feel free to speak his mind fully, without reservation and at length. ... Disagreements must, if at all possible, be professional and objective, and not personal or emotional”. Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (pàg. 61)

Compatibilitat i tolerància

L’autoconeixement i la confiança fan referència als altres però d’alguna manera tenen l’arrel en un mateix. Una mica més en el camp dels altres apareixen factors com la compatibilitat i la tolerància, que tot i essent també patrimoni d’un mateix tenen una relació molt estreta en com són els altres i com els percebem.

Des de l’anàlisi del funcionament dels equips docents Bonals fa una afirmació inequívoca:

“Los equipos deben garantizar, en todo momento, el respeto a la diversidad de cada uno de los integrantes”. Bonals (pàg. 62)

Es tracta d'una afirmació que ve a continuació de les seves (de Bonals, 1996) valoracions i reflexions entorn a la qüestió de la compatibilitat i la tolerància:

“La tolerancia descansa ideológicamente sobre el convencimiento de que nadie tiene el monopolio de la verdad...

...podemos considerar como profesionales más valiosos, preparados y capacitados a aquellos que pueden tolerar más que los otros compañeros piensen, sientan o actúen diferente, y a aquellos que mejor puedan adaptar las propias actuaciones a esta diversidad,...”.

Bonals (pàg. 23 i 30)

La diversitat dels components de l'equip ha de ser percebuda, considerada i valorada com un element positiu per al funcionament del mateix equip, per al seu creixement i el dels seus components i per a de cares a la millora del producte. Es tracta de descobrir i potenciar allò que cada persona pot aportar:

“Focusing on strenghts (not weaknesses) and looking the best you have in common (rather than you what you disagree on) is usually the best way to move the group to consensus”. Scott & Flanigan (pàg. 27)

Mahieu (2002) proposa, en aquesta direcció, una espècie de fusió que va des de l'acceptació de la diferència fins a la complementarietat:

“Los vínculos de afinidad que unen a estos participantes suponen la aceptación de las diferencias de cada uno, el reconocimiento, el respeto mutuo y la consideración de las complementariedades”.

Mahieu,2002

Quan les relacions, en tot o en part, no funcionen en un equip, hi ha quelcom a fer. Sempre sobre la base de la voluntat de funcionament d'una part importat, per anar bé la totalitat, dels components:

“El clima no se puede medir con un termómetro, per es detectable. Sin el termómetro yo puedo decir que tengo frío o calor, mucho calor o mucho frío. Puedo decir que el ambiente es aceptante o de rechazo; cooperativo, entusiasta, gratificador o no; productivo o improductivo; aburrido o interesante; conflictivo o no. E influyendo sobre los climas y cambiándolos podemos cambiar las conductas que originan.”
Vázquez (pàg. 111)

Tenint en compte que cada persona vol ser cuidada, i que les percepcions que tenim dels altres i de l'ambient realment influeixen en els nostres comportaments:

“Tout ce que nous apprenent les sciences sociales à propos du changement montre que si les gens changent leurs comportements, ils le font bien plus pour raisons subjectives que pour des raisons objectives. (Leavitt).” Watermann (pàg. 89)

Tot i la cura que tinguem de les relacions entre les persones de l'equip, i de la dinàmica de treball, pot aparèixer el conflicte; de fet es considera el conflicte un fet implícit en la dinàmica d'equip. Quan això passa, la recomanació és d'afrontar la situació; no emascarar-la ni eludir-la; buscar el moment més oportú i abordar el conflicte des de l'anàlisi serena i des de la tolerància:

“...los conflictos son de la esencia del hombre y por lo tanto del grupo. Nada se puede hacer por suprimirlos que no sea falsear la realidad. Pero mucho se puede hacer por aprender a lidiar con ellos... En las relaciones humanas, evitar los problemas es a menudo más perjudicial que intentar resolverlos, por muy torpemente que se haga”.
López-Yarto (pàg. 81)

Fins i tot poden representar una ocasió per a la millora i l'impuls de noves idees:

“Conflict can be a powerful source of creativity and innovation”. Scott & Flanigan (pàg. 56)

Lideratge

És una qüestió fora de dubte la de l'existència d'un lideratge en tot equip. Més enllà de la definició dels tipus de líder, el que resulta interessant és la identificació de les funcions que ha de dur a terme la persona que lidera un equip. Vázquez (1990) hi fa una aproximació genèrica quan diu:

“...la función del dirigente desde el punto de vista psicológico debe ser, sobre todo, formar una buena emoción de grupo. Para ello debe proponer objetivos que sean bien conocidos, tengan un valor y sean alcanzables”. Vázquez (pàg. 12)

Des de la visió de manual de Maginn (1995) es concreten més aquestes funcions. Bonals (1996) les contextualitza en el món de l'educació escolar:

“Pautas para los directores de equipos de trabajo con autoridad...
Primero, centrar la atención en sus prioridades como director del equipo.
Segundo, convertirse en un facilitador y monitor excelente.
Finalmente, aprender a ser un buen miembro de su equipo...
...Los conflictos son algo natural. Véalos como una oportunidad...
...Desarrolle confianza entre los miembros de su equipo. Este es el ingrediente secreto que hace que los conflictos sean productivos”.
Maginn (pàg. 79-87)

“Papel del coordinador...
-Asegurar que todo el mundo ha entendido con suficiente precisión los objetivos pretendidos.
-Proponen que entre todos se valore la conveniencia de desestimar un trabajo que, explícita o implícitamente, el grupo rechaza.
-Conseguir el mayor consenso posible en la decisión de iniciar un trabajo,...

-Asegurar que el orden de prioridades que siente el grupo se correlaciona con el trabajo que se tiene establecido.
-Tener cuidado que los trabajos resulten, en lo posible, gratificadores para todos los componentes.

-Comprobar que el grupo dispone de recursos suficientes para afrontar los objetivos...” Bonals (pàg. 48)

L'exercici d'aquest tipus de funcions, si ha de ser potenciador de la confiança i la tolerància, i orientador d'uns resultats gratificants, s'ha de dur a terme des d'un estil determinat, des d'una posició concreta en relació als components de l'equip. Scott & Flanigan (1996) ho posen de manifest amb caràcter de consell als directius:

“Ask what decision style the group will use to reach decisions; ask the group why everyone is there, gather information before making a decision, ask for other people's ideas, be honest with yourself and the group, always check in with yourself and the group...

... You can be a positive role model. Do what you say, and say what you'll do”. Scott & Flanigan (pàg. 48)

Motivació i satisfacció

Tot i la importància crucial del líder i de la qualitat de l'exercici de les seves funcions, cal no perdre de vista que l'equip està conformat per tots els seus components i que la base per a un bon treball és la conjugació de tots els esforços i de totes les voluntats:

“No sólo es cosa del líder del equipo. Los buenos líderes animan y motivan a sus colaboradores a trabajar como miembros del equipo, desplegando sus habilidades.. . Pero incluso los líderes mejor entrenados son incapaces de tener éxito si el equipo no desea contribuir, discutir y colaborar. Lo que realmente cuenta son los individuos y lo que éstos hacen”. Maginn (pàg. 15)

A partir de la base de la voluntat d'aportació d'esforços de cada component de l'equip, ben coordinada per la persona que exerceix el lideratge, la següent volta en una espiral de creixement del treball en equip és la percepció de satisfacció:

“Estamos convencidos de que el incremento de satisfacción personal de la mayoría de los miembros integrantes de los equipos de

maestros favorece, a la vez, como hemos dicho, la mejora de la capacidad de trabajo en equipo y de los procesos de enseñanza-aprendizaje en las instituciones escolares". Bonals (pàg. 16)

Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (1970) diuen coses semblants, en la memòria del seu team teaching:

"... in the fluid situation of teamwork, the teacher's horizons can be wide indeed. He can extent his skills to its limits in the achievement of more effective teaching. His life becamas no eassier, but it does became more professionally satisfying". Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (pàg. 92)

Blake, Mouton & Allen (1990) arriben a posar en la mateixa categoria la satisfacció dels components de l'equip i la productivitat: com a indicadors del triomf de l'equip:

"Las indicaciones definitivas del triunfo son sencillamente:

-Una productividad de carácter colectivo.

-Una creatividad y una innovación producidas tanto haciendo las cosas de forma adecuada como haciendo las cosas adecuadas.

-La satisfacción de los miembros del equipo." Blake, Mouton & Allen (pàg. 17)

L'espiral que connecta de forma ascendent la motivació amb la satisfacció, cap a una major motivació,... és expressada en termes de contagi per Vázquez (1990) i, d'una manera més metafòrica, amb paraules que quasi suggereixen addicció, per Watermann (1993):

"El trabajo en grupo requiere un entusiasmo contagioso para que las energías de todos los miembros se unan y vuelquen, coordinadas a fin de llevar a cabo los objetivos que el grupo se ha marcado. Esto es lo que se conoco como moral de grupo". Vázquez (pàg. 12)

"...à mesure que le projet grossit, l'ego et la carrière d'un nombre toujours plus important de collaborateus se trouvent liés au succès de cette 'maudite aventure'". Watermann (pàg. 95)

Poder

Les relacions entre els components d'un equip no són simètriques. Aquest és un altre element que s'ha de cuidar en tot moment, en el manteniment del clima de l'equip. La persona que fa una proposta en el marc de l'equip exerceix una pressió, en més o menys grau, a la resta de components; depèn de la proposta i de la persona, la pressió serà major o menor.

Lucchi (1994) planteja la qüestió des de la relació humana més elemental:

“..toda relación entre dos implica un intercambio y una negociación recíproca; y el poder está indisolublemente ligado a la negociación (Crozier y Friedberg 1977)” Lucchi (pàg. 109)

Mahieu (2002) proposa el reconeixement de que els components d'un equip, d'una manera tàcita, assumeixen l'embrió de la relació de poder, a risc de sembrar possibles conflictes:

“Los participantes en un trabajo de equipo no se interrogan respecto a su propio funcionamiento, dejan que se instituyan en el seno del mismo relaciones de poder, causas de conflictos latentes”.
Mahieu,2002

Per altra part, i com es deia abans parlant de la relació entre la dinàmica de l'equip i la llibertat individual, el propi equip exerceix una pressió sobre els seus components. En podem dir pressió o en podem dir poder.

Una altra manifestació, encara, del poder en relació a l'equip: és corrent que un equip sigui part d'una organització major. Aquesta organització exerceix també un poder sobre l'equip. Resulta clar en aquest sentit, l'exemple dels equips de cycle o de les comissions temàtiques dins d'una escola. El govern de l'organització en el marc de la qual es desenvolupen les tasques d'un equip, té una relació directa amb l'equip mateix, fonamentalment a través la consideració que tingui l'organització vers la producció de l'equip.

En aquest sentit, Watermann (1993) tenen una posició diàfana i radical. Cal tenir en compte que es mouen en el món de la producció industrial:

“Si vous n’avez pas le soutien explicite et l’aval de la direction, une équipe de projet ne pourra pas fonctionner. Les gens ne pourront la voir comme ayant quelconque importance. L’effort ne sera pas crédible”. Watermann (pàg. 28)

Perrenoud, en el marc educatiu, fa una recomanació viva en favor de la flexibilitat i la combinació entre el treball en equip i el treball individual, a partir de la reflexió sobre el poder:

“...deux types de pouvoirs au sein d’une équipe :

-celui que certains de ses membres exercent sur les autres ;

-celui que le groupe lui-même exerce sur ses membres.

...

La tyrannie d’une équipe démocratique peut être plus forte et plus difficile à supporter que l’autorité d’un chef désigné d’en haut...

Les équipes les plus consensuelles sont les plus tyranniques, car elles ne bénéficient pas du flou et des degrés de liberté que ménage un compromis. On s’étonne parfois de voir éclater d’un jour à l’autre une équipe en apparence unie. Cette explosion correspond au moment où la pression que le groupe exerce sur ses membres atteint le seuil de tolérance de plusieurs d’entre eux, souvent après des mois ou des années de révolte contenue. Les équipes les plus solides ont la sagesse, délibérée ou tacite, de laisser un certain " jeu " entre les décisions collectives et leur mise en œuvre par les personnes”
Perrenoud,1996

Podem trobar un punt de vista relativament diferent, però certament convergent amb Perrenoud, en López (2007). Resulta particularment interessant la seva proposta de desacord creatiu:

“Los esfuerzos para eliminar el individualismo deben realizarse con prudencia para que no acaben con la individualidad ya que ésta genera el desacuerdo creativo y el riesgo y es la clave de la renovación personal, que constituye a la vez la base de la renovación colectiva”. López (pàg. 110).

Comunicació i negociació

Estem parlant del treball en equip, de la col·laboració entre persones. La comunicació és un element bàsic. Tots els factors tractats fins aquí: l'autoconeixement, la confiança, la tolerància, el lideratge, la motivació, el poder, necessiten la comunicació com a eina per manifestar-se.

“...une bonne équipe doit attaquer de front le problème majeur et récurrent qu'est l'absence de communication”. Watermann (pàg. 18)

La disposició, les ganes de col·laborar, comencen per la trobada comunicativa:

“Algunos de los principios que favorecen las relaciones colaborativas son:...buscar el encuentro personal, el contacto directo, el espacio para la palabra y la comunicación...” López (pàg. 69)

Tots els esforços que calguin s'hauran de fer per assegurar que el fil comunicatiu té salut, que els significats es comparteixen i que els missatges són clars:

“... it is essential that in the establishing process the aims of the teamwork should be clearly understood and everything possible in the way of consultation and explanation should be done to maintain good relations with the rest of the staff”. Worrall, Mitson, Parrance, Williams & Frame (pàg. 31)

És necessari posar en marxa tots els recursos disponibles per assegurar, d'una manera amable, la comprensió de tota la informació que cal a cada component de l'equip per dur a terme les tasques que es decideixi tirar

endavant. Des de mecanismes tan elementals com el que proposen Scott & Flanigan (1996):

“The best way to a common understanding is to ask questions, listen to the person’s answer and repeat what you think you heard”. Scott & Flanigan (pàg. 41)

Bonals (2002) presenta aquesta qüestió des d’una distància focal menor, des del camp més ampli de la parla:

“Los actos de habla de cada integrante de un equipo docente deberían ir en favor de los objetivos pretendidos por el grupo y, al mismo tiempo, en favor de las necesidades personales y de las de los otros componentes”. Bonals a Antunez, Bonals i altres (pàg. 92)

Un paper especial en aquest camp és el que juga el retorn de la informació:

“Se puede decir que un grupo practica buena comunicación cuando en él se da abundante y eficaz feedback, ya que, en este caso cada uno está al tanto de cómo se reciben y entienden sus mensajes, y puede ir averiguando cómo hacer para ser mejor entendido...

Un feedback, para ser eficaz, deberá ser:... descriptivo y no evaluativo,... concreto y no general,...ocuparse de lo que puede ser cambiado,... darse lo más cercanamente posible a la conducta que lo ocasionó,... que pueda ser validado por otras personas...” López-Yarto (pàg. 50)

La comunicació, més enllà de la seva funció primordial d’intercanvi continu d’informació, acaba de prendre un paper rellevant quan l’equip entra en el marc de la negociació. Les propostes, els interessos, les relacions de poder esmentades més amunt, els conflictes, abans i després de declarar-se, tenen la seva resposta en la negociació.

“Toda negociación supone una relación de fuerzas con la finalidad de llevar a otros a las posiciones que nos son propias. Durante este proceso suelen diferenciarse estrategias de coerción que pueden actualizarse en comportamientos diferentes: amenaza, agresividad etc.; de dismulación,

fundada sobre la manipulación y la ocultación o control de información,... El modelo mejor, sin duda, para los equipos de centro, es el integrativo, que considera que el mejor resultado en la negociación se obtiene por la búsqueda de intereses comunes...

Los profesores debemos renunciar a posiciones infantiles de omnipotencia y personalismo cambiándolas por otras más cercanas al ejercicio de la negociación, el diálogo, la valoración de diferencias y de la intimidad de otros...

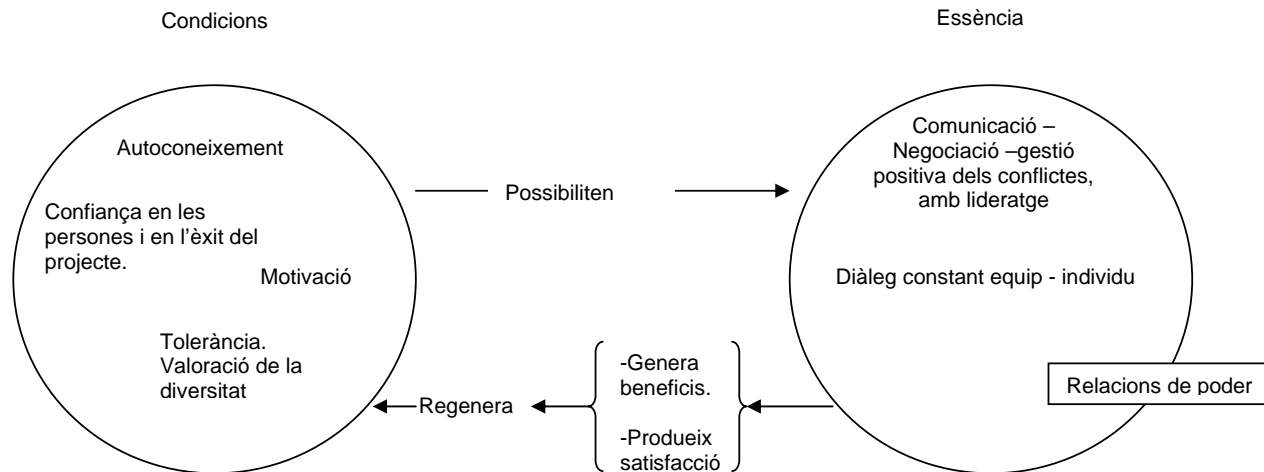
La interactividad en que los miembros del equipo se implican recíprocamente supone la aceptación del conflicto como motor de innovación y de la comunicación como medio de negociación e influencia para lograr representaciones compartidas cada vez más amplias de la tarea y de los papeles a realizar en ella". Mauri a Antunez, Bonals i altres (pàg. 65-66).

2.5. Mapa de teories prèvies.

Podem fer un esforç de síntesi gràfica amb l'objectiu de recollir la informació que s'acaba de presentar en aquest capítol, en un mapa senzill que serveixi de referent per al treball de camp a desenvolupar:

Treball en equip

Característiques:
Un **conjunt de persones**, amb un **objectiu comú**, generen una **dinàmica col.lectiva**.

Mapa 1 . Teories previes

3.PLANTEJAMENT DE LA RECERCA

3.1.L'orientació de la recerca depèn de l'objecte d'estudi .

L'objecte de la investigació de la qual aquí es presenten els resultats, com ha quedat dit a l'apartat 1, és el treball en equip dels mestres. Hem vist com es pot definir el treball en equip dels mestres com un procedir col·lectiu, que implica la participació de persones, l'activació de les seves característiques, els seus sistemes de creences, la seva visió del món, la forma de pensar, de relacionar-se, de veure la feina i les persones. Suposa la posada en escena del conjunt d'actituds relatives a cadascun dels pols que demanen la seva atenció. Parlar del treball en equip dels mestres, és parlar d'un fenomen social.

Definit d'aquesta manera l'objecte de l'estudi, procedeix dotar-se de les eines que millor poden respondre a les necessitats de la recerca. En aquest cas, una metodologia de treball de caire qualitatiu és sens dubte la que més pot convenir:

“Con el término ‘investigación cualitativa’, entendemos cualquier tipo de investigación que produce hallazgos a los que no se llega por medio de procedimientos estadísticos u otros medios de cuantificación. Puede tratarse de investigaciones sobre la vida de la gente, las experiencias vividas, los comportamientos, las emociones y sentimientos, así como al funcionamiento organizacional, los movimientos sociales, los fenómenos culturales,...”. Strauss & Corbin (pàg. 11-12)

El treball col·laboratiu dels mestres passa per l'establiment de contacte entre les persones, i, en algun moment, per compartir conceptes, discutir interpretacions, definir objectius comuns,... un conjunt de fets en relació als quals difícilment es podrien recollir dades quantificables i tractables d'altra manera que la qualitativa.

"...los métodos cualitativos presentan una mayor adecuación en aquellos casos en que los procesos a estudiar implican los

significados creados y compartidos por personas, grupos y comunidades". Íñiguez (pàg 115)

No es tracta del treball en equip d'un dia concret, o en relació a un tema o un projecte específics, amb cotes clares i ben definides; es tracta del treball en equip en majúscules, com a dinàmica habitual que impregna en més o menys mesura cada procediment, cada actuació, cada fer de les persones, en aquest cas dels mestres. Es tracta d'una manera de fer que ratlla el camp dels hàbits d'unes persones que comparteixen la feina, la qual cosa significa que estan junts una gran quantitat de les millors hores de cada dia. Aquest fet provoca que el contacte que estableixen, almenys de manera implícita estigui pintat del color de les hores que no comparteixen; cal entendre el treball dels mestres a l'escola com un element integrat en la vida mateixa dels mestres, un mestre difícilment es dotarà d'uns hàbits de relació diferents en el medi professional que en el medi personal; en hores de feina i fora d'hores de feina.

"El problema que tiene planteado la medición en ciencias sociales radica en las características de la cuantificación. Una de las más importantes es la segmentación, en pocas palabras, el comportamiento de la gente, individual o de grupo, sus creencias, su visión del mundo, los significados que elaboran y comparten, no pueden ser ni segmentados ni divididos puesto que son procesos continuos en un flujo inacabable de transformaciones y dinámicas muy diversas,..." Íñiguez (pàg. 109).

3.2. Algunes característiques de les metodologies qualitatives.

Objectiu: la descripció interpretativa de fenòmens

"The label qualitative methods has no precise meaning in any of the social sciences. It is an umbrella term covering an array of interpretative techniques which seek to describe, decode, translate, and otherwise come to terms with the meaning, not the frequency, of certain more or less naturally occurring phenomena in the social world". Van Maanen (pàg. 9).

L'estudi se situa, doncs, en un espai metodològic ampli dins del qual es poden trobar molt diverses opcions per aplicar a la recerca que comença. De moment queda clar, i això coincideix amb els interessos del treball, que es vol fer una descoberta: com és el treball en equip dels mestres, i que l'informe final haurà de consistir en una descripció d'allò que s'haurà trobat.

"... los métodos cualitativos se adecuan perfectamente a buscar la comprensión, más que la predicción, o si se prefiere, a pretender dar cuenta de la realidad social, comprender cuál es su naturaleza, más que explicarla." Íñiguez (pàg. 110)

El treball de recollida d'informació que es comença de dibuixar quan un decideix iniciar una investigació mitjançant metodologies qualitatives promet una certa complexitat que supera el nivell de dificultat que pot suposar la recollida d'informació a través d'instruments com qüestionaris o enquestes. Les característiques del treball de camp que demana el rigor de les metodologies qualitatives plantegen la necessitat de la presència personal, de la contextualització, del diàleg coral i recurrent,... Ruiz Olabuenga i Ispizua (1989) proposen la següent orientació metodològica:

"Estos principios –guía de investigación cualitativa- reclaman básicamente la observación de primera mano del desarrollo de los fenómenos sociales. De este punto de partida fundamentalmente se siguen una serie de consignas de procedimiento que pueden resumirse en las siguientes máximas de investigación:

-Introducción analítica: El trabajo cualitativo comienza con la observación detallada y próxima a los hechos. Se busca lo específico y local dentro de lo cual pueden o no descubrirse patrones. Cuanto menos atado a un modelo teórico concreto esté un investigador, tanto mejor será su condición para encontrar datos ideales. Las generalizaciones serán elaboradas sólo tentativamente a partir de los datos recogidos y en función de su capacidad específica para interpretarlos.

-Proximidad: Se da especial importancia a la observación de los casos concretos y del comportamiento de los individuos en las actividades que a ellos mismos les interesan.

-Comportamiento ordinario: El mundo cotidiano de la vida ordinaria es el marco en el que se plantean los problemas dignos de investigación a los que se atribuye mayor importancia que a los problemas que alteran esta rutina social.

-La estructura como requerimiento: Las investigación tiene que descubrir la estructura, no imponerla, reconociendo los significados y los contextos en los que sus actos resultan situacionalmente relevantes. No existe ni un orden social natural o fundamental que no deba ser explicado como resultado arbitrario de la costumbre, las circunstancias concretas o la interacción social.”

-Focos descriptivos: Los núcleos de interés no son otros que los fenómenos recurrentes en un tiempo y espacios concretos. El descubrimiento y la exposición son objetos de investigación más importantes que la explicación y la predicción.”. Ruíz Olabuenga & Ispizua (pàg. 20-21)

En aquesta recerca es proposa un treball de descoberta i descripció en el qual caldrà entrar en contacte reiteradament amb l'entorn que es vagi a estudiar, palpar les percepcions de les persones que s'hi mouen, compatir significats amb ells, qui sap si valoracions –depèn del nivell d'implicació que suggereixi el camp-. Un treball en el qual comptaran més els matisos i les formes de les coses que no pas el seu pes o la seva quantitat, sense que aquest fet suposi cap mena de fregadís amb altres metodologies, pròpies d'altres objectes d'estudi.

“La cuestión no es lo cualitativo frente a lo cuantitativo, sino de muestras frente a casos y resultados frente a juicios” Stenhouse (pàg. 59)

La recollida d'informació ben segur que estarà en alguna mesura mediatitzada per l'investigador. En el marc de qualsevol conversa, cada

intervinent interpreta de manera contínua les paraules dels seus interlocutors. Cal preveure que aquest fet es produirà de manera continuada; la mateixa consciència dels riscos d'una interpretació excessiva actuarà com a mecanisme de prevenció.

Resulta interessant la relació que s'estableix entre el camp de les metodologies qualitatives i les tipus de raonament. És una relació que suggereix que la recerca en un marc qualitatiu s'atreveixi a mirar més enllà del que de manera fefaent diuen les dades recollides, els textos, les gravacions, les entrevistes.

“...los datos cualitativos, analizados con atención minuciosa al detalle, comprendidos en términos de sus patrones y formas internos, deben usarse para desarrollar ideas teóricas sobre los procesos sociales y formas culturales importantes, que vayan más allá de los datos mismos. Un trabajo intelectual de este tipo exige una interacción creativa y al mismo tiempo disciplinada, con los datos cualitativos.” Coffee & Atkinson (pàg. 214)

“Nuestras ideas importantes no están en ‘los datos’ y, por duro que trabajemos, no encontraremos estas ideas simplemente escrutando nuestros datos cada vez más obsesivamente. Necesitamos trabajar en el análisis y en la teorización, y hacer un paralelo con el trabajo de las ideas, intelectual e imaginativo, con otras tareas del manejo de los datos... Una manera útil de pensar en el proceso de generar ideas es en términos de la noción de Peirce de razonamiento abductivo”. Coffee & Atkinson (pàg. 202-203)

Un disseny obert

A part de ser fortament interpretativa, la investigació qualitativa reuneix altres característiques en les quals convé focalitzar de bon començament. És una investigació de disseny obert. L'investigador entra en el context, en aquest cas a l'escola, on treballen els mestres, on espera trobar un treball en equip per poder descriure amb l'ajut de les persones que el practiquen. Però abans de començar el procés, l'investigador no sap ben bé què es trobarà, i allò que es trobi haurà d'anar conduint la investigació, i remodelant el seu propi

disseny. La investigació qualitativa precisament té com a valor el poder incorporar en cada moment del procés aquells elements que es manifestin rellevants encara que d'entrada no haguessin estat previstos.

Dit d'una altra manera: cal preveure que en el treball de camp hi pot haver sorpreses que obliguin a reconduir el procés a mesura que es desenvolupa.

"Si hay algo común a los diferentes enfoques cualitativos es el continuo proceso de toma de decisiones a que se ve sometido el investigador". Rodríguez, Gil & Garcia (pàg. 63)

Taylor & Bogdan (1986) ho plantegen d'una manera encara més explícita:

"Hasta que no entramos en el campo no sabemos qué preguntas hacer y cómo hacerlas" Taylor & Bogdan (pàg. 32)

Només amb la consciència presa de que el marc és dinàmic per concepte i demana contínua adaptació, es pot iniciar la recerca.

"Una vez que el/la analista ha escogido la relación social a la cual prestar atención, y es consciente de que su elemento de trabajo va a consistir en un continuo entrecruzamiento de discursos, la búsqueda relevante puede empezar". Íñiguez & Antaki (pàg. 65)

Caldrà, per tant, plantejar el disseny de treball amb caràcter provisional, amb la intenció d'anar-lo consolidant mitjançant la seva pròpia implementació.

"La principal cuestión en toda investigación cualitativa es la *pregunta de investigación*. Ésta se plantea, a diferencia de la pregunta en una investigación cuantitativa, de forma provisional." Pla (pàg. 295)

Tota la versatilitat de la qual dotem el nostre procés de treball, serà en benefici de la màxima adaptació possible del procediment d' investigació al medi que té per objecte. L'objectiu és copsar de la manera més completa possible la constitució polièdrica del fenomen que estudiem.

Iniciar el treball de recollida de dades amb una idea tancada d'instruments, de fonts, de preguntes d'investigació, podria portar a perdre aquella informació que té la seva rellevància precisament en el fet que és desconeguda. Aquest mateix desconeixement transforma la informació en objecte d'estudi i de recerca cobdiciable.

“Cuando diseñamos los estudios, los investigadores cualitativos no confinamos la interpretación a la identificación de variables y al desarrollo de instrumentos con anterioridad a la recogida de datos, ni al análisis e interpretación para el informe final. Por el contrario, destacamos la presencia de un interprete en el campo para que observe el desarrollo del caso, alguien que recoja con objetividad lo que está ocurriendo, y que a la vez examine su significado y reoriente la observación para precisar o sustanciar esos significados. A mitad del estudio, el investigador de casos puede modificar e incluso sustituir las preguntas iniciales. El objetivo es entender Θ^* en su totalidad. Si las primeras preguntas no funcionan, si aparecen temas nuevos, se cambia el diseño. Malcolm Parlett y David Hamilton (1976) lo llamaron enfoque progresivo.” Stake (pàg. 21)

** Objecte de la investigació.*

"... los investigadores, cuando realizan una investigación cualitativa, no siempre operan siguiendo un esquema de acción previamente determinado". Rodríguez, Gil & Garcia (pàg. 62)

El rigor es basa en la fidelitat a les dades

El treball de camp consistirà en una recollida d'informació bàsicament qualitativa, és a dir, informació sobre la realitat del treball dels mestres, facilitada pels propis mestres. És clar que hi haurà una consulta documental, en alguns casos a documents referits a dades quantificables (nombre d'alumnes, freqüència de reunions,...) però és d'esperar que la major part de la informació provingui de textos descriptius o narratius, o d'entrevistes, que donen accés a la percepció que les persones tenen de la seva realitat.

La informació que es recollirà serà passada, doncs, per la interpretació i el filtre de cada persona informant. Per aquell filtre que totes les persones portem posat permanentment i de forma inconscient, constituït per un conjunt de components com la manera de veure les coses, la formació, la història, les conviccions i posicionaments,...

Treballar per al rigor en la investigació, amb aquestes condicions de partida, passa per l'aplicació de dos mecanismes:

- Assegurar-se de manera continuada la compartició, amb els interlocutors informants, del significat de les paraules.
- Contrastar la informació obtinguda, i en la forma en que hagi estat elaborada, amb les persones que l'han facilitada.

"Es una buena idea discutir los resultados de la investigación con los informates clave. Esto no es solamente una norma de cortesía con las personas que han facilitado la información (que a veces no se puede cumplir) sino que contribuye a eliminar ciertos errores de interpretación mejorando así la coherencia y la validez interna del análisis. Lo mismo puede hacerse con algunos expertos." Coller (pàg. 98)

En el propi procés de recollida de dades, vetllar per mantenir el discurs en un nivell de concreció elevat podrà ajudar a la compartició de significats, de criteris,... L'exemplificació pot resultar un bon recurs: arribar a parlar, amb els mestres, d'activitats específiques que duen a terme, per contextualitzar el discurs.

"...criterios de calidad... que... deben ser distintos a los de la investigación cuantitativa. Éstos pretenden alcanzar lo que Guba denomina la *confiabilidad* (*thustworthiness*) y se basan en la credibilidad, transferibilidad, dependencia y confirmabilidad... la explicitación de la recogida de datos o la ilustración de los datos con ejemplos específicos, tienen como objetivo conseguir la aceptabilidad de los resultados..." Pla (pàg. 298)

Mes tard, en el treball d'interpretació pròpiament dit, i de redacció d'informes, encara s'haurà d'aplicar un altre procediment, que d'alguna manera o altra serà una triangulació de la informació.

“Contra la falta de rigor en el análisis se suele aplicar el antídoto de la triangulación, la búsqueda de explicaciones alternativas, y la repetición y la revisión de las observaciones”. Coller (pàg. 56)

3.3.El paper de l'investigador en metodologies qualitatives

L'objecte d'investigació recomana la utilització d'un tipus de metodologia qualitativa. La investigació qualitativa demana a l'investigador que jugui un paper determinat. S'ha parlat a l'apartat anterior de la necessitat de molta interpretació, de disseny obert, del rigor des de la fidelitat al discurs. Són característiques de la metodologia pròpia d'aquesta recerca que dibuixen un perfil de la intervenció de l'investigador en el medi objecte de l'estudi.

Introducció en el medi a través del llenguatge

La recollida de dades s'ha de fer entrant en el medi que les conté. La presència física de l'investigador es fa necessària, amb tot el que pot suposar aquest fet quant a les relacions personals, la capacitat de comunicació i de consens. Una presència física àvida de descoberta, atès que tot allò que es percebi, formi o no formi part de les previsions fetes, és part del medi que s'estudia i té la seva importància. Una importància que pot suposar des de matisar preconceptes per a un major ajustament, fins a l'aparició de conceptes o processos desconeguts fins al moment per l'investigador.

"La Grounded theory asume que la persona investigadora debe introducirse en el campo de acción para conocer cómo se desarrollan las cosas, reconocer como influyen activamente las personas en la formación del mundo circundante, otorgar una importancia vital al significado y a la acción de las personas,etc..."
Íñiguez (pàg. 116)

L'eina principal que té l'investigador en la seva empresa és el llenguatge. És necessari, com s'ha dit ja a l'apartat anterior, assegurar en cada moment que els interlocutors components del diàleg parlen del mateix i entenen de què parlen. No es pot perdre de vista la necessitat de tornar sobre els mateixos temes, tenint present que el fet de passar una percepció pel llenguatge li dóna forma; una forma que pot canviar, enriquint-se cada vegada que el llenguatge intervé. Tot esforç cap al matís, cap al consens en l'ús de les paraules, és necessari.

“El/a investigador/a es, en un determinado sentido, un/a profesional escéptico/a, encargado/a de escrutar la realidad social a través de la interrogación del lenguaje que usan las personas.” Íñiguez & Antaki (pàg. 63)

Implicació

Cal entrar en un medi que es vol estudiar. Entrar-hi per entendre'l. En certa manera es pot considerar que aquest procés porta a un aprenentatge: l'investigador entra en un medi nou per a ell, desconegut, per aprendre'n coses. Partint de la base que s'aprèn a partir dels coneixements que es tenen, el bagatge de l'investigador té un paper important en la recerca que inicia. Coneix conceptes, procediments i actituds que trobarà, i està orientat en relació a cadascun d'ells. Llavors, hi ha dues possibilitats: fer un esforç per eliminar la incidència dels coneixements previs a la cerca d'una investigació asèptica, contenint aquests coneixements i actituds (objectiu molt ambiciós) o prendre consciència dels propis coneixements i de la pròpia ideologia, a fi d'intentar controlar l'acció de filtratge que d'una manera inconscient poden fer en el procés de comprensió de la nova realitat a estudiar. Aquesta última sembla la millor opció.

“El punto de partida de la investigación cualitativa es el propio investigador: su preparación, experiencia y opciones ético/políticas.”
Rodríguez, Gil & Garcia (pàg. 65)

La presa de consciència de la pròpia identitat de l'investigador, juntament amb la necessitat que el disseny de la investigació romangui obert mentre

aquesta dura, fa que la relació que s'estableixi entre l'investigador i les persones informants sigui també dinàmica, es vagi modelant conforme avancen els processos de recollida i qualificació de la informació.

“La investigación cualitativa se desarrolla básicamente en un contexto de interacción personal. Los roles que van desempeñando el investigador y los elementos de la unidad social objeto de estudio son fruto de una definición y negociación progresiva. De esta forma, el investigador va asumiendo diferentes roles (investigador, participante) según su grado de participación. Por su parte, los sujetos que forman parte del escenario van definiendo su papel según el grado en que proporcionan información (porteros, informantes-clave, informantes-ayudantes, confidentes o tratante de extraños).” Rodríguez, Gil & Garcia (pàg. 74)

Es pot definir plenament, per tant, la investigació qualitativa en termes d'intervenció en el medi. L'investigador no es queda en un paper d'observador extern, sinó que fa una aportació al medi, en més o menys grau. La dilatació del treball de camp en el temps, que fàcilment acaba convertint la presència de l'investigador en habitual, segurament té a veure amb aquest efecte.

"... el investigador no puede entenderse como exterior a la realidad misma que investiga... toda investigación es, en sí misma, una intervención, de modo que el/la investigador se ve envuelto voluntaria o involuntariamente, en la transformación de la realidad" Íñiguez (pàg. 122)

Respecte

No per obvi pot quedar obviat aquest concepte. L'investigador qualitatiu fa una intervenció en el medi que estudia. Fruit d'aquesta intervenció, és possible que en alguna mesura es modifiqui el propi medi. En qualsevol cas això ha de ser un efecte secundari no planificat. L'objectiu de la investigació és l'aprehensió de les característiques del fenomen que es va a estudiar; no la seva modificació. Si aquesta arriba, ha de ser per un procés natural

consistent en que el medi percebi, com a conseqüència de la intervenció, que li convé un canvi. Aquesta és una circumstància especialment aplicable al medi educatiu, pel nivell d'implicació que suposa per a les persones que en formen part de manera quotidiana.

Encara que procedents d'un concepte d'investigació diferent del que ens ocupa, són de plena aplicació les paraules de Stenhouse (1985):

“...me parecen claros dos puntos: primero, los profesores deben hallarse íntimamente implicados en el proceso investigador y segundo, los investigadores deben justificarse ante los docentes y no los docentes ante los investigadores” Stenhouse 1985 (pàg. 42)

3.4.El paradigma que acull el model

"From our perspective, both qualitative and quantitative methods may be used appropriately with any research paradigm. Questions of method are secondary to questions of paradigm, which we define as the base belief system or worldview that guides the investigator, not only in choices of method but in ontologically and epistemologically fundamental ways" Guba & Lincoln a Denzin & Lincoln (pàg. 105)

El paradigma en el qual l'investigador se situa es defineix a través d'una visió de les coses determinada que porta a un model d'actuació basat en uns paràmetres igualment concrets. L'investigador, per tant, s'alinea amb un paradigma a partir de les pròpies característiques. Llavors es considera que el paradigma orienta les seves actuacions. Què condiciona què?

Resulta evident que l'actuació de les persones se situa en un o altre model, patró, paradigma, en qualsevol àmbit de la seva activitat; sempre que una persona actua manifesta de forma explícita o de forma implícita una orientació.

Així, el camí resseguit fins aquest moment en el present treball, el conjunt de decisions que s'han anat prenent, les premisses que s'han adoptat com a

referents, van situant la investigació que guien, i el seu autor, en un paradigma determinat.

Resulta aclaridor el procediment que proposen Guba & Lincoln a Denzin & Lincoln (1994) per situar-se en un o altre paradigmes d'investigació:

"The basic beliefs that define inquiry paradigms can be summarized by the responses given by proponents of any given paradigm to three fundamental questions...

- 1.The ontological question.
- 2.The epistemological question.
- 3.The methodological question." Guba & Lincoln a Denzin & Lincoln (pàg. 108)

La seva proposta és la lectura i la situació d'un mateix, de manera successiva, en els següents dos quadres:

TABLE 6.1 Basic beliefs (Metaphysics) of Alternative Inquiry Paradigms

Item	Positivism	Postpositivism	Critical Theory et al.	Constructivism
Ontology	Naive realism- "real" reality but apprehendable	Critical realism "real" reality but only imperfectly and probabilistically apprehendable	Historical realism- virtual reality shaped by social, political, cultural, economic, ethic, and ender values; crystallized over time	Relativism- local and specific constructed realities
Epistemology	Dualist/objectivist; findings true	Modified dualist/objectivist; critical tradicion/community; findings probably true	Transactional/ subjectivist; value-mediated findings	Transactional/ subjectivist; created findings
Methodology	Experimental/manipulative; verification of hypotheses; chiefly quantitative methods	Modified experimental/manipulative; critical multiplism; falsification of hypotheses; may include qualitative methods	Dialogic/dialectical	Hermeneutical/ dialectical

TABLE 6.2 Paradigm Positions on Selected Practical Issues

Issue	Positivism	Postpositivism	Critical theory et al.	Constructivism
Inquiry aim	Explanation: prediction and control		Critique and transformation; restitution and emancipation	Understanding; reconstruction
Nature of knowledge	Verified hypotheses established as facts or laws	Nonfalsified hypotheses that are probable facts or laws	Structural/historical insights	Individual reconstructions coalescing around consensus
Knowledge accumulation	Accretion- "building blocks" adding to "edifice of knowledge"; generalizations and cause-effect linkages		Historical revisionism: generalization by similarity	More informed and sophisticated reconstructions; vicarious experience
Goodness or quality criteria	Conventional benchmarks of "rigor": internal and external validity, reliability, and objectivity		Historical situatedness; erosion of ignorance Action stimulus	Trustworthiness and authenticity and misapprehensions
Values	Excluded-influence denied		Included-formative	
Ethics	Extrinsic; tilt toward deception		Intrinsic: moral tilt toward revelation	Intrinsic; process tilt toward revelation; special problems
Voice	"disinterested scientist" as informer of decision makers, policy makers, and change agents		"transformative intellectual" as advocate and activists	"passionate participant" as facilitator of multivoice reconstruction
Training	Technical and quantitative; substantive theories	Technical; quantitative and qualitative; substantive theories	Resocialization; qualitative and quantitative; history; values of altruism and empowerment	
Accommodation	commensurable		incommensurable	
Hegemony	In control of publication, funding, promotion, and tenure		Seeking recognition and input	

Havent senyalat en un fons de color gris les opcions en les quals s'està situant el present estudi, queden manifestament alineats estudi i autor en el paradigma constructivista, amb més o menys precisió.

Les paraules de Rodríguez,G; Gil, G; Garcia,E, (1996) aplicades al treball que ens ocupa, venen a corroborar l'orientació en relació als paradigmes:

"... desde las posiciones paradigmáticas que se sitúan en torno a la teoría crítica , el constructivismo el investigador..., por lo general, sigue un camino de descubrimiento progresivo,... en gran medida persiguen realizar un trabajo que tenga las características de los realizados por autores clásicos como Malinowski, Mead, Strauss o Wolcott dejándose llevar por una concepción del diseño como trabajo artístico, tal y como plantea Janesick (1994)". Rodríguez, Gil & Garcia (pàg. 67)

3.5. Adopció de la *grounded theory*

Preses les opcions referides a l'orientació qualitativa de la recerca i la situació en el marc del constructivisme, la qual cosa implica que es recollirà una gran quantitat de dades qualitatives amb l'ànim de construir coneixement (teoria) a partir de la seva elaboració i la seva interpretació, es fa necessària l'adopció d'una metodologia concreta d'anàlisi i elaboració de les dades.

En aquesta direcció, la *teoria fonamentada (grounded theory)*, que acull procediments que suposen fonamentar uns coneixements emergents, una teoria, en dades obtingudes en el medi objecte de l'estudi, ofereix una bona solució a la necessitat de processament ordenat, organitzat, coherent i concloent de les dades qualitatives que caldrà manejar.

“¿Qué denominan Corbin y Strauss con el término ‘teoría fundamentada’? Se refieren a una teoría derivada de datos recopilados de manera sistemática y analizados por medio de un proceso de investigación. En este método, a recolección de datos, el análisis y la teoría que surgirá de ellos guardan estrecha relación entre sí. Un investigador no inicia un proyecto con una teoría preconcebida (a menos que su propósito sea elaborar y ampliar una teoría preexistente). Más bien, comienza con un área de estudio y permite que la teoría emerja a partir de los datos. Lo más probable es que la teoría derivada de los datos se parezca más a la ‘realidad’ que la teoría derivada de unir una serie de conceptos basados en experiencias o sólo especulando (cómo piensa uno que las cosas debieran funcionar). Debido a que las teorías fundamentadas se basan en los datos, es más posible que generen conocimientos, aumenten la comprensión y proporcionen una guía significativa para la acción”. Strauss & Corbin (pàg 13-14)

Glaser i Straus, el 1967, definien per primera vegada la *grounded theory*; posteriorment ells mateixos, per camins independents, hi han fet diferents noves aportacions, tant de concepte com per a la seva aplicació. Més tard diversos investigadors l'han concretat en diferents procediments. La implementació de la *grounded theory* que fa Vallès (2000), mitjançant el

mètode comparatiu constant (partir d'ara MCC), pot ser un bon instrument per a la present recerca.

“... El objetivo no es tanto la verificación como la generación de teoría... Al MCC se le considera más aplicable a cualquier tipo de información cualitativa (‘observaciones, entrevistas, documentos, artículos, libros,etc.’), en un mismo estudio.” Vallès (pàg. 347-348)

El MCC tracta la informació des de la base (recollida en el camp) fins a l'elaboració final de la teoria (nou coneixement adquirit) a través d'un procés que per la seva claredat sedueix l'investigador:

“Los principales momentos del análisis cualitativo, según el procedimiento de la *grounded theory* denominado método comparativo constante (MCC), fueron originalmente descritos distinguiendo cuatro fases (Glaser & Strauss, 1967)

- 1) Comparación de “incidentes” (observaciones, fragmentos de entrevistas, documentos,...)
- 2) Integración de categorías y sus propiedades.
- 3) Delimitación de la teoría.
- 4) Escritura de la teoría.

Sin embargo, enseguida se advierte que ‘aunque este método de generación de teoría es un proceso creciente... –cada fase después de un tiempo se transforma en la siguiente- las fases previas siguen operando simultáneamente a lo largo del análisis’.” Vallès (pàg. 348)

Vallès (2000) proposa implementar les quatre fases del procés descrites per Glaser & Strauss en cinc passos segons defineix com s'exposa a continuació. Més endavant caldrà veure com es contextualitza el MCC a l'estudi concret sobre el treball en equip dels mestres en el treball que ens ocupa.

“A) De los datos brutos a la categorización inicial.

La primera operación consiste en comparar la información obtenida (por ejemplo en una serie de entrevistas en profundidad), tratando de dar una denominación común (un código más o menos abstracto,

conceptual) a un conjunto variopinto de fragmentos de entrevista que comparten una misma idea....

Este tipo de codificación se ha denominado, posteriormente 'codificación abierta' (open coding), en los manuales de Strauss (1987) y Strauss & Corbin (1990)...".

B) El desarrollo de las categorías iniciales: búsqueda sistemática de propiedades y registro de notas teóricas (analíticas e interpretativas).

El proceso en marcha , de codificación abierta 'estimula el descubrimiento no sólo de categorías sinó también de sus propiedades y dmensiones' (Strauss& Corbin, 1990)... Nos referimos a:

1) La búsqueda activa y sistemática de propiedades (causas, condiciones, consecuencias, tipos, procesos,...)

2)La escritura de notas de análisis e interpretación.., para registrar las ideas que vayan surgiendo durante la codificación. Por ello se dice de este procedimiento que hace conjuntamente: la codificación, el análisis y la recogida de datos complementaria...

En relación con ello se define una nueva modalidad de codificación, la axial (axial coding): 'aspecto esencial de la codificación abierta', consistente en el 'análisis intenso hecho alrededor de una categoría cada vez, en términos de paradigma' (Strauss,1987)

C)La integración de las categorías y sus propiedades. Por integración se entiende... la organización siempre creciente de los componentes de la teoría.

D)Delimitación de la teoría.

...La delimitación teórica viene exigida por la definición misma de teoría, entre cuyos rasgos definitorios se encuentran dos básicos...:

1)El criterio de parsimonia (o economía científica). Esto es, hacer máxima la explicación y comprensión de un fenómeno con el mínimo de conceptos y formulaciones.

2)El criterio de alcance (scope), que puja por ampliar el campo de aplicación de la teoría sin desligarse de la base empírica de partida.

El primer criterio se operativiza en el MCC mediante la búsqueda deliberada y sistemática de categorías centrales (core categories), a

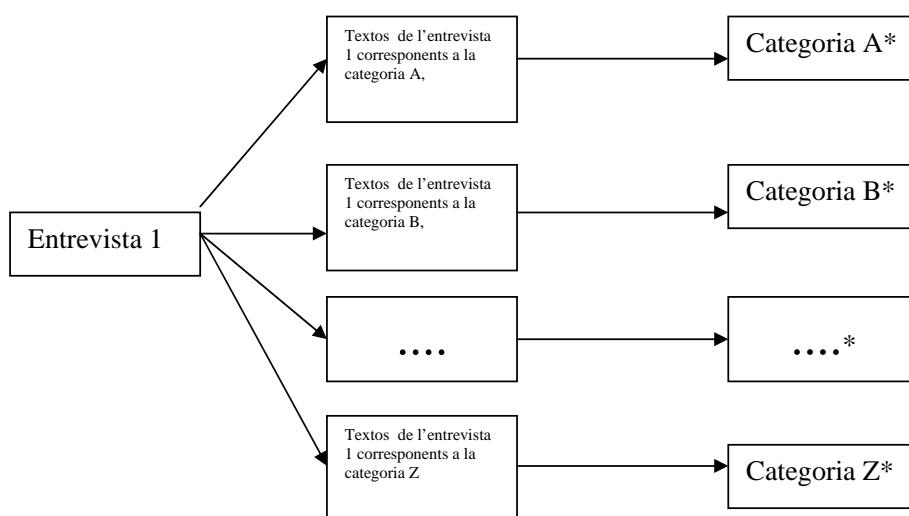
través de una tercera modalidad de codificació: la selectiva (selective coding). A la base de estas operaciones de mayor refinamiento analítico se encuentra –además de la omnipresente comparación constante- un proceso de reducción de categorías... Como resultado, la teoría va focalizándose e integrándose cada vez más, cumpliendo así el requisito de parsimonia.

El segundo criterio (alcance) se traduce, en la grounded theory, barajando las posibilidades de generalización de la teoría substantiva al nivel, de mayor abstracción, de teoría formal...

E)La escritura de la teoría”

Vallès (348-354)

La proposta, doncs, suposa desmuntar literalment el paquet d'informació provinent d'una mateixa font que presentarà una estructura pròpia i un nivell de coherència determinat, amb interrelacions evidents i autoreferències, per passar a tractar-ne els fragments en un altre àmbit (de categoria). L'esquema 1 vol il·lustrar el procés:

Esquema 1. Model de categorització de la informació

*Cada categoria recollirà els fragments que li corresponen, procedents de les diferents fonts (entrevistes,...). Suposa una autèntica reordenació del material.

Els riscos de la descontextualització de la informació conseqüent són evidents i caldrà en tot moment parar atenció al contingut real de cada fragment i als seus referents en el paquet d'origen per no esbiaixar-ne el significat. Coffey & Atkinson (2005) d'una banda veuen els avantatges d'aquest procés:

“Los datos segmentados se codifican según estas categorías organizativas y luego se clasifican otra vez de acuerdo con aquellas categorías. Los segmentos de datos se reensamblan o recontextualizan. La codificación, como parte de este proceso, ayuda a la recontextualización de los datos pues da un nuevo contexto para los segmentos. De esta manera, Tesch considera la codificación como la manera de encontrar nuevos contextos para visualizar y analizar los datos. La descontextualización y recontextualización ayudan a reducir y luego a expandir los datos en formas nuevas y con nuevos principios rectores. Para decirlo de otra manera, la segmentación y codificación de los datos le permiten al investigador pensar con ellos y acerca de ellos.” Coffey & Atkinson (pàg. 51)

Per altra banda, els mateixos autors deixen clar que cal relativitzar la importància d'aquest tractament de la informació:

“Los informantes de nuestra entrevista nos pueden contar relatos y largos y complicados recuerdos y reminiscencias. Cuando los partimos en segmentos codificados independientes, corremos el peligro de perder el sentido de que son relatos. Perdemos la visión, si no tenemos cuidado, de hecho de que a menudo vienen en forma de historias –como narrativas- o que tienen otras propiedades formales en términos de la estructura del discurso. La segmentación y la codificación pueden ser importantes, y hasta parte indispensable del proceso de investigación, pero no son todo el cuento.” Coffey & Atkinson (pàg. 76)

3.6. Concreció de l'objecte en un cas.

Un estudi de cas

Una vegada definit l'objecte de la investigació, identificats la línia metodològica que li convé i el paradigma de referència, i feta l'opció per un procediment de tractament de la informació, arriba el moment de concretar el camp de recollida de dades.

La línia argumental que segueix el present capítol suggereix un decantament cap a l'estudi de casos. Les següents paraules de Stake (1998) resulten orientadores:

“Mucho de lo que no podemos observar personalmente, otros lo han observado o lo estan observando. Dos de las utilidades principales del estudio de casos son las descripciones y las interpretaciones que se obtienen de otras personas. No todos verán el caso de la misma forma. Los investigadores cualitativos se enorgullecen de descubrir y reflejar las múltiples visiones del caso. La entrevista es el cauce principal para llegar a las realidades múltiples.” Stake (pàg. 63)

Es tracta de descobrir com és el treball d'un col·lectiu, sense ànim de comparar-lo amb altres realitats ni, molt menys, d'introduir-hi modificacions. Recollir informació amb la mirada oberta al que el context ofereixi, amb la intenció de descobrir de la manera més qualificada i profunda possible la realitat en estudi.

“El cometido real del estudio de casos es la particularización, no la generalización. Se toma un caso particular y se llega a conocerlo bien, y no principalmente para ver en qué se diferencia de los otros, sino para ver qué es, qué hace. “ Stake (pàg. 20)

Una de les principals fonts d'informació seran les persones que formen part del col·lectiu objecte de la recerca, i el que s'obtindrà d'elles seran descripcions i interpretacions, i probablement seran de múltiples colors. Descripcions i interpretacions que, al seu torn seran sotmeses al criteri de l'investigador, que haurà de vetllar per manejar la informació recollida amb el

màxim rigor per tal de no treure cap dada del context de forma esbiaixada, respectant especialment la riquesa de matisos i de punts de vista.

“La función de la investigación no es necesariamente la de trazar el mapa y conquistar el mundo, sino la de ilustrar su contemplación. De los estudios cualitativos de casos se esperan ‘descripciones abiertas’, ‘comprensión mediante la experiencia’ y ‘realidades múltiples’. No se puede sencillamente diseñar la búsqueda de significados complejos, ni alcanzarlos de forma retrospectiva (Denzin y Lincoln 1994). ... En el estudio cualitativo de casos es de gran importancia la función interpretativa constante del investigador.” Stake (pàg. 47)

Elecció del cas

“No se seleccionan (las muestras en las investigaciones cualitativas) aleatoriamente asumiendo que representarán a un universo, sino que se escogen por razones legítimas que hacen de la investigación algo relevante. Estos motivos vienen dados por la pertinencia teórica o por la excepcionalidad del caso.” Coller (pàg. 77)

Resulta pertinent, si el que s'està buscant és una descripció del treball en equip dels mestres, identificar un cas de treball en equip. Donant d'entrada marge a la interpretació, el que es podrà fer és identificar una escola *en la qual es consideri que es treballa en equip*. Aquest serà un objecte d'estudi apropiat, atesa la intenció de la investigació.

Es tracta, per tant, d'un tipus de mostreig diferent del mostreig estadístic, més adequat a investigacions de caire més quantitatiu. La informació que es recollirà en un estudi de cas com el que ens ocupa serà difícilment quantificable, com a conseqüència del seu elevat nivell d'interpretació: les persones que facilitaran la informació, com s'ha dit reiteradament, ho faran de forma subjectiva, tenyida per múltiples components, personals, socials, professionals, històrics,...

"Cuando se habla de muestreo en la investigación cualitativa, no nos referimos a un muestreo probabilístico, sino a un muestreo 'intencional' y 'razonado'. Los llamados 'sujetos de estudio' no son

unidades de observación que tienen connotaciones individuales (el todo es una suma de las partes), sinó 'informantes' o 'participantes' que dan cuenta de su visión de la realidad" Pla (pàg. 296)

La recollida de la informació

El camp de treball ara ja està proper. Suficientment com perquè es dibuixin amb claredat dues fases de recollida d'informació. Resulta evident que el nucli de la informació que interessa en aquesta recerca es troba en una escola en la qual es considera que els mestres treballen en equip. Aquest és l'objecte concret de la investigació. Cal, doncs, elegir de forma argumentada l'escola en qüestió (mostreig intencional i raonat), i aquesta tasca suposa una recollida d'informació prèvia. Una informació relativa a les característiques específiques de les escoles d'un àmbit territorial concret. Si es circumscriu la recerca, com es la intenció, a les comarques de Girona, serà pertinent recórrer a persones (informants clau) bones coneixedores de la xarxa escolar gironina. Caldrà buscar l'acompliment, en aquesta selecció d'informants i a criteri del responsable de la investigació, de les característiques d'un bon informant:

“Un buen informante es aquel que dispone del conocimiento y la experiencia que requiere el investigador, tiene habilidad para reflexionar, se expresa con claridad, tiene tiempo para ser entrevistado y está predispuesto positivamente para participar en el estudio”. Rodríguez, Gil & Garcia (pàg. 73)

Un cop s'hagi identificat l'escola en la qual centrar la recerca, caldrà entrar en una nova selecció d'informants. El criteri, i fent altre cop remissió al factor desconeixement de la informació a recollir, serà bo que sigui obert, de manera que sigui possible anar conduint la selecció d'informants segons evolucionin les característiques de la informació que aflori en el decurs de la recerca. Rodríguez, Gil & García (1996) exposen d'aquesta manera aquesta necessitat:

“El muestreo que se sigue en la selección de informantes tiene un carácter intencional, dinámico y secuencial. Los sujetos se eligen de forma intencionada de acuerdo con unos criterios establecidos por el

investigador, y este proceso de selección se continúa prácticamente durante todo el proceso de investigación. Se parte de la elección de unas personas que responden a unas cuestiones, se abordan nuevas cuestiones, se pregunta a nuevos informantes.” Rodríguez, Gil & García (pàg. 73)

La següent incògnita en el camí de definició dels procediments a seguir és relativa a la quantitat d'entrevistes a fer. És a dir: un cop identificat el camp de dades -l'escola- que convé a la investigació, a quants mestres serà necessari entrevistar per tal de considerar suficient la recollida?. La resposta és en la saturació i en la pertinència. Quan la informació emergent sigui essencialment reiterativa, tot cenyint-se en la categoria de dades que interessin a la recerca, es podrà tancar la fase de recollida inicial de la informació:

“Durante esta etapa (recogida de datos) es preciso asegurar el rigor de la investigación. Para ello debemos tener en cuenta los criterios de suficiencia y adecuación de los datos. La suficiencia se refiere a la cantidad de datos recogidos, antes que al número de sujetos. La suficiencia se consigue cuando se llega a un estado de ‘saturación informativa’ y la nueva información no aporta nada nuevo. La adecuación se refiere a la selección de la información de acuerdo con las necesidades teóricas del estudio y el modelo emergente.” Rodríguez, Gil & García (pàg. 75)

A l'apartat 3.5 d'aquest capítol s'ha fet l'opció per un procediment de tractament de la informació (MCC). Caldrà vetllar pel respecte escrupolós a allò que aportin els informants, tenint molt clara en tot moment quina és la frontera que ens porta al camp de la interpretació, per tal de traspasar-la sempre de manera conscient i voluntària. Serà essencial a aquest efecte que el maneig de la informació sigui curós en tot moment, des de la mateixa transcripció de les entrevistes que es duguin a terme.

"...el material verbal necessita un tratamiento cuidadoso. Esto ocurre especialmente con un corpus conversacional: precisa ser transcrito con el suficiente detalle para que pueda ser identificada cualquier sutil interacción,...". Rodríguez & Antaki (pàg. 71)

Més encara, i val la pena repetir-ho, quan el material base serà en la seva pròpia essència, fruit de la interpretació i la contextualització dels informants:

"... no hay observaciones objetivas, sólo observaciones contextualizadas socialmente en los mundos de observador y observado." Rodríguez, Gil & Garcia (1996)

3.7.Una idea prèvia de l'objecte d'estudi.

S'han fet múltiples referències, en les pàgines anteriors, a la qualitat de desconeguda, de la informació que pugui aparèixer en l'estudi del cas. No obstant, moltíssims estudis abans que el present s'han ocupat del treball en equip, tot i que una part relativament petita d'ells estan centrats al treball en equip dels mestres. Com diu Coller (2000) , no tot han de ser sorpreses, i quan l'investigador inicia una recerca té una idea prèvia de les característiques de l'objecte dels seu estudi:

"Aunque sea de modo provisional, se suele construir un mapa de las teorías más relevantes y de sus conexiones, sobre todo resaltando las posturas opuestas de dos o más autores/as... Este mapa suele estar claro antes de iniciar el estudio del caso, aunque no es un requisito estricto. Muchas personas lo van construyendo a medida que van investigando y leyendo trabajos nuevos....

La elaboración del mapa debe dirigir a la persona que realiza la investigación a la formulación de algunas preguntas que orientan su trabajo. Generalmente estas preguntas son las que permiten posteriormente formular algunas hipótesis." Coller (pàg. 67)

En el cas present, efectivament es parteix d'un mapa de teories. La consulta a treballs anteriors sobre el treball en equip dels mestres, i sobre el treball en equip de les persones en general, han permès l'elaboració d'un esquema que vol recollir les característiques del treball en equip i les condicions que el fan possible. Aquest esquema, així com el seu procés de construcció, han estat objecte del capítol 2 d'aquest treball.

3.8.El disseny d'investigació.

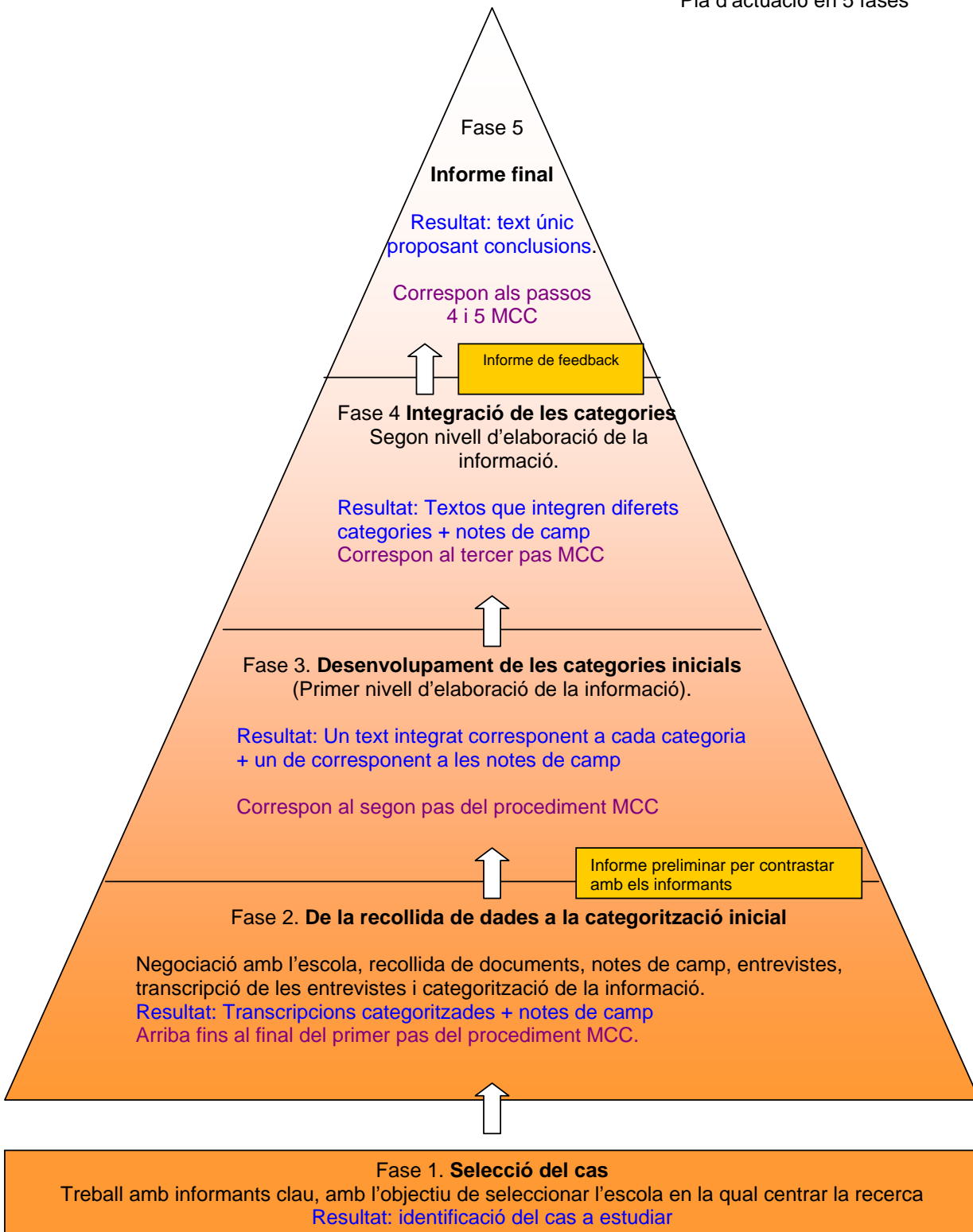
Amb la discussió feta quins aquesta pàgina, i les decisions preses durant el procés, unes vegades de forma successiva, altres vegades de forma simultània o imbricada, es pot dibuixar un disseny de recerca. Seguint els passos de Coller (2000):

“Se trata del plan a seguir en la investigación desde el inicio hasta el final. Es un instrumento de trabajo, por lo que se tiene que concebir con flexibilidad. Todos los planes cambian cuando se enfrentan con la realidad...

Este documento debería contar con los siguientes elementos.

- (a) Mapa sintético de las teorías relevantes...
- (b)...una respuesta clara a las tres preguntas siguientes... ¿por qué se hace el estudio?, es decir ¿cuál es el objeto de la investigación?...¿de qué es este caso?... ¿por qué se escoge este caso y no otro?...
- (c)...proposiciones que se quieran demostrar, comprobar, refutar, validar... En ocasiones no se necesitan dada la naturaleza exploratoria o descriptiva de la investigación...
- (d)...tipo de materiales que se van a recopilar...
- (e)...plan de actuación...
- (f)... bibliografía...
- (g)...lista de casos posibles... “Coller (pàg. 66-73)

Es poden donar per complimentats o si més no referenciats, en les pàgines del present capítol, pràcticament tots els apartats que proposa Coller (2000) per a un disseny d'investigació, llevat de l'apartat (e), referit al pla d'actuació. El pla d'actuació per a la recerca que aquí es presenta és el que s'exposa en el mapa 2:

Mapa 2. Disseny de la investigació

4.L'ESTUDI DE CAS

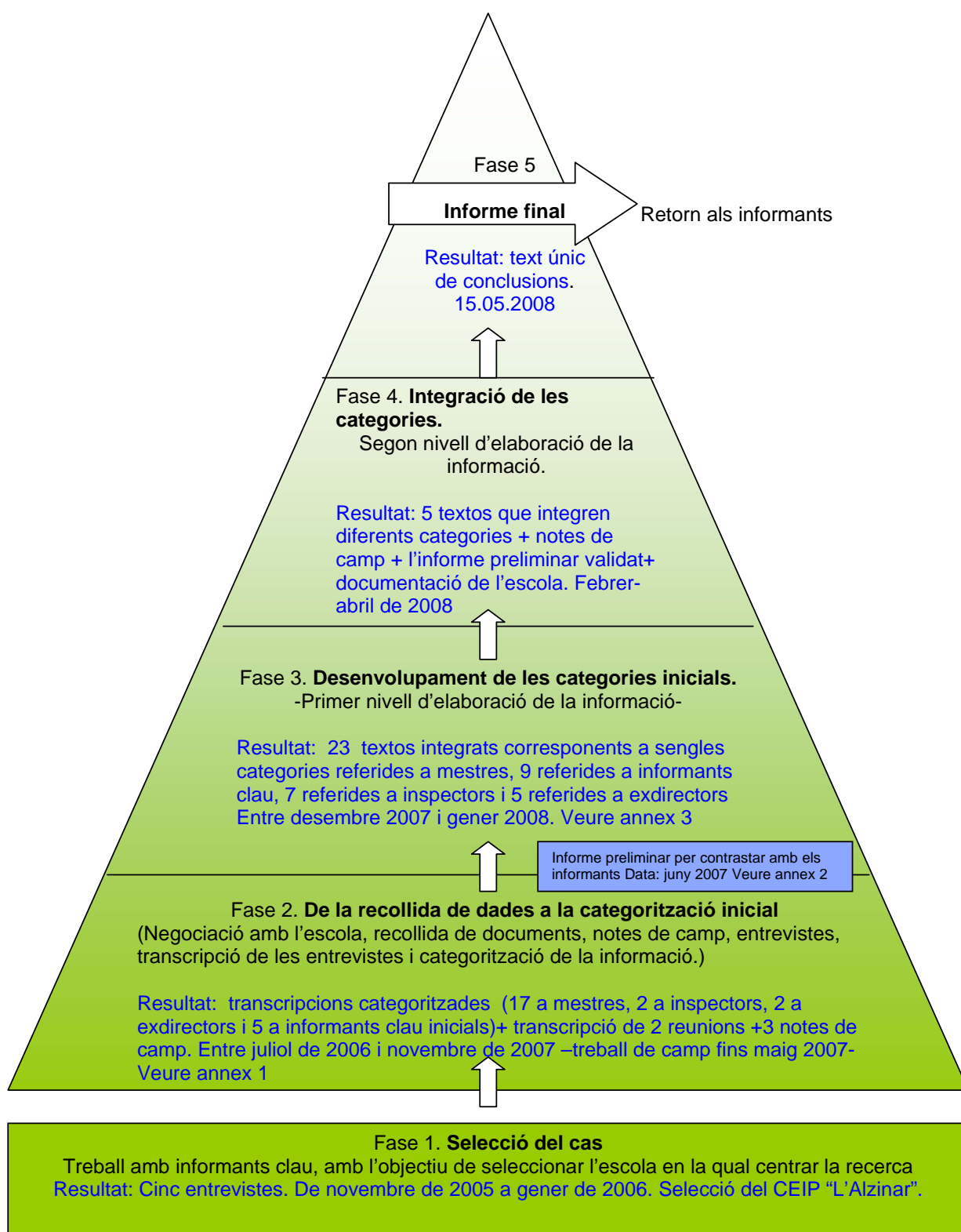
4.1. Esquema de desenvolupament

Quan al final del capítol 3 (pàgina 52) es presentava el disseny de la recerca, es feia en forma d'un mapa piramidal de color taronja, un color d'alerta, en el qual es partia de la base de la selecció del cas per arribar a la cúspide de l'informe final.

Ara, en l'informe sobre la recerca feta, es recorre al mateix mapa, canviant-li el color a verd, color de desenvolupament, i fent-hi constar les dades més rellevants del procés. En cadascuna de les fases s'esmenta el resultat obtingut i les dates de realització. Vol ser una forma d'ordenar el material i fer més llegidor l'informe.

A les pàgines que segueixen el mapa 3 es descriu breument cadascuna de les fases.

Mapa de la recerca feta

4.2. Fase 1. Selecció del cas

Fase 1. Selecció del cas

Treball amb informants clau, amb l'objectiu de seleccionar l'escola en la qual centrar la recerca
Resultat: Cinc entrevistes. De novembre de 2005 a gener de 2006. Selecció del CEIP "L'Alzinar".

La primera de les accions ha estat la selecció d'un cas. El cas d'una escola en la qual es considerés que es treballava en equip.

S'han seleccionat cinc informants clau inicials d'entre un col·lectiu de persones que, treballant en l'àmbit educatiu des de diferents vessants, es puguin considerar bones coneixedores de la xarxa d'escoles de les comarques de Girona, àmbit al qual s'inscriu la recerca.

El perfil des cinc informants clau inicials ha estat el següent, sempre referits a la demarcació territorial de Girona:

- Un inspector del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.
- Un component dels Serveis Educatius del mateix departament..
- Un persona formadora del Pla de Formació Permanent del professorat d'educació infantil i primària.
- Una persona dedicada a la gestió de la formació permanent del professorat.
- Una professora de la Universitat de Girona estretament vinculada a la gestió i tutorització del pràcticum dels estudis de mestre.

Identificades les persones que responien a aquests perfils se'ls ha contactat i, un cop manifestat i establert l'acord de col·laboració en la recerca, s'han dut a terme sengles entrevistes, amb caràcter semiestructurat i amb el següent guió de referència:

Presentació de la recerca:

Objectiu, identificar el concepte de TE que té una escola on suposadament fan TE, per arribar a definir les possibilitats que té el TE a l'escola, les dificultats i facilitats que troba, i proposar vies de millora.

Metodologia: qualitativa; pocs casos a fons.

A.-Identificar escola on hi ha TE,a través d'entrevistes amb informants clau.

B.-Recollir, de l'escola seleccionada, informació sobre el TE (entrevistes,...)

Possible segona part d'aquesta entrevista, si un cop feta la "transcripció" trobo dubtes, o possible segona entrevista en un altre moment de la recerca.

Parlem de TE:

Intentem acotar de què parlem quan parlem de TE i de TE a l'escola:

Alguns aspectes per tractar (potser no calen tots, o potser n'apareix algun altre):

-Quan un treball és en equip?

-Què li suposa a una persona treballar en equip?

-El TE és millor que el TI? Sempre?

-TE i lideratge.

-TE i temps.

-Consideres que tens experiències de TE?

-Vols explicar-ne alguna?

-De les escoles que coneixes, creus que en alguna es fa TE o alguna cosa que s'hi aproxima? Nom i descripció del que s'hi fa. Persones de l'escola "clau" i temes "clau".

-Què creus que facilitaria la millora del TE a l'escola?

La durada de les entrevistes ha estat variable, entre trenta-cinc minuts i una hora mitja. Com a resultat resulta significatiu esmentar dos aspectes:

-Un cop feta la pregunta final : "De les escoles que coneixes, creus que en alguna es fa TE o alguna cosa que s'hi aproxima?", la resposta en cap dels cinc casos ha estat ràpida, i tampoc en cap dels cinc casos ha estat rotunda. En cada cas s'ha acabat fent una llista d'escoles, però sempre el nom de l'escola o les escoles ha anat precedit d'una frase o una expressió de prudència: "potser a..." o "podríem mirar si els mestres de.... fan alguna cosa que.."

-Com a resultat d'aquesta fase surten:

-Divuit escoles esmentades per un sol informant clau

-Quatre escoles esmentades per dos informants clau

-Una escola esmentada per tres informants clau.

Es dona la circumstància que l'escola de màxima intersecció és referenciada amb especial èmfasi per part dels informants clau, la qual cosa acaba per decantar l'opció clarament per l'estudi d'un cas únic, atentent el que diu Yin (1989):

"One rationale for selecting a single-case rather than a multiple-case design is that the single case represents the critical test of a significant theory." Yin (pàg. 47)

4.3. Fase 2. De la recollida de dades a la categorització inicial

Fase 2. De la recollida de dades a la categorització inicial
(Negociació amb l'escola, recollida de documents, notes de camp, entrevistes, transcripció de les entrevistes i categorització de la informació.)

Resultat: transcripcions categoritzades (16 a mestres, 2 a inspectors, 2 a exdirectors i 5 a informants clau inicials)+ transcripció de 2 reunions +notes de camp. Entre juliol de 2006 i novembre de 2007 –treball de camp fins maig 2007-
Veure annex 1

L'entrada en el context, instruments i processos.

L'entrevista inicial amb la directora de l'escola seleccionada en primer lloc, resulta cordial. És una entrevista que cobreix dos objectius:

- Presentació de la recerca i de la selecció feta i demanda de col·laboració.
- Identificació inicial de les fonts d'informació a utilitzar en cas d'acord de col·laboració.

La recerca, a parer de la directora, és d'interès de l'escola, tot i que manifesta la conveniència de presentar al col·lectiu de mestres, a nivell de claustre, la idea de participar-hi. Quant a les possibles fonts d'informació, que venen a identificar què suposaria a l'escola i a les persones que en formen part la col·laboració en la recerca, es parla bàsicament d'entrevistes a mestres i de consulta documental. Es deixa la porta oberta a altres possibles fonts d'informació en funció de com vagi avançant el treball de camp i dels acords que es puguin anar prenent.

S'acaba l'entrevista inicial amb el compromís, per part de la directora, de donar una resposta definitiva en funció de l'actitud i el paper del claustre. Just després de la celebració de la propera reunió de claustre, es rep la confirmació de l'interès de l'escola i de la disposició d'una part important dels mestres a concedir una entrevista.

A partir d'aquest moment s'obre el procés de concertar les entrevistes, a mesura que es van realitzant, i de consultar els documents que es va considerant que poden ser d'interès per a l'objectiu de la tesi.

A tall de resum de la fase de treball de camp, cal dir que ha estat un procés viu, en el sentit que realment s'ha anat reorientant a mesura que s'ha anat recollint la informació. Uns quants elements que il·lustren aquesta contínua regulació del treball de camp:

-No s'ha fet un calendari d'entrevistes tancat. S'ha partit de la llista de persones disposades a concedir una entrevista i, cada vegada que se n'ha fet una, sempre amb seu a l'escola, s'ha aprofitat per demanar quina altra persona estaria disponible, i per a quin dia a quina hora.

-En el decurs d'algunes entrevistes s'ha acordat la participació de l'investigador en diferents actes i fòrums de l'escola, un cop identificats tipus d'informació que poden ser d'interès per al treball. D'aquesta manera, en el decurs del treball de camp s'han acordat i dut a terme les següents activitats de l'investigador:

- Visita a una sessió de les diferents comissions mixtes mestres-alumnes de l'escola (comissions d'hort-jardí, de pàgina web, de festes)
- Assistència a una representació teatral d'un dels grups d'alumnes.
- Assistència a una assemblea general d'alumnes.
- Participació en una reunió de cicle superior.
- Participació en una reunió de coordinadors de cicle.
- Participació en una reunió de claustre.
- Entrevistes a exdirectors de l'escola.
- Entrevistes a l'inspector de l'escola i a un exinspector.

La informació s'ha recollit, sempre que ha estat possible, mitjançant gravació en àudio. En alguns casos les gravacions han estat complementades amb notes de camp.

Paral·lelament a les actuacions formals de recollida d'informació, l'investigador ha recollit informacions produïdes de manera espontània, que al seu parer són rellevants a l'hora de descriure el treball en equip en aquesta escola.

Tota la informació, un cop transcrita en el cas de les gravacions en àudio, han estat sotmeses al procés de categorització inicial oberta. El resultat figura a l'annex 1, i es compon de:

- Transcripció categoritzada de 17 entrevistes a mestres.
- Transcripció categoritzada de 2 entrevistes a exdirectors.
- Transcripció categoritzada de 2 entrevistes a inspectors.
- Transcripció categoritzada de la reunió de cicle superior.
- Transcripció categoritzada de la reunió de coordinadors.
- Notes de camp.

Així mateix figuren a l'annex 1 les transcripcions categoritzades als cinc informants clau inicials.

La categorització obtinguda.

Fruit d'aquest procés, s'han descrit 22 categories d'informació, que s'han utilitzat en el tractament de la totalitat de les entrevistes. Com es veurà més endavant, però, s'ha donat un tractament diferenciat a la informació categoritzada procedent dels diferents col·lectius i fonts d'informació.

Categories inicials:

Assessorament	Pes específic de les persones
Comissions	Registres
Comparació d'escoles	Relacions exteriors
Concepte de TE	Ritmes
Condicionants del TE	TE al cicle
Context	TE amb el paral·lel
Entrada a l'escola	TE a claustre
Extensió del TE	TE dels coordinadors
Líder	TE dels nens
Mètode	Teatre
Necessitat del TE	TE- treball individual
	Valor del TE

Taula 1. Categories inicials

La definició de cadascuna de les categories figura en el document de la següent fase, d'elaboració dels textos per categories..

4.4. Informe preliminar i el seu feedback

Com es pot veure al gràfic general, el treball de camp es va acabar a més de maig de 2007, a la proximitat del final del curs escolar 2006-2007. L'investigador havia fet presència a l'escola durant 10 mesos de manera més o menys regular i s'havia convertit pràcticament en un element de l'escola, tot i que un element extern.

Arribat aquest moment, es varen recollir diferents comentaris en el sentit que l'investigador era probablement la persona que més informació tenia a l'escola, i que era d'interès de l'escola rebre un feedback ben aviat. Semblava oportú no esperar al curs escolar següent, amb un estiu pel mig i possibles canvis de personal.

Aquests comentaris van acabar en l'acord de presentació d'un informe preliminar sobre el treball de camp. L'informe havia de consistir en un recull de les primeres impressions tretes de la informació recollida, amb la consciència de que estaven sotmeses al procés de tractament de la informació del mètode escollit, el Mètode Comparacions Constants.

A l'annex 2 es reproduïx el text de l'informe, que es va lliurar a totes les persones que havien participat en el treball de camp. Es va lliurar amb el prec de fer arribar un retorn en el sentit de comentar l'acord o el desacord amb les impressions preliminars que manifestava.

Es va rebre el retorn de 8 persones participants. Una d'elles per correu electrònic, dues més mitjançant entrevista personal i la resta en forma de reunió de cicle. Com a resultat del retorn cal remarcar en primer lloc un acord ple de totes les persones amb el contingut de l'informe. Com a conseqüència, en la fase de redacció de les conclusions serà procedent utilitzar el text mateix de l'informe preliminar com a font qualificada d'informació, en certa manera, triangulada.

Un altre aspecte digne de ser recollit, del procés de retorn de l'informe preliminar és el fet que un cicle proposés una reunió amb l'investigador per

comentar l'informe. En el decurs d'aquesta reunió –veure'n la transcripció a l'annex 4- han tingut lloc comentaris en la línia de qualificació de l'informe, però alhora comentaris a l'entorn de determinades qüestions que l'informe apunta i que ha resultat d'interès dels mestres tractar en major profunditat o considerar-los susceptibles de debat.

4.5. Fase 3. Desenvolupament de les categories inicials.

Fase 3. **Desenvolupament de les categories inicials.**
-Primer nivell d'elaboració de la informació-

Resultat: 22 textos integrats corresponents a sengles categories referides a mestres, 8 referides a informants clau, 7 referides a inspectors i 4 referides a exdirectors Entre desembre 2007 i gener 2008. Veure annex 3

Aquesta fase conté la primera interpretació deliberada de la informació, en el sentit que els textos que en resulten ja no tenen com a autors els propis informants, sinó l'investigador. Efectivament. S'han aplegat els fragments de les transcripcions agrupats sota una mateixa categoria, per a cada col·lectiu (mestres, informants clau, inspectors i exdirectors) i s'ha desenvolupat un text únic amb l'objectiu d'articular la informació sota un mateix discurs sortit de la imbricació de les diferents veus. Veure annex 3.

El procés d'elaboració dels textos únics ha estat el següent:

A.-Tancada la categorització, s'ha agregat la informació segons categories (els textos d'una mateixa categoria, procedents de totes les entrevistes, reunits ben un sol arxiu; tants arxius com categories i col·lectius).

B.-De cada arxiu de categoria s'han seleccionat els conceptes i les idees més rellevants, procurant que els conceptes i idees no seleccionats quedin incloses en els seleccionats. Aquesta operació s'ha fet mitjançant la tècnica del subratllat.

C.-A partir de la selecció feta de conceptes i idees nuclears, s'han produït els textos integrats. És per aquesta raó que com a subtítol d'aquesta fase 3 es diu "primer nivell d'elaboració de la informació".

Vegeu una mostra de material d'aquest procés a l'annex 5.

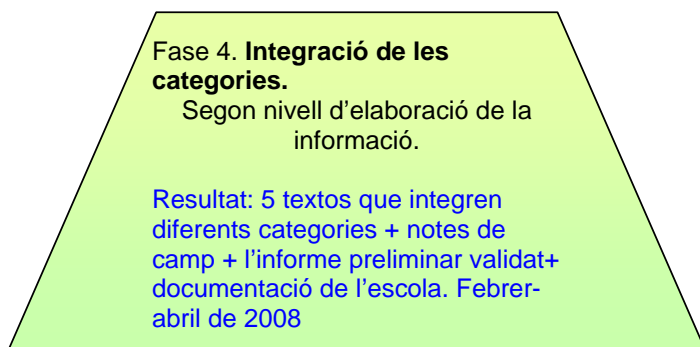
El següent quadre ens indica les vinculacions entre categories i col·lectius. Com es pot veure, en determinats casos no hi ha vinculació. És a dir: en

determinades categories no hi informació o prou informació rellevant com per elaborar un text categoria/col·lectiu. La informació comença de ser filtrada i reordenada.

Categories	Mestres	Informants clau	Exdirectors	Inspectors
ASSESSORAMENT	x	-	-	-
COMISSIONS	-	-	-	-
COMPARACIÓ ESCOLES	x	-	-	x
CONCEPTE TE	x	x	-	-
CONDICIONANTS TE	x	x	x	x
CONTEXT	x	-	x	x
ENTRADA A L'ESCOLA	x	-	-	-
EXTENSIÓ TE	x	-	-	x
LÍDER	x	x	x	x
MÈTODE	x	-	-	-
NECESSITAT TE	x	x	-	-
PES ESPECÍFIC PERSONES	x	-	-	-
REGISTRES	x	-	-	-
RELACIONS EXTERIORS	x	-	-	x
RITMES	x	x	-	-
TE AL CICLE	x	-	-	-
TE AMB EL PARAL·LEL	x	-	-	-
TE CLAUSTRE	x	-	-	-
TE COORDINADORS	x	-	-	-
TE NENS	x	-	-	x
TEATRE	x	-	-	-
TE-TI	x	x	-	-
VALOR TE	x	x	x	-

Taula 2. Les categories segons col·lectius

4.6. Fase 4. Integració de les categories.

L'estudi comparatiu dels textos resultants de la fase anterior ens proposa una integració de categories en base al contacte conceptual que s'evidencia entre ells. D'aquesta manera els 22 textos categorials procedents de les entrevistes als mestres, els vuit procedents d'informants clau, els 7 procedents d'inspectors, i els 4 procedents d'exdirectors, es fusionen en 5 noves macrocategories.

L'aparició d'aquestes nou categories de rang superior, admeten contacte conceptual, degut al seu nivell d'abstracció, amb informació procedents d'altres fonts: les notes de camp, l'informe preliminar validat mitjançant retorn als informants, i la publicació "L'Alzinar, una reflexió educativa", produïda pel propi centre. En aquesta fusió perden sentit alguns dels textos categorials produïts a la fase anterior. És el cas de: assessorament/mestres; concepte del TE/informants clau i TE dels nens/inspectors. La informació que contenen resulta poc rellevant en el discurs, més teòric que esta emergint.

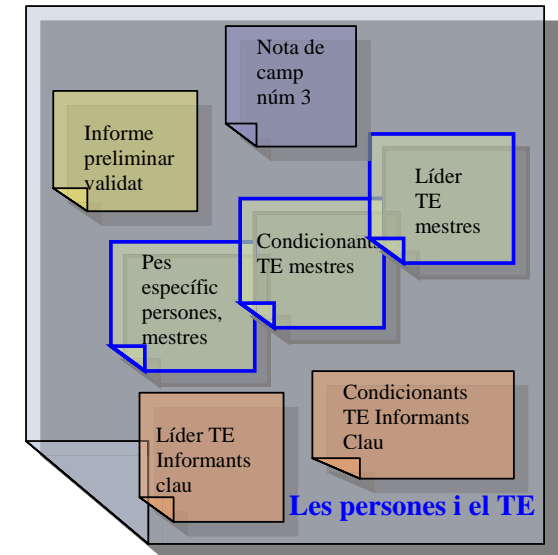
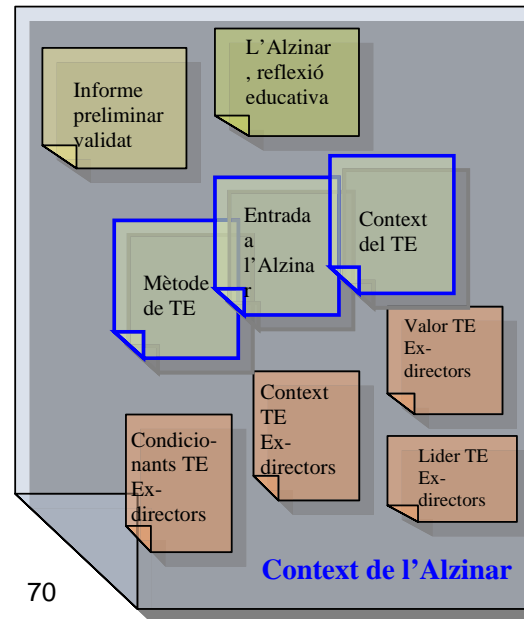
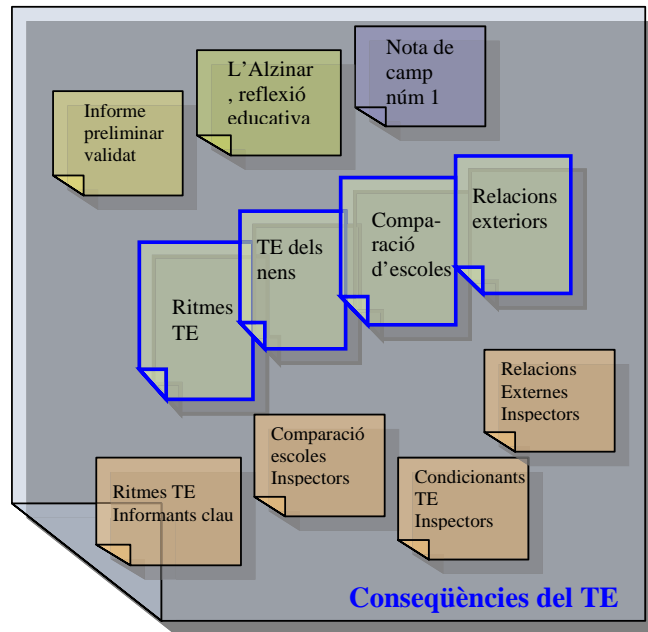
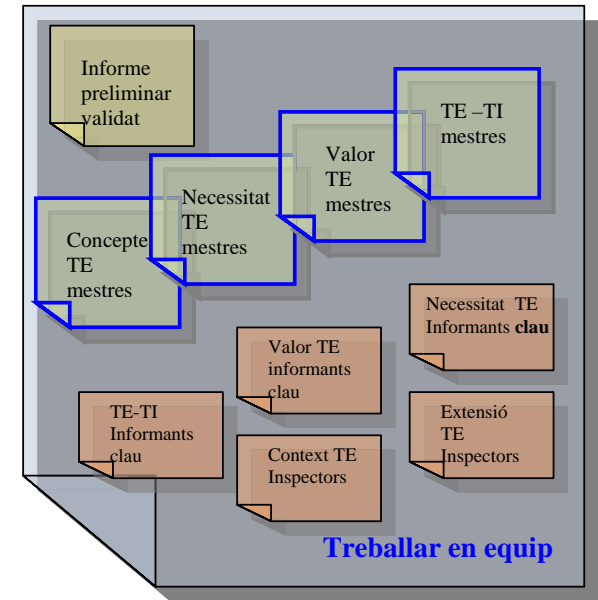
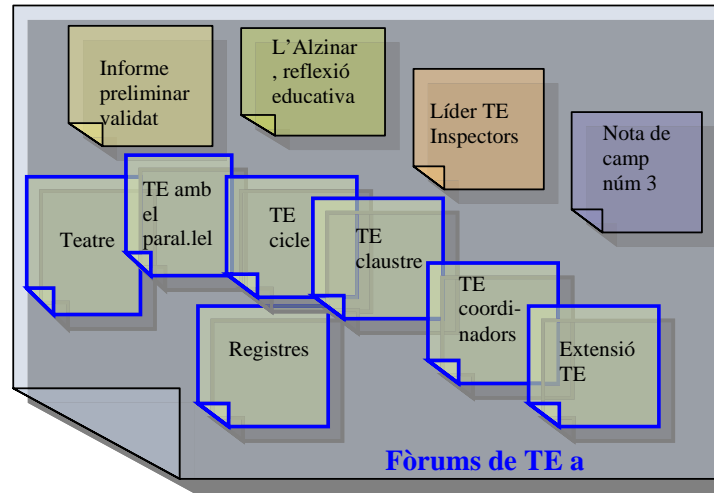
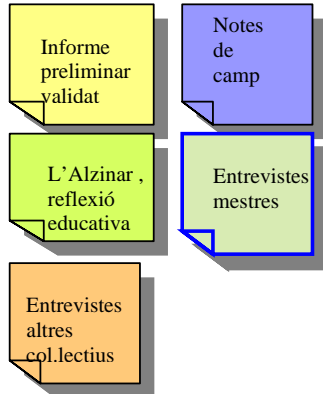
El mapa 4 indica el procés d'integració seguit. Cadascuna de les petites carpetes representa un text categorial o un fragment d'informació procedent d'una font diferent que les entrevistes.

El resultat: aquestes cinc macrocategories:

- Treballar en equip
- Les persones i el treball en equip
- El context del cas estudiat
- Fòrums de TE en el cas estudiat
- Conseqüències del TE

Integració de les categories inicials i de la informació procedent d'altres fonts

Codificació utilitzada

Mapa 4. Integració de categories

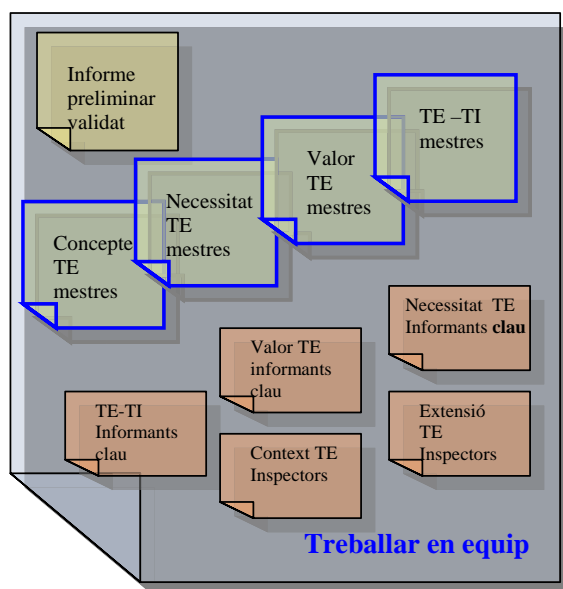
A continuació es presenten els textos corresponents a cadascuna de les cinc categories resultants. S'hi ha volgut evidenciar la procedència de la informació, a la cerca d'un major rigor en el seu tractament.

El cos del text és procedent de les entrevistes amb els mestres, amb l'excepció d'unes poques cites explícites altres documents. En forma de comentaris al marge hi ha les referències a altres fonts que aporten informació pertinent en els diferents moments del text. En determinades ocasions, aquests comentaris també contenen cites a altres fonts d'informació que les entrevistes als mestres.

A l'encapçalament de cada document es reproduïx la part del mapa de la pàgina que acabem de veure, que li correspon.

Treballar en equip

Categories inicials que aplega: concepte de TE, necessitat del TE, valor del TE, TE-TI, referides als mestres; valor del TE, TE-TI i necessitat del TE referides a informants clau; context TE i extensió del TE referides a inspectors, i una part de l'informe preliminar validat.

La raó de ser del treball en equip dels mestres s'ha de buscar en la instauració d'un objectiu comú, des de petites tasques del dia a dia de les aules, fins a projectes de major i diferents nivells d'abast. I l'objectiu comú se situa, com és d'esperar, en camp de l'educació dels nens. És un objectiu, segons els casos, situat en una o altra àrea de treball, amb un o altre abast quant a persones implicades. Una de les raons de fons que s'ha recollit durant el treball de camp és la coherència que tot col·lectiu de mestres ha de donar a l'acció educativa que fa sobre els nens. Per altra part, apareix una altra raó de ser en un àmbit ben diferent: la necessitat del contacte professional entre les persones, en aquest cas, els mestres. Es parlarà més endavant extensament d'aquesta qüestió.

Però quan hom parla de l'Alzinar, s'identifica ràpidament un origen molt concret del treball en equip, de la dinàmica actual de l'escola: l'objectiu que es va marcar, en la fase inicial de l'escola, de fomentar la participació dels nens entre ells, amb els mestres, en la vida de l'escola. Els projectes que es varen posar en marxa arran d'aquella idea van afavorir de manera implícita el treball col·laboratiu dels mestres.

La relació entre els projectes de l'escola, d'interès compartit, i la instauració de la dinàmica de treball en equip queda clara:

La gènesi del treball en equip

Comentari [Fase 41]:
Idea coincident amb els informants clau.

Comentari [Fase 42]:
Els informants clau aporten a més a més la idea de que la tasca educativa és tan complexa que difícilment es pot abordar individualment.

Comentari [Fase 43]:
La categoria "context" referida Inspectors fa una aportació interessant: "en el moment d'estrena de l'edifici nou, l'any 76, el projecte pedagògic fa vibrar, hi ha qui diu textualment, una part important del claustre, fins i tot un grup de pares de Girona ciutat fa l'opció de portar els seus fills a l'Alzinar "

L'experiència de l'Alzinar en relació al treball en equip dels mestres, insinua una conclusió que sembla clara: els mestres s'han posat a col·laborar en projectes compartits, perquè hi ha cregut més o menys, perquè se'ls han trobat i formaven part de l'escenari, del context, de la feina,... I aquesta col·laboració genera més projectes, més col·laboració,...

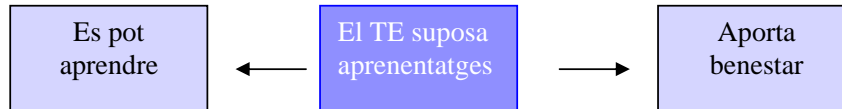
El treball en equip dels mestres de l'Alzinar no ha estat una cosa preconcebuda. És producte dels projectes que d'alguna manera han interessat a les persones. Primer ha estat el projecte, després el treball en equip.

La primera decisió, per tant, sembla que és el *què* farem; després ve tot sol el *com* ho farem, i si és un projecte compartit, ho farem de forma compartida. És com una forma d'inducció de l'equip. Un cop els mestres ja han fet aquest itinerari i treballen de forma col·laborativa, valoren el procés i el context que s'ha creat. Es poden sentir amb facilitat comentaris que van en diferents línies:

- Molt rarament es troba una persona que es nega a col·laborar. Sempre hi ha un nivell de col·laboració possible, encara que de vegades sigui mínim.
- El treball en equip fa tolerants i compatibles les persones.
- El treball en equip limita la llibertat individual.
- Ajudar-se uns als altres crea un clima agradable a l'escola.
- La força es regenera en l'equip.
- No ets tu i la teva classe i els teus nens. I això costa molt.
- És bona la regeneració dels equips amb gent nova, però no de forma massiva.
- Treballar en equip és molt més motivador que estar sol.
- Treballar en equip, aprendre'n, es fa a base de bona voluntat i de pràctica. Més que formació. Ser receptiu. Buscar el consens.
- La base del treball en equip és l'intercanvi d'informació sobre com cadascú fa les coses a l'aula.

Fragment de l'informe preliminar validat l'estiu de 2007.

Seguint en l'àmbit anterior, de la relació entre les persones i el treball en equip, la integració de les categories ofereix una panoràmica rica i extensa de conceptes que es poden encadenar en tres blocs segons l'esquema 2:

Esquema 2: TE. Característiques i conseqüències

Efectivament, un element amb presència significativa en el treball de camp efectuat és el factor aprenentatge. Formulats de diferents maneres: els mestres, les persones, es posen a treballar en equip també per desig d'aprendre, amb la convicció de que el treball col·laboratiu aporta aprenentatges a qui el practica. Treballant de manera col·laborativa, un arriba on no arriba l'altre: les limitacions d'una persona en un camp i moment determinat, es veuen compensades per les disponibilitats d'altres persones que comparteixen el projecte. Per altra part, es reconeix que el fet de posar en comú les idees, els discursos, els plantejaments, no produeix un efecte de suma, sinó un efecte multiplicador: el potencial del grup creix.

La vivència d'aquests efectes, resulta positiva per les persones consultades: notar que un aprèn, descobrir nous plantejaments, veure com el grup creix, en part com a conseqüència de les pròpies aportacions, fa que les persones se sentin a gust en aquest tipus de context.

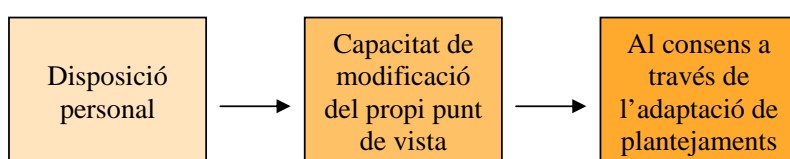
Es reconeix de manera patent que no totes les persones participen per igual en els projectes col·lectius; els factors són múltiples i, de vegades, s'han d'intuir. Tot i això, hi ha una línia argumental a destacar en el sentit que quan una persona escolta activament el que diuen els altres components del grup, obre les portes a descobertes que no podia sospitar. Aquestes descobertes són el motor de la implicació: a mesura que descobreixes, i que descobreixes com descobrir (escoltant, participant), apareix la necessitat creixent de la col·laboració. Apareix la motivació per al treball conjunt. És una via d'aprenentatge i d'integració a l'equip.

Comentari [Fase 44]:
De la categoria "extensió del TE" referida a Inspectors s'extreu el següent text, que aporta informació rellevant en una direcció convergent: "Una dinàmica com la de l'Alzinar, on les decisions es prenen per unes vies molt participatives (s'arriba a dir que l'escola és assembleària), necessàriament hi ha d'haver treball en equip, col·laboració, cooperació, contrast d'idees".

Comentari [Fase 45]:
Idea coincident amb els informants clau.

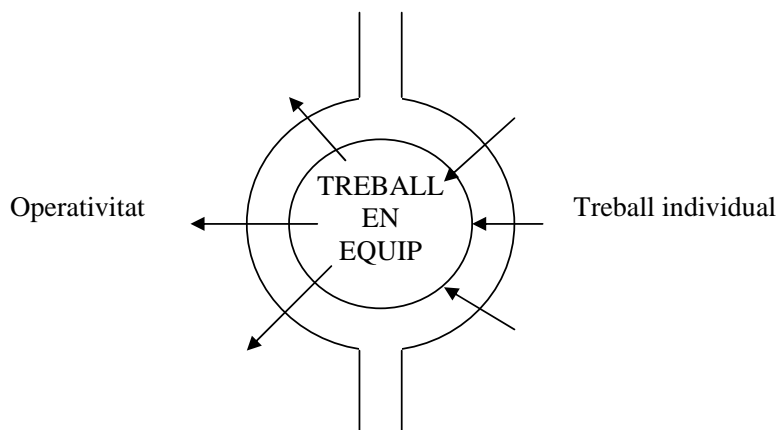
Comentari [Fase 46]:
Extret dels informants clau:
1.-De treballar en equip se'n pot aprendre.
2.-Les persones ens sentim més bé quan formem part d'un col·lectiu i notem que el coneixement i la responsabilitat són compartits.

Cal, però, que es compleixin unes mínimes condicions per tal que el TE sigui possible; condicions que se situen també en el terreny d'allò més personal i de les relacions entre les persones: la primera d'elles és clarament la bona disposició, l'obertura a l'altre, l'escolta i la permeabilitat a nous punts de vista. Una permeabilitat que ha d'anar acompanyada d'una segona condició consistent en la capacitat de modificació del propi punt de vista, la qual cosa és sinònima de mantenir una actitud oberta. Aquesta obertura, es manifesta necessària fins a contemplar una reducció dels plantejaments inicials propis en bé de la col·laboració. El consens es basa en part en l'adaptació imbricada dels punts de vista de les persones que s'hi impliquen. L'esquema il·lustra les condicions que s'acaben de presentar:

Esquema 3. De la disposició al consens

Tot i tenint en compte la dinàmica plantejada fins aquí, cal reconèixer al TE a l'escola uns límits. Límits amb dos elements tan clau com la pròpia col·laboració: l'operativitat i el treball individual.

Esquema 4. Límits del TE

De manera que cal reconèixer que el treball en equip s'alimenta dels punts de vista de les persones, procedents en part de la maduració del treball individual. Cal, en conseqüència, respectar el treball individual, vetllant per fer-lo compatible amb el treball en equip. Portat aquest argument a la pràctica, es pot dir que cal evitar que les excessives reunions d'equip dificultin el treball individual de les persones.

I a l'altre costat del gràfic: al final dels processos de treball, individuals i en equip, reconeixent tot el seu valor, hi ha d'haver resultats; el conjunt ha de ser operatiu. Amb altres paraules, es pot dir que s'ha de buscar l'equilibri entre la bondat del treball col·laboratiu i un ritme desitjable i presentable de producció: no seria convenient que un excés de discussió arribés a aturar de forma sistemàtica les iniciatives o els productes que en definitiva són els que orienten el propi treball.

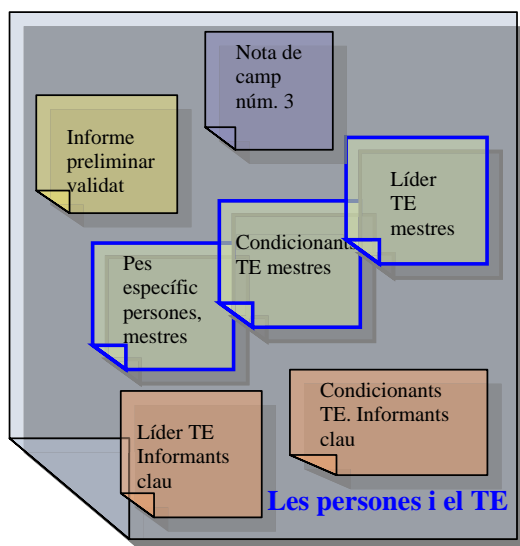
En una altra direcció, matisada respecte dels límits que s'acaben de comentar, però en el seu mateix àmbit, s'ha recollit l'expressió "el treball en equip limita la llibertat individual". Cal, llavors, buscar en el benefici de l'equip la contraprestació acceptable de la pèrdua de llibertat individual.

Al capdavant, el treball de recollida d'informació dut a terme acaba conclouent que el treball en equip és costós, en temps i en adaptació de les persones, però resulta satisfactori i se'l considera, a l'escola, més apropiat que una dinàmica més centrada en el treball individual.

Comentari [Fase 47]:
Recollit dels informants clau: el treball en equip presenta una major lentitud però, per contra una major solidesa i qualitat que el treball individual.

Les persones i el TE

Categories inicials que aplega: Per específic de les persones, condicionants del TE, líder del TE referides als mestres; líder del TE, condicionants del TE referides a informants clau, notes de camp i part de l'informe preliminar validat

Hi ha una relació directa entre el treball en equip i les persones, en el sentit que aquestes, amb la seva manera de ser, fins i tot hi ha qui diu amb la manera d'estar en el món i amb el seu conjunt de conviccions, són la matèria primera del treball en equip.

Comentari [Fase 48]:
Complementa aquesta idea l'afirmació, extreta de la categoria "condicionants del TE" referida als informants clau, en el sentit que estem en una cultura del treball individual en la qual no es facilita la inèrcia de creació d'equips.

No tothom té, per altra banda, les mateixes habilitats socials i, per tant, no tothom estableix a la mateixa velocitat ni amb la mateixa solidesa relacions amb els companys. Un factor afegit a aquesta qüestió és el de la pròpia seguretat. Una persona que té assumides les pròpies conviccions relatives a l'educació, les té fonamentades i les sap argumentar, segura de sí mateixa, pot tenir una major facilitat a l'hora de debatre temes d'aquesta categoria, mentre que presentar propostes o posicions de les quals un mateix no n'està prou íntimament convençut, es fa més difícil. Per obrir-se a la crítica de l'altre cal una posició de fermesa. A partir d'aquestes consideracions, de treballar en equip se'n pot aprendre si hom hi està disposat.

Comentari [Fase 49]:
Idea coincident amb els informants clau. S'arriba a dir que potser no tothom és capaç de treballar en equip.

Treballar en equip suposa la flexibilització de les pròpies posicions en benefici del diàleg i del consens, es consideren essencials, com a factors d'èxit de tota col·laboració, per una banda el respecte a les maneres de fer, i en aquest cas les maneres d'ensenyar i d'educar i per altra, la qualitat de la comunicació. En benefici d'una col·laboració exitosa, és necessari tenir una especial cura de la qualitat i de la quantitat de la comunicació. No es pot

Comentari [Fase 410]:
La qüestió de la seguretat personal s'esmenta també amb claredat en els informants clau.

Comentari [Fase 411]:
En els informants clau (categoria "condicionants TE") es parla de la persona "bona generadora de conflictes" com a promotora del treball en equip (a través del plantejament de problemes-conflicte que acabin assumits com a propis per part del grup).

estalviar esforços en l'aclariment de concepte ni d'idees, ni en el temps que la comunicació suposi.

Comentari [Fase 412]:

Els informants clau aporten la idea, en aquesta direcció, que la responsabilitat de crear equip és de totes les persones components del grup.

Partint d'una bona aplicació d'aquests elements, es considera el volum del grup com un condicionant de primer ordre per al treball en equip. A més persones implicades, menys facilitat de comunicació i, per tant, menys generació d'aquelles complicitats que acosten a les persones i les aglutinen a l'entorn d'un projecte. És doncs necessari també buscar aquella grandària dels equips de treball que faciliti l'establiment de dinàmiques positives tenint en compte aquests factors.

Hi ha, avui en dia en major mesura, un altre factor personal que incideix en la qualitat i fins i tot en la possibilitat de treballar en equip. Resulta evident que les paraules d'una persona arribada de nou, desconixedora de l'escola i la seva dinàmica, serà escoltada d'una altra manera que un mestre plenament integrat. Llavors, a tot aquest col·lectiu de mestres que treballen a temps parcial a les escoles, no se'ls pot demanar el mateix nivell de coneixement i d'implicació en els projectes del centre que a aquells altres que treballen a temps complet i amb facilitat ofereixen una dedicació extraordinària –més enllà de l'ordinària-, precisament com a fruit de la seva integració en la dinàmica de l'equip.

Una mica com a conseqüència dels factors que s'han anat presentant fins aquí, a l'Alzinar s'identifiquen amb certa facilitat blocs de mestres en funció de la seva història a l'escola. Aquesta és una apreciació que figura a l'informe preliminar presentat a tall de triangulació a l'Alzinar, just acabat el treball de camp. És un apartat que va resultar validat per les persones consultades. Es reproduïx a continuació:

El pas del temps i la percepció.

El col·lectiu de persones entrevistades evidencia que a l'Alzinar hi ha una tipologia de mestres, sense que això arribi, pel que s'ha pogut observar, a la constitució de grups d'opinió formals que puguin incidir en el funcionament del centre com a tals grups.

El criteri que sembla que té més incidència en la constitució d'aquesta tipologia, és el pas del temps: dóna la impressió que amb el pas dels anys que un mestre, una mestra, dedica a l'Alzinar, la seva relació fins i tot emocional amb la institució, canvia.

Per tal de clarificar, fem una petita aproximació a aquesta tipologia:

*Hi ha un conjunt de persones que van viure el naixement del projecte de l'Alzinar, o van ser molt a prop d'aquest inici. Denoten una vinculació emocional molt forta amb el que volia ser, va ser, i en gran mesura segueix essent l'Alzinar.

*Uns altres mestres porten menys temps a l'escola, però el suficient per estar-hi arrelats. Donen també molta importància als projectes identitaris de l'Alzinar però és com si tinguessin una major propensió a entendre que les coses han de canviar, perquè les circumstàncies evolucionen,...

*Algunes de les persones més novelles, tot i que ja amb un cert grau d'arrelament, dóna la impressió que estan més preocupades per les qüestions de l'operativa actual de l'escola que per la salut dels grans projectes; potser són els que aporten més la visió crítica.

Cal esmentar que un dels retorns de a triangulació va demanar de posar èmfasi que no es fes la lectura que els mestres més novells eren els únics promotors de projectes innovadors a l'escola.

Pel que fa referència al lideratge de l'equip, queda reconeguda àmpliament la seva necessitat. Es parla dels diferents estils de lideratge, i es manifesta preferència pel que exerceix aquella persona que té el reconeixement dels companys, i que actua de manera comunicativa, fent participar les persones de les decisions. Es vol diferenciar expressament el concepte de líder del concepte de càrrec de comandament o de coordinació. Es troba interessant – potser ideal- que ambdós conceptes coincideixin, però es reconeix que no sempre és així.

Comentari [Fase 413]:
Resulta interessant la nota de camp número 3, en la qual es destaca que els exdirectors entrevistats manifesten sentir el pas de temps en les seves valoracions sobre l'Alzinar i la seva dinàmica: consideren que el temps els ha donat una perspectiva de globalitat que els fa valorar diferentment i en major grau la dinàmica de l'Alzinar.

Comentari [Fase 414]:
Idea coincident amb els informants clau.

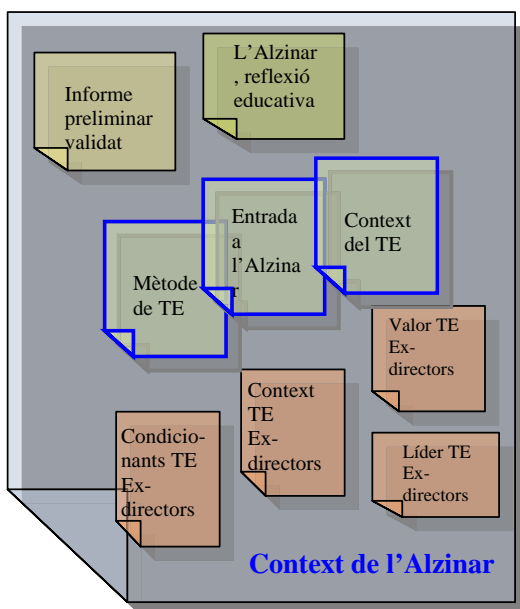
Comentari [Fase 415]:
Extret de la categoria "líder" referida als informants clau: el líder pot ser causa i efecte: una persona amb capacitat i intenció de lideratge, acaba generant equip. Un equip amb voluntat de ser, acaba trobant un líder en el seu si.

Comentari [Fase 416]:
Idea coincident amb els informants clau.

Comentari [Fase 417]:
Extret de la categoria "líder" referida als informants clau: Una persona que exerceix un lideratge, probablement té una raó emocional per fer-ho, en la línia de la superació personal, de la consecució d'objectius. Tothom necessita una recompensa.

Context de l'Alzinar

Categories inicials que aplega: Mètode TE, Entrada a l'Alzinar i context del TE referides als mestres; valor del TE, líder del TE, context del TE, condicionants del TE referides als exdirectors; una part de l'informe preliminar validat i cites de "L'Alzinar, una reflexió educativa"

L'Alzinar, la seva dinàmica, les seves característiques actuals, arrelen en un context format a base de dos factors: la història i el creixement demogràfic. En aquest context es mouen els mestres, integrant-se en una dinàmica que els ve si més no insinuada.

Queda fora de dubtes la influència del plantejament original de l'Alzinar en les seves característiques actuals. El director de l'escola l'any 1976, fermament conscient de la situació sociopolítica del moment, va elaborar un projecte d'escola per donar resposta educativa a les necessitats de la societat al com ell i les persones que li eren properes les interpretaven. El centre del projecte era l'educació per a la comunicació, per a la participació ciutadana, per a la crítica conscient des de l'individu i des del grup.

Aquest projecte es va concretar en tres eixos fonamentals de l'activitat de l'escola: les assemblees, el teatre i el treball per comissions. Aquests continuen essent, avui en dia, 30 anys més tard, el referent dels mestres de l'Alzinar. Cap mestre entra a l'Alzinar sense trobar-los; sense participar-hi. Una persona que entra de nou en aquesta escola troba el teatre, les assemblees, i avui en dia en menys magnitud les comissions de treball, com a projectes compartits per tots els mestres, per tot els nens. El companys d'aquest nou mestre, i els seus alumnes, participen dels projectes, que

Comentari [Fase 418]:

Extret de la categoria "líder TE" referida a exdirectors: el projecte inicial era molt personal, però va acabar implicant la major part de mestres.

Comentari [Fase 419]:

Coincident amb la categoria "context TE" referida a exdirectors.

Comentari [Fase 420]:

A la pàgina 24 de "L'Alzinar, una reflexió educativa" trobem: "... no es pot, al nostre entendre, concebre l'educació de l'home amb consciència diferenciada sense la possibilitat d'exercir l'aprenentatge de la lliure manifestació de criteri, sense poder-se iniciar en la llibertat d'expressió i en l'acceptació de la divergència. O sigui, sense l'aprenentatge de la pràctica de la comunicació com a vehicle d'entesa per a arribar al pacte de convivència."

Comentari [Fase 421]:

Extret de la categoria "context TE" referida a exdirectors: el moment inicial no va ser ext de tensions. En una etapa posterior a la fundacional, en un clima de tranquil·litat, es mestres inicien la consolidació del projecte.

imbueixen la seva activitat quotidiana. Es fa inviable per a aquest nou mestre romandre-hi aliè.

La percepció més o menys generalitzada és que el mestre arribat de nou a l'Alzinar rep una sobreinformació de la qual són conscients els seus companys de treball, la franca majoria dels quals es manifesten disposats a ajudar-lo a comprendre l'Alzinar, a aprendre les tècniques de les quals es vegi mancat, a integrar-se a les dinàmiques de l'escola.

La influència del plantejament inicial de l'Alzinar en la seva situació actual ha estat corroborada en el procés de validació de l'informe preliminar:

La clau sembla que és a l'inici

La major part de les persones entrevistades, en algun moment de la conversa treuen el tema dels trets d'identitat de l'Alzinar, de la seva història, dels seus inicis,... de fa 25 o 30 anys.

D'alguna manera aflora la democràcia, i la seva falta en aquell moment. Ens remuntem als anys 70. El propi llibre "*L'Alzinar, una reflexió educativa*", publicat en ocasió del 25 aniversari de l'escola, dóna moltes pistes, en aquest sentit. En una època de ganes de democràcia, des d'un projecte d'escola s'impulsa la seva pràctica. D'aquí es derivarien a idea del teatre com a eina de promoció de l'expressió i de l'aparició en públic, i de les assemblees i les comissions per fomentar i educar els hàbits de participació,...

Van ser uns projectes que amb més o menys dificultats van tenir èxit; van sobreviure els alts i baixos que ben segur que com a projectes de gran abast van tenir, i han acabat en quasi-tradicions que ara tenen un pes específic molt important.

En aquest punt cal pensar ben segur en persones concretes; persones que van aportar l'embrió, que el van impulsar, que van agafar el relleu per tenir cura de la germinació dels projectes,... Aquest seria un capítol a part, però que és necessari tenir present. En

Comentari [Fase 422]:

Extret de la categoria "condicionants TE" referida als exdirectors: arriba un moment en què el mestre arribat de nou és conscient que si es perd la manera de fer de l'Alzinar, es perd quelcom de valor.

Comentari [Fase 423]:

Reforçat per la idea, extreta de la categoria "valor TE" referida a exdirectors, en el sentit que el fet d'arribar a una escola que té una dinàmica pròpia dóna un marc d'inserció, com a persona i com a mestre, i que entrar en un projecte comú suposa una injecció d'il·lusió pel fet de sentir la implicació col·lectiva.

Comentari [Fase 424]:

Fragment de la pàgina 74 de "*L'Alzinar, una reflexió educativa*":
"Possiblement una de les feines més importants que teníem entre mans era la d'ajudar als companys i companyes arribats de nou a entendre aquesta manera pròpia de fer escola com una oferta engrescadora, com una oportunitat de sumar-se a un projecte pedagògic il·lusionador"

definitiva les iniciatives són de persones. Poden ser de grups, però els grups estan, al ser torn i per sort, constituïts per persones.

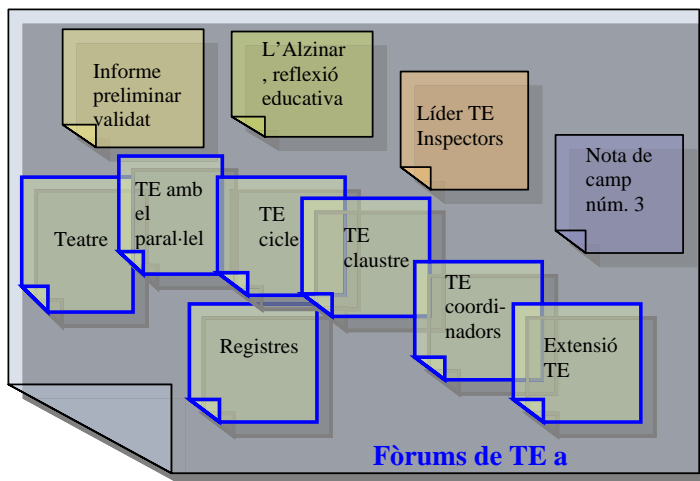
El teatre, les assemblees i les comissions, que han anat evolucionant amb els anys, adaptant-se a noves circumstàncies, donant resposta a altres necessitats,.. hi ha hagut un gran creixement del nombre d'alumnes, i per tant del nombre de mestres; més persones vol dir menys facilitats organitzatives, noves necessitats d'espai,... Tot plegat suposa evolució.

El manteniment de les línies de treball axials de l'Alzinar, però, ha estat afectat, especialment els últims anys, pel fenomen del creixement demogràfic. El poble ha crescut degut a diversos factors, la qual cosa ha provocat un creixement molt significatiu de la població escolar. Avui en dia hi ha pràcticament el doble de nens i de mestres que l'any 76. La dinàmica d'un equip de més de 30 persones és necessàriament diferent de la dinàmica d'un equip, molt més domèstic, de 13 o 14 persones.

Comentari [Fase 425]:
Coincident amb "condicionants TE" referida a exdirectors.

Els debats que els anys 70 i primers 80 es duïen a claustre, avui en dia es deleguen en els cicles. Un cicle dels anys 2000 és més de la meitat del claustre dels anys 70. L'equip directiu fa el paper de coordinador general de la dinàmica de l'escola: prioritza els temes a tractar, n'encomana del debat als cicles, recull les propostes que els coordinadors de cicle li fan arribar, elabora una proposta general per al claustre, fòrum al qual arriben els temes amb un nivell d'elaboració que faciliten la presa de decisions.

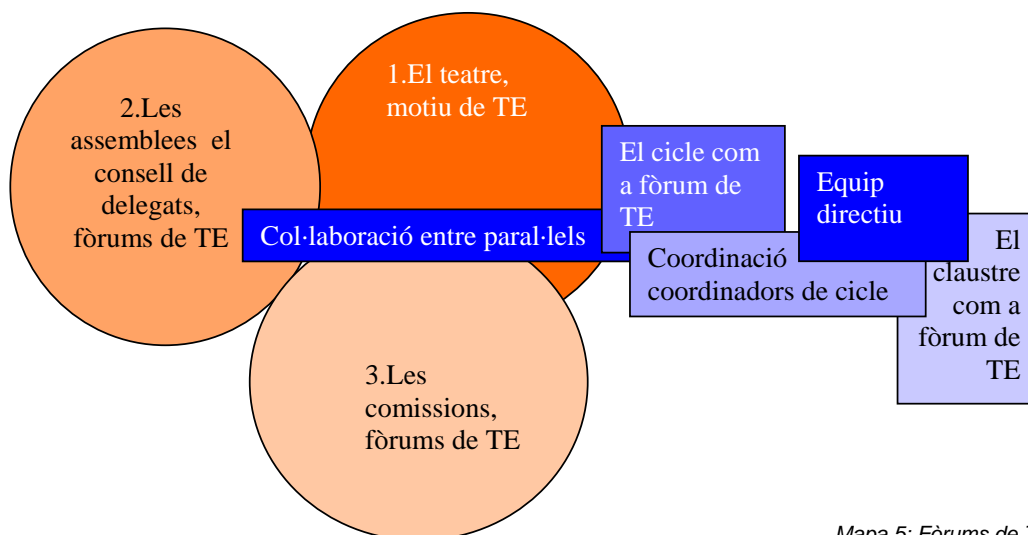
Fòrums de TE a l'Alzinar

Categories inicials que aplega:

Teatre, TE amb el paral·lel, TE cicles, TE coordinadors, TE claustre, extensió TE i registres, referides a mestres; notes de camp; líder TE referida a inspectors; part de l'informe preliminar validat i cites de "L'Alzinar, una reflexió educativa"

Els fòrums de treball en equip a l'Alzinar són diversos i es poden agrupar en dos blocs diferents corresponents a l'estructura formal de tota escola com a tal (cicles i claustre) i a una estructura funcional que s'ha anat bastint per cobrir les necessitats que el projecte de comunicació interna de l'escola ha anat posant de manifest. En aquest últim apartat cal incloure el treball entre mestres responsables de grups paral·lels, la coordinació entre coordinadors de cicle i, en un àmbit diferent, que confereix l'autèntica personalitat a l'escola, el teatre, les assemblees i les comissions. El mapa 5 vol representar els fòrums de TE a l'Alzinar, amb la relació que mantenen entre ells.

Mapa 5: Fòrums de TE

La intensitat dels colors de fons vol representar la intensitat del treball col·laboratiu en els diferents fòrums, tal que es percep a partir de la interpretació de les dades recollides.

D'alguna manera el teatre, les assemblees i les comissions constitueixen el fons adobat per al desenvolupament i el foment del treball en equip, i l'estructura formal de l'escola, organitzada a partir del treball conjunt de mestres tutor de grups paral·lels i dels cicles amb els seus coordinadors i que té com a màxims òrgans de decisió el claustre i l'equip directiu ve a ordenar, coordinar i al capdavant dirigir, representant diferents papers, el treball participatiu de tota l'escola.

El teatre és un dels trets d'identitat del projecte educatiu de l'Alzinar i és viscut com a tal per la comunitat. Resulta remarcable el fet que en el moment de construir l'edifici escolar, s'hi va preveure l'actual amfiteatre central precisament per facilitar activitats comunitàries com les representacions teatrals o les assemblees generals.

Els temps que els mestres i els nens destinen al teatre, entre assajos, i representacions, que no és negligible, es considera que té una repercussió directa en el desenvolupament d'aspectes curriculars, i suposa un valor afegit per la càrrega educativa que el propi teatre aporta des del punt de vista de la participació, la intervenció en públic i la capacitat d'escolta i d'atenció. No obstant, hi ha diverses opinions respecte del binomi projectes-curriculum; opinions que queden reflectides en el següent fragment de l'informe preliminar:

Projectes versus curriculum

El teatre, les assemblees, les comissions, són trets d'identitat de l'Alzinar. Però en una escola s'ha d'ensenyar de llegir i escriure, i de comptar,... i moltes coses més. Projectes versus currículum.

La major part de les reunions de treball que es fan a l'Alzinar són derivades de la vida dels projectes, o de la gestió ordinària. Una pregunta pertinent és... "on queda la coordinació dels plantejaments curriculars?" "Quan es coordina la lectoescriptura, el tractament que

Comentari [Fase 426]:

Paraules extretes de la pàgina 42 de "L'Alzinar, una reflexió educativa": "...el simbolisme de l'amfiteatre i el ritual de l'acte (assemblea general d'escola) presidit pels representants i delegats juntament amb el director conformaven la importància del moment, al qual s'invitava a assistir amb la conducta que es mereixia. L'argumentació sobre les propostes d'acord fetes pels mateixos alumnes, els torns de paraula, les votacions i les actituds de respecte mutu, fets els corresponents escritinins, eren la millor garantia d'acceptació i d'interiorització de la nova norma."... i a la pàgina 44: "Així com l'Assemblea General representava la tensió i l'esforç de participació, la representació teatral significava la distensió que, a manera de catarsi, ajuntava i unia l'ànima de la institució escolar entorn d'una activitat lúdica que es convenia de les pròpies possibilitats d'expressió amb aplicació de tendresa i benvolença per part dels grans quan observaven les evolucions dels petits, i amb satisfacció per part dels petits que, de cua d'ull, aspiraven a fer allò "tan perfecte" que feien els grans."

es dóna al coneixement del medi, els procediments matemàtics...?
Quan es fa teatre, es fa també llengua, i es fa plàstica, ... però n'hi ha prou?

Dóna la impressió que l'Alzinar prioritza es projectes per damunt de la coordinació del currículum més ortodoxament escolar.

Fetes aquestes apreciacions a les diferents persones entrevistades, també surten diferents línies de resposta, en funció, ben segur, del perfil de cadascú. Apuntem-ne algunes:

-El més important és educar. Educar en ciutadania, en participació, en democràcia. Hàbits i actituds. La resta no es deixa de fer, però l'èmfasi s'ha de posar en els projectes identitaris.

-No tenim temps per coordinar qüestions curriculars, perquè se'ns el mengen les reunions sobre projectes; i sembla que no sabem dir que no a nous projectes, tot i que ens queixem d'excés de pressió.

-L'escola té iniciades diferents accions de coordinació del currículum. Un exemple és el coneixement del medi, a través de l'assessorament extern rebut, i la preparació de material didàctic propi.

-Els projectes han aconseguit que els mestres col·laborin, se sentin part de l'escola, sentin seu l'Alzinar. Hauria estat una segona part que tota aquesta dinàmica cristal·litzés en una coordinació del currículum.

Les assemblees tenen un pes important a l'escola, tant a nivell d'aula com de centre, i juguen el paper clau de foment dels hàbits de l'ordenació del debat i el respecte a les opinions alienes. El consell de delegats reuneix mensualment dels delegats dels alumnes amb la direcció per tal de tractar les qüestions derivades de les assemblees d'aula.

Les comissions, en opinió de diverses fonts, han perdut pes des dels inicis del projecte i avui per avui, tot i que diferents comissions tenen diferent intensitat en la seva dinàmica, representen un paper menys fonamental d'aquell dels anys 70 i 80 que els atorgava en l'àmbit fins i tot de la gestió del centre.

Quant a l'estructura organitzativa de l'escola, cal remarcar:

-El treball entre mestres responsables de grups paral·lels és identificat com el primer nucli de TE, amb la funció bàsica de coordinar activitats didàctiques quotidianes.

-El cicle és el nucli de debat de qüestions referides a metodologies docents i a qüestions del dia a dia que afecten els diferents mestres que el componen, però també de qüestions d'interès general de l'escola que posteriorment seran tractades a claustre. És rellevant la idea que a nivell d'escola hi ha una imatge compartida de les característiques dels diferents cicles. En aquest sentit cal remarcar el següent text, que forma part de l'informe preliminar validat a través del retorn de la informació al centre:

“Es veuen, per altra banda, certes identitats vinculades al concepte de cicle. El sentiment de pertanyença a cicle es percep clarament. Als mestres els costa poc manifestar que són d'un cicle, i que el seu equip és diferent de la resta de cicles. D'alguna manera cada cicle és percebut d'una manera determinada pels seus components, i també per la resta de cicles.”

-Els coordinadors dels cicles es reuneixen mensualment amb el cap d'estudis per posar en comú el debat que en els cicles hagi pogut tenir lloc en relació a qüestions d'interès general d'escola (debats “per encàrrec”), per al seu futur trasllat a claustre. Així mateix, el cap d'estudis traspassa als cicles en aquest fòrum, a través dels coordinadors, aquelles noves informacions que es van produint.

-El claustre es reuneix sota dos tipus d'ordre del dia diferents, referits un a la gestió i l'altre a qüestions pedagògiques. Els claustres dits “pedagògics” es convoquen de manera esporàdica i usualment amb un punt únic a l'ordre del dia. Hi ha claustre cada tres setmanes.

És remarcable el fet reconegut que els mestres participen més activament en les reunions de cicle que en les de claustre.

-L'equip directiu, finalment, és qui coordina i dirigeix tots els processos de l'escola. Cal esmentar que l'equip directiu participant en el treball de camp d'aquest estudi va manifestar amb insistència el clima de col·laboració que vivia com a equip.

Resulta interessant, en relació a l'equip directiu, la percepció que els mestres tenen dels diversos estils de direcció que en diferents moments s'han donat a l'Alzinar:

Estils de coordinació, de lideratge, de direcció

No resultaria difícil dibuixar l'itinerari de la direcció –dels equips directius- de l'Alzinar des dels anys 70 fins ara. Hi ha opinions molt formades al respecte. Es parla d'èpoques en què hi ha hagut més debat a claustre, d'èpoques en què les decisions han estat menys consensuades, d'equips directius que han estat percebuts com a més dialogants i com a menys,... Hi ha hagut canvis d'equip directiu més consensuats i altres de menys fàcils,...

Fragment de l'informe preliminar validat l'estiu de 2007.

Tot aquest edifici de la comunicació, originat temps enrere, s'ha vist afectat pel creixement demogràfic en diferents àmbits:

-El teatre s'ha hagut de replantejar tant degut a la falta d'espai a l'amfiteatre com en el calendari per encabir-hi els assajos i les representacions dels diferents grups. Cal, però recollir la percepció, manifestada reiteradament, de que a un determinat sector de mestres ja li està bé la reducció que s'ha hagut de fer, perquè va en la direcció de disminuir la pressió de feina.

-El debat de les qüestions d'interès general de l'escola s'ha hagut de traslladar del claustre als cicles, la qual cosa ha provocat, en un sector dels mestres, sensació de pèrdua de participació i d'intercanvi.

Segueix en escena, però, l'essència del treball en equip. Especialment en els àmbits on més activitat col·laborativa de curta distància hi ha entre mestres (treball entre tutors de grups paral·lels i en els cicles) es posa de manifest la

Comentari [Fase 427]:

Resulta rellevant la informació de la nota de camp número 3, en el sentit de la falta de candidats a direcció.

Comentari [Fase 428]:

En la mateixa línia del comentari anterior, de la categoria "líder TE" referida a inspectors traïem: "Un fet que d'entrada contrasta amb la dinàmica de l'Alzinar, és que no sempre ha estat fàcil trobar equip directiu, trobar director"

Comentari [Fase 429]:

A la pàgina 55 de "L'Alzinar, una reflexió educativa" trobem el següent fragment, que evoca l'ambient de l'inici del projecte: "No teníem cap projecte predeterminat, ni tan sols res escrit, però tots aportàvem experiències adquirides, coneixements i tècniques provinents d'escoles d'estiu... Parlàvem d'escola durant els claustres i fora. Tothom aportava el seu punt de vista, positiu o negatiu, i tot era discutit. Ja es pot entendre i donar per segur que els claustres eren molt polèmics i decisius. Creaven posicions molt oposades, però no es va arribar mai a crear enemistat ni rancúnia."

necessitat de la negociació, la presa de decisions per consens, la necessitat de trobar el paper de cada component de l'equip, la capacitat de renúncia.

La definició de l'estructura participativa de l'Alzinar ve corroborada pel següent text, part de l'informe preliminar validat l'estiu de 2007:

Com estan organitzats els mestres

L'Alzinar té una estructura organitzativa formal clàssica. Funcionen els següents tipus de reunions:

De claustre

Sessió cada tres setmanes, amb continguts bàsicament informatius i de recopilació i finalització dels debats elaborats en els cicles.

De cicle –Educació Infantil, Cicle Inicial, Cicle Mitjà i Cicle Superior-

Sessió de treball cada setmana. Informacions rebudes des de l'equip directiu, debat de temes per encàrrec del claustre, i qüestions de coordinació de la vida quotidiana del cicle.

De coordinadors –Cap d'estudis i els coordinadors de cicle-

Sessió cada mes en la qual s'intercanvien informacions que poden arribar a ser, si no debatudes, comentades amb certa amplitud.

A part, a l'Alzinar hi ha una estructura organitzativa *ad hoc*, feta a mida, que li dóna un segell propi:

Les comissions de treball, mixtes de mestres i alumnes, que funcionen en horari extraescolar de migdia, i que s'ocupen de temes monogràfics (hort-jardí, escola verda, biblioteca, web, festes), de participació voluntària.

Les assemblees d'alumnes. De classe, cada mes; d'escola, cada trimestre. Es tracta de reunions notablement organitzades –secretari, moderador, ordre del dia, acta,...-

El consell de delegats. Una reunió periòdica de la directora amb els alumnes delegats del diferents grups-classe.

A part, trobem les relacions “exterior” de l’escola, amb les institucions locals, amb els col·lectius de pares i mares –des de l’AMPA fins als col·lectius d’immigrants-, amb els serveis de suport a l’escola,...

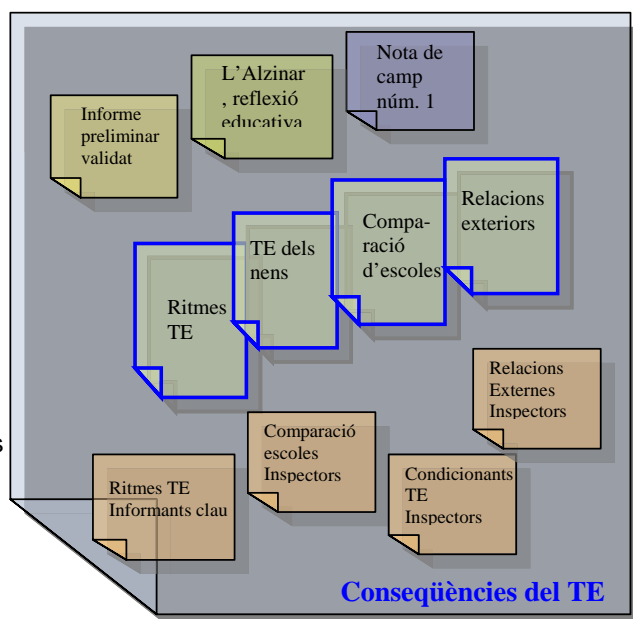
Hi ha encara un nou punt en comú interessant en les diferents percepcions recollides que es reflecteix en la frase “A l’Alzinar les coses les vius, no les llegeixes”. El propi equip directiu manifestava l’interès en escriure més sobre els processos de l’escola. Tot i això, l’Alzinar compta amb diferents registres d’informació corresponents a diversos fòrums. D’aquesta manera hi ha, a més dels documents normatius de gestió de l’escola, actes de claustre, reculls d’acords de les reunions de cicle i d’algunes comissions, recull de les obres de teatre representades, el llibret de l’assemblea, un full de registre de sortides i altres documents temàtics.

Cal fer una menció especial al mecanisme escrit de trasllat d’informació entre els cicles, l’equip directiu i el claustre, en forma de fulls periòdics, que operativitzen la comunicació. Es tracta d’un mecanisme de nova creació del curs 2006-2007.

I per acabar les referències a registres d’informació, cal esmentar la publicació “L’Alzinar, una reflexió educativa”, feta amb motiu del 25è aniversari de l’escola, que apareix citat en diferents apartats del present treball.

Conseqüències del TE

Categories inicials que aplega:
Ritmes TE, TE dels nens, comparació d'escoles, relacions exteriors, referides als mestres; comparació d'escoles, condicionants del TE i relacions externes referides a inspectors; ritmes TE referit a informants clau, notes de camp, part de l'informe preliminar validat i cites de "L'Alzinar, una reflexió educativa"

Podríem parlar de conseqüències, de resultats, de producte, més o menys indistintament. La idea és reflectir què és el que passa a continuació de l'aplicació del tipus de dinàmica que s'ha estat descrivint en les categories anteriors. No és clar que es tracti d'una relació directa de causa-efecte. Probablement algun dels fets que es destaquen a continuació indica per si mateix una relació conseqüencial, però pot ser que alguns altres no es deguin al treball en equip, o almenys no en exclusiva.

Feta aquesta precisió, cal diferenciar dos tipus de, diguem-ne conseqüències. Unes que es projecten a l'exterior, i unes altres que afecten l'interior mateix de l'escola, i remodelen el context de treball.

Quant a les repercussions de l'Alzinar a l'exterior, se'n poden destacar en dues direccions:

1. Als exalumnes de l'Alzinar, quan van al centre de secundària, els detecten unes característiques diferencials respecte dels nois i noies provinents d'altres centres de primària. El professorat d'institut els atribueix, de manera genèrica, una major propensió a la participació i un major esperit crític.

Comentari [Fase 430]:
A la categoria "relacions exteriors" referida als Inspectors, trobem dues referències interessants que complementen el panorama que es descriu aquí: 1. "L'Alzinar, d'una escola de poble, única a la localitat fins fa molt poc temps, ha tingut un suport important per part de l'ajuntament en relació als seus grans projectes." 2. "l'Associació de Pares d'Alumnes, que han sabut i volgut fer reivindicació de les necessitats exposades per l'equip de mestres."

2.L'escola manté relacions amb l'exterior, amb motius diversos: per compartir iniciatives, projectes i activitats concretes, a la cerca de bones pràctiques per importar (és el cas des models d'organització interna buscats en altres centres) i per exportar les pròpies experiències (col·laboració amb diferents universitats amb diversos motius).

Pel que fa referència a les repercussions de la dinàmica de l'Alzinar sobre sí mateix, es poden resumir de forma breu i sintètica: No és discutida la percepció de que la dinàmica de l'Alzinar és gran, que comporta un ritme de treball intens als mestres, que en repetides ocasions és qualificat d'excessiu. Amb certa freqüència es parla d'estrès i d'angoixa. Es parla també de que el propi ritme de treball no permet fer les coses amb la qualitat que es voldria, que els debats perden de vegades profunditat, i que fins i tot es dona el cas de no poder fer certes activitats que potser caldria declarar prioritàries, per manca de temps; del temps que les reunions ocupen. Com a conseqüència d'aquestes lectures, es posa en dubte la sostenibilitat de la pròpia dinàmica en el temps, i surt en ocasions la defensa d'un ritme més raonable de treball, almenys per a aquelles persones que manifesten no estar prou còmodes.

No obstant aquest panorama, es detecta un sentiment força generalitzat en el sentit de que es tracta d'una dinàmica que val la pena, que compensa. Quan es demana als mestres que comparin l'Alzinar amb altres escoles en les quals han treballat, la diferència es considera òbvia, i a favor de l'Alzinar en tots els casos.

És oportú en aquest punt reproduir un fragment de l'informe preliminar d'aquest estudi, validat mitjançant retorn:

La relació dels mestres amb l'escola

Els mestres de l'Alzinar estan en general contents d'estar a l'escola. Manifesten que la dinàmica de la seva escola suposa un ritme elevat de treball, i en ocasions –en alguns casos amb més freqüència que en altres- pot implicar més dedicació de la que es pot considerar “normal” en una escola.

Comentari [Fase 431]:

Nota de camp número 1:
Descripció d'una escena en la qual es força la dinàmica de treball més enllà de la disponibilitat mostrada per alguns mestres.

Comentari [Fase 432]:

Extret de la categoria “ritmes TE” en informants clau:
“Tot i que cal vetllar per la sostenibilitat de la durada dels projectes, tampoc es pot forçar el ritme de treball; no és bo cremar etapes; les iniciatives, les decisions, les actuacions, necessiten un temps de maduració.”

Comentari [Fase 433]:

A la categoria “condicionants del TE” referit a Inspectors, es recull la idea que l'Alzinar potser no té un sistema prou eficient d'establiment de prioritats, fent referència a l'excessiu nombre de projectes en curs.

Comentari [Fase 434]:

A la pàgina 74 de “L'Alzinar, una reflexió educativa”, es diuen coses en relació a aquesta qüestió: “El fet que al llarg d'aquests anys no s'hagi donat pràcticament el cas d'oposició frontal al projecte a l'interior del claustre de professors, tot i haver mantingut sempre vius la discussió pedagògica i l'intercanvi d'opinions, convida a la reflexió.”

Comentari [Fase 435]:

La categoria “comparació d'escoles” referida a inspectors va en aquesta mateixa línia, tot atribuint a l'Alzinar la idiosincràsia dels projectes i l'objectiu de formació de ciutadans.

La raó fonamental d'aquesta dedicació extraordinària sembla que és el fet que les hores de permanència en el centre sense alumnes es dediquen en gran mesura a reunions de diversos nivells, la qual cosa implica que les tasques més directament relacionades amb la gestió de la pròpia docència –preparació de les activitats d'aula, atenció individualitzada i tutorització, avaluació,...- s'hagin de dur a terme amb certa freqüència en horari extralaboral.

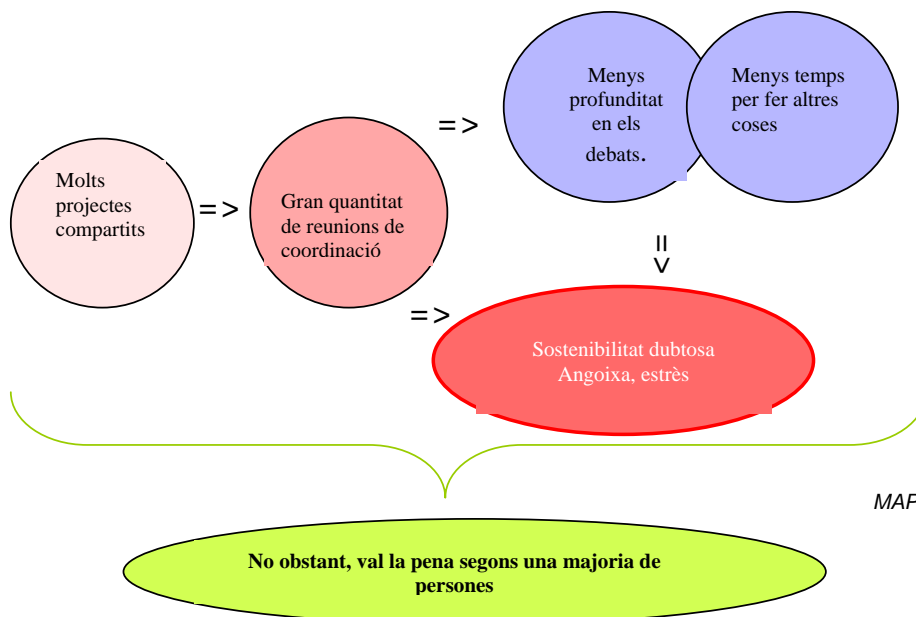
No obstant, cal insistir en què els mestres manifesten estar satisfets amb aquesta situació, la qual cosa no priva que hi hagi comentaris en el sentit que caldria modificar-la, per la seva falta de garantia de sostenibilitat en el temps.

La pràctica totalitat de les persones entrevistades no dubta en dir que l'Alzinar és diferent de la resta d'escoles que coneixen. Aquests tipus d'afirmacions se solen acompanyar de comentaris o arguments referits a la forta implantació a l'escola d'uns projectes amb tradició que demanen continuïtat per si sols, a la tendència del col·lectiu de mestres a involucrar-se encara en nous projectes,...

A través de les entrevistes s'ha recollit frases que convindrà reproduir, per la seva càrrega de significat. Frases com "L'Alzinar té ànima".

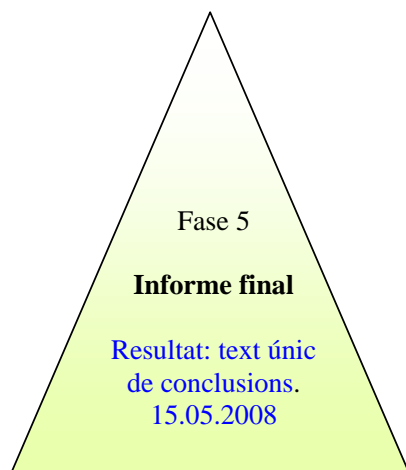
Comentari [Fase 436]:
 En termes semblants s'expressa un dels autors de "L'Alzinar, una reflexió educativa", a les pàgines 189-190: "L'Alzinar imprimeix caràcter, diuen els mestres que hi han passat. És la prova palpable de la força de la institució, capaç de transformar l'acció de les persones que hi arriben amb l'esperit obert, participis com se senten, i actors, d'una història estimulante, engrescadora i inacabada."

El mapa 6 vol il·lustrar la situació descrita:

MAPA 6. Alguns efectes del TE

4.7. Fase 5. Descripció i escriptura de la teoria. Informe final.

L'exercici de contracció de la informació dut a terme mitjançant la comparació constant de les dades recollides de les diferents fonts, ha conduït la recerca a un punt proper a l'abstracció i a l'elaboració de conclusions. El següent pas porta a un text únic, en les pàgines següents, en el qual en una primera part es fa una síntesi de les característiques generals del cas estudiat, i en una segona part s'identifiquen les conclusions que el propi procés de recerca ha fet aflorar. estem davant de l'informe final del treball de camp.

Un cas de treball en equip a l'escola.

Una dinàmica de treball en equip presenta unes característiques que en sí mateixes són dinàmiques. Una observació prolongada en el temps, encara que sigui retroactiva, diferida, mostra una lògica en aquesta evolució de les característiques del treball en equip; una lògica que és influenciada per diferents factors, contextuals i històrics. Aquest és el cas de l'escola estudiada.

El treball en equip a l'escola és una conseqüència de la implicació dels mestres en projectes d'interès comú. En el cas que ens ocupa, les circumstàncies sociopolítiques dels anys 70 -falta de democràcia i com a conseqüència falta dels hàbits ciutadans per a l'exercici de la pròpia

democràcia-, porta al naixement d'un projecte d'escola centrat en l'aprenentatge de la participació, de l'acceptació de l'opinió de l'altre, de la pràctica del contrast de parers.

Aquest projecte neix en l'àmbit de la individualitat; una persona l'idea.

Resulta d'una importància cabdal el procés que porta des d'aquesta concepció individual a la compartició del projecte. És un procés que presenta tres fases diferenciades:

-Una etapa fundacional, que parteix de la voluntat decidida d'implementació del projecte; una voluntat que troba simpaties i detraccions, i que suposa que el col·lectiu de mestres passa per fases de debat amb posicions enfrontades.

Alguns elements externs juguen un paper important en aquesta etapa. Entre aquests elements trobem el suport més o menys decidit d'algun col·lectiu de pares –fins i tot de fora de l'àmbit territorial d'influència de l'escola-, el suport també més o menys decidit, o potser fins i tot accidental en alguns casos, de les administracions, des del finançament de personal addicional fins a l'adequació del nou edifici a les característiques del projecte (incorporació d'un amfiteatre).

En aquesta primera etapa el projecte acaba implicant, per les seves característiques i per coincidència d'interessos, una part important dels mestres que aboca els esforços en l'impuls de les activitats derivades del propi projecte per tal d'assegurar-ne l'èxit i evidenciar-ne la bondat. És un moment en què les característiques de les activitats mantenen un purisme important respecte de la definició inicial del projecte. A tall il·lustratiu es pot dir que és un moment en el qual els nens tenen la possibilitat de participar en la presa de decisions reals referides a la dinàmica de l'escola.

El treball en equip entre els mestres, ja ha nascut. El projecte és ambiciós i suposa un repte important. Les persones que el comparteixen s'involucren tant com faci falta en el seu desplegament. Hi ha, però, una part dels mestres en desacord i per tant, amb un baix nivell de col·laboració.

-A l'etapa fundacional la segueix una altra de consolidació. La transició entre les dues etapes es fa per crisi. Marxen de l'escola la persona que més creu en el projecte, el seu iniciador, i persones de les que menys hi combreguen. Entre els mestres que queden, doncs, hi ha una part important de l'equip motor i una part menys involucrada. Tots plegats valoren en aquest moment de manera més reposada el projecte compartit, sense les tensions del naixement. Aquesta valoració acaba conduint el projecte i les activitats que suposa cap a unes característiques que, potser sense ser tan ortodoxes respecte de la idea inicial, són més compartides.

El treball en equip dels mestres s'estén i es consolida des de la tranquil·litat.

Aquesta és una fase en la qual es destaca la preocupació dels mestres coneixedors de l'escola per incorporar de manera positiva i gradual als companys que van arribant al col·lectiu, conscients que estan treballant immersos en una dinàmica que suposa un procés d'integració. La il·lusió de l'equip fundacional es va estenent a tothom i s'acaba generant el sentiment de que si la dinàmica engegada es perdés, es perdria alguna cosa de valor. Aquest sentiment ve a reforçar la cohesió de l'equip.

D'alguna manera trobaríem un símil físic del procés exposat fins aquí: en un got d'aigua transparent i calma hi cau una gota de tint vermell (la proposta del projecte); es provoca moviment a l'aigua, per la caiguda; hi ha parts del got on l'aigua segueix transparent i n'hi ha d'altres de vermell intens. Amb el temps, el tint escampa, ve la calma, i tota l'aigua ha agafat color. El color que es volia afectava explícitament als nens i ha acabat afectant la manera de fer dels mestres; s'ha generat treball en equip.

-La tercera etapa és de sosteniment, en el temps, del projecte i de la dinàmica que el projecte genera. És l'etapa de la qual tenim la informació més recent; informació encara viva.

Com a principal característica de l'etapa de sosteniment trobem que la dinàmica de treball col·laboratiu està consolidada. S'han recollit comentaris en el sentit que quan una dinàmica persisteix més de 30 anys, aquest fet convida a la reflexió.

Però no és una dinàmica blindada. No es pot dir que estigui plenament assegurada la seva continuïtat, o potser no amb les característiques actuals. Pot poden identificar diferents factors que apunten en aquesta direcció:

-És reconegut per tothom, a l'escola estudiada, que les característiques dels projectes compartits i de la dinàmica que suposen, estan sotmeses a l'evolució demogràfica. El creixement de la població escolar produït els darrers anys ha fet modificar, en alguns casos substancialment, algunes pràctiques, i aquestes modificacions no han estat igualment ben viscudes per totes les persones implicades.

Cal dir, en aquest sentit, que la pròpia evolució de la dinàmica de l'escola ha situat els mestres en diferents posicions en funció, entre altres factors, de si la seva integració a l'escola prové d'una o altra de les etapes identificades. Trobem fins a tres actituds diferents dels mestres en relació a la dinàmica actual de l'escola:

- A.Els que van assistir al naixement
- B.Els incorporats a la fase de consolidació
- C.Els arribats de nou, els últims anys.

La diferència entre uns i altres es pot resumir, a risc de caure en biaixos, dient que la sensació de pèrdua de la puresa del projecte des dels seus inicis va a menys, del grup A al grup C.

-Per altra banda cal esmentar el debat latent sobre la relació entre les activitats transversals de l'escola, i l'activitat més reglada, pròpiament centrada en el currículum. Sobre aquesta qüestió, encara que no hagi emergit explícitament com a un element preocupant, podem trobar afirmacions en diferents sentits, des de qui està convençut de la vinculació fefaent de les activitats transversals amb el currículum reglat fins a qui es dol de no poder planificar i coordinar millor les classes ordinàries perquè la dedicació a les activitats transversals es mengen el temps.

-Tot i que satisfà als mestres la participació en el seu projecte col·lectiu i dediquen de grat el temps que faci falta a desenvolupar-lo a través de les

activitats transversals, aflora amb facilitat la percepció d'excés de ritme; un excés que ratlla l'estrès i fa témer per la seva sostenibilitat en el temps.

-No sempre resulta fàcil trobar persones disposades a assumir la direcció de l'escola estudiada. La causa d'aquest fet no està descrita, però són diverses les hipòtesis que es podrien imaginar al respecte.

No obstant aquests factors que poden arribar a ser motors de possibles reorientacions, convé recollir amb força i claredat alguns dels productes que ara com ara es poden considerar efecte d'aquell projecte, iniciat l'any 1976:

-Quant al primer objectiu que es pretenia –l'educació per a la participació–, es recullen indicis favorables. En opinió del l'institut vinculat a l'escola estudiada, els alumnes que els arriben d'ella mostren una sensibilitat i capacitat especial per a la implicació, la participació, l'exposició pública. Es tracta d'una percepció compartida, com s'ha vist al llarg de l'estudi, per altres persones que hi han participat.

-I quant a l'efecte –secundari– de promoció del treball en equip entre els mestres, a part de tot el que s'ha esmentat fins aquí, focalitzat molt en les activitats transversals derivades del projecte d'escola, cal fer menció del treball en equip existent en el que se'n podrien dir distàncies més curtes i formals: entre mestres responsables de grups paral·lels i a nivell de cicle. També a nivells de major abast –coordinació entre cicles, claustre– hi ha dinàmiques prou saludables que, tot i ser més properes probablement al comú de les escoles, constitueixen una base molt important a l'hora de definir la dinàmica de treball de l'escola.

En aquesta última direcció és oportú recordar les paraules d'un dels exdirectors que, coincidint amb la idea que el treball en equip en aquest cas ha estat un efecte secundari del projecte transversal d'escola, deia que en una fase posterior es podria haver utilitzat aquesta força d'equip per entrar més a fons en qüestions més directament relacionades amb el currículum reglat. Qui sap, però, si la dinàmica derivada del projecte i les activitats transversals tenen cap relació causal amb la bona salut de la col·laboració en les distàncies curtes i formals suara esmentada.

Extracció d'algunes idees, a través de la reflexió compartida

Sobre la generació del treball en equip a l'escola.

En el cas estudiat primer és el què i després és el com. Els mestres defineixen primer què han de fer i en una segona fase es plantegen com ho faran. En realitat, no es plantegen com ho faran. Simplement ho fan. És a dir: primer identifiquen les tasques i tot seguit les duen a terme. Llavors, quan es tracta d'una tasca que involucra un col·lectiu de persones, en la fase de realització és quan pot néixer la col·laboració, el treball en equip.

Cal dir per tant, com a la major de les conclusions de l'estudi, que aquests mestres no tenen una preconcepció en el sentit que el seu treball hagi de ser en equip, ni tenen un model de treball col·laboratiu que pretengui aplicar-se sobre els objectes de treball que es presentin. Simplement col·laboren quan s'impliquen en una tasca col·lectiva. Es pot dir, en aquest sentit que el treball en equip dels mestres és una dinàmica induïda per circumstàncies, per coincidència d'interessos en el treball.

Quan aquesta inducció es produeix de manera repetida, a l'entorn de diferents projectes de treball, aglutinant diferents col·lectius dins de l'escola, i de forma dilatada en el temps, s'acaba podent identificar un model implícit de col·laboració, amb unes característiques pròpies, i també amb unes condicions necessàries.

De fet potser més que parlar de característiques potser caldria parlar de conseqüències o, buscant encara una major propietat, seria millor parlar de característiques conseqüencials; és a dir: característiques de la dinàmica que es genera com a conseqüència de la pràctica del treball en equip:

Major potencial i motivació.

-L'ajuda mútua entre els mestres crea un clima agradable a l'escola. "Un arriba on no arriba l'altre", es diu. Resulta un treball més motivador que el treball individual. I el potencial del col·lectiu, de l'equip, creix en termes de multiplicació més que de suma.

Cada persona mostra una capacitat de treball diferent en funció de múltiples variables: característiques de les tasques, factors personals esporàdics,... El marc de l'equip fa que aquestes fluctuacions es compensin de forma natural i s'equilibra així el potencial de treball del propi equip. La força del grup d'aquesta manera, es compensa i es regenera.

Modificació del context.

-La dinàmica d'equip modifica el context. Quan un mestre entra a treballar en un entorn d'equip, no es troba ell i el grup de nens del qual és responsable. Es troba amb altres elements, col·lectius de nens, de mestres, propostes, projectes comuns, que l'impliquen amb la mateixa força. Aquest és un factor viscut com a positiu, però que comporta un esforç d'adaptació.

Increment de la tolerància.

-La pràctica col·laborativa fa que les persones es tornin més tolerants i compatibles entre elles. La necessitat de l'acord, del consens, porta com a conseqüència que cadascú hagi d'escoltar l'altre i buscar en el seu discurs punts d'ancoratge per a la construcció de l'acord.

L'exercici de la col·laboració com a base per al seu creixement.

En el procés de la cerca del consens és de gran importància la voluntat de les persones, la predisposició a arribar a un acord ajuda a aconseguir-lo. El treball en equip es basteix a base de voluntat i de pràctica. Més que una formació inicial, que no seria despreciable, cal immersió en el medi col·laboratiu. Les persones aprenem de treballar en equip treballant en equip; la pròpia pràctica va ensenyant quin és el camí bo per aconseguir la col·laboració eficaç.

Sobre la raons de ser del treball en equip a l'escola.

Els motius pels quals en el cas de referència els mestres treballen en equip són diversos i es poden agrupar en dos blocs: motius personals i contextuals.

Des d'un punt de vista personal, apareix el fet que les persones estem més còmodes quan ens sentim part d'un col·lectiu que quan ens sentim aïllades, surt també la necessitat del contacte professional entre els mestres, la necessitat de compartir les decisions, les responsabilitats.

Aquesta és la base sobre la qual un context adobat pot generar equip. La conjunció d'aquest tipus de context amb un projecte compartit ha estat la gènesi del cas estudiat. Expressions de l'estil de "un projecte pedagògic que fa vibrar els mestres", recollida durant l'estudi, il·lustren la situació.

No es pot deixar de banda en aquest apartat la necessitat de donar coherència a l'acció educativa dels mestres, com a raó de ser del seu treball en equip. La idea de que l'educació és una tasca tan complexa que no es pot abordar individualment apunta en aquesta mateixa direcció.

Sobre l'aprenentatge i el treball en equip.

La idea de si es pot aprendre de treballar en equip o si no se'n pot aprendre ha estat un dels eixos d'aquest treball. L'opinió majoritària és que sí. Que les persones podem aprendre de treballar en equip, i que el propi exercici del treball en equip, basat en la voluntat i la tolerància, aporta aprenentatges a les persones i solidesa a la dinàmica.

La solidesa de la dinàmica ve per la via de la satisfacció de les persones: quan un component d'un equip identifica alguna de les seves aportacions en un consens aconseguit, se sent còmode amb la situació, i com a conseqüència es predisposa favorablement per entrar en nous debats en el camí de nous consensos. D'aquesta manera l'equip es va cohesionant i les persones guanyen en benestar.

Els aprenentatges que suposa la pràctica del treball en equip estan en aquest mateix àmbit: hi ha un moment en què cada participant en un treball d'equip

que actui amb predisposició a la descoberta, efectivament descobreix nous elements, nous arguments, nous components, en el discurs dels companys d'equip. A mesura que aquest fenomen es repeteix, les persones acabem descobrint com descobrir en els altres, escoltant, participant,.. aquest fet se situa en el camp de la metacognició i suposa un creixement indiscutible de la capacitat d'aprenentatge de les persones.

Algunes condicions necessàries.

En els paràgrafs anteriors s'han anat esmentant alguns elements que prenen clarament el valor de condició per tal que el treball en equip sigui possible. Aillem-los per tal d'identificar-los amb claredat:

Disposició personal.

Resulta indiscutible que a l'escola cada mestre s'implica en el treball col·laboratiu en la mesura en què hi està disposat. Un treball en equip forçat acaba no reunint les característiques que s'han descrit en apartats anteriors.

De totes maneres, l'experiència del cas estudiat és que la pràctica totalitat dels mestres que han treballat a l'escola s'han implicat en es projectes col·lectius en alguna mesura.

Es reconeix aquí un cert paper pressionant del context que la dinàmica col·laborativa ha creat. Díficilment hom es nega a la participar en la dinàmica del seu nou lloc de treball si es tracta d'una dinàmica estesa i compartida per la totalitat dels companys de treball, per bé que a diferents nivells.

Com més gran sigui aquesta disposició, major serà el nivell d'implicació de la persona. És una disposició que ha d'implicar una certa flexibilitat, una capacitat de modificació del propi punt de vista en benefici del consens.

Una certa seguretat de les persones.

Hi ha una relació directa entre el treball en equip i la manera de ser de les persones, entenent per manera de ser el seu conjunt de conviccions, la manera de relacionar-se, la manera d'estar en el món. I aquesta relació és de dependència. És a dir: la manera de ser, de pensar, d'actuar, d'estar, de les persones, són la matèria primera de l'equip i del seu treball.

Els components d'un equip presenten diferent nivell de solidesa de plantejament. Hi ha persones que tenen molt reflexionada la seva posició davant de temes concrets, que tenen argumentacions fonamentades per argüir, i n'hi ha que actuen més per intuïció. Una i altra manera d'actuar no són incompatibles. Però sovint les persones menys fortament convençudes de les seves pròpies actuacions són les que major resistència oferiran a l'intercanvi d'informació que hi ha d'haver a la base de tot treball en equip, precisament per falta de seguretat. Al contrari, les persones més convençudes dels seus arguments tenen menys dificultat per exposar-los i sotmetre'ls a discussió.

Hi ha qui arriba a afirmar que determinades persones, per causes com aquesta, no poden treballar en equip. Es tracta d'una opinió minoritària, però que posa de relleu la importància que es dona a la qüestió de la seguretat en les pròpies conviccions.

Una bona comunicació.

Si considerem que l'intercanvi d'informació és la base del treball en equip, la comunicació és el vehicle que el possibilita. Cal vetllar en tot moment per una bona qualitat de la comunicació: que la informació arribi a les persones que la necessiten i amb una qualitat que la faci comprensible, fàcilment interpretable i utilitzable. Convé no estalviar esforços en aquest sentit, i tenir present que és millor reiterar que ometre.

Lideratge.

Tot i que hi ha entre determinat sector dels mestres la convicció que “entre tots ho farem tot” i que per tant, no cal que ningú lideri els processos, és majoritària l’opinió contrària, en el sentit que cal que hi hagi un líder en tot equip i en tot projecte.

És interessant la idea que el líder pot ser causa i efecte. Una persona amb característiques de líder, pot aglutinar persones a l’entorn d’un projecte i crear un equip. I a l’inversa: un equip que té clar un projecte, encomanarà el lideratge a algun dels seus membres.

Quant a les motivacions que pot tenir una persona per exercir un lideratge, se n’identifiquen en diverses direccions: des de la persona que es veu abocada a liderar un procés per les circumstàncies del moment, del context,... fins a la persona que prefabrica el seu lideratge i es postula com a capdavantera i impulsora de projectes. Un i altre perfil poden tenir el reconeixement de l’equip, que és positiu que sigui un reconeixement basat en la vàlua professional de la persona en qüestió.

En un altre àmbit trobem el fet d’ocupar els càrrecs de gestió de l’escola; en aquest cas és clara l’opinió de que no és necessari que siguin els líders reconeguts professionalment i personal com a tals els que els ocupin, tot i que és positiva la coincidència líder-càrrec de gestió.

Relació ponderada entre el treball en equip i el treball individual.

Es considera el treball en equip més convenient, a l’escola, que el treball individual. No obstant cal no perdre de vista que el treball en equip limita la llibertat individual. S’ha de vetllar, doncs, per una relació saludable entre el treball en equip i el treball individual, a partir de la base que l’equip es forneix de punts de vista, d’actituds, de criteris madurats en bona part des d’individualitats.

Els components de qualsevol equip, doncs, han de poder treballar individualment per arribar a l'equip amb els plantejaments ben assumits, la qual cosa no implica la negació del valor del diàleg i el debat com a font d'idees i de projectes, com a element per a la maduració. La idea és d'un equilibri simbiòtic entre el treball en equip i el treball individual. El punt més delicat en aquest sentit és la gran quantitat de reunions que una dinàmica d'equip pot comportar als mestres d'una escola, que bloquegin o dificultin el treball individual.

Per altra part, el producte del treball dels mestres de l'escola individualment i en equip es vol que sigui satisfactori, visible per a tothom i motivador. El treball ha de ser operatiu, i la suma de treball en equip i treball individual ha de portar a aquesta operativitat. Cal, doncs, en cada moment, situar cada objecte de treball en el camp de l'equip o de les persones individualment en funció de l'operativitat que es busqui i del resultat que s'espera.

4.8. Retorn de l'informe final als informants

L'informe final, tal com figura a les pàgines 90 a 99, va ser lliurat als mestres informants mitjançant la carta de presentació que es reproduïx tot seguit:

Benvolguts, benvolgudes,

Ja fa un any que vaig deixar de venir a l'Alzinar per demanar informació, usant i potser en alguns casos abusant de la vostra generositat, a fi de dur a terme un treball de recerca sobre el treball en equip dels mestres.

Al final del curs passat, en part a petició de l'equip directiu d'aleshores, us vaig fer arribar el que en deia un informe preliminar. Unes primeres impressions del que jo havia entès de l'Alzinar i del vostre treball. Alguns de vosaltres molt amablement us vau venir a comentar-ne el contingut amb mi. Varem estat força d'acord.

Aquelles primeres impressions s'havien de consolidar mitjançant l'anàlisi aprofundida de la informació que vaig poder recollir (més de 600 pàgines!)

Durant tots aquests mesos s'ha dut a terme la feina de tractar la informació, seguint un mètode reconegut per la comunitat investigadora –Mètode de Comparacions Constants, basat en la Teoria Fonamentada de Glasser & Strauss-

Avui he acabat l'informe final del que se'n diu l'estudi de cas. L'estudi de com es treballa a l'Alzinar. El document té una part sobre metodologia, i un informe final, breu, que resulta una mica abstracte – no es parla concretament de l'Alzinar, sinó de com és el treball dels mestres en una escola on es considera que es treballa en equip-. Aquest era l'objectiu de la recerca.

Tinc el goig de lliurar-vos una còpia d'aquest informe final, i ajudaria al rigor del treball que us llegissiu i trobéssim l'ocasió de comentar-lo.

En el cas que accediu a aquesta, que em penso que és l'última demanda que us faig en ocasió d'aquest treball, podeu fer-me arribar els vostres comentaris per correu electrònic a josep.juandobosch@udg.edu, o podem buscar un moment per reunir-nos, per breu que sigui la reunió.

Estic a la vostra disposició, ben agraït.

Josep Juandó

Banyoles, 23 de maig de 2008.

Fruit d'aquesta sol·licitud, s'ha rebut el retorn de tres dels mestres implicats, amb el valor afegit de que corresponen als tres grups de mestres que suggeria l'informe preliminar que en el seu moment va ser validat; recordem-los reproduint el fragment corresponent d'aquell informe:

El pas del temps i la percepció.

El col·lectiu de persones entrevistades evidencia que a l'Alzinar hi ha una tipologia de mestres, sense que això arribi, pel que s'ha pogut observar, a la constitució de grups d'opinió formals que puguin incidir en el funcionament del centre com a tals grups.

El criteri que sembla que té més incidència en la constitució d'aquesta tipologia, és el pas del temps: dóna la impressió que amb el pas dels anys que un mestre, una mestra, dedica a l'Alzinar, la seva relació fins i tot emocional amb la institució, canvia.

Per tal de clarificar, fem una petita aproximació a aquesta tipologia:

*Hi ha un conjunt de persones que van viure el naixement del projecte de l'Alzinar, o van ser molt a prop d'aquest inici. Denoten una vinculació emocional molt forta amb el que volia ser, va ser, i en gran mesura segueix essent l'Alzinar.

*Uns altres mestres porten menys temps a l'escola, però el suficient per estar-hi arrelats. Donen també molta importància als projectes identitaris de l'Alzinar però és com si tinguessin una major propensió a entendre que les coses han de canviar, perquè les circumstàncies evolucionen,...

*Algunes de les persones més novelles, tot i que ja amb un cert grau d'arrelament, dóna la impressió que estan més preocupades per les qüestions de l'operativa actual de l'escola que per la salut dels grans projectes; potser són els que aporten més la visió crítica.

S'ha recollit, doncs, el parer dels tres grups de mestres, en relació al contingut de l'informe final. Fem a continuació referència als comentaris recollits:

Mestra del primer grup. Resposta per via de correu electrònic:

Hola Josep,

Ja veus que les vacances de tots són relatives, encara que estiguem a juliol, també m'ha tocat anar algun dia a l'Alzinar, hi ha gent que som "curts de jornal" i cal fer les feines "fora de temps".

Bé, anem al gra i fem referència al teu informe de l'Alzinar.

Et comentaré la meua modesta opinió que crec que podria correspondre a la majoria del professorat que fa temps que som a l'escola i que hem vist diferents etapes. Crec que has donat un bon enfocament global de la realitat de l'Alzinar, veig encertades les reflexions que fas sobre diferents "èpoques "del centre i diferents punts de vista del professorat, implicació,... Crec que és molt correcte el fet que exposes que cada professor dona el que pot donar, això fa que la gent s'impliqui sense generar grau d'angoixa, situació que es donaria en el cas que a tothom se li demanés el mateix nivell d'implicació.

També veig correcta l'exposició que fas referent a que l'escola es canviant i que hi ha moments de reflexió que poden ocasionar canvis. Podem dir que l'Alzinar propicia el treball en equip i que això dona cohesió al centre, començant per la coordinació de grups paral·lels, cicles i finalment claustres. També aquesta xarxa interna aflora a l'exterior relacionant-nos amb els pares, entitats del poble i altres organismes implícits en el sistema educatiu (EAPS, IES,...)

Penso que tot ho has reflectit molt bé i que no hi ha d'haver modificacions, el que sí vull dir-te, i això no cal que consti en el teu estudi, (...suprimir...) Jo estimo l'escola i crec en el funcionament que hem dut fins ara, m'hi sento molt còmoda , tot i que sóc conscient que això comporta un treball i horari més ampli que potser altres centres no tenen. Però crec que la implicació en els projectes d'escola i el treball d'equip és bàsic per l'enriquiment de l'educand, pel bon funcionament del centre i per generar un model educatiu-social necessari per formar persones crítiques i participatives(els nostres alumnes).

No sé si amb això en tens suficient, si hi ha quelcom no dubtis a comunicar m'ho, sempre és interessant veure què pensen persones externes a la comunitat educativa de l'Alzinar.

Bones vacances i que vagi bé el projecte

Mestra del segon grup. També per via electrònica, amb comentari presencial posterior:

He trobat molt raonades i encertades les teves conclusions. Les comparteixo.

He trobat molt interessant:

- com neix el treball el equip
- la reflexió sobre l'aprendre a treballar en equip
- la relació entre el treball individual-treball en equip

Em permetes un suggeriment?, és que fa anys que no utilitzo només els masculins *nens* i *els mestres* i se'm fa estrany veure-ho escrit. Ja sé que la fórmula *els i les mestres* o *els nens i les nenes* sovint resulta massa redundant però es pot anar alternant amb professorat i l'alumnat.

Sobre el projecte inicial tinc entès que va ser a partir de trobar-se l'escola amb l'espai de l'amfiteatre, el que va propiciar el projecte assembleari. Aniria bé que ho contrastessis amb *...nom...*, que és potser qui té tot aquest procés inicial més clar.

Mestre del tercer grup. Notes de l'entrevista mantinguda:

Valida el contingut de l'informe.. Manifesta que hi ha descobert informació sobre l'escola. Fa especial referència al fet que "no tot va ser tan positiu com semblava", parlant de l'origen del projecte.

Més enllà d'aquestes notes, entra a fer valoracions de la dinàmica de l'escola i del seu projecte actual ..., a partir d'algunes cites de l'informe, que corroboren la seva pertinença a un dels sectors dels mestres que es descriuen en l'informe preliminar validat.

-Fa una interpretació específica de l'expressió "si es perdés la dinàmica de l'Alzinar", es perdria alguna cosa de valor", en el sentit que aquesta sensació, que coincideix en que existeix, és "una llosa" que dificulta qualsevol canvi que es vulgui fer.

-Igualment interpreta l'expressió "el fet que un projecte i una dinàmica durin 30 anys, convida a la reflexió" en un sentit diferent del que diu l'informe: si les coses s'han mantingut, és que no han canviat. Per què no han canviat?, es pregunta. Ell ho atribueix a falta de reflexió, de crítica i d'implicació real de les persones. Arriba a dir que "si els mestres d'avui haguessin d'optar lliurement per aquests projectes, potser tindríem sorpreses" (en el sentit que moltes persones no s'hi involucarien).

-El que es fa a l'Alzinar tampoc és tan excepcional. "Moltes escoles fan teatre, i fins i tot cinema, i assemblees". No obstant, en un sector dels mestres hi ha la sensació de que "L'Alzinar no s'ha d'emmirallar amb ningú" de tanta personalitat com té.

-Es dóna més importància al projecte en sí mateix que les ganes de les persones de tirar-lo endavant.

-Caldria centrar-se més en el treball curricular, d'aula.

18.07.08

En síntesi es pot considerar que l'informe final queda corroborat de manera clara, la qual cosa indica que la descripció que s'ha fet del treball dels mestres en una escola on es considera que es treballa en equip, és ajustada a la percepció que els propis mestres tenen, representats per sectors de la manera com s'ha exposat.

Convé també para atenció al fet que els comentaris de retorn d'aquests mestres confirmen en bona mesura la seva pertanyença als respectius grups de mestres que establia l'informe preliminar.

5. L'informe final al costat del mapa de teories prèvies

Un cop tancat l'informe final de la recerca duta a terme, és procedent comparar-ne el contingut amb el mapa de teories prèvies que es va elaborar en el capítol 2 i que figura a la pàgina 27.

En fer aquesta comparació, apareixen dos tipus de resultats: per una banda l'informe final conté elements que es relacionen conceptualment d'una manera directa, amb major o menor intensitat segons ells, amb tots els components del mapa de teories prèvies. Podem considerar, doncs, que el cas estudiat conté tots els components del mapa de teories prèvies que, per tant, amb la recerca presentada queden corroborats una vegada més.

Per altra banda surten a l'escenari altres elements que no són presents al mapa de teories prèvies, o no hi són amb la mateixa claredat. La significativitat que cal donar a aquest fet no és la de grans descobertes, però sí d'intensificacions de conceptes que el cas estudiat presenta en relació a la informació recollida d'estudis i treballs anteriors.

Sense voler, doncs, pretenir cap conclusió més enllà d'allò que sigui raonable a la llum de la informació que s'ha recollit i del tractament que s'hi ha donat, cal concloure que la recerca dóna llum sobre determinades qüestions que el seu autor no ha trobat en estudis i treballs anteriors, almenys formulades en aquests termes i amb aquest nivell d'explicitació. Aquests elements són essencialment tres. Els dos últims, per ordre que es presenten, derivats del primer:

1.-En el cas estudiat resulta clar que la dinàmica de treball en equip iniciada, consolidada i evolucionada al llarg de tres dècades, es va generar a partir de projectes d'interès comú de les persones implicades, sense que hi hagués hagut un disseny previ ni una declaració d'intenció de treball en equip. Sembla oportú posar aquesta conclusió al costat de les paraules de Mahieu (2002) quan explicita el dubte de si és abans l'equip o el projecte:

“Así el equipo solo existe en y por la acción. Sin entrar en el debate de saber qué va antes, si el equipo o el proyecto, el equipo docente

encuentra su razón de ser en la complejidad, en la variedad de la función de enseñar,..." Mahieu

2.-La dinàmica generada en el cas estudiat configura el context amb unes particularitats pròpies. Les persones que entren a treballar en l'escola estudiada troben unes condicions de treball significativament diferents de les de la majoria d'altres escoles; unes condicions que configuren un medi de treball particular que demana, de les persones que hi són noves, un procés d'adaptació.

3.-El treball en equip es pot aprendre, i suposa aprenentatges, al mateix temps. El nivell d'implicació de les persones en treballs d'equip creix amb la seva pràctica, si les condicions que s'hi donen són favorables. Aquest propi creixement s'autoalimenta amb l'aparició progressiva de noves habilitats, en moltes ocasions metacognitives, fomentades per l'intercanvi de discursos i pel diàleg de punts de vista.

Aquestes conclusions, tant les de corroboració de les teories prèvies com les d'emergència de noves qüestions o intensificacions, es posen en relació amb el mapa previ de teories en els mapes 7 i 8, a les pàgines 102 i 103 .

COORROBORACIÓ DE LES TEORIES PRÈVIES

En color negre, el mapa de teories prèvies. En color blau, textos de l'informe final que hi tenen una relació de corroboració.

Característiques:
Un conjunt de persones, amb un **objectiu comú**, generen una **dinàmica col·lectiva**.

Una certa seguretat de les persones.
Hi ha una relació directa entre el treball en equip i la manera de ser de les persones, entenent per manera de ser el seu conjunt de conviccions, la manera de relacionar-se, la manera d'estar en el món. I aquesta relació és de dependència. (pàgina 100)

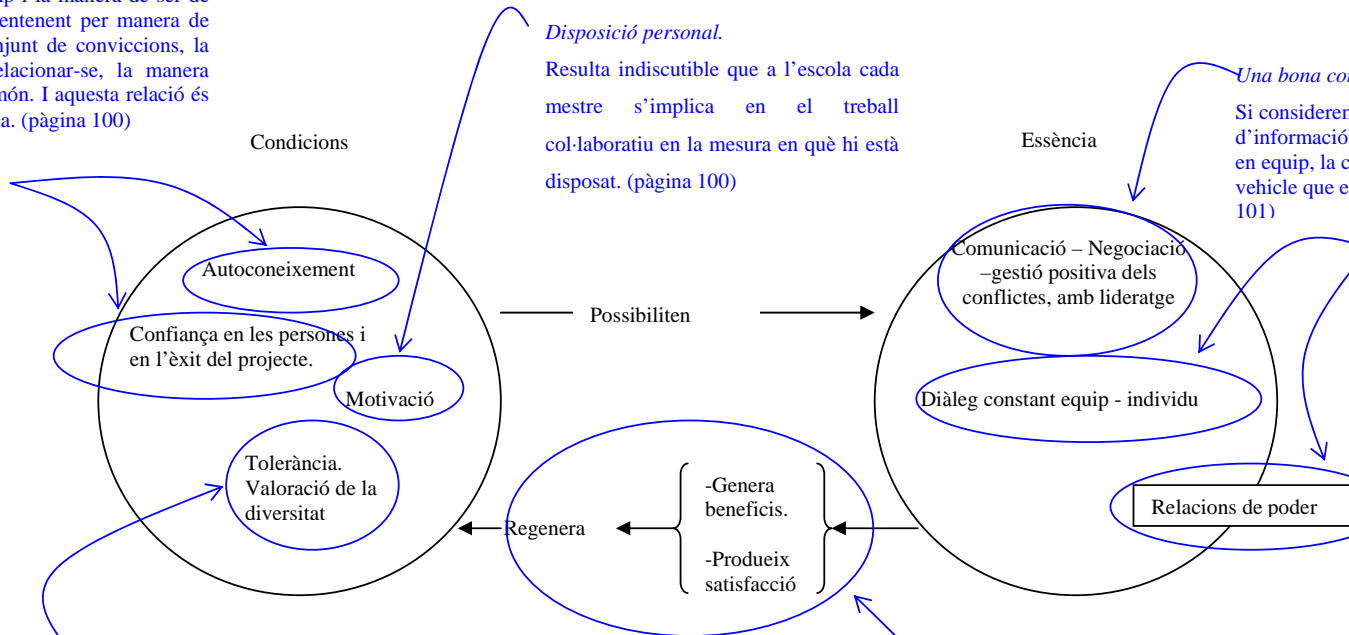
Disposició personal.
Resulta indiscutible que a l'escola cada mestre s'implica en el treball col·laboratiu en la mesura en què hi està disposat. (pàgina 100)

Una bona comunicació.
Si considerem que l'intercanvi d'informació és la base del treball en equip, la comunicació és el vehicle que el possibilita. (pàgina 101)

Relació ponderada entre el treball en equip i el treball individual.
Es considera el treball en equip més convenient, a l'escola, que el treball individual. No obstant cal no perdre de vista que el treball en equip limita la llibertat individual. S'ha de vetllar, doncs, per una relació saludable entre el treball en equip i el treball individual, a partir de la base que l'equip es forneix de punts de vista, d'actituds, de criteris madurats en bona part des d'individualitats. (pàgina 102)

Increment de la tolerància.
-La pràctica col·laborativa fa que les persones es tornin més tolerants i compatibles entre elles. La necessitat de l'acord, del consens, porta com a conseqüència que cadascú hagi d'escoltar l'altre i buscar en el seu discurs punts d'ancoratge per a la construcció de l'acord. (pàgina 98)

Major potencial i motivació.
-L'ajuda mútua entre els mestres crea un clima agradable a l'escola. "Un arriba on no arriba l'altre", es diu. Resulta un treball més motivador que el treball individual. I el potencial del col·lectiu, de l'equip, creix en termes de multiplicació més que de suma. (pàgina 97)

La definició d'un projecte col·lectiu

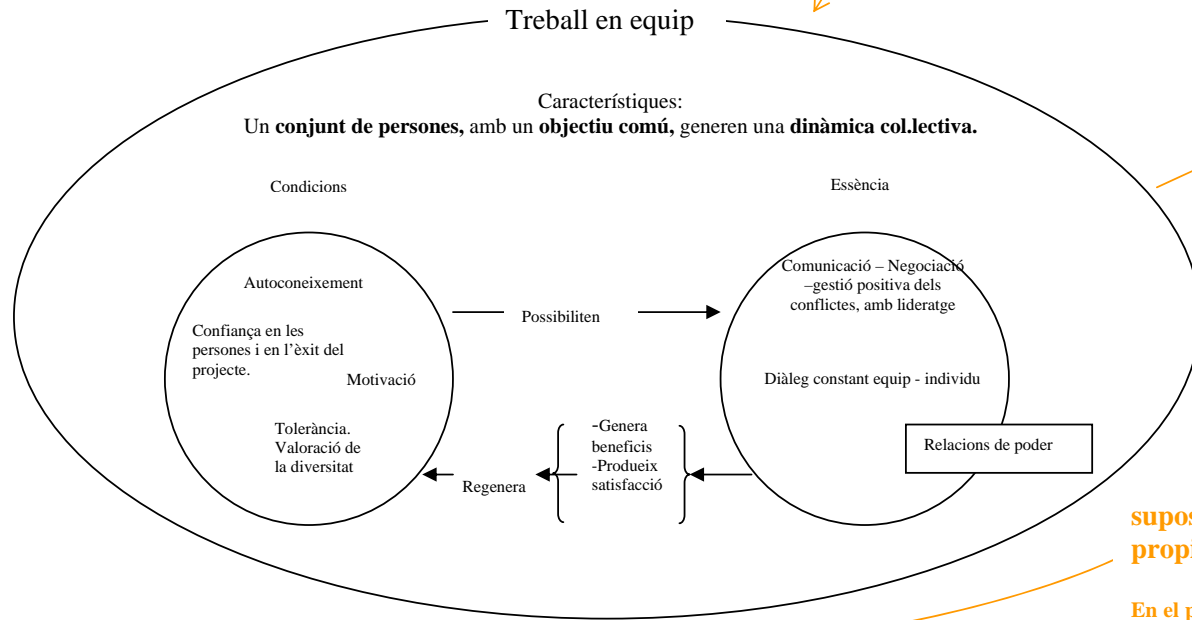
En el cas estudiat primer és el què i després és el com. Els mestres defineixen primer què han de fer i en una segona fase es plantegen com ho faran. En realitat, no es plantegen com ho faran. Simplement ho fan.

INCORPORACIÓ DE NOUS ELEMENTS AL MAPA DE TEORIES PRÈVIES

En color negre, el mapa de teories prèvies. En color taronja, nous elements o intensificacions apareguts en la recerca.

activa

112

quan el TE resulta satisfactori

suposa aprenentatges i alimenta la dinàmica del propi TE

En el procés de la cerca del consens és de gran importància la voluntat de les persones, la predisposició a arribar a un acord ajuda a aconseguir-lo. El treball en equip es basteix a base de voluntat i de pràctica. Més que una formació inicial, que no seria despreciable, cal immersió en el medi col·laboratiu. Les persones aprenem de treballar en equip treballant en equip; la pròpia pràctica va ensenyant quin és el camí bo per aconseguir la col·laboració eficaç.

Modifica el context

-La dinàmica d'equip modifica el context. Quan un mestre entra a treballar en un entorn d'equip, no es troba ell i el grup de nens del qual és responsable. Es troba amb altres elements, col·lectius de nens, de mestres, propostes, projectes comuns, que l'impliquen amb la mateixa força. Aquest és un factor viscut com a positiu, però que comporta un esforç d'adaptació.

Mapa 8. Incorporació de nous elements al mapa de teories prèvies

6.-Apunts cap al futur

Un treball que es presenta com a resultat de mesos, anys de dedicació, encara que interrompuda per l'exercici professional, circumstància que no sempre li suposa un perjudici, necessàriament ha de suggerir línies de futur, propostes per a la reflexió, per a la seva pròpia continuació, línies noves com a efectes, si es vol, secundaris.

És el cas del treball que estem tancant. A l'hora de fer aquesta cloenda, i repassant el procés seguit, de cerca teòrica, de plantejament de la recerca, el treball de camp, el tractament posterior de la informació recollida, els innombrables comentaris recollits i les impressions i percepcions experimentades, apareixen tres categories d'idees, de comentaris, de fets, fins i tot:

-Unes notes de proposta que es poden adreçar a les escoles, directament extretes de l'informe final. Notes per a la millora del treball en equip a l'escola.

-L'enfocament de noves línies de treball i de recerca, que s'emergeixen des de diferents moments del treball fet.

-Una proposta de formació inicial dels mestres, gestada durant l'elaboració de la tesi que ja portada a la pràctica, encara que amb una dimensió discreta, els últims cursos acadèmics.

Tot seguit repassarem una per una aquestes categories:

6.1.Notes per a la millora del treball en equip a l'escola.

El mapa de teories prèvies indicava, i la recerca ha corroborat amb força, que el treball en equip és considerat més adequat que el treball individual a l'escola. Sempre tenint en compte el necessari debat continu entre el treball en equip i l'individu i el seu marge de llibertat.

Si hem de prendre model del cas estudiat, resulta recomanable fomentar, a l'escola, el naixement de projectes col·lectius, que captin l'atenció dels mestres, que sedueixin les seves ganes de sumar, de multiplicar esforços en

direccions coincidents. Cal fomentar projectes que aportin benestar a les persones que s'hi impliquin, que alimentin aquesta personeta que cadascú portem a dins. El benestar dels mestres no està renyit amb l'esforç ni amb el rendiment fins i tot acadèmic. Ans al contrari.

L'excessiva pressió del treball en equip sobre les individualitats no és bona. Tampoc ho és la pressió d'una persona a una altra. Cadascú ha de destinar al projecte comú les energies i el temps que la seva disponibilitat i el seu nivell d'implicació aconsellin. El que es pot, en tot cas, és fer créixer el nivell d'implicació, i fins i tot la disponibilitat, mitjançant el producte mateix del treball col·laboratiu. La inversió de temps és necessàriament alta. Una dinàmica de treball no passa d'individual a col·lectiva d'un dia per l'altre. Ens hem de remetre de manera recurrent a les conclusions d'aquest treball:

El treball en equip es pot induir des de projectes col·lectius;

pot funcionar si hi ha disposició, motivació, tolerància, confiança, comunicació, respecte a l'individu,...

és llavors quan es generen beneficis i es produeix satisfacció,

la dinàmica col·laborativa s'autoalimenta i acaba modificant el context.

Cal, però, vetllar per no caure en l'activisme; en el fer projectes per fer projectes, encavallant-los. Cal vetllar per la coherència entre projectes, per la globalitat del treball a l'escola. La reflexió contínua sobre la raó de ser de cada projecte i la seva connexió amb el conjunt de la institució pot ajudar a aquesta finalitat.

El foment de la salut de les relacions humanes de l'escola és una altra de les bases fonamentals del treball en equip, especialment en una institució pública, on les relacions jeràrquiques són febles –potser ja és bo que ho siguin-.

6.2. Noves línies de treball i de recerca.

S'ha presentat un estudi de cas; un estudi d'un cas. Això ens permet afirmar que les coses són com han quedat descrites, a l'escola estudiada. Les conclusions s'adiuen amb el mapa de teories prèvies i suggereixen el creixement d'aquest mapa cap unes vies determinades. Convindria ara que posteriors estudis investiguessin la coincidència o no d'altres casos amb el que hem vist. Aquesta és ben segur una línia a potenciar. Els resultats obtinguts són prou suggeridors.

La focalització en la preparació dels mestres per al treball en equip és un altre possibles focus d'atenció per a noves recerques: fins a quin punt la formació inicial dels mestres té present la necessitat del treball en equip? Fins a quin punt les propostes d'estudis de grau emergents aquests anys contemplen de manera explícita la necessitat que tenen els mestres de tolerància, de diàleg, de lideratge, de col·laboració....? Fins a quin punt les persones que han estat formades en aquests camps s'insereixen millor en dinàmiques col·lectives?

En tot l'estudi realitzat apareix de manera reiterada la idea del benestar, de l'estar còmode a l'escola, al treball, amb els companys. Fins a quin punt el benestar dels mestres a l'escola està relacionat amb escoles que es podrien considerar bones escoles? Té això res a veure amb el treball en equip, amb la col·laboració? Heus aquí un altre conjunt de preguntes que podrien justificar un nou estudi que podria ajudar a dibuixar línies de futur.

6.3.- Una proposta de formació inicial dels mestres.

La meva preocupació pel treball en equip a l'escola s'ha esmentat des de les pàgines de la introducció. Quan vaig començar de llegir pensant en aquesta tesi, va començar de dibuixar-se el mapa de teories prèvies. Eren els anys en què la Universitat de Girona –com les altres- estava replantejant els seus plans d'estudis els anys 90. Vaig tenir el goig de participar, com a professional extern, en la comissió de plans d'estudis dels Estudis de Mestre. Es va debatre la necessitat, entre altres, d'atendre la necessitat dels futurs mestres d'aprendre de treballar en equip.

Després d'aquest procés, en els nous plans d'estudis, es va contemplar una assignatura, encara que optativa, que apuntava en la direcció del treball en equip. El seu títol és llarg, però indicatiu: "Estratègies per al treball en col·laboració: equips professionals i escola-entorn". Des de la Facultat d'Educació i Psicologia de la Universitat de Girona –la meua universitat- se'm va oferir la docència d'aquesta assignatura. Des d'aleshores (any 2001) que me n'he fer càrrec.

Aquest és un dels fruits, en bona part, de la tesi; de la recerca realitzada. A partir de les primeres lectures i de l'experiència pròpia de treball en equip a l'escola vaig dissenyar la primera edició de l'assignatura. Les avaluacions successives i l'avenç del treball de recerca que acaba en aquesta tesi, han anat modelant aquell disseny inicial a la cerca d'una major utilitat per als estudiants, futurs mestres.

Una breu descripció de "Estratègies per al treball en col·laboració: equips professionals i escola-entorn", títol que cada inici de curs, a classe, proposo de sintetitzar en forma de "treball en equip", em porta a dir que el seu plantejament és fortament procedimental. Les competències que s'hi persegueixen són:

-Participar de manera efectiva en debats oberts.

-Prendre part en treballs d'equip de pocs components de manera efectiva i positivament les potencialitats del grup.

-Autoanalitzar l'evolució dels propis procediments i actituds i avaluar-ne la millora.

Les classes tenen la consideració de reunions o de sessions de treball col·lectiu, la idea és d'aprendre de treball en equip, treballant en equip, observant les dinàmiques, contrastant sovint el mapa de teories prèvies, reflexionant sobre el propi paper de cadascú en les reunions i en les dinàmiques, definint els propis punts forts i febles, proposant objectius personals per aprofundir en uns i per millorar els altres. L'autoavaluació tutoritzada ajuda a aquests processos.

L'evolució que ha fet l'assignatura, al llarg de les set edicions que fins ara ha viscut ha estat des de procedimental a més procedimental; hi ha crescut especialment els debats (simulant claustres, equips de cycle, comissions temàtiques de centre) sobre qüestions estrictament didàctiques, però també sobre temes socials relacionats amb l'educació, i sobre temes senzillament d'actualitat (el mestre ha de saber què passa avui al mon, quan va a l'escola).

Podria fer-se una descripció molt més aprofundida d'aquesta assignatura. No és objecte de la tesi. Es pot trobar la seva informació a l'adreça <http://pserv.udg.edu/FitxesAssignatures/Edicio.aspx?IdCursAcademic=2007&IdAssignatura=3101MC0043&tab=2>

El que sí em sembla pertinent és apuntar, a tall conclusions emergents, unes quantes notes sobre la resposta dels estudiants a "Estratègies per al treball en col·laboració: equips professionals i escola-entorn":

-Els procediments i els hàbits de reflexió sobre la pròpia pràctica i d'autoavaluació, són febles en els estudiants, per regla general.

-Tot i això, el model d'autoavaluació tutoritzada en molt comptades ocasions ha fet que el professor hagi hagut de corregir a la baixa una qualificació. S'han donat més els casos a l'inversa.

-La pràctica del debat, del diàleg, la col·laboració de vegades fins i tot forçada, acaben per fer créixer la soltura dels estudiants en aquestes dinàmiques, per bé que en diferents graus. En aquest sentit probablement es pot parlar d'unes certes aptituds o disposicions prèvies d'algunes persones per al treball conjunt.

-En alguns casos, alguns estudiants han verbalitzat que aplicaven determinades estratègies o tècniques treballades a l'assignatura, en altres contextos (altres assignatures o en llocs de treball)

En no tractar-se d'una investigació, no es poden presentar resultats vestits de ciència. El que puc aportar, des de la percepció del professor que treballa amb uns estudiants en l'aprenentatge de les dinàmiques de grup, és que en la formació inicial del professorat té sentit encabir la preparació per al treball en equip. Probablement millor com a activitats transversals a les assignatures o mòduls específics, realitzades de manera coordinada, que no pas com una assignatura amb cos propi.

7.-Consideracions finals.

Al llarg del temps, dilatat, que ha durat el treball que aquí es tanca, m'he anat promentent incloure en aquest document un comentari en relació a dues qüestions:

Primera qüestió: He viscut la simultaneïtat de tres elements ben propers entre ells:

- El fet de llegir sobre treball en equip, sense pressa.
- El procurar treballar efectivament en equip, en els llocs de treball que he ocupat, aplicant els principis bàsics que anava descobrint a la bibliografia i els que el sentit comú em recomanava.
- La cerca d'un bon disseny per a l'aprenentatge del treball en equip en la formació inicial dels mestres.

La vivència d'aquesta coïncidència, que m'ha aportat més satisfacció que desencant en tots tres casos, em fa expressar amb una convicció profunda una idea que de fet és ben elemental i probablement aplicable a molts camps de coneixement i molts àmbits de la vida:

Que fàcil es definir el treball en equip i que lògics que apareixen els seus fonaments, i, en canvi, que difícil és la seva posada en pràctica!

Quina distància que hi ha entre la declaració de tolerància i l'actuació tolerant, un cop que ens posem en situació en una reunió propensa a la tensió! Que fàcil és dir que cal escoltar a l'altre, i que fàcil és també pensar en com contradir-lo, mentre encara parla!

El treball en equip, té a veure amb allò més íntim del comportament de les persones. Amb els seus hàbits. I canviar els hàbits no és fàcil, ni ràpid. És, però, indubtablement necessari. Especialment en l'àmbit educatiu, per tota la influència que hem d'esperar que tingui sobre el futur de les persones.

Segona qüestió: Es pot pensar que una tesi elaborada al llarg de tant de temps deu ser una llosa per al seu autor. Doncs no. He de confessar que he disfrutat amb aquest treball, més conforme anava avançant, i m'agrada

reconèixer que he après moltes coses en fer-lo, elementals si es vol, però apreses. Són uns aprenentatges que s'han presentat amb el procés, sense que jo els hagués previstos ni tan sols buscats. Són aprenentatges ben agraïts. He tingut ben bé, en diferents ocasions, aquella sensació de posar un rajol més en el meu edifici de coneixements; un rajol que s'apospenta amb seguretat –la seguretat que les persones som capaces de percebre, que vés a saber fins a quin punt és tal seguretat, és clar-.

8.-Agraïments

A part, evidentment, d'agrair la paciència i el suport de les persones del meu entorn més immediat, que especialment en aquets últims mesos han patit la meva quasi obsessió per acabar la tesi, pertoca l'agraïment sincer, a més a més de a totes les persones que han col.laborat en el treball amb els seus testimonis i reflexions, a quatre investigadors que n'han fet el guiatge; un guiatge que espero haver aprofitat com s'ha merescut:

-La doctora Anna Ma. Geli de Ciurana, la meva directora. Li he d'agrair la seva direcció ferma i, molt especialment, la confiança que ha demostrat tenir en el meu treball des del seu inici.

-La doctora Ma. Lluïsa Pérez Cabaní, la meva tutora. Ha estat crítica buscant qualsevol esletxa en els plantejaments, en els redactats, en els arguments. I m'ha donat ànims en tot moment.

-El doctor Lupicinio Íñiguez. En l'etapa final del treball s'ha avingut a ser el meu assessor metodològic. El seu paper ha estat clau.

-La doctora Margarita Sánchez-Candamio (epd). Abans que en Lupi, va em va guiar pels camins de la metodologia qualitativa, d'una manera diàfana com la llum del dia.

Banyoles, agost de 2008

9.-Bibliografía citada

ANTUNEZ, BONALS I ALTRES (2002) Dinámicas colaborativas en el trabajo del profesorado. El paso del yo al nosotros. Barcelona: Graó.

BIOTT, C.; NIAS, J. (1992). Working and learning together for change. Buckingham: Open University Press.

BLAKE, R.R.; MOUTON, J.S; ALLEN, R.L. (1990) El trabajo en equipo. Qué es y cómo se hace. Madrid.: Deusto SL.

BONALS, J. (1996). El trabajo en equipo de profesorado. Barcelona: Graó.

CEIP L'ALZINAR. (2002) L'Alzinar, una reflexió educativa. Girona: Palahí.

COFFEY, A & ATKINSON, P (2005) Encontrar sentido a los datos cualitativos. Alicante: Ediciones de la Universidad

COLLER, X. (2000) Estudio de casos. Colección cuadernos metodológicos núm 30. Madrid. Centro de investigaciones sociológicas.

DENZIN, NK, LINCOLN, YS (1994) Handbook of qualitative research. California: Sage.

GONZÁLEZ, M.P. SILVA, M & CORNEJO, J.J.(1996). Equipos de trabajo efectivos. Barcelona: EUB.

ÍÑIGUEZ, L (1999). Revista de atención primaria. Universitat Autònoma de Barcelona. Departament de Psicologia de la Salut i de Psicologia Social.

ÍÑIGUEZ, L & ANTAKI, CH. (1994). El análisis del discurso en psicología social. **Lloc.**
Boletín de Psicología, Nº 44

LOPEZ, A. (2007) El trabajo en equipo del profesorado. Barcelona: Graó.

LÓPEZ-YARTO, L. (1997) Dinámica de grupos. Cincuenta años después. Bilbao: D. de Brouwer.

LUCCHI, A. (1994) El asesoramiento a los colegas: el problema de construir una interacción cooperativa. a *El cambio en los contextos no terapéuticos*. Cirillo, E. Barcelona: Paidós.

MAGINN, M.G. (1995). Trabajando eficazmente en equipo. Madrid: Abetas.

PLA, M. (1999). El rigor en la investigación cualitativa. Atención primaria. Vol 4 Núm 5.

PLENCHETTE-BRISSENET, C. (1987). Mètode de treball en equip. Barceona:Pòrttic.

REXACH, B. (1923) Instruccions per la ensenyança de minyons. Barcelona: Associació protectora de l'ensenyança catalana.

RODRIGUEZ,G.; GIL, G; GARCIA, E. (1996). Metodología de la investigación cualitativa. Malaga: Aljibe

RUIZ OLABUENGA, J.I. y ISPIZUA, M.A. (1989) La descodificación de la vida cotidiana. Métodos de investigación cualitativa. Bilbao: Universidad de Deusto.

SCOTT,J.; FALIGANN, E. (1996) Achieving consensus. California:Crisp Publications Inc.

STAKE, R.E. (1998). Investigación con estudio de casos. Madrid: Morata

STENHOUSE, L. (1987) Investigación y desarrollo del currículum. Madrid: Morata.

STENHOUSE, L, (1985) La investigación como base de la enseñanza. Madrid: Morata

STRAUSS, A.; CORBIN, J. (2002) Bases de la investigación cualitativa : técnicas y procedimientos para desarrollar la teoría fundamentada. Medellín: Universidad de Antioquía.

TAYLOR, S.J. & BOGDAN, R. (1986) Introducción a los métodos cualitativos de investigación. Argentina: Paidós

VALLES, M.S. (2000). Técnicas cualitativas de investigación social. Reflexión metodológica y práctica profesional. Madrid: Síntesis

VAN MAANEN, J (1983) Qualitative Methodology. USA. Cornell University

VÁZQUEZ, I. (1990). Empresa y grupo. Barcelona: Empresa de alta dirección y administración.

WATERMANN, R.H. (1993). La stratégie des équipes ad hoc. Fleury Essone: Laurent du Mesnil.

WORRAL, P; MITSON, R.; PARANCE, E.B.; VILLIAMS, R.J.; FRAME, J.W.M. (1970) Teaching from strength. London:Hamish Hamilton LTD.

YIN, R.K. (1989). Case study research. Newbury Park / London/ New Delhi: Sage publications

Llocs web.

Trabajar en equipo. Pierre Mahieu. 2002. Books google. Accés:octubre de 2007.

http://books.google.es/books?id=jCWQ5oTAivIC&pg=PA11&lpg=PA11&dq=Pierre+Mahieu&source=web&ots=oVI0IUiz16&sig=ICdoYm9KMxu9yuVVqhHJbKeCq0w&hl=ca&sa=X&oi=book_result&resnum=1&ct=result

Pouvoir et travail en équipe. Perrenoud, P. 1996. Faculté de psychologie et des sciences de l'éducation. Université de Genève. Accés: setembre de 2005.

http://www.unige.ch/fapse/SSE/teachers/perrenoud/php_main/php_1996/1996_10.html

Le travail en équipe des enseignants Problèmes et perspectives. Calin. D.
Accès: febrer de 2008.

<http://daniel.calin.free.fr/textes/equipe.html>

Responsible facilitation of group-based legal education: a framework from management education. Morgan,P. 2002. University of Bradford. Accès
Setembre de 2007.

<http://www.ukcle.ac.uk/interact/lili/2002/morgan.html>

El treball en equip dels mestres. Causes i efectes.
Tesi doctoral. Annexos

VOLUM I

Directora: Dra. Anna Ma. Geli de Ciurana
Tutora: Dra. Ma. Lluïsa Pérez Cabaní
Doctorand: Josep Juandó Bosch

UNIVERSITAT DE GIRONA

Dra. Anna Ma. Geli de Ciurana,
Directora

Sr. Josep Juandó Bosch,
Doctorand.

Girona, octubre de 2008

INDEX ANNEXOS

Pàgina

VOLUM 1

Notes per a la lectura dels annexos	5
1.-Informació recollida:	6
1.1. Transcripcions categoritzades de les entrevistes a informants clau inicials.	6
Entrevista 1	49
Entrevista 17	7
Entrevista 18	29
Entrevista 20	39
Entrevista 25	61
1.2. Transcripcions categoritzades de les entrevistes a mestres.	76
Entrevista 3	77
Entrevista 4	96
Entrevista 5	119
Entrevista 6	146
Entrevista 7	164
Entrevista 9	176
Entrevista 10	205
Entrevista 11	226
Entrevista 12	236
Entrevista 13	246
Entrevista 14	262

Entrevista 16	277
Entrevista 19	302
Entrevista 21	319
Entrevista 22	335
Entrevista 28	343
Entrevista 29	356

VOLUM II

1.3.. Transcripcions categoritzades entrevistes a exdirectors.	405
Entrevista 23	419
Entrevista 24	406
1.4. Transcripcions categoritzades entrevistes a inspectors.	438
Entrevista 2	450
Entrevista 15	439
1.5. Transcripcions de reunions de cicle i de coordinadors.	469
Transcripció 26. Reunió de coordinadors	526
Transcripció 27. Reunió de cicle superior	470
1.6. Notes de camp.	568
Nota de camp 1	569
Nota de camp 2	571
Nota de camp 3	572
2. Informe preliminar validat.	573
3. Textos integrats corresponents a les categories establertes:	584
3.1. Corresponents a mestres	584
Assessorament	585

Comparació escoles	587
Concepte TE	589
Condicionants TE	591
Context	595
Entrada a l' "Alzinar"	596
Extensió TE	599
Líder	601
Mètode	603
Necessitat TE	605
Pes específic persones	607
Registres	609
Relacions exteriors	612
Ritmes	614
TE cicle	617
TE claustre	620
TE coordinadors	621
TE nens	622
TE paral·lel	623
Teatre	625
TE-TI	628
Valor del TE	629
3.2. Corresponents a informants clau	631
Condicionants TE	632
Líder	634
Necessitat TE	636
Ritmes	637

	TE-TI	638
	Valor TE	639
3.3. Corresponents a exdirectors		640
	Condicionants del TE	641
	Context	642
	Líder	643
	Valor del TE	644
3.4. Corresponents a inspectors		645
	Comparació d'escoles	646
	Condicionants del TE	647
	Context	648
	Extensió del TE	649
	Líder	650
	Relacions exteriors	651
	TE dels nens	652
4. Transcripció del retorn de l'informe preliminar		653
5.- Mostra del procés d'elaboració de la informació entre les fases 2 i 3 de la investigació.		660

Notes per a la lectura dels annexos:

1.-Les entrevistes apareixen de forma anònima, i s'identifiquen amb una numeració. Aquesta numeració no és ordinal, sinó que respon a criteris aleatoris del tractament de la informació.

2.-Els noms de les persones que es citen en tots els annexos han estat substituïts per la paraula *nom*, en lletra cursiva. Així mateix, el nom dels llocs que es citen s'ha substituït per la paraula *lloc*, també en cursiva.

3.-El nom de l'escola estudiada és fictici.

4.-En les transcripcions, la lletra **P** a l'inici de cada intervenció correspon a l'investigador (pregunta) i la lletra **R**, a l'entrevistat (resposta).

5.-La transcripció ha volgut respectar el vocabulari col·loquial utilitzat en les entrevistes, de manera que el resultat conté una profusió de localismes. Quan han aparegut interjeccions que s'ha considerat que no serien pròpies d'un document com aquest, s'han suplert per la paraula *interjecció* en cursiva.

6.-Les paraules de protocol de l'inici i la finalització de cada entrevista han estat obviades de les transcripcions per fa seva evident falta d'interès.

7.-En tos els textos annexos, l'expressió TE és un abreujament de *treball en equip*.

8.- Qualsevol incompliment d'aquestes indicacions en els annexos seria fruit d'error.

1.-Informació recollida:

1.1.. Transcripcions categoritzades de les entrevistes a informants clau inicials.

Entrevista 17.

P.: “Bueno” doncs això és la tesi, no sé si ho serà o no ho serà però “bueno”..mira...”

R.: “Un intent...”

P.: “Però deixem-ho estar “lo” de les raons, ..permete’m això. El tema de la tesi és el treball amb equip dels mestres. “Vale”?”

R.: “Ajà...”

P.: “És allò de que comences amb un ...objectiu molt ambiciós i té moltes coses i quan vas veient què passa, et vas acotant, acotant, acotant...i queda una cosa tan reduïda com què passa en una escola en la qual es considera que es treballa en equip. Descriure amb certa fidelitat què passa en una escola quan es considera que es treballa en equip

I què vol dir treballar en equip en una escola?...Per tant, abans de res més, seria en aquesta entrevista avia’m si és que..podem definir “lo” que es pot entendre per treball en equip en una escola, o sigui quan en una escola X, es pot considerar que hi ha treball en equip? Tu tens alguna idea en relació amb això? Improvisades clar...és com es fan les coses aquestes...”

R.: (Riu)... “És que justament que estava pensant ...quan me vas dir que hi havia una escola, quina escola seria la que faria...”

P.: “Sí, però no era amb directe parlant, el primer, aclarim, quin és el treball en equip?”

R.: “No, l’he trobat..(Riu) Ostres...”

P.: “Però quan busques aquesta escola, què busques? Una escola a on passin quines coses?”

R.: “Ah...així amb termes generals...”

P.: “Acaben essent..”bueno”..per a mi acaben essent interessants..eh?”

R.: “Ja...Jo no sé...o sigui serien..”bueno” potser ja concretament més tard però ara mateix, ..ah...què em faria pensar que una escola té un treball en equip? Ostres, no ho sé...ah...Jo diria que no, a veure, jo diria que hi ha una ..una escola que té...ah...ara diré mil coses, eh? **Que té una personalitat definida d’escola, eh? O sigui, que té uns criteris d’actuació més o menys compartits davant de diferents situacions que se li plantegen..no? que per exemple a davant de..no sé...d’un conflicte que provoca un alumne sap com actuar.., té descrita una certa pauta d’intervenció, etc... Això, que té dibuixades una sèrie de mesures d’actuació davant de diferents situacions conflictives o no, ah...”**

Comentari [u1]:
CONCEPTE TE

P.: “Efectives o no...”

R.: “Eh?”

P.: “Efectives o no...”

R.: “Efectives o no..., sí, perdona jo dic això dels conflictes perquè es com més sagnant, no? hi ha moltes escoles que quan hi ha un problema greu amb un alumne, doncs..ah...no sé..improvisen molt...Quan improvises molt vol dir que no hi ha treball compartit, no hi ha..no hi ha res..que s’ha pogut parlar, que s’hagi pogut ..valorar, consensuar, totes aquestes coses...”

P.: “O sigui compartir criteris...”

R.: “...Sí, ..compartir criteris que facin possible que aquella escola tingui definida una manera de fer, davant de la seva feina, no?”

Comentari [u2]:
CONCEPTE TE

P.: “Pot ser més vistós...aquesta feina de compartir criteris pot ser més vistós en els casos de conflictes, però que podria compartir-se criteris de cares evidentment no objectius sinó estrictament propis del treball docent.”

R.: “Exacte..Una altra cosa que em sembla que ajuda també a veure que un centre es treballa en equip és ..que hi hagi coses compartides i que a més a més la gent s’hi senti bé...”

Comentari [u3]:
CONCEPTE TE

P.: “Segona cosa.”

R.: “O sigui quan en una escola hi ha el conjunt del centre dels participants dels recursos humans d’aquella escola, se senten bé en aquella escola, se senten ben acollits, ah...se senten que formen part d’una cosa compartida que la seva presència allà té un sentit, i..se senten que poden aportar-hi coses, i...ho deia que això també es un altre indicador que no hi ha un treball diguem-ne isolat, sinó que ...”

Comentari [u4]:
CONCEPTE TE

P.: “Tot això, estem donant com per a sobreentès, vaja..., aquesta és la idea. Que el treball en equip és millor que l’individual, o que és més desitjable...que en una escola hi hagi treball en equip que, que no n’hi hagi.”

R.: “Sí, totalment.”

Comentari [u5]:
TE-TI

P.: “Perquè, pel motiu aquest de la coordinació de criteris i tal?...”

R.: “Sí, perquè jo penso que la tasca educativa és tan complexa que...no pot ser mai una tasca individual... no sé...”

Comentari [u6]:
NECESSITAT TE

P.: “Llavors si són de ...compartir criteris de l’àmbit que sigui, de l’àmbit més comportamental..o... o més de l’àmbit que sigui...Com s’ha de compartir aquests criteris, com s’arriba a tenir aquests criteris compartits? O sigui hi ha treball en equip si és que hi ha uns criteris compartits en l’àmbit que li toqui...que..., com s’hi ha arribat, com s’hi arriba, de quina manera s’arriba a tenir aquests criteris compartits? A davant d’un fet conflictiu o no...”

R.: “Jo penso que estaria en el cas de que tot això està més descrit que ...”

P.: (Riu) “Segurament, segurament, ...jo no ho sé de ningú..però igual són gent que no ho pots dir, eh?”

R.: “Sí...”

P.: “Però no n'he vist cap que digui res de nou,.... però es molt difícil dir coses noves i la gent, ordena les coses de forma diferent, no? O , escolta matisos de les paraules, ..però una cosa nova descobrirem? Què descobrirem en aquí...”

R.: “ “Bueno”, jo és clar...jo trobo que una de les coses que o sigui que hi hagi una estructura organitzativa que permeti la participació, o sigui que faci possible que tots els elements en aquell centre tinguin la possibilitat de poder participar en la elaboració d'aquesta intervenció, en aquest treball...Això és lo que pot ajudar de...”

Comentari [u7]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Com a estructura, si parlem d'estructura formal d'una escola, totes són iguals..Després n'hi ha que tenen els càrrecs i són els estudiants mateixos...”

R.: “Ajà...”

P.: “Per tant..l'estructura, l'esquelet bé hi és per a tots igual, no?”

R.: “ “Bueno”, sí...hi ha una estructura jeràrquica diem, no?”

P.: “Hi ha...”

R.: “...i bé hi ha reunions de cicle, no? I aquestes coses, no?”

P.: “Doncs, perquè en un cicle, que fa ..un cicle sí que s'acaba consensuant coses i en un altre no. I pel que m'has dit que entrava semblaria com si a la majoria fos que no, que no es consensuava coses.”

R.: “ “Bueno”...sí jo crec que no, que les coses no acaben de quedar...si es fan coses en un any perquè un atzar diguem-ne que afavoreix que hi hagi un grup de gent que es troba i més o menys comparteix coses i se sent bé i fan, produeixen ah..no sé..documents inclús...però hi ha un problema de que... no queda a l'escola, i aquest grup de gent es desfà i es desfà....tot ell.”

P.: “No crea cultura...”

R.: “Sí, exacte...ah..que fa que..que faria que una reunió de cicle pugui funcionar...I que a més a més, allò que passa allà dins tingui una transcendència que duri, no? Que duri amb el temps, i que faci pòsit, no?...ostres, ah...segurament necessitaríem , o necessitem que hi hagi un equip directiu que sigui suficientment ..ah...que tingui suficient capacitat de lideratge..ah...com per...mmm...això...com per tirar endavant una manera d'entendre el que és la escola i que sigui capaç d'implicar tota la resta de gent d'aquest centre. I que els faci sentir...que la seva aportació és important per arribar a un projecte..aquesta gent de l'equip directiu sí que té clar cap a on vol anar, no? O sigui aquesta idea

Comentari [u8]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [u9]:
LIDER

d'un equip directiu, potent, amb idees que lidera...i que...marca la referència i a més a més, capaç d'intentar que el col·lectiu, la gent que participa en aquella escola, doncs, se senti important i que pot ajudar a ... aquest projecte doncs em sembla que això és el que facilita que els...."

P.: "O sigui que..."

R.: "Puguin tenir una certa projecció, cap al futur diguem-ne, no? En canvi un equip de cicle que en un moment donat, doncs, té una sintonia personal per a raons atzaroses, doncs això acaba sent doncs un tipus de funció que es perd, amb el temps això es desfà."

Comentari [u10]:
CONDICIONANTS TE

P.: "O sigui, la garantia ho donaria el qui , la continuïtat diguéssim, no?"

R.: "Jo crec que sí, no? Perquè segurament, en una escola, segurament, eh? Qui té la voluntat d'estar al davant són la gent que té una certa idea de posició de futur, són aquella gent que pretén fer d'aquella escola, ho vol, mantenir uns anys, ...jo em sembla que la gent que es posa al davant a dirigir alguna cosa ho fa per a donar-hi un sentit, ah...que ell ... que tingui..i a més a més..que això tingui una certa repercussió històrica..."

Comentari [u11]:
LIDER

P.: "O sigui, el sentit, el "quid" de la qüestió seria el lideratge..."

R.: " "Bueno", entre d'altres coses, sí." (Riu).

P.: (Riu)

R.: "El lideratge em sembla molt important, el lideratge..."

P.: "Entès com a persona que té clares les idees..."

R.: "Sí, i que sabem a on anem..."

P.: "I que fa sentir bé als altres..."

Comentari [u12]:
LIDER

R.: "Que fa sentir bé als altres, que els fa diem,...que els fa sentir importants, no?"

O sigui que no exclou a ningú i que intenta que tothom se senti que té un paper."

Comentari [u13]:
LIDER

P.: "O sigui segons aquest dibuix que estem fent, podria haver-hi, treballs en equip diguéssim esporàdics, a nivell de.. a petits nivells, dins una escola, un cicle, una comissió o el que sigui..."

R.: "Sí..."

P.: "I un treball en equip més majúscul diguéssim, si és potenciat des de la direcció i amb un direcció. O sigui amb dos nivells diferents. És clar, el treball d'un sector d'una escola, d'un subcol·lectiu diguéssim d'una escola, és un treball que sempre serà...una part i prou...i segurament que tindrà continuïtat, no? Seria això."

R.: "Sí, jo crec que sí, que "bueno"...no el desprecio, eh? Aquest treball d'un col·lectiu petit, perquè es clar, un cop, també pot moure coses i tot es mou..."

P.: "Parvularis..."

R.: “Es mou...”

P.: “Parvulari...”

R.: “Sí, un col·lectiu petit també acaba movent una estructura d’un centre per exemple molt anquilosada, però...ah...”bueno” jo trobo que...aviam és més, segurament, és més complexa, a vegades, acaba sent proper a traumàtica, no?

Comentari [u14]:
CONDICIONANTS TE

És allò d’un grup de gent que es desmarca molt o que o que...no sé...cria l’atenció perquè té una forma de treballar o una empenta determinada..no sempre aquest treball, aquest col·lectiu reduït,...o col·lectiu més ampli acaba produint coses que siguin urgents per a la institució, a vegades al contrari, no? Ah...el que generes rebuig per part de la resta...o sigui, jo el que em sembla és que el tema del lideratge, de l’equip directiu em sembla importantíssim, o sigui, no...tota la resta de coses que puguin sorgir al marge d’això, són contra poders...ah...no ho sé...”

Comentari [u15]:
LIDER

P.: “O sigui, el treball en equip està en relació amb el poder diguéssim, d’alguna forma.”

R.: “ “Hòstia”, ...”

P.: “Hi ha gent que parla específicament d’aquest tema, del treball en equip i el poder. El poder dins de la institució, evidentment.”

R.: “No ho sé...”

P.: “Un...”

R.: “Jo tinc la sensació de que les escoles que funcionen són aquelles escoles que hi ha “algo” que, en general, eh? Sense que això vulgui dir que aquesta gent té altres coses com si fos seva, com si fos propietat, com un “coto privado”, diguem-ne, no?...llavors si pots salvar aquesta vessant que dèiem abans no?”

P.: “Ajà...”

R.: “De que no té un camí definit i el segueix, malgrat que ningú el segueixi diguem-ne, no? Si no fa això i no arrossega...o mira d’arrossegar tothom, de fer-los participar, ...això es una situació més aïllada. Per tant, sí, sí, segurament el treball en equip lligada al poder, doncs sí, doncs un reglament establert...probablement el treball en equip és més..es facilita...”

P.: “Estem parlant d’una persona que té clar a on vol anar i que comença a fer-ho sense exigir-ho als altres diguéssim, però intentant que ...que segueixin.”

R.: “Sí, ..i són tot equilibris, no? Sempre és així, no estic parlant d’una persona...que té una idea lluminosa, que té una visió...diguem-ne...eh?”

Comentari [u16]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: (?)

R.: “Sí, una dèria i la qual cosa entén-me independentment de la resta, eh? La veritat és aquesta, idees clares, ...estar en el lloc que toca. O sigui, és que,

aviam l'equip directiu jo tampoc...el..és clar...és la situació ideal perquè d'alguna forma tens molta capacitat d'influència, no?"

Comentari [u17]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: "Ajà..."

R.: "Estàs en una situació de poder, però llavors la valència està amb que se sàpiga, aconseguir...o sigui..."

P.: "Que sigui un poder més natural que no pas d'investidura diguéssim, lideratge..."

R.: "No és un poder que imposa sinó que és un poder que convenç, diguem-ne, no? Que és una referència. Jo per a mi és "lo" més important, hi ha una referència, i és una referència que aglutina, que un grup de gent que arrossegui doncs, la resta del grup..."

Comentari [u18]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: "Ara aquí tinc dos temes per acabar de concretar. Aquest, aquest,...líder que veu clar en aquesta escola que li convé, no ell que vol sinó..."

R.: "No, no, ...a nivell d'una persona sinó, eh? Jo dic..."

P.: "Un grup..."

R.: "Un grup. Un grup que estira..."

P.: "Un grup motor..."

R.: "Sí, ...que"

P.: "I aquest grup..no...és sempre un grup. En aquest grup no hi ha una persona que marca la pauta."

R.: (Riu)

P.: (Riu)

R.: "Home, no ho sé...sempre hi ha algú que marca la pauta, no?"

Comentari [u19]:
LIDER

P.: "Aquest tros és important, eh? Sempre hi ha algú que marca la pauta..."

R.: (Riu)

P.: "És així això?"

R.: "Sí, jo crec que sí, que és així de clar."

P.: "I aquest algú per què ho fa això..per alguna qüestió absolutament..."

R.: "Per guanyar més canvis." (Riu)

P.: (Riu)

.....

R.: "Però per què ho fa de ser, diguem-ne d'estirar, de ser el capdavanter...clar..."

P.: "Si tu vols, no, no focalitzem amb aquesta...Per què, per què, ...per quin motiu es posa a intentar, a dir guaita hem de fer això i comencem i ja vindran els altres. Per què es posen, què és "lo" que fa, ho dic en positiu, eh? Per saber aviam..."

R.: “Sí, ...ostres no ho sé...”

P.: “Per les...cerca diguéssim del bé comú en si mateix, i pel que això suposa pel benestar de la societat?”

R.: “No ho sé, ... tan transcendent..ni tan... Però vaja home sí que hi ha una...jo diria que sí que hi ha una voluntat de...de treure uns aspectes que són diguem-ne d'afalagament personal, eh? Jo em penso que això tampoc ho podem deixar de banda, o sigui que la gent, que es posa davant d'una idea perquè per exemple fan “lo” que li sembla però en té d'idees, tu tens idees, il·lusions, no? Jo crec que també això és important, vull dir, que sí que son gent que té una...no sé com dir-ho d'això, eh?...mmm...és que no ho sé, poden ser mil coses, eh? Simplement per exemple el desig de sentir-te bé professionalment, o sigui, de pensar que el que tu fas, ah...”

Comentari [u20]:
LIDER

P.: “Serveix.”

R.: “...és valorat com una cosa útil, interessant, ...”bueno” que té un...”

Comentari [u21]:
LIDER

P.: “ “Bueno”, però segurament que en el fons deu haver-hi, pot haver-hi una motivació molt personal no cal dir una paraula que pot ser mal sonant..com un egoista...”

R.: “...uff...els humans, eh? Els humans tenim aquestes coses, jo ja sé que tota la gent que esteu davant d'aquestes coses, hi està per al bé comú, d'una banda deixem-ho així, no? Però per a l'altra també una de ...covardia...de dir eil joestic aquí perquè.

P.: Sóc capaç d'això...”

Comentari [u22]:
LIDER

R.: “...em veig amb cor de ser-hi i perquè tinc capacitat per a ser-hi, no? Això forma part també de la psicologia dels líders, no?...no ho sé...”

P.: “Sí, sí,...”

R.: “Això va per aquí també, no?”

P.: “Suposem el cas d'una escola, que sí, que té aquest equip de persones que tira endavant i que tal i qual i que per a la motivació personal que sigui, i per les circumstàncies que sigui i comença i tal. La gent es comença a engrescar, el fet d'engrescar-se o de col·laborar en aquest tipus de treball en equip que suposa compartir criteris i debatre, i debatre, i escriure..i tal qual...Això li suposa a un mestre més temps que el sentit ordinari de treball?”

R.: “Sí...”

Comentari [u23]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Sí...necessariament. O sigui organitzant el temps de l'escola normal, no surt això?”

R.: “A veure, jo..sí, segurament el temps de l'escola es podria avançar molt millor de la manera que es pogués aprofitar...”

P.: “Jo crec que sí...”

R.: “Però, a mi em sembla que fa falta un plus, plus de...”

P.: “Això està clar...”

R.: “Jo crec que s’ha de racionalitzar, l’ús del temps a l’escola. Per exemple aquests quinze dies que tenim el setembre, no?”

Comentari [u24]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ajà...”

R.: “...els espais aquests de les hores de “exclusiva”, aquestes dues hores i mitja que tenen pendents de, no, set hores i mitja a la setmana que tenen pendents per a ocupar, no?”

P.: “Els temps de l’especialista en un dia puntual perquè fa no sé què?”

R.: “Per exemple, tot això, surt...jo crec que sí, que s’ha de racionalitzar, no? però...a mi em sembla que..diem que sempre hi ha una vocació de més a més...però a veure jo crec que també és engrescador, això eh? O sigui que , a vegades el que acaba de matar la il·lusió per al treball és allò més quotidià, no? O sigui, el que és...”

P.: “La rutina...”

R.: “El dia a dia, la desesperació que et genera el fet de que per a tu amb un alumne doncs que no t’hi acabés d’entendre, o un grup d’alumnes no acaba d’aprendre, no? Això...crea uns...sentiments negatius diguem-ne, no? Jo em penso que el fet de poder participar en una...projecció si vols tu més de desig, no? Que voldríem que fos això? Jo crec que això és un element que ajuda a ...sentir-se millor també professionalment, no? Per tant en aquest plus que la gent hi pot, no és un plus ...ah...que vagi amb mal dirigits...”

Comentari [u25]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mal dirigits, no sé si s’ha mal interpretat...”

R.: “ “Bueno”, jo penso que hauria de ser..hauria de ser ben voluntari, eh? O sigui, jo penso que la gent, quan té una il·lusió, no li importa el temps que dedica a les coses. Ara això és “lo” més important.”

Comentari [u26]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I més enllà d’això, qualsevol persona esdevindrà ... Aquesta escola que diem és capaç de participar amb un treball compartit, no hi ha...no s’han de reunir tants requisits “raros”...no per ... sinó per a participar-hi.”

R.: “Participar-hi...clar...”

P.: “Apart del temps que s’hi posa bé, ja s’hi posa de bona gana.”

R.: “Sí...”

P.: “O sigui ... en algun cas potser impossible treballar amb algú...”

R.: “Ara...”

(Riuen).

P.: “No...”

R.: "Hi ha d'haver unes mínimes..."

P.: "Jo també hi estic d'acord que és impossible..."

R.: "Sí...hi ha no ho sé...hi ha d'haver-hi unes mínimes habilitats socials, diguem-ne, no ho sé...i certa flexibilitat unes condicions de patró de personalitat mínimes, no?"

P.: "Que no tothom, avui en dia que esta treballant reuneix."

Comentari [u27]:
CONDICIONANTS TE

R.: "Jo crec que no."

(Silenci)

R.: "Per exemple, tenim això de flexibilitat mental, saber escoltar, ..ah..saber posar-se en el lloc de l'altre, no? I entendre una mica el plantejament que et fa...no? ah...saps? no ser una persona que només parla, sinó una persona que també escolta...saps? però són unes coses mínimes, bastant mínimes..que no tinguis un problema greu d'autoestima en el sentit de que no et sentis..ah..no?.. conceptes bàsiques, no? No estem parlant de gent que tingui problemes de salut mental, no? Que això ja seria l'altre extrem diguem-ne."

Comentari [u28]:
CONDICIONANTS TE

P.: "O sigui d'aquestes condicions bàsiques hi ha gent que no les compleix."

R.: "Jo crec que no. Hi ha un tema que també és molt important en la feina i és el de tenir una certa seguretat amb el que fas, no? Tenir una certa seguretat personal mínima, que és la que a mi em sembla que..."

P.: "Dóna estabilitat."

R.: "Ajuda a poder acceptar aportacions de l'altre gent en el sentit que t'estimen, sempre aquestes coses que al final, acaben creant el caliu..."

P.: "I això és pot aprendre tot això, o què?"

R.: "Això es deu poder aprendre. Sí, es deu poder aprendre. Perquè no sé si deu tenir res a veure amb..."

Comentari [u29]:
CONDICIONANTS TE

P.: (?)

R.: "Amb la saviesa diem, no? O sigui, tu pots ser més savi, o molt savi però en canvi tenir problemes de seguretat. I menys savi i no tenir-ne. Això explica que...mmm...no sé...es pot aprendre...és clar que es pot aprendre però no ho sé..."

P.: "O sigui, el saber fer, el saber fer...una col·laboració es pot aprendre."

R.: "Ah... això sí."

P.: "S'ha de poder aprendre. I això no seria pas cas de que s'hagués ensenyat en aquesta casa, precisament..."

R.: "A aquesta casa solem ensenyar moltes d'altres coses que jo ensenyo..."

(Riu)

P.: (Riu)

R.: “Home jo crec que aquesta s’hauria d’aprendre una mica sí.”

P.: “Com habilitat professional necessària.”

R.: “Començant per exemple, doncs, ensenyar a saber fer un treball de curs, això es fa fer en treballs en equip. Però posar-se diguem a ensenyar als nostres alumnes com es fa un treball en equip doncs, no es fa. Un treball de curs, eh?

Comentari [u30]:
NECESSITAT TE

Un tema.”

P.: “S’encarrega.”

R.: “Un treball de curs, un tema sobre el qual 5 persones o 4 persones o 3 han de posar-se d’acord en com s’organitzen...Doncs això tampoc es fa, es fan fer treballs però no s’ensenya a treballar.”

P.: “I segurament seria un bon punt d’inici per a després a l’escola...”

R.: “Això janormalment el fer treballs es fan amb persones que sintonitzen, no?”

Comentari [u31]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ajà...ja anem definint coses... ah...”

R.:...

P.: “No ho sé...Home jo a veure, t’he de confessar que porto unes quantes entrevistes d’aquestes i a mi, sí que em sap greu parlar de coses que són...que són..tant elementals...”

R.: “Ya...”

P.: “El fet de localitzar-les, “bueno”, sí que ajuda, ara què en sortirà? No ho sé, ..t’ho confesso, no sé què en sortirà d’això...”

R.: “Les entrevistes que fas amb la gent no hauria de ser amb gent que hagués fet una reflexió una mica intensa sobre el tema? Jo penso que ... tota l’estona.”
(Riu)

P.: “Escolta..cap de les persones que he entrevistat no ha dit res que contradigui, en res de les coses que jo dic, que no són poques...però “bueno”...la gent que en teoria sap treballar en equip no diu res que no sigui això, eh? Per tant, ja estem , estem compartint bastant...Et faig un pregunta íntima, no? Si no vols no la contestis. Tu et consideres que en alguna vegada has pogut treballar en equip en algun àmbit. O sigui, tens experiència en el treball en equip. Entenent per treballar en equip això que ara hem estat dient, o una cosa semblant a “lo” que hem estat dient, no?”

R.: “Ah...”

P.: “És difícil...”

R.: “És difícil, eh? Sí, alguna vegada, sí. Alguna vegada, però no gaire, eh? No gaire. No tinc.”

P.: “No ets gaire simpatitzant.”

R.: “De treballar en equip?”

P.:

R.: “Sí, però és molt difícil. Ara mateix...”

Comentari [u32]:
TE-TI

P.: “Per que és tan difícil? O sigui, perquè si el treball en equip és bàsic a l'escola, per compartir criteris,etc, etc... Si és tan bàsic i si per aplicar-lo fan falta coses tan elementals com són, escoltar i posar una mica de temps i voluntat. Per què n'hi ha tan poc?”

R.: “Perquè a mi, em sembla que en general, no ens ho creiem gaire això de que el coneixement compartit és més coneixement. No ho sé...Ah....Jo penso que un dels condicionants més grans que hi ha que influeix en el treball en equip és la por de l'altre.”

Comentari [u33]:
CONDICIONANTS TE

P.: “La por que tenim de l'altre.”

R.: “Sí...”

P.: “De que ens critiquin...”

R.: “De que ens critiquin, de que ens posin en evidència davant de l'altre, no?”

Comentari [u34]:
CONDICIONANTS TE

Això que et deia abans de seguretat a la feina, no? ..mmm.... ..una cosa que jo he intentat moltes vegades..Jo també soc una persona insegura, eh? No...”

P.: “Tots tenim uns nivells de seguretat o uns altres, eh?”

R.: “...si però per exemple un tema, que hem intentat treballar mil vegades, com és, com ho fem nosaltres per avaluar això que diem el sistema d'assessorament pedagògic a l'alumne, com ho fem,...diem tu què fas?...”

P.: ...

R.: “Què fas? Com li parles? Què li dius?...que és una cosa molt íntima de les persones que ho treballen. Costa molt això...ah..i només hi pots arribar a entrar des de la neutralitat, és a dir, de la cosa neutra aquesta de dir, aviam, mirem proves de dir, les proves aquestes que hi han al mercat....i com ho podem fer servir això, però que un digui; “Mira jo quan tinc un nen que es mou molt de la cadira, perquè té un problema de lectura jo el primer amb aquest nen quan ve a seure amb mi, és això..i després fem això altre, això altre,....” ”

P.: “Això es comparteix.”

R.: “No, això costa molt, jo penso que això costa molt perquè en el fons, en el fons i en la superfície, estem molt insegurs amb el que fem, perquè no aconseguim, no aconseguim tampoc trencar les barreres aquestes de la... compartir de dir jo en sé poc, o no sé fer això i m'agradaria molt que tu em poguessis dir, ... Jo per mi es important, això que deia abans de que el coneixement compartit és molt més coneixement, mai es pot concebre coneixement amb una situació de... i fer molt més gran...”

Comentari [u35]:
CONDICIONANTS TE

P.: “No és una simple falta d'hàbit de compartir o una falta de cultura d'equip sinó que és que això és més profund diguéssim té a veure amb la manera de ser de cada un i sentir de cada un.”

R.: “ “Bueno”, jo a nivell personal...eh?”

P.: “O la de psicòleg.”

R.: “ “Bueno”, no ho sé...”

P.: “...que sí...que sí...que en té...O sigui, no es pot fer això, per ..per...”

R.: “Solucionar-ho...”

P.: “Per a trencar aquestes barreres..., deu ser llavors bastant fotut...bastant difícil...”

R.: ...

P.: “O sigui, no és només el fet d'ensenyar a fer un treball de carrera diguéssim, això va més enllà d'això...”

R.: “Sí, “bueno”, també hem parlat molt d'aquesta qüestió del Amb això de...el que passa a les classes, no? Hi ha molta gent que no ha volgut mai res, no? I aquest” tio”, segur que té molta capacitat d' exclusió, en canvi un té una certa seguretat en la seva capacitat..Jo penso que està clar...tenir seguretat tampoc no vol dir... hi ha més coses implicades...”

P.: “Hi ha un formació diguem-ne per adquirir aquestes habilitats?”

R.: “Sí, unes eines que s'han de conèixer, no? Una manera de fer, d'organitzar-se, etc...formal si ho vols dir així...però després hi ha tot un seguit d'aspectes de personalitat que jo crec que influeixen...eh...En el treball en equip, és molt difícil treballar en equip amb algú que hi tinguis poca simpatia personal, ...”

P.: “Llavors pot ser impossible amb algú, no?”

R.: “Sí, clar...”

P.: “Tot el tema de falta de compatibilitat personal.”

R.: “O sigui hi ha..com en tot, no? Hi ha d'altres coses que..per exemple això que t'he dit abans ara, si ...”

P.: “Això... et pot ajudar, per exemple...”

R.: “Sí, estan ben portades, no? Si hi ha un bon ..aquest tipus de coses ajuden. Segur, ajuden molt, eh?...mm....però ... jo crec que fan falta més coses lligades implicades en...”

P.: “Personals...”

R.: “De totes maneres, és allò que dèiem del treball en equip...No...però el treball en equip no és com totes aquestes coses que es diuen, no? L'aprenentatge significatiu..”bueno”..pot ser significatiu però el 100% significatiu mai en trobarem, ... diguem,no?”

Comentari [u36]:
CONDICIONANTS TE

P.: “En tot cas significa el ..compartir uns criteris i unes idees bàsiques sobre les que es treballa i com més es comparteix més es concreta, i més a fons es va...”

R:...

P.: “Molt bé, això ara,això podria arribar a determinar o a fer pensar que segons quines persones com que el treball en equip si el definim com a necessari a l'escola i si entenem que té unes implicacions, que surt de les implicacions de la personalitat de cadascú que hi ha gent que té més... i altres que no. Això podria arribar a fer pensar que algú, no pot ser-ho perquè no ho faré mai bé...”

R.: “Ah...”

P.: “Tan greu com això? No, no aviam per intentar establir una mica els nivells de...dels projectes aquests. O sigui fins a quin punt pot estar..no aviam..davant d'una... posem un exemple clàssic...ja tenim una escola que funciona, hi ha un equip motor que fa rodar les coses, fa tres anys que estan fent el projecte, això estan escrivint..estan fent esforç...estan fent cultura d'equip. Igual hi ha un parell de persones que allà no...Aquesta gent mai acabaran implicant, el seu treball quedarà al marge del equip?”

R.: “Ah...no em contradiu al dir això, eh?..No, de veritat que no...en cas de que...”

P.: “I procurarà més o menys...”

R.: “Sí, però tampoc...són un grup de gent que...”

P.: (Riu)

R.: “Jo, ah...penso que en la feina docent ..jo crec que s'hauria de ser una mica més restrictiu amb la gent que vulgui entrar...però no estic dient que sigui la gent que es manifesta clarament partidària perquè això es difícil de veure, no?”

P.: ...

R.: “Fins que..ara que per a fer de poble de mestre ...”

P.: ...

R.: “Fan falta..a nivell de personal... No només en aquests pobles sinó...”

P.: “ “Bueno”, en tot cas ho veurem...”

R.: “És que jo n'he vist d'alumnesDe dir ostres doncs aquest...”

P.: “Després no es poden canviar tant...”

R.: “Jo crec que sí, si no hi ha un stop a la personalitat...”

P.: “Hi ha d'haver-hi...molt...molt...”

R.: “La gent fa la visita també de la ... i la sort que hem tingut..., la gent que t'ha ajudat i no t'ha ajudat,”

P.: “Però el que sí se’n troba més sentit és que potser l’aula és ... quan jo vaig estar fent pràctiques a l’escola, sí que hi ha a vegades que veus casos i dius: “ostres” no sé si...si quedarà...”

R.: “Sí...”

P.: “No sé aquest tipus de mancances que...es bloquegen...”

R.: “No tenen...per canviar, aquesta persona diguem...”

P.: “El que passa és que posar a l’entrada de magisteri, ha de ser..no sé com es pot haver fet..Però en definitiva, l’exercici d’una professió, un de molts, un de cada, fer-lo quan la fa? No abans...”

R.: “Sí.”

P.: “I les pràctiques..mmm.....”

R.: “Sí però per exemple. O sigui, jo penso que s’hauria de ser una mica més estricte en les avaluacions, no? Amb els estudiants d’aquestes carreres; magisteri, psicologia, psicopedagogia,...”

P.: ...

R.: “Per exemple amb la avaluació ..(se sent com si s’obris una porta)....que anem practicant a les escoles jo penso que en general som molt poc rigorosos...Ara hi ha molt la tendència de ser àmpliament benvolent, ...”

P.: “Sí, això és una cosa àmpliament comentada a psicopedagogia per exemple quan es fa l’exposició del treball de pràcticum, ...”

R.: “Sí,...”

P.: “...al mes de març i juny és allò... hi ha pocs notables.”

R.: “Vull dir que hi ha pocs treballadors que siguin així..no ho sé ..vull dir que.... Per exemple joestic segur que ara mateix és més difícil aprovar el batxillerat que el magisteri.”

P.: “Que el magisteri...”

R.: “I ho diu la gent, eh? I no és lògic això tampoc, no? Ja et dic hi ha un tema de saviesa, de coneixements teòrics, no? I després hi ha un altre assumpte que es la manera de estar al centre...”

P.: “Sentir això o sentir lo altre.”

R.: “... A les escoles i això és..Vull dir que si algú necessita més temps per a ser mestre, doncs que...”

P.: “Que en faci...”

R.: “...que si ha de fer més pràctiques, que faci dos anys de pràctiques, no? Però em refereixo que ...”

P.: “ “Bueno”, això donaria per més o menys parlar del tema de què deu ser el treball en equip...”

R.: “Sí...”

P.: “Escriure una definició acadèmica seria difícil de plantejar però “bueno”, ja hem dit coses, no?”

R.: “ “Bueno”...”

P.: “Cosets suficients, vull dir...no, no,...tu sabràs...És com ara poder dir la pregunta; escolta'm, escoles, que treballin com hem anat dient del treball en equip en més o menys grau i si vols per a posar-ho més simple, o grups dins d'una escola que facin aquest tipus de treball en equip, però que alguna cosa, alguna experiència hi hagi, tu coneixes alguna cosa? De dir-me o de referència...”

R.: “Espera't un moment, ara “vale” jo he fet aquí un esforç per a parlar d'una cosa grossa, de l'escola...”

P.: “Sí...”

R.: “Com a element que treballa en equip, però és clar hi poden haver-hi experiències...”

P.: “Que poden tenir menys garantia de continuïtat...”

R.: “Sí...”

P.: “Però que també poden constituir una experiència del treball en equip...”

R.: “Sí, està clar...”

P.: “La meua pregunta és; tu tens coneixement directe o indirecte d'alguna escola, o de dins d'alguna escola algun grup que faci alguna cosa que s'assembli a això que hem anat definint del treball en equip?.. Que reuneixi unes quantes característiques d'aquestes de compartir criteris, de sentir-se bé, de posar-hi més temps si cal, d'obrir-hi la porta per saber què tinc a dins, d'escriure coses, de tenir una resposta col·lectiva,...”

R.: “Jo diria que...”

P.: “Més o menys..., eh?”

R.: “Sense dir noms, perquè haig de dir noms?”

P.: “Sí, estaria molt bé...” (Riu)

R.: “...mmm...”

P.: “Escolta d'això ho posarem...”

R.: “Un acord, eh?”

P.: “I sí, és que acabo centrant el treball en alguna de les escoles, ...!”

R.: “Per exemple, jo una escola que a mi, em sembla però que no tinc un coneixement, de primera mà, eh? Però que hem parlat moltes vegades i conec..ah..podria ser que podrien fer un treball en equip és ...//oc...”

P.: “A nivell d'escola?”

R.: "Sí..."

P.: "La pública, com se diu aquesta escola?"

R.: "Sí...perquè jo diria que hi ha un equip directiu amb capacitat de lideratge i.. que hi ha un intent de fer una cosa més...no ho sé... Les dificultats que té una escola com aquesta tan grossa, diem que hi ha un ..."

P.: ...

R.: "Jo diria que ...//oc..... també."

P.: "També la primària de ...//oc.....estem parlant."

R.: "Sí...perquè miren ells sempre en conjunt tot, hi ha un esforç per mantenir , per mantenir una primària unida..."

P.: ...

R.: "Sí, jo crec que sí."

P.: ...

R.: "Però com escola, eh? Em sembla que ara no hi ha cap lloc que sigui especialment modèlic, de..."

P.: "Seria una escola que es podria anar a mirar a veure aviam què passa..."

R.: "Sí..."

P.: "I a veure fins a quin punt..."

R.: "Sí, ..i després..ah...uff..no ho sé....no se me n'acudeixen gaire..."

P.: "I insisteixo amb "lo" curiós que trobo, prou preocupant, amb que trobo que tots coincidiu que seria important realitzar aquest tipus de treball, i "lo" dificultós que resulta donar noms, llocs..."

R.: "Perquè hi ha escoles en les quals hi ha molt bon clima...Que hi ha un clima diem..efectiu amb la gent...en canvi tampoc no s'acaba de produir...Tampoc, tampoc no passa gaire, no té res a veure em sembla amb la dimensió de l'escola. O sigui és més fàcil que de trobar amb les escoles petites, no? Però..."

P.: "Però no necessàriament és...és...a veure, les cues de contacte es poden multiplicar en una escola gran però els punts de conflicte amb una escola petita es poden multiplicar molt també, no?"

R.: "Molt, també i tant!"

P.: "O sigui, les persones incompatibles en un grup petit és molt pitjor en un de gran..."

R.: "Molt pitjor, molt pitjor, ..sí, sí..."

P.: "I després això que dius ara que... en tens alguna al cap?"

R.: "No ho sé, penso que potser ...//oc..., no ho sé, escoles aquestes més petites...Per exemple://oc... és una escola jo conec una mica, és una escola que ... amb moltes coses. Diguem-ne que no és una escola de tenir una línia

Comentari [u37]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [u38]:
CONCEPTE TE

Comentari [u39]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [u40]:
CONDICIONANTS TE

definida, o no, això ha de sortir més o menys, és una escola complicada del personal que s'ha ajuntat, diguem-ne, no? Però es una escola amb ganes de fer coses... Un lloc a on hi ha una tensió de..."

Comentari [u41]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "D'aquest tipus de cosa..."

R.: "Sí, a vegades veig crits que per unes coses que..."

P.: "una que no coneguis i que has sentit a parlar..."

R.: "...lloc...,...lloc....."

P.: "No hi has estat..."

R.: "No..."

P.: ...

R.: "Sí, "bueno" però això, eh? I ...lloc... és més o menys..."

P.: "I les escoles del sector que estaves abans, del ...lloc..."

R.: "Ah, hòstia!"

P.: "Hi havia hagut, al igual hi havia hagut i ara no hi és...però alguna cosa te'n recordes?"

R.: " "Bueno", jo és clar amb 10 anys... uff..."

P.: "Tot i que amb 10 anys o 12 pot haver canviat moltíssim això..."

R.: "Sí, ...no ho sé...a ...lloc... també hi havia hagut intents de fer coses...Jo penso que del treball en equip per a quines raons, també se'n hauria de parlar molt, no? perquè a vegades el que fa que un, o sigui, ...Allà va ser tot a partir de la història de la llengua escrita..."

P.: "Ajà..."

R.: "Que vam aconseguir que hi hagués una il·lusió molt col·lectiva, no? Va començar amb infantil i cicle inicial, després l'anàvem eixamplant...i vam acabar treballar amb aquest mateix tema tota l'escola, i vam dibuixar una manera de fer la classe..."

Comentari [u42]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Saps si continua així o no?"

R.: "Sss..."

P.: "La llengua..."

R.: "Jo diria que sí, que fan coses encara, però no ho sé segur... eh?"

P.: "No saps segur...perquè això sí que seria un exemple important que fa x anys que es va implantar un tipus de manera de fer arran d'un debat inicial i això perdura..."

R.: "Sí..i va ser allò de començar en un nucli petit i es va escampant..."

P.: "I va ser ben bé intuït des de fora allò, o sigui, va ser més aviat que és clar..."

R.: "...mmm..."

P.: "O algú de dins estirava?"

R.: "Allò va ser...composat des de fora però molt ràpidament des de dins es va..."

P.: "Sintonia..."

R.: "Sí, es va fer molt soroll, no? O sigui la proposta la van fer des de allà i la gent que hi havia allà es va engrescar molt ràpidament..."

P.: "Ajà..."

R.: "I això ho van fer molt ràpidament...i a més a més en aquesta línia, aquesta cosa que es va anar eixamplant,no? Es va anar estenent...Va estar bé allò."

Comentari [u43]:
CONTEXT

P.: "Se'n va parlar molt..."

R.: "Tenir un equip directiu..ah.."bueno"...sí, teníem un equip directiu que també va ajudar molt...No teníem bandera potser, no? No hi havia ..."

Comentari [u44]:
LIDER

P.: " a ...//oc..., baixa el ritme..."

R.: "Ah...sí, "bueno" una altra escola que també discutíem el ritme, i també s'intentava fer coses era ...//oc..., el que passa és que..ah...aviam aquí...aquí hi havia conflictes personals que patien bastant el treball. O sigui hi havia sectors que estava bastant mal segmentada, no? Amb diferents grups de gent, no? Que tenien tants de poders, no? I que complicaven d'altres coses. Però també era un col·lectiu que tenia ganes de fer, potser pactaven estratègies,no? Per incloure al final, i a vegades es feien coses que millor que ..però "bueno" era una escola amb vocació de....Escrit una mica això del treball en equip en la línia...eh? potser no estar bé, això..."

Comentari [u45]:
CONTEXT

P.: "...podria ser conjunt..."

R.: "Sí, ...el treball en equip necessàriament porta a ...jo penso que la gràcia és l'escola, no té gràcia el cicle aquest que fa no sé que..hi el mestre, aquell que.....no?"

Comentari [u46]:
TE AL CICLE

P.: "Que sí, que sí..."

R.: "Això és com jugar amb el Barça..jugar amb el Barça jugarien els jugadors ara que vénen tant perquè el que importa és quedar campions..no que jo sigui més bo..."

(Riu)

P.: "El Barça com a exemple, això ja és lo" últim (riu), que es pugui arribar."

R.: "És una cosa, doncs, la veritat és que és aquesta...un entrenador..."

P.: "Sí..."

R.: "Un entrenador molt assenyat...no?, que sap moure molt les peces, no?"

P.: "Poc estrident..."

R.: "Poc estrident..., que té tothom implicat, ha de tenir molts blocs, no? Diem que qualsevol pot..."

P.: "...tirar-hi més que altre..."

R.: “Sí, no? Hi serà com el primer, això és justament un exemple de saber manejar els que tenim dues mans, no?...”

P.: “En aquí el líder és un líder, és un màgic, és un rei, és un...”

R.: “ “Bueno,” però es un líder molt discret...”

P.: “Sí,sí...”

R.: “Molt discret...que..no ho sé, bueno.. (Riu)..el Barça és un exemple d’èxit ara mateix.”

P.: “(Riu), el dia que em posi a estudiar el Barça...”

R.: “A veure què passarà amb el València demà...”

P.: “Doncs per descomptat que guanyarà, no?”

R.: “I tant, com si...”

P.: “... perquè ara s’aguanta..”bueno” tu...”

R.: “Ja està això?...”

P.: “O si tens res més?...és clar..Jo el que estic intentant és veure si entrevistant persones que coneixen la xarxa educativa des de diferents punts de vista surten coincidències ... en aquesta conversa.”

R.: “Val...”

P.: “Importants...passa que fins ara només tinc la coincidència de dues persones, no de tres. I ha sortit fins avui quatre o cinc coincidències de dues persones sobre una escola. Ja està bé, ja tinc coses.”

R.: “ “Bueno”, jo també diria, però això no massa,A ...nom... també deuen fer coses d’aquestes, diem no? En diferents moments de la història ho han fet, no?”

(Algú es moca).

R.: “...Jo crec que en l’educació infantil de ...nom... seria un exemple del treball en equip...”, “bueno” exemple un...”

P.: (riu)

R.: “ “Bueno”..no ho sé, en tot cas..ja t’he dit potser a vegades com que també hi ha gent que sap vendre bé...sembla una cosa...”

P.: “I és una altra...”

R.: “No ho sé, eh? Però “bueno”, eh...nom..no sé si en aquestes escoles...”

P.: “Si trobaria alguna cosa, no?”

R.: “Sí, no ho sé...(?)”

P.: “...lloc... vols dir?”

R.: “Sí...no ho sé...”

P.: “Aquesta història dels projectes d’innovació que acaba de convocar el departament...”

R.: “Ajà...”

Comentari [u47]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [u48]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Això pot tenir alguna cosa a veure, es podria veure relacionada fins a algun punt...Consideres el fet de que una escola s’impliqui en projectes d’aquests podria treballar en equip o no? O sigui que...com que es presenten segurament alguna cosa d’equip deu haver-hi...o...és molt singular això?”

Comentari [u49]:
EXTENSIÓ TE

R.: “ “Bueno”, jo em sembla que poden ser..és....que en a tu te pot ajudar a incentivar un treball en equip però no estic segur que la gent que demana un projecte d’innovació sigui gent que treballa en equip. Vull dir, hi ha un tipus de gent que té una il·lusió i ganes de fer-ho...”

P.: “Redacta el projecte i ja està.”

R.: “ “Bueno”..podria ser un element no? Que ajudes a iniciar un treball en equip però...no n’estic segur que la gent que té projectes d’innovació sigui gent que treballa en equip...”

Comentari [u50]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Hem parlat molt de que, de quines condicions personals vull dir, afavoreixen el treball en equip...però el que no hem parlat massa és quin benefici té per a l’individu el treball en equip? Una persona que treballa en equip percep un benefici en algun àmbit de la seva vida? Tu ho creus...”

R.: “...ah ...”

P.: “O sigui si haguéssim d’anar a vendre treball en equip en una persona que no hi creu...”escolta’m fes això que aconseguiràs “plam, plam i plam!” ”

R.: “Home jo trobo que el que un benefici és tot el benefici que suposa..la..diguem-ne compartir, comparteixes responsabilitat,no? comparteixes responsabilitat per tant d’alguna forma...”

P.: “Rebaixes el nivell d’angoixa...”

R.: “Sí, no....ah...aquesta idea de comparteixes coneixements, no? I que fas ..ah...que ...pots multiplicar l’acció, doncs, pot ser més beneficiós en quantitat i qualitat diguem-ne...ah..i una altra cosa que també em sembla important i ara amb la psicologia és que...la gent en general se sent bé quan se sent participant d’un col·lectiu, no? D’un grup...no?...”

Comentari [u51]:
TE-TI

P.: (Riu) “Per tant, som sociables,no? Socials...”

R.: “Sí, jo crec que sí...som socials i que a més necessitem això, eh? Necessitem sentir-nos que formem part d’alguna cosa,...i que també...”

P.: ...

R.: “ “Bueno”, això és un altre tema...no? això de...”

P.: “Agrupació mútua...”

R.: “Sí... i a més...”

P.: “Sí, si les has de...”

R.: “Aquestes coses són molt importants..., hòstia, són coses que es poden establir en treball en equip...”

P.: “La pregunta és per què no és fa...No es fa per la falta de...”

R.: “No es fa perquè es molt complicat,eh?”

P.: “És complicat?”

R.: “Sí, sí, ...o sigui, jo crec que és complex el treball en equip..és...”

Comentari [u52]:
CONDICIONANTS TE

P.: “...són factors orgànics, vols que no..sol no perquè ha d'estirar sol però...un cop ha agafat la dinàmica...”

R.: “El treball en equip és una cosa que per això la gent tampoc no hi acaba d'entrar és el temps, eh? Segurament requereix d'un temps ben definit, eh?... i és, probablement, un temps..ah.. o sigui, a veure, una actuació individual és una actuació molt més ràpida, que una actuació que hagis de compartir, no? De...o sigui...”

Comentari [u53]:
CONDICIONANTS TE

P.:...

R.: “El treball en equip és una actuació millor, no? De més qualitat, però és més lenta, no?”

P.: “Sí...”

Comentari [u54]:
TE-TI

R.: “I en el món actual la gent té molta, no sap sé pacient...”

Comentari [u55]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Té pressa...”

R.: “Més aviat...Jo no ho sé a veure faig aquesta assignatura de ... que és una assignatura sembla també molt a...trobo que els nanos, els estudiants, ser mestra..a...comporta una manera de fer, per exemple aquesta de resoldre problemes de manera immediata, no? Allò de tenim un problema l'hem de solucionar ja...”

P.: “Ajà...”

R.: “Jo no sé si això comporta la manera de fer diem de la docència que fem aquí, saps i no ho sé, ...el que passa també és que... molt les coses no? De seguida, tu demanes penseu una activitat, i de seguida et parlen de aquell ninot que serà un element estimulants... saps...”

P.: (Riu).

R.: “S'inventen el...de seguida s'inventen el..com se diu?...és igual...un personatge estrafolari que...”

P.: “Un titella.”

R.: “Un titella, saps no ho sé i dius..-interjecció- vols dir que ho entenen...”

P.: “No cal...”

R.: “...saps..n'hi alguns que també tenen aquesta altra idea que tenen també és que...de quants més objectius definim..quantes més coses posem en el

sarró...millor va no? *-interjecció-* que farem això i...llavors aquí tindrem no ho sé, un Dalí de llengua..i dius Déu meu..."

P.: (Riu) "Com i de quina manera ,no?"

R.: "Cosa globalitzada...aquesta ..però no sé si ben entès..."

P.: "Home, que aquí ho estem fent malament hi ha una altra cosa que sí que he notada..."

R.: "Una altra cosa que jo també he observat més era la ... eh? Vaig fer una cosa amb educació social una vegada, amb els estudiants d'educació social, són ben diferents els que estudien de magisteri..."

P.: "No tenen res a veure..."

R.: "Ah.. no sé si ja estan guiats d'entrada, o que vénen...però *-interjecció-* els mestres són molt diferents..una cosa que a mi em sembla molt important del ser mestre és ah....tenir una certa consciència social..això de..fer de mestre, darrera de fer de mestre hi ha un component ideològic important, ..."

P.: "Estar al cas..."

R.: "Doncs, poca el tenen aquesta gent, en canvi els d'educadors..."

P.: "Sí que el tenen?"

R.: "Sí, tenen un altre..sí..clarament...però em foten una mica de ràbia..."

P.: "Motivació..."

R.: "...em foten una mica de ràbia perquè hòstia, ..."

P.: "Haurien d'estar a la pública, vés a saber..."

R.: "Sí, no? .."bueno" no ho sé ara no sé que he dit...de la situació del mestre."

P.: "Així que segurament... ho fem malament, s'ha fet molta cosa acadèmica..., i treballem molt poc les habilitats, i molt poca consciència, i molt poc totes aquestes raons...diguéssim..."

R.: ..

P.: "Tu doncs, si se t'acut en algun altre moment, ..."

R.: "Sí..."

P.: "Ja et dic la tesi es queda en una cosa tan simple com intentar com decidir quina escola, dues escoles o una, fer lo que se'n diu un estudi de casos, ..."

R.: "Molt bé..."

P.: "Moltíssimes gràcies..."

ENTREVISTA 18.

P.: "... estic fent aquestes entrevistes, que són entrevistes amb persones que... el perfil és persones coneixedores del... de la xarxa d'escoles de la província de .../loc... des de diferents punts de vista. A llavors això vol dir doncs inspecció, vol dir formació, vol dir serveis educatius i tal i qual. I... vol dir professorat universitari que des del pràcticum pugui conèixer escoles i llavors aquí és on entres tu..."

R.: "Nou... però "bueno"..."

P.: "Que tens el doble perfil."

R.: "Una mica nou però "bueno"..."

P.: "D'això i d'ex-servei educatiu."

R.: "D'ex-servei educatiu, sí."

P.: "Per tant, tens un coneixement de les xarxes d'escoles bastant aprofundit, tu... vaja..."

R.: "Sí, com a mínim una visió."

P.: "De moltes escoles, has vist moltes escoles. Llavors la pregunta més directa, sinó que és d'entrada, si ens posem d'acord amb "lo" que deu ser treball en equip. A veure, la primera pregunta o la pregunta genèrica seria: quan es pot considerar que en una escola hi ha un treball en equip, de mestres?..."

R.: "Ostres..."

P.: "Així en fred..."

R.: "És molt difícil, eh?"

P.: "Sí."

R.: "És una pregunta molt global... a veure... quan hi ha treball en equip..."

P.: "En una escola o en una part de l'escola."

R.: "Quan..."

P.: "Quan un col·lectiu de mestres més o menys petit treballa en equip?"

R.: "A veure..."

P.: "Quan passa què, quan passen quines coses."

R.: "Jo penso que hi ha que en passen, mirem de les coses que passen, no?"

P.: "Mm..."

R.: "Dels aspectes que passen. Primer."

P.: "Perquè en definitiva jo el que vull anar a veure és si és que hi ha consens més o menys sobre alguna escola, que es diu allà sí que es considera que la gent treballa en equip, a veure què és el què hi passa."

R.: "A veure, a nivell d'objectiu jo penso que és una escola que té un temps determinat en el seu horari per... mm... per treballar en equip, per fer petites

actuacions en grup. Quines actuacions serien? Doncs a nivell de cicle, de parella, però que ho té... jo penso que una important és que ho té en la seva planificació horària, aquesta seria una. L'altra és la que ha intentat o intenta realitzar alguna activitat conjuntament, una activitat amb els nanos. I... i l'altra premissa és la que pot tenir algun programa, o alguna... un programa de formació, un programa d'innovació, un programa d'activitat conjuntament. Conjuntament no vol dir tota l'escola penso jo sinó que vol dir un cicle o dos cicles. Això serien, jo em penso que tres elements més objectius... més objectius d'analitzar. Una part horària, una part d'activitat que es transmet amb els nanos i això està evident amb un programa... amb un programa consensuat."

Comentari [U56]:
CONCEPTE TE

P.: "Això serien possibilitats de marcs de treball en equip."

R.: "Possibilitats... Marcs de treball en equip."

P.: "Però llavors, a veure imaginem que... un punt que has acotat d'aquells que deies que seria el del programa, no?"

R.: "Sí."

P.: "Hi ha un programa..."

R.: "Tenir un programa."

P.: "Que interessa..."

R.: "A la majoria de gent."

P.: "A una part de gent, siguin tots o no siguin tots."

R.: "Sí."

P.: "Llavors, ah... ja tenim l'interès."

R.: "Sí."

P.: "Ah... quin element hi ha més que ens faci pensar que hi ha treball en equip, que treballen en equip."

R.: "Hi ha un altre tema important, ah... no sé si és un element que fa pensar, però sí que és un element essencial, és la dinamització per part d'alguna persona o persones implicades. Què vol dir això? Jo penso que és una eina important, la capacitat de lideratge d'algú, pot ser director, cap d'estudis, un coordinador o un mestre."

Comentari [U57]:
CONCEPTE TE

P.: "Mmm..."

R.: "En el qual, la gent en general, el col·lectiu de mestres hi creuen i... es deixen portar per les seves... portar, o col·laboren en a les seves propostes. Aquest també seria un tema important. Ah... després seria la planificació o organització de propostes de treball a nivell de grup."

Comentari [U58]:
CONCEPTE TE

P.: "O sigui, estem dient dos elements importants, un seria que hi hagi un interès col·lectiu."

R.: “Però dinamitzat per algú.”

Comentari [U59]:
CONCEPTE TE

P.: “Hi que hi hagi algun...”

R.: “Algú que...”

P.: “Dinamitzador, líder...”

R.: “Algún... líder jo diria, “bueno”, algun líder, autoritat... aquella autoritat de líder, no? Que a vegades pot ser cap d'estudis però a vegades no, jo què sé... no per força ho ha de ser-ho, o algú de direcció... Algú líder...”

Comentari [U60]:
LIDER

P.: “Com ha de ser aquest líder? O sigui, quines característiques té el líder per treballar en equip?”

R.: “Un líder...”

P.: “O sigui, té clar que no cal que tingui un càrrec, això és clar. No cal vincular-se a cap càrrec...”

R.: “Necessàriament a cap càrrec..., no. Penso que ha de ser una persona, a veure... que tingui, jo dic... l'argument d'autoritat, no? Que sàpiga demostrar en a les altres persones que en sap.”

P.: “Autoritat diguéssim acadèmica...”

R.: “Acadèmica i després l'empatia personal amb el grup de gent, perquè sovint hi ha líders, bueno jo lo què veig en segons quins centres, que hi ha gent que intenta dinamitzar un projecte comú però no és un líder...”

Comentari [U61]:
LIDER

P.: “No és volgut.”

R.: “Forçat, és a dir, és un cap d'estudis que sí que és votat fins i tot, perquè a vegades és l'equip votat, però no té l'autoritat compartida d'empatia amb els altres; és una autoritat acadèmica i d'empatia amb la majoria de gent, que és molt complexa, eh? Potser hi ha alguns que ho aconsegueixen i d'altres no...”

Comentari [U62]:
LIDER

P.: “Ho farem desordenat perquè va sortint així, eh?”

R.: “Sí, molt desordenat.”

P.: “No, no, no... no ho dic pas per tu, ho dic per mi, eh? Ho estic fent desordenat però “bueno”, ja està bé...”

R.: “No, no... vull dir... que tens guió?”

P.: “Sí és que tinc un guió, és clar, és trampa això...”

R.: “Ah, dolent...”

P.: “És trampa això... (riure) Però vaja, com que tinc uns temes que m'interessa que parlem, però...”

R.: “Ja m'ho penso, ja...”

P.: “Però surten com surten... Estem parlant del líder. Aquesta persona que... té o no té càrrec i ha sigut o no votat, però en canvi té aquesta relació tan empàtica

amb la gent i que és capaç de transmetre entusiasme i... que dinamitza un projecte i que acaba sortint-se'n més o menys, per què ho fa, això?"

R.: "Per què ho fa... ostres...quina pregunta... no sé, jo crec perquè creu en la innovació d'escola, creu en el treball en equip, penso que això és inevitable, ah... creu en l'esforç de tots, que l'escola és de tots, creu en el seu projecte sobretot, és una persona entusiasta que li agrada i... m'imagino que té interès en la innovació i té interès en tirar endavant l'escola amb coses..."

P.: "És una motivació estrictament professional diguéssim..."

R.: "Jo crec que sí... jo crec que a vegades no és professional, però cau pel propi pes, si és una motivació personal per... per posar-se medalles o per posar-se punts o per jo què sé... a vegades, algú fins i tot ha sortit director a partir de coses d'aquestes, cau pel... la poca... al poc problema que hi ha cau pel seu propi pes. Jo penso que la gent que realment funciona és la gent que està implicada i que no té tan motiu personal, sinó que té un motiu més professional."

P.: " "Bueno", estem parlant de treball en equip i no t'he fet la pregunta diguéssim genèrica que dono per sobreentesa, però que igual no s'ha de donar per sobreentesa. Mai res s'ha de donar per sobreentès."

R.: "No."

P.: "És millor a l'escola treballar en equip o individualment?"

R.: "Home, jo d'entrada treballar en equip, ah... a tots nivells, eh? Jo sóc una defensora d'aquesta postura, de que és molt complexa, ah... jo crec que ah... l'equip ja d'entrada hi és, perquè és un equip, són uns mestres que estan en allà, no?, per tant, és un equip forçat. Ah... és un equip amb els... amb els nanos, amb els pares, amb els diferents professionals..."

P.: "Ajá."

R.: "L'entrada per exemple de professionals, els especialistes a l'aula també genera... ha hagut de generar més necessitat d'haver-se de posar d'acord, sobretot a primària a l'hora d'activar la classe, a l'hora d'arribar a actuacions concretes, treballar junts ha hagut de ser molt més important que no pas quan tenies només tu l'aula de primària i no... eh, m'entens? Vull dir, si ha d'haver-hi gent, també ha forçat una mica aquesta idea."

P.: "No obstant, abans deies que és complex treballar en equip."

R.: "Molt."

P.: "Per què?"

R.: "Molt complex per dues coses, perquè els mestres tenim una... no sé com dir... un problema, no... però un concepte previ de que quan tanquem la porta, som nosaltres els reis de la classe, i aquest concepte previ, com tots els

Comentari [U63]:
LIDER

Comentari [U64]:
TE-TI

Comentari [U65]:
TE-TI

conceptes previs costen molt, molt de treure. Jo crec que això dinamita una mica el que pot ser el treball en equip. Però tot i així la gent, mica en mica jo crec que ho va superant, perquè ens en sortim més bé si treballem junts, sobretot aquesta idea, si treballem junts ens en sortim més bé, propostes d'activitats de centre, propostes de treballs, intercycles, tallers, ... Tot aquest tipus de coses la gent està més contenta quan es fa, però és difícil, eh?, perquè clar... tancant la porta tots diguem...”

Comentari [U66]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U67]:
VALOR TE

Comentari [U68]:
NECESSITAT TE

Comentari [U69]:
CONDICIONANTS TE

P.: “És difícil, i per aconseguir-ho? O sigui, imagina una escola que hi ha un... que aquesta dinàmica de treball de tancar la porta, pel que dius és la que impera, diguéssim. És a dir, una escola que a les nou toca la sirena, que és una sirena.”

R.: “Sí.”

P.: “O un timbre. I els nens fan fila al pati i baixa cada mestre a buscar als seus, a la seva fila i entren els nens i es posa la mestra a l'escola i mira les mans de cada nen si són netes o brutes...”

R.: (Riure)

P.: “Entren, els fa seure i tanca la porta. I això funciona de manera imperant i hi ha algú que diu això s'ha de canviar.”

R.: “Sí...”

P.: “Com es fa?”

R.: “Generant conflictes, que diem. Ah... ah... teòricament les escoles que han hagut de fer més treball en equip són escoles que han tingut problemes, per força.”

P.: “Ah, si?”

R.: “Que quan hi ha hagut, hi ha un problema...”

Comentari [U70]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Això és nou, molt bé.”

R.: “Quan hi ha un problema, genera buscar solucions. Sol és molt difícil, demanes ajut i llavors és quan es comença a canviar la xarxa. A mi em sembla que el problema pot esdevenir de situacions problemàtiques d'aula, d'escola, però a vegades hi ha o mestres o caps d'estudis o algú que té la facilitat de que... mmm... de provocar un problema. Provocar un problema vol dir fer una proposta diferent de manera, crear... trencar algun ritme. Doncs, jo què sé... fer una proposta de... mmm... que el mestre de suport no s'emporti els nens de l'aula. Fer una proposta que això generi, no?, conflictes.”

P.: “Interrogants.”

R.: “I interrogants, Que no vol dir que aquests interrogants s'hagin de... ah... de fer a tota l'escola, eh?, però sí que si dues persones intenten resoldre aquell

interrogant i intenten fer coses, això es va creant i es va... em penso que és una de les qüestions. Jo crec que les escoles amb més problemes són les escoles que tenen més interès en treballar en equip.”

Comentari [U71]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Parlem de què entenem per problemes, una cosa molt específica, que no cal que sigui problema, vols dir...”

R.: “No, no cal que sigui problema.”

P.: “Que implica un canvi.”

R.: “Però coses més complexes que aquelles que dius els 25 nens creuen quan el mestre aixeca el dit.”

P.: “Mmm...”

R.: “Ja sé que això no existeix ara, però aquests tipus d'escoles costa més crear una necessitat de... havent-se d'ajudar, havent-se de... fer coses plegats. Aviam, no vol dir que no ho facin, eh?. En canvi, escoles on hi ha diversitat, hi ha mestres diferents, hi ha mestres que canvien sovint... també tenen més necessitat de crear, de crear xarxes d'equip per mantenir...”

P.: “Imaginem aquesta que anava en files... que tot plegat algú planteja, és una situació d'aquestes de canvi i que... “bueno”, sembla que algú pot arribar a seguir i es pot generar un embrió. Les persones que s'impliquin en aquesta dinàmica, en aquestes persones què els hi suposa implicar-se en el projecte?”

R.: “Ah... d'entrada els hi suposa més implicació de la que tenien, és a dir, més hores, ah... més feina.”

P.: “O sigui suposa més temps.”

R.: “I més temps. Jo penso que això també és un tema important.”

P.: “Per tant, no és fàcil de vendre això?”

R.: “No. El que passa és que hi ha un tema que és... no sé, ja sé que no és compartit per tothom, però és l'avorriment amb la tasca de fer de mestre o és la monotonia que arriba. Jo penso que, per sort, els mestres també tenim la necessitat de canviar, de fer coses una mica diferents i llavors a partir d'aquí generes que aquest temps d'implicació, doncs, no suposi un malgast, no?, que sigui... sinó que suposi un engrescament que possibiliti fer més coses.”

Comentari [U72]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U73]:
RITMES

P.: “Que la gent no estigui...”

(Entra una persona, es saluden, parlen un moment i se'n va)

R.: “On érem?”

P.: “Amb això del temps... que el temps pot arribar...”

R.: “És clar, hi ha la qüestió de temps, però és si la... és com tot, no?, és la llei de l'eficàcia, si és eficaç, si se'n surten, si estan bé i estan a gust, la gent que treballen junts, si els projectes comuns són factibles, no són empreses molt

grosses, sinó que són coses que incideixen molt en el dia a dia. Jo penso que aquest tipus de coses és, “bueno”, és... compensa el què pot ser l'altre.”

Comentari [U74]:
RITMES

P.: “Anem ràpids. Molt bé.”

R.: “Ah, sí?”

P.: “Sí, sí, sí... Molt bé, molt bé. Mmm... una pregunta més personal pot ser?”

R.: (Silenci)

P.: “Es pot no contestar si convé, eh?”

R.: (Riure)

P.: “Has pogut treballar mai en equip? O sigui, consideres que alguna vegada has dit això és “lo” que...”

R.: “Ai, és difícil, eh?, mmm... a veure, he tingut la sort de fer diferents tipus de coses...”

P.: “No cal que m'expliquis si no vols...”

R.: “No, no...”

P.: “Amb un sí o no en tinc prou...”

R.: “Ah... sí? Doncs sí.”

P.: “Perfecte. Hi ha poca gent que contesti que sí. Molt bé, perfecte. Doncs, no sé... jo penso que més o menys tenim acotat la idea de treball en equip, no? Més o menys...”

R.: “Ara ja no sé... ets tu que ja t'ho trobaràs...”

P.: “Sí, sí, sí... Penso que més o menys està acotat i llavors ara vindria la pregunta. Hi ha alguna escola que coneguis tu en què això més o menys es faci? Que es treballi més o menys d'aquesta manera.”

R.: “A veure...”

P.: “Tota l'escola o una part de l'escola.”

R.: “Jo crec que sí, que hi ha escoles que fan coses d'aquestes, eh?, que intenta treballar en equip. Serà una escola tòpica i típica, com pot ser una escola de ...//oc..., mmm... jo he tingut, bueno, la sort de ser una de les escoles en que hi he anat i hi he treballat força bé, coses que amb altres escoles no he pogut fer. Mmm... d'altres, n'hi han d'altres... per exemple ...//oc..., una escola que intenten fer coses i treballar en equip. Jo crec que moltes, eh?”

Comentari [U75]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [U76]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Sí...”

R.: “Moltes... diferents. Bueno, ara se m'acut, jo què sé,...nom... o els ...nom..., aquestes, mmm... són unes ZER que han generat un tipus de treball en equip molt interessant, perquè gestionen tot el què és la seva escola amb les altres escoles i llavors fan treballar els mestres, els nanos... Vull dir que generen això, trobades entre nanos... veus, aquests tipus de ZER, ara no se m'acut

exactament quina, però hi ha vàries ZER que treballen en aquest tipus de coses, fins i tot fan projectes comuns,...

Comentari [U77]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "...lloc..., ...lloc..., ZER,..."

R.: "Mmm... no sé... ara."

P.: "Per ...lloc...?"

R.: "Per ...lloc..... quina hi hauria..."

P.: "Això sí... amb aquestes entrevistes això, no surten calcades però surten bastant semblants..."

R.: "Els centres?"

P.: "Sí... O sigui, quan faig la pregunta aquesta final, mmm... ningú fa una llista llarga."

R.: (Riure) "No? És curiós, eh?"

P.: "Sí."

R.: "És curiós, és curiós..."

P.: "Tothom coincideix amb que és molt important treballar en equip, que és millor que l'individual però... s'ha arribat a dir, fins i tot s'ha arribat a dir en algun cas que és pràcticament una obligació moral, des del moment que deies tu, que hi ha diferents mestres amb els mateixos nens... però a l'hora de fer la llista..."

R.: La llista costa. Els de ...lloc..., jo he estat amb dos de ...lloc... que treballaven força bé, el què passa és que ara... no, "lo" de..."

P.: "...lloc..."

R.: "...Nom... i...nom... nou, bueno... em penso que també varen fer coses interessants."

Comentari [U78]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Cap a ...lloc..."

R.: "Mmm... ah... ...nom... no sé... no tinc tanta coneixença, sé coses però no... no acabo de saber-ho clar. ...lloc..? Cap a ...lloc... no sé, el tema de ...lloc..., des del pràcticum per exemple..."

Comentari [U79]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "És molt nou, no? Això és d'aquest any, no?"

R.: "El practicum és nou, però el seu treball no és nou. Haver arribat al treball que han arribat a l'hora de que ens van presentar el practicum, jo crec que és d'un treball en equip important, si més no tota la gent de parvulari. Mmm... no, més que res aquesta. De ...lloc..... intentava pensar de ...lloc..., però costa una mica, eh?. Ah... jo de ...lloc... tampoc no... no ho conec gaire, Salt potser una mica més..."

Comentari [U80]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "O a veure, o... o escoles que no coneguis directament però que has pogut saber... que allà si que es diu que..."

R.: "Hi hanom..., no també?"

P.: “Segur.”

R.: “Sí. ...nom... de ...lloc... Ah... lloc... hi havia una època, el ...nom... que perquè hi havia una coordinació molt forta i així també hi havia un treball complex important. El ...nom... de parvulari, però en canvi si te'n anaves de parvulari ja era...”

Comentari [U81]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Algun cicle...”

R.: “Molt potent?”

P.: “Que diguis allà sí, l'escola no però el cicle sí.”

R.: “Home, parvularis n'hi han més, eh? Però aviam, és que ara no sé... vaig passant les escoles que he estat i no...”

P.: “Surt el què surt, sí, no sé... si en algun altre moment se t'acut alguna cosa i em vols fer un truc o un correu i mira escolta que tal escola no hi he pensat... t'ho agrairia, perfecte.”

R.: “És que ara estic...”

P.: “Ara estic fent... aquesta tanda de fer aquestes entrevistes i a veure si surten noms creuats, ja en surten, però surten creuats de dos en dos...”

R.: “Ara també se m'acut el de ...lloc..., això que fan a ...lloc... de ser dos mestres a l'aula, per exemple, de P3 a sisè. És un treball de coordinació que... un treball en equip que han hagut de... si més no de pair molt, no?, perquè al començament ser dos mestres era...”

P.: “No és fàcil.”

R.: “Era una tasca complexa i llavors van haver de compartir molt el perquè si i el perquè no... i “bueno”, passen gairebé tres hores en un dia dos mestres a l'aula, eh? I això penso que segur que és fruit d'un treball en equip.”

Comentari [U82]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Sí, exacte.”

R.: “Més o menys dura, però segur que sí. Penso que aquesta també seria interessant de veure. Ah... conec menys, però la gent en parla molt bé, i sí que conec molt la directora, és el de ...lloc..., tota la implantació, l'experimentació 0... ai, 3 a 12.”

Comentari [U83]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Sí.”

R.: “Que ells la varen portar i això és un treball doncs que varen fer tots i penso que això també deu ser un treball en equip important. El de ...lloc..., aquests estan treballant tota la formació en xarxa i s'estan... aquests fan moltes coses, vull dir que segurament que també són gent... penso que això també ho és, no?, gent que també fan molts projectes...”

Comentari [U84]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Què vols dir?”

R.: “Segur que hi ha aquí gent que s'engresca, no?”

P.: "El que passa és que a ..lloc... ara se m'acut que hi hagi diferents tipus..."

R.: "De persones?"

P.: "De treball en equip."

R.: "Sí. Segur que no hi ha una única manera."

P.: "Diferents tipus i amb diferents característiques..."

R.: "Sí, sí... segur."

P.: "I diferents lideratges."

R.: "Sí, i fins i tot amb diferents perspectives..."

P.: "Sí." |

Comentari [U85]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R.: "El de ...lloc... es ven molt diguéssim, no?"

P.: "És per això que se m'ha acudit que..."

R.: "Es ven bé."

P.: "Sí, li compren, per tant es ven bé."

R.: "Per això jo penso que seria interessant... Bueno, ja n'hem dit bastants, la Selva no n'hem dit gaires... eh, "bueno," "en fin"... alguna d'aquestes escoles que ara comencen... la gent que té il·lusió també és molt..."

P.: "És un moment dolç per començar coses d'aquestes..."

R.: "No sé... perquè vaig tenir unes converses amb els de ...lloc..., diguéssim. Aquesta gent, vull dir que la gent que ha començat ara, ha començat molt bé."

P.: "S'ho han de parlar..."

R.: "Clar, això també és una manera de..."

P.: "És un conflicte."

R.: "Sí, crear un conflicte per crear l'escola nova. Jo penso que aquest és un bon tema que no sempre va així però... nom... que va començar així... i bueno... és una mica el tema de lideratge que dèiem, no?"

Comentari [U86]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Sí, sí... No és fàcil." |

Comentari [U87]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R.: "Però el començament sí que és una manera de començar a treballar en equip... a ...lloc... no en conec... és molt complex... ni ...nom... ni ...nom... no els conec massa..."

P.: "Però tampoc es diu que..."

R.: "No massa, no? ...nom... tots aquests temes de projectes comuns o assemblea... no sé... però no sé com funciona, no t'ho podria explicar."

P.: "Molt bé. Doncs escolta això és "lo" que volia..."

ENTREVISTA 20.

P.: “La pregunta no és directa. Quina escola puc anar a investigar...Primer establirem una mica què entenem...”

R.: “El que nosaltres entenem per treball en equip.”

P.: “Exacte.”

R.: “Jo penso que una escola que es plantegi treballar en equip així potser no n’hi ha gaires.. Allò de dir, “bueno”, nosaltres volem treballar en equip i muntem una estructura d’equip...vull dir que hi ha gent més predisposada i ho fa, però no sé si és un objectiu del seu funcionament, el TE per ell mateix. Potser s’hi posen perquè són gent que els agrada compartir, però no que l’objectiu sigui d’entrada treballar en equip... No sé com ho veus tu..”

Comentari [V88]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Sí, sí, no, no, és una cosa que acaba essent un rebot, moltes vegades, no? Però llavors el que hauríem,... el que jo intento és definir què és el TE en una escola. O sigui, quan es pot considerar, i t’ho demano com a persona coneixedora d’escoles, perquè en la teva trajectòria com a formadora que has tingut has vist moltes escoles.”

R.: “Si, sí. He passat per moltes escoles, sí.”

P.: “Llavors la idea seria... quan es pot considerar que hi ha un TE en una escola? Més global o menys global. O sigui, quan unes persones d’una escola es pot considerar que estan treballant en equip?”

R.: “Jo penso que com a equip directiu tenen un plantejament inicial, uns objectius claus que es plantegen, i fan participar d’aquests objectius a la resta del claustre, distribuint tasques i compartint tasques. Jo ho entendria així, no? Que hi ha d’haver un plantejament inicial per part de l’equip directiu, potser inicialment per part del director, si és que després es busca un equip, i llavors aquest plantejament inicial el desenvolupen distribuint tasques i no només les distribueixen, sinó que les avaluen periòdicament.”

Comentari [V89]:
CONCEPTE TE

P.: “La iniciativa ha de ser, per tant, de l’equip directiu, en tot cas. Preveient que hi hagi TE en poques escoles, hi ha TE en algun àmbit d’alguna escola?”

R.: “Hi pot ésser, és el que jo et deia...sense aquesta reflexió prèvia. Que realment es treballi en equip, però que no parteixi d’aquesta reflexió prèvia. Que els mecanismes de funcionament, pel que sigui, perquè els ha anat millor funcionar d’aquesta manera, realment es treballi en equip. Sense ser conscients, que el que estan fent és un muntatge preestablert o volgut o decidit prèviament, no? Com a estructura prèvia.”

Comentari [V90]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Llavors seria un TE molt sectorial, diguéssim. Sobre un tema concret o...”

R.: “Exacte. No forçosament hauria de portar tot el volum del centre, sinó potser parcel·les del centre, que es funcionés en equip. Per desenvolupar un projecte concret, o per...”

Comentari [V91]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Aquests projectes que hi ha, que s’han convocat...”

R.: “Aquests projectes d’innovació educativa. Potser a la llarga...hi ha hagut dues convocatòries.... El curs passat es van fer els projectes d’innovació educativa per diferents àmbits, seria mediambiental, convivència, biblioteques, ... o sigui, és aglutinar l’escola al voltant d’un projecte concret, no? A veure, jo penso que aquests primers, tot i que la idea inicial és que sigui fruit d’una reflexió de l’equip, jo penso que com que hi ha hagut un temps poc llarg per preparar-ho, jo penso que ha sortit el que ha sortit, no? Que potser la propera convocatòria, que els centres,... és que és clar, els centres tampoc estan preparats per treballar en equip, ni em sembla que se’ls ha plantejat mai el fet de treballar en equip.

Comentari [V92]:
CONDICIONANTS TE

Llavors hi ha hagut ara una segona convocatòria, que són els projectes d’autonomia de centre, que seria una reconversió dels plans estratègics. Els plans estratègics que hi havia hagut, que tu ja els coneixes prou bé, doncs ara s’han focalitzat en aquestes d’autonomia de centre a nivell organitzatiu, o sigui en algun aspecte, no? Han patit de la mateixa malaltia que els projectes d’innovació, que es van convocar em sembla quinze dies abans del juny i s’havien de presentar el 6 d’octubre, per tant, el que ha sortit és fluixet en el sentit...Un o dos dels que jo vaig revisar em van semblar bastant coherents, i els altres Jo penso que si a partir d’ara aquesta és la idea del Departament, impulsar aquestes coses, la gent agafarà aquesta cultura, no? Però fins ara, ningú ens en ha ensenyat. La gent ha hagut d’anar-ho fent sobre la marxa, no? Anar-ne aprenent perquè la situació t’ho demana, no?”

Comentari [V93]:
EXTENSIÓ TE

P.: “A veure, per anar a concretar el màxim possible, si és que es pot concretar, perquè potser no es pot gaire,.. agafant aquest exemple que deies tu de gent que acaba treballant en equip sense haver-ho volgut, diguéssim, sense plantejar-s’ho, que estan treballant un tema que els és comú, i que comparteixen,... aquesta gent que sí que podríem considerar que fan TE, com és aquest TE? Què esta fent aquesta gent, quines actuacions, o què està fent, que ens puguin fer pensar que allò és un TE?”

R.: “Jo penso que inicialment es plantegen un objectiu. Més ambiciós o menys, eh? I aquell objectiu el desgranen en unes actuacions concretes que impliquen, doncs, diferents sectors de la comunitat educativa. Bàsicament mestres. Depèn de si l’objectiu és més curricular, de si l’objectiu és més de participació escolar

de la comunitat educativa. Bàsicament em sembla que parteixen d'aquesta realitat, no? Volem fer una cosa, després es parla d'objectiu o no. A partir d'aquí, què hem de fer i a qui necessitem per fer-ho?"

Comentari [V94]:
MÈTODE

P.: "Llavors no cal que impliqui tota l'escola, sinó que sigui una part d'una escola que té interès en fer una cosa concreta."

R.: "Exacte. Pot ser un cicle, potser, quan l'objectiu és més ambiciós o és més ampli, llavors pot ser que impliqui tota l'escola. Però de vegades no forçosament ha d'implicar tota una escola."

Comentari [V95]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Ja. Molt bé. Llavors en el cas...Suposem que això existeix, no? Fem una ficció.: hi ha una escola en la qual hi ha un col·lectiu que treballa en equip en un tema específic perquè els és d'interès, hi ha un objectiu comú, i treballen, s'han repartit les feines i tal...a les persones que hi participen, els mestres que hi participen, posem per cas, els suposa una inversió de temps extra, a part del temps normal seu de treball?"

R.: "Jo penso que en alguns casos potser que sí. O sigui, la gent promotora del projecte, diguem-ne, jo diria que forçosament, en molts casos. Suposo que també es deu donar més d'un cas en què allò s'ho combinen i ho fan dins de l'horari destinat a temes de coordinació, però en els casos en què realment hi ha una fita molt definida i tal, jo em sembla que els ha de suposar horari extraescolar diguem-ne, no?"

Comentari [V96]:
RITMES

P.: "Per tant es deu poder esperar que aquest treball no sigui massa continuat..."

R.: "I a més, un altre dels handicaps que hi ha és el canvi de personal que hi ha en els centres. O sigui que moltes vegades un TE funciona fins que es manté l'equip aquell que el tira endavant. Però quan se'n va algú, de vegades d'aquell equip, doncs de vegades això se'n va en orris."

Comentari [V97]:
CONDICIONANTS TE

P.: "En el món de l'empresa, pel poc que sé, els assessors de treball d'empreses, una de les primeres coses que fan quan van a una empresa que vol plantejar-se un TE, diuen doncs mira, primer mira quins seran els membres de l'equip. Aquesta selecció de personal a l'escola pública no es pot fer."

R.: "No es pot fer."

P.: "Això és un handicap."

R.: "Jo penso que sí."

P.: "Llavors la gent que... aquests que fan un temps extra, que s'hi dedicaran durant més o menys temporada, que se'n podrien dir els promotors del treball, o el tema del líder. Hi ha un líder en un equip o no hi ha un líder?"

R.: “Jo penso que sempre hi ha d’haver un líder. Una persona que per les raons X que s’autoanomena, voluntàriament o no, promotora de...”

Comentari [V98]:
LIDER

P.: “I aquesta persona, per què fa això?”

R.: “Hi poden haver raons diferents. Hi poden haver raons purament professionals, una persona que estima la feina, que li agradi tant... jo penso que hi pot haver raons personals, d’ambició personal, de destacar, de vegades doncs d’augmentar la seva autoestima, i de vegades doncs, jo què sé, maneres d’escalar i de dir doncs, d’aquesta manera, entraràs en el marc que un altre dia t’oferirà la possibilitat de ser cap d’estudis, de ser director, de ser... o bé, em sembla a mi, un objectiu personal prefixat, que hi ha gent que es marca fites a la vida i d’altres que “bueno”, que t’hi vas, potser no tant per ambició personal o per una ambició més professional, però que també doncs, formar part de l’engranatge. Ara, ahir mateix em van explicar del cas concret d’una cap d’estudis que ha entrat en un centre de secundària, que amb l’antic equip directiu ella sistemàticament formava part de l’oposició, i es carregava tots els projectes de l’equip directiu... A més una persona bastant poc compromesa amb el centre, amb criatures petites, falta sovint i tal i tal i tal. Pel que sigui la van cridar a formar part de l’equip directiu, i és cap d’estudis. Ara és la gran defensora dels projectes, quan s’ho havia carregat d’una manera molt manifesta. Llavors, aquí hi ha un objectiu d’escalada personal. De dir, no és la feina en sí que la motivi, o de centre o el que sigui... aquí jo hi veig una ambició més personal...Una persona que fa servir la feina per interès personal; no professional ni...”

Comentari [V99]:
LIDER

P.: “Llavors encara burxant una mica més. Suposem un d’aquests líders, per dir la paraula, promotors, del TE que ho fa per interès professional. Perquè vol ... o sigui, en una escola, posem per cas, vol que el càlcul mental o la matemàtica funcioni millor i veu com fer-ho i aglutina unes persones per treballar per aquest projecte i tirar-ho endavant i tot plegat. Aquesta persona, que ho fa per motiu professional, és estrictament professional? A darrera d’aquest motiu professional hi ha algun component personal que...?”

R.: “Jo penso que tampoc es pot deslligar ben bé el que és purament professional del que és personal. Encara que sigui per la satisfacció pròpia de dir, mira, és un repte, veure que sóc capaç de fer una feina, no? Doncs de.. Jo ara t’explico el meu cas concret. Quan jo vaig començar a despuntar, carregada de criatures, havia de fer el que em tocava i punt, eh? I recordo que quan vam anar al ...nom..., que llavors ens varem plantejar canviar d’escola, de ...nom...passar al ...nom..., va coincidir amb el canvi d’equip directiu, del Sr. F, que era un director d’aquells d’abans, llavors en JM... “bueno”, muntar una

Comentari [V100]:
LIDER

estructura aquí per canviar una mica aquesta escola i tal i tal i tal, no? I jo és que “bueno”, és allò que t’hi trobes i “bueno”, és veritat i jo, a cicle inicial, de seguida em van fer coordinadora però perquè vaig portar de ...nom..., que ja havíem experimentat allò de la lectura de les vocals... llavors encara s’ensenyava a llegir en castellà, en català però amb metodologia castellana... introduir la fonètica catalana, no?... Vull dir, jo no ho vaig pas fer de plantejar-me aquí ara tu el que vols fer és ser cap d’estudis, t’hi vares trobar, i jo em semblava que podia aportar, vaig haver de vèncer moltes resistències dins d’un grup de cicle inicial, que eren les parvulistes, però que tota la vida, tot i que a elles els semblava que eren molt avançades, que portaven una metodologia molt actual, i jo, trencar unes inèrcies que,... jo en aquell moment no m’ho vaig plantejar mai com un fet d’escalar. Sinó que em semblava jo tenia una vivència pròpia i que la podia... i que millor que el que ells feien, i de mica en mica... potser sí vaig tenir algunes reticències personals, allò de dir de gent... però a la llarga, jo sense voler-ho em vaig convenir en un líder allà. I ara ho analitzo... Jo llavors no en vaig ser conscient. Perquè llavors doncs la gent m’ho va valorar, però el meu interès mai va ser el d’erigir-me en líder allà doncs...”

P.: “I aquestes resistències que s’han de vèncer, quin tipus de resistències són? És a dir, quan a una persona se li planteja un projecte, que ja hi ha una sèrie de companys que hi estan treballant, i no acaba d’entrar-hi,...”

R.: “ “Bueno”, perquè ja coneixes...hi ha tota la tipologia de gent, no? Hi ha la gent que està molt acomodada a la feina, no? I que va seguint, que tampoc s’ho planteja massa, no? Llavors, el fer que una persona vulgui introduir, jo què sé, canvis, millores, li sembla que és una intromissió al seu coto particular, no? Llavors, jo penso que també hi ha la inseguretats de part d’aquests professionals, davant d’una cosa nova, no? Llavors és millor resistir que no canviar, no? Vull dir, mantenir-nos en el que ja feies, defensar el que ja fèiem, no perquè creguis que realment sigui molt bo el que tu fas, sinó per veure’t incapaç d’introduir un canvi, no? Com una certa inseguretats. Que jo penso que si la persona que lidera un projecte de mica en mica va fent petits canvis assumibles, llavors de mica en mica, com una taca d’oli, la gent s’hi va sentint còmoda perquè es veu capaç de fer-ho. No perquè no cregui en aquell projecte, sinó perquè li sembla que no serà capaç de fer-ho, no? Però si de mica en mica hi va entrant, veu que aquest petit repte ho aconsegueix una mica més també, es va sentit més còmode i acaba formant part del projecte, no quan potser inicialment era una mica reticent.”

Comentari [V101]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [V102]:
LIDER

P.: “Potser hem començat una mica per la teulada però “bueno”, no passa res. Hi ha una pregunta prèvia, que ara ja hem estat donant per resposta de manera sobreentesa, però que no te l’he fet: A l’escola, millor el TE o individual?”

R.: “Jo penso que sempre millor el TE.”

Comentari [V103]:
TE-TI

P.: “Per què? O sigui, què aporta el TE a l’escola, que no aporta el TI?”

R.: “Jo penso des del punt de vista del desenvolupament dels alumnes. La coherència en el desenvolupament individual d’un alumne, que tingui una coherència global. Tan sols només sigui per això. Perquè un alumne, des de que entra fins ara acaba, les actuacions del centre en relació a ell tinguin una coherència educativa.”

Comentari [V104]:
TE-TI

P.: “O sigui, és una obligació, diguéssim...”

R.: “És una obligació moral que té un centre.”

P.: “Llavors, si és tan clar que és necessari i podríem acabar dient que és beneficiós per a un mestre el TE, per què costa tant, treballar en equip? O sigui: hem començat parlant dient que en trobaríem poques d’escoles que treballin en equip. Per què? Quin és el motiu que fa que costi tant? Hem dit un motiu, ja, que és el canvi de plantilla,...”

R.: “Sí. Costa de consolidar projectes comuns. Jo penso per una falta de cultura de TE. No se’ns hi ha ensenyat, vull dir no... jo, les coses que he après, les he après perquè m’he trobat amb gent que mínimament comparteix coses, però que en tot cas no hi ha una estratègia de dir des de la Normal doncs a veure, com es pot fer en el món de l’empresa, que dius tu, doncs creem un equip i doncs “bueno”, estratègies de TE: són aquestes i per tirar endavant un projecte hem de fer servir aquestes competències i aquestes comunicatives, tal i tal i tal de gestió. Jo què sé. Potser ara doncs amb els cursos de direcció, jo penso que potser al formar part doncs d’un apartat dels continguts, dels equips directius, no? De...però que, d’entrada, fins fa poc temps això no formava part dels continguts d’aprenentatge d’un mestre, no?”

Comentari [V105]:
CONDICIONANTS TE

P.: “O sigui, que d’alguna forma és una mancança de la formació inicial.”

R.: “Jo em penso que sí. I potser organitzativa dels centres. De l’estructura en si mateixa ja, no?”

P.: “Perquè llavors, posant-ho també en un altre extra

R.: si a qualsevol persona que s’està formant per fer de docent, se li explica què és el TE i se li fa una formació inicial i tot plegat, qualsevol persona pot posar-se a treballar en equip, diguéssim.”

R.: “Qualsevol persona, potser tampoc. Perquè a veure, tu saps que per treballar en equip es necessiten una sèrie de competències, no? Personals,

comunicatives, d'unes actituds, eh? I una cosa és que en teoria tu sàpigues que s'han de desenvolupar aquestes actituds, i l'altra és que hi ha persones potser també més amb handicaps per tarannà personal, perquè són persones doncs jo què sé, més individualistes, però vaja, si d'entrada ja hi ha com una corrent establerta de que hi ha d'haver TE, jo penso que d'entrada ja hi ha moltes resistències...Vull dir que també se n'ha d'aprendre de treballar en equip, no? Hi ha persones que per context n'aprenen de treballar en equip encara que inicialment no se'ls hagués ensenyat, però hi ha persones que per tarannà personal, pel que sigui, per la seva manera de ser...però que si a la llarga estan en un context on es treballa en equip, això també s'aprèn."

Comentari [V106]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Vull ser optimista, em sembla que ho sóc, però de vegades em sembla que sóc el contrari. I en tema del TE això em passa. Tinc la impressió de que des dels àmbits més de govern de l'administració, es dona per sobreentès que ja es treballa en equip..."

R.: "“Bueno”, una cosa és que l'estructura estigui muntada, per treballar en equip, però de vegades jo penso que el que es fa és un simulacre de TE. Es compleix un expedient, es fa a reunió de cicle, perquè tal, i se n'aixeca acta, no se n'aixeca acta, però que en el fons, en el fons, en el fons, tampoc és un vertader TE, no?"

P.: "Perquè no està compartit."

R.: "No està compartit. Lo altre és una obligació. Ell va al cicle perquè li toca i perquè dins de l'horari està, no? Però que no hi ha l'essència de TE, que és aquest plantejament inicial de compartir o de definir conjuntament i més que res és que la gent se senti participant d'un equip."

Comentari [V107]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Estirant aquet fil: Com se sent una persona que està en aquell projecte que diem, i que comparteix i tot plegat, que no ho ha buscat, però que s'hi troba, què sent? Com se sent? Quin..."

R.: "Jo penso que sent que les seves aportacions són reconegudes . O sigui, primer d'entrada que se'l vol, i una vegada és a dins, eh? O que en forma part, que es tenen en compte les seves opinions, que es tenen en compte les aportacions i les ... no sé. Les aportacions, diguem-ho així, en general."

Comentari [V108]:
VALOR TE

P.: "O sigui, que té a veure molt amb l'autoestima, això, i amb el món de les emocions, diguéssim, no? Sentir-se bé compartint coses."

R.: "Jo em penso que sí. I penso que llavors també que, de mica en mica, s'aconsegueixen petits èxits. Perquè si es treballa molt en equip però sempre ens embarranquem i tot el que ens proposem, doncs tot fracassa, també això és un..."

Comentari [V109]:
VALOR TE

P.: “O sigui: hem anat dient característiques del TE: objectiu comú, sentir-s’hi bé, per tant tenir una mena de reconeixement, un creixement de l’autoestima, aconseguir èxits, suposo que personals, vols dir...”

R.: “Sí. O sigui, si tu... Jo per exemple quan anàvem als centres, sempre hem marcat uns objectius, no? I fer-los explícits. I dir doncs, per aquest curs, o en aquest assessorament jo vull aconseguir, o us proposo que volem aconseguir això, i això i això altre. Potser podríem fer més. Però a mi em sembla que si aconseguim això, podem estar contents. I si després podem aconseguir més, d’acord. D’entrada el plantejament podria ser molt més ambiciós i dir doncs vull aconseguir 10 i només ens quedem en 5. Però si et proposen 5 aconsegueixes 5 l’èxit és total. En canvi si et proposes 10 i només aconsegueixes 5, a veure, l’èxit és la meitat de l’èxit que... sigui... proposar-te fites assolibles ; realistes.”

Comentari [V110]:
MÈTODE

P.: “Que la gent pugui anar tenint...”

R.: “I que la gent ho tingui com a referent. I sobretot això, no? Que siguin explícits. Allò que vols aconseguir, explicitar-ho, no? Ens proposem, us sembla bé? Ens proposem això, això i això altre. Us sembla bé ? Per fer-ho, ho farem així, o sigui, exposar el pla d’actuació, no?”

P.: “I anar fent el seguiment.

Una persona que estigui...un supòsit diferent. Girem pàgina. Una persona que està en una escola i veu, clar, que hi ha una mancança en aquella escola i que hi veu una solució, i veu les persones que potser hi serien i els passos que ha de fer per promoure aquest TE, són uns passos clars o depèn de cada situació, o sigui: què ha de fer aquesta persona per embarcar a la gent, diguéssim?”

R.: “Suposo que depèn molt de la gent que vegi que té al voltant. Vull dir, de vegades els contactes personals, i dir, us semblaria bé fer com un nucli inicial, fer com un equip inicial, que això jo penso que no es pot fer en un claustre, no? “Bueno”, qui es vol...fer-ho públic... qui es vol embrancar en aquest projecte? No. Primer temptejar amb qui comptes, no? I a partir d’aquí...”

Comentari [V111]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Veure què és possible de fer.

Escolta, aquestes entrevistes estan sortint calcades, eh ? Van sortint els temes aquests de sempre, que són lògics i continua... O sigui, la pregunta encara es fa més majúscula: per què no es treballa en equip, i què s’hauria de fer perquè es fes?”

R.: “Jo em penso que ara també dintre d’Educació cada vegada,... és una percepció que tinc, va augmentant el perfil de la gent que entra, que són potser més “funcionaris”, eh?”

P.: “A què és degut això?”

R.: “Jo penso que, entre altres coses, perquè el mercat de treball, especialment a secundària,... perquè els llicenciats. Entren a Educació perquè és un accés relativament fàcil, és un recurs, econòmicament no està malament, tenen un horari doncs, que està molt bé, que a qualsevol empresa que treballessin hi hauria una exigència molt més gran,...llavors hi entra gent que potser la seva motivació no és l'educació per ella mateixa, no? Si és una motivació laboral, no? I llavors és clar, no hi ha una implicació pedagògica que potser seria el perfil del bon professional, no?... Llavors aquesta gent tampoc s'implica massa en el treball d'escola, no? Vull dir ell és allà a fer unes hores.”

Comentari [V112]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I això passa també a primària, o...?”

R.: “Potser no tant, però jo penso que “bueno”, una mica la tendència, jo diria que potser també hi és, eh? Potser no tant. Perquè a veure, potser el que ja va a Magisteri ja hi va perquè té una certa vocació, no? Cosa que a secundària no. Potser van allà de rebot perquè són llicenciats i el requisit per entrar a Educació és llicenciatura.... I llavors doncs, ja puc anar a ensenyar.”

Comentari [V113]:
CONDICIONANTS TE

P.: “ “Bueno”, molt bé. Doncs jo em penso que hem fet un recorregut pel concepte de treball en equip, bastant interessant. I després d'això, la cosa seria identificar alguna escola que treballi d'aquesta manera que hem estat dient, no? O més o menys d'aquesta manera, coneixes alguna escola? Que tota l'escola, o una part d'escola...”

R.: “Jo ara, ...nom... penso que la idea és força aquesta. Dintre el seu... però jo em sembla que el seu plantejament és de treball d'escola. ...lloc..., que ara han canviat de... jo el que he llegit del projecte que han presentat d'autonomia de centres, no sé si...de vegades el projecte pot estar molt bé i potser la realitat és una altra. Però a mi em va semblar que responia a un, “bueno”, que aquella directora tenia les coses molt clares...Em va semblar que és una dinàmica de compartir coses, i de la lectura d'una noia que ja té una certa experiència, i a mi em va semblar que “bueno”, podia ser una escola que dels projectes aquells era el que estava més en una sintonia de TE, la participació dels pares...”

Comentari [V114]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “I més que projectes, coses fetes o que sàpigues que s'estan fent realment ? No només escrites, sinó vistes o...”

R.: “El ...nom..., recordes ?...La ..nom... continua com a cap d'estudis, que a mi em sembla que és una persona bastant vàlida, la dona d'en ...nom..., però... i ara jo, no sé. A ...lloc... s'havia treballat molt però ja saps que es va, no sé.... Jo...Llavors hi ha...una de les escoles noves de ..nom..., que la directora d'això havia estat aquella noia que havia estat formadora d'infantil... Saps aquella noia

que havia estat a ...lloc...,? També porten un tarannà bastant de TE... Jo què sé.

Comentari [V115]:
COMPARACIÓ ESCOLES

La que vaig anar l'any passat, a ...nom..., es l'antítesi del TE.”

P.: “Guaita, si se t'acut alguna cosa més, ja m'ho diràs...”

R.: “El ...nom... de ...lloc..., jo no sé, a veure, jo no sé... però aparentment, eh?

Potser llavors vas allà i tot és parafernàlia, que de vegades passa això, no?...

Una altra la de ...lloc...”

Comentari [V116]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Sí?”

R.: “Sí.”

P.: “Com a escola verda?”

R.: “No. Però “bueno”, escola verda, però tot el muntatge que tenen, d'escola.

Escola verda és un aspecte de l'escola, no? Però jo em penso que tenen un funcionament, tenen una assemblea d'alumnes, comparteixen molt coses, ...lloc.....Jo és una escola que vaja, que podries treure'n alguna cosa d'allà.”

P.: “De moment dues coincidències. Està molt bé, això.”

R.: “Quines ? la.... ?”

P.: “El ...nom... i ...lloc...”

R.:” “Bueno”, a tu et dona que aquesta és la impressió i llavors (potser) quan vas a dins...”

P.: “Resulta que no.”

R.: “Resulta que no. Jo penso que a l'inrevés de ...nom..., que ells volen donar la imatge d'escola que tenen projecte, i a mi em sembla que...”

P.: “Doncs molt bé, eh? Doncs si... més endavant ...”

ENTREVISTA 1.

P: O sigui, un treball, quan és en equip?

R: El que passa que, a veure, jo puc tenir una definició, puc dir-te, aquesta definició de treball en equip que jo entenc, penso que no és convenient en una escola. Per tant, el TE en una escola, penso que pot ser una altra cosa. Perquè jo, cada cop penso més que l'escola ha de tenir una estructura mínimament jeràrquica.

Comentari [U117]:
CONCEPTE TE

P: Tombes cap a la dreta.

R: No. Cap a l'eficàcia. I com que tombo cap a l'eficàcia, evidentment no descarto el TE a l'escola. Perquè sinó, dirigisme pur no porta a l'eficàcia, sinó que porta a l'obediència, que és molt diferent. El que sí que llavors jo subscriuria, el TE a l'escola en algunes parcel·les i no en la gestió global de l'escola.

Comentari [U118]:
CONCEPTE TE

Comentari [U119]:
CONCEPTE TE

P: Però llavors, quan podríem dir que en una parcel·la d'una escola, es treballa en equip?

R: Quan el col·lectiu és capaç, entenc jo, de, a partir d'una discussió, trobar línies d'actuació consensuades, aquestes línies d'actuació es porten a terme, es fa el seguiment de com es porten a terme i el mateix equip que les va iniciar, les avalua i és capaç de rectificar o redissenyar el que no ha anat bé. Estic improvisant molt, eh, ...nom...? En el TE, per mi és molt important el feedback del que el grup decideix, en fa un seguiment i llavors avalua. Aquest és el gran aspecte que s'ha fet molt poc, o que sabem fer molt poc. Discutir les línies, consensuar-les i tal, se sol fer, executar el que s'ha decidit se sol fer, el que és més difícil fer és avaluar llavors allò que s'ha fet, si respon o no a l'objectiu que havíem planificat. Això costa més.

Comentari [U120]:
MÈTODE

Comentari [U121]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U122]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U123]:
MÈTODE

P: O sigui, que el que és més usual és que es discuteixi sobre temes i que s'arribi a acords sobre què s'ha de fer, però que s'avalua poc.

R: Si no s'avalua, el TE queda com escapçat. Perd eficàcia.

P: S'arriben a fer estratègies de funcionament?...

R: Sí. I s'executen, aquestes estratègies.

P: Per què s'avalua poc ?

R: Jo diria que tot el tema de l'avaluació, a les escoles nostres es fa poc. És que jo diria que ja el que abans enteníem per avaluació, que era avaluar els aprenentatges dels nens, ja ho fèiem d'una manera intuïtiva i sense cap base, diríem científica, eh? I cada un feia el que li semblava. Era el que menys es coordinava a l'escola. I ara mateix, encara es fa molt poc. S'arriba a consensuar i discutir com s'explica l'avaluació, el tema dels informes, però cadascú fa llavors el que li sembla i tal... Llavors és clar, imagina't tu que no parlem de l'avaluació dels aprenentatges i d'uns aspectes sinó d'una avaluació global del funcionament del grup i del que es decideix i tal... Això està en una altra dimensió, això, eh? Ara suposo que s'hi anirà entrant, perquè s'impulsen bastants programes i tal, i en tots s'exigeix evidentment un projecte i una avaluació...

Comentari [U124]:
CONDICIONANTS TE

P: Però quan s'arriba a aquesta avaluació, en un programa concret, no hi ha el perill que es digui, omplim l'informe que vol l'inspector i tal...?

R: Segurament. L'avaluació encara no l'hem incorporada del tot com un fet més d'un treball. Deu n'hi do les escoles, el que hi ha entrat després de tot l'afer de l'avaluació famosa interna, sobretot a primària. Perquè allò que dèiem que un èxit seria introduir la cultura avaluativa, jo diria que d'alguna manera hi ha entrat. A primària. Secundària és una altra història. Té uns altres paràmetres. Les escoles de primària ara ja pel seu compte fan memòries avaluatives.

P: El mestre sempre ha cregut més que el professor de secundària...

R: Segurament. Segurament, potser és perquè l'estructura és diferent, no ho sé. Tot això seria una altra discussió.

P: Llavors, avaluació. Per què no s'hi ha entrat?

R: Jo diria que perquè falta una formació inicial d'ensenyar a la gent que treballar en equip és un aspecte qualitatiu de la seva feina, i que aquest treballar en equip

comporta aquesta avaluació. Això, el dia que es faci una formació inicial i que a nivell directiu d'alguna manera ho impulsin, suposo que s'hi anirà posant, però això és bastant inèdit, eh?

Comentari [U125]:
CONDICIONANTS TE

P: Per tant el tema ha de començar en la formació inicial dels mestres. Si s'ensenya a la gent a treballar en equip, ho farà.

R: No. Tampoc. Ha de ser que els directius de les escoles tinguin clar que per al seu funcionament necessiten que això sigui així. Que es vagi impulsant i que des de l'administració també es demani que això sigui així.

Comentari [U126]:
CONDICIONANTS TE

P: Suposem un director d'una escola. Que vol que un col·lectiu dins d'una escola X, faci alguna cosa en equip. Com ho impulsa?

R: Aquesta cosa de quin caire? De tipus pedagògic?

P: Sí.

R: Aquest és el més senzill, que em penso que té

P: Posem per cas un cicle mitjà. El director diu « això no pot ser. El que es fa a quart ha de ser coherent amb el que s'ha fet a tercer..”

R: Per tant, heu de discutir, us heu de posar d'acord i tal... Aquest senyor, el que ha de fer primer és conèixer els bous que té per llaurar. Un cop que coneix les persones implicades ha de saber les possibilitats que té aquest TE, i un cop les sap, ha de ser prou “punyeter” com per establir unes actuacions que hi puguin començar d'entrar.

Comentari [U127]:
MÈTODE

P: Per tant s'hi ha de posar ell.

R: Ha de ser l'impulsor. D'això no n'hi ha cap dubte. Però no un impulsor utòpic. Un impulsor realista. És a dir, amb aquestes persones es pot aspirar a fet tals coses i no més. Potser quan això s'hagi fet es podran marcar altres objectius. I això és un art. Es pot aprendre, això, però vaja...si no tens cap estat intuïtiu per poder-ho fer... vejam... hi ha tècniques de TE, però jo això tampoc mai no hi he

Comentari [U128]:
LIDER

cregut massa. Home, va bé saber-les, però si no tens aquella intuïció fina per fer-ho, malament rai. I llavors has d'aprendre del teu error. Assaig-error.

P: Tornem al cas del director que vol impulsar TE en un cicle. Ja coneix el personal i veu que té possibilitats. Com fer-ho començar, això? Des de fora de l'equip, és possible?

R: No,no. Vejam. Jo diria que aquest home.. jo per mi, el que motiva més al personal per treballar és fer-lo adonar d'aquesta mancança (de coordinació entre cursos), i que ells l'assumeixin com a mancança. Sinó, des de fora és bastant difícil, eh? Si les persones que han de treballar en equip no veuen la necessitat de que s'han de posar d'acord en un mínim de coses per funcionar bé, ja no és treballar en equip. Hi a una línia més jeràrquica, d'imposició, i la gent, a allò que se li diu perquè se li demanarà comptes, la qual cosa evidentment potser millor que res, però no és realment la riquesa del TE.

Comentari [U129]:
MÈTODE

P: Les persones s'han de creure els objectius.

R: Jo penso que sí. El directiu ha de ser capaç d'arribar aquí. No hi ha res més que ensenyar les cartes i dir, això no va bé. Aquest "no va bé" ... ara precisament estem treballant en l'avaluació global diagnòstica, que és una avaluació global del centre, no total, un diagnòstic de com va. Un diagnòstic que normalment sempre coincideix amb el que ja està fet.

P: O sigui, ningú descobreix res. Es posa de manifest.

R: Ningú descobreix res. En tot cas, tens algú de fora que t'ha servit de contrast d'allò que tu pensaves des de dins. I com que resulta que quan fas això ho fas a partir de qüestionaris que passes a tothom, dius "jo tampoc m'he inventat res. Això vosaltres m'ho heu dit ». I aquí hi ha un bon inici per dir « vosaltres ho heu dit, que això no anava bé, no? Per tant, si volem que vagi millor podem començar". Pot ser una bona estratègia. I això ara comença a fer-se perquè d'aquí surtin plans de millora, partir de millorar les coses que apareixen com a punts febles. I aquí, si no hi ha el TE, "fotuda la hemus". Això és evident. Tot això, en aspectes pedagògics. Ara bé, hi ha unes situacions de funcionament de tot el tema de personal per exemple, l'escola no pot perdre el temps en una sèrie de qüestions que són uns criteris que s'han d'establir. I algú els ha d'establir.

Comentari [U130]:
ASSESSORAMENT

Comentari [U131]:
MÈTODE

Comentari [U132]:
MÈTODE

P: No ens confonguéssim amb autogestió.

R: No confonguéssim TE amb autogestió, perquè entenc que no aniríem bé. Hi perdriem pistonades. Un cicle, el que no pot estar discutint és si fa més o menys hores d'una àrea determinada, quan ja estan establertes. No gastem salves on no se n'han de gastar. És el que et deia al començament, no vaig cap a la dreta. Vaig cap a l'eficàcia. Tot el que és normativa i legislació, tenim un altre fòrum de discussió, que són les eleccions on elegim el Parlament i d'allà surt un govern. Per tant, ja hem discutit, perquè ens legislin. I quan jo qüestionava la legislació era perquè no tenia cap fòrum, quan en Franco era viu, per poder opinar del que es legislava. Llavors feies servir els canals que podies. Ha canviat la situació.

P: Una de les primeres coses que diuen els assessors d'empreses per al TE, és que cal seleccionar els membres de l'equip. Això com es menja en una escola?

R: Fotut.

P: Per tant, pot ser que en una escola sigui impossible treballar en equip?

R: Impossible o difícil. És allò que dèiem dels bous. Aquí tu no tries els bous sinó que te'ls donen. I has de tenir la picardia o la facilitat de saber les seves possibilitats i partir d'aquí per treballar. Però evidentment no podràs fer el que voldries perquè no has pogut triar les persones.

P: O sigui, que hi ha una limitació clara.

R: Sí. Ara bé. Aquest límit, clar pot tenir efectes pal·liatius. Això hi ha països que hi van entrant, i estem a anys llum. Que és fer entrar la capacitat o la voluntat o el coneixement de treballar en equip amb la formació professional que ha de tenir. Que sigui inherent en la gent que sigui professionalment formada com a mestre. I possiblement, a la formació inicial hauríem de començar de plantejar-nos que hi ha una sèrie de actituds i aptituds que són tan valuosos com els coneixements producte d'un títol. Possiblement si és que això es valorés com a molt important, un senyor que sigui incapaç de treballar en equip, encara que aprovi la resta, potser hauria de suspendre. Possiblement, eh? Ja sé que és molt difícil, però bé... S'hauria de començar potser a perfilar per aquí alguna qüestió.

Comentari [U133]:
CONDICIONANTS TE

Llavors garantiries que, et toqués qui et toqués, tindries un mínim de capacitat, perquè s'ha garantit com a qüestió professional.

P: Si ara no ho complim ni amb els temes de continguts mínims... imagina't.

R: Però bé. Jo ho dic com una mesura que dins del nostre sistema podria funcionar.

P: Un símil extrem seria.... "no tothom pot ser policia. Tampoc tothom potser mestre".

R: Exacte. Exacte. És un exemple claríssim.

P: És fort això, eh ?

R: És que és claríssim. Si m'apures, el ser fuster, o el ser tal potser no hi tenen aquestes connotacions, eh? T'agrada més o menys, però quan tens la destresa adquirida, fas la cadira igual de bé, no? Però hi ha professions que no, eh? I els mestres seria possiblement una. Sí, sí...

P: Hi ha un tema que hem passat una mica per sobre i que m'interessa una mica tornar-hi. Parlem d'aquell cicle mitjà on el director vol impulsar un treball en equip. El tema del líder. Lideratge i TE. Hi ha de ser?, no hi ha de ser?...

R: El líder surt. Normalment surt. Jo diria que això és inherent a la condició humana, que un grup sense líder, el grup se'l fabrica. Jo diria que surt. D'alguna manera.

Comentari [U134]:
LIDER

P: Algú passa a davant.

R: I si no hi passa ell, hi passa per consens un dels altres. Perquè és el que opina més bé, perquè té un discurs més lúcida, pel que sigui. Però d'alguna manera el grup sol generar líders. No sé si és una qüestió inherent a la condició humana o no, però... Penso que jo diria que sí. I atenció: aquí faria el discurs que si es fes un estudi amb els animals i tal diria que també hi ha líders als grups. Per tant, possiblement estem parlant d'una qüestió molt més profunda del que pensem, el fet que hi hagi líders.

P: Llavors hi hauria el tema de les motivacions del líder. Perquè en el cicle mitjà del nostre exemple, si una persona capta més bé el missatge del director, i diu "va, m'hi poso", per què s'hi posa? Per quin motiu?

R: Jo diria que, suposo que és una inclinació personal. El que passa que llavors hi ha gent, és a dir, jo intueixo que segur que hi ha moltes classes de líders, no? Però jo intueixo que hi ha el líder que el grup fa, i l'altre que ja va allà perquè vol ser líder, que d'alguna manera es ven com a líder. Llavors, jo seria a aquest que plantejaria per quines motivacions hi va. Clar, la més neta seria "no, no, com que a mi m'agrada molt la pedagogia, jo vull impulsar això que tal, tal i tal..." El líder que surt del grup, d'una manera honesta jo diria que és el que té capacitat per fer un bon treball en equip, i que allò tiri endavant. L'altra, suposo que pot trobar més dificultats, pot haver-hi algunes desviacions, i que et manipuli el grup, suposo, no?. Jo diria que el millor potser seria que el propi grup fes sortir el líder. .. I de fet, un equip directiu que conegui aquest cicle mitjà, potser no s'equivocaria endevinant quina persona serà la que sortirà com a líder... Ja es deu notar i veure, no? El que jo no faria mai seria que el directiu agafés aquesta persona del cicle mitjà i li digués... "escolta, m'has de manegar això i tirar-ho endavant". Jo seria com més honest i més "punyeter" i fer-ho a nivell de grup. Pensar que sortiria aquella mateixa persona, però que sortiria del propi grup i això donaria més garantia de que allò tirés. I parlo de pura intuïció, eh?

Comentari [U135]:
LIDER

P: Una altra qüestió: El TE i el temps.

R: M'imagino que vols dir que el TE alenteix el treball. El que passa és que cal veure què és el que entenem per eficàcia. Per mi, una cosa decidida ràpida i que la seva execució quedi feble, m'estimo més una cosa decidida més lenta però que la seva execució tingui una solidesa. I normalment aquesta execució amb solidesa sortirà d'un TE. Per tant, no tot el que és ràpid és bo, malgrat que en aparença ho sigui, sinó que depèn de la solidesa que tingui aquella estructura que has creat. Tampoc es pot estar marejant la perdua constantment sinó que s'ha de donar sortida, no?

Comentari [U136]:
RITMES

P: Llavors estaríem d'acord que el TE vol una inversió de temps?

R: Segur. Una inversió a llarg termini. I això es veurà si es fa l'avaluació aquella que et deia jo. Si l'avaluació diu que ha millorat substancialment allò que ens hem plantejat, el valor del temps es relativitza. O agafa més preu.

Comentari [U137]:
RITMES

P: Aquell CM mateix. Surt la cosa, es marquen uns objectius, intentarem coordinar el mètode de l'ensenyament de càlcul, i a final de curs, el dia tal, en parlem. Arriba aquell dia i no hem arribat a coordinar-ho això, tal cosa no funciona, ...

R: Vejam,...jo penso que quan es prenen decisions de línies de gestió, no s'ha de prendre la decisió i esperar a avaluar. S'ha de fer un seguiment. Això és important, eh? Seguiment del que s'ha decidit que es farà. Per tant, seria greu arribar al final i descobrir que no s'ha aplicat allò. Perquè llavors hi ha unes fites de redreçament de... això no ho has complert, aquest seguiment és més direccionalista que una altra cosa, eh? El propi grup s'ha de dotar d'aquests elements de control. Sinó, el propi grup no ha estat capaç de dissenyar una bona estratègia de canvi.

Comentari [U138]:
MÈTODE

P: Per tant, en una escola hi ha molts possibles equips de treball.

R: Sí. El que passa és que jo els articularia tots. Em semblaria absurd que el cicle superior dissenyés no sé què, el mitjà... això ha de tenir una coherència, no? Llavors es pot treballar en equip de claustre, en equip de cicle, són diferents intensitats,... Jo diria que tots els temes pedagògics, excepte els normatius, és bo que siguin objectes de discussió.

Comentari [U139]:
EXTENSIÓ TE

P: Ens hem centrat molt en l'escola. Però suposo que aquest TE deu servir fora de l'àmbit educatiu. Tema de lideratge, del temps, de l'objectiu comú....

R: Suposo...en el món productiu, les poques coses que sé, fer particip al treballador de les línies de la pròpia empresa, no? El famós treball en xarxa, on tot està connectat, i que si tu falles pots fer anar malament...

P: A partir d'aquest supòsit em permetré fer-te una pregunta que no sé si faré a algú més, a risc d'abusar de la confiança. Tu consideres que alguna vegada has pogut treballar en equip?

R: Jo, que recordi, diria que no, eh? El que passa és que la meva vida professional ha estat bastant frustrant, en el sentit d'estabilitat. Jo no he fet mai estades llargues en una escola.

P: I a la Inspecció?

R: A la Inspecció bé... allò...

P: Seria un dels casos de dificultat per la composició del grup.

R: Allà jo diria que qui havia d'haver propiciat això no ho va fer, i tots els que ho havíem d'haver propiciat no vam saber on estàvem. També ens hem de donar culpes, eh? Possiblement, com a mínim un grup s'hauria pogut fer i tal. El que passa que la idiosincràsia nostra això no ens hi ha portat. Compte, que hi ha hagut delegacions que han fet coses més maques; al ...//oc... t'asseguro que, almenys de portes enfora, sorprèn les coses que fan. I suposo que no seguien tots. I aquí això no hem sabut aconseguir-ho. I ens hem de posar tots al sac.

P: Per tant, a l'hora de propiciar el TE cadascú del propi equip hi té una responsabilitat.

R: Sí, sí. Aquí jo no puc dir "no ho he fet perquè no m'han deixat fer-ho". Compte. Tampoc he burxat, tampoc he estat allà militant, dient "va nois vinga, som-hi". No. Per què? Perquè no es malentengui, perquè fas bona una cosa que dius "si ho volíeu dolent doncs ja us està bé que ho sigui,..." Misèries humanes, eh? I ara, si m'he posat en la nova estructura és perquè aquell noi (nou Inspector en Cap) m'ha semblat que ho tenia clar i que podíem anar cap aquí, no? I per això hi estic, eh? Inclús per gratificació meva personal.

Comentari [U140]:
CONDICIONANTS TE

P: I la gent com respon?

R: Quedo meravellat, tu.

P: Aquest últim aspecte que has tret, seria aplicable a aquell líder del cicle mitjà? Hi ha un punt personal...

R: No ho sé... Possible. Segurament. Perquè això deu donar satisfacció, si veus que la cosa va amb els paràmetres que tu vols i tal... Possible. Sí, si. I compte, que això és bo. Perquè és la gratificació que té llavors el TE i el veure que funciona, és clar. Si no hi ha una autogratiificació, llavors malament, és clar.

Comentari [U141]:
LIDER

P: El TE suposa inversió de temps. Al mestre que forma part d'aquest equip, necessàriament el TE li suposa posar més temps a l'escola? Més temps del personal, vull dir.

R: Jo diria que s'ha d'intentar que no. A veure, jo no vull dir que en unes fases inicials és possible que hakis de posar-hi més inversió, però s'hauria d'intentar que no, perquè llavors ens falla un esquema bàsic, eh? Hauríem de replantejar moltes coses.

Comentari [U142]:
RITMES

P: Dic això lligat al tema de "massa reunions", "pèrdua de temps",..

R: El que passa que ara, amb la flexibilitat que hi ha amb aquesta sisena hora, que són acumulatives, i tal i qual, per mi una hora, que mai és una hora perquè de dotze a una entre que surten i tal, doncs el poder-ho acumular, rendibilitza el temps. Llavors, si això s'utilitza bé, amb certa disciplina, jo penso que Déu n'hi do la feina que es fa. Ha de ser possible, sí. Malament aniríem si no fos així, eh? I jo no crec mai amb experiències, jo crec en experiències pilot, en fases experimentals, per treure conclusions per estendre-les, però no com a treball ordinari. El treball ordinari s'ha de fer amb uns plantejaments que siguin assumibles per tothom.

Comentari [U143]:
RITMES

P: Bé. Em penso que definir el que és TE, penso que ho hem fet més o menys. Hem acotat unes quantes coses. Suficient per fer la pregunta. Vejam. D'aquesta manera, o d'una manera semblant a aquesta, hi ha alguna escola que tu coneguis, que hi estigui treballant més o menys?

R: Et sóc ben franc. Jo, com a inspector, hauria de ser capaç de donar-te una contesta d'escola per escola de les que tinc si això és així o no és així. I no en sóc capaç. Per què? Perquè he caigut en la trampa on caiem molts, de que vas allà, tens molt de contacte amb l'equip directiu i tal i no baixes a situacions d'aquest tipus. Això és el que m'ha passat. Per tant, si jo et dic alguna escola o

una altra, t'ho diria per informació indirecta. Perquè se m'ha dit, ... A partir d'això, quina escola et podria dir? Com un exemple maco i dir aquest, cap.

P: Alguna cosa que es pugui assemblar a TE:

R: Que es faci alguna cosa, d'aquest tipus i així... comencem per ...//loc..., ...//loc..., ostres!... M'és difícil, eh?.. Si n'hagués de dir alguna, potser seria el ...nom..., tot i que hi ha hagut canvi de direcció... A ...//loc.. potser la d'en ...nom..., té un cert d'això, de...

P: ...Nom...

Comentari [U144]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R: ...nom... No sé. Ho dic de referències... Doncs potser el ...nom... és una escola que ha fet un creixement qualitatiu sostingut. També l'ha fet el ...nom... Però al ...nom... jo diria que potser és més obra personal de la ...nom..., de la directora, que ha fet molt d'esforç per al canvi d'imatge, que no un TE. En canvi, el ...nom... ha estat una escola amb un claustre molt potent, i han anat fent un ascens en quant a qualitat i tal. Per tant, allà el tema de discussió al claustre i tal és potent. De claustre i de cicles i tal. I també no té un índex de variació de mestres massa gros. Jo hi posaria aquesta. ...//loc... és una escola que ha anat creixent així molt a al-luvions, Sant ...nom... la veig...no d'això,.... evidentment ..//loc... allò anava com anava i ara.... I la de ...//loc... tampoc,

Comentari [U145]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: I fora d'aquesta zona? Intuïdes?

R: Intuïdes, pel que venen i pel que la criden a BCN i tal, ...//loc... Si allò és realitat. No ho sé. Ara, que estan embolicats en bastants "berenjenes" i fan coses i tal, sí. Suposo que hi ha bona part del claustre que segueixen... Una època primera que jo vaig estar a ...//loc..., possiblement hagués dit el ...nom..., perquè en aquella època inclús era autogestionària,... però allò no sé com esta allò ja... No m'atreveria a dir gaire més escoles, ara jo en aquest moment.

Comentari [U146]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: I a partir d'aquí la conclusió seria que aquest tipus de treball no s'ha estès.

R: A veure, estic segur que, segons amb qui parles... « I tant si en fem de reunions Si cada setmana discutim.....» No parlem pas d'això, eh? Per tant això no, no... això és una cosa inèdita, eh? Suposo que ara es podrà començar a

partir d'aquests projectes... si la gent s'hi enganxa, els obligarà, suposo, a asseure's ... L'escola ha de fer un projecte, i al final han de respondre que el projecte finançat es compleix. Hi ha la convocatòria d'autonomia de centres... són 50 centres de tot Catalunya, i s'ha creat una oficina per fer el seguiment, per ajudar-los a fer el projecte tal i qual... hi ha posat recursos...

P: Molt bé...

R: Ja està això? No sé... Si has d'anar al ...*nom*...fins i tot m'agradaria parlar-ne. L'altra, amb la ...*nom*... hi tinc més confiança, però...

P: Quan tingui més o menys clar on he d'anar ja us ho diré a tots plegats...

R: Una altra cosa que podries fer és un mostreig de directors... potser trobaries alguna cosa en alguna escola, o petites coses en moltes escoles... Estic pensant...

P: Si et surt alguna cosa més, t'agrairé que m'ho diguis, quan sigui. Mentrestant aniré entrevistant persones que teniu coneixement de la xarxa d'escoles, buscant coincidència d'opinió. De moment el que va sortint és que el TE és essencial, però que no se'n fa. Una mica decebedor.

R: És que falten uns ingredients bàsics. Un és la tria, l'altre és la capacitat de les persones de treballar en equip, ...

Comentari [U147]:
CONDICIONANTS TE

ENTREVISTA 25

P: La qüestió és decidir una escola en la qual suposadament es treballa en equip, i investigar-la a fons.

R: La prèvia és veure què és el TE. Aquí estem.

P: A nivell de bibliografia hi ha autors que parlen de grup i n'hi ha que parlen d'equip...

R: Jo ho veig ben diferent. Per mi, l'essència del TE és que hi hagi un nombre suficient de gent que formen part d'un col·lectiu, que se sentin membres d'un equip. Jo diria que això és previ. Traslladem-ho a una escola... Hi tens 24 mestres. Si d'aquests 24 n'hi ha tan sols 10, 8, 6 que se senten membres d'aquella escola, se senten part d'un equip, allà és possible estendre el TE. Si simplement senten que formen part d'un grup, allà veig molt difícil que es pugui fer TE. A veure, què vol dir sentir-se membre d'un equip?. Vol dir que aquell col·lectiu t'interessa i estàs disposat a fer coses per millorar el que allà es fa. T'interessa tant que estàs disposat a cedir part del teu temps per millorar el que allà es fa. Jo sé veure exemples. Em costa extreure conclusions però sé veure exemples. Un exemple el veig molt clar: tu estàs treballant en una escola i t'adones que hi ha molts problemes amb nens que no saben llegir i això t'importa. Dius "no pot ser que tinguem tants nens que no saben llegir. Què passa amb la lectura? I què podem fer per millorar-ho? A partir del moment en que et poses a fer passos en aquesta direcció, és que et sents membre d'un equip. Estàs disposat a millorar, no et limites a descriure el problema o a criticar el col·lega, o accedir a la direcció, o aconseguir tenir més hores lliures, és a dir, no busques una posició personal amb aquell tema que t'ocupa. Busques una millora. Simplement una millora. Persones que se senten membres d'un col·lectiu i que estan disposats a millorar aquell col·lectiu.

Comentari [U148]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U149]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U150]:
CONDICIONANTS TE

P: El funcionament del col·lectiu o del producte del col·lectiu?

R: Sempre que parlem d'educació i parlem d'escoles estem parlant de nens. Tot el que muntem en paral·lel o el que muntem per fer funcionar l'aparell "sistema educatiu" es justifica si allò representarà una millora per als nens. A mi això m'ha obsessionat sempre. Des de que feia de mestre fins ara que estic fent de gestor

Comentari [U151]:
TE NENS

de formació de formadors. Mira.. quan feia de director de l'escola... em surt més bé explicar-ho amb exemples... al vespre , quan sortia de l'escola i veia un nen que jugava, pensava... en què li ha afectat a aquest nen –Juan Pérez- el fet que el director de l'escola sigui jo? Jo pensava exactament això. I quan venia un pare o una família pensava exactament el mateix. Si de tot el procés, o la bastida, o el que vulguis dir, que muntàvem no servia per millorar el que aquell nen rebia com a educació, no anàvem bé.

P: Passa que deu haver-hi productes més immediats i productes més mediats..

R: Penso que quan millores una cosa objectivable, de retruc en millores d'altres que no en són, d'objectivables. És a dir.. tornem a la lectura... tornem a l'exemple de la lectura.. si tu aconseguixes fer una seqüència d'activitats de lectura des de P3 fins a 6è i aconseguixes que realment es porti a terme.... perquè una cosa és que la facis i l'altra cosa és que es porti a terme. Això és un altre capítol, del TE. Una cosa és el disseny d'un model, d'un projecte,. I una altra és la implementació real d'allò a les aules. Si aconseguixes, doncs, que es porti a terme, milloraràs no només la lectura, sinó que segur que milloraràs moltes altres coses. Ara, si tu fas una actuació entre els nens per millorar la cooperació i t'apuntes a una campanya per enviar aliments al Biafra, per dir alguna cosa, és possible que no tinguis cap referent; que sigui molt maco, que acabis tenint fins i tot una portada del diari del poble, que has enviat aliments al Biafra , però probablement els nens no deixaran més les gomes, les maquetes o els ordinadors als seus companys que no feien abans. Molt probablement. Jo crec que anem bé quan intentem millorar una cosa que la podem,....fins on podem en educació, perquè no estem fabricant productes químics, només faltaria,...fins allà on podem objectivar-ho, anem bé. Anem pel bon camí. Perquè de retruc millorem altres coses.

Comentari [U152]:
VALOR TE

P: O sigui, condició primera perquè hi hagi TE , que la gent se'n senti part, de l'E. I que estigui disposada a millorar. Què li suposa a un mestre treballar en E?. Hi ha de dedicar un temps, segur. Un temps ordinari o un temps extraordinari ha de posar el mestre per treballar en E?

R: En la línia del que dèiem abans, que quan un té uns quants estadis, al principi de treballar jo veia que no arribava. Que tot allò que jo pretenia fer amb les hores que hi dedicava no me'n sortia. I n'hi dedicava moltes perquè no tenia cap mena

d'obligació... la vida era l'escola. I em vaig dedicar a fer un exercici molt simple que és veure quant hi estava a preparar una classe, quant hi estava a corregir uns treballs, quant hi estava en les reunions, i vaig sumar el que donava. Em sortien 25 hores. Me'n recordo com si fos ara. A partir d'aquell moment vaig veure que allò era impossible. A partir d'aquí dius, anem a veure què és possible. Jo aquí aclariria unes fases. A l'hora de parlar de TE jo parlaria de fases. Per a mi hi hauria una primera fase en què hi ha un grup de gent de l'E., que és més petit o més gran, que està disposat a sacrificar inclús part del seu temps d'oci per fer funcionar allò. Perquè són, si agafem l'hora que tenim a l'horari oficial, de permanència, que és el que tenim els mestres a infantil-primària-secundària hi haurà moltes més coses a dir, perquè no hi ha ni aquesta hora, almenys no hi ha una hora per a tots els mestres que coincideixin en el mateix temps i sense que hi hagi nens pel mig-. Si agafes només aquesta hora i pretens impulsar el TE, en un inici no te'n sortiràs pas. Fins i tot si agafes les hores del director, les 25, i les distribueixes. Per força hi ha d'haver.. a veure..perquè el coet funcioni, necessites ... tu ja saps que poso exemples d'aquests..si no et serveixes, tu els talles. Perquè el coet surti de l'atmosfera i sigui capaç de donar voltes "por ahí", necessites un impuls inicial d'una quantitat de combustible perquè surti. Després un cop ha sortit, simplement per fer-lo rodar.. home.. no va sol, jo, tota a meua vida professional he odiat l'expressió "això funciona sol" ... L'energia que necessites per mantenir un sistema en funcionament segurament és molt inferior a la que necessites perquè el sistema comenci a funcionar. Quan tens una colla de gent que diuen, volem treballar, volem que aquesta escola sigui un conjunt de gent que treballen per un projecte comú per millorar això i això, has de, bé, hem d'estar disposats a agafar la creu i seguir.

Comentari [U153]:
CONDICIONANTS TE

P: Una creu...

R: Inicialment. A veure, a veure, estem parlant d'uns moments inicials. Però és que crec que s'ha de dir, això. S'ha de ser honest. I a més a més, ja t'agrada, si estàs disposat a fer-ho. A mi em sembla que si estàs disposat a fer-ho, no estem parlant d'hores que patiràs. Estem parlant d'hores que et trobaràs amb gent amb la qual tens una certa afinitat per tirar endavant un projecte que a tots els que hi esteu implicats us importa.

Comentari [U154]:
CONDICIONANTS TE

P: O sigui, anar a berenar cada dijous, parlant de feina.

R: Hi disfrutaries, fent allò. No patiràs. Disfrutaries. T'engrescaràs, aprendràs, et donarà moltes vegades més formació això que no pas que t'apuntis a un curset de 5 a 8, que surtis pitant de l'escola per anar-hi. O t'apuntes a un màster de no sé què. O sigui, aprendràs molt, fent això. Ho has de vendre com a temps de la millora professional. Llavors, a veure, parlant del temps del mestre, i del TE, si tu com a temps agafes les 37'5 hores d'un funcionari de la Generalitat, probablement et surtin, els números. Fins i tot en aquesta fase inicial. Perquè estem parlant de 25 hores lectives, 5 de permanència en el centre i tenim un coixí de 7'5 hores, que és una jornada laboral, són moltes hores, que si decidim destinar-les a millorar un projecte que tenim en el centre entre mans, fins i tot prioritzant aquest projecte per damunt de la preparació d'altres classes, que aquest és un altre tema, que a mi em sembla que lliga amb tota la qüestió del temps del mestre i també del TE. Al final és una qüestió de prioritat. Poses com a número 1 l'entrevista amb uns pares o la preparació d'una classe, o poses com a número 1 la reunió que tens amb el cicle, crucial en la qual han de cedir part de les seves raons la gent de parvulari a favor del CI i a l'inrevés perquè allà tenim un problema en relació amb la lectura.

Comentari [U155]:
VALOR TE

Comentari [U156]:
CONDICIONANTS TE

P: Estem molt d'acord en moltes coses.

R: Clar. Jo només he anat corroborant hipòtesis al llarg de la meua carrera professional. Jo ara estic preocupat per una cosa, i no només per l'escola. Sinó per la globalitat de la societat. I per mi, el cas de Nova Orleans lliga amb això, i ara intentaré explicar el perquè. En els últims 15 o 20 anys el sentiment d'individualisme ha anat guanyant terreny en detriment del sentiment de col·lectivitat. Quan jo vaig venir a l'edifici on ara visc, fèiem reunions de comunitat de propietaris com les fem ara. L'ambient que teníem fa 20 anys i la facilitat que hi havia per posar-nos d'acord per una cosa col·lectiva he observat que era molta més que no pas la que tenim avui quan s'ha de fer qualsevol obra.

P: No pot ser degut a un canvi de persones?

R: Som els mateixos. I això que he observat aquí, ho he observat també en altres moviments i partits i històries. Llavors què veus? Doncs és com si les persones ens haguéssim anat fent més geloses del nostre temps individual i això hagués anat en detriment de projectes col·lectius. Per tant, quan passem a la fase de triar una escola on es faci treball en equip tindrem problemes. Tot això

que acabo de dir ara és una barrellada, i s'hauria d'investigar, però alguna cosa d'això hi ha. Jo diria que és una tendència sociològica, que ens comença a afectar aquí a partir del moment que es consolida tot el procés democràtic, i s'accentua a partir del moment en què cau el mur de Berlín. És el triomf de l'individualisme sobre el col·lectivisme. L'escenificació del triomf de l'individualisme sobre el col·lectivisme la tenim en la caiguda del mur de Berlín. Jo ho veig així. És a dir: una societat que pretenia organitzar-se de manera col·lectiva i pretenia col·lectivitzar els béns i els serveis, mostra a tot el món el fracàs.

P: Això és una excursió a la interpretació de la història, important.

R: Diràs què té que veure això amb una escola que treballi en E. ? Jo, agafant el camp que menys malament conec, que és les escoles d'infantil i primària, hi ha hagut un aspecte, en aquests últims anys, que ha vingut a partir de l'aprovació de la LOGSE, que ha estat el tema dels especialistes. La incorporació dels especialistes a les escoles ha fet que la persona que vingués, vingués a exercir una especialitat. I per mimetisme al que ja hi havia, també han intentat dir "jo exerceixo la meua especialitat". No estic aquí fomentant la millora de la lectura a l'escola. Jo, mestre d'educació física, o de música, haig de venir a les reunions de lectura? Perquè clar, jo només faig la música, diguem. Això s'ha produït. A veure, no vull dir que m'estigui carregant les persones que han anat a fer d'especialistes. És el sistema que fomenta unes coses o en fomenta unes altres. En aquest cas ha fomentat l'individualisme. Aquest és un altre punt. **O sigui, realment un E que col·labora per tirar endavant un projecte, indirectament no es facilita.**

P: Cadascú te la seva responsabilitat, parcel·lada, treballa al seu lloc i prou.

Comentari [U157]:
CONDICIONANTS TE

R: Correcte. Va per aquí.

P: O sigui. Vejam, fem una mica de resum: pot haver-hi TE en una escola, si hi ha una part important del col·lectiu que està predisposada a treballar en E i una part més petita o una persona que aglutina i organitza aquest interès.

R: **El lideratge és clau. Jo el lideratge l'he vist a pertot, és clau. Passa que el lideratge és una conseqüència i una causa a la vegada, jo diria. O sigui... Quan**

hi ha un grup, espontàniament hi ha algú que el lidera, sinó ja no hi hauria grup, i d'altra banda, una persona amb capacitat de lideratge, crea grup, crea escola. I jo no parlo d'un lideratge diguem-ne administratiu. Parlo d'un lideratge moral.

Comentari [U158]:
LIDER

P: Per què moral? En quin sentit moral?

R: Moral, en el sentit d'honestat. En el sentit de coherència entre allò que es diu i allò que es fa. Tu mateix m'havies donat l'exemple. I dilluns en Casaldàliga me'l va reafirmar. M'havies posat l'exemple d'una mestra que deia "jo aquí no faria res de tot això, però com que us veig llançats i treballant com treballem, em sento obligada a fer alguna cosa". Això es un lideratge moral. És a dir, tu dius, tal dia reunió; portarem preparat això, allò i allò. I tu ho portes preparat. Tal dia farem tal cosa. I tu tal dia fas tal cosa. Jo crec que és això el que et fa guanyar, el que et dóna valor... o sigui, el que fa que una persona acabi tenint atribuïda l'autoritat, és la coherència entre el dit i el fet, independentment de les investidures d'autoritat. I això lliga perfectament amb el que deia en Casaldàliga dilluns a la "tele". Perquè quan li diuen "vostè ha estat molt premiat tal i qual..." diu "perdoni. Jo de premiat, res. Jo, aquí tot sol no hauria fet absolutament res, senyora. Jo aquí he pogut fer alguna cosa perquè he tingut la sort de comptar amb un E. He aglutinat un equip. Entre tots hem fet una força que una persona sola és impossible que la pugui fer". Jo diria que va per aquí. Amb això no vull dir que hàgim de fer Gandhi, diguéssim, ni Casaldàligues, ni vull passar per il·luminat.

Comentari [U159]:
LIDER

P: Però llavors vejam, si tot això és TE estariem d'acord en què hi ha molt poques escoles on hi ha TE...

R: Però molt poques, eh ? és més, jo diria més, eh ?

P: Si és tan fàcil com estar disponible per treballar en conjunt amb els companys, si això a la llarga provoca el teu propi benestar, per què no es fa? Falten líders? Líders n'hi deu haver pertot, potencials, ..

R:No. Jo diria que no falten líders. Jo respostes, no en tinc, d'això. Però potser pistes, sí. Seria capaç de fer una llista de coses que bloquegen el TE, que no ajuden, que dificulten.

P: Una, ja ho has dit, és l'estructura del sistema educatiu.

R: Una altra és la dificultat de vèncer resistències. És a dir, les persones ens muntem, quan tenim una responsabilitat, ens l'organitzem d'una manera que ens resulti còmoda i agradable. A nosaltres. De manera individual. I en cap moment de la nostra educació, tant formal com no formal, se'ns ha educat per compartir problemes amb altres i pensar que d'aquesta manera tots plegats anirem millor.

Comentari [U160]:
CONDICIONANTS TE

P: O sigui, que és un problema cultural.

R: Més aviat sí. Jo diria que sí. Jo diria que estem davant d'un problema cultural.

El que se'ns ha transmès i el que se'ns transmet socialment és que "tu espavila't com puguis". Llavors, un mestre, que ha arribat a una escola, el primer dia, ha captat, perquè els trets culturals es capten, que allà allò va com a pertot. Espavila't com puguis. I això lliga amb Nova Orleans. Llavors la persona aprèn a espavilar-se i s'organitza la classe d'una manera determinada. I arriba un moment que allò que era un caos inicial per a ell, allò ho té organitzat d'una manera, i li va bé. Què vol dir que li va bé? Que de la seva manera individual ha sortit de l'atmosfera i ara ja amb poca força és capaç de donar voltes en el curs. I a partir d'aquest moment, no l'emprenyis. Què vol dir que no l'emprenyis? Vol dir que trencar això suposa vèncer una resistència. Trencar aquell "lletra per lletra" va suposar vèncer unes resistències humanes, és ingrat i provoca por. A les persones i als grups. Por i inseguretat, tant al que ho ha de vèncer com al que pretén convèncer-lo de que li toca vèncer allò. I és desagradable. Hi ha un primer moment que dir a aquella persona, o fer-li entendre o posar-se d'acord amb l'altre, de que "mira, saps què?... les excursions, en comptes de simplement llogar l'autocar i el dia que toca dir als nens que portin l'entrepà, anar a lloc i tornar, potser aniria bé que hi anéssim abans, o que abans penséssim que hi hem d'anar a veure, que hi anéssim un dia i ens ho estructuréssim, i que tal i qual". Donada la feina que això suposarà per a la persona que ho ha de fer, serà desagradable, perquè resistirà. Dirà que no, Perquè té organitzat el seu petit món d'una manera en què allò no hi encaixa. Tots ens organitzem el nostre petit món. Jo he entès el Petit Príncep. Finalment he entès el Petit Príncep. Després de uns anys, des de batxillerat intentant entendre què volia dir allò de "Desinez-moi un mouton" i que anava al planeta del tal del qual i no hi havia maneres d'entendre-ho, ara ho he entès. Ara em toca entendre-ho. I és això. Jo diria que va per aquí. Clar. En el moment que

Comentari [U161]:
CONDICIONANTS TE

d'aquests planetes en vols fer una constel·lació, s'han de vèncer resistències, i això sempre és difícil. No és mai agradable. I acabem fent allò que és agradable.

P: I perquè sigui possible? Depèn de l'atzar? S'han de reunir gent que tingui una predisposició a renunciar a la seva seguretat temporalment per ...

P: ...per una seguretat col·lectiva. Atenció. La finalitat ha de ser altruista. Això és el que és difícil. Clar. Si tu vols millorar l'educació d'un nen, en què et beneficiarà que aquell nen sàpiga llegir més bé o més malament, a tu?

Comentari [U162]:
CONDICIONANTS TE

P: I en el fons, a dins del qui aglutina les persones per treballar en E., no hi ha una mena d'afany de poder?

R: Bé, la satisfacció. Sí. Com tot: al final hi ha un esperit egoista. D'acord. Això és la tesi de Nietzsche, que la contraposa a la de Jesucrist: que no hi ha altruisme, sinó que hi ha un egoisme manifestat d'una manera altruista. És allò típic, que això ja es fa: les persones que fan voluntariat, d'aquesta manera superen un problema personal que tenen, diguéssim.

P: En el fons tothom busca el propi benestar abans que res més.

R: És que és una constant universal.

P: Passa que entendre que el benestar col·lectiu porta al benestar individual és un pas que no hem fet, no?

R: Exactament.

P: Si tu entens que treballant pel benestar col·lectiu, en el fons treballaràs pel teu benestar, possiblement t'hi llancis.

R: Passa que si....Si l'empresa, sistema educatiu, fos realment una empresa, no estaríem discutint aquestes coses. Perquè hi hauria un amo i hi hauria un mercat. Un directiu i un mercat.

P: Si busques bibliografia sobre TE, és més abundant la procedent del món industrial que les ciències humanes.

R:Clar. Perquè el món industrial té un mercat que li “apreta els cargols”.

P: Però quan agafes la gent, els assessors d’empresa que es dediquen a formar les empreses per al TE, una de les tesis que primer surten és que “empresari: els membres de l’equip, tria’ls.”

R: Evident. Clar.

P: Si això ha d’anar així, a l’escola pública ja podem plegar....

R: No. Hem d’utilitzar un altre camí. A veure....No. Plegar mai, eh? Qualsevol cosa, però plegar, mai. Buscar un altre camí, en tot cas. Es tracta de trobar camins. Ja fa temps que he entès que l’estructura no la canviarem pas, del sistema públic. I mentre no la canviem, l’hem de defensar. Perquè és la menys dolenta de les estructures possibles. Jo defenso, i és una qüestió ideològica, inclús pràctica, els sistemes públics de gestionar els béns imprescindibles per a la vida. Per ara no s’ha inventat res millor. Mentre no inventem res millor, anem fent funcionaris i anem-los fent funcionar. No fos cas que desmuntéssim el tema dels funcionaris, en muntéssim un altre, molt pitjor, molt més costós i molt més injust. Millorar-les. A mi m’agrada millorar les coses.

Estàvem en el tema de les empreses, que es trien l’equip. Això és el que feien les escoles cooperatives del *...nom...* en el seu dia, el que feien les escoles de la República en el seu dia, i el que fa el Barça quan ha volgut fer futbol: ha buscat un entrenador que s’ha fet l’equip. I no es tracta de que juguin els millors. No. Es tracta de que juguin els afins a aquella persona que té aquell projecte i que el vol tirar endavant. Això ho veig claríssim. El que passa que, a l’escola pública i en aquest moment, és impossible tirar endavant això. I atenció: si s’introdueixen mecanismes de triar gent, en un sistema que està basat en el funcionariat, s’acaben fent unes perversions enormes. Plans estratègics: mestres que han entrat per sota la porta. Qui ha entrat? El parent de, l’amic de,... Tu em pots dir, a la Caixa de Pensions ha passat igual. Sí, però a la Caixa de Pensions hi ha el mercat. I aquí no hi és. De vegades, algun cosí també es cola, i de vegades alguna Infanta! Ens equivocarem si idealitzem el món de les empreses i el contraposem al món de l’empresa pública.

P: Hem de trobar un camí diferent. Com s'agafa una escola pública, de ..//oc... ciutat, on no es reuneixen les característiques que estem dient, com això es pot començar a regenerar? Quin és el camí, la via de sortida per dir "d'això en farem un equip"?

R: No et resoldré res. Et tornaré la pregunta. És possible externament fomentar un procés així ?

P: O sigui : ha de ser des de dins.

R: Jo diria que ha de ser des de dins.

Comentari [U163]:
MÈTODE

P: I des de dins, com es fa?

R: Des de dins, doncs una possible manera que hi deu haver deu ser agafar cadascuna de les persones, mirar de preparar una entrevista encoberta de la qual en treguis la conclusió de si aquella persona estaria disposada a gastar minuts per al treball en equip, que això és possible, jo penso que això és possible, detectar-ho des de fora, això... a mi em sembla que vam provar una via que podria donar...

Comentari [U164]:
MÈTODE

P: Eren 14 escoles potencials, van acabar essent 7, i al final 1.

R: Però compte. Aquí teníem un problema: les persones que van a fomentar aquests processos han d'estar convençudes, d'aquests processos. O sigui: el problema de la formació permanent és essencial, és que el que va a vendre un producte, ha d'estar convençut, i ha d'haver experimentat aquest producte. L'ha de conèixer molt bé. Sinó, difícilment se'n sortirà. O sigui, ell mateix ha d'haver participat en un procés de creació d'equip.

Comentari [U165]:
MÈTODE

P: Cada vegada estic més convençut, i amb el tema del TE m'hi he barallat des de sempre, de la política de fets consumats. O sigui: per intentar fer alguna cosa que lligui diferents persones, jo penso que el camí acaba essent convèncer a les persones una per una en relació a un producte: "fem això així? Veuràs que anirà bé!" Quan tens una cosa que va bé amb diferents persones,...

R: Tens una arma molt poderosa Un element, un punt de trobada.

P: I penso, cada vegada més, que el punt de trobada no és parlar-lo; és fer-lo.

R: És desencadenar el procés; fer-lo. No t'equivoques pas.

P: Parlant de les coses i fent projectes...

R: No ens en sortim pas. Has de tenir realitats, no projectes. Encara que sigui petites, que demostrin al qui hi està implicat que allò li ha sortit a compte. No només li ha anat bé, sinó que li ha sortit a compte. Ha acabat essent més barat.

Comentari [U166]:
MÈTODE

P: O sigui, el tema de costos, també.

R: Exactament. Cost-benefici. Al final és un tema econòmic. De temps, en aquest cas.

P: De temps i d'autoestima.

R: De temps i d'autoestima. Correcte.

P: O sigui : mirem de fer això així i veurem com anirà més bé. Has d'anar a donar caramels a la gent.

R: És així. Posem això en una escola. Com desencadenaríem el procés en una escola de ...//oc...? D'entrada hem de conèixer bé la gent.

P: I s'ha de fer des de dins...

R: Sí. El que passa és que podem fer encendre la bombeta. Ens convé un pol a dins. El pol positiu. I nosaltres podem aportar des de fora el negatiu. I entre tots farem corrent. A condició que quan retirem el pol negatiu, algú faci de pol negatiu. A dins. El repte és aquest. Primer és conèixer molt bé individualment les persones. Hipotèticament. Tu parles amb una persona, i a tu t'interessa saber com té organitzada la vida, com té organitzat el seu planeta. Per veure si allà dins hi ha espai o no n'hi ha. Si el planeta està tancat i no admet elements externs o n'admet. Llavors és clar: si et trobes amb un individu que dius, no jo guaita, m'aixeco a les 7, vaig a la piscina, m'encanta l'esport, la meva vida és

l'esport, jo vinc aquí, faig les hores de classe que toquen –i penso en persones- i a la 1 surto pitant perquè ens hem de relaxar i no sé què, i a les 5 de la tarda quedem amb “fulano” i fem un “partidillo” que ens ocupa els dijous, els dimecres i tal i qual. No tens un pol positiu. I a més, aquella persona t'ho explica encantada de la vida, allò. I és una persona que compleix. Ha vingut a fer una entrevista amb tu. Sinó, ja no hauria vingut. Ara, tens algú que et diu, jo què sé, m'ho invento...que no, que fa un curset, perquè en els cursets es troba amb col·legues, i és molt interessant, perquè així d'aquesta manera... aquí tens una possibilitat d'entrar en el planeta. Marca'l, que aquest s'avindrà en el projecte que tires endavant. Al final, darrera de qualsevol cosa, hi ha persones.

P: Persones amb personetes a dintre, que volen alimentar el seu ego...

R: Persones i personetes que necessiten sentir-se satisfetes amb elles mateixes. És així. Llavors, és una feina minúscula, gairebé d'entomologia, però és possible. M'agradaria provar-ho.

P: Hi ha alguna escola que ho estigui fent? Alguna escola que estigui fent alguna cosa semblant a tot això?

R: Clar. Identificar una escola que estigui fent això...

P: Una, dues, tres, deu...

R: Jo, més que una escola que ho estigui fent, jo diria una llista d'escoles que jo aniria a mirar si allà ho fan. No que jo sàpiga que ho fan. Que podria ser que. Podria ser que hi hagués una cosa així a ...//oc...

Comentari [U167]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: A l'IES?

R: Al CEIP. Al ...nom..., a ...nom..., i ara les estic dient de memòria i sense rumiar, eh?

Comentari [U168]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: És això, és això.

R: Podria ser que hi hagués alguna cosa així... no sé què passa a ...//oc..., voldria saber què passa a ...//oc..., sospito que no, però voldria saber-ho. Què

més?. A quines altres portes aniria a trucar, jo?...Aniria a veure ...nom... com està, per trucar portes no quedaria, eh? Ara, portaria, i aquí hi dedicaria hores, jo. Un bon instrument de detecció. Aquella vegada que vaig anar a ...lloc..., em vaig adonar que em faltava una eina. No n'hi havia prou de parlar amb la gent..

Comentari [U169]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: Indicadors.

R: Aquesta és la paraula. Indicadors. Més que indicadors, una eina. Que em permetés detectar ràpidament què. Aniria a buscar aquelles escoles que s'han acollit als projectes aquests d'innovació. En el tema de biblioteques. Per exemple. Haver-se embolicat en un projecte vol dir que algú ha tingut ganes de, com a mínim, d'emplenar un paper, que no és fàcil de vegades. Ha tingut ganes de que allà la biblioteca "pités", no sé per quins motius. Pot ser perquè fos perquè l'AMPA no empenyés, podria ser. Jo aniria a picar més portes...

Comentari [U170]:
MÈTODE

P: Bé, escolta, si en un altre moment se t'acut, ja m'ho diràs.

R: I ...lloc...,? Què en saps després de tot el que ha passat? Atenció, hi ha un altre llibre que jo et recomanaria per fer aquesta tesi. "El Quijote". Ara diràs... "-interjecció-" aquest... El Quijote és un llibre que, clar, l'havia llegit de petit, i ja em va agradar. I ara hi he tornat. M'he obligat a tornar-hi, any del Quijote, toca Quijote, estic disfrutant com un camell. Perquè tota la fauna humana que et puguis imaginar que existeix, està allà retratada. Per tant, tu també hi ets. I jo també. Allà hi som tots. I llavors és clar; el Quijote, que és el protagonista, el "tio" veu gegants. I està convençut que allò és un encanteri. Vull dir que el "Sancho" no pot veure gegants, perquè ell no ha patit aquest encanteri. Però ell, que pateix aquest encanteri, veu gegants i per tant els ha de combatre. Llavors sovint ens passa que ens entusiasmem tant amb un tema que veiem gegants. I hi ha molins. És més: segurament s'han de veure gegants per poder moure els molins. No sé si m'explico... Hi ha un punt d'autoengany, si li vols dir així, que és necessari per viure. Perquè si veiéssim,... o sigui...

Comentari [U171]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: Però que siguis conscient de l'autoengany. Jo vull que això sigui així i serà així..

R: Sí, Sí, tot això són fenòmens no a evitar. Són a ser conscient que existeixen. No és... no, no, no... no ho fem. Al contrari. A veure, si realment tinguéssim un mirall i veiéssim la realitat, no una imatge de la realitat, no faríem res. Encara estaríem en una cova. N'estic convençut, d'això. Algú s'ha d'il·luminar en un moment determinat. Un punt d'il·luminat hi ha d'haver. És a dir, tots segurament hem de tenir un punt de Quijote, un punt de Sancho, un punt de cada cosa,...

P: I jo dic sovint que jo capellanejo....

R: No, no, jo ja sóc catòlic practicant... Ja només em falta ordenar-me... Tot això veia de...//oc...

P: Una tesi retrospectiva me la van desaconsellar perquè el temps em podia trair.... a mi i a l'altra gent que pogués entrevistar, de l'època..

R: I a més a més, acabes conservant les coses bones. Jo, a aquelles escoles que no en sé ben res de res, també hi aniria. El problema és triar l'escola que vols analitzar...

P: Vejam si després d'aquesta roda d'entrevistes hi ha punts en contacte. Ja t'ho diré.

R: Tu quan estaves a formació, quan estàvem a formació, deies que no teníem ni els millors ni els pitjors clients. Doncs alguna cosa d'això hi ha, no?

P: El millor no el coneixem.

R: El millor no el coneixem.

P: El que passa que el millor treball en equip ha de ser vistós, eh? El treball individual pot passar més o menys desapercbut.

Comentari [U172]:
TE-TI

R: L'escola de Sant Hilari. Me l'he deixat. El problema que tens ara, a l'hora d'anar a la realitat, has d'anar amb una eina. Perquè sinó, no veuràs res. És dir, si tu busques or i no tens l'eina que el detecta, estaràs en un lloc que està ple d'or i no el veuràs. I n'hi ha d'haver, d'eines.

Comentari [U173]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [U174]:
MÈTODE

P: Aquest serà un treball acotat. Necessàriament. Això em porta a dir que ara, en aquest procés que estic fent, decidiré quina escola. No decidiré “vaig a veure si allà hi ha...” sinó “vaig a veure què passa allà”. Sigui el que sigui. A risc que no sigui la millor. Llavors, la tesi és....”a la vista d’aquestes persones, aquesta és una possible. Me la miro i surt això.”

R: Estàs buscant agulles en un paller. D’això n’ets conscient.

P: Perfectament.

R: Tu te’n recordes el QUAFE, quan van fer el QUAFE en José Antonio López i en Pere Darder. De fet, en José Antonio López. Va buscar les escoles de ...//oc... perquè li havien venut el que venem sempre a ...//oc...: que ...//oc... és “collonut”. I va quedar parat: aquella era una altra persona que tenia clar què era el TE, què significava.

1.2. Transcripcions categoritzades de les entrevistes a mestres.

ENTREVISTA 3.

P.: “Total, la pregunta és: Tu consideres que sí que es treballa en equip aquí, o no?”

R.: “A veure, la contestació en general i global, et diria que sí. El que passa que és clar, hi ha espais, i equips que treballen amb una... en equip, que treballen d'una manera més espontània, i pot haver-hi gent, i persones, és clar som trenta i escaig, hi ha moltes, que ho tenen més difícil de treballar en equip, no?. Llavors, per exemple, clar a veure... la meva experiència recent, jo l'any passat era tutora de cicle mitjà, jornada complerta, però l'any anterior vaig demanar una reducció de jornada, per interès personal, i anteriorment estava a l'equip directiu.

Per exemple, jo, la meva experiència d'equip directiu va ser totalment de treball en equip. I érem... i per mi va ser una experiència molt positiva, i molt bona, no?

Comentari [U175]:
VALOR TE

La gent que vaig estar, vaig estar, em sembla que més o menys, hi havia una persona de cicle superior, que era la ...nom... ; una persona de cicle mitjà, que ara la ...nom.... Anteriorment amb la ...nom... hi havia hagut ...nom... de l'aula d'Educació Especial. I després hi havia ...nom... d'Infantil. El Departament no ens deixava, però vam fer dos anys junts, va dimitir un, dos anys l'altre,... Perquè ens sentíem més còmodes essent quatre, no? I l'altre és la ...nom... que en aquell moment estava a l'aula d'acollida...”

P.: “I teníeu com quatre càrrecs diferents, o no?”

R.: “No, el de Cap d'Estudis el feien entre dues. Però, també ens vam repartir una mica les feines diferents. A veure... vam dir: “Va, entre tots hem de fer això. Jo assumeixo això, ho poso a la Cap d'Estudis, però ho assumeixo jo com a Directora; això ho poso a Secretaria, però ho assumeixo jo,...”. I ens vam repartir les hores entre quatre. I ens vam sentir molt bé, i l'experiència entre totes quatre, allò... parlar de a posteriori, doncs... molt bona, molt interessant.

Llavors és clar, dins dels cicles, jo què et diria a veure... El cicle superior és un cicle que es treballa molt en equip. Pel que veig, però jo m'acabo d'incorporar aquest any al cicle superior, no? Pel que veig de portes endins, però també el que veia quan no era en el cicle.

Comentari [U176]:
TE AL CICLE

En el cicle inicial, hi ha hagut unes dificultats, una inestabilitat de persones, al llarg dels últims anys, i ha costat fer equip de cicle, no? Però en canvi, hi hagut moments en què els paral·lels treballaven molt en equip, perquè és clar, una cosa es treballar com cicle, i una altra cosa és treballar amb algú en paral·lel. I sí,

Comentari [U177]:
TE AL CICLE

però és clar, depèn també molt del moment, de si arriben... Ara, per exemple, al cicle inicial hi ha dues persones que són noves d'aquest any, que havien estat

Comentari [U178]:
CONDICIONANTS TE

l'any passat a mitja jornada com interines, i... torna a haver-hi una mica de... de tomb... en el sentit de que sembla que... que sí, que s'està treballant com molt en equip, no?

I llavors cicle mitjà... és allà on hi havia estat jo últimament, depèn, sí i no. Vull dir, és difícil, d'acabar de definir..."

Comentari [U179]:
TE AL CICLE

P.: "Depèn, bàsicament, de que les persones estiguin estables en el cicle? O depèn d'altres factors això?"

R.: "No, depèn,... depèn. Depèn de persones, i l'estabilitat hi juga una mica. Per exemple, en un cicle inicial hi havia molt poca estabilitat, aquests últims anys."

Comentari [U180]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Home, amb tanta gent que va canviant cada any és difícil."

R.: "Sí, i la feina era ajudar a aquestes persones a entrar en la dinàmica de l'escola. Llavors, hi havia més treball de paral·lels, com equip, que sí que treballàvem conjuntament. Però es clar, més de traspàs, de dir: "Va, jo em fio de tu, per què tu ets la persona que va a l'escola, fa més anys que hi ets i tens una experiència...", "i jo porto el que puc", no? Sí que anaven de bracet. És clar això no fa equip. Anar de bracet no n'hi ha prou per fer equip."

P.: "És més el dia a dia, no diguéssim...?"

R.: "Sí, molt el dia a dia, i coordinar les activitats, però es clar, es que és com fer un foc amb brins petits, no? No pot fer caliu d'equip."

Comentari [U181]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Se surt del pas?"

R.: "Es va sortint del pas, però això sí, jo sempre he vist una bona disponibilitat, de la gent del centre, en general, dels que hi son de temps, o dels que hi som de temps, allò... a compartir. Bé, a obrir les portes, i dir: "Va, anem plegats, puja al carro tan bé com puguis". I la bona disponibilitat de la gent que arriba també. Tothom se sent aclaparat eh... Tothom va així."

Comentari [U182]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Van sortint factors que són comuns en altres entrevistes eh..."

R.: "Suposo..."

P.: "O sigui el fet de que la gent està disposada, bàsicament, a treballar en equip. Això és important."

R.: "La gent té una bona disponibilitat."

P.: "Treballar en equip, vull entendre, que és compartir les coses i obrir la porta, diguéssim..."

R.: "No, no és..."

P.: "D'alguna forma... És més que això... ?"

R.: "Això és més..."

P.: "Això és el començament..."

R.: "Per començar ha d'haver-hi bona disponibilitat..."

P.: “I un cop has obert la porta i has explicat el que fas...?”

R.: “Bé, tirar endavant, plegats. Decidir les coses plegats, fer-les plegats...”

P.: “Quines coses?”

R.: “Des del dia a dia, des de posar-te d'acord, doncs, no sé..., segons quins tipus de valors vols donar en els nanos, discutir sobre aquests temes, d'eixos transversals, de com actuarem davant un... no sé, petit conflicte que hi hagi entre nanos,.. Bé, “Avui t'ho elaboro jo, perquè m'hi trobo jo”, “o l'elabores tu...”, o sigui; assumir, encara que no siguis el tutor del nano, doncs, elaborar aquell conflicte que ha sortit a l'hora d'esbarjo, o... jo que no sóc tutora, doncs, fer el seguiment amb aquell nano, amb aquelles famílies, amb aquells mestres,... Jo entenc que és més que això, més que programar i escriure, vull dir: “Fem això, i demà farem allò...”. Poder fer servir el programa plegats, amb el curs paral·lel, o amb el mateix cicle.”

Comentari [U183]:
CONCEPTE TE

P.: “Així doncs... situaríem el treball en equip més en l'àmbit de la macroprogramació, diguéssim, del disseny gran, que no pas en el currículum de com farem la suma i la resta, diguéssim...”

R.: “Sí, és important la part del currículum, però l'altra no la podem oblidar. Jo no sé quina et posaria davant. Allò important és fer-ho. A veure, a més a més, goita tu..., jo puc tenir més facilitat en un àrea, que en una altra. I dius: “Doncs d'acord goita, jo d'alguna manera tiro endavant i et faig la proposta de l'àrea de Naturals”, és a dir: “Va, farem això, farem allò altre...”, i després ho pactem plegats, no?. Dir: “Goita, aquesta activitat, o aquesta altra, com la fem?”... , parlem de les colònies, no?”, doncs “D'acord, jo m'ocupo més de quin tipus d'activitats farem a les colònies, quin tipus de revisió farem a les colònies,...”. Però llavors haurem de decidir-ho plegats, no? Tenir la confiança de dir: “D'acord, tu ja hi rumies, jo rumio amb una altra cosa, i després ho acabem de posar en comú, no?”

Comentari [U184]:
CONCEPTE TE

P.: “Llavors, per dir alguna cosa, per il·lustrar-ho, no? En una reunió ordinària, normal, de cicle de què es parla? Quins temes entren?”

R.: “A veure, hi ha algun tema, no et sabria dir la memòria última, no?...”

P.: “Bé és igual no...”

R.: “Ja hi ha algun tema que ve donat per la reunió de coordinadors, no? Que són temes des d'acabar de lligar horaris, enviar-los al Departament, això és allò de l'últim dia, de quatre hores... Però llavors hi ha temes com dir, a veure...”

Comentari [U185]:
TE COORDINADORS

P.: “La reunió pot ser dura en aquest sentit, no?”

R.: “Sí... bé, no sé si dura o... absurda. Deixa-m'ho dir, encara que quedi gravat eh...”

P.: “Si, si, si, si...”

R.: “A veure, llavors temes com dir, a veure, pactem activitats de sortides, quan ens pot anar més bé veure... si es va a veure alguna activitat de teatre, o no es va a veure una activitat de teatre, o sigui d'activitat lúdiques pels nens; per exemple, ens estem plantejant el tema dels informes, no acabem d'estar satisfets del producte final dels informes, que els fem oberts...”

Comentari [U186]:
TE COORDINADORS

P.: “Del marc, diguéssim...?”

R.: “No, els fem oberts, oberts i redactats. Bueno, picats, però redactats a mà. A partir d'uns ítems que més o menys havíem consensuat, però ens sembla que el producte final, quan el rep el pare, no acaba d'entendre allò que volem dir. I ens estem plantejant si canviem, si es canvien o no es canvien.”

P.: “Això és un treball de cicle?”

R.: “De cicle. Cada cicle s'està qüestionant si està satisfet amb els seus informes, i llavors pot ser que un cicle digui: “sí, continuem com estem...”, i pot ser que un altre digui: “No, nosaltres ara volem fer un ítems tancats”. Llavors parlaríem al claustre, i es decidiria...”

Comentari [U187]:
MÈTODE

P.: “O sigui el procediment és treball de cicle i després treball de claustre, posant en comú el cicle i el claustre, és això?”

R.: “Posar-ho en comú, el que passa que posar-ho en comú no vol dir que tothom hagi de decidir el mateix.”

P.: “Ah... pot ser que s'acabi amb models diferents?”

R.: “Per exemple, podria ser... Fins ara no ha sigut, però a la millor aquest any... O sigui, per una part, pel que he anat veient anys ençà, intentem consensuar uns mínims, però, sense privar d'allò que a vegades va bé, que a aquell equip li funciona.”

Comentari [U188]:
MÈTODE

P.: Per tant no s'aplica allò que la majoria veu bé...

R.: “Sí... però seria una mica absurd, no? Perquè tothom li va bé l'informe d'una manera, o sigui, aquell cicle que no hi ha manera que els hi funcioni aquell tipus d'informe l'haig d'establir jo.... O sigui, hi ha coses que sí que val la pena, que siguin decidides amb claustre i que tots tirem per allà mateix, però es clar...”

Comentari [U189]:
NECESSITAT TE

P.: “I els temes de claustre?”

R.: “Els temes de claustre, a veure... es clar... és que aquí a l'escola hi hagut un... Val, jo vinc, a la meva arribada a l'escola, quan érem una sola línia, que érem setze o divuit mestres...”

P.: “Hi hagut un canvi aquí...”

R.: “A trenta i escaig. Llavors, aquest procés, et dona una sensació..., o sigui, en aquell moment, et senties claustre, feies unes discussions pedagògiques de

claustre, portaves aquests temes d'informes, els havíem tractat en claustre; quins temes s'han de tractar a les assemblees de classe, quins temes... Feies una posada en comú, i llavors discutíem, o llavors igual durant mitja hora, ens reuníem un de cada cicle, i discutíem una mica com tirar endavant aquell tema, no? És clar, això és una vivència de claustre que la gent que fa anys que som aquí la teníem. I ara, al anar augmentant, a la meua època de direcció per exemple això..., vaig tenir una sensació de que es diluïen moltes coses, però és clar, és que vam estar passant de divuit, vint mestres a trenta i escaig. I tens una sensació de que... de que perds identitat d'escola, i has de buscar altres espais, altres mecanismes que ens satisfacin, i ens permetin això, no? La discussió pedagògica, un tirar endavant el projecte de teatre, les comissions de dotze a una, tot això. Això d'augmentar el número de mestres en el centre, es perden complicitats. O sigui... jo me n'adono, jo no tinc ara les complicitats, amb ningú de l'escola, com quan érem quinze o setze.”

Comentari [U190]:
CONDICIONANTS TE

P.: “O sigui el número determina molt?”

R.: “Jo penso que sí. Veure... jo penso, a partir de la meua experiència, jo apostaria per escoles amb una línia. O sigui... si a mi... si jo pogués dir-ho, demanar-ho, i em poguessin escoltar, diria: “Escoles d'una línia, i si alguna té algun “bony”, “vale”. Però mai arribar a escoles de primària, almenys, amb dues línies. I menys, amb tot això de la sisena hora, i amb tota la flexibilitat horària de les mitges jornades que tenim ara els profes, perquè els dilueix la tutoria, es dilueixen les complicitats amb el teu company, un número quinze, divuit, és un número... vint!, molt maco, per entendre'ns. Clar, ara vols fer un claustre, si tothom vol dir alguna cosa, amb un minut, dos minuts i ja arribat l'hora. O sigui, no pots expressar les teves opinions, no? No pots sentir l'opinió d'un... d'Infantil que s'expressa així amb el cor...”

Comentari [U191]:
CONDICIONANTS TE

P.: “No hi ha temps físic...”

R.: “Tot i que la voluntat hi és, no? I es parlen... Per això dius... A veure, a cicle es parlen els temes, i llavors a vegades, portant-los a claustre s'acaba de decidir si ens sembla que és un tema que tots hem d'anar per allà mateix, s'acaba de decidir en el claustre, a partir dels comentaris que fan els coordinadors, com a portaveus. Sempre hi ha l'oportunitat de donar la teua visió personal, si et sembla que no ha quedat prou destacada, però es clar, a vegades serveix per informar, dir: “goita, nosaltres al nostre cicle hem decidit que acabaríem fent-ho així, no?”.

Comentari [U192]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U193]:
TE AL CLAUSTRE

Un espai de comunicació, però de decisió, no pot ser-ho. S'ha anat perdent, o

Comentari [U194]:
MÈTODE

sigui, les grans decisions a l'escola no... s'han anat perdent de fer-les en claustre.

I per altre part, era un espai que t'unia molt, no?"

P.: "O sigui un debat que feia el claustre pel cicle sense la capacitat de decisió, no? Vols dir que pot acabar prenent decisions no exactament idèntiques a la resta de cicles..."

R.: "Sí... el que passa és que es consensuen en claustre. O sigui, es parlen en claustre, s'expliquen, que tothom ho tingui clar per si, bueno, també per poder justificar les..."

Comentari [U195]:
TE AL CLAUSTRE

P.: "Aquestes reunions de cicle es fa alguna documentació general, recull d'acords, o..."

R.: "Sí, sí, sí..."

P.: "Això existeix, no?"

R.: "L'ordre del dia l'escriu la coordinadora, en principi... per exemple, ara ja està corrent, no? El de la setmana entrant. Ella passa un paper amb la possible ordre del dia, que tots ho sapiguem, els del cicle; i llavors hi afegim lo que ens sembli. Jo vaig afegint... això va sortir aquí sota, d'anys ençà. Fent neteja de... i bueno... ja ho he passat, i ara no sé quin dia, vindran aquí, vindran...no. Vindran... cadascú a de venir a buscar lo seu, són coses d'altres anys, cicle superior, de viatges..."

Comentari [U196]:
REGISTRES

Comentari [U197]:
MÈTODE

I bueno, tothom hi afegeix el punt, no? No sé, ara cares al teatre, la ...nom..., teatre sisè, no? I llavors és veure qui li pot anar donar un cop de mà a pintar als nens quan es disfressen, qui pot fer fotos, qui... si necessita, no ho sé, alguna cosa en concret, doncs... i afegim el punt que faci falta i llavors se'n parla."

P.: "M'agrada que un dels temes que has tret al començament ha estat el tema de l'angoixa."

R.: "Sí... angoixa... és per... bueno es porta un ritme estressat."

P.: "I això és degut a la col·laboració, diguéssim, a les ganes de col·laborar, i a les reunions..."

R.: "Mira una mica tot. Per una part la... bueno angoixa, el ritme trepidant."

P.: "Si és angoixa, o és alguna cosa d'estrès, o..."

R.: "Sí, sí... es va així. A veure, o sigui l'escola, jo penso que està oberta a canvis, hi ha coses noves, hi ha... i la gent no sap dir que no, a les coses. O sigui, jo penso que... et diria que el 99% de l'escola és vocacional, que faci de mestre, eh... vull dir... Llavors què passa? O sigui la gent, li ofereixen una cosa i diu: "Ostres sí, que interessant", val; "Ostres sí, que no sé què..."; "Aquest projecte el de la biblioteca, el de les Ciències, el de...". I llavors, diu: "Vale...",

Comentari [U198]:
RITMES

però té això, va sumant i no va restant res. El mateix et passa, doncs... amb activitats a classe, no? O sigui, ara hem començat a deixar de tenir algun llibre, però normalment s'anaven comprant bastants, bé bastants no, pocs, varis llibres, el de Llengua, el de Matemàtiques,... Però, a més a més, racons de llengua individualitzats; Matemàtiques, problemes individualitzats; Càlcul..."

P.: "I a més a més el llibre..."

R.: "Sí, i llavors què passa? La responsabilitat o no, del mestre de dir: "Ostres si els hi faig comprar un llibre, almenys que els pares vegin que el faig servir...". perquè sinó com justifiques una despesa així, no? I després, allò que dius: "Va..."; i costa, o sigui, la gent s'apunta, jo diria que per un fet vocacional, i per il·lusió, i per ganes de fer, de treballar d'aquella manera, a fer altres coses diferents del dia a dia, del que et pot venir marcat curricularment per un llibre. Clar, el tema de l'assemblea, són hores que si vols tu ara ja es poden posar dins de l'horari. Però quan no s'hi podien posar també hi eren. També es feien.

El tema del teatre, són unes hores de diferents àrees curriculars, que d'acord, però que per posar en escenari un obra de vint nens, hi ha la part d'organització, la part d'interpretació... Això ho fas en horari escolar, és clar, a veure... doncs, això també ha de restar alguna cosa de l'altra. M'entens? Quan estaves en un conveni... doncs el mateix... aquella activitat específica del conveni que comparties doncs... la feies... Clar, llavors vol dir... i després és una mica això, no?"

Comentari [U199]:
TEATRE

P.: "O sigui, la sobrecàrrega que hi ha, com si diguéssim. Més que pel treball en equip, perquè hi ha molts projectes i moltes coses que..."

Comentari [U200]:
RITMES

R.: "Bé, però és clar, ho has de coordinar-ho molt eh... a no ser una cosa individual... O sigui, el treball en equip et demana més coordinació. Tot i que l'eficàcia, els resultats, poden ser molt millors."

Comentari [U201]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Sí?"

R.: "Ah, jo n'estic convençuda..."

P.: "És una condició llavors?"

R.: "Bé no, bé... ho he experimentat. Simplement és una convicció..."

P.: "Una pregunta que no t'he fet, perquè es dona com a òbvia, però que s'ha de fer... A l'escola millor el treball en equip que l'individual?"

R.: "Sí, a l'escola i per tot arreu."

P.: "Quin motiu posaries?"

R.: "Home, a veure... els defectes que pot tenir un, poden quedar d'alguna manera, solventats per qualitat o disponibilitats d'un altre."

Comentari [U202]:
TE-TI

P.: “He fet preguntes semblants a persones diferents, hi ha respostes que matisen molt bé eh...”

R.: “Potser la vivència és la mateixa. Per exemple, jo si no hagués tingut l’equip que vaig tenir, no hagués acceptat la direcció. O sigui, jo... la gestió no és lo meu, eh... Vull dir, hagués volgut només estar a la classe, fent de tutora, que no pas estant amb la gestió. El que passa és que, bé... hi havia estat de Cap d’Estudis, amb l’...nom... en l’època aquesta que érem divuit, vint, fa uns catorze anys. I bé, em va agradar, em vaig sentir bé, allà amb ...nom..., en aquell moment jo era Cap d’Estudis, i la... i en ...nom... de Secretari.”

...

R.: “No, una de Cap d’Estudis, i ara recentment... en dos equips diferents. I llavors bé, allò que dius... toca un relleu... i dius: “Ostres potser sí, pots posar-hi el teu granet de sorra a l’escola”, no?. Fa anys que la coneixes, tot plegat... a nivell familiar, ja tens la mainada grandeta, perquè ja saps, ja veies a venir que et demana més hores del compte... I bé, d’alguna manera vaig dir que sí, però que tenia ganes de buscar... a veure, un equip... si trobava un equip per tirar-ho endavant que sí. I bé... podria haver-hi hagut en comptes d’aquestes quatre... amb altres persones hagués pogut ser diferent, perquè tinc afinitats amb molta gent, no? I... però jo ho tenia claríssim, si no m’hagués sentit còmoda amb l’equip, no m’hi hagués posat. Perquè necessites... a veure, ho necessites... A part de que beneficia que siguis sis persones diferents, i amb perfils una mica diferents, però que siguis capaç de... Jo sí, potser també vinc del món associatiu, i el treball en equip ja l’havia experimentat prou a l’escola... els agrupaments d’escoltes,... i sembla que no... bueno, jo hi veig una mica...”

P.: “O sigui, millor el treball en equip que l’individual, segur... En treu benefici el mestre o el nen d’això?”

R.: “Jo penso que tots.”

P.: “Almenys, de l’escola de ...loc..., quin... o sigui, com noten el treball en equip? O sigui, què noten o notarien, o què notarien que no noten? Diguéssim... Com es pot arribar a imaginar això...”

R.: “Sí, no... jo penso que sí que es nota, el que passa és que és clar, en tot cas t’ho haurien d’explicar ells. A vegades algun nano que et ve de fora de l’escola, allò que diu... fa algun comentari: “Ah sí? He de venir a parlar amb tu d’aquest problema? Doncs el meu tutor és aquell...”. Sí, per exemple, comentar... o en les assemblees, també quedem una mica sorpresos, no? De dir: “Ah tu també aixeques la mà per opinar?, tu fas de mestre, saps? O sigui, però es clar, en assemblees, no només en el grup classe, sinó.. “Això ho parlarem amb els

Comentari [U203]:
TE NENS

companys del costat”, “Ah vale...”. Anem de colònies junts, eh... o sigui, la vivència jo penso que sí, no? I amb el treball de classe també, penso que... bueno, jo és que d'una manera espontània, poc que troben estrany si jo entro allà... Bueno, perquè aquest any a cinquè hem fet tres grups, són dues classes de cinquè, però fem tres grups de Llengua. Hi ha quatre hores que hi vaig jo, i fem tres grups en comptes de dos. I si un dia ell no...”

...

R.: “No, heterogenis, barrejats, però amb quinze nens cada un, per poder...”

P.: “Més manejables...”

R.: “Més manejables, però hi ha unes quantes dificultats grosses, llavors vam proposar això. Hem estat l'únic cicle que ho hem fet, però hem dit: “Tu, en comptes de fer, jo anar fer reforç, que no m'han donat tutoria aquest any, jo anar fer reforç unes hores amb la ...nom... , unes hores amb la ...nom..., ens plantegem aquestes hores, fer tres grups de les dues classes barrejades, de diferents nivells, i per tant vol dir que jo que ara a la meua classe tinc en tinc tres o quatre d'aquells que pràcticament totes les activitats les necessiten més acompanyades, no? Més dirigides. Doncs si un dia jo entro a l'altra classe i dic: “Bé, avui en comptes de venir la ...nom... vinc jo...”; Cap sorpresa, vull dir, forma part de la normalitat, no? O si un està malalt, o aquell dia ha de marxar una hora abans perquè ha d'anar al metge, entro en allà... i bueno...”

P.: “O sigui en tens pauta amb la col·laboració dels mestres, diguéssim...”

R.: “Sí, bé, i amb el teatre; la música, els decorats, la plàstica, el tutor, el de gimnàstica que si convé també assaja la dansa, que amb el de música no hem tingut temps... vull dir... ara quan assagen, bé doncs fem... hauries de venir algun dia a veure'ns...”

P.: “Oh, jo si em convides sóc capaç de venir en qualsevol moment eh... Per mi...”

R.: “El divendres a la tarda... aquest divendres n'hi ha...”

P.: “Ah si...? Quan parlàvem de què amb els cicles és més difícil fer equips si la gent és nova o si la gent canvia massa sovint, això queda clar que és un inconvenient o una dificultat per treballar en equip, però, entenc que no és l'única dificultat... N'hi ha alguna altra de dificultat? A part de què... a part de la...”

R.: “Inestabilitat...”

P.: “Exactament...”

R.: “Home no ho sé, per exemple Educació Infantil, que abans eren sis, ara són vuit, deu, ... Han de ser una altre dinàmica, més difícil, diferent. O sigui, s'ha de seguir una altra dinàmica, no? O llavors hi ha les individualitats personals de

Comentari [U204]:
TE AL CICLE

cadascú. No tothom té l'habilitat, o li agrada, o sap treballar amb equip. També s'ha de saber respectar. O sigui, hi ha una habilitat personal o un tarannà personal, no? Hi ha gent que se sent més còmoda treballant sol i gent que..."

Comentari [U205]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Això es doncs el cas, en aquest moment a .../loc...?"

R.: "Jo penso que si... Sempre hi ha algú que li costa més treballar amb equip, allò de dir, tenir la llibertat de dir: "Ostres, jo no ho faria així" o tu ho faries així..."

P.: "El motiu quin deu ser? A què és degut que una persona, doncs..."

R.: "A la seguretat personal..."

P.: "Això no es pot aprendre?"

R.: "Jo penso que sí. Treballar en equip, jo penso que sí que es pot aprendre. Però si no ho han après, podem tenir una mala experiència en algun moment..."

Comentari [U206]:
CONDICIONANTS TE

A veure, jo puc aprendre... jo puc... a veure... jo puc, treballar en equip, no?. Puc compartir de paral·lel amb una persona que no sap treballar en equip, m'hi he trobat, eh... i bé..."

P.: "I és possible sempre fer alguna cosa?"

R.: "Si... no forçar segons què... segons què no... A veure, si... si jo et conec, i sé que tu, no hi ha maneres, ja sé que no ens entendrem, doncs, per segons què, no ho forçaré. Però... bé, intentaré posar fàcils altres coses. "Què et sembla, fem això?", "Si...", "Vale, no sé què...". I un altre dia em vindrà aquesta persona i em dirà: "I si féssim això d'aquesta manera?". I bé, potser no m'agradarà tant, però en faré un altre ús... Potser diré: "Bé, jo... jo en faré la meitat, o jo...". M'entens? Però tampoc despreciar-ho."

P.: "O sigui, impossible treballar en equip amb una persona no ho és mai?"

La pregunta és molt extrema eh..."

R.: "És molt extrema... Home, si un es tanca en banda sí... no en treballaràs mai. Potser allò altre serà més bo, però es deixa de tant en quant... No! Vull dir, a veure, una cosa és treballar en equip, i una altra cosa és voler-te entendre mínimament. "Tu, jo no tinc per què haver de treballar en equip amb tothom", però ens podem entendre, i podem fer una feina semblant, que no sigui conflictiva, i..."

Comentari [U207]:
CONDICIONANTS TE

P.: "O sigui, no fareu un caliu..."

R.: "No farem un equip, però podem treballar semblants, i podem anar de colònies plegats, i podem fer una reunió de pares plegats, i no contradient-se en la manera de comunicar-nos tu i jo, que no creï suspicàcia amb les famílies, això si que..."

Comentari [U208]:
CONCEPTE TE

P.: "Amb la major part de les persones de l'escola, avui en dia, el nivell en què estan és... el nivell de fer equip? No parlo només del nivell de..."

R.: “Sí, sí, sí, sí... Jo diria que sí. Pel que conec, i els nous que han arribat, i...”

P.: “I en tot el temps que portes a l'escola, ha sigut d'aquesta manera sempre? O... ha tingut una evolució... A part de l'evolució, el mèrit que té. A part d'això?”

R.: “Jo diria que el tarannà... O sigui... sí, que sí. Ganes de treballar en equip, de fer les coses conjuntament i de... penso que no es tirarien endavant coses que s'estan fent a l'escola si no hi hagués un tant per cent elevadíssim... no sé, un 90% de les persones que està aquí, que arriba de gust, i que en sap, i que treballa, i que se sent còmoda. Poc que ho fariem tot això, aquestes comissions de dotze a una, qui les faria? I jo... Bé, és clar, també ens ve la part d'història, del centre, que també dius: “Ostres...”.”

P.: “Marca una mica...”

R.: “Marca.”

P.: “Per positiu?”

R.: “Per positiu... sí, sí, sí... I... bé...”

Comentari [U209]:
CONTEXT

P.: “Tu vas treballar en alguna escola a part de la de ...//loc...?”

R.: “Sí, jo havia estat. Mira, el primer any a ...//loc..., hi havia hagut una... una diàspora allà a a ...//loc.... El meu primer any... No. El meu primer any a ...//loc.... El segon any a ...//loc...., després ...//loc...., i llavors dos a ...//loc.... després vaig venir aquí.”

P.: “Gironès, Aragó...”

R.: “Aquest sí...”

P.: “A les altres escoles que vas veure a part de la de ...//loc..., es treballa diferent que aquí, o no? Com ho recordes?”

R.: “Molt diferent, molt diferent.”

P.: “Molt diferent.”

R.: “Sí.”

P.: “Quines diferències són?”

R.: “Es clar, jo vaig estar un any, un any, un any... això també... per això...”

P.: “Però veus les coses com van...”

R.: “Sí, veus com van. L'any d'...//loc.... era el primer any de fer de mestre, vaig al·lucinar bastant perquè hi havia hagut un, una disbauxa... i hi havia gent que no es saludava, eh... i, bueno... Després, a ...//loc...., no. Hi havia hagut una diàspora, i la gent que hi havia, bueno... bé, es respirava bon ambient, estava a cicle inicial, en ...nom... i jo... i bueno, hi havia en ...nom, ...nom, eren especialistes... Vull dir que... no, bé. Tinc un bon record de l'any que vaig estar a ...//loc.... Les dones que hi havia també eren maques... Després, ...//loc...., vam estar... Treball en equip de mestres...”

Comentari [U210]:
COMPARACIÓ ESCOLES

La meva vivència en treball d'equip de mestres amb... d'allò... és aquí.”

P.: “A ...//oc.....?”

R.: “Sí.”

P.: “I és clarament diferent de la resta de coses que has vist?”

R.: “Sí, la vivència de treball en equip sí. A ...//oc..... bueno, no, tampoc.”

P.: “Amb tot aquest tema de l'equip, de la col·laboració, la participació, la implicació, lo que tu vulguis, la qüestió del lideratge com està, com la veus?”

R.: “Lideratge en el Centre?”

P.: “En un equip.”

R.: “En un equip...”

P.: “En un equip de cicle, de paral·lels, de claustre, de comissió...”

R.: “Però què m'estàs preguntant? Si hi ha líders? Dintre de l'escola...”

P.: “N'hi ha, n'hi ha d'haver, com són, com surten, no n'hi ha?. Aquí hi ha opinions molt, molt contraposades, eh... Des de gent que opina que... doncs, millor que no, a gent que opina que només faltaria que no ni hagués.”

R.: “Jo penso que... en un col·lectiu... A veure... jo penso que ha d'haver-hi lideratge en un col·lectiu. Un lideratge però que sigui positiu, sinó que sigui un lideratge... En un grup, està bé que hi hagi líders, eh... Pot haver-hi algun líder positiu, pot haver-hi algun líder negatiu. I... però estàs preguntant si hi ha diferents líders, lògicament, en un col·lectiu de trenta quatre persones, hi ha diferents personatges, no hi ha líders clars enfrontats, però hi ha líders diferents.”

P.: “I a part d'això, aquella filosofia que diu “Bé entre tots ja ho farem tot”...? Un equip funciona així, “entre tots ja ho farem tot”, i que ningú passi davant, perquè un dia ets tu, i un sóc jo... i tal i qual? O és “algú ha de marcar la línia”? La pregunta seria aquesta.”

R.: “Jo penso que s'ha de marcar una mica. Costa...”

P.: “Costa...”

R.: “Costa precisament, perquè avui la marco jo, i demà me la pots marcar tu. M'entens? I...”

P.: “I ara, pensant amb els cicles que hi ha a l'escola, diferenciadament un de l'altre, diguéssim, en tots ells hi ha un lideratge clar, en aquest moment?”

R.: “Dintre el cicle?”

P.: “Dintre el cicle. O sigui, podríem identificar, no et demano que ho facis eh... Podríem identificar a cada cicle, una persona o unes persones de referent, de dir: “A veure, aquests són els que porten el cicle...”?”

R.: “Home, la gent que fa més temps i porta més anys a l'escola, d'alguna manera, és una responsabilitat que ja assumeix, i si l'equip directiu li demana:

Comentari [U211]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [U212]:
LÍDER

Comentari [U213]:
LÍDER

Comentari [U214]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

“Escolta’m, agafa els dos anys seguits a la coordinació per donar estabilitat...” La gent ho acaba fent. Jo per exemple, jo vaig demanar-ho, la gent concreta, per tots quatre anys no, però almenys per dos anys al començar... i la gent no et diu pas que no, no? I... per lo que he vist també.

Ara, llavors, els cicles tampoc tenen una visió única. Llavors per dir: “Lideratge de cicle n’hi ha...?”. No, perquè també hi ha gent diferent. Ara, el fet de... que hi ha hagut èpoques que dius: “Aquest anys agafo jo... l’any vinent ho agafa un altre, cada any repetiu...”. Jo amb això no hi veig premi. Jo vaig demanar per exemple, això: “Agafa... per què no intentes agafar la coordinació per aquests quatre anys d’equip directiu i tal...”, “És que quatre anys...”, “Bé va, doncs dos...”. I vam pactar-ho, però llavors i va haver algú que va dir...”

Comentari [U215]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “Establir la responsabilitat clara de...”

R.: “Sí, jo vaig demanar-ho. Vull dir... per què...”

P.: “Si vols fer-ho, ha de ser d’aquesta manera...”

R.: “Sí... El que passa és que no vaig imposar-ho. A veure, si m’arriba a dir que no... no passa res. Però en principi...”

P.: “És el que tothom, o sigui... coordinar algun dia o altre.”

R.: “Jo a segons qui, no li demanaria. Jo penso que... que no. Segons a qui no li demanaria.”

P.: “I així, que millor que no ho faci per la raó que sigui...”

R.: “Sí, perquè... bé... perquè pel seu tarannà, no gaudirà fent la feina, comunicarà diferent les coses... Jo segons a qui no li demanaria.”

P.: “La persona que és capaç de fer... de portar un equip, diguem-li lideratge o lo que vulguis, és igual, de portar un equip, o ser responsable, o fer que allò tiri en davant, a l’escola, és la mateixa persona que fa aquest paper fora de l’escola, diguéssim, o no? O sigui, és una cosa de personalitat o és una cosa del món de la feina? Com ho veus? No sé si m’explico...”

R.: “Sí, sí que t’expliques, sí. És que ara m’estic imaginant situacions per... És clar, contestar molt de pressa... M’estàs demanant que et digui moltes coses...

No... jo penso que hi ha, aviam, hi ha un tarannà de cadascú, i és possible per la mateixa persona que tingui un lideratge aquí en el centre, dins d’un grup d’amics potser també el té aquell lideratge o un altre, no? Vull dir... Però també es podria donar el cas... jo és que tampoc em conec la vida personal de... Però no, jo diria que va bastant...”

Comentari [U216]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “Bastant lligat com si diguéssim...”

R.: “Sí... amb la personalitat de la persona.”

P.: “La personalitat no és una raó que es doni en el context de l'escola, sinó que és així o no ho és...”

R.: “Sí... hi ha un tarannà o una predisposició. A veure, aquella persona que...que no vulgui acceptar cap repte, ja li pots proposar de fer no sé què... la volem carregar de documents... que dirà: “No, no, no...”. I llavors clar...”

P.: “Llavors, si això passés d'aquesta manera, estariem reconeixent que el treball en equip ve condicionat per les característiques de les persones? O sigui, es pot fer si tens aquestes persones, i no es pot fer si no tens aquest tipus de persones.”

R.: “Val, però és que no són ni blanc ni negre. Jo no sóc ni blanc ni negre, sóc... pot haver-hi molts matisos.”

Comentari [U217]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I llavors per què a l'escola de .../loc... sí que es dona això, i en una altra escola no es dona aquest tipus de treball, quan en principi, la composició que pugui haver-hi de persones tan diferent no deu ser des del punt de vista de la personalitat?”

R.: “Jo penso que hi ha moltes escoles en les quals es dona treball en equip. Sí...”

Comentari [U218]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Sí?”

R.: “Sí... jo penso que sí. Jo, fins i tot, pots dir-ho en el claustre eh... ara després els hi diré, quan varen dir: “Oh! És que a en ...nom... de diferents punts li ha sortit que .../loc... era un dels llocs...”. Jo vaig dir: “Ja s'ha informat bé?. Perquè... a veure, jo penso que hi ha moltes escoles, el que potser no se sap, perquè potser no tenen els noms i els cognoms d'aquesta, des del seu origen, o sigui l'“Alzinar”, feia molts anys que havia sonat, i... no sona tant, però, bueno, sota la pols, encara pot surar, no? Perquè hi ha... jo penso que hi ha moltes escoles que treballen...”

P.: “Digue'm...”

R.: “Escoles més rurals, l'escola de...”

P.: “Si no et sap greu, vaja...”

R.: “Però per exemple, jo penso que amb escoles més petites...”

P.: “Per identificar escoles, per veure on havia d'anar, van sortir... A veure, vaig entrevistar a varies persones, van sortir com dotze o tretze escoles. Però que coincidissin, eren tres o quatre escoles.”

R.: “Però potser no tothom coneix totes les escoles, jo que sé...”

P.: “No, segur que no, però bueno...”

R.: “Nosaltres perquè tenim una història de fa molts anys, de fa vint-i-cinc anys, i això alguna arrel ha de tenir... algun pes ha de tenir, però, jo fins i tot, jo penso...”

Comentari [U219]:
CONTEXT

O sigui, el producte final de qui... les activitats potser que es veuen a fora, les dinàmiques de teatres, assemblees, i això, potser les escoles que ho estan fent, i que treballen amb equip, no tenen la consolidació que pot haver-hi en aquí, pels anys d'història. Però és que jo penso que hi ha moltes més escoles, espera és que ara no em surt el nom, quan va sortir a la revista de ...//oc... l'article aquell sobre... El tinc guardat perquè és de l'any 95, aniversari de varies escoles, hi ha dos o tres, hi ha dos o tres que surten que són..."

P.: "Això que m'ha sorprès de què... hi ha moltes escoles amb treball en equip..."

R.: "A veure... jo... vaja... jo ara, per exemple estan en... en aquestes activitats de ciències, o l'any passat allò... Jo penso que hi ha moltes escoles, hi ha molts cicles que treballen... A veure, de tot un treball... Ja hi pensaré, és que ara..."

P.: "No, no, si hi penses m'ho dius, t'ho agrairé moltíssim, perquè ja et dic, intentant identificar escoles que treballen en equip, potser, en aquestes entrevistes posàvem el llistó molt amunt, diguéssim, no? Però a l'última pregunta de la persona en qüestió, escolta'm: "I a quines escoles treballen així?". Hi havia problemes per trobar noms, diguéssim..."

R.: "És per això, els mateixos professors de la Facultat que van de pràctiques, que segueixen practicant, en aquí, en allà, ho has d'haver previst..."

P.: "Doncs... d'aquest col·lectiu, una persona ha sigut entrevistada, i es va trobar igual..."

R.: "...//oc... mateix... ...//oc... mateix, a veure, jo ara li he perdut una mica la pista, no? Abans encara hi havia en ...nom... i tots plegats, allò, em penso que allà si no hi hagués un treball en equip, amb el tema del museu, amb el tema... Allò no..."

P.: "No, no, escolta... la percepció aquesta de que hi ha..."

R.: "Jo no tinc pas la percepció de que som únics..."

P.: "No, no..."

R.: "No, no, de veritat. Vull dir que tampoc l'he tinguda mai. Que som diferents sí. En segons què, no? Però únics, no. A més a més depèn... A veure, per exemple, jo penso que a ...//oc..., en certs aspectes, hi ha un treball de mestres que aquí no hi arribem. No, no és comparable. Eh... i no pas recent eh... Vull dir, ja d'uns quants anys. És com l'escola de la ...nom..., em... La ...nom... està... Bueno, si trobo aquell article ja te l'ensenyaré."

P.: "És igual, és igual, tranquil·la."

R.: "No, si em dones l'e-mail t'escriuré, allò de dir, dos o tres... en temes concrets diguéssim, no?"

P.: “Sí, sí, sí... Doncs goita... l'entrevista era això, bàsicament, o sigui que... jo diria que ràpidament estem, a no ser, que vulguis dir més coses, com aquesta última que m'has...”

R.: “No dubto pas eh... de que hagi fet a la lleugera, no?... però... jo, precisament, a veure, hi ha algun cicle d'aquí que sí, que dius: “Ostres, treballen molt en equip”, jo diria que a Infantil, i cicle superior. Els altres cicles, doncs, bé... per unes circumstàncies o per altres, potser no... no s'han donat les variables com per poder treballar bé en equip. Però... bé, jo penso... no sé... ara estic pensant en alguna cosa concreta de... ...//oc..., o... Per exemple, ahir estàvem a l'escola, ho conec tot eh..., però ahir vaig estar en una escola, a ...//oc..., perquè amb tot això de la fauna de ...//oc..... conec una de les persones que també hi està, i vam anar de visita, ens van ensenyar la bassa, el treball que feien, allò per també nosaltres anar entrant una mica en tot això, no? I hi havia dues mestres d'Infantil, i s'havien muntat la classe, en comptes de tenir, el joc simbòlic aquí, el no sé què allà,... s'havien muntat les classes ben diferents. I passàvem, dilluns, dimecres i divendres en una classe, i dimarts i dijous en una altra, i l'altre mes ho feien al revés. Llavors dius: “Ostres, a veure... a més d'haver-hi un treball en equip, no només a compartir espais, no només a compartir espais...” Però aquí... em va sobtar, no? No vull dir pas que ...//oc... sigui una escola que tal i qual..., això em va cridar moltíssim l'atenció.”

Comentari [U220]:
TE AL CICLE

P.: “Segurament trobaríem moltes petites experiències de treball en equip molt intens i molt vàlid. Però la idea de que una escola, es pugui constatar que més o menys, globalment treballa en equip, és el que... vaja... aniríem a buscar això, diguéssim, no? O sigui, que sembli que el tarannà de l'escola sigui induït d'alguna forma de la línia d'equip.”

Comentari [U221]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R.: “En demanaves molt, i tampoc... i també te n'adonaràs que potser tampoc és tant de treball en equip com les visions parcials, de les diferents persones..., sí o no?”

Comentari [U222]:
CONCEPTE TE

P.: “Eh... les opinions que tinc són diferents, són diferents, i està molt bé que siguin diferents, sortirà una cosa molt completa penso jo...”

R.: “No... per exemple, tot i això, jo la vivència de treball en equip, aquí a ...//oc..., la tinc de... la forta, la que m'ha deixat empremta, la tinc dels primers anys d'estar aquí.”

P.: “I es podria identificar algun dels factors que ho va determinar això? o no?”

R.: “Jo diria que hi havia bastants més líders, i al ser menys, més complicitats. Més espais per crear complicitats. Hi havia més homes, no vol dir res, però... bueno, hi havia en ...nom... , un ...nom..., un ...nom..., continuava havent-hi amb

l'...nom..., vaig arribar jo també, però vull dir, a veure, fixat una mica també en el perfil de la gent que anat marxant, ...

Llavors, jo penso que eren claus en aquell moment, també aquesta gent. La gent que no els ha conegut, no? Però jo penso que eren... tenien papers claus... També, hi havia alguna persona que jugava un paper no pas positiu en totes les dinàmiques. Però és igual, com que hi havia moltes complicitats entre l'altre gent, el conjunt tirava tot... i llavors, al ser menys, tampoc els altres se sentien, o algú en concret no se sentia recolzat per ningú. Llavors... jo penso que sí...”

Comentari [U223]:
CONDICIONANTS TE

P.: “L’opinió que jo tinc ara sobre com és l’escola de .../loc..., d’alguna forma, ve condicionada pel teu coneixement de la història.”

R.: “Home, jo porto divuit anys. I... no... jo penso que, no tinc pas ganes de moure’m eh... Vull dir que no, m’hi sento bé, m’agrada, em sento bé amb la gent que estic.”

Comentari [U224]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Això és una cosa que passa amb la major part de la gent? Que té ganes de quedar-se aquí?”

R.: “Bueno... és que trobar el punt mig de... trobar el punt mig de...”

P.: “El punt mig no existeix, això està clar...”

R.: “Mana?”

P.: “El terme mig no existeix...”

R.: “No... però trobar el punt mig del ritme de treball, de la satisfacció personal, professional,... costa, eh... costa. A vegades tens la sensació que... que estàs treballant en un camp... jo és que me’n recordo d’un dia que un deia: “Només passes la llaura per sobre”.

Que com ens apuntem a tot, no tenim temps de...”

P.: “Aprofundir...”

R.: “D’aprofundir gaire i per tant la collita ve més minsa... eh... Si fos potser més profunda, la collita seria... I aquesta sensació, no només la tinc jo, no? A vegades veus, que n’has parlat amb d’altres...”

Comentari [U225]:
RITMES

P.: “Toquem les tecles i no passa res...”

R.: “Tothom: “Ui!...”, però cada any ens fem la proposta al pla nou de dir: “Va, ara que d’allò, decidim treure una cosa”, i això ho hem fet últimament, i ho hem fet fa dos anys, i no hi ha maneres, a vegades passa mig curs amb la campanya de no sé què, i sempre hi ha...”

...

R.: “No, a veure, jo penso que és l’educació, no? Les ganes de...”

P.: “Magnífic... Aquest aniversari va ser una ocasió única de treball en equip, com especialment interessant.”

R.: “Sí, però no només a dintre de l'escola, sinó a dintre i a l'entorn. I antics pares, antics directors... O sigui, pel 25è aniversari... la idea és que no... va ser de dir: “No fem una festa dels que ara estem a l'escola i celebrem 25 anys, sinó, recollim una mica la història, no? No només per fer el llibre, sinó també per... demanar la gent que s'impliqui a tirar en davant els 25 anys a la web. I llavors, varem contactar amb tots els antics directors, amb tots els antics presidents de les AMPAS, i... els vam... els vam convocar un dia en aquí, va venir el ..., i els vam demanar això, no? A veure, fem una pluja d'idees, els 25 anys no són dels que som aquí, sinó que són 25 anys que pesa una mica que va néixer, i fem una pluja de idees de què ens semblaria de fer perquè representés 25 anys, no? Bueno, llavors aquí, bueno, va ser maco, perquè hi havia gent que feia molt de temps que no s'havia vist, expresidents d'AMPAS, ex-directors i tal... I a partir de la pluja d'idees, ens varem anar trobant, vam començar un any i mig o dos abans, ens vam anar trobant, per anar-les definint, no? Bé, va: “Alguna cosa dirigida més als pares, alguna cosa, el dinar popular, o no sé què, alguna cosa dirigida als alumnes...”. Llavors, bé, a partir d'aquí s'ha anat gestant en comissions que hi havia, doncs... per exemple, des de diferents directors, que pràcticament hi eren tots implicats, en una comissió o una altra, sí, eren tots, hi havia en ...nom..., en ...nom..., i en ...nom..., tots els directors antics. De presidents de l'AMPA, uns quants, els que podien, i encara vivien per aquí a la vora, i tal, que estaven implicats. Vam avisar als alumnes, hi ha ex-alumnes que es varen implicar en comissions, i bueno... Però va haver-hi un moment, que poder érem 70 o 80 persones treballant amb el 25è aniversari.”

Comentari [U226]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “I el llibre de reforma recull aquest treball, no?”

R.: “Sí, bé, el llibre recull diferents experiències, perquè també hi ha escrits d'alumnes, o sigui de cada tema, també hi ha records d'antics alumnes, sobre vivències... Llavors també recordo, que varem... varem fer servir els antics delegats, que vam saber, i sinó vam recopilar totes les adreces dels antics alumnes, i viàrem intentar que un d'aquells fes de pont per avisar a tots els altres, no? Amb les adreces actuals, llavors, quan volíem transmetre una part en un concert o no sé què... ho fèiem arribar en aquell i la cosa era així, com una xarxa, no? I llavors, bueno, també vam fer la festa dins de l'escola; una gimcana, que no havíem fet mai una gimcana pel poble, amb nens de diferents edats, barrejats, i bueno... A cada comissió hi havia un mestre actual del centre.”

Comentari [U227]:
COMISSIONS

Comentari [U228]:
REGISTRE

P.: “Igual com això, altres elements que puguin haver-hi, jo què sé, documents... jo què sé... hi havia algun que em parlava de ...”

R.: “Ara, els convenis també és un treball en equip...”

Comentari [U229]:
REGISTRE

P.: “Segur, segur...”

R.: “Molt interessants...”

P.: “Doncs veure exemples més, més emblemàtics, o més vistosos, o més significatius...”

R.: “El que passa és que ara un cop tu també has recollit, tu també pots demanar-ho més...”

ENTREVISTA 4.

P.: “No, no... és que la idea és que sigui una cosa...”

R.: “Espontània...”

P.: “Fresca. Espontània, diguéssim... “Bueno”, molt bé... *...nom...*, és això...”

R.: “*...nom.....*”

P.: “La directora de *...loc.....*

“Bueno”, doncs... la idea és... He vingut a fer l'estudi perquè m'ho heu permès. Però perquè... he trobat indicis de que es considera que és una escola on es treballa en equip.

Llavors la primera pregunta és: Tu consideres que es treballa en equip en aquesta escola?”

R.: “Sí, i més després d'haver voltat per moltes escoles, doncs sí. Almenys a l'arribar aquí, vaig veure que sí, que es treballava en equip. Fa vuit anys que hi vaig arribar, i sí.”

P.: “I més a més, comparant amb altres escoles...?”

R.: “Sí, te diria que de tot el que he voltat, doncs sí, m'he trobat molt poques on es treballi en equip.”

P.: “On tu has pogut treballar en equip és en aquí?”

R.: “Aquí, o en un altre de *...nom...*, també he treballat en equip. A veure, depèn de lo que s'entengui per equip. En diferents nivells si que he treballat en equip, però... poquet, molt poquet... He estat en varies, he estat en escoles de molts tipus, no?”

I... un altre així semblant a l'“Alzinar”, només una de *...nom...*. Que és una escola també molt planera... de fa molts anys, una escola especial d'aquells moments, i allà era també un treball intens.”

P.: “Molt bé, llavors el treball en equip a *...loc...*, diguéssim, quan tu dius que sí, que es treballa en equip. Aquest treball que consideres en equip, com és que el consideres en equip? Quines característiques té, que a tu et porti ha dir doncs que sí que és un treball en equip?”

O sigui, què passa en un treball quan és en equip?”

R.: “A veure, treball en equip, a veure jo he pensat una mica sobre “què és un treball en equip”. Per mi treball en equip, és a partir de que es troben més d'una persona, amb algun objectiu, amb l'objectiu de fer alguna tasca...”

P.: “Amb un objectiu en comú...”

R.: “Amb un objectiu comú... Quan ja hi és aquest objectiu, doncs ja has de parlar, has de deliberar, es de... cadascú expressa les seves inquietuds...”

Comentari [U230]:
CONCEPTE TE

A veure, el primer treball en equip aquí és el paral·lel, el primer que em vaig trobar és el treballar amb el teu paral·lel. Això és el primer treball, tot el que fas de programació... a l'aula, de programació de tot... és igual, de l'aula, quan fas un teatre, quan fas altres... vas emplenant l'equip, poc a poc. Aquí el mínim, podríem dir, d'equip és això. De dues persones que treballen coordinant-se per..."

Comentari [U231]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: "I així en tots els casos de l'escola...?"

R.: "En algun cas potser no, en algun cas... hi ha algun cas que no."

P.: "Però a la major part de casos diries que sí?"

R.: "Sí. Majoritàriament eh... Només s'ha donat en dos, tres casos, en aquest vuit anys que jo he viscut, dos, tres casos, que per diverses circumstàncies no s'ha pogut."

Comentari [U232]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Han sigut circumstàncies personals, bàsicament?"

R.: "Personals o..."

P.: "O maneres de fer..."

R.: "Maneres de fer, que potser dues persones que han arribat a veure de dir: "No podem", o altres casos amb persones amb estils molt diferents, i que... "podem, ens entenem això que podem fer junts, ho fem junts, però tot això altre que no ens acabem d'entendre, i que cadascú prefereix anar per la seva banda, doncs..." "

Comentari [U233]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Tu fas "lo" teu i jo "lo" meu..." "

R.: "Tu fas "lo" teu i jo "lo" meu", però aquí l'"Alzinar" això eh... el que he pogut veure en aquests vuit anys han sigut tres casos... Potser he vist algun més, tres casos..."

P.: "O sigui, com a característiques de treball en equip estaríem recollint: que hi hagi un objectiu comú..."

R.: "Sí, sí, sí..."

P.: "O sigui, compartir l'objectiu, i que facin activitats més o menys semblants. És això?"

R.: "Sí, fer activitats semblants. Sí."

Comentari [U234]:
CONCEPTE TE

P.: "Això a nivell de paral·lels, diguéssim."

R.: "Això a nivell de paral·lels. Després, clar, els paral·lels es troben ja amb el cicle.

El cicle és un altre treball en equip intens, és un cop a la setmana, però allà si que penso que és un treball en equip intens de decidir moltes coses... Hi ha altres passos d'informació de la coordinadora, i tal, però després, hi ha moltes coses que són decidir, moltes. És igual, si decideixen sortir, les colònies..."

P.: “Per tant, decidir també activitats on puguin anar...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Val, o sigui, en tots els casos és: objectiu comú, gent que vol treballar junta, i que decideix o dissenya activitats que fan conjuntament amb els seus respectius alumnes, bàsicament és això?”

R.: “Sí...”

P.: “Val...”

R.: “Els paral·lels si no s’acaben d’entendre en aquests casos que t’he dit, poden funcionar sols, però en canvi el cicle, no. No s’ha donat cap cicle que digui: “És que funcionem... no fem cicles...” No, cicles és obligatori, a part de ser obligatori, és que és imprescindible, no? No es podria funcionar...”

Comentari [U235]:
TE AL CICLE

P.: “Molt bé. O sigui que treballem en equip a nivell de paral·lels, a nivell de cicles...”

R.: “A nivells de cicles, després ja posem coordinadores que es troben també entre claustrats, “bueno”, fent claustrats es troben les coordinadores amb la Cap d’estudis, i és aquesta altra coordinació, podríem dir, es treballa en equip també. Posar en comú...”

P.: “Podríem dir que hi ha un equip de coordinadors...”

R.: “Sí, hi és, hi és. Hi ha un equip de coordinadors que es troba, eh... “bueno”, hi ha claustrats que es troben, els claustrats a vegades per festes i d’allò, no acaben de ser tres setmanes, doncs cada... un cop al mes, més o menys, es troben les coordinadores. Amb feina una mica més pedagògica, coses més concretes que... que afecten a tots els cicles. I sobre tot això, coses d’aquestes ah... festes, jocs florals, que si la setmana cultural... tot això que s’encalla més amb coordinació.”

Comentari [U236]:
TE COORDINADORS

P.: “Aquest tipus d’activitats tenen alguna coordinació específica, o és l’equip de coordinació qui ho porta?”

R.: “Jo ara amb la trajectòria de tots els anys, que ja parteixes d’aquí, que hem fet fins ara, i... doncs què fem ara aquest any, no?”

P.: “Però això ho fa l’equip de coordinadors, diguéssim?”

R.: “Sí, després d’haver escoltat el cicle.”

P.: “Evidentment, evidentment...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Molt bé.”

R.: “I després quan arribes a claustre ja, el cap d’estudis potser ja recull. Una mica de dir: “Doncs a veure, el cicles, majoritàriament...”. Quan hi ha discrepàncies ho portem a claustre, si ja tot el cicle; a veure la setmana cultural, la dediquem a l’aigua, doncs, ja està. Ja al claustre acabem de consensuar que

es fa allò, i si hi ha discrepàncies, la Cap d'estudis és la que fa aquests traspassos de dir: "A veure, dos cicles ho veuen d'aquesta manera, farien això, però els altres...", en el claustre ho acabem d'arrodonir, no? De posar en comú."

Comentari [U237]:
TE CLAUSTRE

P.: "Per tant, els equips de l'escola, joestic entenent, em faig la idea de què es basen en l'estructura formal de l'escola, diguéssim. Equip de paral·lels, equip de cicles, claustre..."

R.: "Sí... i consell escolar... davant de tot, no?"

P.: "Però, llavors no hi hauria aquests tipus d'equips que hi han, és tota una altra estructura, que són per comissions, diguéssim, no? Independentment de..."

R.: "Hi són, hi són les comissions, però ja només intercicles, perquè hi ha mestres de tots els cicles..."

P.: "I a les comissions... quines comissions teniu organitzades?"

R.: "Organitzada... Escola Verda, Hort Jardí, Comissió Web, Comissió de Biblioteca, i... aquestes quatre..."

Comentari [U238]:
COMISSIONS

Això... les comissions... sí, aquestes..."

P.: "I la gent com acaba... formant part d'una comissió?"

R.: "Ara amb el pla anual, es planteja la proposta de pla anual, que la fa l'equip directiu, la preparem ara, al setembre, el primer dia de curs es passa l'esborrany del pla de curs, on consta això que dèiem, la trajectòria d'escola: "Doncs ara hem fet això, ho seguim posant..."; és on hem d'anar retallant perquè veiem masses coses, i potser... però clar, de moment fas la proposta i després la gent s'apunta, no? A claustre, voluntàriament, les comissions són voluntàries. Així com l'altra d'estructura formal que has dit, és obligatori, doncs les comissions són voluntàries."

Comentari [U239]:
COMISSIONS

P.: "I no hi ha cap condició com ara que tothom estigui en una comissió?"

R.: "No... hi ha per exemple, el criteri de que hi hagi una persona de cada... de cada cicle, sempre és bo, que hi hagi una persona de cada cicle, però no és un condicionant tampoc."

També hi ha la comissió d'assessorament. Que no és pedagògica, aquí sí que hi ha una persona de cada cicle."

Comentari [U240]:
COMISSIONS

P.: "La comissió d'assessorament..."

R.: "D'assessorament... A veure, hem fet ja tres anys d'assessorament, hem tingut un assessorament de Naturals i Socials. S'ha renovat tot el currículum aquest. Doncs hi ha una persona que coordina... una persona de cada cicle que coordina... diferent de la coordinadora de cicle, que s'encarrega de coordinar aquests aspectes, i que es troben regularment, per anar tirant el projecte endavant. Infantil: "Hem arribat fins aquí..." "

P.: “Sí, com de comissió de formació, diguéssim.”

R.: “Comissió de formació, sí.”

P.: “Formació i Assessorament...”

R.: “Sempre que hem fet... “Bueno”, assessorament perquè està en funció de l'assessorament, i de com vénen els assessors, a vegades només et trobes amb els coordinadors, a vegades es troben amb tot un cicle... o sigui... hi ha moltes... molts agrupaments diferents, a vegades s'han trobat coordinadors, a vegades s'han trobat dos cicles i prou...”

Comentari [U241]:
ASSESSORAMENT

P.: “Tota aquesta estructura, quin origen té? Com surt el treball en equip a l'escola de .../loc...? Igual no el coneixes perquè fa temps, però... Surt d'una forma fortuïta, surt perquè algunes persones tenen interès i fan un nucli, surt perquè...?”

R.: “Les comissions deuen sortir d'aquestes ganes, a part de l'altre que ja era formal i que venia donat, els que passa que a veure, aquesta estructura formal que dius, és obligatori per tothom...”

P.: “Sí... però segons qui més o per segons qui menys, diguéssim.”

R.: “Però en canvi... hi ha una que fa dos claustres l'any i ja està, hi ha qui fa cicles, perquè he estat en escoles grans que el cicle no està enlloc, no s'ha fet, el cicle, no existien... I doncs clar, suposo que és aprofitant l'estructura formal treure-li el màxim rendiment. Treure el màxim que tens de possibilitats de... d'això...de decidir...”

P.: “Lavors és una dinàmica que es porta aquí des de fa molts anys?”

Tu fa vuit anys has dit que ets aquí, no? Quan vas entrar ja hi havia dinàmiques semblants diguéssim...”

R.: “Sí, i que te parlen de les comissions... fa molts anys que existeixen...”

Un altre treball en equip que hi ha és el teatre, no? Quan es fa teatre, que és un... el treball en equip és molt més ric, perquè hi entra la mestra de Plàstica, que no forma part del claustre, però en canvi hi entra; entra la mestra de Música, com especialista; i la mestra de Gimnàstica perquè fan danses i d'allò. Doncs és un treball en equip diferent, que se troben les mestres... s'hi ha algun mestre en aquella aula que fa suport, també hi intervé en el teatre. Que fa suport més

Comentari [U242]:
TEATRE

hores, o a vegades la mestra d'Educació Especial que està inscrit també en aquell cicle doncs donen suport, doncs hi ha tot... es crea com una mena d'altre grup, per tirar endavant aquell teatre concret, no? És una altra forma... vull dir...”

P.: “Una pregunta que és... la resposta potser és obvia, però que també és obligatòria. Millor el treball en equip o el treball individual a l'escola?”

R.: “En equip.”

P.: “Per què?”

R.: “Perquè és molt més ric. Però molt més, i aprens. Hi aprens moltíssim. Però molt. Jo vaig treballar cinc anys sola, perquè estava en una unitària...”

Comentari [U243]:
VALOR TE

P.: “Unitària?”

R.: “Unitària, jo sola, en els anys aquells en que no hi havia ni ...del 85 al 90. Van començar cap al final, cap al 90 va començar haver-hi moviment... una mica, però allà encara d'allò. Hi havia una necessitat, ens trobàvem de tant en tant, un cop al mes, o a vegades un cop a la setmana, en les escoles petites, que organitzàvem... Allò era un mini treball en equip, no? Però ens trobàvem per organitzar sortides conjuntes, perquè jo entenia 15 alumnes, i a veure, era obligatori, perquè amb l'autocar no podies, i llavors ens trobàvem tres escoles per aquestes sortides, pel carnestoltes, per la castanyada... i allò ho desitjaves, no? Però clar, era mínim perquè es clar, les circumstàncies...”

Comentari [U244]:
NECESSITAT TE

P.: “Ho desitjaves per què?”

R.: “Ho desitjaves per... Una, per relacionar-te amb altres professionals, vull dir...”

Comentari [U245]:
NECESSITAT TE

P.: “Necessitat personal, diguéssim?”

R.: “Sí... en aquells moments clar, com que feies cursos a la zona de ...//oc..., anaves a ...//oc... a fer cursos a fer-ho tot... tenies necessitat de trobar-te amb altres professionals. Però amb la feina en si, et trobaves molt sol, amb la feina... Jo tenia set cursos i... et trobaves... no sol, a veure, no sol... perquè va ser molt triat, i amb moltes ganes, però eren moltes hores de dedicació, en aquell moment no ho vaig trobar a faltar, quan ho vaig deixar sí que ja vaig dir: “A veure, ja n'has tingut prou, ara ja necessites també tu xuclar una mica d'altra gent”, no també? Tens aquesta necessitat. O sigui, potser una experiència em va donar, perquè en cinc anys, hagués pogut continuar, però també trobava bo que, no? Que... es renovés també eh... per molt que a la gent li sabés greu, dic: “Home, a veure, necessiten un canvi, necessiten conèixer més gent les criatures, però també ho trobo bé per les criatures, a veure... que no tenir una persona sola que els hi fa tot”. Jo penso que té lo bo, sí... té els seus aspectes positius, perquè dius allò: “L'experiència millor que has fet aquests cinc anys”.”

P.: “Sense cap dubte...”

R.: “Sense cap dubte, aquests cinc anys. Estufa de llenya enmig de la classe, cada dia anant abans, obrir..... a veure... la plaça... el pati de l'escola era la plaça, allà a l'església, la plaça...”

P.: “Quin poble és? Si es pot saber..?”

R.: “La ...nom... És allò que et queda sempre a dins eh... Vull dir que... fantàstic, no? Vull dir que molt, i molt bé.

I un any abans, havia passat per aquesta escola de ...nom..., expressament, una escola que treballaven en equip, però equips militants, és... hi ha escoles d'aquest tipus també eh... que són militants, perquè quan jo vaig agafar la plaça aquella, em van venir, allò...”

P.: “Això va així, no?”

R.: “Un acte públic... un acte públic, d'aquells a ...nom...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Doncs aquella escola, quan tu surts tota contenta perquè t'han agafat en aquella escola, te venen tres mestres que t'aborden, que perquè has agafat aquella escola. Et quedes així...”

Comentari [U246]:
TE-TI

P.: “No volia fer-ho, no?”

R.: “Sé com trebal·leu, conec a tal, a tal, a tal... sé com trebal·leu, i tinc la intenció de marxar de ...nom... Doncs abans de marxar de ...nom..., com que el que he viscut no... és per esborrar-ho, el que he viscut amb altres escoles, vull no... Em van tractar molt bé, vaig estar fantàstic en aquella escola, perquè a més la gent em va donar molt sabent que volia marxar, em va oferir molt, vull dir que també és una escola que... que també la tens com sempre molt referent, un referent...”

Però una escola militant, a veure, aquí a l'“Alzinar” no ha sigut mai, això que dèiem, si algú no vol treballar... se'n pot desmarcar, en canvi allà era una cosa obligada, era militància. Vull dir, eren mestres que havien lluitat per tenir aquella

Comentari [U247]:
TE-TI

escola, i... no volien perdre ni així... era una... i això te fa sentir incòmode en determinats moments eh... de dir: “treball en equip sí, però deixeu-me respirar”.

Comentari [U248]:
TE-TI

Continua la gent, aquests militants continuen, i l'altra gent que potser aspiraven una mica més també acaben marxant.”

P.: “Clar...”

R.: “D'aquestes escoles, eh...”

P.: “Aquestes escoles per obligació, diguéssim, no funcionen massa...”

R.: “Sí, doncs aquí, potser al no haver-hi aquesta obligació, aquí l'“Alzinar”...”

P.: “Ha crescut més...”

R.: “Sí que ha crescut més, però que la gent que hi és...”

Aquests anys d'estar, aquests dos anys d'estar aquí, la gent nova que et ve, pateixes per ells, no? I penso: “pobres...”. Perquè sempre me'n recordo... a l'“Alzinar” tothom se'n recorda del seu primer any, perquè vas de cul... Vas de cul intentant...: “I ara què fan? I ara què diuen? I ara què parlen?...”. Vas de cul, no? Jo ho tinc molt present això amb la gent nova, i els hi preguntes: “Com has

estat?, que no sé què...". Estan encantats de la vida. I te diuen que estan encantats de la vida...

Comentari [U249]:
ENTRADA A L'ALZINAR

Jo penso un mica potser és per aquesta... eh que dins l'engranatge és súper estressant..."

P.: "És estressant?"

R.: "Molt... és molt estressant..."

P.: "És bona definició, és estressant, treballar en equip a ...//oc... és estressant..."

R.: "És molt estressant, i els que hi som ho reconeixem. Ho reconeixem eh... ho reconeixem i diem: "Bueno...". Com a gent nova que hi ha alguna comissió i que diu, que li demanes alguna cosa i dius: "Bueno", respectem el seu ritme...". Nosaltres anem a 200 per hora, "bueno", si hi ha persones que ens vénen que entren dins l'engranatge, però que van a 50, 60, deixa'ls... deixa'ls respirar... I ja hi ha gent que se'n comença a adonar. No tothom al claustre, hi ha gent que voldria que tothom anés a 200. Però no sé..."

Comentari [U250]:
RITMES

Comentari [U251]:
RITMES

P.: "I aquest estrès és bo? És saludable?"

R.: "No, no és saludable, no és saludable però té l'invers. Estàs a gust a l'escola? Sí. T'ho compensa, no? Suposo la balança, que si estàs a disgust amb aquest estrès marxes, a veure... i ja està, sinó..."

Comentari [U252]:
RITMES

P.: "És per això que anaves dient dies enrere, de que aneu improvisant coses..."

R.: "Sí, perquè hi ha moments durs... A veure també, els dos anys aquests darrers, que tothom reconeix, perquè almenys te toquen les parts dient: "quins anys us han tocat", perquè ens han tocat els anys més durs de l'"Alzinar". Els anys de creixement, posar els mòduls, l'any passat va ser tota la campanya, l'"Alzinar" rebenta... la pressió de l'AMPA als mitjans... Aquí teníem la tele, a vegades encenies la radio... Aquesta pressió, però era una pressió externa. Ens van deixar, ens van deixar els companys de dir: "Pobres, no? Què els ha tocat, no?"

Aquest any hem tingut més pressió interna, de que està tot desbordat, la pressió dels mòduls, 100 alumnes allà en el cicle superior, anar i venir, continu... Ha sigut un anar i venir, que l'estrès d'aquests 100 alumnes de cicle superior, també l'hem viscut tots, i l'estrès de les mestres, i... i l'hem patit més, hem patit més tot el... tot aquest, "bueno", aquest desbordament d'escola, no?"

P.: "M'ha semblat que en aquest discurs, trobar una paradoxa. El treball en equip és millor que l'individual, això és una cosa..."

R.: "Sí..."

P.: "Però no obstant, la teva millor experiència, ha sigut "lo" del treball individual en una escola rural."

R.: “Sí, perquè vivia de renda, potser. De ganes de portar, o sigui, de ganes de portar a la pràctica coses que a vegades no sempre pots acabar portant a la pràctica, i doncs, poder fer tu el que vols, poder-te relacionar amb els pares com vols, a veure, jo vaig poder... Només arribar en aquella escola vaig dir que no volia cap regal, llavors en els pobles s'estava molt acostumat a portar regals...”

Comentari [U253]:
TE-TI

P.: “Mestres, metges...”

R.: “Vaig poder decidir jo sola i... no vaig permetre que em fessin cap regal. Aquí no ho aconsegueixo, aquí a l'Alzinar”. Aquí segueixen, i allò... perquè hi ha mestres que els hi agrada... hi ha pares que els hi agrada... hi ha incomoditat amb l'AMPA perquè hi ha sempre la iniciativa de pares que demanen tres, cinc euros... “Va que fem el regal als mestres...”. I dius: “Aviam, les coses han canviat...”. I amb aquests anys, també hi ha un AMPA nova que tampoc ho veu bé, i vaig dir: “Bueno, potser és el moment de dir veure...”. Vam agafar... va coincidir, nova AMPA i nou equip directiu. La gent de la junta de l'AMPA també tenim molt bona relació, i ja havíem manifestat aquesta inquietud, de dir: “Ostres, n'hi ha parts que se senten incòmodes”, “Doncs a veure, comuniquem, que els mestres no volem aquests regals...”, “No, no els necessitem...”. No sé... valors més una cosa feta pels alumnes, dibuixos, coses així... que te queden de record, i no comprada, i sabent que crea incomoditat, fora... Però no ens hem ensortit, vull dir, ara és un mig que hi ha grups de pares que segueixen fent regals, i mestres que ho accepten, “bueno”, els mestres sí, perquè també et veus amb la condició d'acceptar-ho quan te venen, a veure, no pots fer un lleig, no? Això tampoc. Però al principi va ser una de les coses que vaig poder fer, no?”

O l'estil, l'estil de... l'estil, clar, te'l decideixes tu sola. L'estil que vols, deures o no deures també ho vaig decidir, doncs... lo mateix. Clar, decideixes moltes coses.”

P.: “Per extensió, el treball en equip, limita la llibertat individual...”

R.: “La llibertat individual, està claríssim.”

Comentari [U254]:
TE-TI

P.: “Però no obstant que la limita, millor que la limiti que no que no la limiti.”

R.: “Aprens a ser tolerant, és una de les coses que... I sobre tot la gent que...”

Comentari [U255]:
VALOR TE

P.: “Ser tolerant, se n'aprèn?”

R.: “Jo penso que sí. I el fet d'haver voltat a moltes escoles, aprems que cada escola és un món, que t'has d'adaptar, que tenen una tradició, aleshores, aquí es nota molt mestres que han voltat poc. Jo penso que no és bo, que no és bo perquè... s'ha d'haver voltat, s'ha d'haver voltat per veure que hi ha... el que en una escola és una norma que tal, en una altra escola no li donen importància. I també, sí que hi ha una colla de gent que penso que fa molts anys que hi son, i

Comentari [U256]:
CONTEXT

que tenen el seu pes, tenen el seu pes a l'hora de fer canvis, de fer canvis importants, tenen el seu pes.”

P.: “O sigui, hi ha persones de referència del treball de l'escola, diguéssim. Si s'ha de prendre una decisió saps a qui has de consultar.”

R.: “És allò que dèiem... Sí, sí... es clar, quan parlen segons quines persones al claustre, no és lo mateix que parli una persona que fa un any que hi és, o dos o tres o cinc o deu, que no una que fa vint.”

Comentari [U257]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: “I el pes per la permanència a l'escola, diguéssim?”

R.: “El pes ve... sí, penso que per la permanència, per l'experiència...”

P.: “Això té alguna relació amb el concepte de lideratge?”

R.: “Sí, sí, suposo que també. Sí, segons... i que es mantenen tres persones en aquest cas, que han estat aquí directores, per exemple. Això, això és una cosa que pesa... que pesa, no?”

Comentari [U258]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: “Els canvis de direcció, han sigut canvis, diguéssim, canvis acordats i suaus i tal? O han sigut canvis discutits i...?”

R.: “Hi hagut de tot, hi hagut de tot. Però, fa poc que ho parlaven amb el grup aquest, que es diu ...nom..., has sentit a parlar? Un grup així de recerca...”

P.: “Ah sí! Home i tant, sí, sí... Això sortia... sortia d'una formació de secundària obligatòria, pot ser?”

R.: “D'on va sortir no ho sé, jo m'he anat afegint ara aquest curs, m'he anat afegint, i m'he incorporat del tot, no, ara... | “bueno”, també vam estar parlant d'aquest tema, i... la ...nom..., va fer el comentari de dir: “L'Alzinar” és dels pocs llocs que persones que han sortit de direcció hi segueixen...”.

Comentari [U259]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

I... és bo, és indicador, i no... però clar, tenen aquest pes. Que dic: “Jo tinc ganes, quan acabi marxar, vull dir, acabem el curs que ve...”.

Tinc molt clar marxar, tinc molt clar. Perquè hi ha moltes coses a fer, i es veu, és que és inevitable això. Quan parlen aquestes persones que et dic... Quan parlen aquestes persones que et dic, tenen aquest pes, que jo no... m'agradaria tornar a ser, almenys que quan parles... s'acaba confonent. Qui parla ara? Parla la mestre, o parla la “ex”. I penso que això en el claustre es nota, evidentment. Això hi és, es clar... Aquest pes hi és, i jo no vull tenir-lo.”

Comentari [U260]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: “Sí, sí, sí... És diferent el d'una persona que el d'una altra...”

R.: “Hi ha potser qui... no que l'utilitzi, però clar, amb la seva experiència, amb la seva...”

P.: “I involuntàriament...”

R.: “Involuntàriament, és que és lògic que opinis.”

P.: “Estem parlant moltes vegades, en aquest moment estem parlant sovint de qüestions molt... de caire molt personal, diguéssim, no?”

R.: “Sí, massa...”

P.: “No voldria incomodar...”

R.: “No, no, no estic pas incòmoda. T’ho dic a tu, però ho he comentat amb altre gent eh...”

P.: “Ara se m’acut, per exemple, la persona que té un pes específic, determinat, per la seva història amb l’escola, i tal i qual, quan parla, deu ser conscient d’aquest pes específic de les seves paraules?”

R.: “Sí.”

P.: “Però és clar, una pregunta que se’m queda a mi en l’aire, diguéssim, és fins a quin punt aquesta consciència que té aquesta persona del seu pes específic quan parla, és una consciència que... per positiu o per negatiu, diguéssim? O sigui, tu ja t’està bé que t’escoltin diferent que als altres?”

R.: “Jo penso que sí, que està bé. Jo penso que sí...”

P.: “Té a veure amb l’autoestima...”

R.: “Jo penso que sí... Jo penso que sí...”

Però jo no m’hi sentiria molt bé, ara no m’hi sentiria còmoda. Llavors què passa, o estàs callat al claustre, o cada vegada que opinis, ja està... “Ja opina la...”. I no tinc ganes de sentir-me així. No tinc ganes...”

P.: “Això ja és una opció molt personal...”

R.: “És molt personal, jo no tinc ganes de sentir-m’hi. Si algú se sent bé per la seva autoestima molt bé, però jo sé que no m’hi sentiria. I que prefereixo fer altres coses, no sé què, però fer altres coses...”

P.: “A cadascun dels equips de l’escola, diguéssim, hi ha la figura de la persona que lidera, o que estira més, o... ?”

R.: “Sí, sí, segur, segur... Això també és necessari, sí...”

P.: “És necessari que hi hagi algú...?”

R.: “És necessari, no sempre, a veure, al cicle sí, perquè ja hi era donat, perquè hi ha una coordinadora que porta els claustres, perquè ho portem a l’equip directiu, les comissions, que no hi hauria de ser. Si que hi ha sempre la persona que ha estat a vegades l’any anterior, la persona que porta més temps, que ja porta més iniciativa... A la comissió de festes també hi ha una persona de cada cicle, i potser és la que ha variat més... però cada any ha funcionat en funció de la gent que hi ha, també... I que potser és més... Ha sigut una comissió que l’hem posat ara si ara no... no hi ha tanta tradició com altres llocs. Per exemple,

Comentari [U261]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

Comentari [U262]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

Comentari [U263]:
LIDER

l'...nom..., doncs va... la persona que porta que en sap més tècnicament, i tot, doncs porta més la iniciativa de què fer..."

Comentari [U264]:
COMISSIONS

P.: "Va més marcat per coneixements, diguéssim..."

R.: "Sí..."

P.: "En tot cas, diguéssim, quan parlem d'una comissió d'escola, no hi ha una persona de referència, que diguis és el que porta la comissió de...?"

R.: "No, perquè varien, no? Ara serien només dos persones, no? Doncs parlàvem amb el jardiner, alumnes, i tal... Parles amb ells, amb uns amb altres..."

P.: "O sigui, el tema de lideratge en el treball en equip ah... podem dir, no sé si estic interpretant bé eh..., que hi és, segurament que és bo que hi sigui, però que no li posem l'èmfasi, diguéssim."

R.: "No... si surt, surt, i si no, no."

P.: "Sí, sí, sí... molt bé."

Ha sortit moltes vegades el tema de l'objectiu en comú. Des del començament, com a característiques... Quin objectiu en comú?"

R.: "Una tasca concreta..."

P.: "Per exemple, els dos paral·lels, comencem per l'equip mínim de l'escola."

R.: "Programar... Això és programar cada setmana. Això si que... es mira de programar les activitats..."

P.: "L'equip de cicle? Com el que has vist..."

R.: "Programar, més o menys, com el paral·lel. Fer la mateixa programació, hi hagi llibres o no n'hi hagi, però es va una mica a fent el mateix."

P.: "Molt bé..."

Ja hem dit que millor treballar en equip que no pas individual. Però que el treball individual té uns avantatges, uns avantatges, que permeten més llibertat, i més independència, però millor el treball en equip. Què li suposa en un mestre treballar en equip? Has parlat d'estrès, per exemple..."

R.: "Sí... Home, saber escoltar als altres, evidentment."

P.: "La tolerància..."

R.: "La tolerància, saber compartir... A veure, quan te trobes amb una persona amb la que pots treballar en equip, però te vulgui dir que sempre es faci la seva, doncs a vegades doncs aquí... toques més... Que això passa en cicles, i algú que vulgui imposar doncs aquí... Clar, s'ha d'aprendre. És un aprenentatge, penso que és molt bo treballar en equip, a veure, treballar en equip a l'escola te permet ser això... Ser més tolerant, i escoltar més a la gent i per tot, a nivell personal també n'aprens..."

Comentari [U265]:
VALOR TE

P.: "I el temps?"

R.: “El temps?”

P.: “El treballar en equip suposa més inversió de temps?”

R.: “I tant... home... i tant, però molt. Perquè un dia te trobes per cicle, l'altre dia et trobes amb el paral·lel, l'altre amb la comissió, l'altre amb el claustre, i l'altre amb coordinació...”

P.: “Treballa més hores un mestre que treballa en equip, que un mestre que treballa sol?”

R.: “Sí...”

P.: “Sí?”

R.: “Sí, sí, segur... t'enriqueixes, però clar, una cosa és tu sol tu... que pots anar dient: “Avui faré tal cosa amb els alumnes...”.”

P.: “No és el moment d'iniciar l'equip que porta una inversió de temps, sinó és continuadament?”

R.: “És continuadament, home... i tant... sí, sí...”

P.: “I és aquí, suposo, on deies que no pots exigir que la gent que entra de nou que posi aquesta inversió de temps de cop i de nou sense més ni més...”

R.: “ “Bueno”, aquesta... això que t'he dit, tot això forma part dels tutors de l'escola, aquí sí que no hi ha cap mestre que no tingui un programa de paral·lel, o que digui que a l'equip no hi vaig o... tot això no...”

P.: “Bueno”, no obstant això, la planificació de les reunions dels equips, deu entrar dins de les hores d'escola, diguéssim.”

R.: “Aquestes hores d'exclusiva, però clar, se mengen molt...”

P.: “O sigui el treball... el temps que suposa que és més que no pas el treball individual?”

R.: “Inverteixes molt més temps, i és més ric.”

P.: “Però les hores que poses per la planificació de les reunions, no obstant, estan dins de les hores de... de permanència al centre...”

R.: “Que estan dins d'aquestes hores sí, sí, sí...”

Clar en una escola més petita, que tinguis un nivell sol, programes tu sol el nivell, o no fas cicle, i no hi ha comissions, vull dir... les hores... tens més hores per l'aula, i aquí les hores per l'aula sempre queden, se les menja... aquí la gent sempre és voluntariat, aquí te trobes mestres sempre a les set, vuit del vespre, perquè fan feina, perquè al migdia l'hora aquesta obligatòria, diguem de permanència al centre se te la mengen les reunions. Sí, això s'ho mengen, és un motiu de queixa, però tampoc... “No tenim temps, no tenim temps...”, però també és això que... forma part de l'estructura aquesta, i...”

P.: “Podria millorar el treball en equip a l'escola de ...//oc...?”

R.: “Segur...”

P.: “Hi ha algun projecte, que diguem-ne... ?”

R.: “Ens anem molt per les branques, no? I a vegades... sí... que això també ens ho han dit gent jove que venen, gent jove que acaba d'allò... Sí que veiem que la gent jove va més per feina...”

P.: “A sí?”

R.: “Sí, això ho hem comprovat, i... són més de “pim pam”, i no cal donar tantes voltes a les coses, és el fet de portar tants anys donem voltes... i ens embranquem i...”

Comentari [U266]:
RITMES

P.: “Per a alguns potser això és bo...”

R.: “Sí, però no tothom ho troba bé. Hi ha una mica, en aquest moment al claustre, hi ha qui troba que hauríem de... de discutir molt més les coses, i hi ha qui troba que hauríem de... que hauríem d'anar més per feina i no... També comproves que no satisfà tanta la gent quan es fan les coses “pim pam”... no acaben de satisfer...”

Comentari [U267]:
RITMES

P.: “Clar...”

R.: “Queden “ais” i “uis”...”

P.: “S’han d’assumir, no?”

I a la banda contrària, hi ha algun factor o algun element que dificulta el fet de que es pugui treballar de forma col·laborativa?”

R.: “No, com no sigui això, l’estrès aquest...”

Hi ha molta gent que: “Un altre cop”, no?, “i ara un altre reunió”, “Uix, i ara...”, “i un altre...”.”

P.: “I això no és perillós?”

R.: “Jo penso que sí. Pensem que sí... No sabem on tallar-ho, no?”

Tenim la dinàmica aquesta normal, però quan s’ajunten les coses extremes...”

P.: “Una mica el projecte que teniu, pel que tinc entès, intentava d’evitar...”

R.: “Intentar... sí...”

P.: “A veure si es fa una cosa més sostenible... però s’ha de tenir en compte que es pugui programar el temps molt bé...”

R.: “Sí, sí, sí...”

P.: “De tot aquest treball en equip que és... extraordinàriament ric diguéssim, quines evidències hi ha?”

R.: “Home, pensem que ja només la gent que ve aquí, te diu que a l’”Alzinar” es treballa tot això de la percepció de les famílies, si que ho perceben...”

P.: “Però vull dir per exemple, no, no m’explico bé...”

De les reunions, surt algun escrit, es prenen notes de lo que s'acorda, del que es fa, del que...?"

R.: "Sí, les coordinadores de cicle. Es prenen notes dels acords, sí, sí, sí..."

Els manuals, quan es troben, tenen la programació setmanal, doncs, escrita; els cicles queden, els acords de cicle, doncs queden; el claustre evidentment queden; de les comissions també es fan les valoracions ara, que s'inclouen totes les memòries de final de curs, cada comissió de l'escola fa la seva valoració, i es proposes pel curs vinent, vull dir que..."

Comentari [U268]:
REGISTRES

P.: "I de... si de cada reunió es fa una mica de recull de... del que s'ha parlat o s'ha acordat, això està recopilat en algun lloc?"

R.: "A les actes, a les actes de coordinacions, els de cicle, cada cicle, això ja funciona una mica més independentment eh... mentre funcioni... S'ho guarda el cicle, s'ho guarda el cicle..."

P.: "Val..."

R.: "El que guardem aquí, són els resultats aquest altres de comissions, reunions de coordinació... tots aquests altres sí. D'assessorament també en queden, evidentment queden totes les actes, queda tot..."

P.: "Els temes que es treballen a claustre, quins temes són?"

R.: "Molt variats. Si fem una ullada a tots ordres del dia, molt variat. Hi ha molta part informatiu, molta, que es menja sempre molt. Però hi ha escoles que passen sense aquesta... Però potser tampoc hi ha tanta riquesa de cosa, aquí sempre tenim molta necessitat d'informar de moltes coses."

P.: "Cada quan es reuneix el claustre?"

R.: "Cada tres setmanes..."

Comentari [U269]:
RITMES

P.: "Cada tres setmanes..."

R.: "I veiem que no..."

P.: "I teniu reunions diferenciades... tipus diferenciats de claustres?"

R.: "Hi ha alguns claustres pedagògics, especials, només pedagògics. El que passa és que a vegades dins dels claustres normals, surten... Aquests els pedagògics que diem exclusius, que parlem només de teatre, parlem només de mediació, d'algun tema així, i no parlem de res més. Però dins dels claustres ordinaris surten molts, surten moltes coses pedagògiques també..."

Comentari [U270]:
TE CLAUSTRE

P.: "L'ordinari, és més de gestió, no? diguéssim?"

R.: "Tot el que anem acumulant en tres setmanes, d'informacions, de coses que volem consultar en el claustre, que... doncs, en decidim moltes, conjuntament."

P.: "Claustre cada tres setmanes, cicle cada quan?"

R.: "Cada setmana."

P.: “Cada setmana. Una reunió a la setmana de cicle?”

R.: “Algun cicle va i s’ho salta en aquella setmana, però llavors segons quina setmana, si no hi ha alguna cosa molt urgent, se’l salten tots.”

P.: “I el tema cicle també és de gestió i pedagògic conjuntament? O...”

R.: “Sí, és més propi de cicle, és més pedagògic, més propi de cicle.”

P.: “O sigui, es parla ja més directament de les activitats a fer, d’aquestes sortides...”

R.: “Sí, coses més pràctiques de sortides, i... treballs que es fan, sí, coses més pràctiques de cicle, no?”

A part de “lo” que els arriba de l’equip directiu, no?. “Doncs anem a parlar de...”; “Necessitem la vostra opinió de...”, també.”

P.: “Les coses no les parreu directament a claustre...”

R.: “Sí, sí... No, no... fem primer pels cicles. Fem poques coses directament en relació. A vegades el claustre serveix només per fer el recull eh...”

P.: “Per coordinar... sí.”

R.: “Diem cada cicle què n’opina d’aquell tema, ho posem en comú, i a vegades, si tothom ja opina igual, i tal. Ho votem directament i es fa el què d’allò. I sinó, és quan s’entra en debat.”

Comentari [U271]:
MÈTODE

P.: “Pot arribar el cas...”

R.: “Com anglès a primer, és un debat de claustre...”

P.: “Controvertit, no?”

R.: “És molt controvertit. I cada un exposa sobre la taula... i l’opinió de les mestres de primer és que no es poden posar més coses en els nens de primer. L’opinió majoritària del claustre, és que estaria bé fer-ho. Però, s’ha acabat respectant a les mestres de primer. Però és tot un debat que s’ha portat, és un debat, és un debat. Que en moltes escoles podria ser imposat per l’equip directiu, de dir: “Prou, el departament diu cicle inicial, doncs interpretem que és a Primer també, i ho posem perquè cal”. Aquí ho portem a claustre, i... l’altra gent acaba satisfent a tothom.”

Comentari [U272]:
MÈTODE

P.: “D’alguna forma ja deu poder passar això, no?”

R.: “Sí...”

P.: “El consens total i uniforme, és difícil que passi, no?”

I... a nivell de cicle, sempre em confonc una mica... El tipus de treball que es fa és més pedagògic, diguem, i em poses per exemple, que es parla d’activitats per fer, si es fa una sortida, si es fan... quines activitats... Es parla concretament de temes estrictament curriculars? “Com tractarem la Llengua, tal qual...”, això es comparteix a nivell de cicle o a nivell de paral·lels?”

R.: “Sí, també...”

A veure... hi ha de tot. A veure... surt força el tema. El que passa que jo no he estat amb el cicles de primària tampoc. A Infantil sí que... Sobretot quan a inici de curs, hi ha mestres nous, o hi ha la reunió per les famílies... “Què els hi explicarem, com ho treballem, què fem...”. Doncs... una mica com hi ha aquest traspàs, i veure què es pot millorar també. Però això més a nivell de paral·lels, es fa més de paral·lels. Pel temps eh... que ja hi havia gent en el cicle que volia fer-ho més.”

P.: “Per exemple, decisions de l’estil, tan... tan... elemental i clàssic, com mètode de lectoescriptura. Qui pren la decisió?”

R.: “Clar, això ja ve, ja ve fruit de que... de tradició, de dir que ja s’havia... no? pres uns acords anteriorment... i per això. I ara es continua. No, no hi ha grans canvis en això. Perquè ja es continua el mateix estil.”

P.: “O sigui, ja venien marcades per l’escola, diguéssim.”

R.: “Els mestres nous que entren se’ls hi explica com es fa, i com d’allò... Hi ha aquesta línia marcada que es va seguint. I el que no hi havia, com és ara l’assessorament de Naturals, i Socials això sí que és molt de cicle. Així que s’han de trobar per decidir la programació aquesta curricular de Naturals i Socials.”

P.: “Llavors, les qüestions més pedagògiques de mètodes d’ensenyament de qüestions concretes...”

R.: “Sí, d’aquestes temàtiques també s’han parlat molt, d’aquestes temàtiques, que si un llibre, que pensen que els complementa, les competències bàsiques “com”, “què”... també es fa, també.”

P.: “I es fa a nivell de paral·lels, i a nivell de cicles?”

R.: “Sí. Són molt més a nivell de paral·lels, això sí, molt més, eh... Perquè a vegades hi ha les proves que es passen a final de... aquestes proves que es fan...”

Comentari [U273]:
MÈTODE

P.: “Sí, sí.. proves bàsiques, no?”

R.: “Acabes totes les competències bàsiques que es fan des de P3.”

P.: “I proves específiques també a part de les del Departament?”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Molt bé.”

R.: “Aquestes proves que passem, doncs clar...”

P.: “Com les de nivell, diguéssim.”

R.: “Aquestes proves de nivell t’obliguen com a paral·lel a consensuar...”

P.: “Totes són fetes per l’escola prèviament, o... ?”

R.: “Per exemple, ja van ser això, per exemple aquestes d’assessorament, d’assessorament que s’han pactat en un moment donat, el que passa és que la gent les agafa. I mires què vam fer, “a veure què vam fer l’any passat?”, “em serveix o no?”, però sempre l’acabes adaptant. Poques vegades aprofites el que hi ha. Aprofites una part més o menys, però... l’adaptes eh...”

P.: “Ah... els pares... treball en col·laboració amb els pares, sigui a nivell de classes, a nivell d’aules, sigui a nivell d’AMPA, n’hi ha o no n’hi ha?”

R.: “Sí, amb renovació de junta... i també... Bé, bé... perquè fins a... fins fa dos anys, també la relació amb l’AMPA,... Només entrava a l’escola gent de l’AMPA, ningú sabia qui era la junta, se reunien fora sempre, i va ser una de les coses que vam incorporar. Donar-los un espai aquí a l’escola, posar-los un ordinador, posar-los un armari, i va coincidir també amb aquesta nova junta de l’AMPA, amb un... el president fa de president exclusivament quan ha de fer, però que tenen moltes comissions d’ells, i és molt descentralitzat. Amb ells molt bé, perquè tenen... tenen comissions per tot. El que s’encarrega només dels llibres, el que s’encarrega de les activitats extraescolars, el que fa els pagaments, el secretari... Ho tenen molt descentralitzat, per ells molt bé, però per nosaltres no. Perquè aquí me vénen tots, i quan has de dir alguna cosa a algú és... no acabes de saber... O sigui, bé el funcionament, però penso que no han trobat la manera també de la connexió amb nosaltres.”

P.: “En tot cas escola i AMPA són dos organismes ... paral·lels?”

R.: “Treballem molt...”

P.: “...que es relacionen però, conjunt no n’hi ha, ...o sí?”

R.: “Home, de pactar les activitats, jo he anat a varies juntes, d’AMPA, per reunions m’han demanat que hi anés, per explicar i tal... que si el menjador, que si coses... Però bé... massa, massa feina, abans era menys, perquè dius el president de l’AMPA es trobava amb *direcció*, i ja estava. I decidien, i feien, i ja estava. Era més còmode per la direcció. Molt còmode, i en canvi ara, de còmode ha sigut... a veure... sí hem treballat en col·laboració, i clar això vol dir... més feina. Més reunions, més pactar...”

P.: “El fet de que hi hagi més participació, necessàriament comporta més dedicació?”

R.: “Sí, segur, segur... Sí, sí, sí...”

P.: “Els nens, els de l’escola, tenen alguna... creus que tenen alguna percepció de què l’escola treballa en equip?”

R.: “Sí, molt.”

P.: “Sí?”

R.: “Sí. Penso que els nens d’aquesta escola molt. Perquè ja comencen amb les assemblees...”

P.: “Però què veuen de diferent?”

R.: “Què veuen de diferent? Sí, que poden opinar, que poden decidir, que... A veure, veuen que tenen delegats de classe, “bueno”, a part de les assemblees doncs surten els delegats de classe, i els secretaris, o les assemblees els delegats es troben un cop al mes amb direcció, i ells porten les seves, ells poden portar les seves propostes, escolten, canalitzen, es fan propostes conjuntes, el consell de delegats és un altre... això és un treball en equip també. És com de coordinació, però també pactem i... escoltem què diu cada curs, i veure si és general el que passa en un curs, doncs si tots opinen igual, ells s’apunten, ho passen a l’assemblea, es fa una acta d’aquestes reunions de consell de delegats, els mestres si són petits, els més grans saben traspasar-ho més bé. Però els més petits, primer, segon i aquests no... van més perduts, però en canvi això a l’acta els mestres, podem parlar el què saben, el què s’ha parlat allà... Jo penso que sí que en són molt conscients, les assemblees que es fan, també ho veuen, no?”

Comentari [U274]:
TE NENS

P.: “Cada quan cada assemblea?”

R.: “Jo crec que haurien de ser molt més participatives, les generals són només trimestrals. Però també hi ha les trobes, aquí ens hi trobem... als jocs florals al final ens hi trobem... és el dia dels jocs florals que ens trobem tota l’escola. Però participem ja des de fa molts anys amb la portada del programa de la festa major. Doncs, tots els alumnes fan un dibuix, hi ha uns finalistes, de cada aula, es mira que n’hi hagin dos de cada aula, i doncs ens trobem tots en el teatre, ve un jurat representatiu del poble, i aquell dia ens hi trobem tots, que és una manera de que ells participin també amb un cosa, tant d’escola com del poble ells veuen que hi participa tots, i que allà hi ha un jurat que decideix quin...”

Comentari [U275]:
RITMES

P.: “O sigui es treballa molt el tema de la participació...”

R.: “Sí.”

P.: “Llavors el treball diguéssim, ben bé... estrictament curricular, per aprendre a llegir, per aprendre no sé quines coses... el fan, es treballa... treballen en equip els nens? En grup de forma més o menys...”

R.: “Sí, sí... a veure... cicle superior més..”.

P.: “O sigui, aquest esperit diguéssim, de col·laboració que hi ha entre els mestres, és un esperit que els nens poden veure a l’aula també? O depèn més del mestre...?”

R.: “Jo penso que ho veuen, jo penso que ho veuen... Els petits, que si fan racons i coses... aprenen també a treballar d'una forma determinada en grup; a primer es fan també projectes... es fan moltes coses en equip; es fan els projectes, els racons... o fan assemblees, també és un altre moment... Es fan equips per diferents coses que hi hagin se'n fan... I a cicle superior en concret, ja hi treballen en equip, fan treballs en equip... S'han de coordinar i s'han de... i penso que són molt conscients els alumnes que... d'això, de que poden, de que opinen, de que...”

Comentari [U276]:
TE NENS

Són molt participatius, això ja ho veus que són molt participatius, que sempre volen dir la seva, que sempre et donen la proposta... que sempre: “Jo penso que...”, penso que estan molt acostumats a opinar, i... a que se'ls escolti.”

P.: “Ara parlant de nens, d'immigració com va l'escola? No ho conec eh...”

R.: “Un 15%...”

P.: “I immigració...?”

R.: “Sí, romanesa i marroquina.”

P.: “Val... Van... integració social, vull dir...?”

R.: “Poc a poc... eh... poc a poc, vas veient que... vas preveient que hi haurà problemes. Es formen aquests col·lectius, estan els romanesos que viuen tots en un mateix lloc... els marroquins s'agrupen també... i els africans també... i vas veient que a nivell de poble, més que a l'escola, eh... L'escola, ho portem bé encara... però veiem que a fora es comencen a produir... Entre ells també, entre ells... veiem que... ja n'estem posant mà en això també. Altres reunions de coordinació amb coordinació del LIC, que hi ha, sí perquè reunions aquí moltes però també per decidir varies coses tenim la mestra d'aula d'acollida, la que ens fa de coordinadora LIC que és una altra, i tenim un mediador, aquí a la zona, i tenim l'assessor de LIC... Doncs també, doncs diguem-li comissió, podria ser una nova comissió que s'ha format, un altre equip que hem format, plantejant aviam què fem, i acordant varies coses que farem el curs que ve, però clar, l'entorn també... un altre nivell que ens hem trobat amb... amb escoles de ...//oc... o sigui, es demana un pla d'entorn conjunt, els tres ajuntaments ...//oc..., //oc... i ...//oc.... L'any passat només ho va demanar ...//oc..., però no li van donar. I ara s'ha posat molt més èmfasis encara, essent un projecte així dels tres pobles, l'ajuntament de ...//oc... ha llogat una persona perquè específicament... per aquest tema. Per preparar el projecte de pla d'entorn. I doncs clar, també ens hi vam trobar... és un altre equip de treball... perquè hi havia EAP, hi havia directors de tota la zona, hi havia l'assessor LIC, és clar, és un altre equip de treball.”

P.: “És un equip més... que inclou l'escola com un dels elements de l'equip, no?”

R.: “Sí...”

P.: “Hi haurien... d'equips d'aquests en trobaríem, aquest del pla d'entorn, trobaríem...”

Comentari [U277]:
RELACIONS EXTERIORS

R.: “Aquest que t'he dit LIC, coordinació amb secundària i primària, de tota la zona...”

P.: “No només de ...//oc...?”

R.: “No, de tota la zona, o sigui totes les escoles que van a l'IES.”

P.: “O sigui, l'IES i els centres de referència.”

R.: “...//oc...els centres de referència.”

P.: “Perquè són periòdiques això?”

R.: “Sí, i aquestes sí que són més pedagògiques, es posa en comú què es fa, doncs què es fa de matemàtiques, on arriba a sisè, l'agenda, l'ús de l'agenda, com va... Doncs es van fent temes, i es van trobant dos o tres cops, a vegades hi vaig jo, a vegades no... segons, hi ha coses específiques que hi van les tutores; si van les de coordinació també, de seguiment... Les mestres que van tenir a sisè, doncs es troben amb els mestres de primer, per parlar de l'alumnat, i hi ha altres que són més de cicle, els de cicle superior amb primer i segon...”

Comentari [U278]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “Aquest tipus de treball de coordinació entre primària i secundària és portat o coordinat des de la Inspecció o no?”

R.: “Va venir donat amb les instruccions del curs passat, va sortir el tema de fer-ho, aquí la ...nom... ho va plantejar, la...nom... de l'EAP, ho va plantejar, vam dir: “Home, sí, cap problema”, i al muntar la primera, la vam fer... aquí crec.”

P.: “Això és relativament recent, no?”

R.: “És molt recent... que va començar... sí, a coordinar-ho ella, com EAP, i de parlar amb el centres que anàvem, i es va començar a fer... Doncs ja... a vegades, sí, no sempre són... els mestres no sempre surten satisfets, per dir-ho d'alguna manera, també, eh... A vegades que si l'IES, que si d'allò, que si... què es pensen... però “bueno”...”

P.: “Eh... girem pàgina. El projecte curricular, per exemple com s'ha fet? O com es va fer?”

R.: “És un tema més complicat eh... Jo penso que mai s'hi ha cregut a cap escola, jo penso que no s'ha cregut a cap escola, de veritat, jo penso que no...”

P.: “Si la connexió era...”

R.: “Jo a les escoles que he estat, així que havia passejat...”

P.: “La connexió entre tot “lo” que hem dit ara, i el projecte curricular de centre, quina és?”

R.: “Jo penso que la gent s’hi va engrescar, perquè sí que podia ser una millora, per les programacions del centre, per tot podia ser una millora, però creure-hi una mica, perquè... perquè ens va venir imposat... Penso que sí que ha anat bé, aquesta imposició, potser per reflexionar sobre els currículums... Jo penso que és “lo” bo que hi hagut aquí... la reflexió aquesta sobre els currículums. Però, amb el document que pot sortir d’allà, aquí tenim, he estat en escoles que sí que tenen la carpeta molt maca, que està tot escrit, molt maco, però en la pràctica no té res a veure... Doncs aquí penso que ha sigut al revés, com que tampoc s’hi ha cregut, i diem: “Bueno”, nosaltres ho fem així...”, l’únic que ha prevalgut dir: “Nosaltres ho fem així...”. O sigui, s’han demanat els assessoraments que s’han demanat, per veure el suc que podíem treure, més que la documentació final que dius, a veure, no s’hi ha cregut tant en aquesta documentació, de dir: “Ja ho tenim fet”, que era “lo” que pretenia el Departament, “ja està fet, fantàstic que ha costat suor...”, veus que l’any que ve ja no serveix allò... veus que ja és diferent, és que... és una cosa més viva, potser el què ha quedat d’aquesta elaboració de PCC, el que pot haver quedat és... potser les ganes de dir: “Veure... la reflexió sobre el treball...”, no?”

P.: “Aquí hi ha una altra cosa, diguéssim... que seria el producte d’aquest treball col·laboratiu a tots nivells que hi hagut... Això està recollit en algun lloc?”

R.: “Sí... tenim...”

P.: “Es podria arribar a fer un recull de documents que diguis: “Això és lo que va en funció del projecte...”?”

R.: “Sí, ho tenen més fins i tot pels cicles. Perquè recollir-ho aquí, és tan... és molt ampli...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “Ho tenen a nivell de cicle, aquí tenim recollit a nivell de centre, tenim les programacions, que dius: “A veure... una mica de dir, la programació general de curs, i el PCC, doncs aquest el d’assessorament que s’està fent, però que éstantric itantampli, que cada cicle té més “lo” seu...”.”

P.: “El curs aquest, d’assessorament en feu algun...?”

R.: “No, en fem cap, no ens hem apuntat a cap, per acabar aquest. Aquest de Naturals i Socials. Perquè ja hi portàvem tres anys i aleshores tindrem assessoraments puntuals, i específics pel què demanem doncs... amb la ...nom..., amb en ...nom..., amb les persones que... però per coses concretes. Seguirem treballant-hi, i quan els necessitem, sabem que... podem comptar amb ells de dir: “Veure, volem veure l’assessorament concret d’això...”.”

P.: “Aquesta proposta de fer un pla de formació de centre, no ha interessat,...”?”

R.: “Era una de les coses que aquest any vam dir... “aquest any no demanem res”. No demanem res, consolidem coses que tenim.... perquè ja veiem que devíem fer-ho. I això sí que costa d’estar d’acord; de dir no demanem res... no demanem res, però tenim el projecte de biblioteca, que s’engega el curs que ve... Tenim el d’audiovisual en marxa... Tenim el d’escoles verdes, que també és un projecte que seguim tirant endavant... Tenim un altre projecte LIC, que tirem endavant també, amb famílies immigrants, i relacionat amb el teatre... Fem el que tenim...”

P.: “I ja està bé, no?”

R.: “Sí...”

P.: “Bé... Doncs no sé si al llarg d’aquests mesos que jo pugui anar venint aquí, si em permets t’aniré demanant coses... si es que em falta informació o el que sigui... o per contrastar... L’entrevista és una mica aquesta, i amb els mestres que vulguin ajudar-me doncs bé... és això... bastant obert, i anar estirant el fil una mica... tinc uns punts més o menys pensats... que s’han de parlar obligatòriament... Però fer-me una idea de com viu cada un dels mestres individualment el tema del treball en equip. No sé si l’última pregunta se m’acudiria sobre el teu treball... la teva experiència de treball en equip a ...//oc... millor que aquesta? O és una pregunta que no es pot fer aquesta? No es pot comparar?”

R.: “No sí... és diferent...”

P.: “Què tenia de diferent? Què tenia de diferent l’experiència?”

R.: “ O sigui, allà m’hi vaig deixar portar molt, va ser un any i prou... I te deixaves portar per la dinàmica que hi havia...”

P.: “D’aquella dinàmica hi ha alguna cosa per importar cap aquí?”

R.: “No sé, l’organització potser, no? Potser l’organització... no sé...”

Comentari [U279]:
COMPARACIÓ ESCOLES

ENTREVISTA 5

R.: (Parlant per telèfon). “Potser que t’hagis deixat les ulleres? Val.....Vols passar tu o vols que te les fem arribar ?...Sí, doncs era per això, quan vulguis, molt bé, vinga,... adéu....”

P.: “Necessites per dotze el que faci falta?!”

R.: “Sí...”

P.: “...jejeje, molt bé.....o sigui que...”

R.: “Doncs això que et deia les millors romaneses vénen d’aquest ensenyament tan súper rígid.”

P.: “Tan estricte.”

R.: “Tan estricte, pensem ja amb els mestres han anat sortint, no ? que si fan poca... si llegeixen i escriuen poc, si fan poques matemàtiques això han anat sortint en les reunions de pares ho hem tret en algunes reunions i hem anat explicant a veure tant important és fer racons com projectes, com... però això els hi costa molt i el tema teatre pensen i sortides pensen que perdem el temps.”

P.: “Però els nens participen en l’escola.”

R.: “Eh?”

P.: “Participen en l’escola.”

R.: “Sí...”

P.: “O sigui,...La veuen i viuen, es queixen i s’han de queixar.”

R.: “Sí, sí, sí, ... està bé ho diuen però costa molt de convèncer, costa molt de convèncer...”

Comentari [U280]:
TE NENS

P.: “Són tancats.”

R.: “Ja t’enllaço amb l’altre tema.... de llengua i cohesió social que ens estan fent xerrades per les famílies aquestes immigrants que tenim.”

P.: “Va bé, perfecte....”

R.: “I vam fer les de les famílies gambianes la setmana passada, va anar molt bé, van venir gairebé totes les mares gambianes gairebé totes les que tenim menys dues, ...”bueno” va venir un pare i quan va veure totes les mares gambianes es va espantar i va marxar.”

P.: “Jejejeje...”

R.: “I totes les mares,... va anar molt i molt bé, això amb una mediadora, amb una mediadora que tindran...”

P.: “De l’ajuntament?”

R.: “Del Consell Comarcal, estarà a l’ajuntament i a partir del gener funcionarà aquest punt d’acollida, o sigui era presentar la mediadora, presenta’ls-la doncs,

Comentari [U281]:
EXTENSIÓ TE

que diguessin tot com se sentien a l'escola, al poble, ...dificultats que podien tenir, ...va anar molt bé. Ahir ho vam fer amb famílies marroquines però en tenim només 5, una es va disculpar i l'altre viu a Salt, i les altres no van venir, van venir dos. Van venir.. hi havien pare i mare i un altre pare, però va anar molt bé també, també els hi vam presentar la mediadora marroquina que tindran a partir del gener, i molt bé perquè la connexió molt bé.

I ara tenim pendent el dia 12 farem la reunió per a famílies romaneses i tenim moltes ganes amb elles en concret d'explicar-los tot el projecte d'escola. O sigui amb aquestes altres famílies gambianes i marroquines ha estat més.....això, que sapiguéssin la preocupació que tenim com a escola i allò d'acollir-los bé, sempre ens comuniquem sota mínims amb ells, i era una demanda que havien fet de tenir un mediador i tal... i això s'ha enllaçat en cara al Consell Comarcal s'està dient cara al pla d'immigració, ..i a començar a funcionar aquest punt d'acollida ho hem lligat una mica per fer aquestes xerrades.

Diguem aquests dos col·lectius ha estat més de ..d'acollir-los, de dir "Estem aquí i estem a la vostra disposició, tindrem això i que parlessin una mica dificultats que podrien tenir,...." I ara amb els romanesos si que serà una mica complicat ja que tenim 23 famílies romaneses."

P.: "Déu n'hi do, no?"

R.: "Sí, són un col·lectiu més ampli. No es veuen tant, però es allò que diem hi ha mestres nous que diuen: "ai! aquest nen es romanès?" no se n'adonen tant perquè ja parlen bé el català, estan ben integrats, però si que notem que a partir de que no ens els deixen venir, perquè no ens paguen sortides,no ...teatre... a les nits, a vegades, no en els porten, ... i doncs aquí si que a l'explicar el projecte d'escola utilitzarem el mediador si ha de ser en romanès, doncs en romanès... i que els expliqui bé el projecte d'escola i que estan aquí doncs al sistema educatiu d'aquí...i a part el projecte d'escola."

P.: "Molt bé..."

R.: "Cada reunió d'aquestes ha tingut potser un aire diferent en funció de les necessitats, no?"

P.: "Doncs aquesta reunió si que seria diferent."

R.: "Totes són diferents, la primera reunió que varem fer, la gambiana, ens pensàvem com sortirà, no sabíem com sortiria doncs ens vam presentar una mica; l'escola, la idea que tenim, la ...nom... que està a immigració al Consell Comarcal."

P.: "Sí."

R.: “Va explicar una mica “lo” seu però quan la mediadora, nosaltres allò una pinzellada i quatre frases, i la mediadora com que ja abans havíem preparat la reunió, havíem preparat... va començar a parlar i ja vam començar a veure la connexió que hi havia, va veure ja totes riuen felices, es va convertir la reunió en una cosa totalment anàrquica perquè una mare donant el pit, l'altre d'allò explicant, l'altra entrava l'altra la telefonaven, ...era una cosa molt...”

P.: “Ja.”

R.: “Era com si estiguessis tu allà”

P.: “Al seu aire, no?”

R.: “Al seu aire, però nosaltres...clar.. vam anar molt...hi vam anant-nos-hi ficant i vam aconseguir tots les objectius tot el que els havíem de dir, moltes contentes...se'ns han apuntat, “bueno” molt bé, i va venir també una persona de l'AMPA que també els hi va explicar des de l'AMPA les activitats gratuïtes que fan. Que si fan una activitat esportiva d'ajuntament que és gratuïta, que si... mmm... és una de les coses que més greu te sap, amb aquestes famílies, que quan els hi has de fer signar papers, que no acabes de poder explicar bé el que estan signant, i quan han de pagar ja...jo quan els hi de dir sembla que és una sensació de que sembla que els estic atracant...”

P.: “Sembla que els atraques, no?”

R.: “Perquè això i això,... i els hi expliques d'una manera i d'una altra, però és clar, tenint la mediadora i sabent que aquesta mediadora tindrà continuïtat, que la tindrà un cop a la setmana allà a l'ajuntament, i que a més, allò era divertit perquè la mediadora era Mandinga i les que tenim aquí son Sarahules tenim gairebé tot Sarahules i dos Julars i ja va dir que era una mica molt reticents, i alguna mare va dir que no entenia el mandinga i nosaltres , els que érem allà la reunió rèiem, perquè a la que va començar a parlar totes, una connexió, l'entenien perfectament.”

P.: “Ja, ja,ja,...”

R.: “És una persona molt agradable, que ja tenim mediadors que sàpiguen connectar, està de mediador al Trueta aquesta noia i a part farà aquesta feina. I ahir la marroquina molt bé, una noia molt maca, era mestra allà també, fa 7 anys que està aquí i parla un català excel·lent i també connectant molt bé. A més veus, com connecten i com amb ella li parlen, a tu te parlen sota mínims i en canvi amb ells ja parlaven i explicaven.....i tal...

I molt contenta en aquestes dues reunions.

Però es clar els romanesos serà un altre estil diferent, segur, segur que serà.... son molt seriosos, son molt formals, ...”

P.: “Més formals...”

R.: “Si vénen, i... diran a veure....s'espavilen molt aquí, s'espavilen molt ells, en canvi els d'altres països veus queels hi costa...Però amb moltes ganes. A partir del gener, no sé si t'ho havia comentat cap vegada dins del projecte LIC que fem un taller de col·laboració?...”

P.: “No...”

R.: “No t'havia comentat res....L'any passat ens va caure així en ...nom... amb una setmana de temps ens diu hi ha uns diners..... per si presenteu un projecte de llengua i cohesió social hi han uns diners, de dilluns a divendres allò va...i és allò que mira,...”patapim-pam” vinga! Aprofitem els diners i què ens inventem?

Doncs ens inventem un taller de... com que era del tema famílies...de com podem integrar les famílies immigrants al projecte de teatre de l'escola, vam dir que faríem una mena de taller... un taller destinat a ells però que col·laboressin amb el teatre, bueno...és força diferent el que acabarem fent amb el que vam escriure.. perquè ho hem anat concretant, com que vam donar uns diners, aquests han servit per contactar amb una monitora de teatre, vam estar parlant, van haver-hi una sèrie de reunions també: amb la ...nom... de l'aula d'acollida, amb la ...nom... que assessora de l'IT i jo, i aquesta monitora de teatre que no és com fer una reunió, és allò que vas parlant i parlant i que va sortint... i al final ho hem convertit, serà un taller de col·laboració amb el teatre de l'”Alzinar” obert a totes les famílies, però clar el nostre objectiu clar es que vinguin aquestes famílies... aquestes famílies immigrants. Serà obert a tothom, serà de tres a cinc amb horari que els nens siguin a “cole”, que sigui completament obert, que si volen venir un dimarts si i l'altre no... pensàvem fer unes 10 sessions, començar al gener, després ja veurem la continuïtat. Però començar al segon trimestre, un dia a la setmana, els dimarts i això... elles mateixes ho deien, per exemple les gambianes que no poden, que tenen mainada petits, un dia ve una l'altre dia ve l'altre, una cuida dels nens... els hi semblava bé. Doncs, fer aquest taller així obert... de dir què podem fer pel teatre, de dir col·laborar doncs fent cosint robes, restaurar mobles que puguin servir per molts teatres, restaurar un moble vell, pintar-lo, això és l'excusa, inventar...”

Comentari [U282]:
TEATRE

Comentari [U283]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U284]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U285]:
TEATRE

Comentari [U286]:
TEATRE

P.: “El cas és que vinguin...”

R.: “Que vinguin, fer coses de dir disfresses, o fer banyetes, fer cues... o fer coses que fem, animals...sempre... ja ens inventarem el què... va quedar que el títol del taller serà “Col·laborem amb el teatre de l'”Alzinar””, obert a totes les famílies del poble, però com que estem fent aquesta feina específica d'explicar-ho... les gambianes ja ens han dit que s'apunten unes quantes, la marroquina

que va venir ahir, que sí que sí... que en tenen moltes ganes, a més que tenen la necessitat d'integració... i a més volem que sigui intercultural perquè segur que saben tècniques"

Comentari [U287]:
TEATRE

P.: "Es coneix, si, si..."

R.: "Un altre dia podem fer de maquillatges, un altre dia de músiques o tenen moltes ganes de ballar... les gambianes..."

P.: "Que ballin..."

R.: "Doncs que algun dia ens ensenyin a ballar, i perquè no en algun teatre doncs hi poden fer un ball.. no... "bueno"....molt bé s'han engrescat molt i ara ja tindrem gent..."

Pensàvem en un treball d'equip...doncs en aquestes reunions també els hi hem comunicat als serveis socials i des de serveis socials també els han avisat, o sigui han rebut als tutors, allò de dir..."

P.: "Han rebut informació des de diferents punts..."

Comentari [U289]:
EXTENSIÓ TE

R.: "Els tutors va vine...aquest dia... va molt bé des de diferents punts..."

P.: "Des de diferents punts..."

R.: "Que també funciona molt bé, perquè així veuen..."

(interrupció)

R.: "Què més te deia..... que aquest projecte que ara dèiem també el pensem per l'any que ve, volem la continuïtat però de moment engegat-ho... però sí que veiem que es pot convertir en una espècie d'escola de mares... perquè pares potser en vindran pocs..."

P.: "O no..."

R.: "Un taller així obert, l'objectiu és passar-ho bé...aquesta interrelació entre tots..."

P.: "Que estiguin a gust..."

R.: "Que estiguin a gust... i que vegin què fan, que el dia que vinguin a veure el teatre, vegin que tenen una part allà... perquè elles ja te diuen... les gambianes "cosir sí" perquè en saben... ja en traurem... i qui farà el taller, la ...nom... és un crack... vull dir que de motivar i engrescar a la gent.. ja la coneixes..."

P.: "Sí, si... no, no..."

R.: "Doncs amb ella..."

P.: "El que fa ella... no ho fa ningú..."

R.: "Eh...?"

P.: "Que sí que és capaç de moure..."

R.: “Si, si...jo veig que ja li va fer il·lusió d'entrada, s'ho va agafar com un repte... perquè no sabíem... quan li vam proposar van dir... es que no sabem com enfil·lar-ho noia... no sabem ni com fer-ho...”

P.: “Ja ho farem, no correm...”

R.: “Però ja ho anirem fent... i així... ens vam trobar, vam començar dient coses... i en van acabar sent unes altres...però...”

P.: “Ahá...”

R.: “Al final estàvem com a satisfets i vam dir... doncs per aquí...”

P.: “Molt bé...”

R.: “Perquè primer era enfocat molt...pensàvem molt en les famílies immigrants... però això ha d'estar obert a tothom...”

P.: “Molt bé...”

R.: “Paral·lelament l'AMPA té delegats a cada classe, i han fet reunions de delegades... i també farem...que... eh...”

P.: “Es coneu...”

R.: “Que els delegats estirin una mica el fil... treballen molt, però a més que vinguin alguns...que també ens interessa... que ara primer, vingui gent d'aquí...”

Comentari [U290]:
EXTENSIÓ TE

P.: “És clar...”

R.: “Aquesta...”

P.: “Per ... què diuen...”

R.: “Sí, i que es converteixi una mica amb el tema famílies amigues... en plan... que estem treballant força ara...”

P.: “Famílies amigues?”

R.: “Famílies amigues...”

P.: “Està bé...”

R.: “Si...”

P.: “Ho conec...”

R.: “Perquè per exemple aquí, hi ha algú que ja fa aquest paper... a l'institut ho han intentat fer i hi ha algú, però costa molt... i ara diem a través de les delegades.. i ja s'ho estan agafant com un repte de que... quan comença el curs, que van perdudíssims amb el material que han de portar, folrar llibres que no en saben... posar el nom... totes aquestes coses... que hi ha alguna mare que ha carregat amb molts... amb moltes... de dir...”

P.: “Una mica per tothom...”

R.: “Lavors dèiem de dir amb una família tutora, de quan arriba doncs... que els puguin acompanyar...”

P.: “Està bé...saber què ha de fer en aquell moment.”

R.: “Saber què ha de fer... com ha de portar les coses a l'escola i tot això...que ara amb la mediadora també serà més fàcil... potser de dir un dia reunir-les...”

Comentari [U291]:
EXTENSIÓ TE

P.: “A mesura que parles sembla interessant...”

R.: “Sí...”

P.: “Perquè també cada família necessita...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Aquesta part de consell...”

R.: “Si... hi ha feines concretes... que a vegades tampoc saben què...”

P.: “Ja...”

R.: “Com ahir mateix els marroquins... deien clar ens arriben amb aquells munts de papers que no saben interpretar-los.. i ara les que et tenen més confiança ja et vénen aquí amb el plec de papers...”

P.: “I explicar-me...”

R.: “O van a serveis socials... però aquests que acaben d'arribar... és que aquests marroquins que ens van venir porten menys d'un any aquí...i clar, es troben que estan molt sols...hi ha molts pocs marroquins, no gosen a anar, no tenen prou confiança...”

P.: “Requereixen una sèrie d'ajuda...”

R.: “Però en concret aquesta, els hi va quedar molt clar que vinguessin...”bueno”, i que tenen ganes, com que tenen ganes de posar-s'hi, fer...”

P.: “El què vas comentant...”

R.: “I “bueno”, van tenir aquest taller al que s'apuntaven, els hi feia il·lusió... tenen aquella curiositat d'apuntar-se...”

P.: “Que sí, que sí, que sí... molt bé.”

R.: “Doncs això, els romanesos serà... ha sortit per això...”

P.: “Has començat amb el teatre...que no el veuen clar...”

R.: “Doncs que el teatre no el veuen clar i els hi explicarem... doncs que el teatre és curricular i...”

Comentari [U292]:
TEATRE

P.: “Ajá...”

R.: “I tot el que hi treballen els seus fills...”

P.: “Perfecte... doncs si em pots fer una còpia del projecte...”

R.: “Sí, sí...”

Comentari [U293]:
REGISTRE

P.: “Quan puguis...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Aquest document tan simple...també és documentació interna... diguéssim?”

R.: “No, no...és lo mateix, és lo mateix...”

P.: “Ah, és el mateix...molt bé.”

R.: “És el tret d'identitat...”

P.: “És un resum...”

R.: “Que donem al principi...”

P.: “Molt bé...”

R.: “Donem el resum fet...”

Comentari [U294]:
REGISTRE

P.: “Molt bé...perfecte...”

R.: “El pla d'acollida el donem fet, resumit...”

P.: “Molt bé...”

R.: “El pla del curs (li dóna)... que cada any...”

P.: “Ah, és diferent...no?”

R.: “Cada any com que hi ha la revisió anterior, doncs es reorganitza... és organització... diguéssim...”

P.: “...del pla del curs a la memòria i de la memòria surt al pla...diguéssim...”

Comentari [U295]:
MÈTODE

R.: ...

P.: “Més o menys...”

R.: “...més o menys... sí... llavors es concreta.”

P.: “L'estructura...”

R.: “Les coordinacions, l'horari i calendaris... les reunions...”

Comentari [U296]:
MÈTODE

P.: “És que em sap greu que hagi de fer tantes fotocòpies... com ho farem això...”

R.: “No..això...tu...”

P.: “On es pot fotocopiar aquest? Escolta si et faig anar tard no...”

R.: “Es pot fotocopiar... sortir del centre només aquest... aquest”

P.: “Aquest... val...”

R.: “Ara aquest mira el què vulguis...”

P.: “No, no, no... si s'ha de llegir i prou només faltaria...”

R.: “No sé...”

P.: “I tant que sí...”

R.: “És d'àmbit més pedagògic...”

P.: “Sí...”

R.: “Que potser l'altre és més organitzatiu, no?”

P.: “Mmm...”

R.: “Són temes d'avaluació interna...per àmbits, el projecte curricular, els projectes d'escola...”

P.: “Ajá...això és específic d'aquest curs?”

R.: “Sí, sí... aquest és d'aquest curs...informàtica, audiovisuals...”

P.: “Participació dels alumnes, teatre...IT”

R.: “Dintre de TIC ara tenim audiovisuals i informàtica...”

P.: “Separat”

R.: “Sí, informàtica i audiovisuals, el projecte de l’IT, al projecte també hi tenim...posem l’aula d’acollida per una banda...”

P.: “Mmm...”

R.: “Propostes per aquest curs, que hi ha temes de dinar... surt tot el tema de dinamitzar projectes, integració de l’alumne...”

P.: “Això sí que m’interessa, no?”

R.: “Famílies immigrants... que són les famílies que t’explicava ara...les que acaben d’arribar, compten amb el suport d’un mediador-traductor... tot això...”

P.: “Molt bé...”

R.: “El pla de ... ja te’l faré que és molt llarg i potser és allò que més viu... és el que tu estàs veient ara... ja te’n faré una còpia...”

P.: “No, escolta...”

...

R.: “Natura i escola verda... escola verda, ja som escola verda fa anys...mmm...”

Comentari [U297]:
COMISSIONS

P.: “El “Punt EDU”...”

R.: “El “Punt EDU” que és nou d’aquest any... i està funcionant molt i molt bé... l’aula de ciència...”

P.: “Són molts projectes això...”

R.: “Sí... l’aula de ciències que ens va caure una mica del cel perquè ens l’han adjudicat i a més tenim de formadora la ...nom.....rotació doble....i doncs a partir del febrer ja fan cursos aquí...i el material arriba abans de Nadal .. perquè comparteixen aula de música (sona telèfon)...”

Comentari [U298]:
COMISSIONS

P.: “I llavors què fareu amb això?”

R.: “Continuar compartint... ja és compartida.. perquè els ordinadors estan a les vores... i hi ha la pantalla plana per d’allò... i clar amb la música també necessiten el seu espai, aquest any ha d’anar així.. l’any que ve si es pot s’haurà de separar...”

P.: “Per força...val”

R.: “Tema comissions permanent.. comissions...”

P.: “Festes...”

R.: “Sí, ja ho veus...festes, web... el jardí i els càrrecs d’escola.”

Comentari [U299]:
COMISSIONS

P.: “Mmm...”

R.: “L’altre dia en vam remenar algun altre amb tu...?”

P.: “No, vaig veure escola verda...festes, jardí...”

R.: “Ah, escola verda...”

P.: "I algun altre en vaig veure..."

R.: "Doncs, escola verda... sí..."

P.: "Me'n van donar quatre..."

R.: "Sí... escola verda et falta... festes, web, el jardí i escola verda... és que escola verda..."

P.: "Sí... un moment... vaig veure escola verda, jardí i festes..."

R.: "Sí, sí... és aquell que teníem ara aquí com a comissions..."

P.: "Perdó..."

R.: "Comissions dèiem quan érem amb alumnes... inicialment... escola verda no hi havia alumnes i al final s'hi van afegir..."

Comentari [U300]:
TE NENS

P.: "Ja..."

(silenci)

R.: "Doncs finalment el vam convertir que, veus ens hagués... posterior amb alumnes... i aquest era comissions d'activitats a fora... es va veure interessant finalment, però no entenc perquè si ho vam fer no ho vam fer constar aquí... si ho vam fer abans...o va ser posterior la decisió..."

P.: "Sí..."

R.: "I els càrrecs d'escola... llavors faltaria a aquí... i per relacions externes del centre...ja està... amb això et val... llavors a final de curs es revisa tot i te surt..."

P.: "Ah, molt bé..."

R.: "A part hi ha el pla de treball de l'EAP i de comissió IP..."

Comentari [U301]:
COMISSIONS

P.: "Val..."

R.: "Llavors...la memòria de l'any passat... en base a la memòria doncs..."

P.: "Modifiques el pla, no?"

R.: "Sí, sí... la gent fa revisió de cada apartat i a més a més fa propostes pel proper curs... que després és quan s'inclouen..."

P.: "Per exemple, el responsable de cada comissió fa..."

R.: "Ho fan en comissió, eh... ho fan els cicles...i a part les comissions... amb la seva valoració de com ha anat, després sí que les valoracions les guardem a part...el que passa és que amb les valoracions sí que surten doncs aquí, no?...tot, no? què s'ha fet?"

Comentari [U302]:
MÈTODE

P.: "Per exemple, no?"

R.: "Sí, sí, sí, ...cada que s'ha fet aquell curs, nous projectes, "bueno" va sortint tota la memòria."

P.: "I és quan pots fer..."

R.: "A cada curs pots treure l'esborrany primer que fem és primer traient això i després acabant-ho de..."

P.: ...

R.: “Sí, mmm... es valora tot, una mica el que s’ha fet tot.”

P.: “La memòria quan la tanqueu a l’estiu o a l’estiu abans d’acabar el curs?”

R.: “A l’estiu al juliol, o sigui aquest any com que volem...”(?)

Comentari [U303]:
RITMES

P.: ...

R.: “No a final de curs al juny, al juny no al final de curs, es fan les valoracions, als últims claustres es fan les valoracions de tot, anem per apartats, eh.... anem fent a cada claustre, anem fent valoracions i..... després la memòria sí que la fem el juliol el que passa és que com que hem plegat diem aquest any passarà ... ja com vam plegar... ja comences una mica abans del juny per poder...”

Comentari [U304]:
RITMES

P.: ...

R.: “Sí, sí.”

P.: “Va com va, no?”

R.: “Sí, perquè acabem un mandat, i és clar, renovar-lo voldria dir...”

P.: “Renovar-lo.”

R.: “Renovar-lo voldria dir tres o quatre anys més o presentar projecte de direcció... o...”

P.: ...

R.: “Sí...”

P.: “Per tant ja esteu començant a parlar d’això a hores d’ara suposo?”

R.: “Hi ha un claustre que fem, aquest últim ve l’inspector perquè se segueix segregant... mestres a la nova escola, l’any passat vam fer també ara al mes de desembre un claustre de segregació que van marxar dues mestres d’infantil i ara vol segregat una mestra més d’infantil, haurà de marxar i també l’inspector li vam dir que aprofités per dir a veure que seria interessant que sorgís algun projecte de direcció, seria interessant per no arribar a final de curs sense tenirintentant convèncer algú.”

P.: ...

R.: “Allà mantindran comissió de serveis jo crec encara.”

P.: “Sí?”

R.: “És possible que allà mantinguin comissió de serveis perquè és escola nova i...no crec que l’obliguin a presentar projecte, no ho sé....és que allà ho van fer. No, o sigui, ja li van fer presentar...”

P.: “Projecte inicial.”

R.: “Un projecte inicial com a ..., no va ser projecte aquí, va ser allò que surt...fora de...que no que era el concurs aquest sinó que era adjuntat devien presentar, per no dir el projecte de direcció i línees d’actuació.”

P.: "...mmm..."

R.: "Línees d'actuació per aquests tres anys i amb ella li han fet per quatre anys, al ser inici d'escola nova te'n donen el marge de quatre anys, suposo que tenen el nomenament per quatre anys i de nou entraran dins el projecte, un cop engegat ja sortirà i aquí sí que ha de sortir, o sigui, se'ls ha de sortir un projecte ...doncs que presenti qui vulgui projecte de i "lo" ideal seria que sortís algú tant per a fer traspàs més bé i més tranquil i més....que sortir algú.. no esperar a finals al juny a veure anar estirant i anar plorant a algú veure que ho agafi...ja sortirà..."

P.: "Ja sortirà."

R.: "Li direm a l'inspector...en el claustre també ho vol comentar,no? és més interessant que surti..."

P.: "Naturalment."

R.: "A més que també pot venir algú de fora, també si pot presentar algú..."

P.: "També és un cas que...vaja s'ha de mirar d'evitar, no?"

R.: "És clar, per això, per mirar d'evitar que se't pugui presentar algú de fora és més interessant que surti algú d'aquí"

Comentari [U305]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Sí, és clar, és la única solució, no?"

R.: "Sí."

P.: "... jo no ho havia entès això d'aquest any. Porteu dos anys, no?"

R.: "Tres, tres...nosaltres allò fora de... de tot, no? que no encara no havia entrat el tema de projectes de direcció, va començar a funcionar... doncs aquí al gener va començar a funcionar el nou decret de..."

...

R.: "Estàvem al mig o continuàvem allò...com havíem fet...continuar un any més el mateix equip i vam tenir clar que no..."

P.: "Prorrogar."

R.: "Si haguéssim prorrogat un any més ja hauríem entrat dins del tema projectes de.....però que com vam estar així al mig... resultat de proves de competències que és "lo" que aquí és com a annex de la memòria els resultats de les competències amb les propostes de millora de cada cicle."

P.: "Sí, sí,..."

R.: "Aquí, propostes de millora de cada cicle hem constatat que tal i ...farem... eh? propostes de millora de cada un. (Se sent soroll de girar pàgines)...I la formació de mestres que cada any ho recollim a la memòria de tot lo que s'ha fet de formació."

P.: "La memòria i el pla d'actuació els envieu a inspecció, no?"

R.: “La memòria sí, i el pla d’actuació no ens el demanen tampoc, eh? ...”

Comentari [U306]:
REGISTRES

...

P.: “És molt organitzatiu, no això?”

R.: “Sí, és molt ...”

P.: “És molt organitzatiu.”

R.: “I molt feixuc, eh? de veritat.”

P.: “En tot cas quan em posi a redactar si em fa falta alguna dada ja tornaria, en principi si més no comentaré aquest.. el pla....organitzatiu...”

R.: “Sí, aquí tinc el de l’any passat, el mateix, eh? memòria i pla de curs de l’any passat, reglament de règim intern, aquest sí que està anant i tornant dels cicles i a part, a partir d’unes...”

P.: “Està en discussió, ...”

R.: “Perquè el cos, aquí a la web no hi havia el reglament de règim intern, només hi havien el que ara seran annexos, hi havien els documents aquests, no hi havia el cos allò de dir, ara ja...hi havia els documents que s’havien anat fent, els deu estava fet...mmmm.... aquest és avaluació interna d’aquest curs, el d’acollida el farem aquest curs, aquest va del funcionament del menjador, conveni de transport, la inscripció de l’alumnat nouvingut, criteris de tria de cursos de mestre, criteris d’estructuració de grups, la normativa d’infantil, la normativa de patí, ..Això són annexos i hi ha moltes coses d’aquestes que sí que s’havien anat fent.”

Comentari [U307]:
REGISTRES

P.: “...sí...”

R.: “Però estava...”

P.: “Hi ha arguments específics per a cada temàtica d’aquestes?”

R.: “Sí, sí, ...”

P.: “Que seran annexos del ...”

R.: “Són annexos de...”

P.: “Del reglament de règim intern.”

R.: “I que serà, o sigui, si hi ha el cos, de doncs anar variant que si et varia algun cosa d’aquestes puguem variar un annex però no puguem modificar tot el reglament perquè realment és...ja tot el cos s’ha aconseguit anar-ho passant i anar forçant una mica els cicles. Els cicles ja han acabat, ha fet tot el... tot el seu retorn.”

P.: “I el que esteu fent ara de debat és el cos del...”

R.: “O sigui el debat el farem ara quan tots els... avisats amb totes les modificacions que totes coordinadores han fet arribar tota... ara ve la...jejejeje...algunes ho han fet per parts, altres aquí han... cada cicle una mica a la seva manera, ho han fet arribar tot, i ara pensàvem introduir totes les

modificacions, o sigui hi ha tota una part normativa, ja es va explicar a la gent, hi ha tota la part de reglament que ha estat un llarg embaràs, hi ha la part ..ah.. aquí vam posar més fàcil amb requadre el que podíem modificar nosaltres...”

P.: “Modificar.”

R.: “Nosaltres... normativa de rang superior que...”

P.: “Això és la referència diguéssim, no?”

R.: “Doncs com a referència és a dir, què podem modificar... de cada un,...equips de cicle.”

P.: “Ja ho heu programat amb això? Hi ha hagut moltes opinions discrepant?”

R.: “Els cicles sí, sí... afegint o traient això potser que no o això pot ser que sí, però clar falta cada claustre, després fent la ... aquesta com que ara ha acabat d'arribar ara aquest retorn farem ara doncs digues-li amb groc o com vulguis i potser un dia allò amb canó pam, pam, pam... i anar fent.”

Comentari [U308]:
TE AL CICLE

P.: “O sigui com ho deixem, no?”

R.: “Sí.”

P.: “Molt bé.”

R.: “Perquè l'objectiu és aprovar-lo al gener al consell escolar i és clar que al claustre ja ho tinguem definit, no? I clar, llavors coses que...se sent...clar aquí entres en tot això...que és més propi d'assemblees, delegats, tot això clar a veure què posem, què no, què treiem...”

Comentari [U309]:
TE AL CLAUSTRE

Comentari [U310]:
TE NENS

P.: “Veus també aquesta part de percepció dels alumnes també és interessant, no?”

R.: “Sí, clar...”

P.: “Perquè defineix molt l'escola això.”

R.: “Sí...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “Ah! Altres coses són molt... mira tot això que no està emmarcat és que ja ve donat, és que és normativa de...d'allò que ens agradi o no..podem en tot cas ampliar o treure...quan ja s'ha inclòs el nou decret de drets i deures que es va aprovar el juliol i ja estava inclòs perquè diem l'han d'aprovar...des de el 2004 que l'anaven arrossegant, saps? Ja ho havia signat la ...nom..., el ...nom... i ara al final...”

P.: “Ja està aprovat, no?”

R.: “Es va aprovar al juliol i ara volem fer alguna modificació...”

P.: “Ja està incorporat”

R.: “Ja està incorporat perquè era aprovat al juliol.. i “bueno”...ja es veu...és interdisciplinari, sembla molt dur però és clar, és normativa de rang superior però

dius “bueno”, pot estar escrit, sembla....molt dur i aquí no ens agrada però si un dia tenim un cas d'aquells extraordinari...”

P.: “Ho has d'aplicar”

R.: “Pots haver-ho d'aplicar o la comissió de convivència del Consell escolar o...”bueno”.. i en fi..era.... això va ser una cosa de l'any passat que quan tens practicants i te pregunten molt, una manera de dir “bueno” per situar-nos també nosaltres perquè hi ha moltes...ah....no està escrit enlloc això, jo si més no, no ho he trobat enlloc, com unifiques una mica tota la documentació aquesta del centre dius “bueno”...doncs és clar, el projecte educatiu és tot...ah...projecte, ..., reglament, projecte curricular de centre que hi han les programacions, mètodes didàctics i avaluació interna, el pla anual de curs i la memòria,... però això és una mica inventat aquí..Vull dir que no, no hi havia res...”

Comentari [U311]:
REGISTRES

P.: “L'estructura que teniu vosaltres us funciona i és operatiu.”

R.: “ “Bueno” no creguis...els practicants quan te venen te pregunten “ i el reglament està dins del projecte educatiu?” és que no està escrit enlloc que el reglament hagi d'estar dins..clar, passa que ha de tenir coherència...”

P.: “No es pot contradir.”

R.: “Ha de tenir coherència, vull dir com a document marc hi ha escoles que tenen el reglament de règim intern i doncs aquí ho fiquen tot, hi ha mateix el projecte educatiu sembla que és el marc...”

P.: “Amb més coherència...”

R.: “I després “lo” altre va a dins...”

P.: “És més ideològic, que no pas com l'altre, no?”

R.: “Sí, com els documents.... documents de teatre que no son aquí seran en un altre annex, que també estem fent un tema d'organització de teatre que no està aquí que també haurà de ser-hi, “bueno” de ser-hi, suposem... és que hi ha coses que tens de documentació que no saps a on posar-la.”

P.: “Intentar si hi és i és que faci falta fer-la.”

R.: “Sí, i després no saps on posar-la, no? I tens....això són...jo aquest tema de documentació...és un tema que...”

P.: “Jejeje...”

R.: “Sí no, perquè t'hi veus immers i quan te vénen això, llavors hi ha practicants que te fan preguntes i te diuen i això està dins de què?”

P.: “Fan pensar, no?”

R.: “I “bueno”... i ho has de dir....per això que és una mica aquest esquema ...que “bueno” responia una mica a dir a situar, però no està escrit...”

P.: “No, llavors cadascú ha de trobar la seva manera de funcionar.”

R.: "Sí, sí,..."

P.: "Sense cap dubte."

R.: "Suposo, no?"

P.: "Sí, sí."

R.: "És tan obert que a vegades que també te fan navegar, eh?"

P.: "Hi ha coses que si vinguessin pensades et traurien temps."

R.: "Sí."

P.: "T'estalviarien temps."

R.: "Ah... sí. Perquè potser arribes al mateix lloc on l'altre ja s'ho ha pensat i dius "bueno"...potser si això ja funciona..."

P.: "No calia."

R.: "No calia que jo hi arribés després de donar-hi tantes voltes, no?"

P.: "Però a vegades també...el fet de pensar-hi et fa pensar en d'altres coses que... t'ajuda."

R.: "Sí, sí..."

P.: "Però "bueno" ..."

R.: "Una altra estona t'explicaré una idea que tinc.."bueno"...jejeje"

P.: "Com tu vulguis..."

R.: "No és igual."

P.: "Obert a idees segur, eh? Que estic... jejeje"

R.: "No és que potser ja seria fora d'això, ... és igual "bueno", també és igual..."

...

P.: "Bé, estem amb documentació."

R.: " "Bueno" aquí recollim altres coses que tinguem, el pla educatiu d'entorn, que hi ha concedit"

...

R.: "Ah...Ens l'han donat el pla educatiu d'entorn que es farà a *...lloc..., ...lloc i lloc...*"

P.: "Ja està aprovat, no?"

R.: "Està...signen un dia d'aquests."

P.: "Molt bé."

R.: "Està ja concedit i un dia d'aquests signen, eh? Ho han endarrerit, aquí ho tenim a disposició dels mestres, saben..."

P.: "Aja..."

R.: "Això era una mica abans pot ser encara era una mica l'esborrany, i ara aquí...Era el propi de *...lloc.....*"

P.: "I aquesta la de *...lloc i ..lloc...*"

R.: "Aja..."

P.: "Molt bé."

R.: "Em va dir la ...nom... que els hi havia agradat molt això del que son tres....(?) d'aquests pobles, i que era..."

P.: "Compartit."

R.: "Hi ha moltes coses que es comparteixen,... "bueno" aquest el tenim aquí, això era un primer esborrany de....l'Internet al centre, és un tema que no ens acaba de funcionar..."

P.: "Què feu per Internet?"

R.: "Molt poques coses; és que pengem la documentació, les actes de claustre..."

P.: "Per exemple el retorn dels cicles per exemple no és Internet, és paper i llapis i anar marxant."

R.: "Ens funciona molt més paper i llapis, sí, ens funciona molt més."

P.: "Aquesta d'això ho pengeu aquí i la gent..."

R.: "Sí, és directe."

P.: "La gent tenim hàbits d'aquests directes."

R.: "Sí..."

P.: "I és molt saludable, suposo."

R.: "També és molt més ràpid en aquest moment, si has de mirar quatre fulls que t'han tornat de cicle es més ràpid dir pam, pam..que no entrar cada un mirar si ho han penjat sinó en canvi així és una cosa... és més ràpid...Hi han coses que sí, ara la documentació la pengem, les actes de claustre, tot el que s'envia de documentació amb el ens envien les juntes territorials, documents d'aquests, que dius pot interessar a algú doncs que s'ho llegeixin i qui no vol no s'ho llegeix i altra documentació així l'anem penjant, per això... queda molt com el lloc de buscar-hi la documentació última, les actes coordinadores de claustre, tot això... el full informatiu del mensual també el pengem a Internet i qui vol se'l personalitza"

P.: "I la gent s'ho llegeix?"

R.: "La gent li costa entrar a Internet, li costa, passa que sí....costa no s'acaba de..."

P.: "Perquè deuen poder entrar-hi des d'aquí i des de casa suposo, no?"

R.: "Sí, es clar aquí tenen un avantatge..."

P.: "Per tant, ..."

R.: "Però ara també amb aquest tema dels fitxers FTP com es diu..també es pot accedir a la teva carpeta des de casa però "bueno" i això té l'avantatge que ho

Comentari [U312]:
REGISTRE

pots mirar en qualsevol moment. Sobretot documentació, que a vegades dius ai!
Quin...”

...

R.: “ “Bueno” aquí tenim Internet... i aquí..”bueno”..pla d’acollida.. doncs última revisió... el 20 de setembre, ja posem última revisió perquè sinó tampoc sabien a on passàvem, aquest era el més antic, no, aquests són “lo” de l’any passat...i línees bàsiques d’actuació això és lo nostre que vam presentar i resultats de “bueno”... també pla d’emergència. També documentació d’aquesta...”

P.: “Deu haver-hi també el projecte lingüístic, no?”

R.: “Sí, però el tenim apart és bastant...”

P.: “I qualsevol d’aquests documents els...”

R.: “Les programacions d’aquest curs...”

(Sona el telèfon)

P.: “Sí, ...”

R.: “Projecte lingüístic, pla d’acollida, a veure...ho tenim aquí perquè és senzill el tenim apunt el pla d’acollida ja el tenim aquí recollit però....quan te demanen això...”

...

R.: “...per a tenir-ho una mica més operatiu...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “ “Hasta” pel Consell escolar també ho pengem a Internet, les actes, ...”

P.: “Els documents aquests diguéssim d’escola,...”

R.: “... el projecte lingüístic també el tenim aquí...”

P.: “...els reviseu de manera periòdica? o cada quan algú diu escolta’m hi vull afegir una cosa? O sigui hi ha un mecanisme...mmm...”

R.: “A l’inici de curs es quan...”

P.: “Però tots ells? No...”

R.: “Tots no, ...”

P.: “Quasi sempre...”

R.: “No el projecte educatiu no, ...”

P.: “Si que ho refeu però...”

R.: “El pla d’acollida t’ha obligat amb això de l’aula d’acollida, les ...”

P.: “És clar, un modifica l’altre, ...”

R.: “I en concret el pla de acollida vam dir que serà... al acabar el curs i s’ha revisat ara, però que serà molt més ampli...eh? el projecte és molt més ampli de...si vas cap a centre d’acollida, doncs que hi ha d’haver el pla d’acollida

...ah....dels mestres també...els interins, de tot ja no només com estava enfocat fins ara..."

P.: "El director."

R.: "Sí això, el pla d'acollida que dius tothom..deixeu-me... sí, sí,..."

P.: "Jejeje..."

R.: "És ampliar..."

P.: "...i la documentació del treball dels cicles? La teniu recollida?"

R.: "Això cada cicle té la seva carpeta" |

Comentari [U313]:
REGISTRE

P.: "Ho té cada cicle."

R.: "Sí, això... sí, ... també va ser un tema que vam posar una carpeta amb totes les coses de cicle,..."

P.: "I doncs quin ritme té?"

R.: ...

P.: "I com funciona cada grup va per reunió, o va per temes, o com ..."

R.: "Sí cada cicle ja funciona"

P.: "Al seu..."

R.: "...i tots funcionen més.. al seu aire..Això ho hauríem de mirar en una carpeta de cicle."

Comentari [U314]:
RITMES

P.: "No és igual, sabent que funciona així en principi ja en tinc prou."

R.: "Sí hi ha la carpeta aquesta de cicle amb coses que..."

P.: "I les condicions vaig veure que algunes tenen una llibreta i apunten coses..."

R.: "Sí, però no totes per exemple és clar...el que sí..."

P.: "Aquesta havia apuntat..."

R.: "Aquesta sí, perquè és clar sembren coses i a vegades volen deixar més constància però en canvi web no i escola verda... com que es fa aquest resum final del que s'ha fet i tot ja és molt la confecció de què es fa..." |

Comentari [U315]:
REGISTRES

P.: "Sí, sí,..."

R.: "...tampoc acta de cada reunió crec que tampoc es fan, consell de delegats sí que t'ho vaig dir, pot ser.. ho tinc a part, ho tinc a part..." |

Comentari [U316]:
REGISTRES

P.: "...Ahá..."

R.: "El projecte ... que deia de teatre també és aquest altre, si els vols mirar..."

P.: "Aquest de la convocatòria que et deia d'això no?"

R.: "Sí, sí,.... (se sent girar fulls)..acabarà sent diferent, però "bueno" més o menys, participació de les famílies en el projecte,..." |

Comentari [U317]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Sí, sí, ..."

R.: "...bueno"..."

P.: "I estem en un segon any deies, no? d'això?"

R.: “No ens el van donar l'any passat, i l'any passat tot just vam començar-ne a parlar per desenvolupar-lo aquest any. Ara comencem al gener, perquè ens el van donar el curs aquest passat. I no ens donava temps a acabar el curs.”

P.: “És això de..., no?”

R.: “Mana?”

P.: “És això?”

R.: “Sí, sí, ..serà aquest projecte de teatre. Més cos de projecte doncs vam demanar...”

P.: “Cada projecte té la seva documentació.”

R.: “De l'any passat vam començar....sí, aquest ens van donar l'audiovisual allò que havíem de demanar dos i aquest any el ...l'altre projecte de socialització llavors de text.... el punt EDU...l'altre projecte de socialització,...”

(Apareix una tercera persona que els saluda amablement amb un bon dia)

P.: “Hola, que tal?”

R.: “Sí, ella de reunions d'avaluació...”

(Se sent com aquesta tercera persona que és una noia diu “Sí, de reunió a reunió tiro por que me toca”).

R.: “Les instruccions de curs, el pla d'emergència, si mireu, ...coses d'aquestes, ...eh? instruccions de curs també les tenim a mà? “Bueno”...”

Comentari [U318]:
REGISTRES

P.: “Esteu molt ben organitzades, eh?”

R.: “Sí, ..hem intentat...ara li deia a l'...nom... quan té el mal dia diu i si continuem un any més..jejejej...”

P.: “Això és un mal dia no? o què?...”

R.: “Ara està animada, dic no m'espantis,...”

(Se sent de fons que algú diferent d'ells dos diu: exacte).

R.: “Tot i tenir tants estudis hi ha moments que és més dur, hi ha moments que és més dur ser direcció hi ha moments que és més dur... el dia a dia és molt dur, el cap d'estudis jo penso que és molt dur... “

(Se sent una veu de fons que diu: Sí)

R.: “Sobretot les substitucions,...les substitucions, dia sí dia també,eh? Des de que hem començat.”

P.: “De que avui falta algú o falta l'altre, ...”

R.: “Falta un, falta l'altre, això ja és una cosa diària, ...”

P.: “Anar cobrint emergències..diguéssim, no?”

R.: “Això ja és una cosa pesada de cada dia, cada dia, i mirar els horaris, ...negociar...”

P.: “Algú que no té classe.”

R.: “Exacte, aquesta carpeta és la foguera de Sant Joan d’aquest any, ja veuràs l’any que ve...és que jo ja...un no s’hi entén...”

R.: “Els horaris es fan en equip, eh? secretari i cap d’estudis...”

Comentari [U319]:
MÈTODE

P.: “Molt bé.”

R.: “No puc pas fer-los sola.”

P.: “Els horaris també és un tema complicat de sempre.”

R.: “Sí, ... “lo” que no arriba un arriba l’altre i tres ja molesten perquè dius ja no... Aquesta visió matemàtica, està...” “bueno” aquesta visió de quadrar les 8 hores és molt de...”

P.: “Quan el tens quadrat hi ha una cosa que falla?”

R.: “Sí, ja ...”

P.: “Tornar a començar? Jejejeje...”

R.: “Sí ja, ja ens ha passat, eh? Sí, la ...nom..., aquest any hi havia mestres que no feien res i dic “Bien!” havíem pogut cobrir altres coses que ens faltaven, i havíem ... coses a la gent. Ah! Aquesta hora jo tinc pati, “vale””

P.: “Com més gent hi ha més fàcil deu ser, suposo, no?”

R.: “Sí, aquest any ha estat més fàcil, per haver-hi més gent, sí,...el que ens ha fumut ha estat el tema d’espais i més als matins a la tarda tenim espais, a la tarda amb el tema de mitges jornades tots els professors els tenim als matins i a les tardes no tant, però també ho hem arreglat, eh?”

Comentari [U320]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ja...”

R.: “Aquí es fa tot.”

P.: “Doncs encara us ho pensareu això de presentar-vos com a ...”

R.: “No, no, no...”

P.: “Jejejeje....quan una cosa funciona, jo no ho sé, la percepció d’aquí és que funciona, sí funciona.”

R.: “No hem tingut moments molts durs... i 24h. aquí, et despertes a la nit i somies i somies amb l’escola i i una altra cosa, aquest any està sent crític perquè és l’any que volem plegar i tot ens sembla que és molt feixuc, si haguéssim pensat per a 4 anys...”

(Se sent una tercera persona que diu: Mentalment et prepares, això també és veritat,...)

R.: “Ja ens hem mentalitzat de que pleguem i...”

(Se sent la 3era persona que diu: ens amargaríem un altre any jejeje....jo ja no hi estic disposada...l’altre dia el cap d’estudis m’ho deia és que jo he perdut la salut 2 anys en aquí....)

P.: “Ostres, això...”

R.: “Ha de medicar-se... Si ets molt nerviós i tal si, eh?...”

...nom... (aquest és el nom de la tercera persona, que es la secretaria de l'escola): Perquè és l'enfrontament, si tu no tens caràcter per enfrontar-te amb la gent hi ha un que li donarà una amorrada a un, aquí hi ha gent que et fum una amorrada i es queden més amples que la una, li dius una cosa i no se n'adonen....

P.: “I ja està...”

R.: “Sí, sí...”

D.: “No se n'adonen o no va per ells, i en canvi jo soc d'aquells que et diuen una cosa i et parlen...”

P.: “I et queda...”

D.: “...ostres quin greu que me sap!...m'hi sento al·ludida, i hi ha gent que no se n'hi enfum...”

R.: “Per això jo les substitucions ja ho dic de lluny; et toca anar a tal classe!..al final aprens...et toca anar a tal classe!”

D.: “Sí, ...i no ai! Què et sembla si vas a... Tu te toca, adéu!! Ja tens la feina apunt!.....jejeje... i no et diuen res...”

P.: “Segur que és complicat, “bueno” és complicat, ...és un paper difícil de fer aquest!”

D.: “No hi és “lo” que diem que aniria bé que tothom passés per aquí perquè no te n'adones del que és estar aquí, o sigui la visió de l'escola,...”

P.: “Però tu creus que tothom serveix per a fer això?”

D.: “Jo penso que sí, més bé o més malament,... sí...”

P.: “Aquell que hi perd la salut? Jejeje...”

R.: “No, perdre-hi la salut tampoc és bo, encara que no vulguis,...”

D.: “Però te la fan perdre, eh!”

R.: “Te la fan perdre!”

D.: “A mi em van fer perdre el son un any, sí! Prenien pastilles per dormir. Físicament me trobo bé, però a la nit no podia dormir que t'emportaves la feina a casa. Ara no aquest any...”

R.: “Aprens també...”

D.: “Sí! És un aprenentatge...”

R.: “Aprens a aparcar una mica.”

P.: “Un cop fet l'aprenentatge, s'ha de rentabilitzar. Jejeje”

R.: “Però llavors hi ha aquest perill...ara ho diem...”

D.: “Vint anys.”

P.: “No...”

R.: “Has de tenir humor i si no tens humor n’has de tenir, per passar vint anys has de tenir humor.”

P.: “Trenta-tres... i vint...”

D.: “Sí...”

P.: “Trenta-tres i vint hi ha molts números...”

R.: “Ja vindrà un altre.”

P.: “Jo us veig tan animades que dius: home, tu!”

D.: “Animades?”

R.: “No, ...”

P.: “Que porteu bé el ritme vull dir...”

D.: “Com a mínim estem contentes del que hem fet fins ara.”

R.: “Si és veritat! Estem contentes de la feina que hem fet.”

D.: “I ha més ens ho diuen, vosaltres que us heu entès...”

R.: “Sí, sí,...”

D.: “ “Bueno” ja vindrà una altra, però és que depèn de les persones, dels caràcters,...”

R.: “Sí.”

P.: “Sí...”

R.: “I hem batut el record guiness amb moltes coses que hem fet que no s’havien fet mai i s’han fet...”bueno” però també ha estat.”

D.: “Sí...”

P.: “Tot costa...”

R.: “Tot costa i han estat anys difícils per a l’escola, això també ho reconeixen els que han estat ells perquè...l’escola, la campanya, l’AMPA, ...vull dir que tot han estat anys difícils.”

D.: “Hi ha un rètol, una frase per a cada any, eh?”

R.: “Sí...”

D.: “Aquest any de moment...”

...

D.: “...el més dur per a nosaltres potser, no?”

R.: “Sí”

D.: “No farem res no...”

R.: “Anys d’obres i de tot que ha estat...”

P.: “Molt bé, senyores.”

R.: “Hi ha més coses però...ja això que deia dels delegats..aquesta carpeta...”bueno” aquí hi ha la de teatre...”

P.: “Ahá...”

R.: “Aquesta que et deia de...ai!”

P.: “Àlbum de fotos?”

R.: “No, recull els documents i articles de teatre elaborats a la ... veus aquí hi ha un índex, una mica, eh...”

Comentari [U321]:
REGISTRES

Comentari [U322]:
TEATRE

P.: “Sí...”

R.: “Això és lo més nou d'aquest any que dèiem pot ser també ha d'anar al reglament de règim intern o no...aquest també l'estem fent anant i tornant.”

P.: “Ahá...”

R.: “Perquè és això que dius que aquest t'obliga a revisar-ho..perquè canvien coses clar...”

P.: “Coses noves.”

R.: “I ara també el tenim aquí en revisió.”

P.: “Ahá...”

R.: “ “Bueno” aquí això és històrica de documents de teatre cara a text...”

P.: “Sembla que és una màquina d'escriure antigues..., no?”

R.: “Sí..alguns no estan ni a ordinador, es guarda la fotocopia aquí. Alguns en castellà perquè són participacions amb revistes d'aquestes de... i aquí una mica de recull... de documents pedagògics t'ensenyaré...”

Comentari [U323]:
REGISTRES

P.: “Totes les programacions de l'escola...”

R.: “No, aquí hi ha lo de delegat, les actes com que es fan a ...lo que et vaig comentar...”

P.: “Molt bé...”

R.: “I aquesta d'aquí dalt... deies si fèiem comissions de festa, ai ... deies si fèiem actes de les admissions...”

P.: “Les festes queden molt més clares...”

R.: “Se n'ocupa ella.... comissions fan la llibreta, *-interjecció- ...nom...*, web no en fan i d'escola verda...”

R2.: “Hi ha d'haver algú que tingui clara la feina, nosaltres ens va, trobar la primera setmana sense nens i vam formar la festa del trimestre, perquè si no, si es fa dins de la programació ja no continues l'acte, però si no les afegeixes a les esmenes i la canvies... tot “lo” que fem, perquè a més a més per transmetre-ho als cicles tothom ha de poder transmetre el mateix...”

P.: “I un paper és “lo” que lliga...”

R.: “Si torna, va i torna, participació de l'escola a la festa major del poble, els jocs florals...”

R2.: “Aquest any “lo” que es fa... cada any es revisa... és que és obligatori...”

R.: “Això s’ha de revisar, cada any es revisa... aquest s’ha de revisar, veus el de 2005, el de 2006 i ara el de 2007...treball en equip n’hi ha per tots...”

P.: “Si, si, ja...”

R.: “Eh aquesta escola, l’AMPA, amb els d’allò, amb els altres, amb les cuineres...l’únic que hi ha d’haver, en el treball d’equip hi ha d’haver un timó, no la persona... que...”

P.: “Que té a veure amb la idea i que la condueix...”

Comentari [U324]:
LÍDER

R.: “La persona que estira, o que...”

R2.: “Hi ha part de timó...”

R.: “Si no.... el que coordina, el que avisa... del grup hi ha d’haver algú que digui ep...”

R2.: “Perquè si estàs aquí t’has d’estar ocupant de moltes coses, ja ho veus...”

P.: “De coses sí que n’hi ha...”

R.: “Aquí fas de timó de moltes coses que...”

R2.: “Sí, sí...perquè aquesta idea de que fem tantes coses, de projectes, de tot... i vam dir el pla de curs és el moment de dir-ho...”

P.: “Clar.”

R.: “Però no ens queixem perquè si no...”

P.: “Si ho aproves si...”

R.: “El cost, tot aquest projecte o aquest o aquest... o coses que dèiem en el pla de curs amb dues línies, això de la col·laboració amb la festa del poble, en el pla de curs són dues línies... el vendre roses i lo altre, el concurs i equips és una feïnada de dies i “bueno”, si ho aprovem tot, si aprovem tot el que aprovem al pla de curs i ara...”

P.: “Si programar és una cosa i fer-la una altra cosa...”

R.: “Si perquè clar, perquè al setembre està tothom molt fresc...”

R2.: “Si, perquè pensar és gratuït...i molt fàcil...”

R.: “Però és el moment, si surt a la memòria de curs t’ho has de replantejar, “bueno” ara és el moment, jo els hi recordo i dic “eh!” us recordeu que vareu queixar-vos, aquest any no vull sentir cap queixa...sobretot per la setmana cultural perquè es va ofertar la visita d’un agent forestal...”

R2.: “I si ho lliguéssim amb el no se què... i dic”

(Es sent molt soroll)

R.: “Aquest és més pedagògic... estratègies per treballar el càlcul, racons... aquest ja és de fa més temps...”

R2.: “Però segur que n’hi ha més que no els tenim posats aquí...eh...”

P.: “Criteris d’avaluació...”

R.: "Criteris d'avaluació..."

R2.: "Qui s'ha de trobar amb qui, què s'ha de fer..."

R.: "Consignes per..."

R2.: "Si..."

R.: "Guaita, aquest és... aquí hi ha més coses que no els hi hem posat, que no hi són..."

R2.: "Que no els hi hem posat, ens falta afegir-los-hi..."

R.: "En pedagògics... per exemple això dels deures hauria d'estar aquí i en el reglament de règim intern... hauria d'estar una mica a tots dos llocs..."

R2.: "Si..."

P.: "Però com que ara estem fent un índex de la documentació, perquè ho estem gravant això... se m'acudeix que m'interessa...si em permeteu..."

R2.: "Ah, em pensava que era informal..."

(tots riuen)

P.: "És que és informal..."

R.: "Vine aquí xerra ara..."

R2.: "Què tinc que xerrar jo ara..."

R.: "Vine, vine... el què vulguis..."

R2.: (riure)

R.: "Tu continues l'any que ve...jo ho tinc clar que no et deixaran plegar..."

R2.: "No, no jo igual com tu..."

R.: "Nosaltres som un trio..."

R2.: "Amb ella la veig més convençuda però amb tu..."

R.: "No, no... perquè jo penso que ja he fet prou" (riu)

D.: "També té els números molt quadrats..."

R.: "Ja et dic som un trio, som el tripartit..."

R2.: "Han estat anys de tripartit..."

P.: "Us heu avingut, no?"

R+R2.: "Molt, molt..."

P.: "Això és molt important..."

R.: "Jo trobo que és lo més important perquè sinó, no haguéssim aguantat...no haguéssim aguantat els xàfecs que han caigut." (riure)

R2.: "Si, si, si, si..."

P.: "Doncs el què us deia... si algun document veig que em pugui interessar us el demano..."

R.: "Tu si necessites...si home.... necessita aquest, aquest del projecte aquest... eh que l'he tret?"

R2: “Aquest és el projecte educatiu, no?”
R.: “He tret el projecte educatiu, no?”
R2: “És igual si no...tampoc”
R.: “Però és que l’he tret... eh que si... no hi és pas, no? A veure el del curs...”
P.: “Serà per aquí al mig...”
R.: “L’hem enterrat... l’he enterrat en algun lloc ara...”
R2: “Ja el trobaràs demà... no hi ha pas cap inconvenient...”
R.: “Però si te’l poguessis endur ara...”
R2: “Què ho has posat primer?”
R.: “No però és que estaven tots dos, un i altre...”
R2.: “Els hem tret per fer una fotocòpia...”
R.: “Sí, els hem tret...”
R2: “Per fer una fotocòpia?”
P.: “Sí.”
R.: “Espera’t que a veure si ho haurem guardat més enllà... amb alguna funda buida...”
P.: “No et preocupis no em ve pas d’un moment...”
R.: “No, no ... però és que ha de ser per aquí...”
R2.: “Eh, que és divertit...”
P.: “Sí, si.. tot un misteri...”
R.: “Això sol passar...”
P.: “Com un altre...”
R.: “Perdem els papers...”
P.: “Mentre siguin els físics no hi ha problema...”
R2: “Sí...”
R.: “Sí, si exacte...”
P.: “Són els metafòrics els problemàtics...”
R.: “Mira projecte educatiu de centre... aquí a sota...veus ja ho sabia...a veure traurem els de l’AMPA...”
P.: “Molt bé...”
R.: “Molt bé, doncs apa...veus, ja està...”
(Parlen entre elles d’una trucada que farien arribar un material a l’escola i amb l’entrevistador, breument, d’una mestra que està de baixa)

ENTREVISTA 6.

R.: "Tot i que ara essent tants costa, aquesta dinàmica, ...Com a cicle, el cicle on estic costa més..."

Comentari [U325]:
TE AL CICLE

P.: "Ja..."

R.: "Ah.....el treball en equip va més com per cursos"

P.: "Treball en paral·lel"

Comentari [U326]:
TE AMB EL PARAL·LEL

R.: "Sí...Sí...i "bueno" jo trobo a faltar aquesta posada en comú de..."

P.: "Ajà"

R.: "...de com veiem les coses, de com les entenem, ..."

P.: "En el cicle quantes persones sou ara?"

R.: "Som.....sss.....vuit"

P.: "Vuit persones"

R.: "Vuit"

P.: "Trebal·leu més per parelles diguéssim que no pas..."

R.: "Sí, bueno, primer que el cicle acaba siguent molt informatiu, i...sempre es diu no allò? Que estaria bé que tinguéssim temps per altres coses però acaba siguent la informació, sempre es desborda..."

P.: "Ja..."

R.: "Llavors sí que ara estem quedant per...per...fer refer una mica els ítems dels informes i això ha donat peu a valorar doncs què prioritzem i què no de cada àrea, ..."

Comentari [U327]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: "Ajà"

R.: "Vull dir que està molt bé...però en el treball del dia a dia, de "bueno", no? ens trobem en això de com ho fem, què fem i...com ho enfoquem, això no. Jo no ho he trobat almenys aquí...I amb la paral·lela, depèn dels paral·lels que tens."

P.: "Actualment com ho tens això, més bé o més...menys bé?"

R.: (Riu) "Home...ho he tingut pitjor..."

P.: ...

R.: "No, ..sí...no estic descontenta..."

P.: "Perdona, un segon, ...nom....."

R.: "Digues"

P.: "Ah...la informació que es posa en aquí evidentment és confidencial, això que quedi clar."

R.: "Ja..."

P.: "Les transcripcions queden com annexos del treball i si vols tallem."

R.: “No, no..he fet aquesta cara perquè ho estic pensant...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “...aviam descontenta no n'estic”

P.: “Sí, sí...”

R.: “...però bueno hi han coses a millorar...però sí que intentem posar-nos bastant d'acord i anar a la una”

Comentari [U328]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Ajà”

R.: “I això bueno, té avantatges i inconvenients..perquè a més som molt diferents...”(riu)

P.: “O sigui teniu estils molt diferents”

R.: “Sí i això també vol dir de vegades renunciar a coses que faries o enfocar-ho diferent...”

P.: “Clar”

R.: “I això de vegades esta bé, però de vegades també costa, no?”

Comentari [U329]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “...a més a més “bueno” en el cicle no ho he explicat això però, ah....quan vaig arribar aquí es notava un ambient estrany, i clar és un cicle que està com molt de dol, ha perdut molta gent, ha tingut molta marxada de gent amb molt poc temps, uns quants són de l'equip directiu, uns quants han anat a l'escola nova, val? I diguéssim que les que han quedat de veteranes i definitives aquí fa 5 o 6 anys que hi són només. I són les que els hi ha tocat fer el paper com....les que els hi tocaria fer com el paper d'acollida. Al principi, la sensació meva és de que “bueno”, els hi venia com molt gros, jo no sé però que hi ha algú, no?”

Comentari [U330]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “L'ambient no acaba de ser prou favorable...”

R.: “De mica en mica es va anar millorant això també, de mica en mica tot s'ha anat calmant, però sí, hi han hagut moltes coses que influeixen en la dinàmica del cicle, ...i...”

Comentari [U331]:
TE AL CICLE

P.: “I la dinàmica no és prou...com tu voldries...”

R.: “ “Bueno””

P.: “Es podria fer més coses...”

R.: “Sí,...Jo crec que falta...”

P.: “Perquè per a tu pràcticament és degut ah.....que.... ha marxat gent més o menys clau, diguéssim, no?”

R.: “ “Bueno”, molta arribada de gent nova, ha marxat gent, sí clau...Les que han quedat doncs, bueno, això ho decidirà no sé si per tarannà o per situació seva no els hi ha vingut gairebé això...”(Riu)

Comentari [U332]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Clar...”

R.: "I clar això vol dir que "bueno" al principi ha sigut una mica campi qui pugui i ja veurem, no? Vull dir que aquest treball més en equip..."

Comentari [U333]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Costa de ..."

R.: "Sí, ja ha sigut...ara més cap a finals dels primer trimestre, principis del segon, una mica més..."

P.: "...i ara us plantegeu un reunió de més de treball que d'intercanvi i coses, no?"

R.: "Sí, ara "bueno" va sortir informalment, ens vam trobar amb les de 1er així a fora i vam estar parlant de qüestions pedagògiques i de què prioritzem i què no i què feu....I ostres a mi em preocupa això i tal, ..i vam dir ostres estaria bé fer un intercycle i ara està pendent un intercycle...eh? A principis de març"

Comentari [U334]:
TE AL CICLE

P.: "A veure un intercycle és..."

R.: "Sí."

P.: "Per tant seria un equip infantil, tot l'equip de..."

R.: "Qui vulgui anar d'infantil amb qui vulgui anar de cicle inicial..."

P.: "Perquè hi ha gent que no ho veu prou clar, o que no hi està prou disposada..."

R.: " "Bueno" hi ha la sensació de que ens falta molt de temps, que fem moltes coses, que ens falta molt de temps i que..però bueno....és un ambient que es respira però jo crec que està bé, que es facin coses i que després cadascú també ha d'anar triant i prioritzant, cadascú, cada paral·lel i cada cicle....no?"

P.: "Sí, sí..."

R.: "Però és com ...ho fem. I tot és estressant, hi ha molta feina i anem atabalats i ...això tampoc no ajuda gens aquesta sensació que hi ha..."

P.: "Aquesta..."

R.: "...ser positiu..."

Comentari [U335]:
RITMES

P.: "Aquesta sensació de tanta feina i tanta això és degut a la feina de l'aula, o altres...a feines que vénen a nivell d'escola...o com?"

R.: "És degut a que és una escola que participa en molts projectes i moltes coses, fa teatre, ..."

P.: "Ajà..."

R.: "...fem assemblees, participa...."bueno", és una escola verda...ah...ara està engegant "lo" de l'aula de ciències...."bueno" és una escola que"

P.: "Molt activa."

R.: "Sí, molt activa. I clar això fa que de vegades te coincideixin moltes coses i això a més t'atabala la feina d'aula i si sumes que es fan claustres i cicles, les

reunions de comissió, ...doncs de vegades la gent té la sensació que no tenim temps per...”

Comentari [U336]:
RITMES

...

P.: “Clar, aquest malestar fa que hi hagi un ambient poc propici... diguéssim”

R.: “Sí, això, estàs poc constructiu, de vegades...Jo et dic la meva opinió, eh?”

P.: “No, no, evidentment...són opinions i cadascú té la seva”

R.: “Jo entenc que es vagi atabalat...perquè ja ho entenc”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Però clar aviam...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Ja se sap que és una escola així.”

P.: “Ja, ja...tu has vingut aquí si m’ho permets demanar-t’ho...perquè has volgut o perquè t’ha tocat diguéssim?”

R.: “ “Bueno” jo ompló la llista dels interins, aquella llista que ens fan omplir de tantes escoles...”

P.: “De no sé quantes escoles...”

R.: “I va ser la primera opció”

P.: “Per tant vas triar.”

R.: “I vaig tenir la sort que em va tocar la primera opció...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Ho vaig triar.”

P.: “Ja sabies com era l’escola, diguéssim.”

R.: “Bueno”, sabia...”

P.: “Sabies coses...”

R.: “Una mica, sabia coses, després la realitat mai s’acaba d’ajustar, no? Però home, jo estic contenta, malgrat tot és l’escola on he estat més bé. Jo estic contenta.”

P.: “I... les diferències que trobes respecte a “lo” que t’esperaves. O sigui què et vas trobar que no t’esperaves? O no va ser ben bé això...”

R.: “ “Bueno” això, el treball en equip i l’ambient aquest, no m’ho esperava.”

Comentari [U337]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Què t’esperaves? Quina imatge t’havies fet? Si és que te n’havies fet alguna, d’imatge.”

R.: “Sí. Una part de realitat, no? que m’ha coincidit, és aquesta la de que és una escola molt activa, que participa molt en tot, però jo m’havia fet la imatge de que hi havia molt més... bon rotllo o contacte entre ells, molt i molt idealitzat, però (rialla) és la realitat. Després en el fons són persones, hi han afinitats i no afinitats, hi ha molta gent que porta molt de temps i hi ha històries personals

segurament que condicionen i bueno... i després hi ha gent que... hi ha hagut molta entrada de gent, no aquest any sinó...”

Comentari [U338]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Als últims anys.”

R.: “En els últims anys i clar, hi ha gent que sí que ja li agrada aquesta dinàmica d'escola i aquest projecte educatiu i que sigui tan activa, i hi ha gent que li va més bé una altra manera de fer. Llavors això xoca, és inevitable i trobar l'equilibri clar... són dues maneres molt diferents...”

P.: “Molt diferents.”

R.: “I costa.”

Comentari [U339]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Hi ha molta gent que... o sigui hi ha més gent que... que diguéssim més favorable a aquesta dinàmica tan intensa o gent que estaria més còmode en una escola més diferent...”

R.: “Jo crec que hi ha més gent favorable a la dinàmica, l'únic que... “bueno”, també crec que hi ha moltes diferències entre cicles, vull dir, clar depèn de la gent. També hi ha molta gent definitiva, que són gent que porta molts anys aquí i que ho han tirat endavant això...”

Comentari [U340]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Clar.”

R.: “I per tant, ho valoren molt i els hi sap molt de greu quan no es pot... vull dir clar, ara hi ha més diversitat de professors.”

P.: “Mmmm...”

R.: “I, per tant, hi ha més... bueno, s'ha de fer l'encaix i encara s'està encaixant.”

Comentari [U341]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Vale”.

R.: “És la sensació, almenys.”

P.: “No, no... és molt interessant aquesta sensació que expliques... perquè és clar, és d'una persona que arriba... tu ets d'aquest any, no?”

R.: “Sí.”

P.: “Nova d'aquest any. Per tant, portes aquí mesos...”

R.: “Sí, sí, sí...”

P.: “Molt bé.”

R.: “Des del setembre que vaig arribar. I no sé, jo hagués desitjat més això... des de l'equip directiu.”

P.: “Trobar més cohesió.”

R.: “Des de l'equip directiu sí que es va fer l'acollida, no? Amb els que vam arribar però jo en concret em trobo en la situació... de, jo sóc d'especial, vaig venir aquí com a primària, el nomenament era de primària...”

P.: “En una classe de primària...”

R.: “I jo estic fent tutoria de P5, llavors amb ganes i il·lusió però clar...”

P.: “No és lo què venies a fer...”

R.: “No, ni pel que estic formada.”

P.: “Clar.”

R.: “I, bueno, això suposa un... un haver-se de posar molt més les piles.”

Comentari [U342]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Clar.”

R.: “I un haver de... i clar, esperaves ah... rebre un acolliment i una ajuda que la gent no...”

P.: “No ha donat.”

R.: “No ha donat per motius diversos, perquè...”

P.: “Per la raó que sigui.”

R.: “Segurament... gent que ha estudiat això, que està més preparat... doncs potser no necessita tanta ajuda” (Breu rialla)...

Comentari [U343]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Clar.”

R.: “Perquè passa això... molts cops és que no hi pensen a dir-t'ho i també a principi de curs, també ha coincidit que ha sigut el primer curs que tenim menys dies per preparar... i això també va generar una molt mala entrada de curs i... bueno...”

P.: “O sigui...”

R.: “Que s'ha notat aquest principi de curs.”

Comentari [U344]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “No ha sigut fàcil començar diguéssim...”

R.: “No. Després ja hem anat millor.”

P.: “Quan estàs més descol·locada, a més a més.”

R.: “Sí. Sí, però bueno, amb moltes ganes i molta il·lusió i... en aquest sentit molt bé.”

P.: “Heu entrat molta gent nova aquest curs?”

R.: “Ah... em sembla que força, sí, sí. Ah... bueno, d'infantil som dos de nous.”

P.: “Dues de noves aquest any.”

R.: “Però dos eren de l'any passat... nous de P3.”

P.: “Per tant tu aquest any has tingut molt poca experiència i molt poc arrelats...”

R.: “Clar, clar... Una de l'any passat i una de l'altra, però bueno, molt poc i després les... les més definitives porten cinc i sis anys o sis i set, que ja són anys però clar tampoc no és allò, la... la tradició d'aquí, no? I clar, elles mateixes diuen “ostres, és que hi ha coses que no sabem nosaltres”, no? Que també es troben amb un paper complicat... també s'entén.”

P.: “Perquè, amb el fet d'estar... tu ets tutora de P5, no?”

R.: “Sí.”

P.: “Ah... a part de fer això tens un altre paper a l'escola? A part de tutora. Ets responsable d'alguna comissió o participes en algun...”

R.: “Participo a la comissió de festes i... i, bueno, ja està, després tot “lo” altre... responsable no, perquè els responsables de comissió ja hi eren i a més no sabent com funcionava, jo tampoc no m'hi he volgut...”

Comentari [U345]:
COMISSIONS

P.: “Clar, clar...”

R.: “Bueno, sí que he volgut participar en una comissió i en tot “lo” que es fa però embolicar-me més no, no sabent com va...”

P.: “Sí, sí.”

R.: “I dius ja...”

P.: “No obstant, és l'escola de les que has estat que està més bé, dius?”

R.: “Sí, perquè a mi m'ha... primer perquè estic bé fent P5 amb aquest grup, la veritat és que sí, no? A nivell de dia a dia...”

P.: “T'hi has trobat molt bé. Perfecte.”

R.: “Sí, jo m'hi he trobat molt bé i en tinc ganes. No ha sigut una situació, doncs desbordant...”

P.: “Ja...”

R.: “Ni molt menys, sinó és molt gratificant. Després m'agrada molt el contrast d'educació especial amb aula ordinària, no? A mi m'enriqueix molt.”

Comentari [U346]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Havies estat mai a l'ordinària?”

R.: “Ah... havia estat a un P3, també una història d'aquestes curioses i clar en comparació són molt diferent...”

Comentari [U347]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Són molt grans aquests...”

R.: “Sí... és com molt fàcil...”

(Rialles)

P.: “Clar...”

R.: “I mitja jornada que combinava mitja d'educació especial a infantil i mitja de... mitja tutoria de cinquè en un altre centre diguéssim. Però bueno, que m'ha agradat perquè això els veus més grans en comparació del P3 i en comparació d'educació especial, doncs bueno, es poden fer moltes coses dins l'aula, ja és...”

P.: “D'acord. També estan més quiets suposo, no?”

R.: “Sí. “Bueno”...”

P.: “Centren més l'atenció...”

R.: “No, però pots aprofitar molt més tot, tota la diversitat.”

Comentari [U348]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Ajá.”

R.: “També tinc més la sensació de ostres no arribar a prou, no?”

P.: ““Bueno”, però això sempre es té aquesta sensació.”

R.: "Sí, però "bueno" la tens més perquè clar els veus i no..."

P.: "Perquè teniu marcats uns mínims que s'han de fer a cada curs o..."

R.: "Bueno, això és el què trobo a faltar, això és "lo" què estem fent ara a cicle i després bueno... ah... a principi de curs ho vaig trobar a faltar molt, allò de dir "eh, però aviam..." "

P.: "O sigui, no vas trobar una guia que et digues has de fer això."

R.: "No, no..."

Comentari [U349]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "No vas trobar això?"

R.: "Allò de dir, "bueno" però... "bueno" encara que no hi sigui però "on volem arribar aquest trimestre nosaltres?" i és com que clar, com que ja portaven molt de temps treballant les mateixes persones..."

P.: "Ja es va fent..."

R.: "Es dona per suposat i ja es va fent, elles ja ho tenen al cap, però clar dius sí però..."

P.: "No hi ha un document de guia que segueixi el camí de..."

R.: "Clar, el currículum infantil però..." (rialla)

P.: "No, això no..."

R.: "No, no... és "lo" que s'està fent, que està bé perquè mira ha servit per fer això..."

Comentari [U350]:
RITMES

P.: "Clar."

R.: "Vull dir, per tant està bé. Hi ha les programacions que es van fer els altres anys però... "bueno", és diferent, són com programacions d'activitats..."

P.: "Pertany a un grup diferent diguéssim..."

Comentari [U351]:
REGISTRES

R.: "No d'objectius a assolir. Amb aquest sentit si que... per això va costar, no? Perquè jo... jo ho necessitava, entenc que..."

P.: "Era per tu tot molt nou i amb pocs instruments per situar-te."

R.: "Sí... però "bueno", ens hem situat i estem aquí..."

P.: "Te n'has acabat ensortint, no?"

R.: "Sí, i contenta..."

(Rialles)

R.: "Vull dir, la veritat diria mentida... si pogués seguir amb el grup a més... me quedaria, però..."

P.: "Aquí feu rotació amb el cicle o com va això?"

R.: "Sí, però clar, jo de fet a infantil no hi puc ser, perquè no tinc la titulació."

P.: "Val."

R.: "Vull dir que si vingués aquí l'any que ve, tornaria a venir o per primària o per especial."

P.: “Estàs aquí d'interina?”

R.: “Sí.”

P.: “Per tant, en principi pots continuar aquí?”

R.: “Clar, depèn de les places que hi hagin, de qui ho demani, de que no em passi ningú per davant que tingui plaça provisional, comissió de serveis, concursos,... és clar.”

P.: “Clar.”

(Rialles)

R.: “Tinguent en compte això si... l'avantatge és que dels interins, home ja fa uns anys que... que estem treballant i cada cop tens més punts i...”

P.: “Estàs més amunt de la llista, diguéssim.”

R.: “ “Bueno”...”

P.: “Escolta'm, ara canviant de tema, i el tema del teatre què en saps?”

R.: “Que el fem nosaltres al març.”

(Rialles)

P.: “Precisament, no?”

R.: “Sí.”

P.: “Les dues aules de P5, una sola obra, és això?”

R.: “Sí.”

P.: “Quina obra feu?”

R.: “Ah... El llop sentimental.”

P.: “Està bé.”

R.: “L'hem adaptat i... ara aquesta setmana han triat tres personatges que els hi agradaria ser i d'aquests tres...”

P.: “L'han triat els alumnes?”

R.: “Sí. Hem llegit l'obra, no? Els hi hem dit si els hi agradava, si no... per canviar coses si convé. I llavors això, els hi hem donat un paper que poden triar tres personatges per ordre de preferència, llavors intentem que... entre totes dues classes surtin tots els personatges i sigui un dels tres que han triat.”

P.: “Mmm...”

R.: “I llavors a partir d'aquí ja el treball del diàleg, que estem també mirant com fer les disfresses...”

P.: “I ho feu conjuntament les dues aules, això?”

R.: “Sí.”

P.: “O feu treball separat?”

R.: “El què?”

P.: “O sigui, reuniu els nens per treballar junts o no per preparar el teatre?”

Comentari [U352]:
TEATRE

Comentari [U353]:
TEATRE

R.: "Ah... Aviam, per preparar ja més les escenes sí, perquè es treballa amb nens barrejats d'una classe i de l'altra, per triar el personatge ara ha sigut individual."

P.: "A nivell de classe..."

Comentari [U354]:
TEATRE

R.: "No ho hem fet, a més els hi hem dit que no s'ho diguin."

P.: "Ja..."

R.: " "Bueno", que no s'ho diguin, que s'ho havien de pensar ells, què volien fer ells, pertanxa sigut com un treball molt individual, els hi hem deixat uns dies i s'ho han pensat, després hem refrescat i han fet aquest treball d'ells, després la posada en comú."

P.: "Sí..."

R.: "Que segurament la farem conjunta."

P.: "I tot aquest procés de preparar l'obra de teatre, treballeu conjuntament amb la professora de plàstica i tal o..."

R.: "Sí."

P.: "I amb altres persones de l'escola?"

R.: "Amb l'assessor de teatre, l'...nom...t."

Comentari [U355]:
ASSESSORAMENT

P.: "Cada quan el veieu?"

Comentari [U356]:
TEATRE

R.: "Cada quan podem, de moment, perquè clar ara està amb l'altra obra de teatre, la que hi ha abans que la nostra..."

P.: "Contínuament aneu en marxa, no?"

R.: "Clar." (Rialla) "I això fa que el temps sigui limitat."

P.: "Mmm..."

R.: "Però sí que hem quedat un parell de dies amb ell, sobretot perquè valorés si l'obra era viable o no, si ell hi veia la punta per fer-ho amb nens de 5 anys..."

P.: "Clar."

R.: "Ens ha donat idees de posada en escena i de... i fins i tot, de diàleg. I llavors tinguent-ho ell clar i així ja ho hem tirat endavant. Que això sí que ho volíem fer perquè "bueno", si és assessor de teatre, que ens assessorés una mica en això, i ara ja serà fent..."

P.: "Ja..."

R.: "Fins les tres setmanes de preparació de teatre que té ell dedicades amb nosaltres, doncs mira... cinc sessions o sis són, eh?"

Comentari [U357]:
TEATRE

P.: "I són tres setmanes, les d'abans de la representació deuen ser?"

Comentari [U358]:
ASSESSORAMENT

R.: "Sí."

P.: "Que teniu l'assessor per vosaltres diguéssim."

R.: “Bueno”, són unes hores determinades, eh?, no és tot lo que vulguis però sí, en principi sí, vull dir que ha estat bé que l’haguem pogut consultar, que ens hagi pogut atendre abans també...”

Comentari [U359]:
TEATRE

P.: “I el fet d’això que deies abans, de la sensació de no arribar a totes les coses que volies fer i tot plegat, el teatre no és una interferència més o...”

Comentari [U360]:
ASSESSORAMENT

R.: “Jo no la tinc aquesta sensació, eh?”

P.: “No, però vull dir, moltes coses, moltes coses i a sobre has de fer el teatre.”

R.: “Sí.”

P.: “Això hi és d’alguna forma?”

R.: “Sí, això hi és. I això ho he viscut al meu costat de...”

P.: “Això, és una cosa que...”

R.: “És una cosa que angoixa de vegades, que angoixa, angoixa a moltes mestres,... però “bueno”, en vam parlar... el que està bé és que la meva paral·lela ho ha expressat que ella l’any passat es va angoixar amb això i n’hem estat parlant i per això ho hem fet amb temps... hem triat l’obra, hem fet els diàlegs amb temps... ah... ho estem fent amb temps i no és allò de dir, “bueno”, si les disfresses ens angoixen posem-s’ho fàcil, fem coses que ens agradin però que siguin, que nosaltres puguem...”

Comentari [U361]:
TEATRE

P.: “No posar el llistó massa alt, per exemple.”

Comentari [U362]:
RITMES

R.: “No. I que puguin fer molt ells i que nosaltres també ho puguem fer molt bé, clar, vull dir...”

Comentari [U363]:
TEATRE

P.: “Clar. Fer coses assequibles.”

R.: “Sí, i ha de ser interdisciplinar però tampoc no cal que tot... no, vull dir, l’important és que hi disfrutem i que disfrutin i bueno, ens ho hem com proposat així... veurem si hi arribarem al final.”

Comentari [U364]:
TEATRE

P.: “És una forma sostenible diguéssim, no?” (Rialla)

R.: “Sí, de dir bueno... i també ho hem... ens ho hem proposat molt com que és el projecte d’aquest trimestre i ja està.”

P.: “Ajá.”

R.: “Que ho hem de prioritzar, doncs ho prioritzem i per tant treballem altres coses però que en comptes de triar un altre projecte i fer això i fer allò...”

P.: “Tries el teatre...”

R.: “I ja... ho treballarem de... perquè ja es fa sempre com un projecte el teatre, no? Centrem-ho aquí i ho fem més...”

P.: “I per anar més lluny o més enllà en aquest procés de coordinació que és el que tu trobes a faltar i tal, suposaria més hores de reunió per dir-ho així això o...”

R.: “Hi ha dos opcions, no? Una és que els cicles es plantegin diferent, hi han escoles...”

P.: “Amb això del cicle, vols dir que les reunions de cicle?”

R.: “Les reunions de cicle.”

P.: “Val.”

R.: “Ah... Hi ha escoles que passen un full amb les informacions, aquí també però, fins i tot, amb les informacions que s’han de decidir, no sé...”

Comentari [U365]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Clar.”

R.: “I si no és una cosa de treball que val la pena treballar en profunditat, es passa així i llavors es parlen d’altres coses. Si no, sí que s’hauria de crear un espai, jo el que trobo a faltar molt és un espai per parlar del... del dia a dia, no?”

P.: “Del què fas a l’aula?”

R.: “Sí, i de com te trobes i de... una mica de gestió d’això, perquè crec que acumulem molt, nosaltres com a mestres i entre nosaltres, per no tenir aquest espai, i acaba siguent l’hora del cafè que parles d’això, no?”

Comentari [U366]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I ja va bé, però no és això...”

R.: “Que ja està bé, però clar... és teràpia, no és treball.” (Rialla)

P.: “Sí, sí... naturalment.”

R.: “És teràpia de grup. Llavors està bé la teràpia de grup i s’ha de fer i... estan bé les hores del cafè, i tant, i se n’haurien de fer més però... ah... un espai de treball en aquest sentit... de dir, bueno no...”

Comentari [U367]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I perquè ara, no sé si fent ficció o culturisme, o fent una desiderata diguéssim, perquè aquest cicle anés en la línia que tu vols. Faria falta què? Com es mou això? Com ho veus? Tens experiència d’algun cas que... de passar de treball a un treball per cohesionar o un treball cohesionat, com s’ha fet o com...”

R.: “No, no, perquè...”

P.: “Et fas una imatge de com podria arribar-se a organitzar això aquí?”

R.: “Bueno... jo... això... crear...”

P.: “És difícil, no és una pregunta fàcil aquesta.”

R.: “Sí, no... Hi han varies coses, jo crec que si no en som capaços ens aniria molt bé tenir algú que ens ajudés en aquest aspecte.”

P.: “Des de fora?”

R.: “Des de fora.”

P.: “Tu creus des de fora.”

R.: “Ah...”

P.: “De fora el cicle vull dir o de fora de l’escola dius?”

R.: “Ah... sí. Fins i tot. Veien que des de dins és difícil perquè tots estem dins d'aquesta dinàmica...”

Comentari [U368]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ja no veus que des de dins això sigui possible de moure-ho?”

R.: ““Bueno”, des de dins es pot intentar i potser estaria bé, no? De tota manera ja tenim l'espai de cicle i no ens en sortim i això és un indicador, no?”

P.: “No us en sortiu, en quin sentit? Vol dir que aquí hi falta alguna cosa, no?”

R.: “No. Crec que no ens en sortim per la part d'informació i per la part de relacions personals que es barregen.”

Comentari [U369]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmmm...”

R.: “I això fa, no només aquí, en d'altres escoles ho he pensat, que estaria bé tenir algú que sabés gestionar-ho això.”

P.: “Sí.”

R.: “Per engegar-ho, no? I que un cop engegat, doncs, pots funcionar més sol.”

Comentari [U370]:
CONDICIONANTS TE

“Bueno”, és “lo” què fem els nens, no? Vull dir... (Rialla tímida) Jo entenc que... que si...”

P.: “Et veus a tu fent aquest paper? Si és una pregunta molt personal no la contestis. Ara, imagina't que estàs aquí, doncs esperant tota aquesta gent de comissió de serveis, de concurs de trasllat...”

R.: (Rialla)

P.: “No et passen al davant i et pots quedar.”

R.: “I em puc quedar a infantil, ostres!”

P.: “I et pots quedar a infantil.”

R.: “Són moltes caramboles això” (Rialla).

P.: “Et quedes aquí, i això dura uns anys, tu et veus intentant dinamitzar això?”

R.: (silenci) “L'any que ve no.”

P.: “O sigui, fa falta un temps.”

R.: “Jo crec que a mi em fa falta, araestic parlant a mi, personalment, em fa falta un mes.”

P.: “O sigui, la persona que hagi de dinamitzar un grup des de dintre, ara fent una abstracció, eh?, ha d'estar arrelat diguéssim?”

R.: “Sí, sí... Jo crec que sí.”

P.: “Fa falta algú que hi sigui de temps, no pot ser un que arriba i s'hi posa.”

R.: “Home, com a mínim ha de conèixer molt profundament la dinàmica.”

P.: “I cada un com... quin peu calça.”

Comentari [U371]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

R.: “Sí, jo crec que sí.”

P.: “Clar.”

R.: “Si és des de dins jo crec que sí, que has de conèixer bé...”

P.: “Però està vist que des de fora és possible fer-ho això? No sé si va així o no... però és que és una qüestió important aquesta.”

R.: “No, clar, jo... si es fa des de dins, per mi, hauria de ser algú que conegués força la feina (rialla) ja d'entrada...”

P.: “És complex, és complex...”

R.: “Al cicle, una mica a la gent per veure... per poder-ho gestionar i... és difícil fer-ho des de dins en el sentit de que “bueno”, no només fas aquesta feina si no que ets el company de tu a tu, es barregen també les qüestions de relacions personals... les complicitats, les complicitats es barregen i això pot ajudar o pot no... o pot dificultar i, per tant, hauria de ser algú molt especial...”

Comentari [U372]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “Sí, sí...”

R.: “Que hauria de tenir... jo ara m'ho hauria de pensar molt bé quines característiques hauria de tenir, però hauria de tenir unes característiques molt concretes...”

P.: “Mmm...”

R.: “A part d'aquestes de... i bueno, jo no... de moment no em veig amb aquestes característiques ni podent fer aquest paper...”

P.: “Però de moment, “lo” qual vol dir que no ho descartes... no ho descartaries un cop...”

R.: “ “Bueno”, clar, jo en el futur, jo és que... si és el treball que m'agrada espero poder-lo fer, per tant,... bueno, espero que hi hagi aquesta relació, en el fons la vull perquè desitjaria que fos així...”

P.: “Segurament que desitjar-ho és el primer pas per aconseguir-ho.”

R.: “Clar. Llavors “bueno”, un plantejament d'un any per un any tampoc no, no... no hi penso molt...”

P.: “I tenint dubtes sobre...”

R.: “M'adapto” (rialla) “a “lo” què...”

P.: “I tenint dubtes sobre el futur, no sabent què passarà al setembre, doncs...”

R.: “Sí, per això...no, i a més a més, això, que “bueno”, és com ser de l'equip directiu, tothom hi hauria de passar però..., jo crec.”

P.: “Sí?”

R.: “Sí. Per tenir aquesta visió, sí.”

P.: “Tothom pot passar-hi per l'equip directiu? Tothom hi hauria de passar, això és una qüestió...”

R.: “Sí, jo per mi...”

P.: “Però ara és.: Tothom pot passar-hi? Qualsevol persona pot passar per l'equip directiu?”

R.: “Però per un... per una altra jo penso que estaria bé que tothom hi passés, perquè tindria...”

P.: “Per fer-se idea.”

R.: “Sí, perquè de vegades... no ens en fem el càrrec de “lo” complicat que és.”

P.: “Ja...”

R.: “I de “lo” que comporta, i de “lo” difícil que és prendre segons quines decisions.”

P.: “Clar.”

R.: “I en aquest sentit està bé, però després és clar, sobretot per ser cap d'estudis jo crec que...”

P.: “Sí?”

R.: “Sí.”

P.: “Veus més complicat el paper de cap d'estudis que el de director?”

R.: “Bueno, tots dos, però el de cap d'estudis és anar a dir als teus companys una sèrie de coses...”

P.: “I el de director és més de relació externa i més imatge...”

R.: “Sí, que és molt difícil també però...”

P.: “El cap d'estudis és aquest que deies ara però a nivell d'escola diguéssim.”

R.: “Clar, i bueno, has de fer un... de saber gestionar molt bé, gestionar tot.”

P.: “Molt bé.”

R.: “Gestionar les persones, també... i els conflictes... “bueno”, ve gros, de moment ve gros tot això...” (rialla tímida)

P.: “Escolta i m'ho poses bé i et faig una pregunta més... encara més enllà, vale? Quan una persona es presenta, es presenta voluntàriament?”

R.: “Mmmm...”

P.: “Per un càrrec d'aquests, per cap d'estudis posem pel cas. Per què s'hi presenta?”

R.: “Bueno, depèn, no?”

P.: “Voluntàriament, és a dir, no té una pressió que digui “va vinga, fes-ho tu, que ho faràs molt bé” que és una forma de fer presentar a la gent i moltes vegades acaba aixís...”

R.: “Home, és un repte.”

P.: “Mmm...”

R.: “També ha de ser un canviar de feina sense canviar de feina, és... si... i va bé, no? Moure's i...”

P.: “Em parlaves molt del món de les emocions i que has de saber gestionar com se sent un i l'altre i tot plegat, la persona que es posa...”

Comentari [U373]:
LIDER

Comentari [U374]:
LIDER

R.: “Bueno, potser, eh... considera que.. que és capaç o que en sap, jo... clar, això depèn...”

P.: “I deu fer-ho en principi pel bé de l'escola?”

R.: “Sí.”

P.: “O per una cosa més personal de dir “jo, sóc capaç de fer això”. Segueixo una mica de guió, eh?, jo ara...”

R.: “Bueno, jo crec que les dues coses, no? I hi ha gent que només una, només per ella, i hi ha gent que només pel bé de l'escola i s'hi troba... però normalment, si ho fas només pel bé, bé de l'escola sol ser que t'ho diuen... te toca fer això... i dius doncs mira...”

Comentari [U375]:
LIDER

(Rialles)

P.: “Un paper tan altruista, no...”

R.: “No... sí, o si no surt ningú acabes sortint perquè consideres que és important, però, clar... no sé... hi ha situacions... s'hauria de valorar la situació i el moment. Jo ara no t'ho sé contestar això...”

P.: “Ja, no, no...”

R.: “Però sí que hi ha una part, jo crec que està bé que hi hagi una part personal.”

P.: “Que és la que et compromet a fer coses d'aquestes...”

R.: “Clar. Jo crec que sí, jo bé ho penso, no sé... de que hi ha gent que no ho fa així o que hi ha gent que ho fa... no ho sé... això ja, cadascú té el seu sistema però... hi hauria de ser, no?, aquesta part d'afecte...”

P.: “Si les ganes són molt...”

R.: “I ho hauríem de fer perquè jo crec que està bé que ens moguem més...”

P.: “Mmm...”

R.: “Que no quedant-se només al nostre cicle, no? vull dir... és una visió molt reduïda.”

P.: “Home, per això feu l'intercicle, no? Per moure-us una mica o què?”

R.: “Sí, sí...”

P.: “D'on surt la idea d'intercicle?”

R.: “Bueno, va sortir d'una conversa informal al carrer...”

Comentari [U376]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Perquè de reunions d'intercicle no se'n fan usualment?”

R.: “Jo no sé si se'n fan” ...

P.: “Així com hi ha un hàbit o un calendari de fer reunions de cicle cada tres setmanes, no?”

R.: “Sí.”

P.: “I el claustre cada... tres setmanes o cada mes, és?”

R.: “Si, cada tres setmanes, depèn...”

P.: “No hi ha un període de reunions intercycles?”

R.: “No. No, no...”

P.: “Per tant, el contacte entre cicles es... es fa a nivell de reunió de coordinadors.”

R.: “Sí”

P.: “O tampoc és periòdica aquesta?”

R.: “No, la de coordinadors sí, em sembla, sí, sí, sí... Ah... però així de contacte entre cicles es fa quan passa d'un cicle a l'altre, en aquest cas jo a primer...”

P.: “I ara recuperant un tema que has parlat abans...”

R.: “Val, sí.”

P.: “Molt al començament de la xerrada que estem fent, quan et trobes que has de treballar, bueno que et trobes treballant en equip, quan et ve donat, diguéssim, per exemple, quan et ve una persona que és d'un estil molt diferent que tu... com s'acaba aconseguint això?”

R.: (Breu rialla)

P.: “Perquè entenc que ho estàs aconseguint...”

R.: “Estem treballant, bueno... estem treballant.”

P.: “Esteu fent el teatre junts.”

R.: “No... sí, anem molt a la una, però això implica... cedir.”

P.: “Has hagut de renunciar a moltes coses.”

R.: “ “Bueno”... a moltes...sí... potser sí, de vegades penso que potser sí estigués...”

P.: “Algú altre?”

R.: “No... sí... amb algú altre o... o només hi hagués un P5 potser funcionaria diferent, no?”

P.: “I davant d'aquesta alternativa... millor dos P5 amb dues mestres d'estil diferents i que han de fer un esforç per treballar juntes o millor sola? (Silenci) Posant-t'ho a l'extrem i en plan caricatura: millor sol que mal acompanyat? És una caricatura, eh?”

R.: “Home sí, però no considero que jo tampoc estigui mal acompanyada, eh? Que parlem molt i aconseguim moltes coses...”

P.: “Clar.”

R.: “No és el cas de mal acompanyat, mmm... per això que ja compensa també, no...”

Comentari [U377]:
RITMES

Comentari [U378]:
TE COORDINADORS

Comentari [U379]:
TE-TI

P.: “Compensa..., o sigui, és millor avui diguem... renunciar a algunes coses i poder-ho fer junts? O és millor fer moltes més coses i haver-ho de fer sol? Segons el teu punt de vista.”

R.: “Home, depèn. Clar, és que...”

P.: “Depèn de les coses, eh?”

R.: “Sí, sí... jo crec que treballar junts... home, s'aconsegueix de fer moltes coses... i en una escola on es fan assemblees i on es fan coses, i es fan assemblees de classe i de curs i de cicle, jo trobo que està bé que els mestres intentem arribar a acords i trobar la manera i... sempre que treballes amb algú jo crec que és la manera.”

Comentari [U380]:
TE-TI

P.: “D'assemblees se'n fan a infantil també?”

R.: “Se'n fan a P5 de classe... i entre nosaltres n'hem fet alguna per algun...”

P.: “El curs P5.”

R.: “El curs P5, i una a principi de curs ens vam trobar tots però no era pròpiament una assemblea... era dir el nom de la classe... bueno... allò...”

P.: “Fer una presentació diguéssim.”

R.: “Sí, però així una mica més... Es treballa, no de la mateixa manera que a primària, però sí que consti que es comença a treballar...”

Comentari [U381]:
EXTENSIÓ TE

P.: “D'acord.”

R.: “Es fa presentar i es fa un cop setmanal...”

P.: “Perfecte. Ja hem parlat de tot allò que jo em pensava que volia parlar...”

R.: “Sí.”

P.: “Si vols dir alguna cosa més que et sembla que em pot ajudar a fer una bona descripció de com es treballa en aquesta escola, magnífic i si no se t'acut res ara però més endavant, com que jo aniré vinguent, i igual quan fem el buidatge de totes aquestes entrevistes...”

R.: “Igualment...”

P.: “Demano concrecions i si tens la bondat de...”

R.: “Sí, sí... i tant i tant..”

ENTREVISTA 7.

P.: “Això és interessant, començar per aquí és interessant...”

R.: “Sí, no, perquè és veritat que... l'escola de ...//oc... té una fama, no?”

P.: “Sí...”

R.: “Però també és veritat que bueno, que aquesta fama va ser adquirida, diguem, fa molts i molts anys, quan es va fundar l'escola pràcticament, ...nom..., i tot aquell equip de gent, i que bueno, que al llarg del temps, s'ha anat intentant mantenir una sèrie de coses, i cert esperit, però, que és evident que per nombre de nens, per el tema de canvis a setè i vuitè, per canvis en el equip, doncs és evident que l'escola va canviant. La dinàmica ha canviat, per tant, poder hi ha gent que a vegades arriba amb una idea, i suposo que es deu trobar que no és ben bé el que es pensava. Bueno, vull dir que...”

P.: “Llavors tu consideraries que es treballa en equip a l'escola en aquest moment?”

R.: “Sí, jo penso que sí. En general sí. I que s'intenta al màxim.”

P.: “En quins hàbits es podria veure per exemple?”

R.: “Jo penso que es fa treballar en equip, pràcticament en totes les tasques que es fan a l'escola, com a mestre, per exemple. Jo parlo des del meu punt de vista, a veure, estic treballant com a tutora de cinquè, no?, doncs ah... treballem en equip, a nivell de paral·leles del mateix curs, treballem en equip de cicle, fem moltes coses, hi ha... el tema de les comissions, que estan organitzades a nivell d'escola, i que es porten entre varies mestres. Per tant, també és un tema que es fa en equip, i que es prepara en equip.

Teòricament, m'agradaria treballar en equip amb els mestres d'Educació Física, però com també són tutors alhora hi ha molt poc temps. Clar... això seria desitjable, però seria com una mena d'espina que queda, que no dones l'abast i moltes vegades has d'acabar fent-ho pel teu compte. Però... per exemple, els projectes d'escola, el projecte d'escoles verdes, per exemple, que jo formo part de la comissió, doncs també és un treball en equip, que es decideix entre... entre uns quants representants dels diferents cicles.”

P.: “Si ara entrés gent nova, diguéssim, i no s'hi posés bé, a treballar en equip, i volgués treballar de forma individual, seria possible?”

R.: “Seria complicat...”

Comentari [U382]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U383]:
COMISSIONS

P.: “Li seria complicat a n'aquesta persona?”

R.: “Jo crec que... seria molt incòmode per la resta, perquè penso que portem una dinàmica que... Si hi ha algun cicle en el que puntualment hi ha una persona que no està tan disposada com els altres a treballar en equip, la veritat és que l'equip de cicle l'acusa molt.”

Comentari [U384]:
ENTRADA A L'ALZINAR

Comentari [U385]:
TE-TI

Per la persona en si, doncs no ho sé, depèn de com sigui aquesta persona, si li va bé anar al seu aire, i... i no amoïnar-se massa en tema de coordinació, doncs... O no dóna importància al fet de treballar en equip... suposo que aquesta persona, clar a veure, hi ha uns mínims que pot fer. El que passa que també seria, suposo que seria possible que per part de direcció, se li digués que bueno... que la manera de treballar d'aquesta escola és aquesta, no?”

Comentari [U386]:
TE-TI

P.: “Això... Això va d'aquesta manera, no? O sigui, l'escola ha anat canviant des del començament, però hi ha coses que perviuen, diguéssim... i el treball en equip és una d'elles. Entendre que això s'ha mantingut d'alguna forma...”

Comentari [U387]:
NECESSITAT TE

R.: “Sí, sí... hi ha algunes coses que estan diguem en el projecte educatiu, que penso que són les que donen una certa solidesa, encara que es vagi canviant, i que això...a veure... el mestre que està aquí, sap que hi ha aquesta manera de treballar, i aquest projecte d'escola, i bueno... tothom és lliure de demanar un trasllat, si no és la seva línia, no? Vull dir que...”

P.: “O sigui, donant per sobre entès de que el treball en equip és una cosa bona, diguéssim...”

R.: “Sí, en aquí sí. Això sí.”

Comentari [U388]:
CONCEPTE TE

P.: “Però llavors, a l'hora de... per pensar-hi una mica, no? És millor treballar en equip a l'escola que treballar individualment?”

R.: “Jo penso que sí.”

P.: “Per quins motius?”

R.: “Perquè... treballar en equip... Treballar individualment penso que et limita molt. Per exemple, jo sóc tutora dels meus nanos, però bueno, jo sóc una persona, tinc una relació determinada amb cadascun dels nanos... Però bueno, sempre hi pot haver... per exemple, en el cas de la tutoria eh, hi pot haver un nano amb el que jo m'entengui més bé, i un nano amb el que no m'entengui tan bé, però que parlant de les reaccions, i el comportament d'aquest nano amb un altre persona, aquesta persona li doni la volta i m'ajudi a veure coses que jo no sóc capaç de veure. I per tant, això m'ajuda en la meva tasca docent amb els nanos en qüestió. Això a nivell de tutoria.”

Comentari [U389]:
NECESSITAT TE

Doncs a nivell de totes les altres activitats penso que també, no? Bueno, que és molt enriquidor saber com ho veuen els altres, i que a vegades et pot fer modificar...!”

Comentari [U390]:
VALOR TE

P.: “Sumar punts de vista, i contrastar... contrastar opinions...”

R.: “Clar...”

P.: “I això...”

Entrevist`da: “I també és la manera de que tu treballant, també, vagis canviant...”

Perquè sinó estàs absolutament sempre estancat... Bueno, per molt que tu, pel teu compte puguis anar mirant coses, jo penso que, bueno, l'intercanvi de punts de vista, i la... intentar arribar a consens, fins i tot, si a vegades és rebaixant alguns dels teus plantejaments, que no sigui... el plantejament era molt bàsic, doncs és... d'entrada és positiu. El que passa que també tinc clar, no sé si estic barrejant coses eh, però és igual... A vegades penso, jo considero que he tingut molta sort, perquè en aquesta escola concretament, fa molts anys que treballa amb la mateixa paral·lela, i m'hi entenc molt i molt bé, per tant és un “gustasso”.

Comentari [U391]:
VALOR TE

Val? Per tant, no em costa gens.

Amb el cicle igual, ha anat canviant alguna persona i així, però bàsicament amb la gent de l'equip de cicle m'hi entenc molt bé, hi amb molt bona relació i penso que tot es parla molt clarament i que... i que va molt bé. Però clar, si jo em trobés que arribo en un cicle que té una dinàmica... Ja no un cicle, sinó amb el paral·lel, no? Una persona amb la que no t'entens i que té una idea de com s'han de fer les coses totalment diferent... Jo penso que acabaria fent la meva eh... Vull dir que... si que sóc capaç de... Vull dir, penso que és interessant intentar arribar a un consens, però que si això et fa renunciar a coses que tu tens molt clares, has de fer la teva, i si el de l'altre classe fa una cosa i tu en fas una altre, doncs...”

Comentari [U392]:
TE AMB EL PARAL·LEL

Comentari [U393]:
TE AL CICLE

Comentari [U394]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Mala sort...”

R.: “Mala sort.”

P.: “Això és possible que passi?”

R.: “Sí, i jo optaria per anar a la meva.”

P.: “T'hi has trobat alguna vegada?”

R.: “Sí, en aquesta escola no, per sort.”

P.: “Però t'hi has trobat...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Hi ha persones amb les quals no és possible col·laborar...”

R.: “No, perquè... Bueno... Perquè entenen la feina...”

P.: “Això és degut a maneres de fer...?”

Això és el fet que passa, és evident que passa, ... Però llavors, intentant anar una mica més lluny... Quan passa això, és degut a que la manera de concebre l'Educació és diferent, el caràcter de la persona...?"

R.: "Jo penso que és més aviat, la manera de concebre la vida, per dir-ho d'alguna manera, no? Que afecta molt directament amb la manera de concebre l'Educació."

Comentari [U395]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: "Amb la cultura de la persona, diguéssim..."

R.: "Bueno, la manera d'estar en el món, diguem. Una mica, la manera de veure les coses en general."

Comentari [U396]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: "Perquè aquell cas de la persona tímida, que li costa d'obrir-se...?"

R.: "Jo penso que això no és problema, perquè jo m'entenc molt bé a l'hora de treballar amb gent que de caràcter és molt diferent que jo. I que a vegades doncs trobes justament una compensació, amb la persona que és diferent. I que a la millor un és molt llançat i l'altre és... no sé, més tímid, o més aturat amb algunes coses, però que hi ha altres coses en les que et compenses.

Jo penso que això... el tema del caràcter, jo penso que no acaba de ser mai un problema si la voluntat i les idees del què es vol fer a l'escola són semblants."

Comentari [U397]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: "A treballar en equip se n'aprèn d'alguna manera? O sigui, vares fer Magisteri, vaig fer Magisteri, varem fer Magisteri, i en aquell moment ens van ensenyar a com treballar-hi, es pot ensenyar? O s'aprèn quan ets a l'escola?"

R.: "S'aprèn quan ets a l'escola com a mestre, vols dir?"

P.: "Sí..."

R.: "Jo penso que s'aprèn, es pot començar aprendre a l'escola, val? Depèn com enfoquis l'escola, pots fomentar molt el treball en equip. I que la gent aprengui molt a treballar en equip, ho trobi fins i tot necessari, i convenient, o que no. Jo començaria per aquí, després evidentment, en totes les etapes de formació, si s'afavoreix aquest tipus de treball, doncs després a l'hora de treballar també hi ha... pràcticament surt sol, no? D'alguna manera..."

Comentari [U398]:
CONCEPTE TE

P.: "Molt bé... I el tema del lideratge?"

O sigui, hi ha un equip de cycle, un equip de jardineria, un equip de claustre, si "m'apures", un equip de paral·lel. Sempre hi ha algú que és el que tira en davant les idees, i el que porta la iniciativa, i tal...? Digues líder o no, o no hi és això? O no necessàriament, o és dolent que hi sigui...?"

R.: "A veure... pensant en el meu treball concret, en el meu cycle, per exemple, no? Jo no diria que hagi cap lideratge de cap mena, el que passa és que et vas coneixent, i saps... a veure, quins són els punts forts i febles, per entendre'ns, de cadascun, no? Et coneixes, i llavors, sí que hi ha moments en què una persona,

estira, o estira un altre, no? Del carro, per entendre'ns. I penso que això és bo. Perquè bueno, cadascú és diferent, i cadascú pot aportar unes determinades coses. Igual que quan fas treball en equip amb els nanos, ho fas... bueno, normalment sóc partidària de fer-ho el màxim d'heterogeni, perquè un pugui estirar, si l'altre pot fer menys, doncs pot fer menys... en aquella cosa en concret, no?

Comentari [U399]:
LIDER

Per tant, a l'hora de treballar en equip com a mestre, seria el mateix. El que pot aportar més d'una cosa, aporta més d'una cosa, i en aquell moment pots considerar que li ve del grup, però..."

P.: "Però no sempre és la mateixa persona, no?"

R.: "No, jo penso que no..."

P.: "O sigui, la figura sistemàtica, diguéssim, o sistematitzada, del líder no hi és? O no hi ha de ser, vaja..."

R.: "Jo no ho veig bé. No ho sé, potser tampoc m'hi he trobat així clarament..."

Comentari [U400]:
LIDER

P.: "Ah... escolta, perfecte.

I el temps? Una cosa que es diu, o un argument que es diu, és que "massa reunions".

R.: "Això és real, això és real, i justament, una de les coses que ens plantejem, bueno, i que em plantejo, dius: "l l'any que ve, com ho farem, amb la sisena hora?". Perquè tenint en compte que en aquí, t'has de reunir la tira de dies, a vegades el mateix dia al migdia, primer tens una reunió de tres quarts d'hora, després corrents te'n vas en una altre... Perquè no vols deixar res perdut, i perquè estàs convençut de què tot ho has de fer comptant amb l'altra gent..."

Comentari [U401]:
RITMES

Però això genera un estrès important, i clar, el curs vinent, si hem de coincidir tots de dotze a una... no ho sé... està per veure, potser sí que... l'equip directiu, pobre, els que els hi toqui fer-ho, amb una vareta màgica faran que tot es pugui fer, però jo... és una cosa que m'amoïna..."

Comentari [U402]:
RITMES

P.: "Llavors la sisena hora no és bona, diguéssim, des d'aquest punt de vista...?"

R.: "Des de molts, però des d'aquest tampoc. Perquè... perquè serà molt difícil coincidir, fer lligar els horaris, ja és difícil, i a més a més de que... no sé, un dia de deu a onze, coincidim tots els que fem... projecte d'escola verda, i que a tal hora coincidim, no sé... Jo per mi, és una de les... un dels punts..."

P.: "Perquè treballar en equip és més fàcil si s'és menys gent? O no té res a veure la gent que hi hagi implicada?"

R.: "El volum d'escola en general?"

P.: "Sí..."

R.: "Jo penso que és més fàcil quan més petita és l'escola."

Comentari [U403]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Quan més petita?”

R.: “Jo crec que sí.”

P.: “En el cas aquell de... si som pocs, i no som gent...?”

R.: “Ah sí, és més fàcil a nivell organitzatiu, vull dir. Perquè a vegades, doncs bueno, els mateixos que fan la comissió de... jardí, a lo millor són els mateixos del cycle, saps? Vull dir, que a veure... Se'n pot fer “més avia”... a nivell organitzatiu, però a les hores clar... hi ha el perill aquest, no? De que et trobis que... que som sis, i que t'entens només amb una persona de les que hi ha en allà, i que totes són molt complicades.”

Comentari [U404]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Enllaçant una mica amb el que deies abans de que... has d'arribar a vegades als plantejaments per mantenir una mica la col·laboració, i que hi hagi bon ambient, i que continuï la feina d'equip, no?”

Per tant, treballar en equip, pot arribar a suposar rebaixar el teu plantejament o la teva idea de partida. Pot suposar altres coses negatives o... no prou positives, diguéssim? O sigui, què pots... quina càrrega li pot suposar treballar en equip, que no li suposa treballant sol?”

R.: “Quina càrrega?”

Bàsicament l'estrès. L'estrès, perquè si to fas tu tot sol, t'organitzes tu el teu horari, a veure, això sí que és veritat, a vegades amb una setmana mires totes les reuniones i reunions que tens, i... és aclaparador, perquè és que no dones l'abast.

Però a nivell de rebaixar plantejaments, bé, depèn de la sort que tinguis... Si tens sort i estàs amb una gent que més o menys t'entens... Quan més t'entens, menys has de rebaixar els plantejaments, això està clar...”

Comentari [U405]:
TE-TI

Ara, a veure, a vegades hem arribat, fins i tot també en el cycle que més o menys ens entenem a dir, doncs jo què sé, per exemple: “Cinquè veiem clar que volem fer això”. Per exemple un cas, sisè l'any passat, veien clar que els nens les fitxes no les havien d'enganxar a les llibretes, perquè perdien dues cares de poder escriure, no? I en canvi, els de cinquè, tenien uns nanos, que deien ells que eren molt desorganitzats i tal... i deien que no, que anava més bé, que ho enganxessin, perquè així no perdien els fulls.

I vam estar que si sí, que si no, que si no, que si sí... A veure, són coses que si tu vols tenen importància relativa, no?”

P.: “Són coses importants...”

R.: “I al final, vam decidir que ells ho continuarien fent així, i que nosaltres ho faríem així. Cosa que passa poc sovint, no? Però normalment, pots arribar...”

Comentari [U406]:
TE AL CICLE

Nosaltres, bé, jo és que com concretament sóc la que estiro el tema d'escoles verdes, doncs, jo no volia baixar del burro... I clar, també veia que realment tenien un nanos que eren "tela marinera", i jo pensava: "Home, tampoc pots imposar una cosa, perquè després són elles que es trobaran amb fulls per tot arreu, perduts, extraviats, i... bé... En aquest cas, el rebaixar plantejament va ser, no arribar als acords."

P.: "Fins aquí i prou, no?"

R.: "Sí..."

P.: "Això ha passat amb algun tema important, diguéssim? Que afecta a l'escola, o que afecta..."

R.: "A nivell de cicle, jo diria que no. Però, a nivell d'escola... ara últimament ens estem trobant una mica, no? Per allò que dèiem, no? Que a vegades hi ha coses que la majoria potser de l'escola considerem que són, considerem no, perquè estan en el projecte educatiu, com pot ser el tema teatre, el tema assemblees, tot això... ara, s'està parlant d'això, i replantejant en el claustre coses que sembla aparentment que siguin perquè l'escola a crescut molt, i hi ha coses que no es poden abastar, i que no es poden fer, que s'han convertit en molt feixugues de fer, però que penso que en realitat és que hi ha un sector que... o algunes persones que potser no ho tenen prou clar."

Comentari [U407]:
TE AL CICLE

I això sí que és una cosa que he comentat a nivell de cicle que ens incomoda, no? Perquè això sí que seria rebaixar plantejaments a un nivell que no... que no hi estem disposats, no? Per exemple, per cicle superior, tenim totes molt clar, que volem fer teatre amb els nanos, i que volem fer una obra amb cada classe, cada any. Llavors clar, per exemple es proposava, doncs de fer una obra per cicle, i nosaltres vam dir que no, que nosaltres si sortia una obra per cicle molt bé, però que cicle superior continuaríem fent una obra cada classe, vull dir que... bé, perquè tenim molt clar, els valors que representa i la importància que té, i ho fem perquè n'estem molt convençudes i en aquí, per exemple, és un punt en el que no volem baixar. Saps què vull dir? Que clar, si és una cosa que realment és molt important, i creiem que és molt important pels nanos, doncs, bueno, jo penso que és... que és lícit..."

Comentari [U408]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Que sí, que sí... no, no, a veure, tot té límit, i el límit pot ser aquest, en aquest cas, no?"

R.: "Sí, és això que et deia, no? Igualment que si et toca treballar amb una persona que té una visió i una manera de funcionar amb els nanos absolutament diferent de lo que tu faries, doncs dius: "Bueno ho sento... fins aquí hem arribat, jo faig el que em sembla..." "

P.: “Sí, sí... Ah... moltes reunions, molta feina... Això és sostenible? Això ho pot aguantar una persona tranquil·lament treballant?”

R.: “Jo... penso que no. Jo mateixa m’adono de què hi hagut... i a més cada any diem: “Bé, aquest any, a veure com ho plantejem, perquè no ens apuntem a tantes coses, si ens apuntem a més coses, treiem d’altres...”. Però clar, és que hi ha moltes coses interessants, ens agrada fer moltes coses, i acabem sempre molt embolicats, no? Perquè a més a més del que tenim programat, resulta que després hi ha tal cosa que es fa en aquí i tal; l’ajuntament ens diu que si anem a plantar arbres...; clar, no ho deixaràs pas corre, no? I tal... i com que a vegades també tenim el cuc aquest de... dels continguts, no? I després ens aturem, i dius: “A veure, no passa res, si hem fet això, farem una altra cosa...”. però, genera un estrès que jo penso que no és bo, i que no és sostenible. Jo m’he trobat temporades en què, a vegades tenir la sensació al sortir, de tenir ganes de plorar, no?”

Comentari [U409]:
RITMES

P.: “Massa pressió...”

R.: “Tot pressió d’aquí... Que dius, bé això és de que no ho atrapes, i no pot ser treballar d’aquesta manera. Perquè després també, per altra banda, si vas molt estressat després acabes fent crits als “nanos” quan no toca, i no... Per aquí, alguna cosa no acaba de... que no ens acabem de sortir.”

Comentari [U410]:
RITMES

...

P.: “... A veure que han sortit moltes coses, ah... buscant la síntesi, no, no buscant la síntesi. Fa nou anys que hi ets a l’escola m’has dit, no?”

R.: “Sí, aquest és el novè curs.”

P.: “En altres escoles t’has trobat de poder treballar en equip com aquí? O de forma semblant...”

R.: “No, no, no...”

P.: “O sigui, no tens altres experiències que puguis comparar? Per dir millors o pitjor...”

R.: “Ah... sí, sí... En una escola que vaig treballar...”

P.: “O fora d’escola...”

R.: “No, vaig treballar en una escola dos anys, abans de venir cap aquí a ...//oc..., que la veritat m’hi vaig sentir molt agust treballant en equip, sí. Sí, era una escola molt i molt gran, que tenia els tres cicles, tenien els tres cicles en tres llocs diferents del poble. I llavors els nostre cicle, que eren quatre sisès, tres setès i tres vuitès, era una bestiesa, era com una escola independent, però hi havia molt bona entesa entre l’equip de mestres, funcionaven pràcticament com una escola.”

I la veritat és que hi havia un treball en equip molt interessant. Em va agradar molt, em va saber molt de greu haver de marxar d'allà perquè sí, perquè això amb altres escoles que havia estat fins llavors, que havia estat en una privada, que era una acadèmia d'aquestes així... una mica penosa, doncs, bueno... va ser com descobrir que realment es podia treballar en equip. A més, havia passat que..."

Comentari [U411]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "I va ser en una escola gran precisament...?"

R.: "Sí, molt gran, sí, sí. A .../loc....

El que havia passat és que quan feia magisteri, vaig triar molt bé les escoles on vaig fer pràctiques, no? Eren escoles d'aquestes delnom... i tot això de .../loc..., i quan em vaig topar amb la primera escola on vaig anar a treballar, bueno, vaig veure que..."

P.: "I altres coses..."

R.: "Sí, i llavors quan vaig per fi aterrar allà a .../loc..., vaig dir: "Ostres, bé, això es comença a semblar una mica a allò que a mi m'agradaria, no?"

I després, doncs, he anat algunes escoles on alguna cosa es feia en equip, però penso que potser la que més clar hi ha el tema de treball en equip ha estat aquí."

Comentari [U412]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Algun punt en comú entre l'experiència de .../loc... i .../loc...? Tal cosa... coses que siguin semblants..."

R.: "Bé... el nivell de..."

P.: "Buscant, buscant característiques del treball en equip, no? Allà es fa així, i aquí també, no?"

Això no, no surt..."

R.: "Sí, el tema de les aportacions, clar, per mi allò va ser una novetat, perquè fins llavors, les aportacions de tothom a l'hora de fer per exemple les ordres del dia de les reunions, no? El fet de que tothom pugui aportar les coses que ell vulgui que es parlin, no? Per exemple, no que sigui un ordre l'idea donada..."

No sé, no se m'acut..."

Sí, bé... que ningú decidia les coses pel seu compte, que tot havia de passar o per l'equip de curs o per de cicle, no? I aquí penso que també funciona així... Vull dir que... les decisions han de ser parlades i sí, pot ser en la majoria dels casos, consensuades, no?"

Comentari [U413]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Està relacionat amb els hàbits democràtics d'alguna manera..."

R.: "Sí, diguem que sí. La paraula democràtic no m'agrada gaire, però sí. Democràtic en el bon sentit."

P.: "Molt bé, com a síntesi. La pregunta que podia anar al començament posem-la al final... El treball en equip... O sigui, Quan un treball que es fa en una escola

es pot considerar que és un equip? Quines condicions ha de reunir un treball en una escola per poder dir: "Sí, treball en equip"? Aquí improvisant, què sortiria? Com a condicions..".

R.: "Ah... qualsevol equip? Sigui el de cycle, sigui el de..."

P.: "Fent una abstracció diguéssim..."

R.: "Ai, no ho sé... Que hi hagin aportacions de tothom, al nivell que sigui, que hi hagi una voluntat de modificar el propi punt de vista, si, si... es dóna, diguéssim, no?"

Comentari [U414]:
CONCEPTE TE

P.: "Fins un punt..."

R.: "Fins un punt, que se sàpiga escoltar, i que... que hi hagi la voluntat també de posar-te en lloc de l'altre, moltes vegades, no?"

Comentari [U415]:
CONCEPTE TE

No sé, coses així improvisades que se m'acudeixen eh...

Perquè a vegades tenim la, m'adono a vegades fins i tot amb el meu cycle, no? Que diem: "Els d'inicial, els de no se què...", però... pots criticar, o et poden semblar malament coses, o decisions, postures... Però, quan fas l'esforç de posar-te en el lloc, i veure la situació del "nano"... les circumstàncies que t'envolten doncs també... bé, també ets capaç d'acceptar coses que sinó potser no acceptaries, no?

No ho sé..."

P.: "Bé, molt bé... Tot això que hem estat parlant que a nivell verbal està tan clar, diguéssim, hi hauria alguna evidència en l'escola que posés de manifest que això és així? Jo que sé, si una documentació, si la memòria d'un projecte, si... alguna cosa palpable, que es pogués llegir, que es pogués veure, que evidenciés que aquí... que és fruit d'un treball en equip. Sé que és difícil eh... però com el que pretenc és reunir el màxim possible sobre el treball en equip en l'escola de ...//oc..... si fos així seria magnífic. Tu coneixes que hi hagi alguna cosa? Des d'escoles verdes o..."

Escolta i si... com que seguiré vinguent, si se t'acut alguna cosa, i m'ho dius..."

R.: "Alguna cosa que sigui resultat..."

És que no entenc ven bé..."

P.: "Sí, no... a veure... de vegades, a veure, no ho sé..."

Una convocatòria en projectes, tu veus els projectes que es presenten, i diem: "Això ho ha fet un equip de gent, i això ho ha fet una persona". Si hi hagués algun tipus de documentació, o de... no sé si documentació o producte, d'alguna feina que diguessis: "Home, aquí es veu clar que aquí tal i qual...". Estaria bé que poguéssim... que poguéssim veure si és possible..."

R.: "Sí, sí... ara no se m'acut, però segur que trobarem coses perquè..."

P.: “Si hi hagués alguna cosa i m’ho diguessis, doncs...estaria encantat de recollir-ho.”

R.: “Vale... ja hi pensaré...”

P.: “Igual que... a veure, no parlem de documentació o de productes, parlem de situacions, de feines que s’estiguin fent, jo què sé... Si a nivell d’escoles verdes, si de comissió de no sé què, es veu especialment que hi ha la col·laboració, i...”

R.: “Home, per exemple, no sé si va per aquí la cosa però... un consell de delegats, posem pel cas, potser et pot servir, per exemple.”

P.: “Perfecte, la idea és fer una bona descripció del treball en equip en aquesta escola. Per tant, quan més coses vegi i reculli, més bona serà la descripció, que la veureu evidentment abans no sigui publicat. Llavors, una primera forma de recollir informació és parlant amb la gent que vulgui, com estic fent ara. Però més enllà d’això, si és que hi ha altres maneres de recollir aquesta informació que evidencii i que il·lustri com és aquest treball, doncs serien coses que servirien.

Jo què sé, consell de delegats, si és possible i és oportú, i no ha de ser tergiversador, que jo pugui venir un dia a veure-ho, magnífic. Si ha de ser distorsionant, no en parlem.”

R.: “Sí, perquè és una mica...”

P.: “Fer coses possibles, no impossibles diguéssim, no?”

No, no... posar-se al límit de la possibilitat tampoc és bo.”

R.: “Sí... o una assemblea general per exemple.”

P.: “T’ho dic només per si hi ha la possibilitat.”

R.: “Sí, sí... Home per exemple, el tema assemblees és un tema molt treballat, molt consensuat a nivell de tots els cicles, i que d’alguna manera es viu.”

P.: “Que és el que ara portaveu el projecte Sócrates aquest, no? O un dels temes...”

R.: “Sí, sí... aleshores per exemple, doncs això, un consell de delegats, on hi participen nanos de totes les classes, vull dir que estan implicats tots els cicles, i que és una cosa molt parlada, molt consensuada entre tots els mestres... Pot ser una cosa, dic jo, no ho sé... Segur que se’ns acudiran més, perquè hi ha moltes...”

P.: “Bueno, doncs ja si al llarg d’aquest trimestre, o dos trimestres, d’aquí a setmana santa, això és donés el cas doncs... estaria encantat de... de fer d’intrús...”

R.: “Vale...”

P.: “Doncs la cosa era aquesta... si se t’acut que em pots dir alguna cosa més que m’orienti... magnífic, i sinó...”

R.: “Vale, ja aniràs venint per aquí, no?”

ENTREVISTA 9.

P.: “Doncs feta la primera fase que és aquesta, ara bé la segona fase: Què fan a ...lloc...?”

R.: “Què fan...”

P.: “Què es considera i què és treball en equip? Llavors, la primera pregunta és: tu ...nom..., consideres que aquí es treballa amb treball en equip?”

R.: “Jo?”

P.: “Sí.”

R.: “Jo, sí...ah, hi ha... a diferents nivells...”

P.: “Mmmm...”

R.: “És a dir, comencem des de l'àmbit petit, des de la classe, jo he estat, abans d'estar cap d'estudis jo he estat molt de temps tutora.”

P.: “A quin nivell estaves?”

R.: “Cicle mitjà, i llavors hi ha amb gent que treballes més bé en equip i hi ha gent que no, però com a nivell de cicle jo penso que es treballa molt a nivell d'equip. A veure, des de quin àmbit... a l'hora de programar, quan tu programes les classes, programes en paral·lel, quan programes sortides programes amb les persones del cicle... quan penses que has de renovar materials treballes en conjunt i llavors a l'hora de començar a fer-ho... diguem, tu pots començar... o sigui hi hauria diferents maneres de dir, repartir la feina o programar qui fa què de feina, hi ha diferents maneres.”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “Però penso que sí, que treballem en equip.”

P.: “I...”

R.: “I a nivell d'escola també. Perquè nosaltres aquí al despatx, aviam, jo estic, penso de dos maneres, com a mestra i com a equip.”

P.: “I on està el benefici? Com a equip directiu...”

R.: “Com a equip directiu.... Com a equip directiu treballem moltíssim en equip, és una cosa que jo he quedat molt parada perquè jo, per exemple, amb l'...nom... o amb la ...nom..., totes dues són d'educació infantil i havíem coincidit poc, perquè a vegades també és una cosa que ens passa, que ens costa potser relacionar-nos més amb la gent dels altres cicles. O sigui, treballes molt amb la gent del teu cicle per l'afinitat, per la feina que portes a terme però llavors amb els cicles de més avall ens costa molt més, hi ha... per exemple de mitjà, infantil... hi ha un cicle pel mig.”

P.: “Clar.”

R.: “Tu te relaciones amb els d’inicial alhora de traspasar informació d’alumnes però amb els d’infantil que som...”

P.: “Els de mitjà et queden més lluny.”

R.: “Exacte. Llavors ens costava, amb elles jo no hi havia treballat, com a relació de persones a la porta sí, però en canvi no havíem treballat i, a l’hora, allò que quan agafes el càrrec penses “ai!” com hi treballaràs amb aquestes 2 persones? I la veritat que primer de tot el què vam fer va ser asseure’ns i parlar de què enteníem nosaltres que havíem de fer com a equip directiu.”

P.: “Ajá.”

R.: “Llavors vam dir vale, som 3, a vegades hi haurà alguna decisió que no ens agradarà però respectarem la majoria alhora de prendre decisions, i llavors quan una té una idea l’ha d’exposar als altres i parlar-ne, abans que tot, i mai hem treballat, mai hem fet res, ah... diguem sense haver-ho consultat amb les altres.

Comentari [U416]:
MÈTODE

Vull dir que com a mínim, dialogants ho som moltíssim nosaltres. Sempre tot...”

P.: “O sigui, qualsevol decisió la compartiu? A nivell d’equip directiu.”

R.: “Hi ha coses que, per exemple, a nivell de... a veure, coses de cap d’estudis, jo les porto i les resumeixo jo de secretaria, però les consultes ens les fem nosaltres gairebé cada dia i fem un resum d’allò que hem fet, de les coses que hem fet.”

Comentari [U417]:
MÈTODE

P.: “Val.”

R.: “Mira, jo he fet això, això i això altre i he pres aquesta decisió o aquesta, necessito que em doneu un cop de mà per prendre’n una altra... o sigui mai fem, treballem soles, sempre treballem...”

P.: “Ajá.”

R.: “Això sí que és una cosa que dius és molt. Jo no m’ho pensava que treballaríem tant en equip...”

P.: “Que fos tan possible...”

R.: “Sí, sí, sí... és que... a un nivell extrem diguéssim, de que moltes coses a vegades diem “és que ens repetim” o “necessitem parlar-ne”, és a dir, això sí que ho fem molt, parlem molt.”

Comentari [U418]:
MÈTODE

P.: “I teniu establertes unes reunions periòdiques o ho feu a nivell de passadís o com...”

R.: “Ah... no, a veure, a aquí per exemple, en el despatx sempre...”

P.: “D’equip directiu vull dir.”

R.: “D’equip directiu, cada dia nosaltres ens trobem a la una, intentem després de les reunions trobar-nos allò mitja horeta cada dia, de dir, hi ha alguna cosa

urgent a parlar. Llavors a les tardes, gairebé cada tarda ens quedem a la nostra, l'...nom... sí que és la fixa que es queda fins a les 7 o les 8, i jo mira... jo sóc a darrere seu..."

Comentari [U419]:
RITMES

P.: (Rialla)

R.: "Intento també quedar-me als vespres perquè és l'única estona que tens, que podem treballar plegades, perquè tot i que tenim assignada...el primer any ens varen proposar una hora aquí, dintre de l'horari i era, no era real i en aquí que és l'aparador de l'escola, no teníem, no podíem, entre el telèfon, la porta, un pare, un mestre..."

Comentari [U420]:
RITMES

P.: "Sempre hi havia una demanda o una altra..."

R.: "I en canvi, a vegades, anem al quartet d'aquí al despatx del cantó, la ...nom..., l'administrativa, la canviem i anem a treballar allà. Llavors si ens fem allà la gent ja no sol venir, ja saben que allò ja és..."

P.: "Saben que allò és tancat."

R.: "Altres instàncies, però... llavors, no n'hi havia prou, amb una hora a la setmana no en tens prou i llavors "lo" que fem és això, ara doncs si els dijous a les quatre ens quedem i allarguem fins a les 6 o a l'hora que ens convingui, perquè hi ha moments que dius no, no tens prou temps... hi ha moltes decisions, i a més l'"Alzinar" també ha canviat molt, és "lo" que te deia, ja no és l'escola d'abans, que érem una tutoria de cada curs, ara som tutories dobles, alguna de triple, hi ha molt de mestre nou, molt de moviment i llavors vol dir que... que constantment hi ha gresca per aquí, vull dir que..."

Comentari [U421]:
RITMES

P.: "Això dificulta el fet de treballar conjuntament, el fet de que hi hagi més gent o no?"

R.: "Ah... sí, ah... la comunicació, abans era molt fàcil, era molt fluida, 4 persones, 4 coordinadors i 3 persones al cicle. Ara som cicles de 8 i 9 persones, així les decisions s'han de portar molt més, o les propostes molt mastegades i llavors ja hi ha establert d'equip directiu moltes vegades a coordinadors i de coordinadors a cicle..."

Comentari [U422]:
MÈTODE

Comentari [U423]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Com una mena de..."

R.: "Sí..."

P.: "Com un nivell de cascada, no?"

R.: "Sí, sí, sí. Perquè és que els claustres, intentàvem que fossin claustres allò molt oberts, molt dinàmics, que es discutís tot, però es clar 30 persones s'han d'expressar a vegades, a l'hora de donar la seva opinió no és "lo" mateix parlar 14 que 33. Vol dir que tot augmenta de temps..."

Comentari [U424]:
MÈTODE

Comentari [U425]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Clar, clar..."

R.: “Llavors moltes coses ho hem de treballar primer en cicle, ens trobem en la reunió de coordinadors i dius mira aquest tema, aquest tema i aquest tema ens hauríeu de portar alguna proposta, alguna idea pel proper claustre.”

P.: “O sigui hi ha reunió d’equip directiu, reunió de coordinadors de cicle...”

R.: “I reunions de cicle i llavors claustres.”

P.: “I claustres... o sigui són quatre nivells diferents.”

Comentari [U426]:
MÈTODE

R.: “Sí, sí, sí... El claustre és el que pren les decisions.”

P.: “Màximes, diguéssim?”

R.: “Màximes. Nosaltres a vegades aquí a l’equip directiu o a través del recull que hem fet de coordinadores o dels cicles mateixos fem les propostes, aglutinem diguéssim les propostes dels diferents cicles.”

Comentari [U427]:
MÈTODE

P.: “Propostes de quin estil, per exemple?”

R.: “Ah... no sé, una festa que hem de treballar a nivell... quines festes treballem a nivell d’escola aquest any, per preparar el planning, o sigui si fem Jocs Florals si fem setmana cultural... el que sigui. O la proposta d’un tema concret d’una setmana cultural.”

P.: “Ajá.”

R.: “Què ha sortit a les classes, perquè a vegades també intervenen els nens a l’hora de triar propostes. Per tant, com se canalitza aquesta informació? Vas pujant... Llavors...”

Comentari [U428]:
TE NENS

Comentari [U429]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Cicle, coordinador, cap d’estudis.”

Comentari [U430]:
MÈTODE

R.: “Exacte, i llavors al claustre es pren la decisió, mira noies, al cicle s’ha decidit això, hi ha tres cicles que pensen que podríem fer aquesta festa i un altre que no, estem d’acord? “Vale”, doncs es fa aquesta festa.”

Comentari [U431]:
MÈTODE

P.: “S’arriba sempre a un acord?”

Comentari [U432]:
TE AL CLAUSTRE

R.: “Ah... algunes vegades hi ha hagut de tornada, per exemple, hi ha vegades que hi ha hagut l’anada i la tornada.”

Comentari [U433]:
CONDICIONANTS TE

P.: “S’hi ha de tornar?”

R.: “Per exemple, ara ens estàvem replantejant el tema del teatre, aquí a l’escola s’ha fet sempre teatre.”

Comentari [U434]:
TEATRE

P.: “Sí.”

R.: “Què ha passat? Que en comptes de fer, ah... a veure, era un teatre per classe, per curs.”

P.: “Una obra per cada classe...”

R.: “Abans eren 6 o 7 de primària, o 6 i les 2 d’infantil, 8 obres. Ara resulta que, com que hi ha 2 sisès les volen fer sols, els cinquès també, els quarts com que ja no són quarts de 15 nens, sinó que són de 25 no trobes obres per 50

personatges... Els de segon són 3 classes de segon, llavors vol dir... No hi ha prou en el calendari, que fem el planning anual, no hi ha prou divendres per fer teatres, o sigui, perquè tinguin temps d'assajar."

Comentari [U435]:
TEATRE

P.: "Clar."

R.: "Entre una setmana i l'altra."

P.: "Haurien de començar a representar ja..."

R.: "Ja, el mes de... i cada 15 dies hi hauria un teatre. Llavors no et donava, de coll... Llavors la gent ens hem començat a replantejar, hem de fer teatre cada curs o hi ha la possibilitat de fer un per cicle... En aquí hi va haver-hi ja molt d'aldarull..."

Comentari [U436]:
TEATRE

P.: "Normal..."

R.: "Perquè hi ha la gent, d'aquí de tota la vida, que "no ens volem carregar el teatre i volem que sigui sempre" i nosaltres vam dir, "vale". És una decisió que prenem per dos anys, llavors aquest acord va sortir d'algunes persones del cicle, perquè al final de curs, quan fem les memòries, les revisions, anem tots a 100 i dius ja estem a tope. I llavors jo quan arribo, i és la meva feina al principi de curs de dir: "eh, us en recordeu que l'any passat me vareu dir que estàveu molt cremats, que estàveu molt cansats i tot..." Doncs jo, que sóc ara la dolenta, us dic estem posant una altra vegada teatre, estem posant setmana cultural, estem posant... ho fem tot altra vegada?"

Comentari [U437]:
TEATRE

P.: "La memòria costa de mantenir-la..."

R.: "Clar, i al principi de curs ens engresquem tots i "vale", llavors vam dir: "us enrecordeu que a final de curs vam dir que havíem d'anar molt pressionats amb el tema del teatre, doncs ara què? Comencem-ne a parlar"... Propostes de cicles arriben a vegades, el coordinador d'aquest any o coordinadores no n'hi havia hagut cap, però ells era urgent per ara, per donar... per explicar en un consell escolar..."

Comentari [U438]:
TEATRE

P.: "Mmmm..."

R.: "I vam dir, doncs ara hem d'anar a claustre, vam anar a claustre, no ens posàvem d'acord, cada cicle havia fet diferents propostes, amb aquelles propostes vam tornar a anar a cicle, i dels cicles ja han tornat a sortir, ah...nosaltres varem recollir què, varem tornar-ho a escriure, va anar a cicle i es va prendre una decisió en el següent claustre, vull dir que les coses no es fan només en el claustre..."

P.: "O sigui, la decisió ara, ara ja és unànime, diguéssim."

R.: "Ara ja és unànime, l'acord s'ha acceptat, varem votar-lo, a les decisions..."

Comentari [U439]:
MÈTODE

P.: "Arribeu a votació a vegades?"

R.: “A les decisions que veiem que la cosa podria quedar...mmm...que no tothom hi està d’acord, hi ha gent que... ja ho notes per les cares, no?”

P.: “La veritat és que sí...”

R.: “Doncs, dius va, votació i... a vegades les fem secretes depèn del tipus de votació i a vegades a mà alçada, perquè és clar... Aquesta la vam fem a mà alçada i es va votar 23 a favor i no sé... 3 o 4 en contra.”

Comentari [U440]:
MÈTODE

P.: “I al final com queda per aquests 2 anys?”

R.: “Aquests 2 anys fem un cop per cicle, i llavors, amb la possibilitat de que les classes les facin separades o juntes, per exemple, faran 3 sisès, 3 obres de teatre, els 2 cinquès, ja són 5 a cicle superior, a quart 2, els dos quarts, una obra cada un, llavors a segon com que són 3 classes, faran un conte encadenat, el mateix dia faran tres funcions curtes, de 10 minuts cada una.”

Comentari [U441]:
TEATRE

P.: “Ah... Bona solució.”

R.: “I els de P5 junts, i llavors P4 i P3 i els altres no, els altres “lo” que farem serà assessorament de teatre, com que no volem que plegui el teatre, el mateix noi que ens fa l’assessorament, vindrà i ens farà unes quantes hores de teatre d’assessorament, de tècniques,... del que convingui. I, per tant, el teatre no s’esborra de la programació ni del projecte d’escola.”

Comentari [U442]:
ASSESSORAMENT

P.: “Però s’ha de reduir una mica perquè no...”

Comentari [U443]:
TEATRE

R.: “No hi cabem. Quan hagi marxat la gent, que hi hagi l’escola nova, que potser tornem a quedar d’una línia, una línia i mitja, doncs tornarem... O sigui, la decisió és per 2 anys, comptant que d’aquí a 2 anys l’escola estarà pujada.”

Comentari [U444]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Està bé...”

R.: “És com ha anat aquest tema, vull dir que... són calers...”

P.: “Sí, sí...”

(Interrupció: entra una persona a demanar i l’...nom... li diu que està fent una entrevista i l’envia amb la ...nom...)

R.: “Què més?”

P.: “Ah... no sé... anar parlant... equip directiu parlàvem...”

R.: “Equip directiu.”

P.: “Mmm... deu passar alguna vegada que es presenta una decisió urgent.”

R.: “Les decisions urgents són... és sort...”

P.: “Sense temps de reunir a ningú, diguéssim.”

R.: “Les decisions... és que... poques n’hem tingut... llavors sí que les prenem nosaltres i s’informa en el claustre o en el cicle quan toca...”

Comentari [U445]:
MÈTODE

P.: “Per exemple, imagina tu que et trobes, i no hi ha ni l’...nom... ni lanom... i hi ha una urgència...”

R.: “La prendria la decisió, potser per exemple un nen que estigués... que s’ha de portar al CAP urgentment...”

P.: “Una cosa d’aquestes o...”

R.: “Em toca a mi, doncs l’agafo i el porto...”

P.: “Una cosa d’aquestes, o qualsevol circumstància que es planteja que es demana una decisió ràpida...”

R.: “Sí, sí... al moment... he fet això, us ha sembla bé? O m’he passat?”

(Riure)

P.: “Si...”

R.: “I sempre amb aquella por... a més a més, com que el meu càrrec no és... jo no tinc... jo no he estudiat per fer de cap d’estudis, o sigui, és una cosa que és la novetat, paguem la novatada les tres aquí plegades...”

P.: “Per fer de cap d’estudis s’ha d’estudiar?”

R.: “Vull dir... no s’ha d’estudiar...”

P.: ““Vale”.”

R.: “Tu ets mestre, no ets cap d’estudis o no ets secretària o no ets director... no és la nostra carrera docent...”

P.: “Ja...”

R.: “Llavors vol dir que quan ets aquí, tot i que t’han informat l’equip directiu anterior, ah... les coses es fan diferents o...”

P.: “T’ho trobes de nou.”

R.: “I t’ho trobes de nou, i moltes vegades...”

P.: “Tothom té el seu estil i...”

R.: “Clar, moltes consultes... bueno, el primer any inspecció... doncs ha passat això i com ho hem de fer, no ho saps, has de prendre una decisió i no saps el què has de...com. El segon any dius: ah, ja més “lo” que sabia de l’any passat més i “lo” que jo penso que pot anar bé, doncs, a vegades improvisar... Vull dir que...”

P.: “Si faig alguna pregunta que... que no es pot contestar no la contestis...”

R.: “Faré “Pip”, vale?”

(Rialles)

P.: (...) “Quina imatge té l’equip directiu entre els mestres de l’escola? O sigui com la veus tu aquesta imatge?”

R.: “Què penso dels mestres?”

P.: “Què penses que pensen els mestres de l’equip directiu?”

R.: “Ah... ho preguntem, eh.”

P.: “Ah si...?”

R.: “Ho estem preguntant i ens donen molts d'ànims, primer de tot perquè a aquí ara no hi vol anar ningú, comencem per aquí...”

Comentari [U446]:
LIDER

P.: “Per tant s'ha de callar...”

(Breu rialles)

R.: ““Vale”? Llavors....ah...”

P.: “Hi ha problemes per trobar equip directiu?”

R.: “Sí, l'...*nom*... es va presentar com a... quan varen plegar l'equip directiu anterior, ella es va...”

P.: “Qui era l'anterior... la ...*nom*... era o...”

R.: “Abans era l'...*nom*...”

P.: “L'...*nom*...”

R.: “Ah, no... m'equivoco, la ...*nom*..., la ...*nom*... .. estava de directora.”

P.: “Ah, això, sí.”

R.: “L'última vegada, hi va estar quatre anys. Llavors l'...*nom*... es va presentar com a integrant d'un futur equip directiu, ella no anava per directora, “vale”? Però no animava a la gent... no hi havia gent que fes... i es va començar a fer trucades i jo sempre sóc d'aquelles que vaig dir “en aquests moments”, en un claustre de roda oberta, “ en aquests moments no estic preparada per assumir una direcció, perquè estic... tinc altra feina, però jo sóc filla de l'“Alzinar”, vull dir sóc d'aquí i jo m'estimo molt l'escola i jo no dic que en un futur no em toqui” que dic, això es una obligació, que pensa que això és una cosa que ens ha de tocar a tots a les escoles, no és un càrrec per unes persones, penso que hi ha de passar tothom per un despatx i, per tant, “jo sé que a la llarga em tocarà, però en aquests moments”... L'...*nom*... va agafar-me les paraules i em va trucar...”

Comentari [U447]:
LIDER

P.: (Riure)

R.: “Home, provem-ho, intentem-ho... I dic és que no sé si me'n veig en cor a nivell familiar, a nivell d'altra feina i... i diu va provem-ho i mira dic jo ho provaré un any si veig que no... a part que era “lo” que te deia, no les coneixia, no sabia com hi treballaria...”

P.: “Clar...”

R.: “Jo plegaré, ho faré un any... i va dir: “va, no, ja veuràs com ens entendrem molt bé”. I molt bé, és el tercer any i hem estat molt bé. Llavors és això, va costar trobar un equip directiu. Ella... jo vaig ser la setena potser de les consultes, eh...”

P.: “Ja...”

R.: “Llavors, quan estem parlant, hem enganxat potser un dels pitjors anys de l'“Alzinar” perquè ha sigut quan l'escola ha rebentat...”

P.: “L'escola nova...”

R.: “L’Alzinar” rebenta, l’escola nova... ah, físicament no hi ha espai, hi ha hagut... és un temps de molta moguda, llavors la gent ens veu i com que som obertes, que no ens quedem les coses aquí, sinó que ho exterioritzes i tal... i clar, ara ho hem deixat de dir-ho perquè clar el problema és un rollo per ... el curs vinent, llavors no els hi pots dir gaire que malament, que malament... ja hi ha coses bones però a veure, hi ha coses també que són molt feixugues i que hi has d’estar amb la dedicació de 12 hores diàries i t’emportes a vegades els mals de cap al vespre.”

P.: “La feina, com més en fas, més n’hi ha...”

R.: “Exacte.”

P.: “No la pots atrapar, la feina...”

R.: “I llavors no s’acaba mai, t’hi podries estar tu aquí treballant sempre, en aquí en el despatx. Llavors relleu, tu dius, els problemes, ho expliques o dius les decisions i això que a vegades som tanta colla que ens costa molt comunicar-nos o no fas mai la feina ben feta al gust de tothom... o tothom a vegades quan li toques una miqueta el crostó, saps allò que... a veure...”

Comentari [U448]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Això passa també?”

R.: “Sí, sí... hi ha de tot. I no sé, amb coses de... a vegades relació amb les famílies o amb els nens, o puntualitat, llavors has de parlar amb els mestres...”

P.: “Mmm...”

R.: “Llavors ens ho repartim, mira... depèn...”

P.: “Ara et toca a tu, ara et toca a tu...”

R.: “Saps allò... l’afinitat que tens amb les persones a vegades també és...”

P.: “Important...”

Comentari [U449]:
CONDICIONANTS TE

R.: “I llavors també has de fer... nosaltres tenim en aquí, amb una llista posada “què som l’equip directiu”, som un confessorari, som psicòlegs, som assessors, som mestres, som companys,... Perquè ens ha tocat fer de tot en aquí.”

P.: “Clar...”

R.: “Llavors a vegades ens posem “siguiente”.... (Rialles) Perquè com que allà les 5 tothom va entrant per aquí, doncs mira, et vas escoltant a la gent i tothom té necessitat de venir a parlar... sempre que ens ho diuen que som l’equip dialogant, i que obrim la porta i que... i l’...nom... ho és molt perquè és molt pacient i aguanta...”

P.: “Sap escoltar...”

Comentari [U450]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Jo a vegades, tinc més pressa o sóc més nerviosa i me costa més, però l’...nom... no... Vull dir que intentem trobar l’equilibri, que jo sóc més nervi,

l'...nom... deu ni do i la ...nom... és la pau, ja ho veuràs quan parlis amb ella, personificada. És molt tranquil·la, molt reflexiva... vull dir que hem hagut de..."

P.: "Us compenseu bé però?"

R.: "Sí, sí, sí... deu n'hi do. I "bueno", el que te deia, vénen aquí la gent i els escoltes... i això sí que intentem, que la gent no surti, que potser per experiències prèvies, això és el que no et puc dir d'altres equips... "bueno", vull dir... Nosaltres hem passat d'un extrem potser..."

Comentari [U451]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Es pot passar, pecar de massa escoltar..."

R.: "No de massa escoltar, que abans, hi havia decisions que no passaven per claustre, o sigui s'havien pres aquí i les assumíem..."

P.: "Ja, ja..."

R.: "T'agradaven o no t'agradaven i potser llavors la mà estava per sota... En canvi, nosaltres vam dir, tot a claustre, i ara potser massa també tot, i ara ja a vegades dic mira això és que això... jo què sé... mira, vindrà en ...nom..., doncs mira molt bé, en un claustre, doncs mira ho apuntem al full informatiu, saps coses d'aquestes que qui vulgui que ho llegeixi, que com que donem tanta informació, perquè també ens hem trobat que tot "lo" que dius oral la gent ho recull, si tu dones molta informació escrita, la gent no la llegeix, o tot "lo" que pengem a l'intranet allà es queda..."

Comentari [U452]:
TE AL CLAUSTRE

P.: "S'ha de prioritzar."

R.: "I llavors, per exemple, les actes del claustre es donaven impreses als cicles, ara les pengem a intranet i qui les vulgui llegir que les llegeixi... I les fem tan correctament com sabem, però la gent com que no té temps, que anem tan agobiats, que deixes "lo" de llegir, per això varem dir, tot "lo" que podem informar en els claustres, s'informa..."

Comentari [U453]:
REGISTRES

P.: "Es fa una selecció del què és la informació més important..."

R.: "Clar, i llavors, tot "lo" que passàvem per escrit, o sigui, si ens passaven queixes pendents a vegades o moltes coses són informatives, però també les volies dir perquè saps que a vegades són interessants, si allò no ho dèiem oralment la gent no s'ho llegia, per exemple, que havíem posat la farmaciola i la clau està penjada al costat de la farmaciola, si no han vingut 25 vegades a preguntar on està la clau de la farmaciola... perquè estava escrit..."

Comentari [U454]:
REGISTRES

P.: "Sí, però una cosa és trobar la informació i l'altra és que arribi i que la gent pensi que li han dit..."

R.: "Exacte!"

P.: "És clar, això és..."

R.: "És clar, això de canalitzar la informació tal i com dèiem..."

Comentari [U455]:
REGISTRES

P.: “La comunicació és feble, costa...”

R.: “Uí... és una de les coses dures, eh? D'aquestes...”

Comentari [U456]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Sí, sí, sí... No, no, segur, segur... segur. ah... o sigui, el plantejament d'equip directiu que hi ha actualment, té bona salut... repercussió per l'escola, diguéssim.”

R.: “Jo penso que... ara.”

P.: “És una cosa que costa, és una inversió de les importants, suposo...”

R.: “Sí... perquè veníem potser d'una època més calmadota.”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “I hem dit va doncs intentem, i sobretot potenciar el tema aquest de la dinàmica, el claustre, ah... per Nadal fer un joc de Nadal, ah... això es mou, es mou, és molt viu, ah... l'esmorzar de benvinguda, un bon esmorzar, llavors un claustre...”

P.: “Una relació força cuidada, no?”

R.: “Sí, sí... ara fem un claustre a la tarda però enlloc d'un claustre és un berenar, sí, això ho hem intentat cuidar, que ho agraeixen o no ho agraeixen, però les ganes hi són, jo penso que clar intentes mimar una miqueta a la gent, que a tots ens agrada estar mimat.”

Comentari [U457]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I si et trobes a una persona que no...”

R.: “Allò... sempre hi ha la gent que et xafa la gaita perquè... vam fer un joc molt maco de cara als mestres que s'havia de saber qui era cada mestre amb fotos de petits i el vam penjar un dia al vespre en aquí, d'amagatotis, i... al vespre teníem un consell escolar on els pares també van estar contents de veure'ns tots de petits, hi va haver una mestra que va dir “aquest, aquest, aquest és...” i ens va xafar la gaita, no?”

Comentari [U458]:
CONDICIONANTS TE

(Rialles)

P.: “ “Bueno”, però això...”

R.: “Sol... sempre hi ha alguna persona que no li acaba d'agradar...”

P.: “No, no, i tant...”

R.: “Som tanta colla, però “bueno” mira... anar-ho trampejant... i en aquí, jo que sé, cada any hi ha hagut alguna persona o algun tema que no acaba d'agradar i llavors et van punxant, bueno... però és clar, nosaltres anar aguantant...”

P.: “Tota l'estona?”

R.: “Sí... no hi pots pas fer-hi res...”

P.: “Els claustres són bàsicament, aviam, jo és que entenc que són de prendre grans decisions, jo entenc de gestió...”

R.: “A veure, hi ha de tot. Els claustres, en tenim dels normals, que són de les informacions que arriben, que les has d’anar prenent, o sigui informacions i decisions que són puntuals. Llavors hi ha els claustres pedagògics, que en diem nosaltres, que toquem temes puntuals com informes; ara volem renovar informes, doncs “au”, comencem a treballar el tema dels informes, o el tema del teatre que l’havíem treballat l’any passat, siguin temes de les assemblees que havíem dit que ens passa el mateix, som tanta quantitat que no hi cabem, en comptes de ser assemblees participatives, hem anat a assemblees informatives. Ara hem intentat recuperar els orígens, doncs “au” en comptes de fer assemblees generals hem de fer assemblees de cicle. En comptes de baixar aquí 400, baixar només 100, que és “lo” que és un cicle... Que era el que hi havia abans a l’escola...”

Comentari [U459]:
MÈTODE

Comentari [U460]:
TE AL CLAUSTRE

P.: “Fer-ho lo més participatiu possible...Una assemblea destinada per una gent determinada...”

Comentari [U461]:
MÈTODE

Comentari [U462]:
TE AL CICLE

R.: “Exacte, clar, el què has de buscar és què pots fer en aquests moments, o sigui, intentar reduir...”

P.: “I el debat més pedagògic, diguéssim. De programació, planificació curricular, tot plegat... això és més a nivell de cicle?”

R.: “Sí, ah...”

Comentari [U463]:
TE AL CICLE

P.: “De què farem, com ho farem...”

R.: “Sí, això sí, és a nivell de cicle. Això ho porten els cicles. En aquí hi ha que..., per exemple, a principi de curs ens posem a dir “va nenes, tenim aquí les programacions de curs, les podem recuperar?, si s’han de modificar, ... Jo vaig recollint la paperassa...”

P.: “Posar les programacions al dia, diguéssim.”

R.: “Per actualitzar-les, tot “lo” que sigui programacions, tenim els projectes que estan citats d’un any a l’altre per exemple el d’informàtica que ja no l’hem tancat com a projecte, vol dir que sempre que es vagi a utilitzar l’aula tu ho has de recollir, fer la teva programació... i vas modificant les anteriors que anem tinguent, aquesta és sempre oberta. Llavors l’assessorament, que també va ser un claustre, arrel d’un claustre pedagògic, de que dèiem que els dossiers que fèiem servir del poble i del “Ciències 6-12” que feia anys i panys, que estaven súper obsolets i caducats, vam dir ja no són ni atractius, ens hem començat a saltar... hem començat a treure fitxes, perquè “bueno”, n’hi havia tant que vam començar-ho a esporgar... vam dir aquí ja passa alguna cosa, vam posar-nos en contacte amb en ...nom...i amb la ...nom...”

Comentari [U464]:
TE AL CICLE

Comentari [U465]:
TE AL CLAUSTRE

Comentari [U466]:
ASSESSORAMENT

P.: “Mmm...”

R.: “Volem començar a fer material nou, i visual, informàtic, amb color, o sigui que sigui atractiu per la mainada, per tant, portem tres anys amb el tema i no s’acaba, què passa, arriba gent nova a l’escola, abans no s’han situat... per començar a pensar què han de refer...si no ho han fet servir mai, tampoc ho saben...”

P.: “Perquè la resposta de la gent quan arriba a l’escola quina és?”

R.: “Ah... d’entrada...mmm... al cap d’uns dies “oh, treballeu molt”, o sigui, oh treballeu molt, i portem moltes hores en aquí invertides fent... perquè és clar si a cicle inicial no hi ha llibres d’algun lloc ha de sortir el material, si totes les coses es pacten o es parlen primer no tens temps per estar a la classe, llavors veus gent els dissabtes aquí treballant perquè durant tota la setmana hi ha hagut d’haver reunions de cicles, s’han hagut de fer trasllats de classe, perquè clar, cada any canviem de classes i no hi ha... aquí no hi ha la propietat, ningú té la seva classe.”

Comentari [U467]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Un inici de curs és especialment dur...”

R.: “És... i ara encara més, arrel de que ens han tret aquests 4 dies macos, famosos...”

P.: “Del 12 al 15...”

R.: “Que no fem res, es veu que no fem res, “pues” sí... aquí fèiem trasllats i fèiem reunions.”

P.: “Clar...”

R.: “Per tant, tot s’ha hagut d’escurçar...”

P.: “Mmm...”

R.: “O potser també anàvem una miqueta més relentits, vull dir, si tens més dies poder ho fas més tranquil·lament, però “bueno”, és clar a l’escola hi van faltar aquests dies...”

P.: “I aquesta sobrecàrrega de feina que hi ha, d’alguna forma...”

R.: “Això és “lo” que a vegades crema més a la gent, eh?”

Comentari [U468]:
RITMES

P.: “És degut a que es treballa en equip?”

R.: “Ah... no ho sé això, jo com que sempre he treballat en equip, no ho sé dir-t’ho, no... A veure jo he estat a alguna altra escola...”

P.: “Mmm...”

R.: “Que el migdia me n’anava a l’Hiperacor perquè no sabia on amagar-me, però també era... (Rialla), és un... però també m’hi vaig acabar acostumant, és a dir, també vivia... i jo clar, venir en aquí l’Alzinar”, i em vaig estar 2 anys establerta en una altra escola, i deia què feu, i treballava molt bé, però treballava més

individualment, més tancats en una classe, potser sí que aquí com que hi ha més comunicació i ho compartim tot més...”

Comentari [U469]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “I tenien, però menys dedicació, menys feina...”

R.: “Jo en allà n’hi vaig tenir molt poca de feina, vaig tenir temps de fer moltes i moltes coses, allà claustres n’hi havia un cop al mes, a les tardes a les 5...”

Comentari [U470]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Reunions de cicle?”

R.: “Reunions de cicle poques, en aquí, és clar...és que aquella escola també era un pel més petitona però no, no... la direcció era “la” direcció, la comunicació era la que era, totalment fora, i la gent potser a l’hora del pati, als passadissos, en aquí anem a esmorzar i ens relaxem una estona, allà tothom sortia al pati, tots els mestres vigilàvem,... per tant era una organització diferent... Llavors jo en allà, diguem ara que ho puc comparar-ho, jo pensava ostres...”

Comentari [U471]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Tu te n’anaves a l’Hipercor...”

R.: “Jo m’anava tranquil·lament i havia fet la feina de sobres i m’amagava, vull dir que, caminàvem, anàvem a caminar cada migdia, en aquí no, no tenim pas temps de caminar.”

P.: “I de les dues... quina és millor, n’hi ha una millor pregunto... o no...”

R.: “Allà m’estressava menys.”

P.: “Menys?”

R.: “Anava menys cansada, aquí potser... però feliç, aquí... jo sóc més feliç. Jo sóc feliç.”

Comentari [U472]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Més així que no pas...”

R.: “Jo sí, a mi m’agrada el merder... clar.”

P.: “Menys organitzada...”

R.: “Sí.”

P.: “I això creus que és aplicable a la major part de la gent. La gent viu bé en aquí o no?”

R.: “Tots volen tornar, i és una de les coses que te dona...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Aquí tenim mestres interines i que estan “jo, yo me vengo con la ...nom... però és clar en aquest de la ...nom... no hi vol anar-hi ningú. I elles diuen “jo” jo hi vull anar, i no patiu ja us trucarem a Ensenyament i aquest any han sigut totes dues, i dic ara, ara haurem de callar...”

P.: “Almenys un any...”

R.: “Exacte, i els mestres que estem... jo porto aquí 10 anys en comissió, no tinc ni la plaça aquí, eh?”

P.: “Curiosament...”

R.: “Per tant, jo sóc filla d'aquí de l'escola, de ...//oc..., vaig venir com alumna...”

P.: “Ah sí?”

R.: “Com a practicant, he estat mare aquí a l'escola, i vull dir que ara ja...”

P.: “Ja ho has passat tot...”

R.: “Ja ho he passat tot, ara en aquest estadi... per tant, me l'estimo molt. I llavors la gent que es proposa estar en aquí... ja hi ha hagut algú que ha marxat de cansat, també...”

Comentari [U473]:
RITMES

P.: “Ja...”

R.: “Després d'estar 20 anys aquí a l'escola també és més còmode a ...//oc..., al costat de casa, que no pas agafar el cotxe cada dia, per exemple, m'entens... a la que tens una certa edat... però bueno, aquí tots portem molts anys, aquí...”

P.: “La major part de la gent, jo crec...”

R.: “I l'altre dia hi va haver una mestra que em va dir: “oh, és que en aquesta escola es va molt...”, escolta'm estàs en comissió igual que jo, vol dir que l'any que ve... Així de fàcil, no?”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Aquí és això, aquí es fa teatre, això sí que se li deixa clar a la gent, aquí es fa teatre i clar...”

P.: “El teatre és important, important...”

R.: “El teatre és la mare dels ous, o sigui, l'escola, el projecte educatiu, els trets d'identitat de l'escola hi ha el teatre i les assemblees, per tant, és obligació, ja se'ls hi explica el primer dia, quan es fa la reunió dels mestres, tens... has de fer teatre i has de fer assemblees a les classes. No en saps, ja te n'ensenyarem, et donarem uns dossiers...”

Comentari [U474]:
ENTRADA A L'ALZINAR

Comentari [U475]:
TEATRE

P.: “T'ajudarem...”

R.: “Ja t'ajudarem i el que tu vulguis, però en aquí es fa teatre... clar si no es desmuntaria l'escola, vindrien 6 persones noves i dirien no, aquí no es fa... però aquí es fa a propòsit, és un tret d'identitat de l'escola.”

Comentari [U476]:
TEATRE

P.: “Ah... de vegades, parlant de les coses que es fan, mmm...de fora no se'n fa la idea, fins que parles de coses molt i molt concretes. Com és una reunió de cicle?”

R.: “Com és una reunió de cicle... ara, les d'ara, abans eren més fàcils, eh?”

P.: “Més fàcils, per menys gent?”

R.: “Menys gent, més fàcils, no hi havia ni ordres del dia com aquell que diu... ara no, ara ens hem d'organitzar, ara es passa una ordre del dia...”

Comentari [U477]:
TE AL CICLE

P.: “Són setmanals, no?”

R.: “Mana?”

P.: “Són setmanals?”

R.: “Sí, setmanals. Després la de Nadal... primer de tot és la primera, la prèvia que te posen... és buida, la coordinadora hi posa els punts que ella hi vol parlar, llavors passa per tots els membres del cicle per dins quins temes hi volen afegir i a partir d'aquí es confecciona l'ordre del dia de la reunió, o sigui és la manera d'assabentar-te de que tens reunió i de quins temes tractaràs.”

Comentari [U478]:
MÈTODE

Comentari [U479]:
RITMES

P.: “Comença la reunió...”

R.: “Comença la reunió, sí...”

P.: “ Qui la comença?”

R.: “Comença la coordinadora, sempre, normalment, a part del safareig, o sigui...”

P.: “Molt bé...”

R.: “Has vist el cicle superior la gresca que hi ha...”

P.: “Vaig veure les fotos de la...!”

R.: “ “Bueno”, és molt divertit, aquell és el cicle més salat de tota l'escola... Fins l'any passat...”

P.: “Per algun motiu?”

R.: “No sé... les veteranes, les guerrerres, no sé... és un equip molt cohesionat, això també és una altra cosa que també s'ha de dir amb els equips, quan les persones fa molt de temps que treballen juntes o que es coneixen, s'estableix una relació que a vegades ni parlant, que no cal ni parlar, ja amb les mirades ja sabem...”

P.: “No t'has de dir algunes coses...”

Comentari [U480]:
CONDICIONANTS TE

R.: “En canvi, hi ha altres cicles que ens hem quedat més fluïxes, el cicle inicial, entre que la gent... és un cicle molt dur, que en marxen, hi ha hagut algun especialista, alguna persona... aquí tenim comissions de servei”

Comentari [U481]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmm...”

R.: “Se cobreixen amb interins o amb provisionals, si és un interí vol dir que l'any que ve ja no hi serà aquell interí, per tant una altra persona... i això sí que distorsiona la marxa d'un cicle.”

P.: “Sí?”

R.: “Quan la gent...quan hi ha moviment en el cicle...”

P.: “Quan hi ha molta gent que es mou.”

R.: “Clar. Llavors ja no hi ha cohesió com a cicle.”

Comentari [U482]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Millor estabilitat que no pas moviment.”

R.: “Sí... que hi hagi una persona que es vagi renovant de tant en tant de nassos, perquè està més fresca, no? Però, ah... que et marxin, per exemple de 4

que te marxin 3, ja és caòtic, desgraciada la que es queda, perquè ha d'assumir el pes, la càrrega d'explicar-ho tot i d'organitzar-ho, i de transmetre i d'ajudar i de... és que, és molt dur. Quan, ah..., canvien d'un cicle a l'altre el trauma és més "light", no es nota tant, però quan arriba una persona nova sí que l'escola l'ha d'acollir..."

Comentari [U483]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Clar."

R.: "Vulguis o no, li has de donar un període d'adaptació a tot, a la classe, a l'escola,... a tot."

P.: "Clar."

R.: "Clar. Llavors depèn del cicle, i en canvi, per exemple, el cas del cicle superior elles es coneixen ja de... fa molts anys que treballen juntes i és molt fàcil treballar en aquell cicle i, la dinàmica en allà és molt fàcil, eh... rius, comences ja rient, llavors sempre hi ha la part aquesta del divertiment, després ja hi ha moltes franqueses, sempre busquen la punta de la paraula, o sigui, una paraula qualsevol hi ha una referència ah..."

Comentari [U484]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Un terme referencial que en cap cas com..."

R.: "Sí, sí, exacte... ja riure, buscar la clau de la gresca ja...hi ha cicles més seriosos, perquè van més enfeinats, però és clar, això ja és també de les persones que hi ha en el cicle, eh?"

P.: "Estàvem parlant dels cicles, i amb l'ordre del dia tothom arriba bastant situat i sap què s'ha de fer..."

R.: "Sí."

P.: "Què s'ha de parlar, comença la coordinadora diguent... encetant el primer tema, i llavors aquí s'acaba també fent votacions algunes vegades o..."

R.: "No, a cicles no, no..."

P.: "O sigui, és per consens, no?"

R.: "Sí. És que és molt..."

P.: "I la participació de la gent?"

R.: "Al cicle és molt més fàcil que amb un claustre..."

Comentari [U485]:
TE AL CICLE

P.: "No hi ha aquella persona que..."

R.: "Com més... al cicle infantil són més colla, i hi ha alguna mestra, "pues" que aquesta mestra anar-la "petant" i es pensa que està al claustre... sempre n'hi ha una. I la del mateix curs "va no esveris". I llavors, a vegades la ...nom... que està a cicle infantil, joestic a cicle superior, l'...nom... no està a cap cicle però jo com a mestra tambéestic a cicle superior. I la ...nom..., que és la secretària, està a educació infantil. I llavors jo dic, jo surto tan arriada i contenta del meu cicle,

perquè m'ho passo bé i la ...nom...: “avui hi ha hagut aquella que ha saltat amb aquest tema, avui això que tampoc no li ha agradat” i dius “bueno, doncs au...” ”

P.: (Rialla) “Ja és tot un personatge, diguéssim.”

R.: “Sí, és anar trampejant.”

P.: “Sí, sí... Jo em referia a si hi ha gent que es queda sense participar.”

R.: “No, en els cicles no. Potser, la gent al principi, quan ets nova, que estàs més a l'aguait, dient “eh, on m'he posat” i t'aixeques i dius “jo, és que això no ho entenc” o ho preguntes en privat... però quan ja hi ha un cert temps, cap problema, els cicles és molt fàcil de participar.”

Comentari [U486]:
TE AL CICLE

P.: “El claustre, no...”

R.: “Al claustre, en aquí ja no es mulla tant la gent. La gent ha parlat al cicle, i llavors a l'hora de parlar amb el claustre, no... Hi ha les persones que parlen sempre... les que hem anat aprenent a participar a mida del temps, perquè jo abans me'n recordo que també era una persona molt tancada”

Comentari [U487]:
TE AL CLAUSTRE

P.: “Mmmm...”

R.: “I pensava, doncs va... no m'imposo...però clar quan estàs en aquí, et toca portar reunions, acabes aprenent a que també pots dir la teva i que no passa res, vull dir... també depèn del caràcter de les persones.”

P.: “Però a participar es pot aprendre?”

R.: “A participar... a petita escala és molt fàcil de participar, per exemple amb això... no sé, no tothom serveix per fer de tot, però a còpia de practicar, jo penso que és com tot, si tu aprens a conduir...acabes conduint. Hi ha gent que ho farà més bé o més malament, però n'acabes fent, doncs amb això també. Si tu perds la por, a vegades la por...al públic, a allò que t'estan escoltant... si tu aprens a parlar i és això... jo el primer dia em quedava als claustres ben vermella, ben sufocada...”

Comentari [U488]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Costa de creure ara com ara, ara mateix...”

R.: “Sí, però...”

P.: (Rialla)

R.: “Al principi, jo vull dir, això també, a vegades parlar molt és un símptoma de timidesa, o sigui, a vegades també, no?”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “Me costava molt dir les coses, jo no deia mai ni “mu” i clar, alhora de... ara ens toca portar-los i l'...nom... suava i jo també, i jo aquí en una assemblea “Deu me'n guard”, alguna vegada m'ha tocat allò presentar una assemblea, pateixo tota la setmana... m'ho estudio a casa i m'ho preparo...És el sentiment aquest de fer el ridícul aquí davant de 400 criatures i 30 mestres que et miren... llavors

en els claustres pensava “ai, ai, ai” i dius “bueno”, “pues” no ha passat res”, també me n’he sortit i dormo la mar de tranquil·la, vull dir que, és com tot...però és més fàcil, com menys gent hi ha en una reunió, molt més fàcil que participis...”

Comentari [U489]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ah... abans has dit una cosa com ara que tothom hauria d'estar en un despatx, tothom pot fer de director d'una escola?”

R.: “No sé si tothom pot fer però que hi haurien de passar per saber què és si...Que es veu... i per experiència, eh?, que és molt diferent estar...”

(Interrupció: pregunten per l'...nom... i l'...nom... li diu que està reunida a P3)

R.: “És molt diferent veure-ho des de fora o des de dintre...”

P.: “Això segur...”

R.: “Però no t'ho imagines fins que no hi ets, o sigui, jo a vegades em pensava, què fan aquí tot el dia tancades, i ara ho entenc...”

P.: “Perfectament...”

R.: “Sí...”

P.: “Per fer de director de l'escola qualsevol persona en podria arribar-ho a aprendre? “Lo” mínim, com per situar-se i fer la feina?”

R.: “Jo em penso que sí.”

P.: “Sí...”

R.: “Amb voluntat i ganes, sí. Penso que sí, a part de que... que és enriquidor. O sigui, veure les coses des de l'altre cantó del mirall també és bo...”

Comentari [U490]:
VALOR TE

P.: “Mmmm...”

R.: “I no és una cosa de dir, hi ha persones... hi ha persones que poden tenir més facilitat i que de seguida se...”

P.: “Segur...”

R.: “Vale, però clar, a la llarga... jo per exemple a direcció, és una inversió d'hores bestial, jo com a cap d'estudis dono tot el recolzament a l'...nom... però els mals de caps i les responsabilitats i les últimes decisions de segons quines coses són seves.”

P.: “De les relacions externes, suposo.”

R.: “Aquí. Ella és la projecció. Ah,... relacions amb l'ajuntament, l'...nom..., el no sé què, l'...nom...,... a part de que com que ens hem de repartir la feina perquè no hi ha prou hores...”

Comentari [U491]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “És clar...”

R.: “A ella ja li deixes, vull dir jo, ja hi ha coses que no les faig, perquè ja saps que les farà ella.”

P.: “Mmmm...”

R.: “Però, és clar, ho ha d’assumir-ho tot, ah... cada vegada que s’espatlla una cosa, la llista és llarga, ella és la que ha de fer que les coses s’arreglin.”

P.: “Ajá.”

R.: “I llavors ja comença el descontentament de la gent... és que no hem arreglat la persiana, és que la pissarra la tinc no sé què... i totes aquestes coses, relacions amb el departament, reunions a tort i a dret... El consell comarcal, l’...nom..., ah... direcció l’...nom..., no sé què!... pum!”

Comentari [U492]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “La feina externa és molt...”

R.: “Clar, n’hi ha molta...”

P.: “És molt intensa.”

R.: “I llavors, has de tenir una vida familiar, que et permeti..., o sigui, també podríem fer menys, m’imagino...eh?, m’imagino que amb menys hores també ho podríem fer, però clar, com que ho vols fer-ho tant i tant bé, doncs aquí... vinga hores, vinga hores...”

P.: “També són maneres de fer i perfeccionisme que ja tinguis, diguéssim...”

R.: “Clar, jo al primer any vaig necessitar pastilles per dormir perquè m’emportava els mals de caps al vespre... i vaig dir s’ha acabat, no, no pot ser una cosa és la família i l’altra la feina.”

Comentari [U493]:
RITMES

P.: “I com fer que aquest estrès sigui sostenible, diguéssim? arribar a un nivell, o sigui, que et pressioni el treball de l’escola, les reunions i tot plegat fins un punt que ho puguis aguantar. Hi ha forma de controlar-ho això?”

R.: “Jo penso que és a nivell de persones, no? De caràcters de persones.”

P.: “Sí?”

R.: “Una cosa és no deixar mai de dormir...”

P.: “Dius, per exemple, que hi ha setmanes que ve dissabtes gent aquí a treballar...”

R.: “No, alguns, eh? Per exemple, jo, a principi de curs he vingut, a mi m’agrada venir dissabtes, saps per què? Tinc la família, el meu home juga a futbol i la nena també se’n va defesta... i estic aquí sola, tranquil·la i no truca ningú...”

P.: “Ja...”

R.: “Per tant, aquelles 3 hores les aprofito com 6 aquí a despatx. Aquí, un dia a despatx significa 50 vegades aixecar-me, 50 interrupcions,...”

P.: “Que si et demanen no sé què, el telèfon...”

R.: “El dissabte ningú truca, per tant jo avanço molta feina els dissabtes. Gent que diuen, no sé, se m’ha espatllat la impressora a casa i viuen per aquí a la vora, doncs vas a l’escola que estàs tranquil, que no t’empipa ningú, tot és teu, tots els ordinadors, totes les impressores,...”

Comentari [U494]:
RITMES

P.: “Clar.”

R.: “Perquè és d’aquelles feines que no n’hi ha prou d’una hora d’aplicar-te, però és clar, estic 5 hores amb nens, 1 hora per fer reunions, llavors aquella hora que et sobra ja és l’hora de dinar...”

Comentari [U495]:
RITMES

P.: “Mmmm...”

R.: “No en tens prou, a vegades per posar-te a plastificar o fer una impressió,...doncs què fas, va ja em quedo,... la gent es queda aquí de 5 a 7 molts de dies.”

Comentari [U496]:
RITMES

(Sona el telèfon)

P.: “Si el vols agafar?”

R.: “No, ja l’agafarà la ...nom...”

P.: “Vale”.

R.: “Vull dir que hi ha gent que es queda en aquí...”

P.: “Mmm... I això per què? Doncs és clar, s’ha de trobar el límit entre allò que et pressiona més del compte i fins on pots arribar, no?”

R.: “Clar, clar... Has de saber-ho trobar.”

P.: “Clar, has d’aprendre a aguantar ...”

R.: “He d’aprendre que quan arribo a casa tinc una filla i que he d’estar amb ella.”

P.: “Això s’ha d’aprendre?”

R.: “Has d’aprendre-ho, perquè si no, ja et dic, podria estar-m’hi hores. Ara m’he acostumat a que m’aixeco a les 6 del matí perquè és l’hora més tranquil·la a fer coses, jo què sé, avui el planning aquest, havia de sortir avui perquè l’hem de tenir preparat pels mestres... aquí no anava bé la... tenim l’ “OpenOffice” no ens anava bé, ja ho faré a casa amb el “Word”, pintar,... total, això són pijades.”

P.: “Sí, sí... però porta feina.”

R.: “Són pijades que volen hores, doncs au, a les 6 del matí que estic molt fresca. Aquestes 2 hores m’estimo més treure-me-les de dormir, que no pas de la tarda quan he d’estar amb la meva filla. Has de buscar això.”

Comentari [U497]:
RITMES

P.: “Cadascú les posa en el seu horari personal, i això sí què és un aprenentatge.”

R.: “Clar.”

P.: “Abans parlaves de la cohesió dels equips de cicle, en aquesta cohesió hi té que a veure la compatibilitat de caràcters d’alguna forma? O sigui, amb algú és més difícil? Portem la pregunta a l’extrem...”

R.: “Sí...”

P.: “Amb algú pots no poder treballar conjuntament?”

R.: “Sí... hi han hagut casos en aquí...”

Comentari [U498]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Hi ha hagut casos...”

R.: “De gent que s’han hagut de... l’any passat vaig haver de fer de mediadora d’una parella...incompatibilitat de caràcters i “bueno”...doncs, influeixen coses personals de la gent i tal... vam acabar el curs un a cada cicle: solució.”

Comentari [U499]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Separats.”

R.: “Sí, jo a la meua pell m’he trobat treballar amb una persona, jo sóc molt quadrada... no sé com dir-ho... les fitxes han de ser molt netes, molt polides... coses així.”

P.: (Rialla)

R.: “I treballava amb un paral·lel o paral·lela que li donava allò així...”

Comentari [U500]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Tot estava bé...”

R.: “I a mi me posava dels nervis i jo deia: “mira, jo les preparo i tu les fotocopies”. Una mica així, no? A veure, de dir, a l’hora de programar, tu dius, programes amb, jo què sé, hi ha... som... hi ha diferents escoles de mestres, no?”

P.: “Sí...”

R.: “Hi ha mestres que diuen ..., dictat setmanal o... i dius, “bueno”, m’estimaria més parlar amb els nens i fer tutories... Perquè hi ha gent que no està de tutories.”

P.: “Mmmm...”

R.: “Hi ha vegades hi ha gent que tu dius, no, no... m’estimo més fer una bona tutoria amb un nen i d’altra gent diu; “no, no, jo fotu un bon crit i també em creuen”. Doncs vale, són maneres de veure les coses. Si treballes amb aquesta persona no acabes funcionant i dius mira, jo feia, jo programava i deia jo arribo fins aquí, perquè és clar pots anar fent llibre o fent fitxes o parlar... és que és clar, és que amb la mateixa hora pots fer moltes coses...”

P.: “Clar.”

R.: “I la manera de fer-la pot ser diferent, jo deia mira a final de setmana hem d’arribar a aquí, tu “lo” que facis durant la setmana m’és ben igual...” (breu rialla)

P.: “Fes-ho com vulguis.”

R.: “Però a final de curs els nens han d’aprendre “lo” mateix, els teus i els meus, perquè fem el mateix curs, els informes han de ser amb el mateix tipus d’ítems, el que no pot ser és que jo faci una... i que, les fitxes siguin les mateixes i que tu no presentis un dossier així i el meu així perquè jo he parlat massa... Hem de buscar un equilibri, al principi m’oferia, el primer any de treballar amb aquesta persona m’hi vaig oferir, vaig treballar-hi 4 anys, un cop tu entens que si vols

treballar...perquè jo vaig anar a despatx i vaig dir “no puc treballar” i me van dir canvia de cicle, i dic és que a l'altre cicle tampoc és cap ganga i em van dir “doncs calla” i vaig dir “teniu tota la raó”. Vaig haver d'aprendre a treballar amb aquella persona que no m'hi sentia bé... quan has arribat aquí, a aquest punt, o te les fots i acabes allò malament...”

Comentari [U501]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Has de buscar el nivell de col·laboració de cada un, no?”

R.: “Clar... | llavors jo amb aquella persona li deia mira jo pensava les fitxes i l'altre les fotocopiava, jo feia les còpies de no sé què i ell feia unes altres coses... jo programava les Naturals i ell, jo li deia, mira, tu fas l'educació física que t'agrada més, me programes les activitats de tot el cicle.”

Comentari [U502]:
CONDICIONANTS TE

P.: “O sigui, buscar allò que a cadascú li agrada més de fer...”

R.: “Sí...”

P.: “O allò que li és més fàcil...” |

Comentari [U503]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Perquè si no ens haguéssim barallat, i ... no posar-me a la seva classe, ni en la seva manera de treballar... tu, amb una persona que no vols...”

P.: “Aquí hi ha...aviam trobo, eh?... anar estirant de la conversa diguéssim.”

R.: “Sí...”

P.: “Ah... uns mínims de metodologia, els teniu establerts? Això que dius d'unitat, per exemple, cada no sé quan farem una unitat com a mínim...”

R.: “Sí... això s'hauria... ja està establert...no.”

P.: “Ja està establert?”

R.: “Tu quan entres a aquella classe no saps què està fent aquella persona...”

P.: “Clar...”

R.: “Jo te puc dir, ah... estan preparades aquestes fitxes o alhora d'ensenyar taules d'una manera determinada, vale? Te diu “sí, sí... d'acord”.”

P.: “Mmmm...”

R.: “Vas a la classe i resulta que s'ho ha ...no fet...”

P.: “Ja. Què acaba fent cadascú ho sap només cadascú...”

R.: “Clar, o tu, per exemple tu estàs treballant, en aquí tenim el tema dels encarregats de classe.”

P.: “Mmm...”

R.: “La raó dels encarregats, els encàrrecs, la bústia de suggeriments, de les propostes i del no sé què... resulta que després de 4 anys de treballar-hi, si no pots explicar què són això dels encarregats, entens...”

(Se sent una veu baixeta que diu “és una mare que et demana” i breus rialles)

P.: “Mmm...”

R.: “Portes tu 20 anys a l'escola... que jo sóc, puc ser filla teva com aquell qui diu, i resulta que m'estàs dient què són els encarregats...”

P.: “Demanes una cosa de calaix, no?”

R.: “Clar.”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “Però tu encara no ho saps... no ho entenc, mira em vénen ganes de riure... però a veure, tu, a casa teva, has d'acabar amb això, jo penso... com ho he viscut, clar, podíem haver acabat estirar-nos el cabell i ens entenem la mar de bé i som la mar d'amics, i parlem la mar de bé de totes les coses, però a dintre de la feina jo no m'hi puc posar ni amb “lo” seu ni ell m'ha intentat canviar a mi...”

P.: “Hi ha alguna, en aquest sentit o en un altre contrari, hi ha alguna experiència a l'escola d'algun cas que s'hagi fet, que s'hagi arribat a entrar dos mestres a l'aula, i un comenta a l'altre com ho fa, com ho veu...”

R.: “Jo no sé...”

P.: “No...”

R.: “Això suposo que potser a nivell aquí de despatx te n'acabes adonant, no?”

P.: “Ja...”

R.: “Però no... tampoc ho he preguntat.”

P.: “Un tema que no ha sortit i és curiós, que sí ha sortit inicialment però vaja... el tema del lideratge. Un equip directiu o de cicle o de claustre o de jardí...mmm... té un líder o no? Líder, potser la paraula no és ben bé la més amable, no? Algú que tira endavant...”

R.: “Aquí, hi ha les vaques grasses... que és una altra cosa.”

(Rialles)

R.: “Hi ha les intocables, hi ha una zona... mmm... o sigui, aquí hi ha gent que porta a l'escola molts anys...”

Comentari [U504]:
LIDER

P.: “Ja.”

R.: “Vale? Llavors...”

P.: “Ningú els hi ha de dir que això no va bé...”

R.: “I tenen molt de pes... Hi han persones, jo sempre dic que hi han persones al claustre que quan parlen... mmm... vas fent “ale, ja has parlat”, no? Vull dir que... sí, que tenen solera o que saben parlar bé...”

Comentari [U505]:
LIDER

P.: “Sí.”

R.: “I a vegades dieu “lo” mateix però ella ho ha dit molt més bé que tu, no?”

P.: “Ja... I algú se l'escolta diferent, potser?”

R.: “Clar. Hi ha algun clan... hi ha algun clan...això sí que hi és però un equip directiu, però un altre equip directiu, o amb afinitats com a persones...”

P.: “Tendències?”

R.: “Sí. I clar, el què passa... després de tants anys de ser companys, hi ha gent que són amiga.”

Comentari [U506]:
LIDER

P.: “Ja...”

R.: “I llavors hi ha els que som els companys de tota la vida. Llavors hi ha la gent que es queda a dinar i la gent que no es queda a dinar, la gent del poble i la gent de fora el poble, clar això també hi han tantes coses...”

P.: “Hi ha molts sectors segons quins són els criteris.”

Comentari [U507]:
LIDER

R.: “Sí, per exemple, jo que he estat a fora, bueno, en aquella escola que havia estat, ah... érem totes les classes a claustre, contra...no contra l'equip directiu, no?, érem els ... els... diguem, els divertits, de dir... eren estructures molt rígides i en canvi jo sóc molt de la broma... i home és clar estava allà,... ah... explotada, venia de l'escola l'“Alzinar” que en aquest sempre... acudits i coses divertides, i en allà és que jo és clar... estava reprimida. I busques les afinitats, ja saps a qui has d'anar a trobar per sentir-te bé, no? “Pues” això és com a la vida, que tens amics...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Doncs en aquí, doncs és igual. Clar, també arribes aquí, doncs a vegades segons les expectatives, mires, i llavors et vas situant de mica en mica, i llavors si hi ha alguna cosa... dius “eh, què ha passat aquí que no m'acabo d'enterar...”. Hi ha la gent que està sempre a la inòpia, que vénen aquí, treballen i marxen i llavors hi ha els que s'integren i dius a veure, que me tinc que situar per sentir-me bé, i els que són... es fan amb tothom i no tenen cap problema, però si ja hi ha... dintre de la gent que porta més anys aquí... hi ha afinitats diguéssim.”

Comentari [U508]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Hi ha gent amb un pes i gent amb un altre...”

R.: “Exacte. Sí, sí... I “lo” què deies, si un diu una cosa “pues” sembla que té més recolzament, o de seguida ja té...”

P.: “Però aquest tipus de relació que s'estableix entre els que més i els que menys, i els de dins i els de fora... aquest tipus de relacions ha arribat a bloquejar alguna cosa de l'escola? O sigui, no es pot fer això perquè passa tal cosa.”

R.: “Alguna vegada sí que he sentit o m'ha donat la sensació de, per exemple, allò de dir, anti educació infantil...”

P.: “Ajá...”

R.: “Això sí. De dir, m'ho han dit les d'infantil, jo per exemple, sóc... jo he estat a infantil fent suport i jo veig què hi ha a infantil i veig què hi ha al cicle superior....”

Doncs a cicle superior molt de continguts, colònies,... i a vegades també es ven d'una manera que sembla que sigui la "panacea".

P.: "Sí, sí, sí..."

R.: "Quan a mi no m'agrada, per exemple, perquè la part de tutoria i tot això..."

P.: "Cada cicle té el seu..."

R.: "Clar, tots els cicles tenen les seves coses."

P.: "Ajá."

R.: "Nosaltres juguem amb l'esquema i les altres han de fer anar més el coco en quan a això a la problemàtica de les relacions que s'estableixen entre els nens, no?"

P.: "Mmmm..."

R.: "I clar: "és que les d'infantil no fan res", i coi no fan res, hi ha gent que hauria de ser aquí, veuràs com acabaràs amb l'esquena ajupida, i et quedes "tieso",..."

P.: "Clar..."

R.: "Jo sí que he estat a infantil. O "és que només fan patí" o que només fan patí... Clar, hi ha gent que es tanca, i "lo" seu...o... si alguna mestra, per exemple, que suplissin una mestra d'infantil, hi ha gent que no hi vol anar-hi ni a matar, jo, a mi, si m'hi fan fer anglès m'agradaria, és una experiència... potser després renuncio però d'entrada ho vull provar..."

P.: "Provar-ho si..."

R.: "En canvi, hi ha gent que diu: jo encara que em matin no vull, com a especialista, no vull que em facin anar a educació infantil. I tu sàpigues que hi hauria escoles que t'hi obligarien..."

P.: "Clar, sí, sí..."

R.: "Que sí que hi ha algunes vegades aquestes... sembla que les d'infantil i la primària, clar, què passa, les veiem separades, bueno, al pati amb un altre horari... clar, aquestes coses...l'horari..."

P.: "Són cadires paral·leles d'alguna forma, no?"

R.: "Clar, vull dir que a vegades potser sí que ens faltaria una miqueta més de... i com que fins ara eren més a infantil que amb la resta de primària, ara no, ja tornem a guanyar els de primària, no? (Rialla). Però fins ara eren molta colla i les decisions potser s'havien qüestionat potser..."

P.: "Clar."

R.: "Però jo no ho entenc que les qüestionin, perquè tu arribes en aquí i dius "ep" a infantil resulta que tinc de vigilar cada dia el pati, quan a primària només vigilen un dia a la setmana."

P.: "Mmm..."

R.: “I és clar, és terrible, és clar, com que tenen enveja...No, tenen enveja, perquè elles han d'estar cada dia... que puguin venir un dia a esmorzar també ho trobo assenyat, no?. Clar, vull dir, t'has de saber posar una mica en la pell dels altres, hi ha gent que no...”

Comentari [U509]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Clar, el coneixement de les coses de vegades també condiona a la visió que en pots tenir, no?”

R.: “Jo sempre ho dic, calla!, i primer vés-hi, després ja...”

P.: “Clar. Molt bé, escolta moltíssimes coses, eh?”

R.: “Sí? Servirà?”

P.: “Sí, sí... perfecte. Moltes gràcies! A veure, jo t'explico ara, aviam, la idea és recollir el màxim d'informació possible sobre què es fa en aquesta escola que soni a treball en equip.”

R.: “Vale.”

P.: “Clar, una primera forma de recollir informació són aquestes entrevistes. Que les estic fent així...”

R.: “Sí...”

P.: “Tan obertes com això... i surten coses diferents en cada persona i punts de vista...”

R.: “Idees diferents et poden sortir...”

P.: “Lavors, ah... què més... què més es pot fer, què més puc fer jo per recollir informació, a part de les entrevistes...no ho sé...”

R.: “Anar-hi. Seria bo, reunions a nivell de programació...”

P.: “Perfecte, doncs. Si això... en el moment en que sigui possible, i...dius això, tal dia estaria bé o podria... podria ser una situació on es veuria clarament com funcionem...”

R.: “Sí...”

P.: “Us agrairia molt que m'ho diguéssiu.”

R.: “ “Vale”.”

P.: “Jo no sé quan puc demanar-ho perquè no sé quan ho feu... evidentment.”

R.: “Clar.”

P.: “Però vull dir que sàpigues que m'interessa recollir informació, per qualsevol dia, participar-hi magnífic...magnífic!”

R.: “ “Vale”...”

P.: “Sempre que sigui possible i no hagi de suposar un entrebanc... En principi s'hi oposarà ningú?”

R.: “No, però és clar... els consells... de vegades que anem amb l'...nom... que tenim una reunió de delegats amb els nens...”

P.: “Mmmm...”

R.: “Un dia d’equip directiu que hi hagi reunió... Cap problema!”

P.: “Si m’hi convideu estaria encantat de la vida.”

R.: “No, si ja veuràs, com treballem...”

P.: “Us portaré berenar...”

(Rialles)

R.: “No, vull dir, que hi ha moltes reunions en aquí, si la gent... si la gent no diu res...”

P.: “Com que això durarà uns quants mesos i jo aniré venint... I clar, m’interessa això fer una bona descripció...”

R.: “Sí, si...”

P.: “Per tant, haig de tenir tota la informació possible. Si hi hagués, no sé, potser no n’hi ha cap... algun document que m’il·lustrés clarament que el treball que s’ha fet o que s’està fent és en equip... Això ja és més difícil, perquè el document acaba seguint un reflex que fa una persona.”

R.: “Sí...”

P.: “Però de vegades, sí que... no sé... aviam, posem un exemple ben diferent, corregir treball d’estudiants d’universitat, no?”

R.: “Mmmm...”

P.: “A vegades ho veus que hi ha col·laborat més d’una persona... i si hi hagués algun tipus de...una memòria d’un projecte, un... vés a saber què, que pogués il·lustrar això magnífic. Igual no hi és, eh... t’ho dic per donar... per veure, com ho podríem arribar a...”

Comentari [U510]:
REGISTRES

R.: “Jo et podria donar els resultats de quan hem fet aquests projectes, com per exemple el “Sòcrates Comenius” que, per exemple que hi ha el treball que s’ha fet a nivell de cada cicle per presentar el treball, vull dir que...”

P.: Que puc veure com us heu coordinat, per exemple, aquest tipus de coses també estaria bé, m’interessaria veure-les.”

Comentari [U511]:
REGISTRES

R.: “Sí...”

P.: “Això és anar-hi pensant i doncs llavors ja...”

R.: “Sí... o el recull... és maco el recull de les obres de teatre, que tots els mestres hi escrivim un resum de l’obra, hi ha 4 fotos que resumeix... Això, tot i que no és en equip, però sí que quan tu estàs treballant amb el paral·lel dius “ah, afegim-hi això d’aquí...”, i coses d’aquestes...”

Comentari [U512]:
REGISTRES

P.: “Això... per aquest tipus de coses un dia hauríem de quedar...”

R.: “Sí, sí... t’ho podríem ensenyar.”

P.: “Que us anés bé. Per veure-ho i... “bueno”, per donar un cop de vista.”

R.: “Sí, hi ha coses que dius sí que segurament deuen ser en equip i...”

P.: “ “Bueno”... això ho coneixeu vosaltres, qualsevol tipus d’evidència de que es treballa en equip em serveix per... per recollir-la.”

R.: “Val. Molt bé.”

P.: “Moltíssimes gràcies.”

R.: “De res!”

ENTREVISTA 10.

R.: “Serà per ús teu...”

P.: “Exclusiu...”

R.: “Així cap problema...”

P.: “Si hi ha alguna informació que surt aquí... ho veureu abans vosaltres per corroborar que és “lo” que s’ha de dir... i no és el contrari...”

R.: “Molt bé... perfecte...”

P.: “Mira t’explico una mica per sobre... això és el treball d’una tesi doctoral que acaba fent-se d’una forma, mira no havia pensat mai que hauria de fer... però mira t’emboliques per lo que sigui... vaig començar fent magisteri, treballant a l’escola, fent pedagogia, i mira ara estic a la universitat per casualitat... es presenta una ocasió et fa gràcia i ara aquí estic...”

R.: “ “Bueno”...”

P.: “Estic fent això... i el treball en equip és una cosa que m’ha interessat des de sempre, no és una cosa nova...”

R.: “Sí...”

P.: “Total que vaig començar intentant doncs descriure o explicar o definir... com hauria de ser aquest treball que fas tu.... i comences molt ambiciós...”

R.: “El llistó molt alt...”

P.: “I la realitat es va imposant de mica en mica... i quan t’hi poses vas rebobinant, rebobinant... i l’objectiu final és tan simple com dir intentaré fer una bona descripció, si pot ser bona, de què es fa en quan a treball en equip en una escola en la qual es considera que es treballa en equip...”

R.: “Sí...”

P.: “Quan els mestres consideren que treballen en equip què estan fent.... si això surt ben explicat ja ajudarà una mica... i si a partir d’aquí es pogués anar més enllà i veure quins factors ajuden i “desajuden” al treball en equip, quins són favorables i on no... i poder fer una aproximació futura millor.... però si no s’hi arriba no s’hi arriba, en principi una descripció...”

R.: “Ja...”

P.: “I començo doncs fent les entrevistes... això ha tingut dues parts primer decidir quina escola és clar i després veure què es fa en aquesta escola... per decidir l’escola vaig decidir entrevistar una sèrie de gent que treballa en educació en una sèrie d’àmbits a la universitats, als serveis educatius...”

R.: “Sí...”

P.: “A formació, inspecció... allò amb cada persona una conversa oberta en aquest sentit...”

R.: “Una cosa distesa...”

P.: “Què és el treball en equip, què entenem que és el treball en equip, què entenem que és el treball d'equip a l'escola, què entenem que es pot fer en equip a l'escola, què seria bo i què no en equip a l'escola... i després d'aquesta conversa més o menys intuïem tots dos que parlàvem del mateix, la persona entrevistada i jo, venia la pregunta... tu coneixes escoles on es treballi d'aquesta manera...”

R.: (riure)

P.: “I cada un feia una llista i costava de fer-la, perquè clar amb aquesta definició t'enfiles una mica.... vas fent castells...”

R.: “Sí...”

P.: “Total que he agafat les llistes les he creuat i a la intersecció hi ha unes quantes escoles, entre elles ...//oc..... per tant hi ha unes quantes persones que he entrevistat que són coneixedores del sistema educatiu de la província de ...//oc..., de la xarxa d'escoles que es considera que aquí es treballa en equip... i ara ve la segona part, truco la porta i dic “em deixeu mirar a veure què feu”...”

R.: (riure)

P.: “I ara la pregunta seria... tu consideres que aquí es treballa en equip?”

R.: “Jo crec que sí, jo crec que sí...però “lo” que passa és que sempre s'ha d'anar adaptant depèn de la gent...en aquí hi ha gent que porta molts anys...”

P.: “Mmmm...”

R.: “I llavors la gent nova, no? Que va entrant cada any, llavors es tracta d'anar lligant, encaixant totes aquestes coses, la idea fonamental és de treballar en equip...”

P.: “I aquesta idea d'on surt? De quan surt? És molt antiga?”

R.: “Aquesta idea jo crec que va néixer ja junt amb l'escola, el què passa es que jo en aquell temps no hi era...”

P.: “Això devia ser als anys 70 i pocs o no... o 80?”

R.: “Sí....mmm.....mira varem fer el 25e aniversari fa 3 anys.. doncs fa 28 anys que hi ha aquesta escola...”

P.: “Als anys 70...”

R.: “Sí...llavors va ser un moment que hi havia una persona aquí a l'escola ja vella, les escoles velles, que va doncs tenir molta... tenir el cap molt obert, no? diguéssim... pensar que les coses es podrien fer d'una altra manera... era l'època aquella de... doncs.. que encara era l'època franquista, llavors ell va començar

Comentari [U513]:
CONTEXT

allò de les assemblees i això, que assemblees vol dir participació de nens però participació també de mestres... això requereix un treball en equip...”

Comentari [U514]:
CONCEPTE TE

P.: “Mmmm...”

R.: “El que no pot ser és que un vagi per un cantó i l'altre per un altre... i arrel d'aquí, d'aquesta filosofia es va anar muntant l'escola...”

P.: “L'origen seria les assemblees diguéssim?”

R.: “Les assemblees i el teatre...”

Comentari [U515]:
CONCEPTE TE

P.: “I el teatre... que també és d'aquella època.”

R.: “Es va començar a fer alguna representació, l'espai també ha ajudat moltíssim...”

Comentari [U516]:
TEATRE

P.: “Ha ajudat, no?”

R.: “Per això l'escola nova també s'ha demanat que hi hagués un espai on tothom es pogués reunir allà... i a partir d'aquí anar vestint i anar...”

P.: “Mmmm...”

R.: “I anar fent suposo... jo fa 14 anys que estic aquí... i hi ha totes aquestes coses muntades, però és clar arrel de que te vas posant amb aquesta comissió o amb l'altre, amb això o amb allò, doncs clar... vas entrant aquí... jo no sóc filla de .../loc..., no coneixia l'escola...”

P.: “Mmmm...”

R.: “Però vaig venir a viure en aquí i la meva intenció era estar prop de casa... llavors és clar... entres primer, també tens molta sort dels companys i companyes, això... jo crec que la base és aquesta, que estiguis ben rebut a l'escola, perquè es clar... a veure, en aquells moments hi havia 8 mestres en aquí, ara n'hi ha 33...”

Comentari [U517]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Quatre vegades més...”

R.: “Quan jo vaig venir, eren...mmmm... un per cada nivell però no hi havia especialitats en aquell moment... ens trobàvem aquí al matí a les 9 fèiem petar la xerrada, vull dir una cosa molt familiar... llavors doncs la cosa ha anat canviant i hi han anat rebent noves incorporacions, gent nova... que també tenen moltes idees, que jo considero que també van molt bé perquè et vas renovant...”

Comentari [U518]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmmm...”

R.: “Llavors es tracta de... tu explicar una mica com funciona i ells també que donin opinió i que potser aquí.. anar treballant...”

P.: “Explicar una mica com funciona...el què? L'escola? L'aula?”

R.: “L'escola en general... jo crec... jo te puc parlar des de dos punts de vista, com a equip directiu i com a mestre, no...”

Comentari [U519]:
MÈTODE

P.: “Això ens interessa... escolta si amb aquesta mitja hora no en fem prou i ens va bé hi podem tornar-hi...”

R.: “No.. jo a dos quarts tinc que anar cap a casa però ja està...”

P.: ...

R.: “Llavors a veure... per quina vols que comenci?”

P.: “Per la que et vingui més a gust...”

R.: “Per exemple jo ara estic en l’equip directiu, jo considero que és molt important en el moment que entra gent nova en aquí d’explicar-los una mica el tarannà de l’escola, no? Que hi ha per exemple el teatre que es fa a nivell curricular, que ja és un tret d’identitat de l’escola, llavors el primer moment tothom ho veu gros, tothom ho veu gros... jo ho vaig veure gros, el primer dia me varen convidar...”

Comentari [U520]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Encara has de fer una obra de teatre...”

R.: “Exacte... això tothom ho veu gros, llavors ah... com que se sol fer per paral·lel, fins ara s’havia fet, ara com que també la persona s’hi ha ficat també hem d’anar canviant les coses, però “bueno” per paral·lel jo vaig tenir molta sort de les meves companyes perquè em van dir mira... per muntar una obra s’ha de començar... començarem així, o així i de l’altre manera i anem tots al teatre i fem.. clar al primer any t’estàs espantant, a veure què passa, això, aquí... mires i veus el què i després tu, el segon any a lo millor doncs ja és... no aniria bé fer això o això altre...”

Comentari [U521]:
TE AMB EL PARAL·LEL

Comentari [U522]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Clar... anar fent petites incorporacions...”

R.: “Clar, anar fent petites incorporacions, petites coses.... jo trobo que és una cosa des de despatx que s’ha d’explicar a la gent, de dir també que és una escola molt viva, molt activa i que la gent no s’ha d’angoixar.” (riure)

Comentari [U523]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Sí...”

R.: “D’oferir-los la teva ajuda, de dir mira aquí hi ha tota la documentació i totes les coses però si tu necessites saps que pots comptar amb nosaltres amb qualsevol cosa d’aquestes...si tens problemes a l’hora de fer disfresses jo et vindré a donar un cop de mà, en un moment determinat, equip, no?”

Comentari [U524]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Ajudar-se l’un a l’altre, no?”

R.: “Ajudar-se un a l’altre.... i “bueno”, llavors anar fent la roda i això crea un ambient i un clima que fa que la gent se senti a gust, clar si tu arribes en aquí i hi ha una imposició però tu no trobes a cap costat ajuda.... estàs i jo perquè he de fer això?...”

Comentari [U525]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Clar...”

R.: “Han organitzat aquesta gent i resulta que han fet una cosa que han organitzat l'altre...”

P.: “Que t'han organitzat per tu...”

R.: “Sí exacte, llavors jo trobo que la base és en aquí i que també, “bueno” hi ha maneres de ser diferents, hi ha gent que ho tolera més bé i hi ha gent que no... hi ha gent que està disposada a aprendre i canviar i altra gent que està molt en el seu lloc i no es mouen gaire del seu lloc, ah.... és clar, això és complicat... cada persona és diferent i és complicat... però almenys que hi hagi això... que tinguin un espai o lloc per parlar, que es pugui atendre a aquesta gent, a aquests nous mestres, que se li expliquin els trets generals i que després et tinguin la confiança com per venir en qualsevol moment a comentar-te qualsevol cosa, d'aquestes que els hi preocupen, si és amb teatre, si és amb assemblees o qualsevol, per exemple, el projecte que fem de coneixement del medi natural i social... ara per exemple jo estava muntant amb una noia que és nova tot això, no? i haver de fer...començar a treballar, està molt interessada amb totes aquestes coses però es clar no té l'experiència...”

Comentari [U526]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Clar...”

R.: “D'oferir... com tot... un dia per tu, l'altre dia per mi... és això...”

P.: “Plantejat d'aquesta manera, la gent nova que arriba s'integra bé per regla general...”

R.: Sí, sí... i si és una persona molt tancada que està molt amb lo seu, ja veu que potser l'escola no és l'adequada, no?”

P.: “Això ha passat?”

R.: “Mira... no, no...”

P.: “Fins aquest punt no...”

R.: “No...no jo que sàpiga no...no hi ha hagut ningú que hagi dit no... més aviat tothom està força a gust.”

P.: “I això del control de l'angoixa?”

R.: (sospir i riure)

P.: “Perquè aquí les descripcions que estàs fent una de les coses que surt és el temps que suposa...”

R.: “Sí...”

P.: “La inversió de temps que has de fer cada dia, cada setmana perquè les coses tirin endavant, per assistir a les reunions que has d'assistir...que suposo que porta aquest tipus de pressió...”

R.: “Sí, sí... a veure també s'ha de dir una altra cosa, és... en general tots els mestres d'aquí estem molt il·lusionats amb coses, això és molt bo. La il·lusió és

Comentari [U527]:
ENTRADA A L'ALZINAR

la base, no? Ens entusiasmem per qualsevol cosa... “bueno”, per qualsevol cosa... ens diuen això i ostra tu potser sí que això ha d'anar bé, això altre també... ens hem de saber mesurar fins a quin lloc podem arribar, i potser és lo que no sabem fer, no...”

P.: “Costa més fer això...”

R.: “Costa...”

P.: “Renunciar a coses que t'agraden fer...”

R.: “Renunciar a coses que t'agraden perquè “bueno”, tots tenim un aspecte dèbil i d'altres... nosaltres no fem sempre les mateixes fitxes i fem sempre lo mateix... no això no. No, clar costa... potser llavors una altra cosa que hem après nosaltres, fent-nos costat, sabem que cada dia pensem un piló de coses...”

P.: “L'equip directiu?”

R.: “L'equip directiu, és això... diem què falta aquí? Falta potser...ah, estructurar. Llavors, també les persones que estem involucrades ens agraden tenir les coses molt...”

P.: sí, això és un aspecte que quan entres aquí notes una ordenació.” (riure)

Comentari [U528]:
CONDICIONANTS TE

R.: (riure) “No, però això depèn, va amb el caràcter de les persones...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “I és clar... llavors no sé, ara si es comença una mica més això, això altre...has de buscar estratègies per planificar les coses, es pot fer.... les coses s'han de planificar perquè no ens agafin de sorpresa, donar materials com perquè la gent es pugui organitzar i proposar-ho...!”

Comentari [U529]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmmm.... m'ho podries exemplificar?”

R.: “Una cosa ben senzilla, et poso un exemple d'ahir...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “Una planificació de curs que hi havia totes les setmanes i tal, i llavors aquí si es fa tots els teatres, que si les assemblees generals, que si la participació en la portada de la festa de l'escola... ai, de la festa del poble, que si jocs florals, doncs que aquí ho tinguis en ment, saps, agafes un full amb totes les setmanes, amb tot el mes, ai... amb tot l'any, per exemple d'octubre, després de novembre, desembre i tal... i amb això planificar-te.”

P.: “Però donar-ho fet es diferent a que cadascú s'ho hagi de fer...”

R.: “Donar la plantilla, jo ahir vaig donar la plantilla i avui ja programant amb els de P4, “bueno” ja ahir varen dir “fantàstic”, escolta van obrir uns ulls.” (riure)

P.: (riure)

R.: “I avui ja s'ha posat a la pràctica això...”

P.: “Molt bé...”

R.: “Doncs buscar estratègies perquè la gent tingui més clar el què s’ha de fer però tampoc ha d’anar... si tu no estàs una mica organitzat... et trobes que ostra ara tinc que fer això... ja ho sabies, ja ho havies aprovat...”

P.: “Però no ho havies posat enlloc per repartir-ho...”

R.: “Però no ho havies posat enlloc... d’aquesta manera alhora de programar quan tothom programa per la segona propera doncs ja tens una mica ... doncs qui diu això diu altres coses... no sé...se m’ha acudit dir això perquè era una cosa d’ahir, no?”

P.: “Mmm...”

R.: “És això, intentar...”

P.: “Ajudar.”

R.: “Ajudar.”

P.: “L’experiència d’estar a l’equip directiu què tal?”

R.: “Doncs mira, jo estic a l’equip directiu perquè creia moralment que hi havia d’estar-hi, però per res més...”

P.: “No per ganes...”

R.: “No, per ganes cap...”

P.: “No hi havia cua per entrar...” (riure)

R.: “No, no n’hi havia cap ni una... el que passa és que jo considero que és un càrrec que a ningú li fa il·lusió d’estar-hi, que tota la gent més antiga de l’escola ja hi havia passat pel càrrec, i que moralment a mi em va semblar que no podia dir que no, però tampoc vaig dir que sí...”(riure)

P.: (riure) “Tu sabies que per dintre havies de dir que sí però no ho deies...”

R.: “Sí, de dir home hi has de passar... un dia o un altre, com totes les coses, però “bueno”, jo sóc d’aquelles persones que bé.. jo treballo molt bé a l’aula, estic molt a gust... ara quan vaig a la classe la veritat es que m’hi sento molt bé, que penso ostres... haig de descansar...(riure) ostres no... i en aquí reps molts cops per tots costats, a llavors és clar es tracta de saber-los encaixar...”

P.: “Des de que estàs a l’equip directiu t’ha pogut empitjorar la relació amb algun mestre o què?”

R.: “No, no...”

P.: “Són cops seus...diguéssim.”

R.: “No, són cops d’escola... l’AMPA, no se què no sé “quantos”.... han tingut de tot en aquí, aquest és el tercer curs que nosaltres estem aquí...”

P.: “Una època difícil.”

R.: “Ha estat una època difícil, que no hi hem cabut, que s’ha hagut d’organitzar coses diferents... que a vegades faltava l’aire...”

P.: “Ja...”

R.: “I que la gent estava molt neguitosa, perquè a veure tenir espai o no tenir-ne canvia moltíssim...”

P.: “Home i tant...”

R.: “ “lo” que deia també de l’organització... i on es fa l’aula de reforç, aquesta aula de reforç la tenim organitzada... llavors que vol dir... que posem una persona en allà ha de sortir a les 10 i a les 10 ja n’entra una altra, ens creuem en el passadís...”

P.: “S’ha d’organitzar bé...”

R.: “I al passadís hi haurà la fila aquesta i la fila aquella, i si un es retarda cinc minuts l’altre ja es posa nerviós...”

Comentari [U530]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Clar. Molta organització...”

R.: “És això, jo crec que sí, que estem en moments difícils en aquest sentit i llavors te’n dones compte de moltes coses, que hi ha coses que et fan mal com a persona, no? Que et fan mal i dius ostres tu no tenies aquesta imatge i llavors veus que...”

P.: “És un punt de vista diferent...”

R.: “Que és un punt de vista diferent, que tots són acceptables però “bueno” i això ho has de parlar molt... jo des de... per exemple m’he relacionat moltíssim amb totes les famílies immigrants que vénen aquí, que no tenen els papers per matricular-se, no sé què... que els hi has de dir tota la part de beques... tot això...”

P.: “Els has d’acompanyar...moltes coses...”

R.: “Acompanyar molt, i tinc una satisfacció doncs increïble...”

P.: “Són agraïts...”

R.: “Molt, molt agraïts... és clar, i llavors tens d’altres coses, d’altres bandes, d’altra gent que tu tenies una imatge d’aquella persones i a “lo” millor aquella imatge no ha correspost...”

P.: “Amb la seva reacció...”

R.: “Llavors això en moments determinats dius, ep...però “bueno”, de tot aprens no...”

P.: “Sí, sí...i tant i tant, segur, segur... quan passes per un equip directiu és un aprenentatge important...”

R.: “Jo crec que sí, és important, i t’adones de moltes coses...sempre havia estat de l’opinió de dir a veure jo treballo molt bé a l’aula, estic molt bé, estic molt a gust amb els nens i així... no buscant problemes, si pots donar un cop de mà el

dones i ja està... però tot i això jo trobo que tothom hauria de tenir la visió des d'aquí."

Comentari [U531]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Repassant els mestres de l'escola d'aquest moment, tothom pot ser director. És una pregunta..."

R.: "Ah, mmmm..."

P.: "No és tan clara la resposta..."

R.: "Jo crec..."

P.: "Això és el que es diu, tothom hauria de fer gestió de l'escola, per tenir aquest punt de vista, per enriquir-se i per saber de quin pa hi donen...i per fer-se càrrec de com pateix de com ho passa un equip directiu... però es clar tothom ho pot fer-ho això...o no?"

R.: "Sí.... a veure, mmmm... sí i no, aviam, des d'un punt de vista tothom ho pot fer, perquè tu ets capaç de canviar..."

P.: "Mmmm..."

R.: "Jo sóc capaç de canviar, tothom és capaç de canviar... necessita alguna cosa que forci aquest canvi, però si no actues d'una manera diferent... clar... doncs partint d'aquesta perspectiva..."

P.: "Tot és possible."

R.: "Tot és possible."

P.: "Per tant, estirant aquest fil podem dir que pots treballar en aquí amb qualsevol persona per diferents que sigueu perquè un o altre es pot adaptar..."

R.: "Això sí, jo crec que sí..."

P.: "Es pot aprendre qualsevol cosa diguéssim..."

R.: "Es pot aprendre qualsevol cosa però si l'afinitat, tu t'avens més amb aquella persona..."

P.: "És més fàcil..."

R.: "Serà molt més fàcil... llavors ah... direcció com que és una cosa feixuga si t'avens amb les persones fa que això sigui més portable, no?"

P.: "És l'important..."

Comentari [U532]:
CONDICIONANTS TE

R.: "Clar, nosaltres hem tingut molta sort, nosaltres tres no hi ha cap mena de problema, i quan una està a baix, perquè hi ha moments que hem estat baixes una, l'altra i l'altra... quan un està baix l'altra és la que..."

P.: "Aixeca..."

R.: "La que aixeca, i quan una està molt nerviosa l'altre i posa la pau, i també hem tingut en compte les opinions de totes tres juntes, considero que és un equip..."

P.: "Sembla que hi ha un bon conjuntament..."

R.: "Que és un equip, jo... jo n'estic contenta..."

P.: "Estàs contenta de la feina que feu i de com treballeu..."

Comentari [U533]:
VALOR TE

R.: "De com treballem si... és l'última cosa que qüestionaria... de com treballem. Tot i que no tenim gaire temps per trobant-se però aquests moments així..."

E.: "No teniu establerta una hora?"

R.: "Sí tenim establert un període, una hora determinada... però és una escola que aquí estàs com un aparador..."

Comentari [U534]:
RITMES

P.: "És que això és un aparador, et pica tothom..."

R.: "I encara aquest any mira, tenim una conserge als matins i tenim l'administrativa una hora concreta però si no et toca el timbre aixeca't..."

P.: "Telèfon..."

R.: "Això... vénen a fer fotocòpies, això... nena, fes-me fotocòpies, els mòbils... has de partir de la base de que aquí no pots treballar..."

P.: "Mmm..."

R.: "Perquè si tu véns i dius... treballar en el sentit de fer un document o fer el què sigui... si tu al matí véns mentalitzat que has de fer allò, marxes estressat..."

P.: "Perquè no ho has fet..."

R.: "Perquè no ho has fet... val més que diguis mira, "bueno", si tinc temps faré això, o si no... però hi ha moments que, si hi ha hagut moments que han estat estressants... per això tenim l'embut en aquí..."

Comentari [U535]:
RITMES

P.: "L'embut." (riure)

R.: "Quan l'embut està girat vol dir que ja no pot engolir més." (riure)

P.: "Bé, és l'hora que has de marxar per això ho deixem aquí."

.....

R.: "Vam quedar que havíem parlat com a..."

P.: "Havíem quedat en l'embut..."

R.: "Ah, en l'embut si" (riure)

P.: (riure)

R.: "Havíem parlat com a equip directiu, no?"

P.: "Bàsicament si..."

R.: "Que vaig dir, vaig dir... jo podria separar dos moments ben diferents....no?"

P.: "Dos moments ben diferents d'equip de treball."

R.: "A veure l'embut va ser una casualitat que me va tocar fer amb el Tió a l'...nom... i sempre estàvem parlant d'això que hi havia moments que quedaven

com col·lapsades amb problemes que no podien... el despatx és com un embut... hi van tots els problemes van en allà...”

P.: “I s’ha d’ordenar d’alguna forma no...?”

R.: “I arriba un moment, que nosaltres també som persones i hi haurà dies que estem com a col·lapsades.. va venir com anell al dit.” (riure)

P.: (riure) “Clar.”

R.: “Vaja... bé això...al Tió hi havia tot un missatge, no?”

P.:

R.: “I llavors el missatge era aquest que quan hi ha l’embut girat del revés vol dir que el despatx ja no pot engolir res més (riure) que demà ja serà un altre dia...”

P.: (riure)

R.: “I calma... més que res això, que en el despatx si te n’adones de moltes coses i a més a més et van venint...”

P.: “Sempre n’hi ha més, no?”

R.: “Els problemes, no? Que a vegades també està bé que vinguin les alegries...”

P.: “Exacte, també en deuen venir d’alegries, no?... amb els projectes...”

R.: “No gaire, no gaire.... “bueno”, potser no tan, o sigui les propostes i els projectes potser són més temes de despatx, val? I llavors hi ha gent que està molt motivada i que de seguida s’engresca... agafa utilitat...”

P.: “Sí, això sí...”

R.: “Sí, però potser les propostes per si soles, nosaltres la informació, tota la informació que ens arriba sempre la passem...”

P.: “Sense filtrar-la, no?”

R.: “En filtrem alguna cosa però molt poc...”

P.: “Arriben moltes coses a l’escola...”

R.: “Sí, però “bueno”... anem a coordinadors i de coordinadors va després a cicle, no? i és clar... potser que “lo” que a tu et sembli...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “I llavors intentar això... si és una cosa que ja veiem nosaltres que no, que aquí no qualla doncs ja no la proposem...”

P.: “Per tant, arribar propostes des dels cicles, des dels mestres individualment no n’arriben...”

R.: “Mira, no n’arriben masses, no n’arriben des de fa molt temps en aquí l’escola i doncs que ja de per sí porto tota una dinàmica una mica complicada... i llavors ha de ser que des de despatx es vegi una proposta que podríem anar bé tots junts i després és proposar-ho a nivell general...”

P.: “Clar...”

Comentari [U536]:
TE AL CICLE

R.: “S’han fet projectes, eh ? vull dir... en aquest any hi ha el projecte l’EDU nou, que engloba totes les escoles d’aquí del voltant, de l’entorn, la bibliotecària d’aquí... vull dir totes aquestes coses, hi ha una persona que s’hi dedica, que ha demanat la mitja jornada aquesta, després... lo de l’IT també hi ha perquè tenim moltes famílies immigrants i vam pensar que podríem fer un projecte perquè aquestes famílies doncs s’integressin més en el grup classe, que hi ha un problema, sobretot quan es fa teatre i aquestes coses que les relacions del tutor i de la persona aquesta estrangera doncs costa una miqueta d’entrar-hi.. primer per la dificultat d’idioma i així... ens l’han concedit, ens han donat uns diners, busquem una persona perquè pugui fer una mica aquest pont... tot això...”

Comentari [U537]:
RELACIONS EXTERIORS

Comentari [U538]:
TEATRE

P.: “Recursos “lo” que més feina, no?”

R.: “És clar, més feina però una mica amb carro s’ha d’estirar...”

P.: “Això des de l’equip directiu...”

R.: “Des de l’equip directiu...”

Comentari [U539]:
LIDER

P.: “Ara el treball en equip fora de l’equip directiu...”

R.: “Fora de l’equip directiu...”

P.: “El mestre com a membre... tu treballes a cicle mitjà, no?”

R.: “No, a educació infantil... com a educació infantil jo trobo que és molt enriquidor poder treballar tots junts, perquè “bueno”, un porta una idea l’altre porta l’altre, l’altre una altre ja de per si, però a més a més jo fa molts anys que sóc mestre ja i si, si... fa 27 anys...”(riure)

Comentari [U540]:
VALOR TE

P.: “Jo fa més, escolta” (riure)

R.: “No, però jo trobo que s’ha de compensar una mica l’experiència amb la innovació, no?”

P.: “Si, si...”

R.: “Clar, llavors les persones que vénen que són joves i tal doncs no tenen experiència però estan més a l’aguait de moltes coses, no? llavors ells normalment porten molta il·lusió que també ajuda i si els mestres que estem en aquí també posen la marxa de la il·lusió, doncs fa que això es converteixi... surti perfecte... surti molt bé perquè tens l’experiència i l’altre doncs té mira això, mira això altre...pot ser la gent jove és una miqueta més dinàmica, tot i que aquesta escola a veure... la gent de per si ja és dinàmica perquè o si no, no es suporta això... aquest ritme” (riure)

Comentari [U541]:
NECESSITAT TE

P.: (riure) “És fort...”

R.: “Si...”

P.: “O pugés al tren o caus...no ?”

R.: “Exacte, sí, sí, és així, no? llavors és allò “bueno” potser va estar una temporada que en aquí l’escola que un grup de mestres d’educació infantil que ja feia temps que treballaven que ens enteníem molt bé, que només ens havíem de mirar per saber...”

P.: “Què volíeu dir...”

R.: “Que volíem dir... i llavors “bueno”, era una dinàmica diferent... ara actualment és clar... hi ha gent d’educació infantil que ha marxat, que ha marxat d’infantil... hi ha l’aula d’acollida que hi ha una persona d’educació infantil, hi ha cicle inicial que hi ha una persona d’educació infantil que nosaltres ho vam proposar per fer una mica de pont entre uns i els altres...ah, hi ha l’...nom... que és directora que és d’educació infantil, jo que sóc secretària d’educació infantil i clar això ha fet de que una mica l’estructura d’educació infantil, ah...hagi canviat... aquesta relació que nosaltres teníem de tant de temps que el sol fet de mirar-nos ja sabíem el què...”

Comentari [U542]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Clar...”

R.: “Ara no és, no... però “bueno”... s’ha intentat doncs...l’...nom... va força a P3, jo a reforç de P4, estem en els cicles...i “lo” que passa... si l’...nom... no pot venir doncs s’hi fica un altre, i després a P5 reforça una altra persona que també fa anys que està... estem intentant ara organitzar-ho molt bé, perquè com que és clar... com que ho teníem tan assumit nosaltres... al tenir-ho tan assumit llavors tampoc no calia deixar moltes coses escrites...”

P.: “Hi havia coses sobreenteses, no?”

R.: “Exacte, com que ja treballàvem juntes i ja...”

P.: “Anava sol...”

R.: “Sí, anava sol... i ara potser ha arribat el moment d’una reflexió i de deixar les coses clares i estem en aquest punt ara...”

P.: “Reorganitzant...”

R.: “Reorganitzant... aportant l’experiència i les altres coses que hem anat provant al llarg del temps que han sortit bé, doncs d’anar-ho posant tot allà i que tothom tingui entrada per fer això...”

P.: “Quanta gent sou en el cicle ara?”

R.: “En el cicle som 3...i 2 cinc...sis, set, vuit... 8 persones...”

Comentari [U543]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Són uns quants...”

D : “L’any passat érem 11, eh...”

P.: “Però vuit a temps complet o comptant els que feu reforços i...”

R.: “Si, per exemple jo que vaig a fer reforç, hi ha la ...nom... que també sempre forma part del cicle... i després les mestres especialistes...”

Comentari [U544]:
TE AL CICLE

P.: “I llavors aquesta organització o reorganització... com se li hagi de dir... això ho deixeu escrit d’alguna manera o...”

R.: “Sí, sí, ara...”

P.: “En algun document... o com ho feu?”

R.: “Ara sortiran uns documents, per exemple exactament el que es treballa a P3, exactament “lo” que es treballa a P4, exactament lo que es treballa a P5, no? doncs això es deixarà escrit, tot “lo” que es treballa a P3, P4 i P5 amb el ben entès que depèn dels nanos, dels nens sempre pots estirar...”

Comentari [U545]:
REGISTRES

P.: “O arronsar...”

R.: “O arronsar... millor arronsar no... posem uns límits baixos...”

P.: “Límits...”

R.: “I llavors a partir d’aquí, anar fent... i qui diu això tot l’apartat que hem fet d’assessorament d’experimentació del medi natural i social, a veure...jo l’any passat vaig fer experimentació, des de que hi ha l’assessorament i així sóc atrevida i m’hi llanço...”(riure)

Comentari [U546]:
REGISTRES

P.: “Molt bé, enhorabona pels èxits...”

R.: “No... i vaig fer experimentació amb els nens, agafava mig grup, mentrestant els altres feien reforç i enlloc d’estar persones fent racons a l’aula, doncs marxava mig grup i fèiem l’experimentació... a partir d’aquí es va anar fent tot un treball sistemàtic... aquest treball sistemàtic és una tonteria que l’any que ve l’altre persona no el pugui aprofitar, és clar... ara l’any passat fèiem P5 d’experimentació, es tenia ja tot programat per “lo” de P5 fer experimentació, l’altre any havíem fet P4 d’experimentació una miqueta... doncs ja hi ha aquest treball... ah, ara aquest any tornen a fer P4, faig experimentació... llavors tot fent material amb els nois que fan P5 tot aquest material el passo...però s’ha de marcar una mica, jo vaig començar a P4 i hi ha coses que es poden fer a P3... doncs marcar ben bé quins són...”

Comentari [U547]:
TE AL CICLE

P.: “Sí...”

R.: “De fer com uns grupets... és clar el cicle és gran...”

P.: “Junts són molts...”

R.: “Sí... de fer un parell de grups i un que es dediqués molt a experimentació i altres que es dediquin més a una altra cosa i llavors posar-ho en comú... de dir mira, hem pensat això, això i això... què us ha sembla? Fins aquí, sí? Així també s’agilitza i es tira endavant...”

Comentari [U548]:
TE AL CICLE

P.: “Ara el que esteu fent... és “lo” que havia volgut ser el projecte curricular al centre i no ho va ser...”

R.: “Tampoc exactament, perquè el projecte curricular de centre a veure anava bé i no anava bé... perquè molta palla, molta palla, molta palla...”

P.: “Sí... ho hauria volgut ser...”

R.: “Exacte, una cosa operativa...nosaltres el que busquem és una cosa operativa, que la gent quan vingui aquí, que hi hagi una persona nova sàpiga mira... han arribat fins aquí...”

P.: “A P4 es fa això...”

R.: “I a P4 es fa això, que es pot estirar.. que es pot... també és així, ara en aquest moment estem en aquest pas...”

P.: “Així, us durarà temps...”

R.: “Ho començarem.. comencem i anirem fent... perquè si posem un límit després la gent s'estressa...”

P.: “Molt bé... la pressa no és bona...”

R.: “I... no,no, no... començarem, aquest any hem vist la necessitat a veure també hi ha una altra part, la part de plàstica que sempre hi havia hagut algun nivell determinat que dominava la plàstica, no?”

P.: “Sí...”

R.: “Feia, feia moltes coses... però és clar ara ens hem trobat que hi ha gent que no ho domina tant... i llavors a educació infantil això a infantil és un punt important, perquè si es relaciona amb plàstica o amb moviment o amb coses d'aquestes al nano li queda més interioritzat, no... i llavors doncs “bueno” sempre havíem demanat a l'APA que ens deixés un assessor de música perquè no dominàvem tant la música... clar... i aquest any s'ha demanat l'assessor de plàstica...”

P.: “L'assessor assessora als mestres diguéssim, no fa classe amb els nens?”

R.: “Sí, també estem junts...el què passa... és que això...”

P.: “Uns amb l'altre...”

R.: “A veure... sempre és així és un assessor que està allà, tu ets el mestre tutor però l'assessor està allà...ajudant i donant idees...”

P.: “Ajudant...”

R.: “I, “bueno” doncs això per exemple de plàstica ara que tenim aquesta persona doncs també deixar-ho escrit, eh... si cera, si això, si “lo” altre...”

P.: “Correcte...”

R.: “Després, ah...com que teníem la persona de música i no ens havia funcionat massa ara hem de reestructurar tot “lo” de música, la música la fan els mestres...”

P.: “I està bé, però és clar, és un repte...”

Comentari [U549]:
ASSESSORAMENT

R.: “És clar, és una mica complicat diguéssim...no?”

P.: “Sí...”

R.: “I hi han certs moments, a veure... jo crec que “lo” més important és la il·lusió i les ganes de fer, llavors hi ha potser una persona que no se sent prou motivada i llavors això fa que a vegades quedis com una mica de mal gust de boca, no?”

P.: “Has d'arribar a forçar una mica...”

R.: “No, forçar, forçar... tampoc ho pots fer forçar....tampoc arriba enlloc, però fa que tu facis molt una cosa i l'altre si no segueix gaire el carro, saps? Eh... però s'han d'anar buscant estratègies és clar, també tothom és com és i si tot...”

Comentari [U550]:
TE AL CICLE

P.: “Sí, sí...en el cas d'alguna persona que es trobes en aquesta situació, que plantegi algun dubte o alguna reticència amb un projecte o amb un tipus de feina... què és fa amb això?”

R.: “S'intenta que la persona que va a reforç assumeixi això i així d'aquesta manera no hi ha tibantors...”

P.: “O sigui, cadascú faci més “lo” que se sent més útil...”

R.: “Exacte... sempre i quan respectant l'atenció als nens, això sí... vull dir que si per exemple, no sé... “lo” que t'he dit... “lo” dels racons enlloc de ser dues persones en allà, perquè són vint i escaig de nens doncs...són 12 nens i tu t'emportes els altres 12 i fas aquesta activitat... i al cap de mitja hora vas allà i canvies.”

P.: “Canvies... s'han de buscar solucions...”

R.: “Sí, s'han de buscar estratègies perquè la gent també se senti a gust i còmoda... més o menys això, sí, també hem de pensar que som molta colla...”

Comentari [U551]:
TE AL CICLE

(Interrupció: parlen amb una professora i uns nens de P5 que entren a l'aula a buscar un paper)

P.: “Aquest tipus de treball, d'organització diguéssim de l'activitat del cicle...altres cicles també ho fan o no?”

R.: “No.”

(Interrupció: es sent soroll i nens de fons. L'home dóna permís per entrar)

P.: “Els altres cicles... a primària no es fa això, es fa amb altres nivells o...”

R.: “A veure, aquí a infantil sempre ha estat una mica deixat de la mà de Déu i a nivell...”

P.: “Un món apart...”

R.: “Sí, un món a part ha estat sempre, ah...els mestres hem arribat allà on estem perquè ens hi hem posat, eh... perquè allò de normes, el primer que et diuen és que no és obligatori... llavors és clar.. a veure, hem anat fent coses perquè ens hem engrescat i els nanos també són molt... l'experiència que tens

amb els nanos fa que et motivis molt i que vegis com avancen i que tu t'hi impliquis al 100%...”

P.: “Compensen molt...”

R.: “Compensen moltíssim... llavors a primària han marcat molt sempre una mica els límits, llavors això... uns límits marcats ja hi són... i potser se n'han fet...mmmmm... s'han anat fent les coses més gradualment... tota la part de coneixement del medi doncs feia molt temps que feien servir un tipus de material que ha quedat molt desfasat, que no tenia color... no era atractiu pels nens i clar es va replantejar a tota l'escola de fer un projecte, de tirar endavant això... llavors, és clar ells ja tenien molt marcat però varen tenir un assessorament, vam donar unes pautes i que s'ha anat retocant i es va retocant, clar... llavors ells potser ho fan a part des de fa un temps..., però sempre amb coses de càlcul i coses així, si hi ha un interès general cap a l'escola de dir a veure què podem fer a nivell de càlcul, doncs millor...veus això sí que és una proposta... vull dir, passen per diferents cicles, nosaltres estem descontents d'això, nosaltres també, nosaltres també, nosaltres també... o 3 cicles estan descontents d'això... en el moment que tu fas el buidatge despatx potser que ens assentem tots plegats i que en parlem d'això, no? Revisem i a partir d'aquí en parlem i mirem a veure què es pot fer... doncs es va fent més gradualment. A aquí no hi havia hagut la necessitat, primer perquè tampoc ens ho marcava per llei diguéssim i en segon terme perquè érem companyes de feia molt de temps i que tothom sabia exactament el què i la cosa funcionava així... ara també és la necessitat, ve gent jove, gent nova que no ha estat a l'escola, que no ha tingut, no té gaire experiència, ara...”

Comentari [U552]:
TE AL CICLE

Comentari [U553]:
ASSESSORAMENT

Comentari [U554]:
MÈTODE

P.: “Hi ha gent jove al cicle...?”

R.: “Educació infantil... més que gent jove, gent que no té massa experiència a infantil... nosaltres, és clar, l'any passat vaig fer de tutora amb un noi que havia acabat de treure les oposicions i que no...de la meua edat però no havia exercit massa i així...ah, després és que hi ha... a P4 hi ha dues persones, una que fa tres anys que està a l'escola i l'altra que en fa dos... “bueno”, aquest és el segon i l'altre és el tercer, no? A P3 hi ha una persona nova, a P5 hi ha una persona que fa set anys o vuit que és aquí a l'escola i una altra que és nova, acabada d'arribar i que no és d'educació infantil...”

Comentari [U555]:
ENTRADA A L'ALZINAR

Comentari [U556]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “l'acollida, per dir-ho així, d'aquestes persones noves es planteja d'alguna forma... o sigui algú els ajuda o tutoritza d'alguna manera o...?”

R.: “Sí, a veure en el moment que entren a l'escolatantsi són de primària com si no, vull dir...es fa unes xerrades amb direcció per explicar-los una mica l'equip,

tenim ganes... però a vegades és la nostra idea però no és possible... és que la persona que fa de coordinadora del cicle sigui la que "arropi" una miqueta, però a vegades doncs això no és possible i llavors fa que en aquest cas, per exemple jo sóc la que si hi ha qualsevol cosa vine, no hi ha cap problema..."

Comentari [U557]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: "Per millorar una mica l'ambient..."

R.: "Doncs guaita, necessites material, jo en tinc, te'n proporciono... tens algun problema me'l comentes....doncs això..."

P.: "Sí, sí, sí.... Heu vist ara la necessitat amb aquesta reorganització, per tant us hi heu posat? Hem vist, dius hem vist, hem vist qui? Els vuit? O algú ha dit a veure hem de fer això... d'on surt la idea..."

R.: (riure) "A veure..."

P.: "O sigui fent un abstracte... el treball amb equip com es genera?"

R.: "Sí, com es genera...a veure... jo portant molt temps veia com la cosa funcionava vaig ser una de les persones que vaig proposar, jo... a veure marquem una miqueta que tothom estarà més tranquil, perquè també tenia la visió de cicle, de despatx... no? és clar." (riure)

Comentari [U558]:
LIDER

P.: ...

R.: "És clar, i a més a més gent que estava treballant, per exemple, no proposar-ho així directament, tu ens hem d'assentar i fer això... no, dir... potser seria bo que féssim tot això i la gent aniria més segura i tal... molt bé, aquesta idea, perfecte....i això..."

P.: "Això seria un lideratge encobert, com lideratge a distància..."

Comentari [U559]:
LIDER

R.: "No..."

P.: "O una iniciativa..."

R.: "Una iniciativa, diria obrint les mans, no diria un lideratge jo això, no ho considero un lideratge, almenys des del meu punt de vista..."

P.: "Les paraules de vegades tenen connotacions que no..."

R.: "Jo no... un lideratge no, allò de dir tu has estat en aquí has vist el què..."

P.: "Tens un coneixement de fa més temps..."

R.: "Veus que hi ha gent que necessita això doncs fem-ho, no?"

P.: "Mmmm..."

R.: "Potser seria bo, pot ser... jo diria proposar..."

P.: "I llavors, per concretar una mica més algun punt... una reunió de cicle posem per cas..."

R.: "Sí..."

P.: "De què es parla? Quins són els temes de la reunió de cicle?"

R.: “Aquí estem... l'altre cavall de batalla (riure), les reunions de cicle al ser tantes persones i així a vegades eren molt de coses immediates...no tan pedagògiques i més...”

P.: “Urgents.”

R.: “Organitzatives “bueno”.... d'això, de lo altre....llavors dius “bueno”, a veure, intentem alleugerir la primera part i deixem un espai de temps per poder fer la segona, “vale”? Ah... llavors, des de despatx hem fet una reunió de coordinadors i es dóna una acta de tot “lo” que s’ha dit, de “lo” que s’ha arribat... llavors només es assentar-te i...”

P.: “Feu un guió per anar parlant...”

R.: “Sí, i “bueno” allò és molt concret. Intentar que també, a veure molts problemes a les aules, quan hi ha problemes o un nen , és clar tu et preocupa, però potser no és el problema és perquè a tu et preocupa moltíssim i que és una vàlvula d'escapament... perquè ho pots comentar amb un company, l'altre company.. a veure jo potser també vaig tenir fa un temps una persona així i tranquil...”

Comentari [U560]:
REGISTRES

Comentari [U561]:
MÈTODE

Comentari [U562]:
TE AL CICLE

Comentari [U563]:
VALOR TE

P.: “Desangoixes una mica...”

R.: “Desangoixes i clar... aquí.... si ho enfoquem cap aquí aquest costat vol dir que és clar, el temps se't menja...”

P.: “És bo de fer però...”

R.: “És bo de fer però llavors... si intentes que aquestes angoixes que pugui tenir la gent, en aquest cas, aquest any i l'any passat doncs vinguin cap a que s'expressin en un altre moment, que és un espai de temps després per dedicar a fer aquestes coses...”

P.: “És una forma de treball, no?”

R.: “Exacte, és de dir, “bueno” doncs ara ens posem a treballar... vam començar amb una cosa molt senzilla, amb tot “lo” dels llibres i material que teniem nosaltres aquí de cicle, s’havia de fer neteja, doncs s’ha de fer neteja...aquest armari s’ha de llençar (riure)...”

P.: “Llençar...”

R.: “Sí, perquè és un armari vell i ens hi hem de posar, doncs ens hi posem i anem fent, però es clar, a veure, hi ha vegades que és més fàcil una cosa que altra, això també depèn de la gent que fa el cicle i jo crec que no sempre es pot dir: no això s’ha de fer d’aquesta manera o d’aquesta altra...”

P.: “Has de mirar que els fils estiguin ben a la vista...”

R.: “Sí, sí.. jo per mi és això, no forçar res, estirar fils.... que tothom estigui a gust, intentar això...”

Comentari [U564]:
VALOR TE

P.: "Feu una reunió de cicle setmanal...tinc entès."

R.: "Sí, cada setmana..."

Comentari [U565]:
RITMES

P.: "I quan aconseguíu parlar de temes de fons i de debat i tot plegat..."

R.: "Sí..."

P.: "Feu alguna acta...així com es fan actes de cada reunió d'equip de coordinadors... com es fa?"

R.: "Sí... a veure..."

P.: "Qui diu acte, diu un resum o un..."

R.: "Sí, a veure... "lo" que ens costava des de despatx ara és que es clar estic a dos llocs i és inevitable això..."

P.: "Sí, sí... itantque sí... tens dues perspectives..."

R.: " "Lo" que costava des del despatx és que retornés aquesta informació o aquestes coses que nosaltres proposàvem, que retornessin les propostes, els acords de cicle.... fem-ho fàcil, "lo" que nosaltres ens interessa que es parli i que retorni al despatx es dona un paper i hi ha això, això, això i això... quan s'acaba el cicle això a dintre d'una funda allà al despatx..."

P.: "Per entendre unes notes de retorn..."

R.: "Les notes totes de retorn..."

P.: "Per tant, al despatx hi teniu un retorn dels temes que es parlen a tots els cicles?"

R.: "Exacte...."bueno", no a tots, hi ha coses que són específiques de cicle i no retornen en allà... però tenim un retorn, això sí..."

Comentari [U566]:
REGISTRES

P.: "Els temes que marqueu des de direcció... i és un mecanisme tan simple com una bossa de plàstic per posar a dins..." (riure)

R.: "Sí, t'arriba... d'arribar-hi..."

P.: "Fa temps que funcioneu així?"

R.: "Ara, aquest any..."

Comentari [U567]:
RITMES

P.: "Ara... està bé."

R.: "Aquest any... els coordinadors són tutors la majoria.... és clar, porten tota la tutoria, molts mals de cap, altres coses... els hi havies d'anar al darrere i ara així... mira...a dintre la bosseta i ja està..."

P.: "Els hi poses quan acabi el curs... però..."

R.: "Els hi possés quan acabi, però llavors...des de la plantilla... el què et comentava l'altre dia... l'organització és un punt clau perquè la cosa funcioni... perquè és clar si tu dones una plantilla a tothom igual a tu també t'és pràctic... agafes allò i mira això, aquests han aportat això, aquests l'altre... aquests "lo" altre, aviam a nivell general."

Comentari [U568]:
MÈTODE

P.: “T’evites problemes?”

R.: “Assessorament per exemple del medi, això d’ahir... que resulta que és clar els dossiers s’havien fet antiquats i que no tenien gaire al·licient... doncs es fan fotocòpies amb color.... doncs “vale”... això es va dir l’any passat de fer alguna cosa amb fotocòpies de color.... què va passar que no es va marcar, un cicle moltes fotocòpies l’altre cicle poques... això no té coherència d’escola ni... després els altres diuen no es que jo faig moltes impressions en color ...”

P.: “Has de mirar l’economia, no?”

R.: “Sí... a llavors, què vol dir? Doncs mira van seure tots a nivell d’escola , es va votar... t’ho agafes bé i dius mira aquest... nosaltres al despatx també estem una mica diversificats... la gent que té més relació amb el cicle superior i cicle mitjà i l’altre....aquesta es podria solucionar... mira amb 10 còpies tothom tindria “lo” que té... perquè si fas una fotocòpia en color i enlloc d’una fotografia n’hi poses dues i després retallar i enganxar... home, tothom té el mateix...”

P.: “Hi ha una feina de més però “bueno”...”

R.: “La mateixa despesa, hi hauria una línia d’escola...i al mateix temps tothom treballaria a gust...és això...”

P.: “Coses d’aquestes a vegades costen de... és organització això...”

R.: “Jo per mi és organització...és organització perquè tots els tutors tenen mil coses al cap i a vegades costa...”

P.: “Quan feu una proposta d’aquestes organitzatives des de l’equip directiu és ben rebuda?”

R.: “Sí... tot “lo” que estalvia feina...”

P.: “Sí, tot “lo” que facilita la feina.... o sigui has d’anar facilitant la feina a la gent...”

Comentari [U569]:
EXTENSIÓ TE

R.: “Sí, això sí...”

P.: “Llavors s’enganxa millor...”

R.: “És allò que et comentava a veure de despatx quina és la seva funció, estem a les mans de presentar la feina en tots sentits, a nivell personal i a nivell professional...jo per mi és aquesta la funció... aquesta és la funció...”

P.: “Molt bé... tu havies treballat primer en alguna escola abans que aquesta?”

R.: “Sí...”

P.: “I tens alguna experiència més o menys semblant al tipus de treball que es fa en aquí o unes altres experiències?”

ENTREVISTA 11.

R.: “A la zona de la ...lloc..., a la ...lloc..., era totalment diferent...”

P.: “Fa molt d’això?”

R.: “Sí, fa uns anys...”

P.: “Saps que ara que em dius això em sona com si t’hi hagués vist jo allà...”

R.: “Ah, sí?”

P.: “En aquest moment he pensat... aquesta cara potser sí que la recordes...”

R.: “Home, jo sóc filla de ...lloc...”(riu)

P.: (Riu) “O sigui aquí, una escola força única comparada amb les altres experiències...”

R.: “Sí...”

P.: “Única en quin sentit per això?”

R.: “Amb dinàmica...”

P.: “Dinàmica...”

R.: “Amb dinàmica en la seva manera de funcionar...ha estat un bon equip... vaig estar després de la ...lloc..., que era una experiència també molt diferent, que vaig estar primer amb una concentració escolar de tota la vall i “bueno”, en principi perquè ser mestre i així... que me vaig trobar amb això... que et comento, que els companys en general em van rebre molt bé perquè portava dinamisme, una persona jove, no busca tants d’enrenous... això sí... llavors m’hi vaig trobar molt bé, molt ben acceptada i tot, però eren idees que jo tenia, que potser d’altra gent que veia que sortien bé s’hi ha afegia, però no...”

P.: “Mmmm...”

R.: “És que fos una estructura escola, ni res de tot això...”

P.: “Mmmm...”

R.: “Després vaig estar amb una unitària, “bueno”, només d’educació infantil...és clar allà...”

P.: “Quants éreu?”

R.: “Jo sola...”(riure)

P.: “Equip garantit, no?” (riure)

R.: “Sola...”

P.: “Quina escola era?”

R.: “El parvulari de ...lloc...”

P.: “...lloc...”

R.: “Un lloc molt maco, idíl·lic, amb una gent fantàstica...”

Comentari [U570]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [U571]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [U572]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Però...”

R.: “Però el dia que tenies mal de panxa hi havies d’anar igual i el dia que hi havia neu també perquè a lo millor...”

P.: “Però teníeu contacte amb l’escola de primària, no?”

R.: “No...”

P.: “No, no...”

R.: “Llavors va sorgir la necessitat de relacionar-me amb altra gent, llavors ens trobàvem al centre de recursos tots plegats, confeccionàvem material... fèiem algun llibre, alguna cosa de lectura... i així... aquesta necessitat de compartir no...”

P.: “Sí, sí, sí...”

Comentari [U573]:
NECESSITAT TE

R.: “Llavors era el principi de tot...”

P.: “Aquesta necessitat és comú? Tu creus? O sigui la major part dels mestres tenen aquesta necessitat de compartir?”

R.: “No...”

P.: “No.. això es una cosa, una característica personal diguéssim...”

R.: “Jo crec que és una cosa innata, que va amb el caràcter de la persona...i...”

Comentari [U574]:
NECESSITAT TE

P.: “A gustos no hi ha res a dir...”

R.: “Exacte, jo crec que sí...”

P.: “En aquest sentit, i ara estirant una mica, forçant una mica la pregunta...el treball en equip, o sigui de treballar de forma col·laborativa se’n pot aprendre o és innat i en saps i no en saps...?”

R.: “No...a veure, pot ser que allò no t’hagi cridat mai l’atenció i treballant-t’hi vegis que la cosa va molt bé.”

P.: “Et compensa...”

R.: “I t’engresca, pot ser això... o pot ser que el teu temperament és un temperament inquiet que fa que vulguis provar coses noves, no? I que vulguis anar...”

Comentari [U575]:
CONDICIONANTS TE

P.: “El que no té un temperament inquiet també es pot enganxar si veu que li compensa i...”

R.: “Sí, jo crec que sí...”

P.: “Abans t’he tallat...”

R.: “No, no...”

P.: “Estaves explicant l’experiència de la ...//oc...”

R.: “No, i això bé... després era diferent, clar.. totalment diferent...que jo tenia la necessitat, i com jo moltes altres companyes que estaven per allà escampades.”

(riu)

P.: (riu) “Per les ...lloc...”

R.: “I vaig venir en aquí, a la ...lloc...com a paisatge, com a gent,com ... això a la ...lloc... encantador, i després canvies totalment la manera de pensar de la gent, allà anaven amb el cor a la mà... i quan vaig venir en aquí...”

P.: “No tant...”

R.: “Ho vaig trobar completament diferent, el tracte amb la gent.. la manera...”

P.: “Ah, sí?”

R.: “Sí, sí, sí...”

P.: “Gent de muntanya a gent de plana...diguéssim.”

R.: “Sí, en allà tenim una relació molt maca amb tothom i en aquí després ja la vas tenint la relació quan et van coneixent i així.. sobretot amb els pares, no? i tal... però és diferent...és diferent.”

P.: “Costa més.”

R.: “Sí...”

P.: “Costa més d'entrar-hi diguéssim, no?”

R.: “Sí, d'entrar-hi. Costa més d'entrar-hi. I llavors doncs me'n vaig anar a l'escola més gran de la província, de la més petita a la més gran, m'ho van dir així de clar...jejeje....o sigui...ja vaig demanar.”

P.: ...

R.: “M'ho van demanar, allà és una escola molt gran un funcionament diferent...”

P.: “Home encara devia haver-hi.... de director qui hi havia?”

R.: “En ...nom..., el primer any que jo vaig arribar va ser l'any d'en ...nom...”

P.: “En ...nom...”

R.: “Quan jo vaig prendre possessió encara hi havia l'altre senyor, un senyor gran...”

P.: “Un senyor molt emblemàtic que era un dels directors...que era un dels directors antics...”

R.: “Jo no el vaig arribar a conèixer... només per telèfon...”

P.: “Com es deia ara no me'n recordo?....Ara no me'n recordo.”

R.: “Per telèfon.... però me'n recordaré sempre perquè ens havíem acabat de casar i era el dia 1 de setembre i jo tenia que començar, no? i.. veníem de viatge de noces.... i vaig trucar el dia 1 de setembre hi vaig dir sóc la ...nom... , tinc la plaça en aquí, m'he casat tinc que agafar l'avió...vindré demà, no? Així... i em diu: ...nom... i què més? I dic: ...nom... i diu: ah! com que ...nom... era el “bueno” ...així mateix...com que ...nom... era el “bueno” ..diu si vols i tens experiència amb educació infantil et deixo tres o quatre dies més de...”

P.: “Jejejeje... quina sortida!”

R.: "...jo no el vaig conèixer però vaig parlar-hi per telèfon...i llavors ja varen fer el canvi o sigui aquests 3 dies...van fer el canvi."

P.: "Va canviar la direcció."

R.: "Va canviar la direcció i ja sempre vaig estar treballant amb en ...nom... com a director i "bueno"... una escola molt gran amb molta gent, amb una dinàmica diferent...a nivell de companyes...ja varem fer... una bona relació ja treballàvem amb equip, fent tres curs paral·lel..."

Comentari [U576]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Ajá..."

R.: "I llavors..per exemple jo vaig fer equip amb una noia que no tenia especialitat educació infantil i una altre acabada d'arribar i "bueno".. ens varem entendre molt bé... i varem funcionar...però a nivell d'escola.. diguéssim la dinàmica era totalment diferent tot i que intentàvem fer coses perquè hi havia un cap d'estudis que havia estat a la "Alzinar" però era difícil... era molt difícil"

Comentari [U577]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Ahá..."

R.: "I després me'n vaig anar, van inaugurar el ...nom... i sense ganes m'hi vaig trobar..jejeje...en allà i també molt bé, a nivell de educació infantil i havia una altra persona com que havíem treballar juntes i així i ens va dir perquè no véns...era una persona que havia treballat sempre amb un curs, no l'havia deixat mai..."

P.: "Per tant, era molt especialista..."

R.: "I em va dir si véns tu rodarem... jejeje..."

P.: "Jejeje... molt bé."

R.: "Perfecte ...jejeje..."

P.: "Està molt bé..."

R.: "Vam rodar i ens vam entendre molt i molt bé, ella quan li va tocar p4 doncs va fer p4, jo vaig fer p5 vull dir....sense cap mena de problema molt bé però també la dinàmica molt diferent... S'havia d'engegar una escola nova..."

P.: "Començar una escola té avantatges i inconvenients..."

R.: "Sí, una avantatge era que tots els mestres d'allà ens coneixíem que també va ser una cosa al nostre favor però costa...costa..."

Comentari [U578]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Tot nou...tot per fer..."

R.: "Sí, "bueno" vaig estar-hi 4 anys i després ja vaig venir aquí."

P.: ...

R.: "Sí ,..."

P.: "I millor o no?"

R.: "Per mi, molt ben ..."

P.: “Perquè una de les coses que.....heu, no t’espantis, potser és perquè tot sou dones..jejeje...és tot “lo” que he parlat fins ara...”

R.: “No has tingut cap home...(riu)....En tenim poquets tenim dones... (riu)... homes...”

P.: “Potser és perquè hi ha un ritme molt trepidant i això a vegades ratlla l’estrès...”

R.: “Sí...”

Comentari [U579]:
RITMES

P.: “O l’angoixa...tot i això és preferible aquest tipus de treball que no pas el treball amb individual?”

R.: “Jo per mi sí...per mi sí...però s’ha de saber dir...”

P.: “...fins aquí...”

R.: “Fins aquí...”

P.: “Cadascú s’ha de posar al seu lloc.”

R.: “Sí, ... ja tornem a ser al caràcter de les persones, a veure...”

Comentari [U580]:
TE-TI

P.: “Hi ha qui diu fins aquí però pot arribar fins...”

R.: “Exacte.”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: ““Lo” que sí, “lo” que es demana en aquí,...el llistó és alt, eh?...a veure “lo” que es demana el llistó és alt perquè hi ha moltes habilitats i moltes coses...molt engrescadores per tots els nens, molt bé, molt engrescadors a nivell personal però es clar si tu....primer de tot no et sents amb forces en aquell moment que pot ser, tothom té moments alts i moments baixos en la vida...o que tu aquell sistema de treballar no el vegis que sigui l’adequat o que tu t’hi sentis a gust ...és clar...això crea un neguit.”

P.: “Clar...”

R.: “I després també hi ha la persona que vol fer les coses molt ben fetes i tal... i a “lo” millor necessita molt més temps per a fer així...”

P.: “Per adaptar-se i per entrar al sistema...”

R.: “Per entrar al sistema i per a ser-hi, allà.... vull dir...no entrar...entrar i continuar...”

Comentari [U581]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U582]:
RITMES

P.: “A l’escola en aquests moments tens la impressió que hi ha persones que hi pateixen, o no? És una pregunta molt de valoració personal d’aquestes diguéssim ...per dir-ho així la gent hi està contenta però hi ha algú que hi ha de més i de menys...”

R.: “Jo diria que sí, sí, jo diria que sí...”

P.: “Precisament per això o per massa...”

R.: “No, per això o per a situacions familiars també... hi ha persones que estan en aquí fa molts anys i jo sé que estan patint, però per situacions.... a veure si tu estàs bé ...com a persona ...si tu estàs bé....t’aniràs allà i...tindràs ganes fer i tal tindràs humor i...però hi ha vegades que això no és així i llavors...com que requereix el 100% de tu...quan estàs en aquí...”

P.: “Si no estàs en plena forma...”

R.: “No ...”

P.: “És aquell moment que dius jo d’aquella escola ja he de canviar, és un moment que arriba a no arriba això?... ja en tinc prou d’aquesta escola perquè no pots ja, perquè...professionalment...ja no personalment... no perquè tinguis uns motius personals quesinó perquè tu diguis ja ho conec tot ja sé tot com va ja ens coneixem tots, ja ens ho hem dit tot, ja no...”

R.: “No, en aquest sentit no...”

P.: “No...”

R.: “A veure, jo fa..14 anys que estic aquí i jo em considero una persona inquieta i amb ganes de...jo no...fa vint i pico d’anys que faig educació infantil i no he fet cap any “lo” mateix, cap any vull dir que... (riu)...”

P.: “Tens idees...”

R.: “No, perquè m’agrada.”

P.: “Inquieta.”

R.: “I m’agrada provar-ho, i així...doncs?...a veure no veig que hi hagi límit... ara hi ha gent que..pot ser sí que diu...”

P.: “No pot aguantar...”

R.: “No, no...”

P.: “Molt bé...”

R.: “A veure hi ha gent que potser sí diu... a veure jo he arribat fins aquí i ara sóc gran...ah... pot ser necessito un altre ritme...també hi ha gent que ho diu, eh? Hi ha gent que està aquí l’escala...”

P.: “Un ritme més suau...aquí dins no és possible.”

R.: “No, no, ...”bueno” ”

P.: “Has de seguir aquesta embranzida.”

R.: “Ara hi ha algunes alternatives...jo diria que ara sí que hi ha algunes alternatives.. un ritme més suau, més tranquil, més pausat, ...altres d’aquests projectes ho és.”

P.: “Ja...”

R.: “Un ritme més suau...el “Puntedu” és un ritme més suau.”

P.: “Però una persona que sigui tutora ha de portar un ritme que marca l’escola.”

Comentari [U583]:
RITMES

Comentari [U584]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U585]:
RITMES

R.: “Ah!”

P.: “I és difícil portar-ne un altre de més suau...”

R.: “Sí, llavors si porta un totalment diferent això és lo crea neguit i malestar llavors: i per què es fa això, no sé què, no sé quantos, ..que jo ja no puc més,...tranquil·la...”

Comentari [U586]:
RITMES

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “I llavors és quan és l'equip, no? Quan el del costat estira el carro, no? I l'altre doncs pot estar un mica més...”

P.: “Es deixa o no es deixa..sí, sí,...”

Comentari [U587]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

R.: “I llavors també crema...jo hi ha gent en aquí que en un moment determinat s'ha sentit allò ofès i tal...quan ho ha necessitat ell i no hi ha la persona al costat que espera..és clar...”

P.: “Hi ha d'haver una compensació...”

R.: “No ho fas pas perquè hi hagi una compensació...”

P.: “No però...ho necessites.”

R.: “Però a vegades en el moment aquest dius...algú...”

P.: “I tot el treball en equip dels mestres o no en equip té molt a veure amb... a veure en com son les persones amb les emocions, amb la manera de ser i amb el relació amb d'altres,...”

R.: “Sí, almenys sota el meu punt de vista sí, eh?”

Comentari [U588]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “Ara com que s'acaba el temps ja girem totalment el tema...els nens de l'Alzinar” perceben el treball en equip dels mestres?”

R.: “Jo diria que sí ...com experiència mare d'haver tingut un fill en equip, la primera cosa que me va dir en ...nom..., el meu fill, quan se'n va anar a l'institut diu: Escolta que aquest gent no saben ni què són assemblees, jo, diu, no puc opinar. Diu vosaltres en allà diu cada setmana ja teniu marcat què feien les assemblees tots els mestres, he anat amb tots els mestres, és clar...va començar a P3 i va acabar.”

P.: “Tota l'escolaritat.”

R.: “...a E.S.O., és clar que ho perceben...ho perceben.. i no és el meu sol, eh?”

Comentari [U589]:
TE NENS

Això... se percep en moltes altres coses.”

P.: “L'assemblea diguéssim és un punt clau...”

R.: “L'assemblea llavors per exemple no ho sé, llavors el teatre també es un altre punt clau a l'escola, també això...clar...que tota la gent sabia posa't d'acord de fer una obra de teatre i que es vagi fent...al llarg de tot...”bueno” ara perquè estem així que no hi cabem i no es pot fer però vull dir que durant tots aquests anys s'ha anat fent...així, un tret d'identitat de l'escola, ...i és clar...”

Comentari [U590]:
TEATRE

Comentari [U591]:
TE NENS

P.: “Sí, sí...”

R.: “Sí, també ho veuen jo crec que sí que ho perceben perquè quan es fa una festa es troben doncs que...”

P.: “Fan coses conjuntes...”

R.: “Sí, és això...”

Comentari [U592]:
TE NENS

P.: “És quan apareix més...?”

R.: “Sí, ...”

P.: “No descarto que et torni a preguntar més coses més endavant...”

R.: (riu)...

P.: “...perquè ara el que faré serà buidar aquestes entrevistes...”

R.: “No hi ha cap problema...”

P.: “...i veure fins a quin punt poden sortir preguntes i l'altra cosa que no sé si et vaig comentar o no és que a part d'aquestes entrevistes si hi hagués algun altre element que pogués aportar informació sobre com és el treball en equip de l'escola de ...//oc... doncs millor, no sé quin element...”

R.: “No sé...”

P.: “He parlat amb l'...nom... de si seria convenient i oportú i possible que jo vingués a veure algunes de les reunions, si pot ser és clar, no sé...que sigui una assemblea, un consell de delegats,..el que sigui si és oportú si no ho és no.”

R.: “ “Bueno” a veure jo ara, per exemple educació infantil a mi em semblaria que no seria productiu en el sentit de que hi ha gent nova i...el sol fet de veure una altra persona...”

P.: “Pot ser una intrusió...”

R.: “Es tancarien..”bueno”... igualment.. no dirien...”

P.: “No en trauríem res...”

R.: “No en trauríem res... no.”

P.: “Jo ho dic perquè...a veure al passar un temps precisament com a mestre de l'escola si se t'acut algun element que pugui que sigui possible que jo vegi...”

R.: “Jo per exemple...”

P.: “...i que em pugui aportar informació, magnífic.. “

R.: “Un dia de teatre d'aquests petits per exemple... d'aquests d'educació infantil que s'impliquen...tots els metres perquè tots hi hem de ser en allà d'una manera o d'una altra hi hem de ser-hi el dia de l'obra perquè un posa música, l'altre grava, l'altre no sé què, l'altre s'està allà al costat dels nens,això dóna una visió... un dia de teatre a l'escola jo penso que...”

(Se sent soroll)

P.: “T'estem utilitzant la teva classe...”(riu)

(Tots riuen i se sent una tercera veu que diu em sembla molt bé, vaig a agafar la carpeta. (riuen)).

R.: “Vale, vale”....”

P.: “Bueno” doncs si això és possible bé...”

R.: “Vull dir que això...”

P.: “O si..tu que ets secretària...hi ha algun tipus de documentació a l'escola... si hi ha algun tipus de documentació a l'escola que pugui il·lustrar més o menys que aquí és treballa...”

R.: “Hi ha un llibre...”

P.: “Per exemple...”

R.: “Això t'ho ensenyem, cap problema...(riu)...l'altre dia vam estar parlant amb l'...nom... no, la ...nom... que havia parlat amb tu i es veu que no tenies referències del llibre...”

P.: “Del 25è aniversari...”

R.: “Del 25è aniversari...”

P.: “L'he vist...”

R.: “...i ara te'n regalaré un...” (riu)

P.: “Molt bé...”

R.: “Doncs “bueno”... aquí també es veu...una mica... és respirar és que jo per a mi també s'ha de respirar.. per saber exactament què passa aquí a l'Alzinar” s'ha de respirar... respirar una assemblea general...”

P.: “...si es pogués respirar...”

R.: “Sí...”(riu)

P.: “Que no fos un element...”

R.: “A veure a l'assemblea general com que hi ha molta gent...”

P.: “Un de més no hi fa...”

R.: “No ni fa res, no deixa, ...el dia del teatre també i s'ha de respirar un teatre de petits i un de grans, jo crec...”

P.: “Això és possible de veure...”

R.: “Sí a veure està a l'abast de qualsevol persona, vull dir que al vespre està obert a tothom surt en el diari, vull dir que no hi ha cap mena de problema i a l'hora aquesta que ho fan per l'escola doncs si són els grans solen fer dues sessions... pels més petits i una l'altre pels grans doncs perquè no hi cabem, però jo t'aconsellaria, des de el meu punt de vista que vinguessis un dia en què només hi hagués una sola sessió. Per exemple els d'educació infantil que fan una sessió per l'escola que vegis com respiren i la tendència que tenen els nens grans cap als petits, és fantàstic...”

Comentari [U593]:
REGISTRES

P.: “I si me pots dir quin dia pot ser això?”

R.: “Això ja ho tenim més endavant, eh? Perquè ja tenim tota la planificació.”

P.: “Quan sigui...això quan sigui...”

R.: “És fantàstic perquè els tenen així...com en cotó...”

P.: “Els cuiden...”

R.: “Els cuiden i “bueno”.. molt bé i després també l'altre, l'altre vessant de dir un teatre d'aquests grans que ho fan per separat, parlen molt, la dinàmica que hi ha diguéssim entre ells mateixos, el treball en equip...perquè no és res més que el treball en equip.”

P.: “Sí, sí...”

R.: “El teatre és una...jo diria que és la peça clau...”

P.: “Sí, sí,... o és un monòleg o és un equip...”

R.: “No, no el treball en equip en tot i es un dels objectius que se'ls hi diu als pares, a veure...quan comencen educació infantil se'ls hi diu aquestes coses,...el teatre... i que no ...evidentment que ells hi juguen i s'ho passen bé... i tal però nosaltres volem aconseguir una sèrie de coses i tan important és el que diu una frase súper llarga com el que obre i encén els llums perquè si deixes els llums apagats no es veuria res i no hi hauria res...”

P.: “Molt bé...”

R.: (riu)

P.: “Perfecte.”

R.: “Doncs molt bé.”

Comentari [U594]:
TEATRE

ENTREVISTA 12.

P.: “La qüestió és aquesta un cop que ...m’han dit, ja sabia jo que m’han dit que aquí es treballa d’una forma que es pot dir treballar en equip, tu també ho consideres això o no?”

R.: “Sí, evidentment que sí, vull dir jo per exemple en l’educació infantil des de que sóc aquí, aquest es el 8è any que sóc en aquí aquesta escola des de que vaig entrar ja es va veure que el treball en equip era fonamental.tanta nivell de coordinació de paral·lels com a nivell d’equips de mestres de cicle, diríem...”

P.: “Ajà...”

R.: “Per tant, jo hi crec molt en el treball d’equip, llavors penso que és la millor manera,no? De treballar...poder organitzar-te, poder tenir uns objectius comuns,i...bé penso que...que et compleix aquest requisit aquesta escola en aquest sentit...”

Comentari [U595]:
CONDICIONANTS TE

P.: “O sigui una primera condició que estàs dient és tenir uns objectius comuns, la gent que treballa en equip?”

R.: “Per a mi això és fonamental...”

P.: “I això aquí es dona en el parvulari perfectament.”

R.: “Sí.”

P.: “Vale”

R.: “Últimament clar, hi ha hagut més canvis en quan a mestres, potser al principi els 3-4 primers anys l’equip de mestres era més tancat amb el sentit de que no hi havia massa mobilitat i els darrers anys, doncs hi han mestres que estan a educació infantil han passat a direcció, hi ha gent nova provisional per un any , per dos, clar potser hi ha hagut més mobilitat amb aquest sentit...i clar....ah...”

P.: “I quan passa això que hi ha gent per a poc temps?”

R.: “Clar, el problema és aquest que quan arribes aquí, és important, doncs que t’acullin i que t’expliquin la dinàmica de l’escola, i llavors és clar quan ve una persona nova jo penso que és clar és molta informació la que se li ha de donar, llavors en el meu cas, la meva companya és nova aquest any i és allò de a mida que vas fent el treball a part dels objectius comuns de principis de curs que evidentment tothom té clars, ah...durant el curs vas introduint tota aquella informació que creus que aquella persona ha de saber per a l’exemple del teatre per exemple,no? Nosaltres aquest any fem teatre, jo no és pas que sigui el meu fort però porto uns anys d’experiència aquí i la poc que sé , doncs, ho transmeto a l’altra persona i...i a veure anar introduint...doncs...”

Comentari [U596]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U597]:
TEATRE

P.: “Què sou, dos P5?”

R.: “Aquest any sí.”

P.: “Feu una obra conjunta...”

R.: “Conjuntament, sí...són vint alumnes a cada aula...i...”

P.: “Feu una obra amb quaranta...”

R.: “Sí, però l’any passat en tenia 26, vull dir que encara hem millorat.”

Comentari [U598]:
TEATRE

(Rialles)

P.: “Molt bé.”

R.: “Vull dir que són moltes coses durant l’any que...que a veure moltes és puntualment quan s’acosta aquella de fer aquella cosa, de fer aquella activitat,...que parles més i que expliques més com funciona...els objectius que ..finals que pretenem...i llavors quan dic que quan entres et donen els objectius inicials de la manera potser de treballar l’escola, una cosa més general,no? I llavors vas especificant més depèn de..de l’activitat que tens prevista doncs o per aquell mes...o per..saps?”

Comentari [U599]:
CONDICIONANTS TE

P.: “O sigui l’acollida és important? Tu quan vas entrar et vas trobar una acollida també...”

R.: “Ah....a mi, em va passar una cosa que vaig entrar sola aquell any. I llavors...”

P.: “Com a única mestra nova.”

R.: “Exactament i llavors és clar a l’entrar, jo ho entenc eh? Perfectament, a l’entrar sol en una escola, potser, es presta més a que entre tots ja t’ho explicarem, però allò que ho vas....és clar “pul-lules” molt...jo venia d’una escola gran també més o menys com....potser no tan gran com aquesta però... ah...i clar arribes aquí i te trobes doncs que tothom sap de què va i tu ho has de preguntar tot...vas perdut,no? I penso que la seguretat és almenys en el meu cas necessito estar segura de les coses per a poder-m’hi sentir bé i....”

P.: ...

R.: “...i realitzada...”

P.: “Tothom una mica, no?”

R.: “Sí, però vull dir que potser hi ha gent que diu: “ ah “bueno!” sobre la marxa ja ho anirem fent”, a mi m’agrada organitzar-me i necessito...i clar, vaig arribar sola, potser va ser aquest el problema i clar potser va costa una mica més adaptar-me,no?...però bé...va ser qüestió del primer any, al segon ja has agafat el rodatge i...”

P.: “O sigui és un curs que ha de fer per adaptació, diguéssim.”

R.: “Sí, jo penso que sí, l'adaptació tant és amb els nens com amb els adults..el que passa que hi haurà anys que és clar haurà entrat una colla de mestres i...potser..guitar..fas pinya,no? És diferent,no? | els problemes que tu et trobes doncs pots compartir-los...”pues”...”

Comentari [U600]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ajà...De l'escola que estaves abans al canviar a aquesta, el canvi va ser molt fort?”

Comentari [U601]:
NECESSITAT TE

R.: No perquè també era una escola de molt de treball, de moltes reunions, ...o sigui vaig passar d'una escola amb un altre que el ritme de treball era ...”

P.: “Bastant semblant...”

Comentari [U602]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R.: “Bastant semblant, vull dir que amb aquest aspecte no, però és clar, a veure cada escola té la seva particularitat i la manera de fer i...”

P.: “Parles molt de ritme de treball...”

R.: “Sí...”

P.: “Per tant, un dels trets diferencials és que aquí es treballa molt, és això?”

R.: “Sí...”

Comentari [U603]:
RITMES

P.: “I això ve degut, és degut al treball conjunt diguéssim?”

R.: “Jo crec que sí, perquè per exemple les hores que no tenim alumnes de 12 a 1 moltes es dediquen gairebé bé totes a reunió, o sigui, cicle, claustre, ...o bé amb la paral·lela doncs poder programar, poder...és que hi han moltes activitats a la vista llavors també has de preveure aquella setmana que tens poques reunions, és clar..t'has de...t'has de programar...eh..les diferents activitats que venen a sobre,no?, d'alguna manera i llavors jo crec que sí que el ritme de treball és alt, almenys a infantil jo penso que sí, a mi em faltarien hores per poder estar a l'aula i fer coses senzilles com, no sé, fer canvis de...clar que ho faig ..però ho faig altres hores doncs que m'he de quedar o que...trobo a faltar doncs poder estar algunes hores a l'aula,no?.. sense alumnes i preparar el material o...això sí, ho trobo una mica a faltar sincerament...”

Comentari [U604]:
CONDICIONANTS TE

P.: “ “Ajà”..o sigui treballar en equip suposa temps, diguéssim?”

R.: “Jo penso que sí, perquè també has d'arribar a acords i la gent doncs ha d'opinar i potser amb una reunió no n'hi ha prou i has de continuar-ho un altre dia...jo penso que sí...”

Comentari [U605]:
CONDICIONANTS TE

P.: “És fàcil arribar a acords?”

R.: “Jo penso que cada vegada és més difícil...”

P.: “Què dius?”

R.: (Rialla) “...sí, no a nivell de que a veure cada cop som més gent...”

P.: “Escolta si alguna cosa vols que no la gravem no la gravem, ...”

R.: “No, no...cap problema...”

P.: “Si en el moment que interessi... güita això...doncs...”

R.: “No, no...és que”

P.: “No la gravem...”

R.: “No és per això pel fet que clar que ets un grup més reduït potser et poses més d'acord més fàcilment que...que...”

P.: “Com més gent hi ha més difícil...”

R.: “Exactament...però bé sempre hi hem arribat a algun acord hagi costat més o menys hi hem arribat...no?”

Comentari [U606]:
CONDICIONANTS TE

P.: “M'acabes de bloquejar la pregunta, no ha passat mai que hàgiu hagut de dir “guaita deixem-ho estar perquè no hi ha...” ”

R.: “No mai no, eh? Pot haver-hi alguna ocasió que hagis dit apartem-ho aquí i ens ho rumiem o en parlem a nivell de cicle i ho tornem a parlar amb claustre i amb l'escola, això sí, però hem arribat, ..a un acord.”

P.: “Ah...estem parlant de l'entrada a l'escola, que es bo que et sentis acompanyada i que t'ajudin a entendre les coses i tot plegat. S'ha donat el cas o es podria donar el cas que algú digui escolta jo aquest ritme no...”

R.: “Es podria donar el cas si...però jo em sembla a veure si...vols formar part de l'equip de mestres...”

P.: “O sigui la pregunta seria fins a quin punt el funcionament de l'escola condiciona a la persona que ve, a que s'ha d'adaptar a treballar d'aquesta manera.”

R.: “Home sí que condiciona, jo penso que sí, perquè a veure, per lo que et dic, al ritme de treball hi has de dedicar unes hores si no les dediques aquestes mancances s'han de notar d'alguna manera ,no?..llavors jo penso que quan entres en una escola que saps que... jo penso que sí que has d'entrar-hi molt mentalitzada...”

Comentari [U607]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ja.”

R.: “Perquè és que sinó a veure no...o te n'apartes o no pots seguir la dinàmica ,no?”

P.: “El que llavors és sorprenent és que sigueu trenta...”

R.: “Trenta dues o trenta tres persones ara...”

P.: “I tothom estigui disposat a posar aquest temps extra que suposa treballar d'aquesta manera, és sorprenent, però no no..si això...”

R.: “Sí, home suposo que apart de la gent, la gent que és definitiu aquí, que ha demanat plaça a aquí, suposo que també sap la manera que es treballa, vull dir que a l'hora tu de demanar la teva designació també saps...”

P.: “Saps a què jugues...”

R.: “Exactament, no? Quines condicions t’hi trobaràs i jo crec que sí...no?”

P.: “Ajà”...

R.: “És diferent de que tu vinguis provisional d’un any o...mira t’hi adaptés més o menys fas més o menys i...però vull dir que ja forma part de la teva opció personal de dir he triat aquí però sé que, ...”

P.: “...es treballa en equip a nivell de cicle, queda molt clar això... concretament una mica més, si faig preguntes que no puguis contestar no les contestes. Com és una reunió de cicle?”

R.: “Com és? Amb el sentit de?”

P.: “Com funciona? O sigui, us reuniu i què passa?”

R.: “ “Bueno” doncs la coordinadora, sempre hi ha uns temps que o bé hi ha hagut una reunió prèvia de coordinadors que hi ha una informació que passa primer pel cicle, se’ns informa del que s’ha dit en aquella reunió, a vegades hi ha coses a decidir primer a nivell de cicle per a llavors fer una aposta comú amb el claustre...”

P.: “Ajà”...

R.: “I llavors coses molt puntuals com..per exemple hi ha una sortida, parlem una mica tema d’organització,..vull dir que a vegades es fa revisió doncs de documents a nivell de cicle per “lo” que dic per després portar-los a claustre , clar vull dir és..depèn..és una mica variat, no?”

P.: “Ajà”...

R.: “Depenent una mica doncs del que en aquell moment...”

P.: “Temes més diem del contingut curricular també passen pel cicle,...o sigui no ho sé...per exemple...la lectoescriptura, parlem de ...no ho sé...o metodologies d’aules determinades...”

R.: “Sí, però menys.”

P.: “O és més a nivell de...”

R.: “...menys intentem fer a vegades intercycles, entre un cicle inicial i educació infantil...”

P.: “Ajà”

R.: “Per intentar..no sé a veure per exemple el tema de racons, ...el tema...per poder potser continuar...el que passa és que faltaria,no? Perquè a vegades dius, si jo treballa així però.. l’altre cicle te falta saber una mica d’informació, com es treballa això, ...més que res per acostar posicions,no?... i ara en tenim preparada per exemple un intercycle ara el mes de febrer...però es clar això passa molt de tant en tant...per exemple és un durant el curs...és molt puntual,no?”

P.: “I es convoca sempre per a tractar un tema específic diguéssim.”

Comentari [U608]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U609]:
MÈTODE

Comentari [U610]:
TE CLAUSTR

Comentari [U611]:
TE COORDINADORS

Comentari [U612]:
TE AL CICLE

R.: "Sí, aquest és exclusivament intercycle per parlar doncs, sí, sí, temes concrets..."

Comentari [U613]:
TE AL CICLE

P.: "Llavors, a part de nivell de cycle i de paral·lels hi ha altres àmbits de l'escola en què es treballa en equip, que suposa reunir-se, ...que suposa posar-se d'acord tot plegat o...bàsicament és treball de cycle?"

R.: "Cycle, claustre també Déu n'hi do lo que es..."

Comentari [U614]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Claustre és un vegada... tres setmanes, no?"

R.: "Sol ser cada tres setmanes, sol ser cada tres setmanes i...després el que et deia, home en el teatre..quan preparem el teatre que és ara..en aquests moments i estem, clar també hi intervé molta gent, no? Intervé la mestra de plàstica que ens ajuda amb els decorats, intervé l'assessor de teatre, nosaltres dues com a tutores, la mestra de suport, llavors, clar, a veure, és un treball bàsicament sí, de cycle, però clar aquests mestres que et dic també son d'altres cycles i que també..."

Comentari [U615]:
RITMES

P.: "Intervenem."

R.: "Hi col·laboren...o si demanem, necessitem alguna música doncs també la...la mestra de música també ens dona un cop de mà de dir guaita jo tinc aquesta ja us ...vull dir que sí, que hi ha col·laboració amb treballs concrets que es fan durant l'any, no?"

Comentari [U616]:
EXTENSIÓ TE

P.: "I amb qualsevol d'aquests...d'aquests nuclis de treball en equip diguessin cycles, sigui projecte de teatre, sigui el que sigui, sempre hi ha algú que tira endavant? Hi ha un responsable? Hi ha un dinamitzador? Hi ha un líder del equip?"

R.: "Sol haver una, una, una... persona que coordini això, en el cas de cycle..."

P.: "Cycle està clar que és ... però...per exemple amb això del teatre que ara fareu l'obra si us reuniu vosaltres dues les tutores..."

R.: "Sí, bàsicament som nosaltres qui portem el pes de.. de l'obra per exemple, no?"

Comentari [U617]:
LIDER

P.: "Ja ..."

R.: "El que passa que llavors "lo" que demanem és aquest assessorament, no? Però clar el pes fonamental i pensa en tot "lo" que has de tenir si bàsicament nosaltres dues això sí..."

Comentari [U618]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: "Ja..."

R.: "I ara m'ha sortit el tema de teatre perquè pot ser és "lo" que tinc més recent...ara per ara perquè hem començat, però vull dir clar potser hi haurien altres temes que, altres aspectes que també..."

P.: "Que també..."

R.: “No ho sé...”

P.: “A les comissions que hi ha l’escola hi participa també parvulari o no? Infantil...”

R.: “Sí, és voluntari, eh? És completament voluntari i llavors intentem cada any...doncs..sí, participar amb alguna comissió,no, doncs?”

Comentari [U619]:
COMISSIONS

P.: “I els nens també o...”

R.: “Els nens?”

P.: “Sí...”

R.: “Els nens d’educació infantil no hi participen...eh? només són alumnes de primària que sí que hi formen part d’aquestes comissions...”

Comentari [U620]:
TE NENS

P.: “I el teatre ah..... és només P5 tinc entès,no?”

R.: “Sí, ara a partir d’aquest any vam arribar a un acord que els 2 anys següents es faria a final de cicle, a final d’educació infantil, a final de cicle inicial, de mitjà i de grau superior,...No, superior, perdona ..fan tots els cursos...”

P.: “Ja ...”

R.: “Però més que res perquè el nombre d’alumnes...és...són molts nens...”

P.: “Hi hauria masses obres diguéssim...”

R.: “Moltes obres...un teatre es tocava amb l’altre, no hi havia temps de..de..de..dels assajos, del teatre...vull dir...és clar s’ha tingut una mica en compte això i...fins que el nombre de nens si és que s’aconsegueix algun dia.”

Comentari [U621]:
TEATRE

P.: “Que baixi...”

R.: “No disminueixi...”

P.: “Home, si fan una escola nova haurà de disminuir per força suposo, no?”

R.: “Teòricament sí...”

P.: “Teòricament?”

R.: “Depèn com...”

P.: “...si estan...”(Rialla)

R.: “...si el poble creix gaire com....”

P.: “Baixarà i tornarà a pujar,no?”

R.: “Pot ser que trobem,no? un puja i baixa...”

P.: “ “Bueno”, amb tot això estem donant per descomptat, em sembla a mi que...o no, potser no, eh? una pregunta que podria ser la primera: És millor el treball en equip o el treball individual? Dels mestres.”

R.: “En equip, en equip totalment...”

P.: “Per què?”

R.: “Home perquè la pluja d’idees que hi pot haver entre diferents persones jo penso que és molt més enriquidor que el que tu puguis aportar per més que tu

puguis dominar un tema...jo penso que clar hi poden haver experiències diferents, gent que no sé, a l'hora de fer una cosa ha funcionat això...güita..provem això...no sé jo penso que enriquir d'entrada, ara!..a veure més temps també si tu fas el treball individual potser ho enllesteixes més ràpid perquè clar, és la teva opinió, la teva manera de.., en canvi en equip pot costar més, no? De trobar una manera comú de lligar tot això, ...”

Comentari [U622]:
TE-TI

P.: “I la inversió del temps és un preu que val la pena de pagar per...”

R.: “Sí, normalment, ...”

P.: “O sigui, satisfà més el treball en equip que l'individual a n'el mestre.”

R.: “Jo crec que sí, tot i que l'individual també penso que és el molt important, eh? Perquè el fet de estar amb tu, amb els teus nens, la teva classe, “poder” no sé...una activitat que en aquell moment a tu et vingui de gust..doncs...aplicar-la també penso que...”

Comentari [U623]:
TE-TI

P.: “Sense haver de discutir amb ningú diguéssim.”

R.: “Sí, a vegades dius: “ va vinga!” ”

P.: “Ara farem això!”

R.: “Provaré això, no? A veure... depèn de..a vegades no sé..improvisar també va bé, no? Depèn de com vegis que ha anat el funcionament de la classe doncs guaita ara provaré... Normalment ens ho coordinem bastant tot, eh? Vull dir que...o sigui..per exemple jo he fet una activitat que m'ha anat bé sí que sempre ho comentem amb la companya, vull dir...: Mira he provat de fer això avui, t'ho volia dir m'ha funcionat bé, eh? O guaita, aquesta manera no cal que la provis perquè o si la vols provar, però..té aquest inconvenient, ...vull dir que això penso que és molt positiu...que...”

Comentari [U624]:
TE-TI

P.: “Molt bé, en alguna de les escoles que ...has...anteriorment no es treballava en equip i era bàsicament individual o no tens aquesta experiència?”

R.: “Ah... a veure, individual, individual,no, però es clar, també he estat en moltes escoles que era una trobada de claustre quan calia i de cicle i que tothom anava una mica més per lliure, això sí, però...”

Comentari [U625]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “I agafant una d'aquestes escoles, qualsevol, que hagi conegut, perquè hi has treballat diguéssim i comparant-ho ara amb ...//oc...?”

R.: “Home, no té punt de comparació...”

P.: “...les diferències quines són? O sigui, hi ha més reunions i més temps, ...això es una diferència clara...”

R.: “Sí, però el treball home jo crec que en la classe dóna un rendiment que...”

P.: “Sí?”

R.: “Jo penso que sí, que és molt important...no? Home sí perquè no ho sé,no?...fins i tot..no ho sé, ...amb normes,no? amb normes d'escola...amb normes...si tot un equip està d'acord amb intentarem respectar això d'alguna manera, jo penso que “hasta” pels alumnes és bàsic que hi hagi una línia a seguir i que hi hagi...jo em sembla que sí. I si hi és tot i que et comporti molt més sacrifici més hores, més lo que vulguis però **penso que sí que val la pena, home, i tant...!** I fins i tot penso que l'escola rural que també hi he estat i que...que potser és clar tens molts grups, tens molts cursos tu sol, també és important **compartir encara que no sigui a nivell d'aprenentatges perquè potser tothom s'organitza més però penso que sí...!**”

Comentari [U626]:
VALOR TE

R.: “Els nens, els pares ho noten això o no? O sigui a veure es treballa en equip a l'escola, porta una feina important..aquesta feina ja satisfà en els mestres, això es veu o no es veu?”

R.: “Jo crec que ho han de veure, eh?”

P.: “Sí?”

R.: “Diria que sí. Passa que és clar a vegades...”

P.: “O sigui un pare d'alumne de ...//oc... i un pare d'alumne d'una escola on no es treballa d'aquesta manera tenen una percepció diferent de l'escola. Creus?”

R.: “Home, jo diria que sí.”

P.: “Sí?”

R.: “A través del seu fill, del seu propi fill, a veure jo crec que sí que ho ha de notar...clar te parlo des de l'altra banda...”

P.: “No, no és clar..això ja és suposar...”

R.: “És clar és una suposició...”

P.: “Perquè és clar no tens cap...”

R.: “**Jo diria que sí, eh? No ho sé, amb les entrevistes que podries fer amb ells sí que ho notes,no, que? que sap de què va la cosa i que...jo diria que sí.**”

Comentari [U627]:
TE NENS

P.: “Molt bé, “bueno”, “casi”, “casi” que hem repassat tots els temes que..que havíem de repassar, no sé si és que hi ha alguna cosa més que se t'acut que pugui ajudar a recollir informació de com esteu treballant. Hem parlat dels cicles, del teatre,...”

R.: “Hem parlat de gairebé tot.” (Rialla)

P.: “Sí, dels pares, dels nens, ...del claustre...”

R.: “Però “bueno”, una altra cosa que amb l'escola nova,no? que intentem que s'ha començat...”

P.: “S'ha començat amb ..amb parvularis...”

R.: “Amb educació infantil, doncs, sí que intentem..són poques les activitats que hem fet conjuntament, però de poder...compartir una mica, no?”

P.: “Per què la gent que hi ha anat són mestres que ja eren aquí?”

R.: “Sí,..sí...”

P.: “Val.”

R.: “Sí, del nostre cicle,i a més a més... i a més a més alumnes d'aquestes aules, de P-5 que també han passat allà...vull dir que clar hi ha molt de nexa encara,no? I clar “lo” que vam dir, deixar-ho perdre també sap greu,no? Passa que de moment només s'ha fet coses a nivell de sortida, no? Per exemple tenim programat pel dijous gras doncs trobar-nos plegats, ..compartir la tarda, varem anar al teatre plegats, han estat activitats de fora, sí que ells ens van venir a visitar aquí, nosaltres vam anar allà,...han estat no a nivell ja tant de...”lo” que és d'aprenentatges ni a nivell curricular però sí de relació social...una mica no?”

P.: “O sigui sou dos cicles molt diferents però molts coneguts diguéssim...”

R.: “Sí, sí, és això...”

P.: “Teniu una relació...”

R.: “Clar eren mestre que havien treballat en aquí, que ..el tarannà i la manera de fer també...”

P.: “Clar és de suposar que la nova escola sigui una mena de...de rèplica de l'escola de la ..., no?”

R.: “Podria ser, podria ser...clar també depèn una mica això, del grup de gent que ho formin, no?”

P.: “Que s'hi vagin afegint, no?”

R.: “Sí.”

P.: “Perquè seran bàsicament gent nova, és clar.”

R.: “Se suposa, i la gent d'aquí que passi en allà...i...”

P.: “No, no perfecte escolta.”

R.: “Sí? Ja està?”

P.: “Si, ja està.” (Rialla).

R.: “Molt bé.”

ENTREVISTA 13.

P.: “Per tant, la primera pregunta que surt obligada és: tu consideres que es treballa en equip en aquí?”

R.: “Sí, sí, sí. Home en general, sempre hi ha algú que potser no, costa més d'integrar-se...”

P.: “Sí.”

R.: “De que... de cobrir el projecte i tal en el que estan, però en general sí, jo crec que sí. Almenys ho intentem, també i “bueno” jo ara fa... és el cinquè any que estic aquí, eh? Tampoc fa tant. Però que si...”

P.: “De tots els interins que he vist, tu ets la més recent.”

R.: “Potser sí...”

P.: “ “Bueno”, molt bé, perfecte, si has aconseguit fer pinya amb ells trobo que també és un paper interessant.”

R.: “Clar, mm, també, clar, hi ha una cosa, jo des de que he vingut doncs estic amb mitja reducció de jornada, que també a vegades impedeix una mica el treball aquest més en equip, però vaja que, estic als matins (...) l'hora és exclusiva i això que és quan ens trobem més o menys tots els mestres, doncs, sí que hi sóc, eh?, ho dic perquè també canvia una mica...”

Comentari [U628]:
CONDICIONANTS TE

P.: “La implicació és més dura, no?”

R.: “La implicació, que a vegades vols i no pots, hi ha coses que això, que no.”

P.: “Però en general tothom participa en els treballs.”

R.: “Sí, sí.”

P.: “No hi ha, aquell tipus de persona que dius, el jardí trobo jo que no...”

R.: “A veure, sempre també es dona una mica de marge de temps, també això quan arribes dius jo m'estimo més adaptar-me i passar un curs per veure com funciona i què fem, com ho feu les coses i després ja... me poso, doncs en una comissió o ja t'impliques més en algun projecte, no? Però d'entrada... vull dir que tampoc s'obliga a ningú a fer res que no vulgui però que això, que en general doncs tothom s'acaba implicant.”

Comentari [U629]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Perquè ara treies aquest tema que trobo molt interessant: l'arribar. El fet d'arribar en una escola que té projectes engegats...”

R.: “Sí.”

P.: “I que té aquesta figura dinàmica com és l'escola de ...//oc.... Com et sents quan arribes en una escola aixís?”

R.: “Bueno, també és una mica... suposo que és diferent depèn d'on vinguis, de com hagi estat.”

P.: "Clar."

R.: "Saps? A mi... doncs ho vaig trobar un canvi molt brusc, la veritat, perquè venia d'una escola, això, molt individualista que no es feia pràcticament res en equip, llavors clar aquí té ve... té venen moltes coses perquè això... no? Que si comissions i... t'atabales una mica d'entrada, no?"

Comentari [U630]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Sí, sí..."

R.: "Quan... jo què sé... allà tothom marxava a la una en punt, aquí veus que ningú té presa per marxar, que tothom "pues" fa la feina a consciència, no?, i allà es miraven..."

Comentari [U631]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: "Els minuts."

R.: "Allà on estava jo es miraven els minuts, i a la una en punt s'aixecaven d'alguna reunió i estava o no estava hi havia gent, eh?, no tothom tampoc. Però vull dir que per mi sí que va ser un canvi, que ho vaig trobar i... però "bueno", que m'estimo més això, eh?, que no pas "lo" altre, perquè clar et trobes, doncs això, la gent amb ganes i aixís es fan molt més bé les coses i estàs més a gust encara que hakis de treballar més, no?"

Comentari [U632]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "O sigui, que has de treballar, o sigui suposa més hores?"

R.: "Sí."

P.: "El treballar en equip suposa més temps."

R.: "Sí, sí, sí. Jo crec que sí."

Comentari [U633]:
RITMES

P.: "Però compensa."

R.: "Si vas a la teva, "pues" ho acabes aquí o ho acabes a casa... o "lo" que d'això... però després, jo crec que sí, que a nivell de satisfacció i de resultat, doncs jo estic més a gust aquí, sí."

Comentari [U634]:
VALOR TE

P.: "A l'escola que estaves abans era més gran que aquesta, potser?"

R.: "No."

Comentari [U635]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "No?"

R.: "No, no, no."

P.: "O sigui, no és una cosa que vingui determinada pel volum de l'escola."

R.: "No, no."

Comentari [U636]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: "Aquesta és una pregunta interessant que haig de fer..."

R.: "Mmm..."

P.: "Com és que s'arriba a treballar d'aquesta manera en una escola... tu t'ho has trobat ja així..."

R.: "Sí, jo... clar, ja m'ho vaig trobar aquí, sí, sí."

P.: "La integració et va costar molt, o no?"

R.: "Ah... Sí... però ja te dic també..."

P.: "O sigui, has dit que t'atabalaves una mica al començament."

R.: "Sí, però ja te dic també pel fet de no ser-hi tot el dia suposo, també, eh?"

P.: "Perquè ja vas començar amb reducció?"

R.: "Sí, perquè "bueno", ja vaig arribar i estava embarassada i llavors vaig tenir la nena durant el curs diguéssim i..."

Comentari [U637]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: "Ajá."

R.: "Allò que no hi vaig ser en tot el curs, vull dir que aquell curs sí que va ser una mica especial diguéssim."

P.: "Clar, clar."

R.: "Però després ja no, després ja... el següent curs ja..."

P.: "Tu tens parvulari, no?"

R.: "Sí, estic a infantil. Ara aquest any faig reforç, no tinc una tutoria."

P.: "Ajá."

R.: "Que també va més bé per... de cara als nens, si no hi ets tot el dia, no?"

P.: "Mmm..."

R.: "I "lo" que passa és que sóc coordinadora de cicle."

P.: "O sigui, siguent reforç, ets coordinadora de cicle."

R.: "Sí, sí..."

P.: "És una forma molt..."

R.: "Sí, clar, al no tenir tutoria doncs i també ja fer... "bueno" uns quants anys, no gaires... però que hi sóc, perquè ens està passant que se'ns estan incorporant... clar, en els darrers anys "pues" l'equip ha variat bastant..."

P.: "D'infantil?"

R.: "Sí. I com que hi ha dues persones de direcció d'infantil, doncs clar, quedàvem gairebé totes molt noves, no? I llavors dins d'aquestes jo era "casi" l'altra que..."

P.: "Ja..."

R.: "L'altra que també fa com jo que hi és, doncs també ja ho va ser l'any passat i llavors aquest any ho he estat jo."

P.: "Per variar una mica..."

R.: "Sí, això, anem canviant."

P.: "I el treball aquest en equip se centra bàsicament en els projectes o també és a nivell més escolar, de cicles o..."

R.: "Sí. Home a nivell de cicles també, mmm..."

P.: "Per fer-me una idea, a veure, feu reunió de cicle tinc entès cada setmana, no?"

R.: "Sí."

Comentari [U638]:
RITMES

P.: “Una reunió de cicle com és?”

R.: “Home, sempre hi han punts a tractar i llavors, doncs, per parlar, de... jo què sé... “lo” que toqui en aquell moment, o organitzar una festa, ara “pues” organitzarem una mica el carnaval, llavors ahir vam fer la diada de la pau... no, abans d’ahir. Llavors sempre hi ha alguna cosa que has de parlar.”

Comentari [U639]:
TE AL CICLE

P.: “Ja.”

R.: “A part de lo més oficial diguéssim o coses que...”

P.: “Ajá.”

R.: “Moltes informacions també hi ha... que si cursos... has d’anar passant, transmeten una mica la informació. Llavors també una mica el dia a dia de les classes, no?, llavors, comentar una mica què es fa...”

Comentari [U640]:
TE AL CICLE

P.: “Mmm...”

R.: “Com va cada curs... Llavors es fa més específic també a les reunions d’avaluació que també l’hem fet ara fa un parell de setmanes, i vam dedicar el cicle a parlar només de nens concrets, de cada curs...”

Comentari [U641]:
TE AL CICLE

P.: “Perquè a infantil cada mestre té un grup diguéssim?”

R.: “Sí.”

P.: “I llavors el fet de parlar d’un nen determinat... com?”

R.: “Home, com que ens veiem en el pati i així, saps?”

P.: “Ajá.”

R.: “Hi ha moments que compartim, estones...”

P.: “Ja.”

R.: “Llavors va bé coneixe’ls una mica a tots, encara que no el tinguis, doncs saber de qui estan parlant, no?”

P.: “Hi ha un nen que...”

R.: “Doncs considerem...”

P.: “Que té un problema, doncs encara que no sigui teu...”

R.: “Sí, escoltes i... Sí, sí...”

P.: “Està bé.”

R.: “Això ho hem fet ara... no sé... amb els mestres de P3, tampoc els coneixem gaire però... no sé, a vegades ha hagut d’anar al metge... sempre hi ha algun moment que has d’entrar en aquella classe, potser, no?”

P.: “Sí.”

R.: “Llavors va bé, “goita” a aquí “pues” hi ha un nen doncs que li costa, no sé... que és molt mogut, molt... que crida l’atenció de no sé quina manera... vull dir, o un nen amb problemes concrets físics o “lo” què sigui, no?”

P.: “Mmm... Sí, sí.”

R.: “Llavors sempre... tens una referència, eh?”

P.: “Sí, sí.”

R.: “I sempre compartim doncs això, la informació.”

P.: “Més que res cada trimestre, no?”

R.: “Sí, “bueno”, a infantil tots. Es fa dues vegades, es fa ara al gener i a final de curs, no anem ben bé per trimestre, es fa... doncs això. Igual que els informes que en fem dos.”

Comentari [U642]:
RITMES

P.: “Sí.”

R.: “Que són ara aquesta setmana, mira demà els donen als d’infantil i llavors... doncs al juny.”

P.: “A final de curs.”

R.: “Sí.”

P.: “Llavors no repasseu nen per nen sinó els casos més...”

R.: “Sí...”

P.: “Aquells que mereixen atenció diguem.”

R.: “Sí, aquells que a vegades al gener si es fa una mica a nivell de grup, i llavors els nens que creus tu que han de saber els altres, que tenen dificultats o així...”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “I llavors a final de curs no, es parla una mica de cada nen.”

P.: “I llavors la relació entre un cicle i un altre? Per exemple entre infantil i cicle inicial.”

R.: “Mmm...”

P.: “O amb la resta de cicles diguéssim...”

R.: “Sí.”

P.: “Està més o menys articulada, o com funciona?”

R.: “No se’n fan tant diguéssim.”

Comentari [U643]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Ja.”

R.: “No sé, ara l’altre dia ens vam trobar però era el primer cop...”

P.: “Llavors són reunions de coordinadors, no?, que es fan.”

R.: “Sí. Això sí. Sí, sí, sí. Normalment cada setmana és només, ah, reunió de cicle, el cicle i prou i llavors cada 15 dies o tres setmanes abans del claustre fem reunió de coordinació.”

Comentari [U644]:
RITMES

P.: “Sí.”

Comentari [U645]:
TE COORDINADORS

R.: “Ja ens ho diuen... ens ve una mica pautada, eh?, des de l’equip directiu.”

P.: “Mmm.”

R.: “Goita” hauríeu de parlar d'això, ara fa poc que hem aprovat el reglament de règim intern.”

P.: “Clar.”

R.: “L'hem estat debatent “pues” moltes... vull dir, de coordinadores a cicle, de cicle tornar-ho, llavors al claustre ho vam acabar aprovant. Tornant a parlar dels punts que hi havia més... conflicte o que havíem de consensuar en el text i tal...”

Comentari [U646]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Però...”

P.: “Aquest procés tant de tornar d'una reunió de coordinadors a cicle...”

R.: “Sí...”

P.: “De cicle i coordinadors a claustre... No es fa farragós al final?”

R.: “Sí, a vegades...”

P.: “No ho sé... és una pregunta, eh?, perquè se m'acut que...”

R.: “Sí, però clar, val més no... “bueno”, almenys que n'hàgim parlat i n'estem convençuts tots, no?”

P.: “Vale”.

R.: “Clar, perquè a vegades tens la postura només del teu cicle i llavors vas a coordinadores i un altre cicle diu una altra cosa i dius ostres és veritat no...”

P.: “No s'hi havia caigut.”

Comentari [U647]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Veus, nosaltres no ho havíem pensat d'aquesta manera o... Clar, canvia a vegades, no?, el punt de vista dels nens de... quan tens en compte els nens de cinquè i sisè o els d'infantil.”

P.: “Clar.”

R.: “Llavors és veritat, “pues” teniu raó, no? Ho tornes a dir, en parlem, ah... “pues” sí o doncs no, no hi estem d'acord, no?, i “bueno”... és una mica això, posar-ho sobre la taula.”

P.: “Mmm...”

R.: “I al final normalment s'arriba a un consens.”

P.: “Ja.”

R.: “Normalment no hem d'arribar allò de no, no, no, que ningú baixi, eh?”

P.: “És un procés que deu ser més lent però que a canvi satisfà.”

R.: “Sí, però que al final sí... “bueno”, amb barracons encara cal trobar...”

Comentari [U648]:
VALOR TE

P.: “Grans temes d'aquests, per exemple el document de règim intern durant el curs quants més o menys passen...”

R.: “No, perquè ara mateix tampoc és gaire...”

P.: “Esporàdic.”

R.: “Sí, perquè un dia això...no sé, amb els protocols ara hem d'aprovar també el de... en cas d'accident què fer, d'absentisme... “bueno”, ens ho hem mirat i hem passat una mica una guia i llavors si estàvem d'acord o coses d'aquestes... però no n'hi ha gaire... però ens ve sempre una mica pautat, eh?”

P.: “Des de l'equip de direcció?”

R.: “Sí. Llavors nosaltres hi diguem el que pensem.”

Comentari [U649]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Clar.”

R.: “O si cal afegir o treure... o això no és necessari o... ens hi falta això... no sé, coses... funcions de l'EAP, no sé... vàries...”

P.: “Sí, sí, sí. Així globalment, amb algunes escoles passa, ah... l'equip d'infantil, mmm... considereu que està ben integrat a l'escola, no és una cosa separada d'infantil a primària.”

R.: “Nnn... no.”

P.: “Sinó que és...”

R.: “No, a veure, encara que no hi hagin, no hi tinguem gaire a dir o així, bueno que no ens ha... d'això tant, però sempre...”

P.: “Hi ha relació.”

R.: “Els temes sempre ens els donen a consensuar.”

P.: “Perquè llavors el...”

R.: “Sempre intentem col·laborar.”

P.: “De cara als projectes.”

R.: “Mmm.”

P.: “També hi ha participació d'infantil?”

R.: “Sí. Els projectes vols dir d'escola?”

P.: “Sí. Com ara no sé... el teatre.”

R.: “Sí, i tant.”

P.: “També hi ha un moment que infantil fa representació de teatre.”

Comentari [U650]:
TEATRE

R.: “Sí, sí, sí. A veure, fins ara cada curs, lo què passa és que ara hi ha... no sé si t'ho han comentat que pel número de nens i tal...”

P.: “Ja.”

R.: “Ho hem limitat i ho fan a P5. L'any passat encara ho van fer a P4.”

P.: “Ja...”

R.: “Aquest curs només P5, és que no dona el calendari.”

P.: “Clar.”

R.: “No hi ha prou temps per assajar allà al teatre i llavors ara aquest any es fa a P5. Aviam... aquí també hi ha opinions de tot, no?, hi ha gent que fa molts anys que és aquí, que els hi ha sabut molt greu haver de deixar-ho, bueno, també s'ha

Comentari [U651]:
TEATRE

quedat que és una situació d'ara, d'uns anys, no?. A "lo" millor quan torni a ser d'una línia tots els cursos poden tornar a fer-ho. Hi ha altra gent doncs que... que els hi ha anat bé, no? (Rialla) Els hi dones un descans no haver de fer cada any, perquè està molt bé el projecte aquest i els nens s'ho passen bé i és molt ric... però ahora, també és esgotador."

Comentari [U652]:
TEATRE

P.: "Perquè suposo que la preparació i..."

R.: "Clar."

P.: "Els decorats i..."

R.: "Sí, sí. És deixar una mica de banda la rutina allò pautat i marcat, i tot "lo" que implica de... una mica d'esvalot de la classe, no? I ho tens molt menys controlat, no?"

P.: "Perquè..."

R.: "Llavors canvies la dinàmica totalment, el temps que assagen, perquè ara te marxa un grup a assajar, ara te quedes amb uns quants, ara han de fer disfresses... són moltes coses i és... és un ritme molt més frenètic, diguéssim." (Riure)

P.: "Ja..."

R.: "Llavors, va molt bé però això te cansa, no? Hi ha gent que quan han començat fa poc, doncs a vegades hi ha algú que diu ostres jo, la veritat m'estimaria més no fer-ne, el que ho diu. Però bueno, aquest projecte d'escola i així es fa."

P.: "Es fa."

R.: "Es fa si te toca, no? Però, vaja en general..."

P.: "És un sobreesforç, diguéssim?"

R.: "És un sobreesforç, sí, sí. Perquè ja tens ajuda però clar el tutor sempre és el que porta el pes, diguéssim, gros."

P.: "Perquè llavors què suposa això? La preparació d'una obra?"

R.: "Home, a veure, amb els nens seria potser un mes però tu t'ho has de pensar abans, ha de buscar l'obra, l'has de... els diàlegs clar, no hi ha mai, un conte o així per tants de nens, saps?"

Comentari [U653]:
TEATRE

P.: "Que sigui perfecte, no?"

R.: "I que més o menys tots diguin... mmm..."

P.: "Alguna cosa."

R.: "Un parell de frases... vull dir, personatges n'hi han d'haver bueno..."

P.: "La tira."

R.: "La tira i mitja, sí."

(Riures)

R.: “Sí, sí, sí...”

P.: “Bueno”.

R.: “Vull dir que sí, és una feina, llavors és un parell de mesos ben bons, eh?”

P.: “I durant... o sigui, quan ho treballes amb els nens...”

R.: “Llavors...”

P.: “Això passa per sobre de...”

R.: “Assages a la classe allò... els diàlegs. Llavors ja... quan pots vas al teatre, perquè sempre hi han uns altres que estan assajant pràcticament.”

Comentari [U654]:
TEATRE

P.: “Ajá.”

R.: “I que els hi toca fer al següent cop, no? Sí, sí...”

P.: “I el tema de les assemblees també té...”

R.: “A P5 es fan.”

P.: “P5 es fa.”

R.: “Sí, jo l'any passat, sí, només a P5, a veure, “lo” que es diu assemblea, assemblea...”

Comentari [U655]:
TE NENS

P.: “Ja...”

R.: “Si a P4 surt alguna cosa...”

P.: “Se'n parla.”

R.: “Si està bé a P4 també se'n parla, però allò... fent allò...”

P.: “Estructurant-ho.”

R.: “Amb ordre del dia, ara anem a fer una assemblea, de què voleu parlar o caldria que... a vegades ho dirigeixes una mica més, no?”

Comentari [U656]:
TE NENS

P.: “Mmm.”

R.: “Si aquella setmana ha passat alguna cosa, doncs què us ha sembla aniria bé que parléssim d'això, i els nens bueno, sempre més o menys hi estan d'acord...” (Riure)

Comentari [U657]:
TE NENS

P.: “Sí, és clar... A aquesta edat és fàcil...”

R.: “Se'ls pot moldejar i els convences, no? Però això sí.. allò fer una assemblea com cal doncs...”

P.: “Cada quan es fa?”

R.: “Ah... 15 dies...”

P.: “Ah, sí?”

R.: “A vegades menys, eh, depèn de l'època, ara per exemple, ara començaran elles a P5, jo amb això també hi estic, faig bàsicament el reforç a P5, i la preparen i llavors han d'actuar i ara doncs ja els hi han explicat l'obra, ara han de triar personatges... Vull dir a partir d'ara potser ja no se'n faran, no?” (Breu rialla)

Comentari [U658]:
TE NENS

P.: “Ja.”

R.: “Fins que acabi. Però sinó, sí. Mmm...”

P.: “Està bé.”

R.: “No, i a P5 sempre hi han conflictes... a vegades has de fer allò una assemblea improvisada.”

P.: “Les assemblees les pot portar el mestre, el tutor diguéssim?”

R.: “Sí.”

P.: “I... els temes són els que surten a la classe.”

R.: “Sí, si no hi ha hagut alguna cosa concreta que tu vegis que bueno, hauríem de parlar d'això, doncs els hi preguntes una mica, què us ha sembla? Què podem parlar? I sempre... surten moltes coses.”

Comentari [U659]:
TE NENS

P.: “Però així com d'equip directiu a nivell de reunions de cicle doncs us demana que parreu d'un tema concret.”

R.: “Sí. Mmm...”

P.: “No hi ha una demanda general de... a les assemblees parlarem tal tema. Això no, no passa, cada assemblea porta el seu ritme i els seus temes.”

R.: “Sí, sí.”

P.: “Llavors hi ha assemblea general que és menys sovint, no?”

R.: “Sí, l'assemblea general, a veure els d'infantil hi solen anar allò... poc, eh?, perquè se'ls hi fa una mica feixuc, allà tant parlar ells no...”

P.: “No ho poden seguir.”

R.: “No es concentren, no. Llavors nosaltres en vam fer una a nivell de cicle, educació infantil.”

Comentari [U660]:
TE NENS

P.: “Molt bé.”

R.: “El primer trimestre, allò per presentant-se una mica, els mestres nous, nens nous que comencen... sempre es dona la benvinguda a tots els de P3 i si s'ha incorporat algú a P4 el presentem, mira aquest nen ha vingut aquest any, d'aquesta escola i es diu... això, sempre que hi ha un nen nou es fa, i mestres també.”

Comentari [U661]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Molt bé.”

R.: “Llavors ens trobem, cantem una cançó tots plegats, passem una estona i ja està... tornem a la classe. I llavors quan es fa algun projecte... llavors sí que sí els hi pots explicar alguna cosa als altres, ens trobem... però aquestes ja no tant, eh?, allò una al principi de curs i una al final és “lo” que ens hem, diguéssim marcat per fer.”

Comentari [U662]:
RITMES

P.: “Proposat, sí, sí, sí...”

R.: “A infantil, eh?”

P.: “Això és només del cicle infantil.”

R.: “Del cicle infantil i prou.”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Llavors la general a vegades hi han anat només els de P5.”

P.: “Clar.”

R.: “I tampoc tota l'estona, eh?, allò una estona...”

P.: “Per veure-ho ells...”

R.: “Per veure-ho, sí.”

P.: “I fer-se una idea de què és.”

R.: “Sí, ara. Sí, sobretot la de final de curs perquè quan acaben P5 ja al següent any a primer, ja hi participen sempre, no?, perquè vegin una mica com va.”

Comentari [U663]:
TE NENS

P.: “Sí, sí... Perquè d'assemblea general cada quan se'n fa?”

R.: “Els de primària en fan cada trimestre.”

Comentari [U664]:
RITMES

P.: “Cada trimestre.”

R.: “Sí, sí.”

P.: “Llavors, una qüestió més general diguéssim, o sigui treballeu a nivell de cicles, ja ho hem comentat, per projectes, l'escola en general està molt unida al treball per col·laboració.”

R.: “Mmm...”

P.: “Llavors tot aquest treball que... en equip. Suposa més temps en el mestre.”

R.: “Mmm...”

P.: “Però compensa. Però llavors aquest treball, mmm... hi ha d'haver algú que el dirigeixi, que el coordini, hi ha un líder a cada un dels grups. O sigui, a un cicle algú l'ha de tirar endavant? Tu que ets coordinadora...”

R.: “Sí... una mica...”

P.: “Has d'anar estirant al cicle...”

Comentari [U665]:
LIDER

R.: “No. Home, ho has d'anar portant una mica, sí, sí...” (Rialla breu)

P.: “I això passa amb tot diguéssim, no?, amb els projectes igual?”

R.: “Clar, sí, sí.”

P.: “Perquè ara els projectes per exemple teniu, a part del generals de teatre i tal, teniu...”

R.: “També s'està fent... sí, i en el cicle nostre en concret, per exemple, ara estem canviant una mica l'informe, saps?”

P.: “Ajá.”

R.: “Llavors ens trobem a part del cicle, un altre dia quan podem, que busquem... diem va quin dia ens podem trobar... perquè estem canviant una mica els ítems... dels informes.”

P.: “Llavors això, per exemple...”

R.: “Llavors això sí...jo en un cicle dic va aquesta setmana doncs ara fa uns dies que no ens trobem, ens hauríem de tornar a trobar, què us sembla?, si no va bé, doncs va l'altre... i quedem un dia. Però sí que ho has de... “bueno”, ens ho vam proposar a principi de curs a nivell de tota l'escola, anar parlant d'informes, canviant, no sé què... i vam estar tots d'acord i... llavors ho anem fent, s'ha de poder ja fer el nou a final de curs. Llavors això sí. Sí, jo crec que sí... almenys això...”

P.: “Quedar.”

R.: “Posar un dia o així perquè sinó tothom té feina. El dia a dia de la classe també...”

P.: “Mmm...”

R.: “Quan hi ha això, quan hi ha tants projectes doncs a vegades queda, vas allò més de bòlit amb “lo” del dia a dia de la classe, perquè si un dia tens reunió per no sé què... pel cicle, l'altre claustre cada tres setmanes... l'altre això per fer “lo” dels ítems... ara estan fent entrevistes també amb els pares, aquest mes de febrer es fan entrevistes... que també t'ocupen, porten temps.”

P.: “Mmm... I el fet de... de portar un equip, diguéssim, sigui de cicle, sigui de projecte, sigui “lo” que sigui...”

R.: “Mmm...”

P.: “Pot fer-ho qualsevol persona? Ha de fer-ho tothom, creus que tothom hi ha de passar-hi?”

R.: “Home... sí...”

P.: “Com ho veus això?”

R.: “Jo crec que sí. A veure jo tampoc me sentia molt capaç... (rialla) jo, “bueno”, molt capaç, vull dir que sí, que te fa cosa, no?, a vegades, si no ho has fet mai... amb aquesta escola que es fan tantes coses, no?, penses ai no sé si me'n sortiré, no?, però “bueno”, també t'ajuden, a dintre del nostre cicle per exemple hi ha les de l'equip directiu que també... ja m'ho va dir també, oïta te poses tu de coordinadora però jo t'ajudaré amb “lo” que calgui, no? I més això el fet de no ser-hi a la tarda, si hi ha alguna cosa a la tarda se'n cuida ella, no?, una mica... llavors entre les dues doncs ho anem tirant, i ella també està molt al cas de tot, al estar dins l'equip directiu, i això que a més a més m'ajuda molt, no?...Però sí, ja ho vaig fent i trobo que sí, vull dir, clar coordinadora de cicle tampoc és... no sé, jo veuria molt més gros ser directora, no?, per exemple, que no sé... que potser sí que me'n sortiria però...”

P.: “És molt més gros...”

R.: “Sí, és això. Però que tampoc, això sí que ja és més... capacitat organitzadora, no?, i després portar la gent i tal, però vaja que coordinadora tampoc és... tan i tant. Que això sí, que crec que ho pot fer tothom, eh?”

Comentari [U666]:
LIDER

P.: “Llavors, passa alguna vegada que, a cicle per exemple, si estem en una reunió de cicle, hi ha alguna persona que no participa prou en el cicle o que... falta bastant a les reunions... no sé, alguna cosa així gruixut...”

R.: “No és que es neguin, així no... que es neguin així tanten rotund no... n’hi ha que vénen més així a disgust però no...”

P.: “O sigui, “lo” que et passava a l’escola d’abans no et passa, diguéssim.”

R.: “No, no, no...” (Riure)

Comentari [U667]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Perquè la diferència, tornant a aquest tema, la diferència que has trobat entre l’escola que estaves abans i la d’ara, és això?”

R.: “Sí.”

P.: “I hi ha alguna diferència més? Tens més feina aquí.”

R.: “Sí, això sí. Home... mmm... no sé, allà es feia molt, com molt autoritari, saps, allà només contava direcció “casibé”...”

Comentari [U668]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Sí.”

R.: “I, “bueno”, reunions de cicle... és que gairebé no se’n feien... que... se’n feien potser dues a l’any, quan vaig arribar només hi havia 2 de P3, una de P4 i jo...no?, i que no, que tiraven molt per la seva, no sé... vull dir que aquella noia potser estava molt acostumada a treballar sola, no?”

Comentari [U669]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Clar.”

R.: “I a mi em va costar allò... jo ho veia que no, que no era “lo” normal, no? Treballar d’aquella manera llavors allò... intentar canviar el mètode de treball en allà, explicar-li mira què et sembla si ho provem d’aquesta manera... el mètode d’ensenyament... d’escriptura el feien encara no global...”

P.: “Sí, abans...”

R.: “Sí. Llavors a mi em va costar moltíssim, i clar arribes aquí i ho trobes allò del revés, no?, ordinadors a la classe, tot tan avançat i penses ai que no me’n sortiré, no?”

Comentari [U670]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: (Riure)

R.: “Sí, perquè venies d’un lloc que es feia lo mínim...”

P.: “Sí.”

R.: “I vens aquí que és l’altre extrem, no?, i llavors, en aquest nivell, no?, vaig haver-me de posar al dia en moltes coses perquè clar m’havia quedat allà com... com a 20 anys enrere, saps?, llavors això... això gràcies a l’equip i a les companyes doncs...”

P.: “Ajuden.”

R.: “Em van ajudar molt, eh?, molt en a l’ordinador mateix, jo havia fet un curs però aquí jo que se...”

Comentari [U671]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “El fas servir cada dia.”

R.: “Que si “Macs” o no sé què... vull dir, sí, les fitxes totes súper ben presentades, no?, vull dir coses molt d’allò, molt bàsiques que jo no estava acostumada a fer-ho, perquè ja et dic m’hi vaig estar bastants anys allà... però no, que me van ajudar i... això que al primer any va ser dur...”

Comentari [U672]:
ENTRADA A L’ALZINAR

P.: “Va ser un curs d’adaptació diguéssim.”

R.: “Sí, sí, sí.”

P.: “I parlant de l’experiència aquesta de la companya de l’escola antiga que anava al seu aire i tot plegat...”

R.: “Sí.”

P.: “Quan et trobes a una persona d’aquestes, creus que és possible treballar conjuntament amb aquesta persona?”

R.: “Mmm...”

P.: “O no és possible?”

R.: “Mira al final vaig aconseguir cosetes.” (Riure)

P.: “Per tant és possible?”

R.: “Sí. Sí, sí... a veure ella a primer es negava, no?, a mi ja em funciona això, no?”

P.: “Ja...”

R.: “Però bueno, jo ho vaig anar introduint a la meua manera...”

P.: “Anant fent propostes...”

Comentari [U673]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Perquè clar jo estava molt convençuda de la manera de treballar, no?, i tampoc no creia que me n’havia d’anar jo enrere, creia, no?, i clar jo ho vaig fer una mica, clar, no vols saber res però clar jo tinc...”

P.: “No ho vols saber, doncs ja ho veuràs.”

R.: “Clar. Sí, i llavors ho va veure i sí, al final es va engrescar i ho va fer... dius sí, al final ho va reconèixer, vull dir, ai molt bé...”

P.: “Felicitats, eh? Escolta...”

R.: “Sí, sí... Però amb temps, eh?, però van haver de passar uns tres anys ben bé, eh?”

Comentari [U674]:
CONDICIONANTS TE

P.: “O sigui que al final...”

R.: “Perquè venia de...”

P.: “O sigui, intentar treballar en conjunt amb una persona pot portar temps, eh?”

R.: “Sí, sí... sobretot si són tancats i que ja estan convençuts amb “lo” que fan que ja està bé... clar que costa entrar-hi. Jo veig aquí que més aviat m’he trobat al revés, la gent al revés, més oberta, escolten i si tens alguna proposta jo sempre m’he sentit al revés, no?, ben rebuda sempre, almenys t’han escoltat.”

Comentari [U675]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U676]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Molt bé.”

R.: “Si després no hi estan... més o menys d’acord, ja t’ho dic aquí normalment solem arribar a acords.”

Comentari [U677]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Sí, és clar. Mmm, molt bé.”

R.: “En algun moment o altre arribes a un acord, un o altre baixa...”

P.: “I “bueno”, això fins ara tal com es veu des de dintre de l’escola, com veus tu com a mestre el treball dins de l’escola, des de fora com ho has de veure això? Els pares... els pares d’ara veuen l’escola diferent que uns pares de l’escola on estaves abans o... què creus?”

R.: “No ho sé... jo suposo que sí, és clar.”

P.: “Tot aquest treball, tota aquesta feina que hi ha, a fer la coordinació, i a treballar en conjunt i fer el projecte i tot plegat...”

R.: “Mmm...”

P.: “Satisfà molt als mestres.”

R.: “Sí.”

P.: “I des de fora es veu això o no es veu?”

R.: “Home, jo suposo que sí, perquè a veure també té una fama, no?, diguéssim, l’“Alzinar” o no sé, ...lloc... també... no sé... que se’n sent a parlar bé.”

Comentari [U678]:
CONTEXT

P.: “Sí.”

R.: “Jo m’imagino que sí, el que passa és que com a pares potser doncs... si saben que el seu fill va bé, que va seguint, potser no els importa tant si fan gaires projectes o gaires coses... Però saber-ho jo m’imagino que sí... que... no sé... a veure, l’any passat mateix em va passar un cas que “bueno”, que portaven la nena a la classe a P5, van voler treure-la, “bueno”, va arribar a un moment, com que viuen a ...lloc..., que estaven cansats de viatges, no estaven massa d’acord amb alguna cosa... tampoc no ho sé ben bé, però “bueno” la van treure, doncs al cap de dos dies la nena va tornar.”

Comentari [U679]:
CONTEXT

P.: “Ah, si?”

R.: “Sí, sí, “bueno” van dir que havien vist que s’havien equivocat, que la manera de fer aquí que molt bé, que allà, no feien ni assembles, ni teatre, que no sé què...”

P.: “Molt bé, no?”

R.: “I la nena va venir a la classe altre cop, súper contenta, és que allà no fèiem assemblees... ens va dir...”

Comentari [U680]:
CONTEXT

(Riure)

P.: “Molt bé, molt bé.”

R.: “Vull dir que se'n van adonar compte, “bueno”, aquests sí... jo crec que sí...m'imagino que sí...”

P.: “Home si els nens participen i es senten bé, tot plegat...”

R.: “I ho saben, cada principi de curs ho és, com treballes, “lo” que pretens...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “I vull dir, saber-ho ho saben, ara si saben com estan altres escoles tampoc no ho sé massa però vaja.. jo crec que sí.”

P.: “Molt bé, aleshores, escolta, molt agraït...”

R.: “Sí?”

P.: “No sé si hi ha res més que et sembla que em puguis dir que em pugui ajudar a entendre com funciona, com treballeu...”

R.: “No...”

P.: “Reunions amb pares per exemple?”

R.: “Sí, a veure a principi de curs allò per tutories es fan...”

P.: “I ara les entrevistes...”

R.: “I ara entrevistes, i llavors entre mig si hi ha algun nen amb algun problema en concret o que hagi d'avisar o a vegades alguns pares sense que hagi arribat ara aquest temps ja t'han volgut parlar abans, vull dir que això ho diem també a les reunions, que sempre estem oberts a escoltar-los, no? Que ens estimem més que ens ho diguin que no que hi hagi mals entesos i comentaris a fora.”

P.: “Naturalment.”

R.: “Eh, això sempre ho diem també.”

P.: “Molt bé... doncs...”

R.: “I això, a final de curs també se'ls hi envia una nota amb l'informe que si durant aquells dies de juny hi ha alguna... hi ha algú que vulgui comentar o a vegades a final de cicle sobretot, a P5, volen saber una mica més si estan preparats, si estan angoixats... doncs també vénen i poden venir a parlar...”

P.: “Molt bé.”

ENTREVISTA 14.

P.: “Llavors, apareixo aquí en la segona fase del treball i a veure què es fa en aquesta escola, que la gent considera que es treballa en equip. Primera pregunta, tu consideres que es treballa en equip en aquesta escola?”

R.: “Sí, jo penso que sí... o sigui jo quan vaig arribar aquí, bueno ja fa 14 anys, eh?”

P.: “Són pocs, eh?”

R.: “Sí, fa..., són molts. Doncs...”

P.: “Jo en vaig passar 12 a l'escola i 17 a l'administració educativa i ara ja en porto 2 o 3 a la universitat vull dir que els anys passen per tothom...”

R.: “Sí, sí... lo de 14... ho dic ara, perquè l'altre dia em vaig trobar a una monitora de menjador que em va dir: “tu ...nom.....no sé què...que vam entrar juntes i tal... i la ...nom..., que és aquesta senyora, em va dir fa 14 anys...”

(Rialles)

R.: “Jo no els porto gaire comptats però bueno, 14...”

P.: “Saber la veritat, no?”

R.: “Dons “bueno”, això no... és una de les coses que em va sobtar, de dir doncs ostres “oita” és un lloc on mm... sí, és treballa en equip. Clar, en quin grau... home, això ja és un altre tema, no? I tothom... doncs “bueno”, potser també hi ha persones esporàdiques que els hi costa treballar en equip, a dintre de l'equip de mestres, no? Algun cicle es troba que funciona més bé així, algun altre cicle que no tant... També hi ha hagut molta mobilitat, eh? De quan jo vaig venir amb ara, ostres... molta...”

Comentari [U681]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Heu crescut molt a més a més...”

R.: “Aquesta és una... això... és “lo” pitjor per a mi... aquests últims anys, aquests últims 4 o 5 anys, o 3 o 4, no ho sé, no? Per mi és “lo” pitjor, no? Aquest creixement desmesurat d'alumnat i de mestres per “lo” del treball en equip.”

Comentari [U682]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Perquè costa d'integrar a la gent o...”

R.: “Home... costa d'integrar a la gent, ah... no és tan fàcil, ah...mmm... portar totes les decisions que vols portar a terme amb tanta mainada, no és “lo” mateix 450 que 250... Pots consensuar coses que d'allò, però a l'hora de la pràctica no ens acabaven de dir “ostrens” això ho hem de rectificar perquè no van anar bé l'any passat, per exemple... I això, jo abans, potser no ho recordava tant, no? de dir, no? Era més fàcil tot, però “bueno”...”

Comentari [U683]:
CONDICIONANTS TE

P.: “El volum en tot cas deu dificultar.”

R.: “Per mi sí... el volum ho dificulta.”

Comentari [U684]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I això també, d'aquelles persones que els hi costa més, això es dona la dificultat també en aquest moment?”

R.: “Home, jo penso que de fet... que sempre, sempre des de que hem començat fins ara, sempre hi han persones a l'escola que ah... home que segueixen, perquè és clar toca seguir, no? Però que no, que jo penso que no... Però es clar era o és un tant per cent baix...”

P.: “Per això...”

R.: “Que llavors integrat en l'equip de cicle, “pues” van tirant... no? Jo què sé, i si és diu, doncs a l'“Alzinar” es fa teatre doncs es fa teatre, no? I si jo ho visc com un tret diferencial i una cosa que és superpositiva pels nanos, i en part per tot, perquè jo ho visc així...”

Comentari [U685]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Té molt de valor, no?”

R.: “Doncs un altre potser no ho viurà així, aquestes persones que et puc dir així més esporàdiques...”

P.: “Mmm...”

R.: “Però que segueixen, perquè és clar...”

Comentari [U686]:
TEATRE

P.: “Si un tren va en marxa no pots saltar, diguéssim...”

R.: “Sí, és clar...”

P.: “Però aquest cas hi és, aquí?”

R.: “Aquests casos sí que hi són, són coses puntuals i hi han sigut, jo per mi, sempre.”

Comentari [U687]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I això es deu potser veure per exemple, es deu poder arribar a visualitzar en una reunió de cicle, en un cicle determinat, no?”

R.: “Les reunions de cicle...”

P.: “Gent que participa més i gent que menys, o no és això?”

R.: “Sí, però jo he tingut molta sort, jo he tingut...” (rialla)

P.: “Perfecte.”

R.: “Jo he tingut molta sort, molta sort, ah... perquè mira, vaig arribar aquí per cicle mitjà i hi havia en ...nom... encara, i ostres va que, no sé què... i amb la...nom..... em tocava perquè quedava buit allò, tercer o quart, no sé què... i qual... i total que hi van haver els canvis que hi van haver a l'estiu, que va marxar... un que va marxar, i llavors me van dir doncs “hauries d'anar a cicle superior”.... i des d'aquell moment d'estar a cicle superior tu saps, això es fantàstic...”

P.: “Molt bé.”

R.: “Fantàstic, des del començament fins ara...”

P.: “Molt bé...”

R.: “M’he trobat amb un cicle que...”

P.: “Què us heu entès...?”

R.: “Bastant i que a més a més la gent pensem... pensem igual no, perquè discutim i tal... però que, ah... es consensua, s’arriba als acords, que no sé què... això jo, de veritat és que estic encantada, i hi ha alguns altres cicles que potser no és tan fàcil i potser hi ha hagut més mobilitat, saps? Que nosaltres hem sigut més fixes, mmmm... no sé, amb l’...nom... hi treballa des del començament...”

Comentari [U688]:
TE AL CICLE

P.: “Clar...”

R.: “Vigilem que...no?”

P.: “O sigui té...”

R.: “Amb la ...nom..., no... potser fa 7 o 8 anys, però ja són anys...no?”

P.: “I si, posem el cas, que no haguessis tingut aquesta sort, i hagués estat un cicle més heterogeni amb més ah...ganes.... Hagués estat possible o no?”

R.: “Sí, doncs per exemple, jo em penso que hi ha altres cicles que...mmmm... que llavors què ha passat, que hi ha hagut unes persones que han tirat més del carro, per entendre’ns, no? I han acabat consensuant i han acabat fent el que... a nivell d’escola s’ha... d’això...”

Comentari [U689]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “Es posen d’acord diguéssim...”

R.: “Però és clar, no és “lo” mateix fer-ho amb il·lusió i amb força... (riure) que fer-ho així, no.. perquè llavors... Vol dir que hi ha vegades que hi han persones que... les persones que van a davant els hi costa més anar a davant i estirar... i les altres doncs mira, sí, fer-ho però d’una manera no tan... tan ferma.”

Comentari [U690]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “La il·lusió i la força la portes tu a l’equip o te la dona l’equip?”

R.: “Això és... és regeneratiu amb nosaltres... jo ho sento aixís...”

P.: “Es regenera...”

R.: “Sí, sí, sí... un a vegades pot estar un més flux o en èpoques més flux, no? però...”

P.: “Algú ho compensa.”

Comentari [U691]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

R.: “Sí, sí, sí.”

P.: “Molt bé, per tant jo entenc que en aquí, en aquest equip concret, no hi deu haver, o potser ho dic massa a la lleugera, un líder determinat.”

R.: “No...”

P.: “Aquella persona que dius “aquesta és la que porta el cicle i si surt una idea serà d’ella”...”

R.: “No, no, no, no, no, no, no...”

P.: “No.”

R.: “No, no, no, no... Aquest any, i al cicle saps el què passa, que va canviant també, eh? O sigui, ai el cicle, perdona l'equip de cicle, l'equip de cicle...”

P.: “Mmmm...”

R.: “Nosaltres som 4 o 5 persones que som fixes, no? Cinquè i sisè i tot això... Però després, per exemple aquest any hi ha la ...*nom*..., que és nova, és una noia nova...”

P.: “Mmmm...”

R.: “La ...*nom*... d'educació especial, algun any hi ha sigut algun any no... saps?”

P.: “Ja...”

R.: “Ah... l'any passat hi havia la ...*nom*..., aquest any no...ah... o sigui que ja som les 4 o 5 persones fixes i llavors sempre hi ha alguna persona a més a més que no és fixa...”

P.: “Ajá. I la gent s'hi adapta d'alguna forma...”

R.: “Sí. Sí, sí... molt.”

P.: “Heu tingut el cas d'alguna vegada, de veure algú que entra i no s'adapta? Que entra en el cicle i veus que no hi ha forma diguem... de que no...”

R.: “Sí.”

P.: “I què passa llavors?”

R.: “Passa que no... quan te trobes amb això passa que mira, que... jo personalment ah...com que amb una persona si no vol... si no vol, és a dir, si a les 12 vol marxar i has quedat per fer reunió de cicle...”

P.: “Marxarà.”

R.: “Marxarà. O si a la una acaba el cicle i... diu jo a la una me'n vaig s'aixecarà i marxarà... I això ens ha passat, llavors amb aquestes persones és com... jo sé on t'estic, jo sé l'altre on està i d'aquí no puc fer-hi res més i me n'oblido d'aquella... continuem fent tot allò que s'ha de fer, ella fa s'aixeca i se'n va, i... i “bueno”...”

P.: “Això no és freqüent, però ha passat.”

R.: “Sí, a mi m'ha passat al cicle, no és freqüent però ha passat.”

P.: “I a nivell d'escola, aquest tema...”

R.: “Aquest tema que t'informo a nivell d'escola és molt puntual, però tan puntual... perquè una cosa és això que dic...”

P.: “Mmmm...”

R.: “I l'altra cosa és dir gent que... que va una mica a remolc i que no sé què... això és un altre tema...”

P.: “Sí, sí... ben diferent”

R.: “Ben diferent. No... això que te dic és puntalíssim.” (rialla)

Comentari [U692]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U693]:
CONDICIONANTS TE

P.: “O sigui una oposició o un rebuig és una cosa que no passa pràcticament mai.”

R.: “Sí, aquestes persones que te dic això, de que s'aixequen i que... no és pas un rebuig, és anar a la seva...”

Comentari [U694]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I és sempre pel tema del temps, ja són la una i agafo i marxo o...”

Comentari [U695]:
RITMES

R.: “No, això ja és la filosofia d'escola.” (rialla)

P.: “O sigui quan un té pressa, és que...”

R.: “Va lligat, eh? Va lligat...”

P.: “Ja...”

R.: “Bueno, ja són persones que... tenen un tarannà, ells fan la seva feina i fora aquesta hora a les 6...”

P.: “Perquè és obligatòria?”

R.: “És obligatòria. Sí clar, aquí també han vingut gent aixís... clar...”

P.: “El tema aquest del temps del que parlaves últimament, us quedeu moltes hores a començament de curs...”

R.: “Sí...”

P.: “Pel fet de treballar en equip...”

Comentari [U696]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Aquí, aquí, la gent es queda moltes hores, la gent vol dir tothom, és veritat, eh? és una cosa exagerada, jo em quedo ara al principi però jo m'ho solucionaré i després ja no em quedaré... però si algun dia em quedo, veig que la gent d'educació infantil, la gent de no sé què... si hi ha molta gent. I jo em quedo dimarts fins a les 7, per exemple, i me'n vaig fins allà sempre hi ha una, o dues o tres persones que encara hi són, que encara hi són i jo que considero que a les 7 jo ja estic farta de...”

P.: “Però hi són perquè aviam... perquè volen diguéssim...”

R.: “Sí, perquè volen.”

P.: “Perquè voluntàriament aporten aquest temps.”

R.: “Sí, perquè volen i voluntàriament aporten aquest temps i això ha passat sempre, sempre... això també m'ha sorprès, no?”

Comentari [U697]:
RITMES

P.: “Seria un símptoma de benestar diguéssim.”

R.: “Sí...”

P.: “De que la gent aquí s'hi troba bé... i posa “lo” que li faci falta...”

R.: “Sí... sí, sí...”

Comentari [U698]:
RITMES

P.: “Aquest ritme de dedicació és una cosa sostenible?”

R.: “No sé... a vegades, jo penso que a vegades acaba essent perjudicial, no?”

Comentari [U699]:
RITMES

Perquè llavors és massa, perquè és clar, jo penso que hi ha coses que, el teatre porta feina, si no tens llibre de naturals o de socials porta molta feina, no? Clar

són, no sé... jo penso que el fet de fer coses noves, entre cometes noves, jo torno a dir entre cometes perquè si això és nou no ho sé, però porta feina.”

(Rialles)

P.: “Doncs per tu, les coses noves, depèn del context clar, sí que porten feina...”

R.: “Noves a veure... noves o diferents...”

P.: “Fer canvis.”

R.: “Si dius el teatre, no és una cosa que és nova...”

P.: “Muntar una obra és una cosa nova.”

R.: “Muntar una obra sí que és...”

P.: “Jo sé que munteu una obra cada grup, cada any.”

R.: “Una obra cada grup, cada any, ara ens estem replantejant això perquè no cabem en el teatre... però clar és això el problema.”

Comentari [U700]:
TEATRE

P.: “Com que no cabeu en el teatre...”

R.: “En el teatre no hi cabem físicament...i no hi cabem en plaç...”

P.: “En calendari.”

R.: “En calendari. Perquè clar, quan vam començar teníem un mes i escaig per muntar l’obra, no? L’escenari per baixar a assajar. Després va ser un mes just, després tres setmanes, l’any passat es va assajar una obra amb 15 dies, clar... vull dir que no pot ser, és que no pot ser...”

Comentari [U701]:
TEATRE

P.: “No surt.”

R.: “No surt, no es pot fer. I aquest any ho hem rectificat això, és clar, això vol dir que al claustre això s’ha hagut de debatre molt i posant-s’hi molt...vull dir que...”

Comentari [U702]:
TEATRE

(rialla)

P.: “Però s’ha acabat resolvent això...”

R.: “S’ha acabat resolvent, amb un consens per 2 anys mentre hi hagi aquest nombre d’alumnat que diuen que no hi serà d’aquí a 2 anys...”

Comentari [U703]:
TEATRE

P.: “Perquè es fa una escola nova, no?”

R.: “Que l’han començada aquest any...Però no m’ho crec que d’aquí a dos anys estigui...”

P.: “Feta?”

R.: “No, feta sí, però està creixent molt el poble i vol dir que l’escola nova s’omplirà i aquesta continuarà igual de plena.”

Comentari [U704]:
CONTEXT

P.: “Hi ha molta immigració, no?”

R.: “Ah... el tant per cent no me’l sé, no és excessiu, la immigració però és el creixement del poble, no, no, no per la immigració...”

P.: “El creixement natural del poble, diguéssim?”

R.: “Sí, clar i hi ha la construcció de moltes cases i això és gent jove, moltes parelles joves...”

P.: “Són nens això, és clar.”

Comentari [U705]:
CONTEXT

R.: “Això són nens, sí, sí... Doncs, aviam això t'ho deia perquè això... ah sí...”

P.: “Per “lo” del teatre.”

R.: “Després de debatre molt a primer cicle, “bueno”, què fem amb el teatre... doncs mira, hem quedat així que per 2 anys, això, fer teatre a final del cicle, a la secció de cicle superior, com que són més grans i més autònoms, vam dir “bueno”, doncs ells que puguin fer una obra tant a cinquè com a sisè...”

Comentari [U706]:
TEATRE

P.: “Mmmm...”

R.: “I llavors és clar...”

P.: “Que fareu una obra entre els dos grups?”

R.: “No, no, un a cada grup, els de P5 faran una obra perquè això ho feien abans, abans ho feien junts. Primer faran una obra, quart ja en faran una obra cada grup, cinquè i sisè una cada grup, clar. Amb això omplim de 3 setmanes a 3 setmanes el teatre, de 9 a 10 sessions o sigui que...”

Comentari [U707]:
TEATRE

P.: “Ja... ja.”

R.: “Amb això i deixant que alguns grups aquest any no facin obra, faran ah... taller de teatre.”

P.: “Que sigui més possible, no?”

R.: “Sí.”

P.: “Llavors quan us reuniu a cicle, per exemple, de quins temes parleu? O sigui quins temes passen per cicle per debatre i consensuar i tal...”

R.: “Passen temes...”

P.: “Els grans temes quins són?”

R.: “No, no, perquè el cicle el fem cada setmana, no són els grans temes, és més la vida diària, clar me dius els grans temes... no sé... ah... l'altre dia vam fer el cicle aquell, no?... i a veure grans temes...”

Comentari [U708]:
RITMES

Comentari [U709]:
TE AL CICLE

P.: “Tampoc cal que siguin...”

R.: “A veure, nens amb necessitats econòmiques no sé què a cada grup, “vale”...”

Comentari [U710]:
TE AL CICLE

P.: “Nen per nen, diguéssim?”

R.: “Sí, no... necessitats econòmiques socials. Sí, nen per nen de tot el cicle, per aquí, “vale”. Ah... què més hi havia, tema reciclatge, com acabarem fent-lo aquest any, aniran els nens a portar el d'això sols cap allà o... perquè no hi poden anar-hi sols i vol dir que va ja...”

Comentari [U711]:
TE AL CICLE

P.: “Perquè teniu els contenidors aquí...”

R.: “Però ja han de sortir i travessar...”

P.: “Travessar la carretera, és clar.”

R.: “I no poden travessar la carretera sols i vol dir que demanem amb la ...nom... que si el conserge els pot venir a buscar un cop cada 15 dies, no sé què...Ah... obres de teatre necessàries per després... per poder fer el teatre, quantes hores considerem necessàries, que no sé què...Ah... què més...”

Comentari [U712]:
TE AL CICLE

P.: “Temes com ara més, aviam, més metodològics també passen per cicle?”

R.: “Sí, per exemple càlcul ràpid, el teníem també en aquest cicle, també, sí, sí... Càlcul ràpid, com el fem i quins tenim... Perquè “bueno”, ja ho fèiem...”

Comentari [U713]:
TE AL CICLE

P.: “Càlcul ràpid és càlcul mental, és això?”

R.: “Càlcul ràpid entens càlcul mental, és aquell que ara... sí, és càlcul mental, els hi donem un paper que ja està fotocopiats i a veure si amb 2 minuts doncs el...”

P.: “Ja, ja...”

R.: “Vale, vale...Doncs vale, la carpeta, quins fem nosaltres, quins feu vosaltres, és clar, perquè l'any passat vam tenir un problema perquè nosaltres vam estar, perquè jo era a fora de viatge i la ...nom... malalta, vam tenir unes substitutes i varen muntar una continuació d'un càlcul que no tocava i llavors això s'havia de rectificar, “vale”, doncs vinga... no sé què, no sé quantos...aquest tema també hi era.”

Comentari [U714]:
TE AL CICLE

P.: “Mmmm...”

R.: “Mmmm... està barrejat el cicle, o sigui, cada setmana hi ha un munt de coses, perquè és setmanal, que a més a més netejar la carpeta de cicle de l'any passat és que “bueno”...”

P.: “Ajá.”

R.: “I és setmanal, gairebé dir... una setmana saltar-te'l no pots, no convé perquè sempre hi ha una cosa per parlar, no? I ens fa falta, mmm, fins i tot més temps, se'ns menja més la cosa petita per entendre'ns, no? Jo què sé, mmm, et demanen número de fotocopiadora que posareu pel cicle superior, ah, saps què et vull dir? Costa més coses així... d'aquestes...”

Comentari [U715]:
RITMES

P.: “De gestió del dia a dia.”

R.: “Sí, que sempre n'hi ha, les informacions sempre arriben i després hi ha per exemple tot això, el reglament de règim intern, el cicle passat el teníem i ja el varem començar a passar, volta a la primera, “vale”... “Bueno”, doncs si ens l'hem de llegir o com a mínim... perquè això que l'aprovem, ja sé que n'hem parlat, ja fa temps d'això però ara hem d'acabar de donar l'últim, doncs sí...Al cicle va començar a passar, llegim una part cada un, la posem en comú, però “bueno”, val més que no... saps què vull dir?”

P.: “Jo per exemple, el procediment que segueix debatre un document com aquest, dins a l'escola què és, el cicle?”

R.: “Sí.”

P.: “Cada cicle se'l mira, no?”

R.: “Sí, però bueno, es que el reglament de règim intern va tenir al seva elaboració, per tant vol dir que tots, no tots no, n'hi ha uns quants apartats que ja vénen com molt donats i així... però després, la reglamentació de patis, la reglamentació de, mmmm, d'entrades i de sortides, la reglamentació de... de tot això. “Bueno”, doncs es va portar al claustre, es va portar a cicle primer, o sigui, se segueix el procediment, cicle, es parla a cicle.”

Comentari [U716]:
TE AL CICLE

P.: “Cada cicle pel seu compte?”

R.: “Cada cicle pel seu compte i després passa a claustre i després, la parlem entre tots i s'acaba de retocar... l'equip directiu, tot “lo” que ha sortit dels cicles el reelabora i ens ho torna a passar...”

P.: “Es fa retorn, diguem...”

Comentari [U717]:
MÈTODE

R.: “Sí, per això portem i diguem que ja estem farts... que no és que ens l'hàgim de llegir ara sinó que ja el tenim...”

P.: “Acaba avorrint, no?”

R.: “Sí, “bueno”, sí... I ara és el final ja... vol dir que sí que val més que li fem una ullada i si en alguna cosa no hi estem d'acord, encara hi estem a temps...”

P.: “I els, els... “bueno”, com a cicle es parla d'aquests temes i com a claustre que és “lo” que... quins són els temes que pròpiament es toquen diguéssim... A claustrés és això grans documents i...”

R.: “No, no, no, no...”

P.: “I es recull els temes de cicles, o no?”

R.: “No, a claustre a veure, hi ha de tot, molta informació, molta informació encara, ja ho diem ostres és que aquí encara... com a propòsit ens proposem cada any fer uns claustrés pedagògics per dir-ho d'alguna manera, és que si no a vegades els temes no... l'any passat claustre pedagògic del teatre, com fem el teatre, què és el que convé rectificar, què és el que potser s'ha quedat com a inèrcia i això no és... no és “lo” que toca, als nens no els hi toca fer això, no? Vull dir, doncs assemblea, aquest any hem tingut un debat a les assemblees, no? Assemblees generals, doncs “bueno”... assemblees generals. Aquest any de claustrés pedagògics en tenim, “bueno” hem d'acabar de consensuar coses generals que ja n'hem parlat a cicle, falta acabar de...”

P.: “De lligar a claustre...”

R.: “De lligar a claustre, i tindrem ara pel primer trimestre els informes, revisar informes, quin tipus d’informes donem... doncs lligar-ho.”

Comentari [U718]:
TE AL CLAUSTRE

P.: “Ja...”

R.: “Perquè és un informe que te’l llegeixes i és molt maco i molt individualitzat, no sé què, qual... però te’l llegeixes sol i el pare no sap el nivell del nen i això no pot ser. I això...”

P.: “Informació poc pertinent pels pares, poc significativa.”

R.: “Poc significativa, perquè tu agafes un informe, no mires el nom, com a mestre te’n donen un i no mires el nom i “bueno” sí, saps que és fluixet o que... perquè coneixes les frases que poses, però el pare no les coneix.”

P.: “Clar.”

R.: “Vull dir que no...”

P.: “S’han de fer una mica més clares, no?”

R.: “Sí, per tant, aquest serà un altre punt a tractar per abans de Nadal, perquè abans de Nadal si ens posem d’acord, acabarem canviant alguna cosa o no. A vegades diem, ostres no val la pena, si hem de fer-ho així no ho canviem. Ràpid, no.”

P.: “Ajá.”

R.: “Perquè després, vull dir, és una cosa que ha de durar, n’hem d’estar convençuts.”

P.: “Que sí, que sí...”

R.: “Aquest funcionament sí, està bé... “bueno”, a mi m’agrada.”

(Rialles)

P.: “Ah... Tu has estat 14 anys aquí, a ...//oc...”

R.: “Sí.”

P.: “Has tingut algunes experiències en un altre lloc, on hagis fet de mestra o mmm... una altra feina de treball en equip?”

R.: “Sí, fent de mestra. En equip, ah... en equip. Home, a ...//oc..., que vaig estar uns quants anys, també me va agradar, és una escola que passava de ser escola rural a normal i anava creixent...no? I en aquell moment varem acabar, no sé... de 3 que érem varem acabar essent 5 o 6 en aquell moment i tot això, i també va ser un moment que varem poder, ah... treballar en conjunt, conjuntament molt bé, també hi havia una persona que no acabava d’estar integrada a l’equip dels 5 o 6, però es clar, si nosaltres 4 o 5, ah... consensuàvem i anàvem... ens enteníem molt bé...”

Comentari [U719]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Éreu poquets, no, diguéssim.”

R.: “Clar. Allò era...”

P.: “Més fàcil.”

R.: “ “Bueno”, clar, molt més fàcil.”

P.: “I llavors de l'experiència de ...//oc... hi ha coses que s'assemblen? Hi ha punts en comú? I dius mira això ho fèiem igual o això...”

R.: “Sí, les assemblees, per exemple. Sí, les assemblees també era un tema que cada setmana en allà...”

P.: “S'havia de...”

R.: “Home, l'...nom... també hi havia passat per...”

P.: “Ah sí?”

R.: “Per ...//oc...també havíem coincidit.”

Comentari [U720]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Ah, també?”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Curiós, no?”

(Rialles)

R.: “Sí, sí, sí...”

P.: “I també funcionàveu per cicles iguals o directament a claustre?”

R.: “No, no... allà directament a claustre, érem un sol equip. Sí...”

P.: “Per tant, les coses més àgils en un principi?”

R.: “Uff, sí, no té res a veure...”

Comentari [U721]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Ja...”

R.: “Però res a veure...eh. Fins i tot, els claustres de quan érem 15 o 20 no tenen res a veure amb els d'ara que som 34.”

P.: “Mmmm...”

R.: “Clar, posat d'acord 34.”

P.: “15 éreu al començament?”

R.: “Quan jo vaig arribar aquí, em penso que uns 20...que devíem ser.”

P.: “Pràcticament heu doblat diguéssim...”

Comentari [U722]:
CONTEXT

R.: “Pràcticament hem doblat, sí...t'ho dic així sense recordar-me'n massa però més o menys...”

P.: “Sí, sí... I la sisena hora?”

R.: (Rialla) “Bueno, ja es veurà l'any que ve, jo penso que amb les dificultats que hi ha aquest any, encara diran que l'any que ve que la faci qui vulgui i l'altre que marxi...”

(Rialles)

R.: “No, la sisena hora jo veig que trencarà coses...”

P.: “Sí?”

R.: “Jo penso que sí, per exemple aquí es fan... la ...nom... l'altre dia a cicle, veus “lo” què dèiem, ja va començar a aportar una idea de fer... fem comissions els dimecres, i es queden nens que volen de totes les classes, per tant tens comissions de jardí, comissions de la web, ah... comissions d'escola verda, depèn dels anys anem canviant així...”

Comentari [U723]:
COMISSIONS

P.: “Ajá...”

R.: “ “Bueno”, total que es fa de 12 a 1 voluntari, nens que volen es queden i llavors doncs mira, fas l'hort i un senyor... ve un avi a ajudar-nos i no sé què... van muntar una web i recullen tota la informació de les classes i munten la web, “bueno” tot això... I aquest any nosaltres ja vam estar organitzant les comissions i vam dir és l'últim any, què carai hem d'estar aquí intentant revisar i rectificar...”

P.: “Innovar.”

Comentari [U724]:
COMISSIONS

R.: “Innovar i no sé què, que si faríem un d'això de compost, de compostatge... Què carai hem d'estar fent això si l'any que ve això ja no té continuïtat i veus a cicle la ...nom... diu, ostres tu a l'...nom..., perquè va estar treballant a l'...nom..., ho fan dins de l'horari escolar, “-interjecció-, dins l'horari escolar”. Sí, “bueno”, doncs ah... doncs mira, no sé... doncs varem començar a...”

P.: “Es farà un canvi?”

R.: “Per tant, la sisena hora serà, realment, jo penso, difícil per ordenar coses fora l'horari que fem aquí, mmm... pels nanos, per mi... no sé, per mi serà... tot el tema de tutor, de tutoria doncs quedarà més fluix del què és ara. No sé, no m'ho puc imaginar...”

P.: “Pot suposar compartir tutories?”

R.: “Sí, “bueno”, no sé... jo tinc la sensació que el fet que passi més gent, doncs això que quedarà totalment dispers...”

P.: “Si no s'organitza molt bé hi ha un perill de que...”

R.: “Encara no acabo de sentir-ho, eh?, com pot anar... tinc aquest sentiment, no sé... Clar, llavors per contra dius mira la gent que fa sisena hora té les tardes lliures, ah, mira que bé, veus? Això també, però “bueno”...”

P.: “Bé, però malament, no?”

R.: “Bé a nivell d'horari del mestre, sí, però jo penso que per un nivell organitzatiu de l'escola, serà tot més com d'estil institut, saps? Vull dir que...”

P.: “Pot haver-hi gent, donar-se el cas de que vingui gent aquí a fer hores, diguéssim...”

R.: “Sí, sí, d'una manera com molt...”

P.: “Un concepte diferent diguéssim...”

R.: “Sí, sí, aquest concepte diferent...Clar, aquí la gent, en general té el concepte de tutoria, a part d'alguna persona que arriba d'educació física o així, que és clar, aquest és l'altre, la gent d'educació física arriben a una escola i “ostres, em toca tutoria, jo que em pensava que no sé què”, però “bueno”...”

P.: “Aquest tema, també és un tema recurrent que és mal resolt...”

R.: “Mmmm... Sí, costa de resoldre, però si no el mestre en general busca ser tutor, o sigui que...”

P.: “ “Bueno”, ...*nom*... per recollir-ho una mica tot plegat...”

R.: “Mmmm...”

P.: “La pregunta que hauria estat lògica al començament la fem al final. Mmm... en quan al treball dels mestres a l'escola, és en equip? Com ho sabem? Què té, quines característiques té el treball de mestre quan és en equip, que no les té quan és individual.”

R.: “Ah...”

P.: “O sigui, si haguéssim de fer una definició del treball en equip dels mestres.”

R.: “Sí...”

P.: “Improvisada, és clar...”

R.: “Sí, no sé què dir-te... ah...quan una escola treballa en equip en què... home, que les decisions no s'agafen a nivell de l'equip directiu, així, sinó que, en certa manera l'equip directiu també n'ha d'agafar algunes, eh? Perquè si no tot, tampoc no... Però majoritàriament, poden passar per parlar-se les coses i els temes en grups, els que siguin, no sé, jo dic cicles perquè aquí ara és el tipus de funcionament que...”

P.: “En podria ser un altre diferent...”

Comentari [U725]:
CONCEPTE TE

R.: “En podria ser un altre diferent, sí... I llavors, que retornés tot a algú, que en aquest cas jo crec que hauria de ser l'equip directiu, i llavors s'ha de debatre... Jo penso que el que fem aquí, de tornar les coses a munt i avall i tot això, però més que sigui llarg a mi me sembla que això sí que és treball en equip.”

Comentari [U726]:
CONCEPTE TE

P.: “I de tot plegat, els nens de què se'n beneficien?”

R.: “Home, jo...”

P.: “Clar, perquè això, pensar que es fa en benefici dels nens, perquè sinó...”

R.: “Sí, sí... A mi me sembla que la mainada se'n pot beneficiar en el sentit de que no són tants caps, tants barrets, com a vegades he viscut en alguns llocs, perquè jo he treballat a ...lloc... i he treballat a ...lloc... i...”

P.: “És igual a ...lloc...?”

R.: “Ah...a ...lloc..., oh... fa a veure...”

P.: “Tot canvia...”

(Rialles)

R.: “Clar, doncs, a ...//oc..., vull dir que ja n’havia corregut algunes escoles, no?”

P.: “Mmmm...”

R.: “A mi em sembla que el nen se’n beneficia en què... en què no troba tants caps tants barrets, que quan, mmm..., mmmm..., per exemple, moltes vegades a les hores de patí, doncs tothom té la mateixa claredat en donar, no pots entrar que no sé què, no sé quantos... Vull dir que, ara has d’estar a fora, vull dir...”

P.: “Hi ha una coherència.”

Comentari [U727]:
VALOR TE

R.: “Una coherència. Vull dir, mmm..., jo això ho vaig notar, quan vaig venir aquí vaig notar molt això, no? I una altra de les coses que també he notat aquí, molt, és el tracte, mmm..., respectuós amb el nano, molt respectuós.”

P.: “Molt respecte cap el nen.”

R.: “Sí, de tothom, eh? Va ser una cosa que...”

Comentari [U728]:
VALORTE

P.: “Ja m’ho imagino...”

R.: “Que... que... a vegades, en general, en els llocs on t’havia passat, ah... sempre hi havia persones que...”

P.: “Un crit no és faltar al respecte...”

R.: “Sí, algun crit encara els hi fem als nostres, però quan parla, quan el mestre parla amb el nen, és amb un to molt respectuós i és molt general, però molt, i es manté, vull dir que això és una de les coses que vaig pensar “ostres”, que em va fer... A vegades havia sentit uns desprecis i unes coses... que vull dir que ostres que es trobi una criatura d’una persona adulta...”

P.: “Home, a nivell d’escola que això es tingui clar està molt bé.”

R.: “Sí, jo penso que s’encomana...”

(Rialles)

P.: “Sí?”

R.: “Sí, perquè...”

P.: “Home, és clar, no et pots permetre el luxe de destacar pel contrari, no?”

R.: “Sí, sí senyor... Sí, sí, sí, jo em penso que aquestes són coses que t’enganxen.”

P.: “Hàbits que s’encomanen, molt bé.”

R.: “Sí, i gent que potser, que coses no li han agradat prou o “lo” que sigui no ha trigat en venir aquí...”

P.: “Ja... si saps que és una cosa que hi predomina en aquesta escola, llavors potser sí... Tot i que la geografia mana molt alhora de...”

R.: “Ja ho sé... Ja ho vaig veient, sí...”

P.: “Hi ha gent que prescindeix de “lo” que es faci si està a prop del seu poble...”

R.: “Sí, sí... el que passa és que això...clar, ara hi ha molta gent nova, no? A l'hora d'integrar és “lo” què dèiem, també en el poble, com que hi ha tanta gent nova que ve a viure en el poble, ajuda a que, és que és “lo” mateix que en l'escola, en un poble la gent costa d'integrar i aquí igual, ve molta gent nova i després la gent a vegades ve, marxa, no? Però “bueno”...”

P.: “Doncs, ja hem parlat d'allò que jo em pensava que havíem de parlar...”

R.: “Molt bé.”

P.: “No sé si em deixo res o no... El que et volia comentar, és que ja estic en contacte amb tothom, és de que la meva intenció és de , a veure, és de recollir, el màxim d'informació possible sobre el treball en equip aquí a l'escola.”

R.: “Sí...”

P.: “Una de les formes de recollir-ho és aquestes entrevistes...”

R.: “Sí...”

P.: “Doncs no sé si hi ha altres formes de recollir-ho o no el treball en equip a l'escola de ...//oc..., per exemple, i ara fem ficció, no? No sé si hi hauria cap evidència del treball en equip a nivell escrit, d'un treball fet, a vegades, no sé, treball de nens posem pel cas, tu quan corregeixes treballs als estudiants, no? Que han hagut de ser fets en equip, el llegiu i ja ho veus.”

R.: “Sí...”

P.: “Ja veus un producte treballat, consensuat, de col·laboració o si és una cosa individual.”

R.: “Sí...”

P.: “Si a l'escola hi hagués algun tipus de documentació, algun tipus de cosa que evidencies, que allò és producte d'un treball en equip m'interessaria molt de tenir-ho, per tant, jo ho vaig preguntant per si...”

R.: “I tant, i tant...”

ENTREVISTA 16.

P.: "... Llavors la pregunta que ve és aquesta: tu consideres que aquí es treballa en equip, en aquesta escola?"

R.: "Ss... Sí... Sí i no, clar. Ah..."

P.: "A veure, aquesta és la pregunta que començo amb totes les entrevistes, eh?, o sigui que..."

R.: "Sí. Clar, també... jo també m'he de situar una mica."

P.: "Vinga."

R.: "Perquè... ah... a veure... jo, aquest és el tercer curs que estic a l'escola."

P.: "Mmm..."

R.: "Ah... no tinc una experiència molt gran dintre les escoles, perquè... tot plegat és el quart any, vaig fer les oposicions i estic fent infantil, abans havia estat de mestre però era tota una altra història, anar saltant d'escola en escola, llavors quan aterres a una escola durant un any llavors veus com funciona realment una escola, com s'organitza i com va. Amb... aquesta escola, a veure, mmm... només d'entrar ja veus que hi ha molta vida, que hi ha molta gent implicada que es mouen molts i molts i molts i molts i molts projectes, potser a vegades fins i tot masses... o no, o potser és que no es gestionen correctament, perquè a vegades podries fer els mateixos projectes però... no fa falta anar acumulant sinó que podries utilitzar el mateix projecte per diferents coses, no? Ah... "bueno", quan vaig arribar, "bueno"... et situes una mica, l'any passat ja... ah... el primer any m'agrada treure'n una imatge i tot això, em vaig posar de coordinador d'audiovisuals, havia estat a ...//oc... i allà, "bueno", tot "lo" d'audiovisuals ho potencien molt i llavors, doncs, ah... "bueno" m'agrada i..

P.: "...//oc.. inclús té alguns premis, no?, de..."

R.: "Sí, sí, sí, sí..."

P.: "Del concurs de fotografia escolar o... no és diu així... o de vídeos..."

R.: "És que no sé ben bé quin..."

P.: "Recordo que.... recordo que es presentava cada any i que algunes vegades..."

R.: "Sí, sí, sí..."

P.: "Coses bastant impactants, eh?"

R.: "Jo el primer any que vaig estar-hi, doncs també m'hi vaig posar, "bueno" vam fer una proposta d'aquestes, vam anar a concurs..."

P.: "Ah, ho feies tu allò? Ho portaves tu?"

R.: “ “Bueno”... mmm... aquell any jo hi vaig participar. No és que ho portés jo, sinó que l'escola ja portava...”

P.: “Ja, ja.”

R.: “Molts anys.”

P.: “Ajá.”

R.: “I em va agradar el projecte aquest, i llavors, “bueno”, hi havia tres o quatre mestres doncs que es dedicaven a això, ara ha canviat, ja no només són tres o quatre mestres, sinó que s'intenta que el claustre s'impliqui en tot això, no?”

P.: “Ja...”

R.: “En els projectes aquests, que no sigui gent puntual sinó que... siguin com projectes de centre. Jo crec que és el que és interessant.”

P.: “Ja...”

R.: “Perquè fer projectes personals, quan aquella persona se'n va, s'ha acabat tot el projecte, no?”

P.: “Mmm.”

R.: “Llavors, ah... “bueno” això. Fa poc temps que sóc aquí però “bueno”, en la mesura que he pogut, doncs, m'he anat implicant amb el que crec que... “bueno”, amb “lo” que m'agrada o amb “lo” que puc donar un cop de mà, no?. Llavors, ah...”

P.: “O sigui, molts...”

R.: “Jo crec que la dificultat que hi ha és... això que et deia, no?, molts, molts projectes, per exemple joestic amb audiovisuals, val. Però una cosa és el maquinari, llavors hem fusionat el que és informàtica i audiovisuals, doncs perquè a la llarga veus que tot va junt, perquè utilitzes els ordinadors absolutament per tot.”

P.: “Sí.”

R.: “Tan per editar imatge com per...”

P.: “Clar.”

R.: “A la que descarregues fotos a l'ordinador... Vull dir que al final...”

P.: “Tot és digital.”

R.: “Tot és digital, no? I si necessites el projector, el projector què és?, per passar coses a l'ordinador o són coses d'imatge, vull dir que hi han...”

P.: “Es barregen.”

R.: “Ja és barrejat, no? I es va decidir doncs fer, la comissió de mestres, doncs treballar junts.”

P.: “Val.”

R.: “Ah... problemes que hi ha, que dediques molta estona a “lo” què és maquinària, arreglar problemes dels ordinadors, de gestionar... ara no m'imprimeix, ara no..., per comptes de poder-te dedicar a qüestions pedagògiques o a programacions o a això... estàs tota l'estona amb qüestions de màquines.”

P.: “Mmm.”

R.: “Que... jo crec que això ho haurien de portar tècnics...”

P.: “Ja...”

R.: “Tot és preocupar-te de tot això, no?”

P.: “Mmm.”

R.: “Perquè tenir sabers, i com s'ha de gravar un DVD, que si no... històries que dius... a nivell personal no sé si ho faré servir mai...”

P.: “Que no t'aporten gaire res, no?”

R.: “No... no, m'aporten gaire res, quan el que és interessant són les propostes que pots fer a nivell d'escola, poder entrar en una classe a ajudar a un mestre a fer coses tant d'imatge com de lectura d'imatge, com el que sigui.”

P.: “I aquí no hi podeu arribar a fer-ho això? O sí?”

R.: “Clar, el projecte que estem engegant, clar... hi ha gent que a veure...ah... l'escola ja està treballant, hi ha gent doncs que per interès personal o... pel què sigui, perquè ho han promogut, no?, tanta nivell de cicle com a nivell d'escola, doncs, a través per exemple del teatre, no?, doncs vinga fem un treball a posteriori del que hem gravat o de les fotos que hem fet, doncs fer un treball d'edició d'imatge o fem un power point i hi passem les imatges, refem la seqüència del teatre...fer tot un treball, no?”

P.: “Ajá.”

R.: “Que no sigui només... a part de tota la feina que porta el teatre, no?, doncs després a posteriori fer un altre treball, de llengua... de tot això, no?, ah... ja et dic són qüestions molt puntuals, gent que ho fa a vegades per iniciativa pròpia, perquè creuen que és interessant... Llavors, ah... no sé... mmm... es barregen moltes i moltes coses, no? Jo el que tinc la sensació és que no... no dónes... no dónes resposta a tot ni tens temps per tot...”

P.: “Una certa... Insatisfacció, diguéssim, no potser?”

R.: “Sí, sí, sí... totalment. I veus que hauries d'estar fent una cosa i no pots, no?, que hauries de dedicar un temps però et corre pressa una altra cosa, no?”

P.: “Ja...”

R.: “I clar, llavors, mmm... es treballa en equip, sí. Es pacta molt tot, sí. Ah... s'intenta que tot es prengui de manera consensuada, a les decisions que hi hagi

consens, que... majories i parlar-ne molt i veure'n totes les possibilitats, sí... però què passa, que això allarga moltíssim totes les gestions.”

Comentari [U729]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ja.”

R.: “Si cada vegada que hi ha un problema, hem de seure, parlar-ne, prendre decisions, no sé què... si s'hagués de fer tot, seria... bueno, no seria viable, no? Però tenim una direcció que marca una línia i llavors, ah... hi ha coses que no es parlen en gran grup perquè és impossible, no?”

P.: “Ja...”

R.: “I tampoc potser tenen la importància com per parlar-ne a gran grup o per fer... clar, llavors, ah... mmm... ah... ara no sé perquè venia parlar d'això...però “bueno”, que et dóna aquesta sensació, no?, que sí que es treballa en grup, que sí que es treballen coses, però a vegades ens perdem molt.”

Comentari [U730]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Per exemple, la comissió aquesta d'audiovisuals, és una comissió?”

R.: “Sss...”

P.: “O ets tu sol?”

R.: “No, no, som una comissió. Audiovisuals sóc jo sol.”

P.: “Ja.”

R.: “Però hi ha... tres persones més d'informàtica.”

P.: “Val. I llavors treballeu conjuntament vosaltres?”

R.: “Treballem conjuntament però clar moltes vegades és de... s'han de posar aquests ordinadors a punt, s'ha de... la impressora aquella no funciona, aquells ordinadors no es connecta la impressora, aquest no sé què...”

P.: “El projecte aquell que deies, ara per exemple, d'intentar...”

R.: “Ara per exemple, tot just ara, estem en el segon any d'un projecte de tres anys d'audiovisuals, per tant, hi ha una dotació, es prenen... fem propostes... doncs ara hem començat a planificar una mica... paral·lelament...”

P.: “O sigui, al segon any comenceu a planificar...”

R.: “Sí, hem començat a marcar una mica de pauta per fer alguna cosa, no?, i si més no perquè quedi guardat en algun lloc i es tingui constància del que s'ha fet i quina metodologia més o menys podem seguir, quines pautes es poden seguir perquè també et trobes amb això, no... les audiovisuals és una cosa molt, molt... com aquell que diu, molt nova, tècnica, potser una mica...”

P.: “Encara hi deu haver gent reticent, suposo?”

R.: “Gent molt reticent, llavors ho has de donar tot molt pautat... i molt clar, llavors les audiovisuals per comptes de ser un complement o un recurs, la gent s'ho agafa com una càrrega...” (breu rialla)

P.: “I ara hem de fer audiovisuals, no?”

R.: “Sí, i per exemple, clar llavors et plantejes, per què la gent fa tantes fotos, perquè et faries creu de les fotos que s’acumulen a l’escola...”

P.: “Ja, ja.”

R.: “Per què la gent fa fotos?, les fa per ensenyar-les als pares?, estem fent fotos per posar-les en una galeria?, és aquesta la feina...”

P.: “Perquè és fàcil fer fotos, no?”

R.: “És fàcil fer fotos, es descarreguen, en tens cent-cinquanta de la sortida,... “ui que bé que ens ho hem passat” i surten tots els nens?, sí, doncs, vinga, endavant, ja tenim les fotos de carnestoltes, les fotos de la castanyada, les fotos de... què estem fent amb aquestes fotos?, res.”

P.: “Arxivar-les.”

R.: “No serveix absolutament per res. Sí, tenir CD’s de cada curs i no sé què... 1.000 fotos en un CD te les miraràs mai?, no sé... impossible. I si tens sis cursos i tens 6.000 fotos... tu creus que miraràs 6.000 fotos?. Clar, llavors és dir... ah... a veure, fem alguna cosa més, hi ha càmeres a l’escola, fem una cosa, perquè enlloc de fer les fotos nosaltres no les fan els nens.”

P.: “Mmm.”

R.: “I llavors, les visualitzem i mirem el què...”

P.: “Les muntem, no?”

R.: “Han sortit bé aquestes fotos?, què us ha sembla?, tu que has fet aquesta, què ens volies ensenyar amb aquesta foto?, ho has aconseguit, no ho has aconseguit,... Quan tornis a fer la foto a veure si ho fas millor.”

P.: “Això...”

R.: “S’entén?”

P.: “Això és una mica el projecte, no?”

R.: “Ah... va una mica encaminat per aquí.”

P.: “I llavors això implicaria tots els mestres.”

R.: “Clar, llavors és perdre la por a fer servir la càmera. Hi ha mestres que ja tenen por de fer servir la càmera, s’ha fet tot un treball d’explicar aviam com funcionen les càmeres, com es descarreguen,... ja et dic a nivell de claustre i ah...”

P.: “O sigui les decisions...”

R.: “I s’han delegat les càmeres per cicles. Vol dir que cada cicle té una càmera i hi ha, mmm... el cicle s’ha de fer responsable, tenir un carregador de piles, les piles,... ho tenen tot per gestionar-se sols.”

P.: “I dins el cicle?”

R.: “Per ara s'està gestionant sol, hi ha dies puntuals que et diuen tinc un problema amb no sé què...però és molt puntual.”

P.: “Ja.”

R.: “Que abans era càrrega del coordinador d'audiovisuals tenir les piles a punt, no sé què... i dius, no, fora, aquesta no és feina meva de mirar si les piles estan carregades o no... només faltaria, no?”

P.: “Mmm.”

R.: “Clar, llavors això s'està gestionant bé. Llavors ara, el pas següent seria que els nens fessin les fotos i a partir d'aquí fer un tractament d'imatge o una lectura d'imatge, els nens estaran més motivats.”

P.: “Clar.”

R.: “No és fer fotos per fer fotos i llavors a partir d'aquí podem fer una seqüenciació d'una acció, podem explicar una història, podem fer fotos del teatre, podem fer un “making off” del teatre, com preparem el teatre... tot un treball de llengua, no? Que dius, a veure, no és fer una cosa més, o sigui, treballem llengua d'aquesta manera, és igual que fem llibre o no fem llibre o el què sigui, no?. Es canviar una mica la manera de treballar i buscar alternatives per no anar sempre amb el llibre, anar...”

P.: “Ja.”

R.: “I és una cosa... que jo crec que és... que pot ser molt motivadora pels nens.”

P.: “Tots els projectes de l'escola tenen aquesta... aquesta finalitat diguéssim, d'acabar treballant el currículum a través de projectes?”

R.: (Silenci) “Jo diria que sí, jo diria que sí, ah... ja et dic, fa... és el tercer curs.”

P.: “Clar.”

R.: “Vull dir que sóc molt “novato” perquè... (Rialla) no sé... al tercer any vas descobrint coses noves, encara...”

P.: “Clar.”

R.: “Vull dir que hi ha coses que se t'escapen i que... hi ha una dinàmica interna dintre l'escola i... i mica en mica et vas situant, no?”

P.: “Ajá.”

R.: “Clar, jo ara he parlat molt del meu projecte perquè és “lo” que em toca, “lo” que em cou i “lo” que em fa patir, no?, en certa manera.”

P.: “I amb els teus companys de... amb els d'informàtica diguéssim.”

R.: “Sí.”

P.: “Feu alguna reunió de coordinació?”

R.: “Sí, fem reunions. Moltes vegades...”

P.: “Com és una reunió d'aquestes?”

Comentari [U731]:
TE COORDINADORS

R.: “Ah... una reunió d'aquestes... una reunió d'aquestes és... es porta una mica els temes... es fa com una mena d'acta, es marquen uns punts que...”

P.: “Ja.”

R.: “Però normalment són per urgències, és aquest el problema... passa això, passa això i passa això, i possiblement un dels punts al final sigui: què podem fer amb allò que...”

Comentari [U732]:
TE COORDINADORS

P.: “Que havíem dit.”

R.: “Que havíem dit i que potser és una mica de mirar endavant, no de mirar enrere, de dir a veure quins problemes tenim i solucionem-los, no?. Ah... problema de temps. Primer de tot, les hores lectives són les que hi ha... has d'estar amb els nens i no hi ha opció.”

Comentari [U733]:
RITMES

P.: “Mmm... Clar.”

R.: “Jo sóc a infantil i els altres estan a primària.”

P.: “Tu ets d'infantil?”

R.: “Jo sóc d'infantil, sí. Llavors ells estan a primària, per tant, incompatibilitat de... d'horaris. Ells fan el pati en una hora, ens podríem trobar al pati però no pot ser.”

P.: “Clar.”

R.: “Llavors, ah... migdies, comissions cada quinze dies, de dotze a una, un dia, val. Bueno, ja està. Claustres quan n'hi ha. Un dia que t'has de trobar almenys amb el paral·lel per... per programar, un altre dia que tenim cicle i un altre dia que surt qualsevol història.”

Comentari [U734]:
RITMES

Comentari [U735]:
RITMES

Comentari [U736]:
RITMES

Comentari [U737]:
ritmes

P.: “Sí.”

R.: “Trobar un dia per trobar-te... és... ah... ja et dic, doncs quan acabem comissions ens quedem un dia a la una fins que acabem però clar, estàs allargant molt les coses, també has de fer feina de la classe, també tens... hi han moltes coses que apreten, llavors són d'urgència, pràcticament sempre.”

Comentari [U738]:
RITMES

P.: “Mmm.”

R.: “En comptes de dir, guaitau, hi hauria d'haver una hora i no sé què... i... és complicat.”

P.: “Mmm.”

R.: “Llavors també t'adones que... no sé qui ho va dir... estem patint la “reunionitis”, reunions i reunions i reunions i al final no serveixen per res. I ara quedem per no sé què, i ara quedem per... i al final, reuneixes, reuneixes, reuneixes... i tampoc n'acabes de treure gaire profit.”

Comentari [U739]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I perquè això funcionés més bé?”

R.: “Perquè això funcione més bé... no sé, la veritat (rialla) és que no ho sé.”

P.: “A vegades quan veus el problema pots més o menys intuir la solució, no?”

R.: “Sí... ah... no ho sé... la veritat és que no ho sé, perquè...”

P.: “Però no em diguis que ja des de fora de l'escola és molt, molt vistós. Es fan moltes coses diguéssim. Això, potser ja és una primera qüestió a posar en dubte a veure de fins a quin punt és bo, no?”

R.: “Sí...”

P.: “Tantes coses o no... i llavors això us porta a dedicar molt de temps i a percebre malament les coses algunes vegades, no?”

R.: “Sí.”

P.: “Perquè tot això no... per evitar reunions, la solució quina seria?”

R.: (Breu rialla)

P.: “O no hi ha solució? O les reunions són un mal que s'han de patir?”

R.: (Silenci) “Jo crec que és un mal que s'ha de patir., perquè sinó no és...”

P.: “No es poden evitar?”

R.: “Clar. El problema és que si no es fan reunions la gent pren les decisions unilateralment.”

P.: “Clar. I prendre-les col·legiadament porta temps de discussió.”

Comentari [U740]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Porta temps i discussió. Llavors... llavors hi hauria un altre punt, ah... marcar línies generals, que jo crec que moltes vegades, ah... no sé, són hipòtesis, eh?”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “Vull dir, són coses que et van passant pel cap, no?, perquè dius, clar, si cada vegada ens hem d'anar reunint, reunint... potser hi hauria d'haver algú que prengués les decisions de... que prengués una decisió: això ha d'anar per aquí.”

P.: “I un cop marcat el camí...”

R.: “I llavors... I un cop marcat el camí, posar la gent que s'hi vegi en cor, doncs pujar-los al carro i fer “lo” que es pugui, no?”

Comentari [U741]:
LIDER

P.: “Mmm...”

R.: “Perquè moltes vegades veus que en el fons no hi ha un camí marcat, o potser sí i jo no el veig (breu rialla). Llavors, clar, a vegades és... ningú sap de tot... moltes vegades et sembla que estiguis provant coses, no?”

Comentari [U742]:
MÈTODE

P.: “Ja.”

R.: “Bueno provem això, provem allò, provem “lo” altre... i t'estàs perdent i... ho podríem provar d'aquesta manera... no, potser organitzem-ho de l'altre i després veus que no funciona, doncs vinga tornem a recular i...”

P.: “Podríem dir que és un treball poc consistent?”

R.: (Silenci) “No sé, si és consistent o no és consistent...però...”

P.: “Dispers.”

R.: “Sí... jo veig que... el tipus assembleari, com es sol fer, no?, que tothom tingui el mateix poder, que tothom pugui dir la seva, que tothom... hauria de ser com aquell qui diu que tothom tingués mmm... molt clar què és el que es vol aconseguir, no?”

P.: “Ja.”

R.: “I amb uns interessos comuns.”

P.: “I això no està prou clar, tu creus, a nivell d’escola, eh?”

R.: ““Bueno”, no està prou clar o no hi ha els mateixos interessos per tothom.”

Comentari [U743]:
CONCEPTE TE

P.: “O sigui, els objectius no són totalment compartits, tu diries?”

R.: “No. Perquè hi ha gent que posa en dubte el teatre i gent que posa en dubte els audiovisuals i gent que posa en dubte la informàtica...”

Comentari [U744]:
CONCEPTE TE

P.: “I... i això...”

R.: “Que ho fa per pura... per cobrir l’expedient, quan jo crec que hauria de ser una qüestió moral del docent posar-se al dia en tot, no?, perquè si tot el que veiem a fora i tot el que ens arriba és icònic, perquè deixem-nos d’històries però...”

P.: “És així.”

R.: “La paraula està perdent pistonada. Ens hem de posar al dia amb això i hem de saber què és el que ens està arribant pels ulls.”

P.: “I quan la gent no... no està, o sigui, no es posa prou amb un projecte o amb un objectiu d’escola, ho fa per... per què? O sigui, el tema icònic, per exemple, la gent no s’hi posa, per què no s’hi posa? Per quin motiu.”

R.: “Perquè... perquè és “lo” què et deia abans...”

P.: “És només la por a la màquina?”

R.: “No, por a la màquina. Si ja tenim prou problemes per acabar el temari que hem d’acabar, com vols que treballi tot això altre que m’estàs diguent.”

Comentari [U745]:
ritmes

P.: “S’entén com una cosa afegida?”

R.: “Clar. Tots els projectes són una cosa afegida, “òndia, una altra cosa”. No, no és una altra cosa... ara hi ha el d’allò de ciències, no, és a més a més de ciències...”

P.: “És en comptes de...”

R.: “Es treballen les ciències amb aquests recursos nous que tenim. La informàtica no és anem a fer informàtica sinó treballem el què estem treballant amb la màquina, no?, la foto, no és una galeria d’imatges, treballem la imatge.”

P.: “I llenguatge...”

R.: “O el què sigui. I llenguatge... de descripció, de... és que es pot treballar el què vulguis, no?”

P.: “Clar.”

R.: “Però clar, has de fer el clic aquest, no?. Canviar la manera de treballar... plantejar-te les coses diferent...”

P.: “I... és, per dir-ho d'alguna manera, és un tant per cent significatiu de persones de l'escola que estan en aquest punt, en aquesta situació...”

R.: “Bueno, el que jo t'estic explicant segurament hi ha molta gent que ni s'ho planteja.”

P.: “Però actua d'aquesta manera, diguéssim.”

R.: “Hi ha inèrcies, la gent... per exemple, quan fan P5 ja saben el que han de fer, quan fan P4 ja saben què han de fer, quan fan... i els que arribem nous, doncs és quan ens plantegem les coses.”

Comentari [U746]:
CONTEXT

P.: “Ja.”

R.: “Perquè no saps com s'ha funcionat i dius “òndia, però això com ho podem treballar” o “ho podem treballar de cinc maneres diferents”, però aquí es treballa d'una, doncs, perquè no treballem les quatre altres, no?, doncs perquè s'ha treballat sempre així, suposo que passa a totes les escoles, hi ha una inèrcia, es treballa d'aquesta manera, doncs “vinga, doncs”, com fem els projectes?, fem-los d'aquesta manera, vinga...”

P.: “I per trencar la inèrcia?”

R.: “Per trencar la inèrcia doncs... ah...”

P.: “O no és possible?”

R.: (Silenci) “Ah... Suposo que una mica utòpic. Utòpic. T'has de... no barallar-te perquè no aconseguixes res, sinó que has de facilitar les coses i, per exemple, ah... una de les coses que hem aconseguit, per exemple, ja ha estat, doncs, ah... les reunions de pares.”

P.: “Mmm.”

R.: “Per comptes de ser un “toston”, doncs el que vam... bueno, això jo ho vaig agafar de ...lloc...”

P.: “Ajá.”

R.: “Va ser, ah... com que no es fa el primer dia, sinó que ho fem al set... a finals de setembre, octubre... doncs als primers dies vas fent fotos de totes les activitats que es fan i, a l'hora d'explicar-ho...”

P.: “Passes les fotos...”

Comentari [U747]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R.: “En comptes de dir “mireu, al matí passem llista...” “

P.: (Rialla)

R.: “Fem el calendari...” o fem no sé què... els hi ensenyem una foto del seu fill passant llista.”

P.: “I s’ho passen bé, ho entenen...” (Rialla)

R.: “Ho entenen, veuen la situació, veuen que el nen no està angoixat, veuen que el nen no plora... veuen que el nen ha estat relacionant-se...”

P.: “Clar.”

R.: “Veuen que estan tranquils...”

P.: “Clar.”

R.: “Primer de tot, tu estàs explicant una cosa que entra pels ulls i no has d’explicar gaires històries més...”

P.: “Mmm.”

R.: “Els... això, es posen contents al veure els seus fills en situació i és súper fàcil... muntem un power point amb quatre peus de pàgina, fem això, fem allò, fem “lo” altre... i no has pas d’entrar gaire en detall, al patí, quatre fotos de com juguen per allà al patí.”

P.: “Veuen què fan, com és el patí, com s’hi senten,... Sí, sí...”

R.: “Clar, llavors, això és un exemple...”

P.: “Ajá.”

R.: “Però és per fer entendre el poder de la imatge, no?”

P.: “Que sí, que sí...”

R.: “Clar, a la que ho fas tu... diuen “tu, escolta” “

P.: “Preparem-ho.” (Rialla)

R.: “Com es fa. Clar, és molt... és molt engrescador, no?, dir doncs ara a cada reunió ja... de pares, a principi de curs ja es fa un power point, ja tenim una plantilla...”

P.: “A infantil o a tota l’escola?”

R.: “A infantil.”

P.: “Parles d’infantil.”

R.: “Sí... estic parlant d’infantil. Llavors, una altra història és que, per exemple a .../loc..., que això també m’agradaria que fos en aquí, doncs les fotos que es fan, amb el power point el munten els de cinquè, saps? Dius, muntem coses significatives, que siguin funcionals, que... que hi hagi una finalitat real, no que sigui una cosa per penjar, no sé... no, goita, fem treballs i els pengem a la web perquè els pugui veure la gent. Ah... fem això perquè els pares quan vinguin a la reunió... busquem-hi coses, no?”

P.: “Mmm.”

Comentari [U748]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R.: “Per exemple si hem de fer notes per anar amb els pares a casa, que ho facin ells encara que no s’entengui, però bueno, ja saben de què va i... fer coses significatives, no?”

P.: “Ajá.”

R.: “Ah... coses que tinguin una certa força, no? Perquè a vegades caiem en la rutina d’unes determinades maneres de fer, vàlides però, doncs, que no hi ha...”

P.: “Ja...”

R.: “Clar, llavors es tracta una mica d’això, no? D’intentar fer entendre que allò que s’està fent és molt motivador, que als nanos els hi agradarà molt, que els enganxarà molt, que no serà allò de dir “vinga, va... espavila”.”

P.: “La fitxa.”

R.: “Hi ha una història que és, ah...buscar en la natura o en tot el què ens envolta lletres.”

P.: “Mmm.”

R.: “No?”

P.: “Clar.”

R.: “Una cosa que tingui la forma d’ “A”, “vale”, doncs anem a buscar-ho, és molt més divertit això que...”

P.: “I didàctic.”

R.: “Que no pas “aquella d’allà, la primera vermella és la A, vinga va... sí, és com un triangle amb una...”, busquem-ho o si no ho fem, agafem brots i muntem-ho.”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “No, i fem-li la foto i muntarem ah... un abecedari amb tot això, és molt més significatiu.”

P.: “Tot això, amb el treball amb el teu o la teva paral-lela...”

R.: “El meu o meva paral-lela...”

P.: “Com va això?”

(Rialles)

R.: “És complicat.”

P.: “Sí?”

R.: “A ella les màquines li fan una mica de por...”

P.: “O sigui, és un cas per treballar diguéssim.”

R.: “Sí, és un cas per treballar... jo també... ah... tinc certs problemes per trobar-me amb ella, per tot “lo” que comporta reunions cap aquí... escolta, tal cosa no funciona... reunions amb uns i reunions amb els altres...”

P.: “Ja.”

Comentari [U749]:
TE AMB EL PARAL:LEL

Comentari [U750]:
TE AMB EL PARAL:LEL

R.: "... són coses que clar... ah... i a més a més si ella és una mica reticent i jo li he de preparar una mica les coses per... per anar-ho fent..."

Comentari [U751]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: "Ja..."

R.: "Clar, és un freno... Clar, tot això que t'estic dient, clar... són coses molt personals."

P.: "Clar. Sí, sí, sí... no, cadascú sap la feina com la porta i com la sent, no?"

R.: "Coses molt personals i amb inquietuds i... amb interès, m'agraden moltíssim les audiovisuals i...tantcinema com el que sigui, no?, fent produccions... el què sigui."

P.: "Ajá."

R.: "Clar, llavors jo ho entenc que és una dèria meva i que m'agrada molt i que hi dono voltes i el que sigui, no?, i clar, ah... veus que la gent està a anys llum. Clar llavors, ah... possiblement jo vaig agafar el projecte d'audiovisuals, "bueno" no el vaig agafar perquè no... no tinc la plaça aquí, vull dir que... potser l'any que ve ja no estic aquí."

P.: "Ja."

R.: "Però... clar, t'ho agafes amb unes certes ganes de fer, de, de, de... d'intentar treballar, ah... intentar... bueno, aportar el teu granet, no?"

P.: "Mmm..."

R.: "Però clar, t'adones de que hi ha un fre aquí..."

P.: "I a cicle? Les reunions de cicle que feu cada setmana, no?"

R.: "Cada setmana, cada setmana.. bueno ara hem promogut una mica..."

P.: "No és un bon... no és un bon fòrum per..."

R.: "Sí, però és que... buf... el problema que hi ha en aquesta escola jo crec, és que, per exemple, els que estem a infantil... que siguin, que tinguin plaça aquí n'hi ha tres..."

P.: "I deuen ser 7 o 8, no?"

Comentari [U752]:
TE AL CICLE

R.: "10."

P.: "10 sou."

R.: "Clar, hi ha l'...nom..., l'...nom... que fa mitja jornada, i ja està, a P3, no... la ...nom... es va treure les oposicions aquest any, P4 som tutors d'aquí que no tenim plaça a aquí i P5 hi ha l'...nom..., la ...nom... que fa mitja jornada i llavors hi ha l'...nom... que tampoc té plaça aquí, està de substituta, "bueno", d'interina."

P.: "Ja."

R.: "Clar, llavors a la que poses coses en comú, ah... els que saben com funciona l'escola són tres, bueno i la ...nom... que està..."

P.: "És la secretaria."

R.: “De secretaria i clar, ve quan pot i fa els reforços de P4, vull dir que ja no porta cap tutoria.”

P.: “Mmm.”

R.: “Però clar prou històries té ella per... a vegades arriba amb mal de caps o altres històries...”

P.: “Ja, ja.”

R.: “Clar, aquest any hem promogut refer una mica tots els objectius de... d’infantil.”

P.: “De cicle.”

R.: “I veure realment què es treballa o què volem treballar.”

P.: “Ajá.”

R.: “Tan a nivell de... de totes les àrees, no?”

P.: “Que és important.”

Comentari [U753]:
TE AL CICLE

R.: “Sí, clar. És molt, molt important perquè...”

P.: “I aquí i heu pogut anar colant metodologies també?”

R.: “Perquè clar ens hem trobat que... “bueno”... clar, treballen molt per racons, clar, llavors s’ha de veure com van els racons.”

P.: “Us vau posar d’acord amb el què però no amb el com, és més difícil.”

R.: “Sí.”

Comentari [U754]:
TE AL CICLE

P.: “Bueno, però per començar...”

R.: “Perquè cadascú es sent més còmode d’una manera, d’una altra... donen ajudes, vull dir que a veure, a vegades dius “bueno”... doncs prescindeixo d’un suport i vaig a donar un cop de mà en alguns racons, no?, vull dir que... hi ha certa flexibilitat, no de tothom però “bueno”... es va fent el què es pot. Ah... la implicació de la gent és molt diversa, això també és molt...”

Comentari [U755]:
TE AL CICLE

P.: “Sí?”

R.: “Sí, perquè... “bueno”, és allò que dèiem, les reunions són per interessos, no?”

Comentari [U756]:
TE AL CICLE

P.: “En una reunió de cicle...”

R.: “Per exemple, a veure, quan es va dir això...se me’n fot a mi si aquesta escola té, ah... uns objectius o... “bueno”, tant se me’n fot no, però vull dir que a veure, a mi el que em preocupa... a veure, quins objectius em marco jo, no?, per poder avaluar els nens que tinc ara...”

P.: “Mmm...”

R.: “I què és el que treballarem aquest any i a veure com està estructurat aquí, no?”

P.: “Sí...”

R.: "Ah... llavors la gent que porta anys aquí, doncs, diu "goita", s'hauria de fer això, "bueno", redefinim-ho, a veure què, com ho fem, no sé què... val, ja està fet.

A metodologia no hi hem entrat perquè ha costat molt trobar-se... d'aquí a 15 dies no sé què, ara tenim entrevistes, els informes, no sé què... vull dir que ara ja ens estarem un altre temps parats amb tot això."

Comentari [U757]:
TE AL CICLE

Comentari [U758]:
TE AL CICLE

P.: "A part de que la reunió no la feu cada..."

R.: "Sí, però al cicle es tracten unes altres coses, llavors fem una altra reunió per fer programació com aquell qui diu..."

Comentari [U759]:
RITMES

P.: "O sigui, hi ha dos tipus de reunions de cicle."

Comentari [U760]:
TE AL CICLE

R.: "Aquest any, sí. Clar, una cosa són informacions més d'escola..."

P.: "Una de més gestió, diguéssim."

R.: "Sí. I l'altra que seria de.. d'això, de programació."

Comentari [U761]:
TE AL CICLE

P.: "Que aquesta la feu cada..."

R.: "Que l'hem fet ara, aquest any hem començat."

P.: "O sigui, no surt fins ara..."

R.: "No, perquè s'anava ja... com que la gent ja anava molt, allò que et deia, ja saben el què s'ha de fer."

P.: "Molt dirigit."

Comentari [U762]:
RITMES

R.: "Molt dirigit, perquè ja ho han fet molts anys, per tant saben què s'ha de treballar cada any i ja està. Quan arribem gent nova, diem "home, aquí com..."

P.: "Què fem?"

R.: "Què fem? Com se fracciona això, la lectura, l'escriptura, les matemàtiques, el càlcul, la numeració... el que sigui, no?. Com, fins on arribem o fins on deixem d'arribar... i el... clar, llavors també veus... que, a vegades es posen moltes pegues "ai, és que aquest dia, és que..." i veus que a vegades no hi ha massa interès a... "bueno", "ja està bé com està i no ho toquem gaire", clar, llavors dius home..."

Comentari [U763]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: "I des de la programació del cicle no es pot estirar una mica? O és difícil això?"

R.: "A veure, com que vam promoure força, això... a veure, va ser la ...nom..., des de direcció, perquè a direcció es va veure bé que es tornés a plantejar i que es fes una mica de sedàs i..."

Comentari [U764]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: "Ajá."

R.: "I tornar-ho a...almenys tenir-ho reescrit, no?, o repensat."

P.: "Sí."

R.: "I ella ha hagut d'estirar molt. Ella ha hagut d'estirar molt... una mica massa i tot."

P.: “O sigui, la ...nom... no sembla coordinadora de cicle diguéssim des de direcció?”

R.: “No. Fa la feina de coordinadora i clar... el coordinador és el que fa mitja jornada i clar també és una altra implicació, també té criatures petites... clar, és això “lo” que et dic, hi ha situacions totalment diferents amb... interessos diferents i llavors aquesta gent, hi ha alguna persona d'aquestes que la seva plaça, l'any que ve s'anirà a l'escola nova.”

Comentari [U765]:
TE COORDINADORS

P.: “Clar, aquesta és una altra història.”

R.: “Clar, llavors... si jo només m'hagués d'implicar a l'escola on jo hi tindrè la definitiva quin sentit té que jo faci de mestre?”

P.: “No, o, no... t'has d'implicar des del començament...”

R.: “Implicar allà on estic, clar, si jo no tinc plaça aquí, “goita” els audiovisuals que els faci qui vulgui, sinó que no es facin. A veure, si a mi m'agraden, doncs jo m'implico amb el que jo crec que m'he d'implicar, però clar, això és una cosa molt personal i...”

...

R.: “Qui et pot obligar a fer res. Si tu fas el teu horari, tu fas la d'allò... no estàs obligat a més.”

P.: “O sigui, si algú no vol venir a una reunió de projecte, a una reunió de cicle...”

R.: “Si jo faig formació a dalt i explico com va el projector, està obert al claustre però no ve tothom, per A o per B, ja sigui perquè no li interessa, que després et vindrà a trobar i dirà escolta em pots explicar allò, que no vaig poder venir, que tenia...”

Comentari [U766]:
TE AL CLAUSTRE

P.: “S'entén.”

R.: “Però també et trobes amb gent que “no, no... és que això és molt complicat”.”

Comentari [U767]:
TE AL CLAUSTRE

P.: “Ja.”

R.: “És clar, tu no pots obligar a la gent, no? “Bueno”, no sé si m'estic liant molt...”

P.: “No, no, no... tot això ja hi té a veure... evidentment, és una descripció del treball que esteu fent.”

R.: “Però, però... clar, és molt costós, llavors quan et plantejes això dius, “bueno”.. però aquí hi ha un concepte molt de “això és de cicle”, aquest material és de cicle, i et ve algú de primària i et diu “em deixes una cartolina” i li dius “no, això és de cicle”.”

P.: “Com una possessió diguéssim.”

R.: “Sí, sí. I dius, però bueno no estem a la mateixa escola?, sí, però és que això ho han pagat els meus alumnes, “bueno”, però aquest alumne ja va pagar quan feia P3, no?... Potser és un... Hi ha un concepte una mica tancat de cicle, els diners de cicle, els diners de no sé què,... i dius...”

Comentari [U768]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Això es propi però...”

R.: “És que a música no tenen instruments, però és igual, però aquests són diners de cicle.”

P.: “Això és propi de cicle inicial o passa a cada cicle?”

R.: “No, no.. passa a tots els cicles.”

P.: “Tots els cicles tenen la seva...”

R.: “Sí, i cada cicle té la seva càmera i cada cicle té el seu no sé què... i tothom té el seu, la seva... i clar, això ho veus i... a mi em costa una mica, perquè igualment que jo veig que l'escola hauria de ser molt més oberta, no?. Molt més oberta, ah... per exemple jo estic treballant aquí fent programacions d'infantil, doncs si jo me'n vaig a ...//oc... que és on tinc la plaça, ah... a veure jo he estat treballant aquí, per tant, si necessito qualsevol cosa m'haurien de... això, poder venir aquí a consultar el que em fes falta, i emportar-m'ho a allà i enriquir allà i si allà hi ha coses interessants portar-les d'allà per enriquir aquí.”

Comentari [U769]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Ajá.”

R.: “No fer càpsules tancades, no?, -interjecció- me'n vaig, però molt bé, tu pots entrar allà dintre sempre, no?”

P.: “Això és així?”

R.: “No, no ho sé, no ho sé... però que veus un cert secretisme... “bueno”, és que no sé ben bé si és un secretisme, jo crec que és un mal que tenim els mestres... que tenim la nostra manera de fer, la nostra manera d'actuar i... i ens tanquem a l'aula, ens agrada molt tancar-nos a l'aula.”

Comentari [U770]:
EXTENSIÓ TE

P.: “I ja està bé així o estaria millor que fos obert i compartir les coses?”

R.: “No, no, no... no està bé. Primer de tot perquè... primer de tot has de perdre molt la vergonya i estar disposat a fer el pallaso tant a davant dels nens com davant dels altres mestres.”

Comentari [U771]:
NECESSITAT TE

P.: “O sigui, aviam si ho entenc bé perquè... perdona que vagi preguntant coses...”

R.: “No, no, a mi ja em va bé que em preguntis.”

P.: “Perquè a vegades repetint les coses ho entens més bé, no?”

R.: “Sí.”

P.: “O sigui, mmm... jo ara estic entenent que si no sé què... en un moment determinat algú no participa o algú no ve, no diu... pot arribar a ser per vergonya? Tu creus...”

R.: “Podria ser per vergonya...”

P.: “És un factor.”

R.: “Per la implicació, perquè ja està saturat amb el que ja està fent... ah... jo entenc que les persones són diferents i que a mi potser m'agrada fer molt el pallaso, no m'importa que la gent em vegi fent segons què, i hi haurà gent que... no sé, per exemple, jo avui m'he pintat el cap, doncs hi haurà mestres que no es pintaran el cap. Jo, si he de pintar el cap amb un nen que no li ve de gust i al final li passo una mica d'allò... jo crec que m'he de pintar el cap.”

Comentari [U772]:
NECESSITAT TE

P.: “Mmm.”

R.: “Estem tots dintre el mateix “xollo”, doncs ens mullem tots, no?”

P.: “Clar.”

R.: “I si hem de venir amb un mitjà de cada color, tots riem de tots, no?”

P.: “Ja.”

R.: “Tots riem de tots, no perquè sigui jo el mestre he d'anar diferent. Però “bueno”, hi ha gent que ho entén d'altres maneres, respectable però no ho comparteixo. Llavors, ah... això, molt interessant el què fem a infantil, dos mestres a l'aula.”

P.: “Mmm.”

R.: “Dos mestres a l'aula, ah... a mi m'encanta que entri gent a dintre la meua aula. Primer de tot, has de reconèixer que no ho fas tot bé.”

P.: “És molt important.”

R.: “Segon, fixar-te molt amb el què fa l'altre company, no per criticar ni per anar... sinó per veure les coses com les...”

P.: “Per aprendre un de l'altre.”

R.: “Enfocar diferent.”

Comentari [U773]:
NECESSITAT TE

P.: “Clar.”

R.: “A vegades, tens un nano que no hi ha maneres d'establir-hi una bona relació, i veus com gestiona la situació un altre mestre, i dius veus això...”

P.: “Funciona.”

R.: “Això funciona, doncs jo intentaré entrar amb aquest nen d'aquesta altra manera.”

P.: “Això o... quan ho feu això? Moltes hores a la setmana?”

R.: “Ah...”

P.: “O és esporàdic.”

R.: “Moltes hores no... aviam, per exemple tinc nens que... haurien d’anar a l’aula d’acollida perquè tenen problemes de dicció o pel què sigui... per reforçar-li el tema vocabulari o coses d’aquestes... doncs, m’estimo més que entri a l’aula mentre estic fent racons, ell es posa reforçant, encara que estigui amb el nen o no, amb un altre, és igual.”

Comentari [U774]:
RITMES

P.: “Mmm.”

R.: “La qüestió és que...”

P.: “Molt bé.”

R.: “Que estem reforçant ah... la... la nostra feina, no?, amb els nens, i podem fer una assistència més personalitzada.”

P.: “Clar.”

R.: “I vas veient, doncs com... com t’ho diria... el procés, no?, clar, si estàs tot sol has d’anar més... de l’altra manera, només amb la meitat ja vas fent, no? I llavors també et vas movent, vas... i, prou llàstima és que només comparteixes amb una persona...”

P.: “Ja.”

R.: “Si pogués entrar més gent i veus gent amb experiència i que veus que té unes taules i que... i... és molt agradable veure la gent que fa temps que treballa.”

P.: “O sigui, la idea seria compartir per enriquir-se, diguéssim, professionalment.”

R.: “Sí, sí... perquè també veus diferents maneres de fer les coses, a vegades, ah... sense voler, doncs acabes fent les coses, repetint molt unes maneres de fer, no?”

Comentari [U775]:
NECESSITAT TE

P.: “Clar.”

R.: “I dius com ho podria treballar això? I et diu “goita”, fes-ho així d’aquesta manera, de tal altra... però clar, has de reconèixer que fas les coses malament o que les podries...”

P.: “O que es poden millorar.”

R.: “O que es poden fer diferent, no?, ni bé ni malament.”

P.: “Obrir la porta...”

R.: “I jo veig que hi ha molt de freno, aquí. La gent no explica com fa les coses, la gent no...”

P.: “A cicle no ho feu això, per exemple.”

R.: “No.”

Comentari [U776]:
TE AL CICLE

P.: “O sigui tu com ensenyes, ah... qualsevol cosa.”

R.: “No, no, no... i a vegades és, jo recordo allò de... a vegades és dir, “goita”, hi ha aquesta fitxa per fer, no és dir a veure...”

P.: “Com ho farem, què faig jo...”

R.: “Quin pas previ, com ho fem, com ho deixem de fer, com... no, no... s’ha de fer això, no? I penses, potser sí, no?, que... mira, potser jo hi dono masses voltes o... i la gent diu “goita”, faig la feina i pim pam, t’ho montes com vulguis, no? Però clar, també és interessant, perquè és això, una fitxa és pot fer de mil maneres, no?”

P.: “I això no acaba de poguer-se fer en aquí per poca implicació.”

R.: “Igualment, “bueno”, també hi ha altres històries, no?, que jo per exemple, més que fer fitxes... a mi me molesta molt, “bueno”, no me molesta, però que el nen es passi tot el dia fent fitxes...”

P.: “Paper i llapis, paper i llapis, paper i llapis...”

R.: “Paper i llapis, paper i llapis, no?. I clar, ah...”

P.: “I és la pràctica usual, tu creus, aquesta?”

R.: “No. No.”

P.: “No.”

R.: “A veure hi ha llocs que fan moltes, moltes més fitxes.”

P.: “Ja.”

R.: “Però que s’hauria de potenciar una altra mena de... no?”

P.: “Sí, sí, sí, sí.”

R.: “I no només paper i llapis, sinó que diferents tipus de material, diferent tipus de format, diferents tipus d’experimentació, no?”

P.: “Clar.”

R.: “Sortim a fora. Tenim un pati increïble, no?”

P.: “Genial, genial.”

R.: “Ah... que remenin, que facin, que..., no?. Per exemple la ...*nom*... que entra, que és la que ens fa el suport, doncs està molt oberta a això, no? i ...*nom*..., tu, que això no me surt bé, com ho puc fer, i això i allò... i “lo” altre, escolta que cap aquí, que cap allà... és clar, ella també coneix els nens i llavors en parlem.”

P.: “Clar.”

R.: “Escolta, podries actuar així, podries fer allò... Que em surt més bé, els hi explico així abans de començar, no? Però clar, a vegades sembla que entris massa a dintre de...”

P.: “De la intimitat.”

R.: “De la intimitat, sí...”

P.: “De la intimitat professional de la persona.”

R.: “Sí. Clar, i llavors tampoc es tracta de posar en dubte res, saps?”

P.: “Clar.”

R.: “Vull dir que hi ha gent que té la pell molt sensible i sembla que si li vols anar per aquí doncs...”

P.: “I aquesta pell fina a què deu ser deguda? O sigui, quan algú és molt sensible a que li critiquin la feina que fa, com ho fa, podríem intuir per on ve la cosa o no?”

R.: “No ho sé...”

P.: “És intuir-ho, és clar. Saber-ho no...”

R.: “Sí... però clar... primer de tot, a veure a ningú li agrada que li diguin que fa malament una cosa.”

Comentari [U777]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Per ben dit que li diguin.”

R.: “Per ben dit que li diguin, sap greu. La veritat és aquesta. Ah... segon, tothom ha estudiat aquí per fer de mestre i tothom ha tingut un mestre i tothom més o menys se'n va sortint, no? (Silenci) És un terreny molt delicat, perquè no es tracta de posar en dubte res, sinó d'intentar millorar, clar... per molt que tu ho plantegis així hi ha gent que sempre es pensa que li estàs retraient alguna cosa, que hi ha qüestions personals...”

Comentari [U778]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Fiscalitza.”

R.: “Fiscalitzar. Que no sé què... Arriba un punt a vegades que estàs tan cremat que dius “goita”, si no t'interessa totes aquestes coses què estàs fent de mestre? És una bona feina, sempre, un bon sou, un bon horari i moltes vacances...”

P.: “Una pregunta, no sé si es pot contestar, si no la pots contestar no la contestis. Quan parles d'això, tens alguna cara de l'escola al cap? Que et vingui al cap alguna cara de l'escola... no em diguis qui evidentment.”

R.: “No, no, no... “Bueno”, de l'escola i gent que conec... “bueno”, gent que conec o gent que n'has sentit parlar i que veus que... però més que persones són actituds, no?, que dius, això... és que no anem bé per aquí, no?”

P.: “Mmm.”

R.: “No anem bé per aquí perquè... llavors no m'estranya que es vulguin fer direccions de carrera que marquin una línia i el que no estigui doncs a un altre lloc.”

P.: “Clar.”

R.: “Quanta gent quedarà arraconada?”

P.: “Segurament molta.”

R.: “Clar i d'aquesta gent què se'n farà?”

P.: “Com que això no es farà no hi ha cap problema...” (breu rialla)

R.: “Clar, si tu estiguessis a la privada, “bueno”... t’hauries de posar les piles... fa falta haver d’estar a la privada per haver-te de posar les piles? Clar, però això ja entra la qüestió moral i de conscienciació personal, no?”

P.: “Sí, sí, sí... de cadascú.”

R.: “Llavors ja hem entrat en aquest tema que la pell fina, que no sé què,... implicació... tothom s’implica i, clar, llavors tampoc és dir “és que no us acabeu d’implicar”, tampoc poso en dubte la teva implicació...”

(Interrupció: entren a buscar una pilota)

R.: “Doncs, clar... i no sé... jo crec que aquí també hi ha una qüestió d’autoestima bastant gran... que els mestres, últimament o... “bueno”, últimament o... no sé quan fa que l’autoestima està sota mínims...”

P.: “Per la consideració social vols dir?”

R.: “Jo crec que es posa massa en dubte masses coses amb els mestres.”

P.: “Ajá.”

R.: “I que... companys que diuen “tu rai, tantes vacances...” i dius, vols venir a l’escola un dia i “no, no...”. Doncs així de què estem parlant?”

P.: “Mmm.”

R.: “Estudiar educació, no conec ningú que ho hagi suspès, per tant, pot fer-ho tothom.”

P.: (Rialla)

R.: “Això també és un altre tema que dius... home.”

P.: “Que sí, que sí...”

R.: “Si ets fuster i no saps fer mobles no seràs mai fuster, però ser mestre, com que no hi ha res, i tothom va fent, qui l’ha de posar el d’allò... un director, una escola... que aquell mestre no funciona de cap manera i no sap com treure-se’l de sobre.”

P.: “És un tema per resoldre, aquest del funcionariat, eh? Si em permets un tema, girem de pàgina.”

R.: “Sí, sí, sí.”

P.: “La teva arribada a l’escola.”

R.: “La meva arribada a l’escola...”

P.: “Què tal?”

R.: “Mmmm... bé, bé, bé...”

P.: “Sí?”

R.: “Sí, la veritat és que no va ser gens...”

P.: “Traumàtica.”

Comentari [U779]:
ENTRADA A L’ALZINAR

R.: “Traumàtica ni molt menys. Ah... suposo que també ve...ah, “bueno”, no sé... jo és una pel·lícula que porto... (rialla) Ser un noi infantil és una qüestió bastant típica.”

P.: “Ah, sí. Mmm...”

R.: “Ja venia de ...//oc..., per tant algú ja em coneixia i ja sabien el meu tarannà i la meua, “bueno”... no sé si sabien el meu tarannà o no, però clar suposo que per proximitat van dir “tu, aquest noi que ve de ...//oc... què tal”, “bueno”, doncs hi ha això...”

P.: “Vas entrar bé.”

R.: “Mmm... intento no ser conflictiu, intento amollar-me a la situació de cada lloc... ja et dic, posant una mica, si m’agrada això, doncs... lluito pel que crec que he de lluitar i ja està, intento que hi hagi bon rollo amb la gent, no intento buscar maranyes, no... i des de direcció, doncs “bueno”, una rebuda molt correcte i molt...”

Comentari [U780]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Sí... les comparacions són odioses sempre, però “bueno”... ah, ...//oc... o altres escoles que coneguis anteriorment, el tipus de treball de l’escola comparat amb aquest? Què tal? Què resulta? Posant-les de costat.”

R.: “...//oc..., per exemple, perquè hi vaig estar un any, eh?, vull dir... i parlo d’això de la inexperiència total, hi havia una direcció més forta, ah... que marcava “pues” línies, hi havia gent que no hi estava d’acord, però a vegades es protesta per vici, és a dir, si no t’agrada el que està passant, presenta’t tu a direcció (en veu baixa), no?. Hi ha molta gent que li agrada criticar “oh, és que això no funciona, no sé què...” presenta’t tu i munta-ho, munta-ho tu i veuràs els problemes que hi ha... i els “shows”... perquè ara hi ha, aquest sistema muntat, s’ha de presentar gent nova... ningú vol presentar-se...”

Comentari [U781]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Aquí?”

R.: “Bueno aquí, i pel que veig a qualsevol lloc, suposo... perquè almenys aquí...”

P.: “No hi ha cua.”

(Rialles)

R.: “No. Clar, és posar-te en una història que... aquí fan hores a puntapala... i pel que et paguen de suplement de direcció, no compensa absolutament per res.”

P.: “No, no... pels diners no et fas director.”

R.: “Vull dir que clar, dius... “bueno”, o has de creure molt amb l’escola i tot plegat i clar, ah... a veure, si tinguessis un cert poder o un cert...mmm... que aquí no és l’estil ni la manera ni... no? Perquè clar, sembla que si l’escola no funciona d’una determinada manera és... De qui és el problema? De direcció, que no sap gestionar? Del grup de mestres que no saben portar-ho?”

P.: “Mmmm...”

R.: “On està?... no ho sé, és molt complicat, molt complicat i... no ho sé, hi ha... hi ha qüestions que... es barregen moltes coses, no?, qüestions personals, situacions diferents de cada professor... mmm...”

P.: “Pel que veig, si haguessis de triar una escola de l'estil de ...//oc..., de l'estil de ...//oc..... ah... tu ho veus més que...”

R.: “Jo, per exemple, a ...//oc... hi havia una línia marcada.”

P.: “Ja. Això s'agraeix?”

R.: “S'agraeix en certa manera, si estàs d'acord amb aquesta línia.”

P.: “Clar.”

R.: “Per exemple allà els audiovisuals estaven molt potenciats, per tant, en aquell sentit em vaig sentir molt bé, però... però... ah... la relació amb el claustre és molt més bona aquí.”

Comentari [U782]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Ah, si?”

R.: “Sí. Ja sigui perquè hi ha algun grup amb el que m'he fet o el que sigui doncs que m'he... “bueno”, doncs que t'hi sents molt a gust, suposo que... a mi m'agrada molt la conya i aquí hi ha gent que li agrada la conya.”

Comentari [U783]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Que és de la corda, mmm.”

R.: “Allà era tot molt més...seriós.”

Comentari [U784]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Els aspectes, per exemple metodològics que aquí cicle dius que costen de parlar i tal...ah... a l'altra escola semblava més tractat això?”

R.: “Bueno... jo l'any que hi vaig estar arribava una noia nova, hi havia una noia que estava a primària... que estava... “bueno”, hi havia un show una mica...”

P.: “Ja.”

R.: “I ja només d'entrar ens van dir, aquí es treballa d'aquesta manera, aquesta, aquesta i aquesta...i ja ens van convocar a l'estiu, vull dir que tenien molt clar ells com treballaven i com deixaven de treballar. Allà estava molt marcat i es tenia molt clar com s'havia de treballar a infantil i com... hi havia una persona que ho té tot molt pautat.”

Comentari [U785]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Ja, ja.”

R.: “Però és clar, aquesta persona no hi era perquè estava amb una altra història a fora de l'escola, i va ser com un any de traspàs, vull dir que jo també viure-ho bé, bé, bé,...”

P.: “Ja...”

R.: “No ho he viscut allà, diguéssim. Però... “bueno”, no sé.”

P.: “Hi ha uns aspectes que sí i uns que no, diguéssim, no?”

R.: “Uns aspectes sí, alguns aspectes no, també m’agradaria ara també aviam... viure-ho ara d’una altra manera, clar aquesta gent que ho té tan clar a vegades, mmm... també és un problema de no... com que ho té tan clar tampoc dóna peu a canvis.”

P.: “A discutir...a discutir-ho massa, no?”

Comentari [U786]:
CONDICIONANTS TE

R.: “A discutir-ho, clar. Però “bueno”, jo crec que també s’han de conèixer i has de veure com... com respira, no?”

P.: “Hem parlat força de tot “lo” que podia parlar penso jo... vaja.”

R.: “Sí, sí... “bueno”, no sé. “Bueno”, jo crec que he anat traient neures que...”

P.: “No, no, està bé. És la manera de veure com un percep l’escola, com la sent,... i com veu la relació entre mestres i tal.”

R.: “Per això et dic... la xerrada aquesta, quan m’ho van dir vaig dir “bueno”, diré el que em sembla.”

P.: “Naturalment.”

R.: “Dintre la meva impressió de certa novatada, perquè ja et dic...”

P.: “Jo “lo” que estic fent és buidar aquestes entrevistes i veure... posar la informació, diguéssim barrejar-la i comparar-la i tal, i igual doncs surt que hi ha coses que no em queden prou clares o que vull contrastar, si no et fes res, si d’aquí a unes setmanes o així et demano que... per contrastar coses bàsicament.”

R.: “Sí, sí. No, no... estic segur que et sortiran coses que no et quadren.”

P.: “Sí, no, no, segur.”

R.: “Perquè moltes vegades suposo que et quedes, “bueno” et queden situacions, no? Hi ha un tipus de relacions, tu et fas una sèrie d’hipòtesis perquè tampoc et coneixes tot el què hi ha.”

P.: “Clar.”

R.: “I tu... dius doncs “bueno”, doncs aquí deu passar això. Però potser no és cert que potser està passant això, no?”

P.: “I si surten preguntes prou clares les vindré a fer i si no són prou clares potser ni les faig. Molt bé...”

ENTREVISTA 19.

P.: “La pregunta primera seria...”

R.: “Seria aquesta...”

P.: “ “Bueno”, pregunta primer el focus... és una xerrada això bàsicament... si et sembla...”

Llavors la pregunta seria: després de que t'expliqués el projecte; Tu consideres que aquí es treballa en equip?”

R.: “Mira, jo crec que es treballa en equip, però que anima una mica menys... El perquè? Potser el fet de créixer tant l'escola,...”

Comentari [U787]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Coincidiu molta gent en això...”

R.: “Val, vull dir de mestres, és clar, és que quan vaig començar aquí, que més o menys ja fa 20 anys, tot i que vaig marxar algun any, clar ha canviat molt el claustre, i llavors costa molt més consensuar les coses i arribar a aquest fi, no?... que sigui gent més igual i que t'entusiasmis pel mateix, no? I penso que això es troba a faltar una miqueta... Llavors també he estat molts anys a Infantil,estic a l'aula d'acollides, és el segon any, i també em sento que potser no acabo de trobar.. no? “Bueno”, jo estic perfecta, en el meu lloc, però el fet del treball en equip en el cicle que ara estic, que és el cicle inicial, doncs costa més, costa més entendre'l perquè gairebé tots menys una persona són nous. Llavors, fer un equip amb gent nova, que saps que aquest any hi són i que l'any que ve segurament no hi seran, costa, no?”

Comentari [U788]:
CONDICIONANTS TE

Llavors a nivell d'escola, repercuteix.”

Comentari [U789]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Costa més per tu mateixa o costa per la gent que és nova i no s'implica?”

R.: “Per tot. Tot plegat.”

Comentari [U790]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Saps fins a quin punt te'n pots refiar, d'ells?”

R.: “Sí, hi pots demanar, perquè el que veig és... “Bueno” sóc la coordinadora, no? A més a més del cicle, i llavors... Primer és el cicle, l'any passat hi era, però és clar, estant a dalt de l'acollida tampoc no, saps?”

P.: “Ets del cicle i no ho és, diguéssim...”

R.: “Val, sí. Ja hi entro tant com puc, no? I ja t'ho dic, sóc coordinadora, a més a més, haig de coordinar en un principi de naturals i socials, però es nota, concretament en aquest cicle que hi hagut molts canvis, no? Per tant, en una escola “1o” primer que hi hauria d'haver per haver un bon treball d'equip, un claustre força estable. Que és el que hi havia anys ençà.”

Comentari [U791]:
CONDICIONANTS TE

I cada vegada ho és una mica menys. Ja hi ha un grup de gent estable, que eren, que continuen assentint, però és clar, s'hi ha afegit molta gent, l'escola a

cregut molt i costa una mica més, tot i que de bona voluntat, la veritat és que penso que n'hi ha... i que tota la gent nova...jo, és clar, fa tants anys que estic aquí que no ho noto. Tu: “treballeu molt en aquesta escola eh...”, “treballeu molt”... “no s'acaben mai, les reunions”... Potser, no ho sé, el tarannà és diferent, i clar, costa atrapar-ho, no?

Comentari [U792]:
CONDICIONANTS TE

El tipus d'alumne també ha canviat. Jo penso que són nens de poble, la majoria, hi ha immigrants, però poquets, no és el que hi ha, però estan com més neguitosos... costa més centrar l'atenció, potser és en tota la societat en general, de que tot són estímuls visuals,...

Comentari [U793]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Això no és només l'escola...”

R.: “No, llavors això repercuteix, jo penso a l'escola, ja hi ha classes maques, tranquil·les i així. Però sents en general, que la gent es queixa de que són més moguts, els hi costa més centrar l'atenció, i penso que és un fruit general, no? “Bueno”, ara me anat així per les branques, no? Però vull dir que tot plegat fa doncs que costi més que la gent, doncs aquestes reunions que hi hagut sempre aquesta escola...doni fruit perquè hi ha gent, en general, que a vegades li costa!”
“I és que jo en tinc prou amb la meva classe”, “amb la meva classe i amb el meu curs i amb les meves coses i els meus projectes”... Perquè clar, amb aquests petits, també amb els grans també passa, no? Que hi ha dossiers, no hi ha llibres a tot arreu, n'hi ha poquets, la majoria de coses s'ha de preparar, vol feina, vol consensuar, vol un treball en equip, no ets tu que et fas la teva. I clar, són moltes hores i a vegades la sensació de que no atrapes, doncs és el què fa que, que sentis més queixes que temps enrere, no? D'aquests anys veig això...”

Comentari [U794]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Si a sobre vas a l'aula i trobes que els nens responen d'una forma diferent perquè estan menys atents...”

R.: “És clar, és clar... si tu, per exemple, és que tens pensat tal, faràs això, ja es programa, no? Però, a vegades el fet de programar una paral·lela, ho has hagut de fer una mica més a la correguda que abans, però aprofundit exactament com ho faràs, si no has tingut temps d'això, que se't pot escapar alguna cosa, i llavors sentir-te com malament, i encara més doncs... són més moguts, són no sé què... Ho has de tenir tot molt pautat, molt palmat, que no se t'escapi res. En situacions així, clar... jo estic al cicle inicial, hi ha un primer que són 27, l'altre 26, molt moguts... I traspuen a l'equip de cicle, no? Llavors l'equip de claustre, sí que es treballa en equip, però també notes que “bueno”, m'has dit que no em faràs gaire o així?”

Comentari [U795]:
CONDICIONANTS TE

P.: “No, no, no, no, no,... no et preocupis...”

R.: “Com que temps enrere doncs tothom en el cas...”

P.: “Com si vols un moment la paro...”

R.: “A mi m’és igual, no dic res de... Vull dir que potser aquella enyorança d’abans, no? Que qualsevol punt, claustre, veus que col·laborava gairebé tothom, tots, te senties tot molt teu, era treball en equip, per mi, no? Tots el temes. I ara, a vegades tens més la sensació, goita..., això fixa’t que superior perquè com que motiu en tens prou, això afecta aquí... Clar, això no hauria de ser, no? I no...”

P.: “I què provoca aquest canvi?”

R.: “Jo penso que això...”

P.: “Es pot identificar algun factor,... Que digui: “home, això a canviat, i hem anat a menys des del començament pel creixement de l’escola”, és això?”

R.: “Jo crec que sí, jo crec que sí, perquè clar, érem més poquets, tenies més contacte amb tots. I ara, “bueno”, no ho sé, jo per exemple, és clar... els d’Educació Infantil, no és que tingués molt contacte, però ara no hi sóc... És que últimament no els veig mai, saps què et vull dir... “Bueno”, són de la mateixa escola però te costa molt, no? I trobes que potser el treball en equip s’ha convertit més en mirar una mica el cicle i alguna cosa més, però no, vull dir, aprofundeixes molt en “lo” teu...”

Comentari [U796]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Queda com fragmentat.”

R.: “Sí, sí.”

P.: “Perquè el claustre...”

R.: “Sí que en fem, però clar, si col·laboressis en tots els temes, a vegades penses: “mira, no ho allarguem més”. Perquè no s’acaben mai els temes al claustre, i llavors, fins i tot per un bé de tots, dius: “lo” que era abans no pot ser”, s’ha de canviar el claustre. Hi ha una sèrie de circumstàncies que alguna vegada penses: “mira”, jo què sé, a veure, una anècdota d’aquest any, per exemple, sempre fèiem el planing anual tots plegats, no? Treball d’equip, “en principi, aquest cicle fa el teatre aquí, aquest aquí, aquest allà”. “Bueno”, cada any anava bé, l’any passat potser alguna trifulga, però mentrestant hi havia gent que, “doncs jo aquest dia perquè sí”, i no canviava. I jo vaig fer comentari al del costat, dic: “mira, a partir d’ara l’equip directiu hauria de dir: “el planing és aquest: us toca fer teatre tal dia”. No ho havia sigut mai, que potser com que són tants...i jo no sé si també, és clar, que hi ha gent jove nova, però dels que érem de tota la vida també ens anem fent grans, i no sé si tothom acaba tornant-se un pèl més egoista... No ho sé perquè, però veig això, i que dius, decisions que preniem entre tots, treballar una mica més bé i no tenir aquestes sensacions dolentes, potser l’equip directiu les haurà d’acabar dient...i que no és culpa de

Comentari [U797]:
TE AL CLAUSTRE

ningú sinó del creixement total del claustre, clar, és que som trenta i pico, i havíem sigut disset, divuit... compara... És molt més fàcil que jo amb tu consensuï, però clar, si a tu et va més bé, "fem-ho aquest dia", si tu, a veure pensa: "a mi... doncs a mi em va més bé aquesta època"... Si a ell li va més bé... és igual... No ho sé, jo també tinc la setmana cultural, o tinc el teatre, volia fer aquest projecte, i aquella època tampoc em va bé, no ho sé... Era molt més fàcil entendre'ns, jo penso que el treball en equip és important a escola amb pocs mestres... amb trenta i pico ha de ser-hi però costa més... potser és un altre treball d'equip i un claustre més fix."

Comentari [U798]:
TE AL CLAUSTRE

P.: "Més estable..."

R.: "Més estable. Això és bàsic. I això des d'ensenyament hauria de ser una prioritat, que ràpidament es tornessin a convocar oposicions, que entrés tanta gent com sembla que s'han de ..., i poder donar definitives ja..."

Comentari [U799]:
CONDICIONANTS TE

P.: "I perquè amb un lloc fix la gent no es mogui tant..."

Comentari [U800]:
CONDICIONANTS TE

R.: "Jo no penso que la gent no treballi perquè tothom treballa, però penso que s'han de situar a l'escola, als alumnes, a la manera de fer, i llavors, escoles com aquesta s'ha de fer, per exemple, ara és clar, s'ha de renovar "lo" de naturals, socials, ja han tingut assessorament, però vol hores... en el cicle inicial s'ha preparat poquíssim, tot i haver treballat dos i tres anys, la part teòrica sí, però la part pràctica no. D'on traiem les hores? Ja hi posem bona voluntat, però clar, hores lliures no en tenim i llavors ho has de consensuar tot, dóna moltes hores..."

Comentari [U801]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U802]:
TE AL CICLE

Comentari [U803]:
CONDICIONANTS TE

En una escola que hi ha això, hi ha comissions, hi ha moltes coses. És clar, jo veig que ara s'han de trobar, qualsevol projecte que fas, com que no hi ha llibres, has de posar guions, doncs llavors com ho fas per consensuar amb tot el cicle "lo" de naturals, socials, Però ara dius, mira jo a vegades comentava, potser abans, com que érem dos o tres, consensuaves més ràpid, ara és un cicle, "bueno", som sis, set, vuit, nou, deu, onze. Consensua onze, consensua el treball... costa molt. I passar davant, quan hi ha dos persones que ja són velles, del cicle... te trobes que... "Bueno", jo dic el cicle que se treballa en equip a nivell petit, que és el que hem de fer."

Comentari [U804]:
TE AL CICLE

P.: "Però és el més intens diguéssim, no?"

R.: "És el més intens, i tant que sí..."

P.: "Perquè claustre hi haurà un cada quatre setmanes."

R.: "Quatre setmanes, quatre setmanes, i clar, és una hora i mitja..."

Comentari [U805]:
RITMES

P.: "I el cicle cada setmana?"

R.: "Sí, i tant i tant, cada setmana, i moltes vegades més d'un dia perquè hi ha alguna cosa que no hem acabat i hem de... "bueno", ara al reglament de règim

Comentari [U806]:
RITMES

intern havíem de parlar per cicle, però ja et dic jo que vaig passant a cada d'un, que m'ho retorni, i llavors aniré fent jo la refosa de tots, i ho passaré, perquè és que hi ha... suposo que és el primer trimestre. Estem al començar el curs, encara, no? Hi ha tantes coses per organitzar..."

P.: "Tot s'ha de començar..."

R.: "Sí..."

P.: "I tot de cop..."

R.: "I tot de cop..."

P.: "Perquè al cicle, de quins temes parlem? Fora de temes diguéssim que us derivi el claustre, que us demana, opineu sobre tal cosa, tal altra..."

R.: "A veure, aquest cicle ha sigut tot de temes puntuals. Per exemple, vam parlar una mica d'informes, l'any passat vam dir que avançaríem una mica a veure el tipus d'informes, els pares no n'estaven gaire contents, Clar, això ja va ser una bona estona, però clar, allà és el moment, no podem pas esperar al desembre, si hem de parlar del tipus d'informes, val?"

Llavors, a part dels informes, de què més varem parlar? "Bueno", això dels informes ja hi havia diferents punts, farem un claustre pedagògic, amb la ...nom..., la ...nom..., Llavors és clar, això va ser..."

P.: "És la ...nom...?"

R.: "Sí..."

P.: "La que estava a l'IES, pot ser?"

R.: "Sí, continua estan eh... Porta l'IES, porta l'IES de ...loc..... Va! Havia estat de mestre!..."

P.: "Havia estat de psicopedagoga a l'IES."

R.: "Vale", vale, pensava que volies dir... si, sí. sí..."

P.: "I ara ho porta ...nom..."

R.: "No, és molt trempada eh... i molt bé. Clar, és que ens ho va portar moltíssim temps. Després, a veure què tinc allà..."

P.: "No, és igual... no Maria no..."

R.: "Què més hi havia, diners, de "lo" d'escoles, de "lo" dels viatges, llibres, i així, a veure què volíem demanar, diferents..."

P.: "Temes més curriculars diguéssim, més tipus d'activitats que es fan, tipus de continguts que es treballen, tipus de tot..."

R.: "Però no varem tenir temps en aquest cicle..."

P.: "Això es fa més a nivell de parlar-ho, entenc no?"

R.: "Sí, sí, però a nivell global de "lo" que és naturals, i socials, repartir-ho... tornar-ho a mirar, perquè jo tinc, si veus allà, tot de carpetes, com sóc la

Comentari [U807]:
TE AL CICLE

Comentari [U808]:
TE AL CICLE

coordinadora, de “lo” que hi ha. I volien... sí clar, posar-los, i explicar-los bé tot el que hi ha, i repartint, no hi hagut temps encara. No hi ha hagut temps... Jo sí que el que he fet és una refosa de “lo” més important i he fet una carpeta que comencem aquest any. Però, cada cicle ens queda ple. Llavors, vam fer una reunió, els de Escoles Verdes, i ens van explicar tot el que havien programat per aquest any d'escoles Verdes. Això en el cicle aquest. Llavors, a comissió de festes també ens van explicar el que havien pensat per aquest primer trimestre, val? Això en el cicle aquest, del dilluns. Després, encara no hi va haver temps perquè en el cicle s'ha d'explicar el Consell Escolar, hi va haver Consell Escolar, i va haver temps d'explicar-ho. I llavors, “bueno”, tot això, una hora i mitja. “Bueno”, i algun altre punt que va sortir així, sí, “bueno”, alguna cosa dels acompanyants a estones que hi havien... havíem de tornar a llegir, a repassar... “Bueno”, vull dir que perquè vegis, si volguessis, cada cicle surten la mar de coses. Moltes vegades surten a arrel del claustre: “al proper cicle en parlem”, i llavors ho recull. Clar, ho has d'haver parlat, perquè en l'altre claustre s'ha de... val? Hi ha una sèrie de coses que llavors... “bueno”... I aquest dia, ens podem trobar: “No... que aquest dia tinc reunió de no sé què...”, “No... que aquest jo...”. I clar, tornar a trobar un altre cicle, de moment no hem pogut. Més endavant ja farem dos cicles la setmana, si convé, per acabar de... Jo el que vaig dir, doncs, a veure, amb això de Naturals i Socials fem un mini cicle amb les tres més velles, i... “Bueno”, les velles que ja em diràs, que jo sóc nova de fa dos anys en aquest cicle i no hi he intervingut mai, i quan ho tinguem tot ben aclarit i ben acordat, ho passem a elles i així consensuem. Vull dir que el treball d'equip es va reduint. Però després ja ho haurà de ser, perquè és clar, hem de col·laborar junts.”

P.: “I no hi ha més forma que focalitzar en moments concrets perquè sinó són massa gent per coordinar. I la gent nova és un problema en aquest sentit, no?”

R.: “En aquest sentit...”

P.: “En integrar-se, és un procés, i si a sobre doncs no hi ha idea de que es quedin, suposo que...”

R.: “Aquí, aquí, perquè el reglament de règim intern, hem de parlar de... Jo ho entenc, si són gent aquest anys i prou, i l'any que ve no hi seran, fan una llegida ràpida, goita, ja em sembla bé. Perquè no és que jo en tinc queixa perquè em passaria igual per segons quins temes, no? I dius, “bueno”, doncs si fins ara passàvem les fixes que ja hi ha de Coneixement del Medi... Saps què et vull dir? I com això, doncs “bueno”, el cicle ara sí que funciona, per a mi, a l'escola més bé, Infantil, que tot i que hi hagi nova, fa temps que funciona. No sé la imatge

Comentari [U809]:
TE AL CICLE

Comentari [U810]:
TE AL CICLE

Comentari [U811]:
RITMES

Comentari [U812]:
TE AL CICLE

Comentari [U813]:
CONDICIONANTS TE

que tindran Però almenys, en quan a tota la programació, tot està molt consensuat, perquè hem estat molts anys, molta gent.”

Comentari [U814]:
TE AL CICLE

P.: “Ja...”

R.: “Els mateixos. I cicle superior...”

P.: “Ja hi ha pòsit, no?”

R.: “Hi ha pòsit. I cicle superior també. Hi ha molt de pòsit.”

P.: “Ja...”

R.: “Molts anys els mateixos. Llavors inicial potser, en principi aquest que estic ara, és el que està més verd. Per què? Perquè fa molts anys que contínuament va voltant, contínuament, la gent no s'hi vol quedar.”

P.: “Del treball de cicle, deies que hi ha una carpeta, feu un resum dels acords que parreu, o un tipus de registre de... ?”

R.: “Sí, a veure, jo aquest any, de moment el que vaig fent és que com que els acords i moltes coses de les que prenem ho passo a direcció perquè estiguin al cas, faig una fotocòpia de “lo” que els hi passo, i ja està. Queda així, això...”

Comentari [U815]:
REGISTRES

P.: “Queda guardat diguéssim, no?”

R.: “Sí, sí...”

P.: “ “Bueno”, si en un moment m'interessés de consultar-ho això, seria possible o no?”

R.: “Sí, sí, el que passa és que no és una cosa que sigui molt net, ni molt menys, llavors...”

P.: “No, no, tal com és... i tu valores si sí, o si no. Jo ho demano, per demanar no quedaré pas, però vull dir que, sense cap mena de...”

R.: “No, no...”

P.: “Ara, diguem el que tothom diu de que en aquesta escola hi ha molt de ritme, molt d'estrès... Hi ha molt d'estrès?”

R.: “Jo penso que déu n'hi do...”

P.: “I és clar, el treball en equip suposa més temps, que no pas el treball individual... ?”

R.: “Sí, sí. Claríssim.”

P.: “Però s'ha de mirar que no arribi el moment, o el punt, que angoixi a la gent.”

R.: “No. Cada any es va reduint alguna cosa, diguem. Aquest any, en principi, vam dir: “la setmana cultural no la farem”, “la festa de Nadal...”. Vull dir que potser és l'any que hem reduït més.”

Comentari [U817]:
RITMES

P.: “Reduint activitats, perquè així es redueix també el ritme de la reunió, per dir-ho així...”

R.: “Sí, sí. Perquè acabàvem fent activitats de l’escola i dius: “I activitats de dins del cicle?” També l’equip de cicle, entre els nens, tampoc a vegades no acabaves de tenir temps. A veure, és molt important les assemblees generals, però assemblees de cicle..Saps, a vegades dius... i acabaven les cel·les de classe i les de curs també, però no hi eren les de cicle. Trobaves a faltar que dius: “a veure, ara que som tants... no anem tant a l’engròs i anem fent, saps, assemblees participatives d’escola”. Ja es van intentar, ja van funcionar una mica. Però, erantantel muntatge que acabes de tocar de peus a terra i dius: “a veure, fem assemblea participativa a l’escola, però primer cicle, a veure!... potser primer cicle i llavors fem el de l’escola, no? Que clar, anem amb la imatge, la idea, dels primers anys d’escola els que fa anys que hi som, i si una cosa ja ha canviat, no pot continuar essent. I llavors a vegades sents algú que diu... Per exemple, aquest any s’ha reduït teatres, hem reduït teatres per la impossibilitat de calendari, no per res més. Però és clar, sents les veus crítiques de dir: “és que s’està perdent l’esperit d’aquesta escola”. Sí que perdem l’esperit, però és que... “Bueno”, una mica... però és que l’escola no és la mateixa. Som molts més...”

Comentari [U818]:
CONDICIONANTS TE

P.: “S’ha de fer una adaptació...”

R.: “S’ha de fer una adaptació... Poc que hi havia: hores, materials, ni dies per anar a assajar al teatre.... Potser no anirem enlloc, però és que et diré una cosa i ells una altra, no?”

A veure, jo crec que si vingués ..nom..., d’aquella manera que funcionàvem ara, també s’hauria d’adaptar. Tampoc faria el mateix, no? Vull dir que...”

P.: “Faríeu “lo” possible, no?”

R.: “Val, vull dir que pel tipus d’alumne, pel tipus de mestre, el tipus de... Tot ha canviat. Llavors, sí que et sap greu segons què, però “bueno”...”

P.: “En la seva època va estar bé, i ara es fa un altre tipus de document...”

R.: “Val, i hem anat continuant el què s’ha pogut, tot el temps, perquè hi crèiem, no? En aquests objectius, i en la metodologia, i en tot... Però, “bueno”, també ho veig, no és que es perdi, és que potser no...”

P.: “T’has d’anar adaptant...”

R.: “Val...Ara, que tot “lo” del teatre, tots els objectius, tot el que teníem clar que s’havia de fer, i perquè el fem, això pot continuar, i si l’escola mai pogués tornar a ser d’una línia, “bueno”, hi tornarem tots, i que no crec que ningú posi...”

Comentari [U819]:
TEATRE

P.: “Home, si s’acaba fent l’escola nova en poc temps i després es descongestiona, no? O què?”

R.: “Sí, el que passa és que... No, no... Jo sóc de ...lloc..., i...”

P.: “Oh... Una escola nova... són moltes places.”

R.: “No, es descongestionarà, potser es descongestionarà tres, quatre anys, però és que jo...”

Comentari [U820]:
CONTEXT

P.: “Va creixent?”

R.: “Estic sentint cases, fins i tot d'aquest carrer, d'altres llocs, que els constructors comencen a fer ofertes. Vull dir que “lo” que no s'està construint ara es construirà d'aquí tres, quatre anys. Tot “lo” que és urbà, si te vénen i te fan una milionada, hi ha molta gent que hi cau. És “lo” que està passant. Vull dir que clar...”

Comentari [U821]:
CONTEXT

P.: “Això és a la vora de ...lloc... i doncs...”

R.: “La gent diu: “ara no és que quan es va fer el polígon, van dir: “...lloc..., no sé quants mils d'habitants”, mils... “uix... quina bestiesa...”. “Bueno”, què diuen? Aquella època no, “bueno” vint mil no hi arribarem, però és ara, com que tot és urbà, clar, poc que pots canviar-ho tot, no? Tu diràs...”

P.: “Clar...”

R.: “Els amos d'aquest tros de terra, que li vagi una constructora i li doni una oferta, que a canvi de quatre o cinc pisos, i no sé quants locals. A veure, si tu ets l'amo de la terra al final dius: “Bueno mira...”. I com que la contribució tampoc és barata...”

Per tant, a veure, es descongestionarà poc temps. Però “bueno”...”

P.: “Una altra escola...”

R.: “Una altra escola... sí...”

P.: “Es dona per sobre entès una cosa que és obvia, però que la pregunta és obligada, el treball en equip a l'escola, millor que el treball individual?”

R.: “Jo penso que sí. Però ha de ser-hi perquè... per tot. Perquè “lo” que puguis arribar a treballar amb els alumnes és molt diferent del que tu puguis fer, et mires el melic i no acabes... És molt enriquidor el treball en equip, però molt. Un pensa una cosa, un altre una altra, pots repartir les feines, i “bueno”, les idees es multipliquen. Vull dir que...”

Comentari [U822]:
TE-II

P.: “O sigui que la sobrecàrrega de feina que hi ha i l'estrès que pot arribar a produir és un risc.”

R.: “Sí...”

P.: “Compensa... Queda compensat per la satisfacció de compartir, de...?”

R.: “A veure, sí, perquè si no hi hagués aquest mínim de treball en equip, amb aquesta gent nova, potser semblaria que s'està en una altra escola. Saps que vull dir? La manera de treballar, i tot això, si tu no els hi acabes explicant i els hi

Comentari [U823]:
VALOR TE

fas entendre el tarannà d'aquesta, doncs... "bueno", potser, no? Serien bolets tot plegat."

P.: "I els nens en treuen un benefici del treball en equip dels mestres?"

R.: "Jo penso que sí, perquè... "Bueno", de treball en equip... el treure benefici de que es treballa amb la mateixa línia a l'escola, no?"

P.: "La coherència..."

R.: "Sí, la coherència pedagògica. Que "lo" que puguin fer a segon... a veure, tot i que cada mestre té la seva, no? Però "bueno", si no fos això, jo crec que la coherència pedagògica no hi seria. Tot i que sempre saps que aquell fa això, que... "bueno"..."

P.: "O sigui que tothom s'implica per igual..."

R.: "No, no, no..."

P.: "Hi ha diferències importants?"

R.: " "Bueno", sí..."

P.: "Sí..."

R.: "Sí, però "bueno", com que també a les places entra diferent tipus de gent, i que es parla a l'hora de programar, entre plegats, doncs... sí que les diferències són importants."

P.: "Pot arribar el cas, no sé si es dóna aquí o no es dóna, de que amb una persona amb la qual coincideixes en un cicle, on la feina sigui impossible treballar en equip, compartir les coses, pot arribar a passar això?"

R.: "Amb algú? A veure, jo sé que hi ha algun cicle en el que hi ha alguna persona que va molt a la seva i així. Però "bueno", de moment els que tenim aquí, el que va molt a la seva es deixa portar, i si tu li programes i li dius això, i ho portes, ... "Bueno", bé. Saps què vull dir? Que no hi ha ningú que digui: "Doncs jo no, faig la meua, i no vull cap feina, i faig això, i no em preparo..." No, això no..."

P.: "I la gent que va més a la seva, per quin tipus de raons podem imaginar que són? O sigui, perquè una persona, pot venir o pot estar en una escola com aquesta, que la cultura és de treball de col·laboració, i intentar anar a la seva tot i això?"

R.: "Jo penso que potser..."

P.: "Relacionat amb el tema de la feina, evidentment..."

R.: "Sí, sí, ja hi ha algú que va a la seva, però aquest algú que va a la seva és aquell que mira molt les hores. Saps que també... allò que diu: "A la una me'n vaig...", el cicle està a mig fer, jo a la una... Llavors aquesta persona és molt difícil que s'impliqui, perquè poques vegades a la una ens anem, o t'has de

Comentari [U824]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U825]:
TE AL CICLE

quedar a les cinc, o te quedés més o véns aviat al de matí. Però, amb les hores aquestes no n'hi ha prou en aquest treball en equip.”

Comentari [U826]:
RITMES

P.: “Més que no saber-ne de compartir les coses, és no voler fer-ho per no gastar temps.”

R.: “Treballar en equip vol hores.”

P.: “Això és innegable...”

R.: “Val...”

P.: “Però sí, qui no s'implica és perquè no vol, no hi té la voluntat de posar-hi el temps aquest o la disponibilitat, bàsicament.”

Comentari [U827]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Sí, i alguna vegada, és clar, a l'hora de ser efectiu, efectiu de feina, no vull dir de la part pedagògica de feina, ho ets molt més tu sol. Clar, tu sol...”

P.: “Decideixes, tries, i ja està.”

R.: “I ja està. Molt més ràpid. Però clar, som una colla, som un equip, i és una escola que funciona, amb un sèrie d'idees, i una sèrie d'activitats.”

Comentari [U828]:
TE-TI

P.: “Hi ha un tema que és curiós, i fins ara no ha sortit a la conversa. El Lideratge. En un equip hi ha d'haver una persona que tiri endavant?”

R.: “Sí.”

P.: “La resposta ha sigut molt clara.”

R.: “Sí, sí, si no hi ha algú que agafa el carro, en general, es deixa. Es deixa...”

Comentari [U829]:
LIDER

P.: “I llavors...”

R.: “És important que el coordinador pugui fer una mica de líder, en aquest sentit, perquè “bueno”, pot anar estirant, si han sortit temes a les reunions també de cicle, i “bueno”, quan convé tallar i quan convé, doncs estimular, però sempre en bona entesa, eh... El que no pot ser mai és un líder que no tingui mà esquerra, mai. Perquè llavors aquell cicle no funcionaria.”

Comentari [U830]:
LIDER

P.: “Però allò de que ens veiem a cicle o a comissió, o allà on sigui, en l'àmbit que sigui o l'equip que sigui, i ja ho farem, i ja sortirà, i tot ho farem...?”

R.: “No, no, s'han de deixar les coses clares, i qui va davant, i qui fa això, i qui fa allò, sempre.”

Comentari [U831]:
LIDER

P.: “I aquesta persona que tira endavant, pot ser qualsevol? O hi ha unes característiques... “Home, sembla que tal o que qual...”?”

R.: “Home, jo penso que ha de ser una persona...”

P.: “Sí, per exemple aviam, per aclarir una mica la qüestió que et plantejo... Hi ha qui diu: “Home, director ho ha de ser tothom un dia o un altre...”.”

R.: “Sí...”

P.: “No sé, això és una cosa que...”

R.: “No, no, no funciona tothom per director.”

Comentari [U832]:
LIDER

P.: “Qui diu director diu, aviam ara posem el gros, director, no? O diu doncs això, el motor d’un equip, d’una comissió determinada de teatre o d’hort, o del que sigui, o d’un cicle. No qualsevol pot fer-ho?”

R.: “A veure, jo penso que en el cicle i tot això, en principi sí que és bo que s’hi vagi implicant una mica tothom, eh... Vull dir que potser no ho veig tan gros com director. Perquè de director, la primera cosa que hi ha d’haver és que un ho vulgui. Per mi, no? Llavors, hi ha gent que ho voldrà i no servirà, perquè “lo” que diem de la intel·ligència emocional..., pot ser molt intel·ligent, molt “lo” que vulguis, però, no acaba de tenir-ne, no acaba de saber tampoc...”

Comentari [U833]:
LIDER

P.: “Habilitats socials diguéssim.”

R.: “Habilitats socials, el que no en té, doncs ja no... Ara...”

P.: “I això no s’aprèn? Pregunto...”

R.: “Les Habilitats socials? Quan tens certa edat i no n’has tingut... La mainada penso que sí, però en nosaltres..I una persona quan més es fa gran... Jo potser t’ho dic amb la pràctica que vaig veient eh, al revés. La persona que no n’ha tingut, amb els anys, en general, s’agregen. Potser m’equivoco eh... Però jo ho veig. Potser al revés, es tornen més, més ells encara, no? Que no n’ha tingut, perquè en principi d’habilitats socials en té quasi tothom, no? Per mi. I el saber estirar, que tothom, no?... Treure “lo” bo de cadascú.”

Comentari [U834]:
LIDER

P.: “O sigui, que algú ho té?”

R.: “I clar, el que no en té, i que té una manera de dir les coses, quan algú no ho fa prou bé, li “fum un xasco”... Clar, allò ja és irrecuperable, en general. Clar, i llavors com vols estirar que et treballi si sap que potser,... no?

Però “bueno”, en quan a equip de cicle sí que hi ha d’haver algun líder, en principi millor que sigui el coordinador, però pot ser que no ho sigui el coordinador en el cicle, i penso que sí que hi ha de passar una mica tothom. Per adonar-se’n de la tasca que fa, no? Vull dir que també és bo que hagi algú que: “Jo no, que no ho puc fer”, “Jo no, que no ho faré bé”. He sentit algú al cicle que jo, concretament, dius: “Ostres, sí ho has fet perfecte”, allò al final d’any. Dius: “Te n’has sortit la mar de bé”, no? Vull dir que, “bueno”, fins i tot per la autoestima de tothom.”

Comentari [U835]:
TE AL CICLE

Comentari [U836]:
LIDER

P.: “L’autoestima és important.”

R.: “I tant, i tant, si tens una bona autoestima, i et sents bé, i te sents útil en l’equip, tens més ganes de treballar, clar... és importantíssim.”

P.: “ “Bueno”, està molt clar que estàs molt bé en aquesta escola, i que aquest tipus de treball magnífic.”

R.: “Jo sí que hi estic bé. Vull dir que, a més a més, tinc les nenes grans, allò que, si he de passar hores, la veritat és que no em ve d'aquí. I a vegades allò que... “Bueno”, arribo a casa i diuen: “Sort que no t'hem de fer...” “Bueno”, que no faig falta, no? Perquè diuen: “És que no tornes mai”. I jo dic: “No et pensis eh”, alguna vegada és allò que t'acabes posant xerrant, fins i tot, amb la dona de la neteja, o...”

P.: “Clar...”

R.: “Vull dir que, “bueno”, ja m'agrada anar a casa, i estic molt bé. Però, vull dir que no tinc allò la presa de marxar, i que si he de passar alguna hora de més, no em ve d'aquí. En aquest sentit.”

P.: “El que anava a comentar-te, has estat en una altra escola diferent d'aquesta abans...”

R.: “He estat un any a ...//oc...”

P.: “Que es treballés d'aquesta manera?”

R.: “No, no, no... ui no... ui no... ...Lloc... sí que vaig estar-hi, perquè érem... el primer any vaig estar de mestre a Blanes, llavors en absolut no es treballava en equip eh... No, jo aquell any almenys no, també mi vaig estar un any, tampoc mi vaig adonar.”

Comentari [U837]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Però en un any no hi vas veure que allà hi hagués...”

R.: “No.”

P.: “Què era diferent de “lo” que tu creus que es vàlid aquí?”

R.: “Tant allà com a la ...//oc..., hi havia una gran diferència, tot eren llibres, val? A la Bisbal hi vaig estar un any també i prou... Llavors, el fet de tenir tot de llibres, no necessites gaire treball en equip. Perquè tot ja estava cada dia, ja t'ho programaves amb el del costat, “aquesta lliçó”, “aquesta, aquesta i aquesta pàgina aquesta setmana”, això per mi no és treball en equip. I estàvem deu minuts, ja tenies la guia del llibre, i ja estava. I llavors els claustrs, tantun com l'altre, eren claustrs grans, que jo vaig quedar parada, perquè ara hi vaig anar després d'haver estat aquí un any; i em vaig quedar parada perquè...”

Comentari [U838]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “O sigui, vas estar aquí, vas marxar i vas tornar?”

R.: “Sí, el director deia: “Això, això, i allò, i allò...”, saps? Amb prou feines parlava ningú al claustre, i anava dient tot per fer, no? El director prenia totes les decisions. I jo, després d'haver vingut aquí, vaig pensar: “Mare de déu, quin claustre!”, saps? Una cosa! “Bueno”, i a més a més, sí, hi havia alguna cosa era com una mica, no baralles, però aquí a ...//oc... no ho havia vist mai. A la meua classe, allò que deien de canviar de classe: “no m'hi trauran mai si no hi ha un

incendi”, me’n recordo en un claustre. I jo pensava: “Mare de déu, a ...//oc... quedava molt clar que cada any canviàvem...”. Ni t’ho havies imaginat, no?”

Comentari [U839]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Ni discutir-ho...”

R.: “Ni discutir-ho... Una sèrie de coses que... Un altre món, de veritat. Un altre món. Ara, això sí, el divendres anava a mercat,... No jo!, tots eh... Vull dir que, a la una en punt, tots ja sortíem, dinàvem ràpid i anàvem a fer el toc. Vull dir, res...”

Comentari [U840]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “No perdien el temps, no?”

R.: “Gens, gens..De festes, és que era allò, no portava feina, perquè carai, cada any es feien les mateixes...Llavors ja estava molt decidit, el director deia: “Aquesta i a la castanyada; aquest dia per carnaval tots disfressats...”, te trobaves allò, poca cosa al cicle per decidir la disfressa, i ja estava, saps? Vull dir que, una altra manera, total, total.”

Comentari [U841]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “O sigui, d’alguna forma, el que hi hagi llibres de text condiciona? “Bueno”, condiciona...”

R.: “Sí, sí que ajuda. Ajuda a què no hi hagi el treball en equip en el sentit aquest, perquè clar, no, no, no necessitaves hores,...”

P.: “Tot donat, tot fet, tot beneït.”

R.: “Tot beneït. I “lo” que te quedava de temps, doncs només era per les quatre festes que fèiem, no? I ja estava. La mica de decoració dels vidres, per posant-se d’acord...Llavors això era diferent, i a ...//oc... sí que hi havia més treball en equip, perquè érem sis mestres, i allò era una delícia. I vaig estar molt bé.”

Comentari [U842]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Era com un cicle petit a més a més, no?”

R.: “Sí. Molt bé, molt bé, molt bé. També era el segon any que feia de mestra, i “bueno”...La metodologia que feien servir algunes mestres d’allà, poder te diré que no era la ideal, no? Quan vaig arribar, alguna cosa del tracte amb els nens, o com criticaven a les famílies, o...em feia com mal, no? Però, de mica en mica vaig anar entrant,... No d’entrar a criticar, sinó en el seu món, i ja era una manera que tenien, que no, que a la seva manera ja tractaven bé als nens. Ja hi havia una bona entesa eh...”

P.: “És anar coneixent les coses a fons per entendre-les millor, no?”

R.: “Val, val. El primer any, allò que segons què: “Ostres...” no?, “Com ho fan...”, “I què, com...”. Però de mica en mica ja vas veient, no?, que els nens aquells havien marxat de l’escola els de vuitè, i tornaven a veure’ls, i dius: “Bueno doncs...”. A veure, això demostrava que hi havia una bona entesa. Ara, hi havia alguna manera de fer, i de dir, i d’això... Però, saps?. Vull dir que són maneres, que en el fons hi havia haver un bon ambient.”

P.: “l el tipus de col·laboració que hi havia entre els mestres en aquella escola i en aquí, és més o menys semblant? El tipus de treball en equip, diguéssim...”

R.: “El tipus de treball en equip com aquí no, no. No ho era tampoc eh...”

P.: “Tot i això de ser petita no era com aquí, no?”

R.: “No, no, no... Però clar, al pati érem tots plegats,... Vull dir hi havia, no sé, treball en equip i molt contacte personal.”

P.: “O sigui, perquè coincidiu, en el fons, en espais diversos, no perquè es convoquessin reunions específiques per parlar una sèrie de coses...”

R.: “No, no, no... Vull dir que era, no sé, tot plegat era un treball en equip, i era tot el dia, no?.” “l això, i aquell, i aquest com ho veus...”; “Porta'l a la classe...”;

“Fes...”, saps? Hi havia, no sé...”

P.: “No calia reunir-se diguéssim...”

R.: “Sí, suposo que ara també ha canviat molt...Perquè això, mira, ja fa vint anys que estic aquí, i era els dos primers anys que vaig fer de mestra... Vull dir, que és clar, fa temps.”

P.: “En deuen ser més ara, suposo...”

R.: “Segur, segur que ha canviat força.”

P.: “ “Bueno”, doncs...*nom*... era això, la idea era aquesta... el que vaig fent és aquesta entrevista primera amb qui vol col·laborar-hi, i llavors, quan tingui la informació més o menys treballada, el que us demanaré, segons com, és aclarir algunes coses, o consultar alguna documentació, si és que és el cas.”

R.: “Val, val... No, jo només això, que a vegades sento comentaris dels mestres... I crec que hem de ser optimistes i veure això; que l'escola ha canviat, i que... És que estem perdent... Ho sento, no... i sobre tot amb gent que fa temps que és aquí, i jo, “bueno”... Sí, que ho perdem, però és que ens hem de posar al cap que han canviat l'escola, els nens, quantitat de mestres, i tot.”

P.: “Que sí, que sí...”

R.: “Això ens ho hem de posar a dins... Sempre penso...”

P.: “Doncs escolta si... se t'acudís en algun moment algun element que em pogués ajudar a recollir més informació, jo què sé, si venir a alguna comissió... si és possible diguéssim... un document determinat i tal... i m'ho dius, crec que vindrem per aquí i ja ens veurem tot plegat... i quan vagi acabant la feina i la recollida d'informació ja us informaré de com acaba l'aventura, perquè ho conegueu.”

R.: “Sí... seria importantíssim això, que ara que entraran tants mestres, fer oposicions aviat, i... “bueno”...”

Comentari [U843]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [U844]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “En aquest sentit suposo que l’invent aquest de la sisena hora, no sé si ajudarà o desajudarà en el tema de treball en equip.”

R.: “Jo penso que desajudarà... desajudarà segur...”

P.: “Perquè amb el model que s’està aplicant en aquest moment, vaja... per alguna experiència que vaig veient, sembla que va naixent la figura de la persona que va a fer hores a l’escola...”

R.: “Sí... desajudarà... i no ho sé... jo de veritat, aquest any, és el primer any que tinc l’hora lliure aquesta de la reducció. I tu saps, que t’ho vaig comentar un dia en un grup, que necessitava en principi tres dies, no? I el primer dia no vaig gosar a marxar d’aquí perquè sembla impossible, allò d’anar al bar, sense nens i voltar tenia com... ai... com vergonya, com mala consciència, que dius: “treballar per tu...?” No clar, els mestres que... és com... com una mica de mal efecte.”

P.: “És un canvi molt radical, naturalment...”

R.: “De veritat eh...! Vull dir que, i dius: i l’any que ve ...?...no ho sé... ja treballàvem també, ja trobàvem les hores, no?”

P.: “El que passa que la gent que entra nova, suposo que no han viscut... no han viscut l’època anterior...”

R.: “Això te vull dir, no?... que potser ja... aquesta hora comencéssim a refiar-nos molt... quan te’n refies més d’una cosa val més que no pas un l’altre... “bueno”, no ho sé eh... potser m’equivoco...”

P.: “Sí, sí, no, no...”

R.: “Però jo precisament ara no m’acaba d’agradar. I els sindicats, aquestes dos de reducció... tampoc.”

P.: “S’ha de compaginar els drets individuals i l’objectiu col·lectiu, diguéssim, i això és difícil.”

R.: “Perquè... no ho sé... vull dir ja hi trobaves les hores, i les buscaves i les havies de trobar i penso que és millor les hores d’atenció a la mainada eh... i si convé més petits grups o el que sigui, però “bueno”, això de tenir aquesta hora per treballar això... mira potser te dirà gent que sí, que molt bé, que tu pots treballar i elaborar material i tot això, però no ho sé, no sé què dir-te eh... perquè molta gent té això, i molta gent té llibres, que tampoc... vull dir que... no ho sé, no ho sé...”

P.: “Sí, sí, sí, sí...”

R.: “I les generacions que pugen, potser m’equivocaré eh, però són més còmodes també, alguns nois, i per postres ja troben tot això de més...”

P.: “Del que se’ls hi posa, no?”

R.: “Sí, sí...”

P.: “És que, “lo” que dèiem que els nens són més moguts... és que la gent gran també som diferents de la gent jove, suposo que és el famós canvi generacional que seguim des de que érem joves i que ara l’anem veient des de l’altre costat de la vora com si diguéssim, no?...”

R.: “Sí, però és clar, els mestres no havíem sigut mai funcionaris... Llavors arriba aquesta hora i aquests drets, “bueno”, potser sí... doncs “bueno”, els que jo havia més o menys conegut...”

P.: “Que sí que sí que sí...”

R.: “No ho érem gaire, no? i ara hi tendirem una mica més, em dóna la impressió, no?”

P.: “Sí, sí, és això de compaginar els drets individuals del treballador, amb l’objectiu i l’interès col·lectiu de l’escola i el treball en col·laboració necessari, tot plegat, és difícil de compaginar, saps? ...”

ENTREVISTA 21.

P.: “ diríem... tu consideres que aquí sí que es treballa en equip, o no?”

R.: “Sí!”

P.: “Sí, està claríssim.”

(Rialles)

P.: “La segona fase seria què es fa a ...//oc... que et faci pensar, que et faci definir-lo com a treball en equip. Com és aquest treball?”

R.: “Home, perquè l'escola de ...//oc... potser té la particularitat de que hi ha uns projectes que són d'escola.”

Comentari [U845]:
CONCEPTE TE

P.: “Ajá.”

R.: “Hi ha tota una línia d'escola que està molt marcada des de fa uns anys i... implica que aquest projecte, que és comú, doncs evidentment tenim que trobar-nos i trobar les solucions comunes, i el treball en equip i treballar conjuntament per dur a terme tota aquesta sèrie de projectes i aquesta línia que tenim marcada a l'escola, no? I és bàsicament això. Aleshores, el tipus d'escola ja implica aquest treball, no? I va des d'activitats a nivell d'escola, a nivell de cicle, a nivell també... d'intercicle, les comissions per exemple o activitats d'aquests tipus, i és clar, després ja a nivell de curs, no? Però ja és una mica a tots els nivells.”

Comentari [U846]:
EXTENSIÓ TE

P.: “O sigui, és l'objectiu comú, no? Diguéssim...”

R.: “Sí.”

P.: “Tenir projectes comuns. I aquests projectes, com neixen llavors?”

R.: “Bé, és que de projectes n'han nascut varis... van naixent a través de molts anys, ja fa molts anys que tenim el projecte d'escola democràtica, que ja va néixer gairebé amb l'escola des de la primera direcció que van impulsar... ah, doncs, l'escola de l'“Alzinar”, com una escola que potenciava la participació dels alumnes en algunes decisions que ells podien prendre—hi part, i “bueno” a partir d'aquí doncs ja tota una sèrie d'activitats i d'accions, com és el teatre, com és les assemblees, com són les comissions,...En el que els alumnes són partíceps, i tenen la seva veu, i tenen la seva decisió entorn a això, d'algunes accions de l'escola...”

Comentari [U847]:
CONTEXT

P.: “I a partir d'aquí és quan...”

R.: “I a partir d'aquí, després ja anar, doncs, sorgint amb el temps projectes nous, perquè hi van haver alumnes que van començar amb els seus projectes Sòcrates, es van agafar els projectes Sòcrates, amb les tecnologies hi ha doncs tot un projecte d'escola, des del moment en el que ens van començar a arribar

Comentari [U848]:
EXTENSIÓ TE

ordinadors a l'escola i quan no ens arribaven els demanàvem, en part també vam apostar, vam ser els primer que vam apostar perquè l'escola tingués ordinadors i eines informàtiques, perquè creïem una mica que aquestes eines ens podrien ajudar i... va ser un projecte d'escola, com a escola i vam estar d'acord i vam decidir, vam començar a invertir en informàtica, no econòmicament... de cara a temps i a treball doncs, de la gent de l'escola i... i després altres projectes com han vingut doncs el tema dels medi ambientals, doncs que és un tema que també és preocupant a nivell així... mundial, no?. Després, des de l'escola, quan van sortir el tema d'escoles Verdes també ens hi vam apuntar, ah... després tenim el tema de... dins de noves tecnologies, el tema dels audiovisuals van sortir els projectes d'innovació l'any passat, aquests són els més recents, no fa dos anys que vam apuntar-nos al d'innovació..audiovisual, perdó. Ara estem en el projecte de biblioteques dins d'aquests projectes d'innovació, també estem en el de biblioteques per potenciar doncs la lectura, ah... des de l'educació infantil fins a sisè.”

Comentari [U849]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U850]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U851]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U852]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Lavors els projectes aquests, que són els que aglutinen, també una mica el treball dels mestres en col·laboració, ah... com es decideix, ens apuntem a tal projecte... jo què sé...”

R.: “A costa...”

P.: “A nivell d'innovació...”

R.: “A costa... hi ha un projecte, algú se “n'entera” del projecte.. i surt, mira, podríem fer això... i llavors la gent hi està d'acord o no hi està d'acord. Normalment som bastant ambiciosos i diem que sí a tot... a vegades, doncs, pensem que potser no hauríem d'agafar tants projectes, perquè la veritat és que tenim molts de fronts oberts, no? I que... i és un esforç gran també a nivell d'escola i a nivell de professorat i... alguna vegada potser diem ostres, potser ens hauríem d'haver centrat en menys projectes i tal, però “bueno”, de moment anem així nosaltres...”

Comentari [U853]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Fa temps que ets aquí, tu?”

R.: “Sí... fa...”

P.: “Temps...”

R.: “12 o 13... sí, sí...”

P.: “Lavors, el fet de treballar d'aquesta manera, amb molts projectes engegats i col·laborar amb la gent i tot plegat què li suposa al mestre, no? O sigui, un mestre que ve aquí què li pot suposar treballar en aquest tipus d'escola, que no li suposaria treballar en una escola on no hi hagués aquesta dinàmica...”

R.: “Clar... Li suposa una mica de canvi de mentalitat, ah... que costa, eh? O sigui, és una escola que quan tu ja hi estàs posat, tu ja has de...”

Comentari [U854]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “A tu et va costar entrar aquí?”

R.: “No, no em va costar entrar perquè jo havia estat a pràctiques aquí.”

Comentari [U855]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Ja...”

R.: “Perquè estava amb en ...nom... i l'...nom..... i després a mi em va agradar molt aquesta i escola i vaig pensar aquí és on has d'anar a parar, no? I després, clar, al conèixer-me una mica, estar aquí... després, quan vaig venir al cap d'uns anys que me va tocar la plaça de música, perquè vam ser les primeres places de música que es van crear...”

P.: “Mmmm...”

R.: “Vaig fer oposicions de música i em van tocar aquí ja... una mica ja sabia de què anava, després com que a més a més a mi m'agrada molt tot aquest tipus de treball i així, doncs ja... no vaig tenir masses problemes per integrar-me.”

Comentari [U856]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “O sigui, d'entrada has de canviar dia a dia... diguéssim.”

R.: “Doncs sí... has de... has d'entendre que estàs en una escola que no ets tu i la teva classe i els teus nens, que això costa molt i molt i molts... i hi ha molta gent que... i es nota molt quan ve molts gent nova de cop que molts vegades frenen tot aquest tipus de cosa.”

Comentari [U857]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Ah sí?”

R.: “Perquè és que una cosa és pensar en la teva classe i els teus nens, i les teves hores diguéssim, i l'altra cosa és tenir una idea més global d'educació, que és a dir, “bueno”, aquests nens formen part d'una escola i d'un món i d'un poble i... i doncs, anem a mirar de fer alguna cosa de cares a això, no? Després, jo penso que aquest canvi de mentalitat hi ha gent que no, que no hi està d'acord, que se sent molt més còmode en la seva classe i pensant en les seves coses, i hi ha gent que li compensa molt més el treball en grup i portar a terme doncs un projecte comú.”

Comentari [U858]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Mmmm... Us heu trobat alguna persona que arriba, doncs, que algunes persones que arriben noves a l'escola són reticents a... a entrar en aquesta dinàmica, o costa, o hi ha una oposició o una resistència?”

R.: “Sí...”

P.: “Sí que ha passat?”

R.: “Sí, sí que ha passat, sí... Ha passat i... i...”

P.: “I està passant?”

R.: “I està passant, i... jo penso que amb els anys ha anat perdent l'escola, avia'm...”

Comentari [U859]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ah sí?”

R.: “Hi ha un moment en què s'està discutint el teatre, que amb el teatre, és un element educatiu molt important que tenim molt clar i és un... està en el nostre projecte educatiu i... i que ho portem amb molta il·lusió, i que pensem que pels nens és una activitat que, o sigui, “bueno”, que és molt, molt interessant educativament. No només perquè és a nivell d'expressió, sinó perquè és també relació del grup, l'expressió,... “bueno”, és tot un treball així molt global, representen diferents matèries: la música, la plàstica... i és una activitat clàssica, que dóna una cohesió, no? Després això, aquest treball... sí que implica per part del mestre més esforç, perquè sinó... és clar, és molt més còmode pel mestre agafar el llibre o les fitxes dins d'una classe que organitzar un teatre, repartir papers, decidir l'obra..., muntar tota l'obra,... clar, això sempre és un esforç, però també els fruits que culls també són molt més positius jo penso, no? També són molt més agraïts per part dels nens i hi ha qui això, doncs ho veus com una mica una pèrdua de temps... de dir, jo faig teatre però deixo de fer Naturals, deixo de fer Matemàtiques, ... perquè quan te toca fer teatre, dediques moltes més hores a no només les marcades, sinó que agafes les hores que necessites.”

Comentari [U860]:
TEATRE

Comentari [U861]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U862]:
VALOR TE

P.: “Així una obra es fa amb hores de classe normals?”

R.: “Es fa amb hores de classe, amb hores lectives, clar... després hi ha gent que considera que perd temps perquè no pot fer el currículum de Naturals o el de Matemàtiques i... s'ho mira com que perd hores curriculars, no? Ah... parts de lectures.... ah...” “bueno”, ja fa anys que hi ha gent que tira coses i aquest any, aquest any ja hem començat a rebaixar “lo” del teatre, ara ja per exemple ja es va quedar al claustre que només feia teatre a final de cicle i el cinquè i el sisè. Perquè cinquè i sisè, “bueno”, al cicle superior hi ha un equip doncs que sí, que hi creu i que hi està disposat i... per tant, també cinquè i sisè també els nens són més grans.. “bueno”...”

Comentari [U863]:
TEATRE

Comentari [U864]:
TEATRE

P.: “O sigui, la decisió depèn una mica de quin cicle és el que té les coses més clares, diguéssim, o no éstantaixò?”

R.: “Ah.... “bueno” sí... és que “bueno”... en realitat es va donar en el claustre la versió, va ser de que és clar, també és una veritat això, són molts de grups, aleshores anem molt apretats de calendari, pels assajos... clar si fas l'obra, necessites el teatre, necessites fer assajos... per tant, necessites un temps ocupat el teatre...”

Comentari [U865]:
TEATRE

P.: “Perquè els assajos ja es fan al teatre mateix?”

R.: “Es comença fent a classe després es porta a...”

P.: “Quan és té segur es fa a...”

R.: “Al teatre, sí... Després això, clar, anàvem tenint, “bueno”, els grups són molt gro... són molt grans... és perquè es feia per cursos, menys els del cicle superior que ja es partien o sigui cada cinquè feia la seva obra perquè són més grans, perquè poden, tenen capacitat doncs de retenció i també de portar més ells doncs un personatge... quan són més petits els papers són més curts...”

Comentari [U866]:
TEATRE

P.: “Ajá...”

R.: “I està més repartit, per tant, fins a quart les obres eren per cursos i cinquè i sisè, després... sí, per cursos, després eren per classes, cinquè... cada classe de cinquè en feia una i cada classe de sisè també, no? Aleshores, es va arribar un moment que, és clar, a aquesta escola estem molt massificats, hi ha 30 nens per classe, que és clar...podia ser, per exemple, els de segon, que en tenim 60 i picu, no? O 70, vés a saber quants nens hi ha ara a segon... Doncs, és clar, fer una obra amb 70 és molt complicat, no?”

P.: “Fer una obra en aquestes condicions...”

R.: “Aleshores, va haver-hi aquesta discussió.. de “bueno”, de que és clar que és molt complicat, que són molts de nens i... partir, no podem partir perquè no hi ha calendari per poder estar tots al teatre, però a canvi, el que es viu no és això, no es veu un calendari... és que es veu això perquè...”

P.: “Hi ha un problema de fons, no de forma...”

R.: “No, hi ha un problema de fons, que dius “a mi el teatre em sobra perquè em porta un sobreesforç i a mi no em compensa el teatre”, jo penso que és això...”

Comentari [U867]:
TEATRE

P.: “Sí, sí...”

R.: “Però de cares a claustre va ser això... es va decidir què fem, “goita” com que hi ha aquest problema, doncs podem fer això...i després es va votar, majoritàriament la gent va votar que es fessin per cicles, a final de cicle i...que potser la gent podria partir els cursos, o sigui, si els de quart eren molts, podien fer una obra cada un, després hi havia prou calendari, prou espai...”

P.: “I aquests retrocessos...”

R.: “El tema de fons és aquest perquè fa molts anys que jo ja veig que va començar a venir una sèrie de gent que va començar a donar.... i això s'ha anat expandint, no?”

P.: “O sigui, d'alguna forma sí que hi ha hagut aportació de nova gent que ha fet...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Nova gent que ha fet recular una mica la dinàmica.”

R.: “Sí, sí... ha fet recular... itanti tan... això i molt que ve condicionat per la massificació. La massificació s'ha de tenir en compte...”

Comentari [U868]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Però això deu tenir solució perquè ara si s’obre una escola nova d’aquí a quan? Dos anys?”

(Rialles)

R.: “Oh... de moment estan en barracons, ja veurem...”

(Rialles)

P.: “Ja, ja...”

R.: “No sé, perquè s’està edificant molt, en aquest any... quan s’omplin tots aquests pisos, no sé, jo penso que faltará escola...”

P.: “Escola... Molt bé, i quan aquesta gent que ha vingut, ara parlem del teatre perquè és un exemple, però quan en un projecte que està funcionant hi arriba gent nova i a arrel d’aquesta arribada es fa un retrocés, aquesta gent, aquestes persones, per quin motiu es pot imaginar o podem imaginar que provoquen aquest retrocés... Perquè la gent no estaria prou d’acord en continuar els projectes inicials quan arriba a un lloc?”

R.: “Perquè és un sobreesforç.”

P.: “El tema de l’esforç.”

R.: “És molt més còmode, la teva classe, el teu grup, fas la teva escola, la teva àrea, jo per exemple sóc de música... si jo triés la comoditat.”

Comentari [U869]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmmm...”

R.: “És molt més còmode...m’ho preparo jo i jo m’ho faig...”

P.: “8 hores...”

R.: “No, jo ara faig música i prou perquè faig mitja jornada, i després hi ha una altra noia que fa música de cicle mitjà i de cicle superior aquest any, l’altra noia, com que té la tutoria, fa la tutoria d’un 2n i fa música al cicle inicial.”

P.: “I estàs en algun equip de cicle, per això, no?”

R.: “Sí, estic a cicle superior i sóc coordinadora d’informàtica. I... i és clar, o sigui sí que et pots tu tancar a l’aula, és que és molt més còmode, fins i tot també pots arribar a fer l’horari establert i marxar a la una, no?”

P.: “Mmmm...”

R.: “Doncs jo suposo que hi ha gent que li compensa més això, i plegar a la una i marxar i a les tres tornar... i o sigui fer l’hora que toca i...”

P.: “Si una escola no es posa a treballar en equip, o en participació o amb un projecte en comú... tu creus que és més per comoditat que no pas per falta de saber-ne o per altres motius de característiques personals o...”

R.: “No, jo penso que és per això...és molt més senzill treballar sol perquè no has de donar explicacions a ningú, tu fas la teva i ja està...”

Comentari [U870]:
TE-TI

P.: “O sigui el treball individual és més senzill?”

R.: “I no dic que ho facin ni bé ni malament, jo penso que...” (riure)

P.: “No, no... això són diferències, són temes diferents...”

R.: “I són visions diferents, jo tinc una visió i altra gent la té molt diferent a la meva, no?”

P.: “Mmmm...”

R.: “Hi ha altra gent que, doncs, valora molt més el treball aquest curricular... i hi ha altra gent doncs que a part d'això també valora un altre tipus de feina.”

P.: “Aquest exemple del teatre, mmm... ha passat alguna cosa semblant amb algun altre tema de l'escola o és ben bé que puntualment ha sigut el teatre...”

R.: “Sí, les assemblees també ara s'estan discutint, l'assemblea general, és molt per qüestió d'espai perquè no hi cabem, una assemblea és tota l'escola, és que no...”

P.: “I sou 300... molts, molts...”

R.: “Sí, cap a 400 ja... reunir-los tots a baix...”

P.: “L'assemblea es fa al teatre, no?”

R.: “Els teatres els fem en dos torns, “bueno”, més el del vespre amb els pares, tres...”

P.: “Està bé...”

R.: “Les assemblees, quan hi han de ser tots, “bueno” a les assemblees els d'educació infantil no hi són mai.. i els de primària és veure-ho però no...”

P.: “Ah sí?”

R.: “Estem molt i molt apretats, després es fa feixuc, una assemblea perd una mica el seu encant, és clar... el que costa una mica és estar tranquil i participar o estar atent i clar...quan hi ha tants de nens, el “roce”... això fa que estiguin més inquietos i que l'assemblea costi més de portar.”

P.: “I amb tot això, el futur de l'escola com el veus?”

(Rialles)

R.: “Jo, és que m'has enganxat en una fase que ho veig una mica negre...”

(Rialles)

P.: “ “Bueno”, es passen moments també, sí.”

R.: “No, jo veig que som una colla de gent que tenim moltes ganes de tirar coses endavant i bé...però ostres, no és el mateix, treballar ara, que... tan sols fa 7 o 8 anys... tampoc en fa... tampoc és que parli de 20 anys enrere...”

P.: “És degut al número de persones o al tipus de persones?”

R.: “És... hi ha dues coses: un és la massificació, que aquesta impedeix molt, això sí... Això dificulta molt les coses. I l'altre és la incorporació de gent nova que

Comentari [U871]:
EXTENSIÓ TE

ha tirat pedres.. “bueno”...a posat pals a la roda, vaja, en segons quins projectes...”

Comentari [U872]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Escolta, això pot canviar, no?”

R.: “Sí, sí.. és clar...”

P.: “Per tornar-nos a animar... “(breu riure)

R.: “Clar... això pot canviar... com acabarà, no ho sé... Clar, quan veus que s'està discutint ja el teatre, que deies el teatre era un pilar de l'escola, no?”

Comentari [U873]:
CONTEXT

P.: “Sí, sí...”

R.: “Era, ostres, era un tret identificatiu molt important i “bueno”, una cosa que no s'havia posat mai en dubte perquè tothom veia els beneficis que en treies educativament amb els nanos, no? I ara que ja es comenci a posar en dubte... ja hem retallat i allò que dius “ai”... si...”

P.: “Ja... sembla una mica...”

R.: “A veure si quedarà com una anècdota, no?, el teatre al final...”

P.: “Una anècdota de 20 anys no és cap anècdota, eh?”

R.: “No, vull dir el fet de que...”

P.: “Ah, en l'escola vols dir?”

R.: “Sí, el fet de fer teatre a l'escola que sigui anecdòtica, no sé, que sigui cosa d'un curs o detanten tan... que no arribi a ser una...”

P.: “Perquè en el teatre, hi ha una mena de planificació? De quin tipus d'obres es fan a cada curs o...”

R.: “ah, no, no, no...”

P.: “Això ho tria cada mestre...”

R.: “De fet, està escrit els objectius i el perquè del teatre...”

P.: “Sí...”

R.: “La filosofia del teatre...”

Comentari [U874]:
TEATRE

P.: “Ah sí? Està fet...”

R.: “Sí, sí... tot això sí, ho tenim al projecte educatiu del centre i el tipus d'obra no... “bueno”, és que tenim, és clar, un arxiu d'obres bastant important... després, la gent les agafa, les adapta, o les fa... hi ha gent que se les escriu ell...”

P.: “Es poden repetir, si convé?”

R.: “Sí, al cap d'uns quants anys que no s'han fet es repeteixen, sí, sí, sí...”

P.: “I a l'hora de decidir quines obres es faran... és autònom el mestre o es parla també a cicle o...”

R.: “No, això cada curs ho fa...”

P.: “Cada curs ho fa.”

R.: “Sí, els més petits decideix el mestre, però a vegades els hi poden donar opcions d’obres que són similars i trien, els més grans trien ells, se’ls hi dona per llegir...”

P.: “Mmmm...”

R.: “A cicle superior, no sé, 3 o 4 obres de teatre...”

P.: “I entre aquestes trien.”

R.: “I entre elles... “bueno” se les reparteixen els nanos, se les llegeixen i després les comenten i voten.”

P.: “Sí, sí... Mmmm...”

R.: “Tot depèn del temps això, si te toca fer el teatre ara per Fires, que “bueno”, ara per Fires, ja n’hi ha hagut un sisè que li ha tocat fer...”

P.: “Ah si?”

R.: “Que no ha donat temps ni de triar als nanos...clar, mentre els hi dones, reparteixes i tries, són ja... te’n vas a unes quantes setmanes...”

P.: “Clar, sí, sí, sí... El treball, per tant, de teatre és una cosa molt intensa, hi ha altres projectes que també acompanyen al grup de teatre i fan el conjunt de l’escola.”

R.: “Sí.”

Comentari [U875]:
EXTENSIÓ TE

P.: “El treball més curricular, més tradicional, més de... d’àrees curriculars, està també... és un treball compartit i parlat i consensuat o és més a elecció de cada mestre?”

R.: “Això, quan va haver-hi la última reforma, es va començar a fer... com que havíem de fer els projectes curriculars de centre i així... doncs nosaltres ens ho vam agafar molt seriosament i... ah... vam fer bastant a nivell de cicle així una mica, el programa de cada matèria, com ho treballàvem, com avaluàvem,... i això ho vam fer-ho conjuntament és clar, però això ja fa uns quants anys... això s’hauria d’agafar i revisar...”

Comentari [U876]:
TE AL CICLE

P.: “Fer una revisió...”

R.: “Perquè és clar, també ha arribat molta gent nova i... i han sortit coses noves i... això s’hauria d’anar revisant periòdicament.”

P.: “Clar...”

R.: “El que passa és que això és un sobreesforç, perquè és clar, hi ha reunions gairebé cada setmana i trobar-nos, i ítems... i revisar ítems i clar, tot això és una moguda molt gran, després... ah... això hi és, ara a nivell d’escola hi ha... hi ha un projecte curricular que està elaborat amb matemàtiques, amb llengua... i punt. “Lo” que hi ha de les altres matèries, per exemple, ara s’està fent de naturals i de socials, s’està fent... i després el que s’ha anat fent és més a nivell de cicle o a

Comentari [U877]:
CONDICIONANTS TE

nivell de curs... Ha quedat més ara, ara està en aquests moments, jo penso que està bastant estancat i molt a nivell de cicle, vull dir que si algun cicle fa alguna cosa nova... és més a nivell de cicle que a nivell d'escola..”

Comentari [U878]:
TE AL CICLE

P.: “I en el moment en que es va fer el projecte curricular, va quedar com en molts casos que queda, el document que s'havia fet precipitadament... o sigui un tràmit? O era un document que realment s'anava fent, que reflectís “lo” que es feia a l'aula i que tingués...”

R.: “Es va intentar que fos així, el què passa és que clar... perquè per exemple vam dir, a veure, què avaluem, què mirem de cada tema, per exemple, no? Van començar a sortir un reguitzell d'ítems que a l'hora d'avaluar és impossible, tant se val que tinguis 15 nens, de tots aquells ítems de cada nen, vull dir... és una cosa una mica bastant de mal, de mal ús, no... És com inabastable poder continuar-ho tot i això s'ha anat reduint potser en els ítems, potser que després posem als informes, que són els que tu controles i que és més...”

Comentari [U879]:
REGISTRES

P.: “Clar, clar...”

R.: “Controlable i que... i que realment tu pots fer, perquè aquest ritme desbordava una mica... i... Però sí que va anar bé, “bueno”, almenys per mi, parlo ara personalment...”

P.: “Mmm...”

R.: “Va ser interessant perquè et porta una reflexió, de moltes coses, nosaltres a demés vam tenir amb d'assessor en ...nom..., no sé si el coneixes?”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “I és clar, ell te dona moltes coses per pensar, no? I després el debat fa sortir moltes coses...”

Comentari [U880]:
ASSESSORAMENT

P.: “Ja, ja...”

R.: “Com la metodologia o així...que sí, que això sí que va anar bé, penso que va anar bé això, sacsejar una mica i de dir: com estem, d'on venim i què volem fer... Que després es va concretar que amb aquesta sèrie d'ítems que, és a dir, que no van tenir massa ús... molt poc...”

P.: “Mmmm...”

R.: “Però en canvi, la qüestió més metodològica potser així va ser, penso que més aprofitada...”

P.: “Estava fent l'assessorament aquí i conjuntament amb ...loc..., pot ser?”

R.: “Sí, exacte.”

P.: “Inclús potser feien sessions conjuntes o no...”

R.: “Hi havia coses conjuntes amb ...//oc... un any o dos, va ser, però després ja... jo encara no hi era... i després, em penso, que després només va venir aquí...”

Comentari [U881]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “Per tant, “lo” que és el treball curricular, estrictament, com serien les matemàtiques, les socials o el coneixement del medi, s’ho fa cada mestre o per cicle?”

R.: “Per cicle, bastant a cicle...”

Comentari [U882]:
TE AL CICLE

P.: “A cicle. Teniu cicle cada setmana he entès, no...”

Comentari [U883]:
RITMES

R.: “Cada...”

P.: “Com és una reunió de cicle?”

R.: “Com és...? Nosaltres, a cicle superior, ens ho passem molt bé...”

(Rialles)

P.: “Però a veure, els temes que es parlen...”

R.: “Hi ha la coordinadora, que li porta els temes que s’han de parlar, que són temes que surten, hi ha temes que són a nivell d’escola, que per exemple, doncs la cap d’estudis, que és la que està al cas amb els temes que surten d’escola i que cal parlar-ne i que cal que en surti alguna cosa del cicle... en la reunió de coordinadors ah... surten tots aquests temes, es va als cicles i la coordinadora diu “goita”, d’escola hi ha això, això i això... se’n parla i si hi ha doncs alguna cosa que s’ha de... de fer, o alguna cosa o opinió d’algun tema doncs parlem, ens manifestem i... i queda constància per parlar amb un claustre o per parlar després amb una altra reunió de coordinadores i mirar els diferents cicles que han dit i quedar amb alguna cosa... o això, o després hi ha coses típiques del cicle, hi ha una sortida, com organitzem doncs certes activitats que es facin en el nivell de classe o en el nivell de cicle, problemes que puguin sortir... no sé, tema de diners... i coses d’aquestes.”

Comentari [U884]:
TE AL CICLE

Comentari [U885]:
TE COORDINADORS

Comentari [U886]:
TE AL CICLE

Comentari [U887]:
TE AL CICLE

P.: “Lavors, independentment de si és cicle, de si és claustre, de si és projecte, de si és el teatre... ah... amb qualsevol equip d’aquests el tema de..., la paraula és lletja, de lideratge, com està? Com el veus tu? O sigui a qualsevol equip hi ha d’haver-hi un líder? No hi ha de ser? Entre tots ho farem tot? Quin és el model que funciona més aquí?”

R.: “Hi ha d’haver algú que marqui, que marqui...”

Comentari [U888]:
LIDER

P.: “I qui és sempre en aquest...”

R.: “Al cicle?”

P.: “A l’escola ...//oc..., a qualsevol projecte col·lectiu, sigui d’escola, sigui de cicle,...”

R.: “Això li tocava a la direcció.”

Comentari [U889]:
LIDER

P.: “Hi ha algú... Hi ha algú que marca, que passa al davant diguéssim...”

R.: Sí, sí... Home, “lo” que és més general d’escola és direcció, evidentment, no?”

Comentari [U890]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “Clar, evidentment, sí... Però llavors a cicle, per exemple, sempre hi ha algú que...”

R.: “A cicle és el coordinador... el que també posa l’ordre dels punts i de dir hem de fer això, hem de fer allò... d’estar al cas dels temes...”

Comentari [U891]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “Qualsevol persona pot ser coordinador?”

R.: “No, jo no... sóc molt despistada...”

(Rialles)

P.: “No, home, a veure... hi ha gent que opina molt clarament de que tothom ho hauria de ser alguna vegada o altra, perquè no sé què, no sé quantos, aprengué i es fes càrrec de “lo” que suposa... i és una cosa a discutir.”

Comentari [U892]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

R.: “Sí...”

P.: “Però “bueno”...”

R.: “No ho sé... no ho tinc gaire clar...” (rialla)

P.: “Una pregunta... que no tens ganes de fer-ho?”

R.: “No, és que més que res, és que jo sóc molt despistada i sé que me deixaria coses i que no... que desballestaria el cicle... Igual que no puc estar a la direcció...”

P.: “Ho tens claríssim...”

R.: “Clar, és que... hi ha coses que no, ja em conec...”

P.: “Mmmm... Has estat amb alguna escola, a part de la de ...lloc...?”

R.: “Sí. A ...lloc... i a ...lloc...”

P.: “Són diferents de ...lloc...?”

R.: “Sí...”

P.: “Quines diferències?”

R.: “Jo parlo de molts anys, eh?”

P.: “Sí... Varen ser diferents?”

R.: “Varen ser diferents...”

P.: “Hi vas estar temps també o no?”

R.: “No, perquè només hi vaig estar un any alloc...”

P.: “Però amb un any ja es veuen coses de com va l’escola... no?”

R.: “Home... a ...lloc...hi havia bastant “mal rotllo”, hi havia moltes punyalades (en veu baixa) i, treball en equip no gaire... jo vaig tenir sort d’estar amb un cicle que estava molt bé i després hi havia una dinàmica de grup molt bona, una manera de treballar que a mi em va agradar, que també em va fer obrir els ulls i que vaig

Comentari [U893]:
COMPARACIÓ ESCOLES

pensar “ostres, doncs això és interessant, no?”, en aquell moment es parlava de “Teberosky” que jo tampoc no n’havia sentit a parlar gaire mai, tot i que acabava de sortir de la “Normal”...

P.: “Sí...”

R.: “I vaig veure allò, aplicada, directe i.. projectes... i a més a més treballàvem així a nivell de grups flexibles, coses d’aquestes que vaig pensar que eren interessants, no? Però es treballava molt... a nivell d’escola individualment, ho sé perquè als altres cicles era així...”

Comentari [U894]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Mmmm... Molt bé, i a ...//oc... també?”

R.: “I... a ...//oc... va ser genial perquè tots érem gent jove, clar... allà ningú o tothom els que no... els que érem els últims tots ens tocava ...//oc... “

Comentari [U895]:
COMPARACIÓ ESCOLES

(Rialles)

R.: “I després hi havia quatre definitius i la resta, doncs érem gent nova...”

Comentari [U896]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Perquè a ...//oc..., evidentment, era anar-hi a viure, no?”

R.: “Era anar-hi a viure, clar. Hi vaig viure un any... i molt bon record de ...//oc..., molt bé... i és clar, ens vam trobar en el cicle tres persones totalment noves...”

P.: “Com ho farem, no?”

R.: “Sí, vam posar-hi ganes i il·lusió, que és una part que jo em penso que és... potser és el 60%, després l’altre és la.. l’experiència, i altres coses, no? Però la il·lusió és una cosa que...”

P.: “El 60% la il·lusió i el 40% l’experiència...”

R.: “Sí, “bueno”... no sé, ara ho he dit així, però tampoc és que ho tingui tot calculat, eh?” (Riure)

P.: “Ara m’interessa estirar aquest fil i et portaré en un lloc on potser no hi volies anar...”

R.: “No, no sé...”

P.: “Imaginem... la feina de mestre, o sigui, podríem dir que en la feina de mestre hi ha un component molt important que és les ganes de fer les coses, la voluntat, la il·lusió...”

R.: “Total!”

P.: “I una altra són les habilitats que puguis tenir?”

R.: “Total.”

P.: “I els coneixements que ensenyen a la “Normal”, on són?”

R.: “En aquí, poso habilitats i coneixements, eh, també, evidentment has de tenir un mínim, això per descomptat.”

P.: “Però és clar, tinguent coneixements i tal, si no hi tens la il·lusió per fer-ho, no?”

R.: “No...és que... ho sigui, si tu tens il·lusió i tal... no, és que no pot anar una cosa sense l'altra, no... jo penso que la il·lusió és molt important, perquè al cap i a la fi els coneixements... si tu toques algun tema i no saps te n'assabentes, o sigui, si tu tens ganes te n'enteres de què va... ah, però si no tens il·lusió és molt més difícil anar-la a buscar...”

P.: “Amb tota la xerrada que estem fent estem donant per descomptat, per sobreentès, que treball en equip és millor que l'individual a l'escola...”

R.: “Just... jo, sí...”

P.: “Ho és, per què?”

R.: “Jo, sí... jo, és que, per exemple, jo, que estic com a especialista ara... “bueno” ara estic, a mitja jornada, hi ha una altra noia però per exemple jo sempre estic sola... després és molt poc... la música, tot i que a mi m'agrada i faig les classes i ho faig amb il·lusió i tal, és una assignatura molt agraïda a més a més pels nens... però estàs molt sola, no? Després tinc, “bueno”, tinc sort del teatre que és el moment que puc ah.. coordinar-me amb algú o així, però tinc sort després d'estar a l'aula d'informàtica i tenir un equip de gent, perquè si estàs al cicle però tampoc no fas res més que música hi ha moltes coses que... doncs no...”

P.: “O sigui, la vida de l'especialista és dura, diguéssim... és això?”

R.: “Sí. A mi me compensaria molt més tenir una tutoria, tot i que m'agrada molt la meva feina. A mi, “lo” més ideal per a mi seria una tutoria i la música del cicle per exemple...”

P.: “Que amb moltes escoles va així... no?”

R.: “Sí... perquè és clar, com que d'especialistes... com que d'educació física n'hi ha més... d'educació... de música...”

P.: “De música és més difícil...”

R.: “Sí... després, amb això que no et toqui anar al parvulari, que després és que és pitjor...”

P.: “Sí?”

R.: “Sí, perquè al cap i a la fi... nosaltres som mestres, no? I tot i que hi ha l'horari doncs que tenim més predisposició, o que en tenim més ganes... doncs, clar, a mi la feina de tutoria i d'avaluació personal i de... “bueno”, tots els aspectes més... que repercuteix en un nen i és clar, aquests punts no els puc tocar perquè els veig una hora a la setmana i en veig...ara, tenint cicle mitjà i cicle superior en veig 200 cada setmana, no? De fet... el fet educatiu queda molt reduït...”

P.: “Feu 2 hores de música a la setmana?”

Comentari [U897]:
TE-TI

Comentari [U898]:
TE-TI

R.: “Una.”

P.: “Una...”

R.: “És clar, tens molts de nens aquí... A més, legalment no pots fer més de dos...”

P.: “Una amb una sessió o amb dues sessions?”

R.: “Sí, amb una sessió dos hores...”

P.: “ “Bueno”, doncs jo penso que és... “lo” que volia parlar amb tu bàsicament és això. No sé si és que em deixo alguna cosa important que... en relació al treball en equip o l'escola que jo des de fora no veig, perquè clar conec el que m'aneu explicant però res més...”

R.: (Rialla)

P.: “Una cosa que estic veient és que doneu una importància elevada a projectes transversals en relació a les àrees curriculars. Ho dic bé?”

R.: “Ajá. Sí.”

P.: “Per tant, doneu... interpreteu que té més valor educatiu el fer un teatre o estar en un projecte de biblioteca o en un projecte de... d'escola verda, que no pas fer més hores de coneixement del medi, més hores de matemàtiques... és més fer les matemàtiques integrades en aquests projectes...”

R.: “Exacte!”

Comentari [U899]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Ara estic parlant més jo que tu i això ara és una mala entrevista, llavors, és clar...” (riure)

R.: “No, no, no.... fas un resum, no?”

(Rialles)

P.: “Ho entenc bé, no? És això?”

R.: “Sí, sí.”

P.: “Val...”

R.: “Hi estic completament d'acord. I la il·lusió que veia és que treballar en equip és molt més motivador que estar sol, això d'entrada.”

Comentari [U900]:
TE-TI

P.: “Porta més feina?”

R.: “ “Pues”, sí, és clar, perquè t'has de coordinar... has de trobar hores per trobar-te, hores per si has d'elaborar algun projecte o hores per si has de preparar material... Tot sumen hores!”

Comentari [U901]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmmm...”

R.: “Però bueno, a mi em compensa més... dedicar més hores i fer coses que m'agraden més i fer-ho amb més ganes...”

Comentari [U902]:
VALOR TE

P.: “I els nens, en definitiva, quin benefici en treuen de que treballeu en equip per fer projectes?”

R.: “Home, jo penso que els nens, en part, no se senten tant un més de la classe si no que se senten, és un nen que és... que forma part d’un grup classe, que forma part d’una escola i que entre tots... que les coses també entre tots ho fem tot, no? I que tots tenim alguna cosa en comú i que tots podem portar, doncs, accions en comú, i cadascú al seu nivell. Des d’educació infantil que tenen les seves aportacions fins als de sisè que poden ser molt diferents...”

Comentari [U903]:
TE NENS

P.: “O sigui, al capdavant, portant-ho com a extrem, un nen que surt de ...lloc... és diferent que un nen que surt d’una altra escola que no es treballa així?”

R.: (Riure) “Sí, bastant diferent...”

P.: “És molt diferent?”

R.: “Però fa anys, quan els nanos anaven a l’institut, sí que ens ho deien, que els nens de ...lloc... es notava perquè eren nens molt més crítics... això és important, no?”

Comentari [U904]:
TE NENS

P.: “O sigui, que algú des de fora ho ha vist diferent, no?”

R.: “Sí, això ens ho havien dit... ara, no ho sé...què diuen, però sí...”

P.: “Acostumats a participar...”

R.: “A participar en assemblees o així, eren nens que portaven... crítics, en el sentit ampli eh, de crític, no amb el sentit d’anar a derrotar, sinó amb el sentit de més participatiu, si hi havia alguna cosa, eren els que estaven a davant col·laborant...”

Comentari [U905]:
TE NENS

P.: “En algun moment heu tingut algun problema amb l’administració amb pel fet de que... per exemple, no fos tan simple com perquè el teatre es mengi hores de...”

R.: “No...”

P.: “No.”

R.: “Almenys que jo sàpiga no...eh? No, no, no...”

P.: “Molt bé. “Bueno” ...nom..., doncs escolta, fins aquí amb aquesta entrevista, jo ara el que faré serà buidar aquestes...”

ENTREVISTA 22.

R.: “Considero que sí que es treballa en equip. I que algunes vegades els conflictes sorgeixen precisament d'això. De les moltes hores que s'han de dedicar a trobar-se per treballar en equip.”

P.: “O sigui, la resposta es que sí que s'hi treballa en equip. I això porta conflictes?”

R.: “Porta molts beneficis, però es clar, també requereix moltíssimes hores de dedicació. A veure, jo m'he de trobar amb el meu cicle, però m'he de trobar amb les meves dues paral·leles, m'he de trobar amb l'escola, m'he de trobar amb 50.000 persones, amb els de l'aula, amb els d'allò... M'he de trobar amb molta gent, això vol dir, cada dia, entre 12:00h i 14:00h, si no en tinc una reunió en tinc tres. Es clar, llavors això... requereix... llavors et queden... i has de fer altres coses... i les altres coses també s'han de fer, i la classe s'ha de tirar en davant, perquè per moltes reunions que facis, també has de fer les coses de dintre la classe. I si no es fan de 12:00h a 14:00h, perquè aquí les reunions solen ser de 12:00h a 14:00h. Les has de treure de 17:00h a 18:00h, o de 19:00h a 20:00h, o a l'hora que sigui, no? Llavors és un conflicte constant de dir: “Fem masses reunions”, “En fem moltes reunions”, constantment anem dient, però no podem deixar de fer moltes reunions perquè ens hem acostumat a treballar d'aquesta manera. Llavors, conflicte en aquest sentit...”

Comentari [U906]:
CONDICIONANTS TE

P.: “I compensa?”

R.: “A mi sí.”

P.: “Però hi ha gent que considera que no.”

R.: “En el meu cicle, és molt clar eh... Vull dir, no sé eh... En altres cicles... Jo sempre he estat a cicle superior, escolta'm, vull dir... He estat directora, he tingut una visió global, però sempre he estat a cicle superior, abans estava a segona etapa, i ara estic a cicle superior. En el meu cicle sí, és un cicle que, tot i que la gent és molt diversa, hi ha molta gent, és gent molt... potent.”

Comentari [U907]:
TE AL CICLE

P.: “Quants sou?”

Comentari [U908]:
NECESSITAT DEL TE

R.: “Al cicle... cinc tutors ara, perquè hi ha tres sisès, i dos cinquès. L'...nom... amb la música, la ...nom..., l'...nom...que és Cap d'Estudis... Som vuit.”

P.: “Vuit persones...”

R.: “I... és un cicle que... sí, realment, ens compensa, hi dediquem moltes hores a trobant-se, i a vegades ens quedem a les 17:00h a trobant-se... i ens trobem fora d'escola... i... i... el què passa és que...”

Comentari [U909]:
NECESSITAT DEL TE

P.: “I el tipus de treball que feu, en aquestes reunions, quin tipus de treball és?”

Comentari [U910]:
TE AL CICLE

R.: “Divers... eh. Bàsicament, programem, programem conjuntament, després decidim coses d’escola, per exemple, en el cicle, algun cop l’escola ens transmet una sèrie de coses que s’han de discutir en els cicles, que s’han de prendre unes decisions... I després, normalment, també solen sorgir... I bueno, fem l’avaluació... totes aquestes coses també les fem en equip... I llavors també, se solen posar diferents temes pedagògics sobre la taula. Per exemple, que cal que canviï aquest nano, que té aquest conflicte, que està molt poc integrat en l’aula... em... no sé. Temes així, més pedagògics, i a vegades són pedagògics concrets, o més amplis. Jo què sé, per exemple, un tema de debat important aquest principi de curs, va ser el tema del teatre a l’escola. Nosaltres fem teatre, el teatre... cada curs quedant, i això ha estat un debat important aquest principi de curs.”

Comentari [U911]:
TE AL CICLE

P.: “En quin sentit? Perquè...”

R.: “No... de... gent que es commou amb un alumne, de... és molt complicat col·locar les aules de teatre, perquè són molts de cursos i moltes classes...”

P.: “O sigui, una obra per cada curs es fa?”

R.: “En el cicle superior, cada classe. Si en el cicle superior són cinc classes, cinc obres. Els altres cinc, depèn, hi ha gent que ho fa separat, hi ha gent que ho fa junt, hi ha gent que fa... em... depèn. Per exemple, els cursos més baixos solen fer uns cursos pedagògics i ho solen fer junts. Es clar, de tenir 17 nens cada classe, a tenir-ne 28, doncs es clar, passa que has de fer una obra de teatre amb cinquanta i pico de persones... això és pràcticament... Inviàble, llavors parlàvem de com poder-ho fer. Això és un debat que ha estat a claustre, ha estat en cicle, ha estat... Va començar l’any passat, i ara anem donant voltes... I encara continua...”

Comentari [U912]:
TEATRE

Comentari [U913]:
TEATRE

P.: “Des de que hi ets aquí, has vist aquest tipus de treball...?”

R.: “Jo quan vaig arribar aquí, era el temps de l’...nom... Jo sóc una de les més antigues del centre, ennom..., i... el president de l’associació de pares era ennom... vull dir que... és una escola que hi ha...”

P.: “Té història...”

R.: “Llavors, a l’arribar aquí, per exemple, jo no sabia que es feia una obra de teatre, que només d’arribar havia de fer una obra de teatre. Es clar, vaig quedar així com desmuntada el primer any... I no, no... sempre s’ha treballat força amb equip, no? En el meu cicle. Després va arribar en ...nom..., i en ...nom..., i es clar, bueno, sempre en el meu cicle s’ha treballat molt en equip. En altres cicles també, eh, en altres cicles sé que també. Però es clar no els conec.”

Comentari [U914]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Treball en equip a nivell d’escola, tots plegats...?”

R.: “Sí també, sí... Per exemple, les avaluacions del projecte educatiu, jo recordo que va ser això... Ens dividíem en equips, diguéssim de diferents cicles, persones de diferents cicles, debatent els trets d'identitat, ho posàvem en comú, vam estar... no sé si dos o tres anys amb aquell projecte. Els trets d'identitat sol, i... sí, vam fer molts treballs en equip.

Comentari [U915]:
EXTENSIÓ TE

Ens sabem organitzar molt bé, eh... Per exemple, ara hem estat fent tres anys renovant l'àrea de Coneixement del Medi, que l'hem acabat, però que ens hem organitzat durant tres anys, perquè tots els cicles, reunions en aquest àrea, que poséssim en comú, obliguéssim, sí...”

Comentari [U916]:
MÈTODE

P.: “I doncs, com s'ha fet això? Primer treball per cicle, i llavors treball de claustre? O com...”

R.: “No, depenent de... és que cada tema ens organitzem diferent. Per exemple, una manera...”

P.: “En aquest treball de Coneixement del Medi...”

R.: “El Coneixement del Medi sí que era per cicles, el que passa que cada cicle tenia un representant, hi havia una comissió a nivell d'escola, jo coordinava, a les hores ens trobàvem un cop cada dos mesos, o així, i ja ho tenia elaborat cada cicle, intentàvem lligar-ho, retornàvem al cicle, llavors ens trobàvem tots, bueno... depeníem...”

Comentari [U917]:
COMISSIONS

Comentari [U918]:
MÈTODE

P.: “I es donava el cas de que un cicle hagués de rectificar un cop fet, arran de la posada en comú?”

R.: “Sí... bueno, però es clar, també hi havien els assessors, que lligaven una mica la cosa...”

Comentari [U919]:
ASSESSORAMENT

P.: “Ah, teníeu un assessor extern?”

R.: “Teníem la ...nom... i en ...nom.... A més a més, teníem els practicants que també intervenien en aquest mateix projecte. I que... els matxaques... ja sé que no queda bé...”

Comentari [U920]:
ASSESSORAMENT

P.: “No, escolta, al començament jo tampoc...”

R.: “No, no, molt bé eh... molt trempats, molt trempats...”

P.: “Tothom si posa amb ganes, diguéssim, a treballar amb equip?”

R.: “Si un veu clar la feina que ha de fer, si veu clar el projecte, diguéssim, sí. En general, o sigui, aquí en aquesta escola, problemes de dedicació a l'escola no n'hi ha cap. Els problemes... els de baix, els de baix són més a nivell de concepció. O sigui, aquí no hi ha ningú que eviti hores, al contrari, tothom fa molt... Tu vens aquí al mes de juliol, la primera quinzena, i està així de gent. O vens l'última setmana d'agost, i està així de gent, eh... Vull dir que... O vens a les vuit del vespre i segur que trobes quatre o cinc persones que pul-lulin. O sigui,

Comentari [U921]:
EXTENSIÓ TE

que no hi ha ningú que eviti hores eh... ningú. Al contrari, que tothom fa molt... moltes més que les que..."

P.: "Treballar en equip i compartir, vol dir temps..."

R.: "Sí, sí, temps, està claríssim."

P.: "L'experiència i la compensació..."

R.: "Jo penso que sí. "

P.: "Una pregunta que no t'he fet perquè és obvia la resposta però val la pena comentar-la... Treballar en equip, però és millor treballar en equip que individualment a l'escola? I si ho és, perquè?"

Comentari [U922]:
TE-TI

R.: "A veure..."

P.: "O sigui el fet de dir: "Escolta, jo ja faig de mestre, sé lo que he de fer, i els nens aprenen lo que han d'aprendre, i s'ha acabat"."

R.: "Sí... però és que aquí no... no es pot fer això... És que... o sigui... Allò que dèiem del currículum del centre, et porta a treballar d'una manera determinada.

Comentari [U923]:
TE-TI

Clar, jo et puc dir: "Em quedo tancada a la classe"; però es clar, la gent del poble ja no hi està acostumada. I em diran: "Bueno, però és que a l'altre classe..."; i les sortides que les fem en comú, i les colònies que les fem en comú... Clar, això s'ha de comentar en comú. No pots pas... no ho sé... és que jo ni m'ho plantejo..."

P.: "I el context de l'escola ho fa impossible, diguéssim..."

R.: "Pràcticament impossible... A veure... sempre hi haurà aquella persona que és més gelosa de la seva classe i de la seva aula, i això, però en general no eh... La gent... déu ni do, i "Jo faré això", i "Jo faré aquestes fotocòpies", i "Tu faràs allò", i "no sé què i ens ho repartim...". "

Comentari [U924]:
CONTEXT

P.: "Quan arriba una persona de nou...?"

R.: "Fem el què podem amb les persones de nou, hi ha molta feina al posar-les al dia, si tarden ben bé un any, és difícil situar-se, per què hi ha molta cosa, que les has d'anar estirant sobre la marxa. Clar, per exemple, de sisè, tenim tres classes, l'any passat érem dos cinquès, els hem partit en tres, ha vingut una noia nova, a l'altre sisè... Clar, ja li anem explicant, però a més a més en dies de setembre, això ho hem notat molt eh... moltíssim, hem començat, per mi, hem començat fatal eh... per què començàvem molt més de cul que altres anys..."

Comentari [U925]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: "I aquest començament com anat? Perquè heu començat el 12, no?"

R.: "Hem començat el 12 amb nanos, clar començàvem el 15 abans. Clar, aquest tres dies..."

P.: "Han fet anar malament..."

R.: "Ens ha fet anar malament..."

P.: “Han faltat dies de preparació...”

R.: “A nosaltres ens ha fet anar molt malament... O sigui, llavors comences quan no ho tens tot a punt. I jo començar sense les coses, tal i comestic acostumada a tenir-les... És el dia a dia, que has d'anar fent tot i això...”

P.: “Amb tot aquest tema de la col·laboració... i dels equips, i així... equips de cicle, o equip de... per debatre alguna cosa primer i tal... el tema del lideratge, com el veus?”

Comentari [U926]:
LIDER

R.: “Oh... aquí hi ha molts líders eh... Hi ha gent amb molta personalitat important, hi ha moltes personalitats importants eh... Home, si mires el claustre, la composició del claustre, les persones que tu coneguis del claustre, totes seran persones amb caràcter.”

Comentari [U927]:
LIDER

P.: “Per lo que jo conec sí, però no he quedat amb ells directament.”

R.: “Sí... no, són gent... No, no... i debatem eh... i a vegades discutim. Discutim, no ens discutim eh... Discutim.”

P.: “A l'hora de... per exemple, a l'hora de fer un projecte determinat, no sé, es decideix renovar el currículum de Llengua, el que sigui, no?. Qui passarà... Sempre hi ha algú que passa davant, o són idees que surten en conjunt, del col·lectiu...?”

R.: “Sí, i tant. Per exemple, del tema de Coneixement del Medi, va ser el cicle superior que va dir: “Nosaltres tenim uns materials que se'ns han fet molt antiquats, que fa més de deu anys que els tenim, que s'han de renovar, que tot a canviat molt...” I van fer la proposta a la Cap d'Estudis de l'equip directiu, que se la va fer seva i la va proposar a la resta del claustre.

O pot ser, que sigui una persona que en aquest moment l'han proposat el que sigui, pel que sigui, extern a l'escola, i que també repercuteix a l'escola. Això també es dona, quan parles amb la ...nom..., per exemple, és aquest el seu cas, aquest any, ella fa un projecte de Naturals, doncs que repercutirà a l'escola, i per tant, en això ens hem d'implicar tots...”

Comentari [U928]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: “I llavors a l'hora de fer una reunió concreta... de cicle, per exemple. La porta una persona o és... o va...?”

R.: “Sí, hi ha un coordinador, però... el coordinador més que res, té els papers a punt, té una mica l'ordre del dia per escrit, que ja ens ho a passat abans, però... és molt...”

P.: “Molt compartida...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “O sigui, no hi ha algú que dius: “cicle superior s'identifica amb una persona”, no és això?”

R.: “No, en canvi en l'equip directiu sí que li donem un pes, de poder. De poder que li donem nosaltres, per què és un qualsevol, jo també vaig ser-ho, la ...nom... també va ser-ho...”

Comentari [U929]:
PES ESPECÍFIC PERSONES

P.: “O sigui, una delegació de posicions...”

R.: ...

P.: “Aquest tipus de col·laboració, de treball de col·laboració, diguéssim, amb elements externs de l'escola, existeix o no? Serveis educatius, pares, ajuntament...”

R.: “Per exemple, hi ha molta gent per aquí per l'escola. Sí, per exemple, els practicants, et trobaràs que hi ha set o vuit practicants en un moment determinat, que venen cada setmana, els dijous sempre hi ha molta gent, jo que sé... A les universitats, sempre ens demanen col·laboració, constantment, constantment. Som bastant conilletes d'índies en moltes coses...”

Comentari [U930]:
RELACIONS EXTERIORS

Comentari [U931]:
RELACIONS EXTERIORS

Els pares... els pares, molt. Mira, si vens demà, avui a la tarda a dos quarts de cinc, doncs ells tenen el seu local d'alt a baix, i tothom que vol fer consultes i d'allò, vas a l'AMPA i tenen un aula de despatx, per exemple.

Comentari [U932]:
RELACIONS EXTERIORS

L'ajuntament. Bueno, l'ajuntament també, però es clar, és que fins ara érem la única escola del poble, i tots els nens del municipi venen aquí aquesta escola. Però és que es clar no hi ha pas altre...”

Comentari [U933]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “I amb l'IES teniu algun tipus de...?”

R.: “Molt bona relació, però tenim horaris diferents. O sigui, molt bona relació per què sempre ens hem relacionat molt bé. Tenim aquest intercanvi, la inspecció que ja ho fèiem abans, allò que coordinem els sisè amb els primers, i això. Però... veure'ns, ens veiem poc.”

Comentari [U934]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “Lavors a veure... A mi m'interessa recollir el màxim possible sobre el tipus de treball en equip, perquè m'interessa que quedi una descripció ben feta, diguéssim, no? Llavors, com que va ser massa difícil parlar amb tothom, qui vulgui col·laborar en aquesta entrevista, i recollir el màxim possible i a veure que surt, i tal... Però, desconec si hi ha altres fonts d'informació sobre el treball en equip que puguin ser útils...”

R.: “El treball en equip dels mestres?”

P.: “Dels mestres d'aquí de l'escola. Llavors, no sé si és que hi ha algun tipus de documentació que pogués interessar...”

R.: “Documentació...?”

P.: “Sí.”

R.: “Mira, el Reglament de Règim Intern jo no te'l recomano perquè és... és molt teòric. Sí que és el què es fa, però no és el que realment es fa... eh... Ostres, no sé si tenim algun document...”

Comentari [U935]:
REGISTRES

P.: “No... ho dic per si se t'acut algú...”

R.: “El treball en grup, i en equip dels nanos el que vulguis...”

Comentari [U936]:
TE NENS

P.: “Ah sí?”

R.: “Dels mestres no... A veure, els mestres tenim tot el tema de l'assemblea, i la participació dels nanos a la dinàmica del centre, que això està molt establert i molt tipificat... per exemple, la individualització dels continguts... Totes aquestes coses sí que estan escrites. Però ho fem bastant a fons quan els punts del projecte curricular del centre, i lo de les assemblees i la participació ho tenim escrit a...”

Comentari [U937]:
REGISTRES

P.:...

R.: “Sí... el Sócrates, els diversos Sócrates...”

P.: “Aquí en teniu algun ara de Sócrates, o no?”

R.: “No, però l'any passat perquè ens va passar el termini, ja ens hi volíem tornar a enganxar...”

P.: “O si hi hagués, no sé, si hagués per exemple per aquest any algun projecte nou, o no nou, que la seva dinàmica fou prou il·lustrativa, de quin és el tipus de producte que es fa, i es pogués veure i participar-hi, o el que sigui que se us acudís, es podria fer?”

R.: “Sí...”

P.: “Interessa fer-me a la idea de...”

R.: “Vaig estar, ara no me'n recordo...”

P.:...

R.: “Teníem diversos projectes... El d'informàtica, audiovisual... Tota la qüestió dels audiovisuals i d'informàtica, que això també és un projecte important del centre. El projecte d'escoles verdes, el projecte de la biblioteca. Tot això es clar, estem intervenint tots. L'aula de ciències de la ...nom... , i... tots aquests projectes intervindrà pràcticament tota l'escola.”

Comentari [U938]:
COMISSIONS

P.: “Doncs... escolta, mira, era això... tan simple com això, així és que em pots dir alguna cosa més que no s'ha m'ha acudit preguntar-te i que... pugui ajudar, doncs, magnífic.”

R.: “És que ara no se m'acudeix, perquè hi ha molt... És que és una escola, això sí que és diferent, que era diferent, no sé cap a on anirem... Però en lo que és una mica diferent, és que és molt oberta això. A què tothom vingui, que... Ara, si tu haguessis vingut, i haguessis dit: “Home, jo voldria agafar tres nanos...”, jo

hagués dit: “Ah, bueno... Ja ens ho plantejarem, ja mirarem com ho podem organitzar...”, ho faríem, no?”

P.: “És possible, no?”

R.: “Exacte, fins ara sí. Ara, en tants anys que estem a 470 nanos...”

P.: “Això dificulta molt?”

R.: “Dificulta moltíssim. Es clar, jo quan vaig arribar aquí, era una línia i mitja, i ara som dues línies i mitja, pràcticament. Això dificulta moltíssim... tot. Les relacions, per exemple de cicle superior amb infantil, tants nanos dificulta moltíssim. No podem fer activitats amb tota l’escola.”

...

P.: “Molt bé. Perfecte, l’únic que plantejo és fer aquesta entrevista a tothom qui tingui la voluntat de...”

ENTREVISTA 28.

P.: “. Llavors, la primera pregunta seria: tu, consideres que aquí sí que es treballa en equip?”

R.: “Sí, jo penso que l’”Alzinar” ha passat o està passant per una sèrie de fases, ja a nivell històric, no? Jo fa més de 20 anys que sóc aquí i llavors érem una escola molt petita i es consensuaven moltíssimes coses, no? Des de...”

P.: “Quants éreu al començament?”

R.: “Mira, érem una escola d’una línia, 13, 14, 15... i després vam ser 18 i ara ja, doncs, els 30...”

P.: “Llarg.”

R.: “Entre mitja jornada i demés, és clar, llavors, mentre som un grup que no arribem a 20 és un lloc molt dinàmic, per què? Perquè es fan molts de claustres, a més a més els claustres eren molt participatius, i la dinàmica de treball d’uns i altres es sabia, es coneixia, sabies perfectament què es feia a P4, què es feia a P3, de què estava incorporat a les escoles, ...Hi havia tot el tema d’assemblees, que encara que es feia que participessin els nanos, els mestres eren els motors, diguéssim, en certa manera, de prendre decisions, de pensar quins temes es podien debatre,... De les decisions que prenen els nanos, si eren capaces de portar-se a terme diguéssim a nivell d’escola. Llavors clar, era un sistema molt dinàmic i molt participatiu, jo penso que sí, i el treball en equip era bàsic. Això ha anat canviant, clar, això de la doble línia, ho fa tot... hi ha més mestres, els claustres més participatius, ara són més comunicatius i informatius a nivell de les informacions que ens han arribat, sí que hi ha un moment en què hi ha debat però n’hi ha menys i llavors, tot i així, sí que es pretén, sí que s’intenta, doncs que hi hagi els equips, doncs, de cicle i que es coordinin tota una sèrie d’activitats tan pedagògiques com més... podríem dir lúdiques com pot ser, doncs, participar en la festa del poble o... doncs tot això es fa amb treball en equip. És clar, l’equip és des de nivell pedagògic a organització diària de classe, de programació per dir-ho d’alguna manera, fins ja dic organitzar doncs un teatre, a organitzar o engegar un projecte, llavors també hi ha els projectes “Sòcrates Comenius” que depenen d’Ensenyament... i llavors, clar, tot això implica doncs que la gent, doncs entri en aquesta dinàmica. Què ens passa ara? Sisena hora, la veiem a venir i aquest any ja no ho vam voler demanar perquè realment ens feia una mica de por, perquè ara ja hi comença a haver gent que, “jo faré hora exclusiva de 8 a 9 del matí” “jo la faré de 5 a 6 de la tarda” doncs tot

Comentari [U939]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U940]:
EXTENSIÓ TE

això va vinguent del treball en equip em sembla a mi, vaja... Per què? Doncs perquè la gent va organitzant-se la seva agenda personal, doncs comptant amb uns horaris i llavors a vegades si no coincideixen, doncs...”

P.: “I gent que comença a venir a l’escola a fer hores, no?”

R.: “Sí, és clar... exacte.”

P.: “I és difícil incorporar-los a un projecte.”

Comentari [U941]:
CONDICIONANTS TE

R.: “I llavors, cada vegada hi ha més projectes que eren una cosa en equip, aquest any per exemple hi ha el tret d’identitat del teatre, que és un tret d’identitat nostre i és un treball, doncs, en equip, per què llavors, si hi havien dues classes ens organitzàvem, els nanos d’una classe i de l’altre es relacionaven, miràvem, doncs, de fer una obra conjunta, eh? Clar, hi ha tota una dinàmica, però ara hi ha hagut la massificació dels nanos i tot plegat i també hi ha mestres, que això... que sembla que els hi empipa una mica... vull dir, dedicar-hi més estona. Més que tot, han dit massificació i temes d’espai, que és real, eh? Ara només es fa un per cicle, o sigui que hi ha tota una sèrie de coses que ens identificaven, d’aspectes que ens identificaven que van a menys, no? I llavors, doncs aquest treball en equip, doncs també ens uneix, no?”

Comentari [U942]:
TEATRE

P.: “Hi ha hagut un treball molt intens i ara no ho és tant.”

R.: “Ara no ho és tant, eh? Vull dir...”

P.: “I la causa seria el creixement, bàsicament?”

R.: “El creixement, és clar. A veure, pots portar una dinàmica doncs d’equip sempre i quan siguis un nombre raonable, en el moment que hi ha un claustre de 35 persones, doncs es complica, eh? Com més grans són les escoles, menys participació hi ha, la gent hi va més aviam què em diran avui, més que a veure què hi puc aportar jo.”

Comentari [U943]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Suposo que també deu ser possible però amb més dificultat. M’imagino, és clar.”

R.: “Clar.”

P.: “Com més gent més complex d’organitzar?”

R.: “Llavors, és clar, com es fa aquí, a nivell de cicles, això sí... però, és clar, aquest buidatge de que aquest cicle fa això i l’altre fa “lo” altre, que nosaltres n’estem assabentats i podem intervenir-hi o no, i ficar-t’hi, participar-hi o col·laborar-hi, doncs es fa difícil.”

P.: “I a nivell de cicle, el treball en equip com és? És a dir, què es fa que es pugui considerar, això és treball en equip, perquè es fa tal cosa i tal altra... O sigui, què fa el cicle en equip, conjuntament.”

R.: “A veure... per exemple, ara mateix...”

P.: “A veure, perdona, cada cicle, perquè tots els cicles treballen en equip, conjuntament, no, diguéssim? No hi ha equips que els hi costi més, no?”

R.: “No, no, no, no... En els cicles, des de comentar o discutir aspectes d'escola, eh?, generals que hi solen haver, en plan “què en penseu de tal tema?”, no? Doncs llavors en parlem a nivell de cicle, però a part d'això, es miren de fer les contencions a serveis de cicle, també per poder determinar doncs tota una sèrie d'aspectes dels nanos, no? No sé, per exemple, ens agradaria fer tal cosa, doncs a nivell de cicle en parlem i ens sembla si es pot consensuar o no,... Llavors, a nivell de cicle, totes les programacions més curriculars ja, perquè també és un treball en equip. Per exemple, la gent que portem tot el tema de Naturals doncs ens reunim i anem fent les programacions, no?. Sortides, colònies,... tot això també va encarat amb els temes de Naturals i Socials que duem a terme, eh?”

Comentari [U944]:
TE AL CICLE

P.: “O sigui, també treballeu, més o menys, per departaments, o sigui...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “Segons quin tema és.”

R.: “Ara, en aquests moments sí, abans és clar, eren 3 o 4 mestres del cicle que ho havíem de lligar tot.”

P.: “Sí.”

R.: “Ara, el fet de ser més colla, doncs és clar, llavors sí que ens separem, i per àrees doncs es treballen tots els temes.”

P.: “Hi hauria, doncs, els equips de cicle i els equips d'àrea?”

R.: “Sí.”

P.: “Vaig bé?, ho entenc?”

R.: “Sí, sí... Hi ha cicles que els equips d'àrea no estan gaire consolidats i, en canvi, per exemple, al cicle superior pot ser perquè les coses ja es concreten més...”

Comentari [U945]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Sí...”

R.: “Són més diferenciades, doncs a llavors sí.... I per exemple, doncs hi ha tota una sèrie de gent de cicle superior que porta la part de Socials, l'altra doncs que porta la part de Naturals,... llavors, doncs mira, en el cicle és això, el tema de les bicicletades del dijous gras, doncs que és una sortida completament... doncs també la coordinem en equip què portem, que no portem, tot el tema de normativa de funcionament del cicle també la treballem en equip.”

Comentari [U946]:
TE AL CICLE

P.: “Mmmm... Perquè això és a nivell d'equip, i la transferència entre un equip i l'altre és el que queda menys garantit pot ser...”

R.: “Menys garantit. O sigui amb la globalització de l'escola és quan queda menys...”

P.: “I amb tot això, potser és una pregunta que té una resposta potser obvia però que s'ha de fer és: És millor a l'escola el treball en equip o individual?”

R.: “Home, sí... en equip.” (Rialla)

P.: “Per què?”

R.: “Perquè és molt més ric,... una persona tindrà unes idees, potser seran boníssimes però en el moment que les comparteix amb una altra se n'adona que les seves idees, doncs pot ser són correctes, però les d'un company poden ser igual o millor que les d'ell. A l'hora de programar qualsevol matèria, de fer alguna activitat, tu pots aportar 3 idees i l'altra persona en pot aportar 4, i llavors, doncs, tenim 7 idees per compartir i, llavors jo penso que sí, que és bàsic el treball en equip. Ja no, només a nivell de, si per exemple, són cursos petits, de paral·lels, d'imatge, de dir “bueno”, els teus nens què fan i els meus què fan, ja no només aquest aspecte sinó que això és un aspecte molt secundari, sinó a nivell doncs, de treball real dins l'aula, no? Per exemple, “com fas tu els problemes?, mira jo els faig...” “

Comentari [U947]:
TE-TI

P.: “Això s'arriba a fer?”

R.: “Sí. “Mira jo els faig d'aquesta manera, els duc a terme...” i l'altre “molt bé, doncs mira jo he trobat aquesta altra manera que també em va bé”.”

P.: “Molt bé.”

Comentari [U948]:
TE AMB PARAL·LEL

R.: “I llavors a aquí és on doncs s'arriba a fer un treball molt més conjunt, no?”

P.: “I això és una cosa que es fa a nivell de cursos paral·lels bàsicament o tot el cicle hi participa?”

R.: “A nivell de cursos paral·lels, però després també hi ha matemàtiques, per exemple, matemàtiques mateix tenim tota una sèrie de problemes agregats, no? Doncs, a veure... a cinquè on acabem o fem tota aquesta línia de problemes, o sigui que fem una cosa, doncs, unificada, no... jo faig aquest quadernet d'ortografia perquè em sembla que és l'encertat i tu fas no sé què, no, sinó que ens posem d'acord.”

Comentari [U949]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Heu arribat a... “bueno”, ara et faré una pregunta, potser és indiscreta, eh?...”

R.: “Sí, sí, fes... pregunta perquè no sé ben bé què explicar.” (Rialles)

P.: “Heu arribat a fer alguna vegada observació a l'aula, és a dir, un mestre entra a l'aula de l'altre i mira com ho fa i després ho comenten? És una pregunta que potser és indiscreta ja et dic, eh?”

R.: “Sí. No, no, no... no és indiscreta.”

P.: “Perquè és molt diferent, no? una cosa que em vares explicar que potser veure-ho directament a l’aula, trobo que te’n fas més a la idea, no?”

R.: “Sí, sí.... Això, en aquest moment ens costa molt pel número de nanos, no? Ens costava molt pel número de nanos. Aquí, l’any passat, per exemple, jo tenia 28 nanos de cinquè, i a més a més molts immigrants, molts nanos que anaven a l’aula d’educació especial...”

Comentari [U950]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Això fa el treball més difícil.”

R.: “I a més a més, en els barracons, que no podien ni circular. Llavors, clar, aquest sistema, la solució era, “goita”, tu agafes mig grup, jo em quedo l’altre mig, tu faràs l’anglès i jo les matemàtiques, i llavors la setmana que ve canviarem...”

P.: “Ja.”

R.: “Era una solució pràctica, vital i necessària, diguem.”

P.: “Adaptada al moment, diguéssim.”

R.: “Era indispensable. Aquest any veus, ja és diferent... Normalment el col·lectiu de mestres tendeix... “bueno”, dic tendeix, perquè a vegades jo... ja m’agrada que siguem 2 a l’aula, però el col·lectiu de mestres tendeix a això, a segmentar, a dir “goita”, som 2, hi ha 25 nens a repartir doncs “goita”, te’n toquen 12, jo me’n quedo 13 i partim la matèria... Llavors, treball en equip què és, doncs programar el què farem...”

P.: “Però a l’aula no hi és...”

R.: “A l’aula no hi és. Llavors, aquest any, per motius d’espai i per tot... jo penso que és molt bo que siguem dos mestres a l’aula i, per exemple, en la meua classe, les hores de reforç, els nanos no marxaran, es quedaran a la classe.”

Comentari [U951]:
CONCEPTE TE

P.: “Molt bé.”

R.: “Llavors a la tarda ve una companya que es diu ...nom..., que no coneix els nanos però que ja els anirà coneixent. Llavors, al principi anava molt angoixada preguntant “i què farem”, però mira li dic som 2 i “tanto monta, monta tanto”, vull dir que...”

P.: “Anem repartint i s’aniran fent les coses...”

R.: “Llavors, doncs, entre totes dues anirem tirant endavant tota la dinàmica, les hores que repartim són matemàtiques i llengua, doncs anirem fent un treball més individualitzat que llavors sí que donarà peu a aquests comentaris.”

Comentari [U952]:
CONCEPTE TE

P.: “Molt bé.”

R.: “De dir: “ostres això, mira ho has explicat, ho has dit d’aquesta manera en aquest grup” “com ho fas tu, perquè a mi m’ha anat més bé fer-ho d’aquesta altra manera”, no? I llavors sí que és una manera de corregir-se, no?”

P.: “Tot i això, amb la*nom*... esteu per començar-ho aquest curs?”

R.: “Aquesta setmana hem començat, però és clar... i llavors, ella aquesta setmana és la primera que s’ha estrenat i venia molt amoïnada per saber què faríem...”

P.: “És nova aquesta noia?”

R.: “ “Bueno”, fa un parell d’anys que és aquí, però és clar, li hem posat reforços i desdoblaments i coses, des de pàrvuls fins a sisè, i llavors va molt despistada...”

P.: “Clar.”

R.: “I “ai, ...*nom*... com ho farem?”, no t’amoïnis, ja ho farem i entre totes dues anirem...”

P.: “Saps si ho fa amb altres mestres això o no...”

R.: “La majoria de reforços, per exemple, de cicle superior es farà d’aquesta manera...”

P.: “Molt bé.”

R.: “Clar, un reforç vol dir: jo em poso amb la veu per davant i l’altre es posa amb els 2 o 3 que no segueixen o no... podem compartir tota l’experiència de l’hora de classe, i llavors suposo que així és més interessant, no?”

P.: “Molt bé. Treballar en equip l’única cosa que he trobat que... a la fase prèvia diguéssim...”

R.: “Sí, sí...”

P.: “En aquell debat amb aquelles persones sobre què és, com és.... A l’hora de fer el registre d’escoles que treballen en equip, costava. I, per tant, hi havia un cert consens de que... n’hi ha poc, de treball en equip a l’escola.”

R.: “I cada cop n’hi haurà menys...”

P.: “Sí?”

R.: “Sí, n’hi haurà menys...”

P.: “A aquesta escola també o què... Com ho veus?”

R.: “Home, jo per exemple, veig les escoles que han començat. Ara mateix, els horaris, veus escoles que fan de les 9 a dos quarts de 2 pels nanos i a la tarda 1 hora i mitja de classe. Penso que els nanos, fins a dos quarts de dues, no poden rendir. I llavors, és clar, quin és l’avantatge, doncs que els mestres, en comptes de dues tardes lliures, en tindran tres, o quatre. O sigui, ens estan potenciant que siguem, doncs, funcionaris, funcionaris reals, no aquests funcionaris de peu que dic jo...”

P.: “Sí.”

R.: “Nosaltres som funcionaris de peu perquè...”

P.: “Véns aquí i hi passes el dia, diguem...”

Comentari [U953]:
EXTENSIÓ TE

R.: “Passes el dia aquí i si has d'estar 5 minuts més, doncs, t'hi estàs, i si ve una mare que no toca però que t'interessa molt parlar-hi encara que siguin les cinc i 10... Entra que parlem un moment, perquè ho hem d'aprofitar... I que si no hi ha això, no els trobes, no? I els funcionaris no els trobes...”

P.: “No, no...”

R.: “Doncs, és clar, jo penso que això no ens ajudarà gens, gens...”

P.: “Però a part de circumstàncies externes com aquesta, com els d'administració, què suposa el treball en equip en els mestres que d'alguna forma el qüestionés... O sigui, reduïm la pregunta, què li suposa a un mestre treballar en equip amb els companys que no li suposaria si no ho fes?”

R.: “Per exemple, si ara jo anés a la meua i digues “goita”, passo de tot...”

P.: “Exacte.”

R.: “Aquest any som 3 sisès, amb gent completament nova la que ha vingut, doncs suposaria que, com que jo ja porto 4 anys que he vingut a cycle superior jo faria la meua, les meves fotocòpies, el meu llibre, la meua manera de fer... i això m'escurça el temps de dedicació...”

P.: “Suposa més temps treballar en equip?”

R.: “O i tant. Suposa escurçar un temps d'una manera molt important perquè no t'has de posar d'acord amb ningú, no has de consensuar res, no haig de comentar res. En canvi, treballar en equip, vol dir parlem-ne, moltes vegades no... O sovint et pot passar que el que tu fas o el que proposes a l'altra persona no li sembla prou bé, és un procés, doncs, de diàleg, d'intercanvi, de rectificació, d'un possible canvi, no podem dir “goita”, tu fes la teua que jo faré la meua, vull dir perquè això no funciona, perquè clar... Treballar en equip és “bueno”, provem-ho d'aquesta manera i si no funciona ho provarem d'una altra... Doncs això requereix un temps, en el moment que et ve una persona nova, si no està acostumada a treballar en equip, li has de dedicar un temps, és clar, li has d'explicar tot “lo” dels materials, la manera de fer... ara començarem amb el teatre, doncs és clar, aquella noia no n'ha fet mai, doncs “bueno”, alguna cosa li haurem de dir, no?, de dir tranquil·la, ja ens anirem situant.”

Comentari [U954]:
CONDICIONANTS TE

P.: “També us podrà aportar idees doncs que...”

R.: “Ara. Doncs, començarem nosaltres, després ja ho veuràs, quan hagi vist un parell de teatres et tocarà a tu perquè tens els grans, ja tindràs un bagatge d'un parell o tres teatres... una mica...”

P.: “Mmmm...”

R.: “És clar treballar en equip és això. És un temps invertit important, però no em sap greu dedicar-m'hi...”

Comentari [U955]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U956]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Tu creus que hi ha gent que apareix com un factor bloquejant, diguéssim...que no treballa en equip perquè costa massa inversió de temps?”

R.: “Sí, o també hi ha vegades que les persones, és clar els mestres també són persones, només faltaria... els mestres tenim el nostre caràcter, doncs hi ha persones que són més tancades, que és molt reservada, i llavors aquesta persona doncs potser... o no sé... a vegades per la por a jo faig, jo aporto, jo dic... doncs també es reserva. Hi ha una altra persona que és molt absoluta, jo el que faig o faig bé, per tant no haig de parlar amb ningú. És a dir, hi ha tota una sèrie d'elements que juguen un paper important, hi ha persona que és més dialogant, més oberta, doncs a aquesta persona no li importa dir “doncs això no sé pas com ho heu fet perquè a mi no m'ha pas resultat a l'aula”, no és un fracàs.”

Comentari [U957]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Hi ha gent que no ho dirà mai, això.”

R.: “Hi ha gent que no ho dirà mai... És clar, això no és cap fracàs, vull dir... això no m'ha anat bé o hem programat tal cosa però resulta que jo no he acabat o no he arribat fins aquí on heu arribat vosaltres o no... a la meua classe no ha anat tan bé... No passa res, potser un altre dia una altra cosa a la teua classe anirà millor... “

P.: “Ajá.”

R.: “Clar, però això... hem de ser reflexius en aquest aspecte, jo penso, i acceptar que potser hi ha coses que ens van més bé i coses que no tant, i això costa també, eh?”

P.: “I això es pot aprendre o no? O sigui, la persona que és tímida i li costa, compartir i explicar la seva experiència, què? Que és la base segons el que m'estàs explicant, no sé si ho entenc bé...”

R.: “Sí.”

P.: “Pot canviar i arribar-ho a fer?”

R.: “Suposo que sí, suposo...”

P.: “O és una cosa que és de caràcter i no hi ha res a fer?”

R.: “No, no. Jo suposo que si troba una altra persona que han de compartir tota una sèrie de coses i que és prou oberta i prou dialogant s'arriba a un moment en que... que sí que compartiran. “Lo” més difícil és la persona que és absoluta, aquesta llavors és...”

Comentari [U958]:
CONDICIONANTS TE

P.: “La que ho sap tot, diguéssim...”

R.: “Sí. Aquesta persona costa molt més perquè és clar, què fas? El que ella proposa o diu, llavors això no és treball en equip, o bé doncs no...”

P.: “Es despenja.”

R.: “És clar.”

P.: “Llavors aquí hi ha la negociació que a vegades és difícil de fer.”

R.: “Exacte.”

P.: “T’has trobat gent d’aquesta?”

R.: “Sí.”

P.: “Gent amb aquests trets participatius.... La resposta sembla clara...”

(Rialles)

R.: “Sí, sí...”

P.: “Val.”

R.: “I llavors la persona tímida, doncs si tu dius, va vinga som-hi!, a veure això, o com ho fas allò, saps? Llavors podeu arribar a consensuar. La persona absoluta, doncs no, no...”

P.: “Llavors, a veure, tantla persona absoluta com la més tímida, com el mestre novell que arriba ara. Com s’aprèn a treballar en equip? Hi ha una forma d’aprendre’n?”

R.: “Jo penso que no, que és bona voluntat i a base de pràctica, de dir “posem-nos-hi i fem”... Mira ara mateix fèiem cursos de formació perquè aquesta gent nova que entra a les escoles, eh?”

Comentari [U959]:
CONCEPTE TE

P.: “Ajá.”

R.: “I bueno, l’any passat va ser el primer any que varem fer els cursos aquests de formació, i llavors et crida l’atenció perquè veus com tens la classe, i llavors al final els hi vaig fer la reflexió de “veieu, és ben bé com una classe de nens”, no canvia tant l’evolució de la persona, no és tan diferent...”

P.: “No, no, i tant.”

R.: “Hi ha el típic tímid que no diu mai res, que no participa mai, i això que els hi dius “ escolta, la classe la fem tots” , això el primer dia, per tant, les experiències que vosaltres podeu portar de les escoles són riques i són bones i són interessants pels altres, llavors hi ha dues o tres persones aquelles que seuen, escolten el que dius i callen, llavors aquelles persones potser s’hi han vist o han après, però tampoc ho han deixat anar... no ho manifesten de cap manera, llavors aquestes són les persones que fan patir, en una aula també és així.”

Comentari [U960]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Sí, sí.”

R.: “Perquè no saps fins a quin punt...”

P.: “Què fan, com van i què...”

R.: “Clar. Llavors hi ha la típica persona que això, que ho sap tot i que intervé quan no li convé i tal, i la típica persona que, doncs que, és la majoria per sort a nivell de mestres, que té unes inquietuds, que vol compartir, que vol participar,

que quan té un problema doncs l'expressa i entre tots mirem de trobar-li una solució, i llavors, la majoria de mestres que han entrat, que van entrar l'any passat, almenys els que vaig tenir jo aquí, doncs deu n'hi do, penso que sí, que hi havien aquestes ganes perquè veies "això a mi no em funciona" o "com ho podria fer per..." llavors els altres aportaven idees i sortien solucions. Doncs aquí és el començament de la base del treball en equip."

Comentari [U961]:
NECESSITAT TE

P.: "O sigui, estaríem diguent, a veure si ho entenc bé, que el treball en equip, la bàscula és convenient, és possible..."

R.: "Necessari."

P.: "És necessari. Llavors, que com més gent s'hi implica més dificultós, que hi ha gent que té qüestions personals, o té característiques personals que dificulten la seva adquisició però que això es pot aprendre."

R.: "Sí."

P.: "I que s'aprèn bàsicament amb voluntat."

R.: "Sí."

P.: "Per tant no és tan un tema de formació sinó que és un tema d'experiència."

R.: "Jo penso que sí..."

P.: "Això és important."

R.: "Jo penso que sí, perquè és un tema que d'això..."

P.: "Sí, no se'n faria res per dir-ho així, per exemple que a la universitat expliquessin que, en la formació dels mestres, expliquessin com treballar en equip, sinó que quan s'hi posen, s'hi posin amb ganes i que..."

R.: "Clar, et poden donar unes orientacions de que es pot treballar amb..."

P.: "Però no és tant això com trobar-s'hi..."

R.: "I dir, ara "jo porto això, jo tinc aquesta idea..." i ser receptiu i escoltar les idees dels altres i entre tots arribar amb un consens, no?"

P.: "I amb tot, amb qualsevol treball en equip, amb un equip mínim de dos paral·lels, diguéssim? O de cicle..."

R.: "Sí."

P.: "O de claustre, si el claustre és manejable i tal... o d'àrea o "lo" que sigui..."

R.: "Sí..."

P.: "El lideratge. Hi ha un líder o no hi és? O les coses es fan entre tots o..."

R.: "Sí, hauria de ser que les coses es fessin entre tots, sempre hi ha les típiques persones que lideren, ja és un tema social això, és real, a llavors ve... de tota manera hi han líders que són... a veure, hi ha un líder que és autoritari absolut i hi ha un líder que és líder perquè és més comunicatiu, més obert o més sociable, llavors si un líder és el més sociable, el més obert, més comunicatiu, doncs

l'equip triomfa molt més que pas si el líder està més... líder d'equip, no sé si ho sabia, eh.... no sé si ho sabia, seria líder perquè no sé... sabia solucionar més bé les coses davant d'una sèrie de situacions, però normalment l'equip el que demana o el que busca és un líder més sociable, més comunicatiu, més..."

Comentari [U962]:
LIDER

P.: "Que sàpiga integrar a la gent i..."

R.: "Per això, potser tot el tema de direccions del centre, al moment que volen posar un director doncs que vingui per decret i llei, no sé fins a quin punt triomfarà... clar, perquè moltes vegades o sovint a les escoles els nens..."

Comentari [U963]:
LIDER

(Entra una persona i ambdós la saluden)

R.: "Queda el més popular o la persona que li veien que tenia unes actituds."

P.: "Mmmm..."

R.: "Però que a la vegada, doncs era receptiu, era comunicatiu, sociable.... Penso que llavors és quan les escoles funcionen realment, les coses no es fan per decret..."

P.: "Perquè s'imposi, sinó perquè és bo..."

R.: "Sinó que es fan perquè s'entenen entre tots..."

P.: "I aquí a l'escola, a l'"Alzinar", es pot parlar de treballar en equip en algun nivell amb els serveis educatius que s'ofereixen a l'escola, amb els pares, a l'entorn... o sigui, en algun nivell o no tant?"

R.: "Hi va haver un temps que aquí a l'escola potser sí, a nivell d'associacions de pares i així, hi havia tot un entorn que... inclús hi havia tot un grup de pares que venien aquí a l'escola i que, doncs "bueno", ajudaven, ara vénen molt puntualment..."

Comentari [U964]:
LIDER

P.: "Ja..."

R.: "Jo no m'atribuiria a dir que és treball en equip, ara no..."

P.: "Molt bé."

R.: "En aquests moments..."

P.: "A nivell de pares, diguéssim."

R.: "Sí. Ells han anat fent el seu apartat i nosaltres el nostre, sí que hi ha coses que en algun moment sí que podem interaccionar les coses però normalment cadascú va a la seva..."

P.: "I a nivell de serveis educatius? Amb l'EAP per exemple."

R.: "Sí, amb l'EAP sí..."

P.: "Mmmm..."

R.: "Per exemple, aquest any mateix que hem hagut de partir els dos cinquès i els hem convertit en tres sisès, doncs l'EAP sí que ha intervingut, ha vingut doncs a reunions de cicle, a veure, a posar uns criteris, a donar-nos un cop de

Comentari [U965]:
RELACIONS EXTERIORS

mà,... Sí, si hi ha algun tema que ens inquieta doncs, a nivell d'escola, doncs mira ja et portaré més informació, més material, el què sigui... Vull dir que sí, també hi entra, eh? La ...nom... que és la de l'EAP que és molt..."

Comentari [U966]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: "Que abans estava a l'IES, va estar una temporada, no? Ho dic bé o..."

R.: "No sé... sí... encara hi és."

P.: "Ah, encara hi és."

R.: "Encara hi és a l'IES aquí a ...//oc..., sí. Llavors, és clar, fa, "bueno"... de pont d'enllaç."

P.: "Ah, està bé."

R.: "Vull dir que encara ens hem de relacionar molt més."

P.: "Clar. Molt bé. A veure, jo estic recollint una sèrie d'informació... el que vull fer és recollir la informació millor sobre el treball en equip a l'escola de ...//oc... i una manera és aquesta, fer aquestes entrevistes. No sé si hi ha altres maneres... Això, saber-ho, ho sabeu vosaltres que sou aquí, llavors una pregunta seria, hi ha plantejat per aquest curs a l'escola algun tipus de treball on s'evidenciarà molt que es treballa en equip i que seria oportú i possible, si hi és, de quedar i parlar-ne per exemple, o ni hi és?"

R.: "No ho sé..."

P.: "No se t'acut..."

R.: "No se m'acut ara en aquest moment..."

P.: " "Bueno", jo aniré venint per aquí..."

R.: "Sí, ja t'ho diré."

P.: "M'interessa, la idea és recollir el màxim possible per fer-ne una bona descripció."

R.: "Clar, sí, sí..."

P.: "I llavors parlar amb la gent és una cosa però a vegades hi ha formes determinades o comissions i tal que dius, home doncs allà hi veus molt clar, s'il·lustra molt bé el que s'està fent i tal i qual..."

R.: "Clar..."

P.: "Llavors si és possible veure-ho."

R.: "No, i en parlarem inclús a cicle, si hi ha algun moment que es veïés doncs ja t'ho diríem."

P.: "Perfecte. No sé, si hi hagués cap documentació, cap material, cap evidència escrita del treball en equip, de dir això es va fer en equip i aquí es veu clar quin tipus de... o no hi és, eh? Vull dir que, més enllà de la paraula, si hi hagués alguna cosa més que ho evidenciés, també m'interessaria de poder-ho veure si es pogués, és clar."

R.: “Val.”

P.: “Sense marejar, no?”

R.: “Bueno”, ja ho mirarem, ja ho mirarem...”

P.: “Bueno”, doncs escolta és això...”

R.: “Val. Ja està, ja he passat la prova.” (rialla)

ENTREVISTA 29.

P.: “ Per tant, llavors la pregunta és...”

R.: “No ho has de...”

P.: “A televisió, no.”

R.: “A d'això, de posar en públic, ni res d'això, no?”

P.: “No, no, en absolut.”

R.: “Això sí que no m'agradaria.”

P.: “Això és només per recollir informació.”

R.: “Sí.”

P.: “O es grava o...”

R.: “Es perd.”

P.: “S'escapen les coses i per anar prenent notes és bastant complicat.”

R.: “Doncs pel que sigui, “bueno”, simplement ja la gent... que dels beneficis de l'entrevista personal, doncs, perquè joestic a... sóc coordinadora de...”

P.: “De cicle, sí.”

R.: “Semblava que no venia massa bé.”

P.: “Escolta, no és...”

R.: “I per tant jo no vaig... “bueno”, vam demanar-ho i simplement els hi vam tornar a dir i la gent va dir: no, “goita”, tothom va enfeinat, tothom té altres coses, doncs mira...”

P.: “No passa res.”

R.: “I després a nivell de cicle, sí que... “bueno”, no sé si...”

P.: “Per venir a una reunió de cicle, no?”

R.: “Que no tindrien inconvenient en que vinguessis a una reunió de cicle.”

P.: “Doncs sí que m'interessaria si no us fa res.”

R.: “No sé si ho fas servir... perquè has anat en alguna altra?”

P.: “Vaig anar a la de cicle superior.”

R.: “Aquí, de cicle mitjà, si te sembla que hagis de venir a alguna reunió, vull dir...”

P.: “O sigui, jo, com més informació pugui tenir, pugui recollir, millor. O sigui recollir informació sobre com treballau, com puc fer-ho? Entrevistant a la gent que es deixi.”

R.: “Sí.”

P.: “Mirant documents de l'escola, que ja he estat mirant, “lo” que des de direcció m'han deixat veure, demanant permís específic evidentment, i veient doncs

reunions de treball, les que es puguin. He vist una reunió de coordinadors, hi eres em sembla, no?”

R.: “Ah... no sé, sí, no?”

P.: “Sí, sí, sí. He vist una reunió de cicle superior, si puc veure una de cicle inicial i de cicle mitjà, i d'infantil, de cada cicle, millor. Si es pot veure bé i si no es pot veure no passa res, o sigui, recollir el màxim possible.”

R.: “I després si vols et puc ensenyar la llibreta d'arxiu.”

P.: “Molt bé.”

R.: “Que fem servir per la coordinació, això sí que t'ho puc ensenyar.”

P.: “Molt bé. Perfecte.”

R.: “I si a més a més vénis a una reunió, doncs mira, perquè és clar a cada reunió, depèn, de vegades hi ha... saps què passa amb les reunions de cicle que a vegades hi ha material, o sigui, mmm... tens l'ordre del dia previst, diguéssim, perquè vas... has mirat primer si has fet un claustre, això ho parlem a cicle, vas anotant “lo” que has de parlar a cicle, no?”

Comentari [U967]:
TE AL CICLE

P.: “Clar.”

R.: “O altres coses que jo prevec que... jo penso, ara ve una sortida, ha de venir jo què sé... doncs jo he d'estar alerta de que no em passi res per alt.”

P.: “Mmm.”

R.: “Però altres vegades... Tota la informació, per exemple, jo solc passar un ordre del dia, amb un esborrany, no?”

P.: “Mmm.”

R.: “I que els mestres hi afegixin allò que els hi sembla que...”

P.: “Que s'ha de parlar.”

Comentari [U968]:
TE AL CICLE

R.: “Deixem o que s'ha de parlar. Però és clar, a vegades arriba el divendres, que la reunió de cicle és el dilluns, i a “lo” millor el divendres en el calaix de... de coordinació de cicle doncs hi trobo molta més cosa de paperassa, llavors has de dir mira, el dilluns, a l'ordre del dia aquell és però amb moltes més coses afegides, saps? De vegades la reunió és molt ampla, de vegades hi ha menys pocs temes, no?”

P.: “Ajá.”

R.: “I això és...”

P.: “Doncs escolta sí, un dia.”

R.: “De vegades és imprevisible, és a dir, tens una reunió, dius “goita”, tens els temes molt ben organitzats, perquè ho has pogut preparar.”

P.: “I altres dies...”

R.: “I altres vegades t’has trobat allò que la gent... n’heu de parlar avui mateix, saps?”

P.: “Clar.”

R.: “Per “lo” que sigui.”

P.: “És normal.”

R.: “I llavors és clar, sempre hi ha temes que surten... “

P.: “Que sí, que sí.”

R.: “ “Bueno”, és igual.”

P.: “Doncs, escolta si us sembla que puc venir a una reunió.”

R.: “Ssss...”

P.: “La que vulgueu, això, sabent-ho.”

R.: “Vull dir, és el dilluns, ara en aquest moment no sé quins temes hi haurà. Perquè t’interessarien uns temes en concret?”

P.: “Ah, no, no. En absolut, en absolut. No, no, no. És veure com funciona el cicle, simplement, eh?”

R.: “Aviam, jo no... vaig dir-los en el cicle per venir un dia, no vam... vam dir que ja diríem quin dia, a veure en principi sí...”

P.: “Ho feu al migdia?”

R.: “Ho fem al migdia, sí.”

P.: “Dilluns en principi vinc a la reunió de delegats.”

R.: “Ah, dilluns, aquest.”

P.: “Sí. Per tant, aquest no podria ser.”

R.: “I l’altre, a quin ens anem?”

P.: “Al 26.”

R.: “I l’altre el 26, no sé si tenim avaluació... espera.”

P.: “ “Bueno”.”

R.: “Tenim avaluació de final de trimestre.”

P.: “Ja. Per tant, és mal moment, no?”

R.: “Sí, és mal moment perquè...”

P.: “Doncs, “goita”.”

R.: “Perquè a veure, al haver-hi avaluació, si no hi ha pas temes molt importants, ah... si hi ha avaluació i hi ha temes molt importants, hem de posposar el cicle a un altre dia de la setmana.”

P.: “Clar.”

R.: “El que passa és que si no hi ha temes molt, molt urgents, la gent...”

P.: “Us el salteu, ja.”

R.: “Masses reunions.”

P.: “Clar.”

R.: “Se’n cansen. Si ha de ser, alguns punts, dic va farem un cicle curt, per això, però clar.”

P.: “Per temes concrets, no?, diguéssim.”

R.: “Per temes més concrets, però si poden esperar, com que diuen és clar ja n’hem fet una d’avaluació, i hem fet una reunió al migdia, saps?”

P.: “Mmm.”

R.: “I després ja ens anem a vacances, no? Tu, mira, elegeix.”

P.: “No, no... tampoc vull fer-ho, eh?, escoltem, només faltaria.”

R.: “Doncs, llavors potser ens n’haurem d’anar a després de vacances, a no ser que aquesta setmana, l’última diguéssim.”

P.: “Aquesta setmana és...”

R.: “La setmana que ve, ja és impossible, perquè si vénis a delegats ja...”

P.: “Sí.”

R.: “Nosaltres la fem el dilluns. Doncs, si hi haguessin temes importants i diguéssim, “goita”, enlloc de venir dilluns, un altre dia de la setmana.”

P.: “Si la feu i m’ho dius perfecte i si no...”

R.: “Un altre dia de la setmana, potser o el dimarts o el dijous, ja veuríem què fem.”

P.: “Si no després ja ho farem després de setmana santa.”

R.: “Però si no hi ha res urgent ja et dic que no ho faríem. Llavors seria després.”

P.: “Doncs ja parlarem. Per correu electrònic.”

R.: “T’enviem un correu i et diem mira...”

P.: “Perfecte.”

R.: “Tal dia i si et va bé ja està.”

P.: “Perfecte. Molt bé.”

R.: “Eh? D’acord.”

P.: “Molt bé. Moltes gràcies.”

R.: “Vinga.”

P.: “Doncs és això, reunir el màxim d’informació possible i llavors buidar-la, analitzar-la i fer arribar a fer aquesta descripció de com és el treball en equip. Evidentment abans d’això no sigui públic ja ho veureu vosaltres.”

R.: “Mmm.”

P.: “Per veure que. no hagi jo interpretat coses malament, que a vegades passa, no? Tot i gravant-ho, a vegades et fas la idea que les coses són d’una forma i són d’una altra, però “bueno”. Perquè amb una entrevista sí que veus coses i t’enteres de coses però a vegades, no acabes de precisar prou bé, per tant, ja

veureu vosaltres el material abans no se'n faci res. Per tant, la pregunta primera seria: Tu consideres que aquí es treballa en equip? En aquesta escola?"

R.: "Sí. Jo considero que treballem en equip. Sí, "lo" que passa és que a veure, amb els anys que porto que estic aquí, l'any 82, fa molts anys, eh?, en aquests moments sóc la més antiga, és clar hi han equips que t'hi has sentit més compactat, no?"

P.: "Mmm."

R.: "Que pots, doncs..."bueno", que són, com ho diria jo, que queden més soldats perquè ja porten més anys, en aquelles persones no hi ha tant de canvis."

Comentari [U970]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Mmm."

R.: "Per tant, vas treballant amb persones més o menys sempre, que treballen al mateix cicle i altres moments que te trobes que el cicle ja canvia, gent nova que t'arriba, gent... clar llavors, ... abans no compactes, saps què vull dir?"

P.: "Ja."

R.: "Mmm. Dintre dels anys que he anat treballant te trobes equips, llavors que hi treballes més bé, perquè portem més anys treballant i perquè, doncs, coneixes més a un, i ja pots distribuir més i repartir doncs tasques."

P.: "Mmm."

R.: "I altres vegades si la gent és nova, doncs és clar, el primer any per exemple que ve una persona nova té feina a atrapar "lo" del curs com a tutoria."

Comentari [U971]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Clar."

R.: "Llavors, és clar."

P.: "És clar, s'ha de situar."

R.: "S'ha de situar. I si tens una persona nova de paral·lel, posem pel cas, doncs l'has de situar, i llavors d'alguna manera has de tirar més del carro i no pots treballar tant a nivell de cicle, doncs si la gent és nova doncs també costa més, poder doncs treballar..."

Comentari [U972]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: "Compartir coses..."

R.: "Compartir coses. Treballes en equip, però..."

P.: "Ja."

R.: "Costa més això, en canvi, hi ha cicles que, per exemple cicle superior en aquests moments, les persones són ja fixes de bastant temps i és clar, llavors no tenen..."

P.: "S'avenen i..."

R.: "No tenen tantes històries a l'hora de repartir tasques, perquè tothom coneix una mica tot."

P.: “Sí...”

R.: “Aquest any, per exemple, parlant del cicle nostre, cicle mitjà, som, aviam, dues tutores de tercer noves, totes dues, a veure, una no és pas nova de l'escola, però ha estat a cicle inicial sempre, per tant és nova del cicle, d'alguna manera i el funcionament és una mica diferent.”

P.: “Clar.”

R.: “Passem de no tenir llibres a tenir llibres, i per tant té feina a...”

P.: “Situat-se. A situar-se en el cicle.”

R.: “A situar-se i a agafar el dia a dia. Jo, al primer trimestre vaig intentar, doncs, situar-la i anar-la orientant a veure on s'ha de fer, perquè era el material que portaven, mmm... a veure, coses previstes que hi hauria de racons, però és clar, no ho poden atrapar tot perquè de vegades, no, sí, si ja ho sabem que hi ha allò, però és que de veritat ara no tenim temps, saps?. És clar, és normal.”

P.: “Clar. Sí, sí.”

R.: “Llavors, l'altra persona que és paral·lel amb ella sí que és nova totalment a l'escola, per tant són dues persones noves en el cicle. Després jo treballo aquí, a quart hi han dos factors...”

P.: “Dos grups.”

R.: “Jo i un altre. Jo i en ...nom... Ell no és pas nou del cicle, però “bueno”...”

P.: “O sigui,...”

R.: “A vegades hi ha gent que...”

P.: “De quatre que sou, dos són nous, diguéssim.”

R.: “Dos són nous.”

P.: ““Vale”, doncs és... I llavors en aquest procés que tu has estat aquí des de fa temps diguéssim.”

R.: “Sí.”

P.: “T'has trobat alguna vegada amb alguna persona, algun cas, que dius és que és impossible treballar amb ell perquè...”

R.: “No. A veure...”

P.: “No ha passat.”

R.: “Tens més afinitats o més...”

P.: “Però sempre és possible.”

R.: “Sempre ho hem fet possible perquè és clar una persona que ve nova d'alguna manera, ja entra amb un tarannà i un ritme a l'escola i acaba doncs havent de pujar al ritme de l'escola, perquè en aquesta escola portem un ritme d'allò, sempre dius, ostres ara farem això i allò i allò, i sempre vas, ah..., saps?”

Una dinàmica ja molt...”

Comentari [U973]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P.: “Ajà.”

R.: “Una mica estressant, no?”

P.: “Ja.”

R.: “I llavors, és clar, la persona que ve, si és nova no et pot pas dir paro això, vull dir a veure, si és nova.”

P.: “O sigui és impossible no integrar-se, diguéssim.”

R.: “Gairebé et diria, a veure ha de ser una persona molt i molt rara o..., m’entens?”

P.: “Sí, sí.”

R.: “Però si és una persona que està aquí per un any, suposem, i no sap pas si treballarà o no, poc que pot dir de bones a primeres, ah...”

P.: “No, no, ja em penso que t’entenc.”

R.: “No pot pas dir de bones a primeres, “goita”, tallo això, perquè si ja és una línia d’escola que hi ha formada...”

P.: “Mmm.”

R.: “M’entens? Ara, si al cap dels anys vol fer propostes o idees per canviar, si són idees positives i van amb la línia d’escola, doncs “goita” no costa res parlar-ne i de fer-ho, vull dir que...”

Comentari [U974]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmm...”

R.: “Ni que sigui per cicles, ni que sigui per claustres...I sempre es pot millorar.”

P.: “És clar.”

R.: “Però clar, ara, de bones a primeres canviar una línia d’escola que hi ha. Jo diria que no m’hi he trobat mai.”

P.: “O sigui...”

R.: “Hi ha gent, a veure, que potser que te rondinin i et diguin: ostres una altra vegada reunió o ostres aquesta setmana dos reunions no, si tenim avaluació, doncs mirem de no fer cicle perquè clar tantes coses no. Però vull dir que acabes, clar, la feina de coordinadora és això, una mica,...”

P.: “Costa de vegades de...”

R.: “Home, més que costar saps què passa que, a veure, muntés un ordre del dia, no?, i llavors aquest ordre tu ho fas així, i ho deixes escrit així perquè et vénen temes de direcció que diuen, “goita” hauríeu de parlar d’això que ha sortit,... jo què sé, una cosa urgent que hem de presentar per demà, per exemple, que hem trobat en el correu, doncs avui.”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Clar, llavors dius “bueno” doncs va, li afegim. Ara surt una altra cosa i.. saps, i són coses que de vegades tu preveus, doncs un horari i...”

P.: “I és un altre.”

R.: “Ai, un ordre i és un altre.”

P.: “Clar.”

R.: “Llavors clar, si la gent també vol plegar puntual, després què trobo, la feina de coordinadora és clac, clac, clac, anar per feina i sense allò de dir, perdre el temps entre cometes de comentaris que no vénen al cas.”

P.: “Sense prioritat, diguéssim.”

R.: “En tot cas, has de buscar si allò, sempre anar a les 5 de la tarda o 5 i 10...”

P.: “Ja...”

R.: “Perquè si tu vols anar per feina des del principi perquè saps que tens uns temes que et demanen un temps que d'això...”

P.: “Que ho has de resoldre.”

R.: “Doncs jo... és clar com a coordinadora vaig per feina, saps?”

Comentari [U975]:
RITMES

P.: “Clar.”

R.: “I vaig clac, clac. I de vegades tens la sensació de que o talles d'algú, de dir ostres va, que no acabarem o saps? I et dona la sensació d'anar allò... en plan no sergent però en plan de vinga anar per feina.”

Comentari [U976]:
RITMES

P.: “Anar de pressa.”

R.: “Sí...”

P.: “I no ens entretinguem.”

R.: “Anar a la pressa i no ens entretenim. A veure, d'aquests comentaris que de vegades, i després ja surts del tema i te n'aniries en això i després lligaries amb... doncs ho has d'anar retallant.”

P.: “Has de posar ordre. Posar ordre en la discussió.”

R.: “I això tens una sensació de dir, és clar, “bueno”, que costa una mica.”

P.: “Sí, sí.”

R.: “En el sentit, la percepció de som companys, és clar.”

P.: “Clar, clar.”

R.: “Però és clar, hi ha d'haver algú que ha de tirar del carro i tirar allò endavant, no? El coordinador en aquest cas és la feina que et toca. Clar, si el cicle, doncs no tothom, eh?, però hi ha molta gent que, al meu cicle, no és el cas potser del cicle superior, però a cicle mitjà la gent vol acabar puntual, però és clar en un claustre tenim posat que, aviam, l'hora màxima seria aconsellable a dos quart de dues, però a un cicle no puc pas obligar a una persona a partir de la una que es quedi.”

Comentari [U977]:
LIDER

P.: “Clar...”

R.: “Saps? Sí que pots estirar cinc minuts, deu... però...”

P.: “És clar, l'hora de plegar és l' una.”

R.: “L'ordre s'ha de plegar puntual. Per tant, si hem de plegar a la una puntual...”

P.: “Hem de...”

R.: “Vol dir que hem d'anar per feina.”

P.: “Això és...”

R.: “És rumiar el temps, sí. De vegades hi ha, ja et dic entre una cosa i l'altra comences a un quart, comences a un quart d'una.”

P.: “Ja...”

R.: “Quan has deixat als nens, aquells papes que de vegades vénen a preguntar o el que sigui.”

P.: “Clar.”

R.: “Ens hi posem a un quart d'una, doncs són tres quarts d'hora per a plegar a la una, hi ha vegades sí que pleguem puntuals o a vegades els dic, espereu-vos un moment, acabem de fer una cosa, i hem acabat a un quart de dues; però és clar, estirar més...”

P.: “Així veus que hi ha gent que té pressa, que neguiteja, que vol marxar...”

R.: “Sí, o també gent que et diu jo marxaré a la una puntual perquè tinc que anar a...”

Comentari [U978]:
CONDICIONANTS TE

P.: “A on sigui...”

R.: “Jo què sé...”

P.: “La vida personal és...”

R.: “Llavors és clar, si han d'anar a portar el crio al metge o han d'anar a això per la mare o no sé, clar, tu no pots pas forçar més, eh?”

P.: “Sí, sí.”

R.: “I clar, això també ho veig i ho he vist a vegades i les persones som definitives i estant en el cicle se'l senten seu i... però tenen aquesta pressa entre cometes,... les persones que estan més de pas o que tampoc saben si hi seran o no hi seran o gent nova, doncs, sempre...”

P.: “S'impliquen menys.”

R.: “Hi ha una pressa.”

P.: “S'impliquen menys.”

R.: “Sí.”

Comentari [U979]:
CONDICIONANTS TE

P.: “És lògic perquè no saben si...”

R.: “És seu.”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Una mica “lo” que veus de tarannà i és clar, jo no puc pas tampoc dir tu.”

P.: “I al llarg de l’evolució de l’escola diguéssim, a part del factor aquest de que vinguin mestres nous.”

R.: “Mmm...”

P.: “I que heu d’integrar, i el que hi passa poc temps s’impliqui poc i aquest tipus de coses.”

R.: “ “Bueno”, no és que s’impliqui, és a dir.”

P.: “ “Bueno”...”

R.: “Posem-hi, aviam, jo no, en el cicle, jo no voldria que s’entengués que..., eh?”

P.: “No, no, no.”

R.: “No és que en el cicle no funcionem... allò que sóc jo la que treballo, que... no.”

P.: “No, no, no.”

R.: “Tothom treballa i tothom. El que passa és que, jo diria això, que és més difícil...”

P.: “És més difícil si tu només fas unes hores aquí, posar-t’hi més a fons i...”

R.: “Exacte, exacte, i treballar-hi més a fons.”

P.: “Clar, i que t’importi igual que a un altre.”

R.: “Exacte.”

Comentari [U980]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Val. A part d’aquest factor diguéssim del anar i venir de la gent, hi ha hagut èpoques de l’escola en què hi ha hagut més equip o més treball en equip? Degut a altres circumstàncies. No ho sé...”

R.: “Dintre del meu cicle diguéssim?”

P.: “A nivell d’escola, diguéssim, general.”

R.: “ “Bueno”, jo penso que a nivell d’escola els equips han anat funcionant sempre perquè...”

P.: “Perquè en...”

R.: “Sempre la persona coordinadora, d’alguna manera, ja ha sigut una persona (breu silenci) que ha fet estirar el cicle.”

Comentari [U981]:
LIDER

P.: “Ja...”

R.: “Ha de ser un cicle, a veure, sí que alguna vegada, sí que s’ha donat que algun cicle, eh?, que de vegades en un moment donat doncs han tingut gent molt... i la coordinadora tampoc ha pogut acabar de fer funcionar bé el cicle, eh?”

P.: “Sí, és clar.”

R.: “Perquè és clar, si et trobes amb gent nova i amb gent que té pors, que ho veu d’una manera i que si... que hi posa punts negatius o “lo” que sigui, de vegades doncs te quedes a la meitat de camí.”

P.: “Cert...”

R.: “Eh?, això també és veritat. A veure, jo penso que, “goita”, a nivell d'escola, els cicles han funcionat, mmm... cicles més compactes, cicles amb més cosetes, vale?, però a nivell de treballar en equip la línia d'escola l'hem anat intentant mantenir sempre.”

P.: “Mmm.”

R.: “El que passa que això... petites coses que de vegades dius “goita”, podries fer que aquest cicle fos una mica més compacte si més no, eh?, repartir més i més gent doncs fent classe. Això sí que aniria bé.”

P.: “Més fixe, no?”

R.: “I més fixe. Però a veure, jo per exemple, clar, a coordinació hi porto molts anys, fent de coordinadora i a veure, problemes tampoc n'he tingut, però clar també haig de dir he hagut d'anar una mica això, cenyir-me a l'horari,... fer, doncs, de portar les coses prou clares i la gent això, té la sensació de vegades de dir, tu “goita”, calleu si us plau i anem per feina perquè si us esteu en aquí...”

Comentari [U982]:
LIDER

P.: “Sinó no acabarem o acabarem tard, no?”

R.: “No acabarem, volem acabar d'hora i no estem... “no, no, vale, vale”, vull dir no...”

P.: “Mmm...”

R.: “No ens hi em pas enfadat, dit ben dit però és clar... ho has d'anar-ho diguent això.”

P.: “Ho has de recordar.”

R.: “I a vegades tens la sensació, això de ser una mica sergent.”

P.: “Clar, però és una de les funcions del coordinador, no?”

R.: “Però el que va a davant ha d'estirar el carro, clar.”

P.: “Mmm.”

R.: “O a vegades allò que diuen ostres i això ho hem de fer? Sí, mira hem de fer això i ja està, però “bueno” “goita”...”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “És clar, sempre implica més hores, és clar, la coordinació no és només anar allà, has de preparar l'ordre del dia, has de... sempre vas per endavant de...”

P.: “Mmm.”

R.: “Dels mestres d'alguna manera.”

P.: “Clar.”

R.: “Has d'organitzar les tasques si has de preveure més coses, no?”

P.: “Sí, sí. No, i si portes un registre en una llibreta de tot plegat encara...”

R.: “Sí...”

P.: “És molt ordenat i està molt bé però, té de portar un temps.”

R.: "Sí, "bueno"... primera perquè la meua lletra és desastrosa, eh?"

P.: "Podríem competir." (rialla)

R.: "Sóc esquerrana i mala lletra i només me l'entenc jo. I segona, perquè jo penso que després, el proper cicle, o sigui tots els papers circulen, no?"

P.: "Ajà."

R.: "És a dir, normalment l'ordre del dia hi ha uns temes d'escola, que de vegades doncs surten en el claustre i els anoto, i a vegades surten a la reunions de coordinadors, doncs ens els recorden i potser que jo ja els tingui anotats perquè en el claustre ja es va dir que es parles a cicle, eh?, de vegades la cap d'estudis fa... ella apunta allò que no es pot, se'ns pot oblidar, que són temes que han sortit a claustre però vull dir... com que jo també havia estat a cap d'estudis ja me'ls he anotat diguéssim, és a dir, que de vegades l'ordre que em dóna la cap d'estudis jo ja ho tenia fet amb esborrany, per entendre'ns, no?"

Comentari [U983]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Sí, sí, sí."

R.: "Vull dir, perquè clar si has estat de cap d'estudis, ja també et vas imaginant..."

P.: "Veus com van les coses, és clar."

R.: "I ho pots preveure, però "bueno". Llavors, hi ha algunes informacions arribades que et trobes normalment en el calaixó de cicle mitjà, que pot ser des d'informacions dels serveis territorials o de curssets que hi puguin haver o de jo què sé... Llavors, aquesta informació, a veure jo la dic per sobre, però la poso a la caixa i passa al cicle perquè cada mestre se la llegeixi atentament, perquè jo no estaré en el cicle llegint tota la paperassa, perquè llavors sí que no atraparem."

Comentari [U984]:
MÈTODE

P.: "Ocuparies un temps que no cal."

R.: "Aviam no llegeixis paperassa, que hi ha gent que se la passa així, que no en té ganes, però tampoc pots deixar de dir-la perquè a "lo" millor hi ha una cosa que interessa per tu no, però potser per un altre sí, doncs llavors allò circula, llavors jo faig un ordre del dia dels temes, de "lo" que hem decidit dels temes d'escola, del retorn que he de fer a despatx, ho apunto en un altre full si ens han donat un full de retorn també, per exemple, doncs que t'apunti doncs la cap d'estudi, "goita", retornar a despatx aquest tema, aquest i aquest, i després es retorna allà i després les informacions aquestes que han arribat a l'acte del dia ja ho hauràs dit, les anomeno, conforme com jo les he fet arribar en el cicle."

Comentari [U985]:
MÈTODE

P.: "Mmm."

R.: "I després ja s'ho llegiran en calma, eh?, si hi ha alguna cosa que he d'explicar en concret, allò sí..."

P.: “Pots explicar-ho.”

R.: “I després els següents cicles, normalment ja tenen l’acta del cicle anterior i ja és una informació que ja poso també a la capsa perquè puguin dir, si algú ha marxat abans d’hora o si algú, no sé, s’ha despistat o s’ha mig adormit en el cicle, no sé...”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “O si no ha entès alguna cosa pugui dir aviam...”

P.: “Com va anar, com varem quedar.”

R.: “Eh?”

P.: “Que sí, sí, sí. A part del treball en el cicle, diguéssim.”

R.: “Mmm.”

P.: “Que jo veig que és intens i és molt, molt organitzat, diguéssim.”

R.: “ “Bueno”, és que és anar per feina per això que te deia, no?”

P.: “Ha d’estar organitzat, d’acord.”

R.: “Perquè tinguis temps.”

Comentari [U986]:
TE AL CICLE

P.: “Sí, sí. Feu una reunió per setmana, no?, cada setmana.”

R.: “Cada... sí, normalment el dilluns, en aquesta escola de moment aquest any és el dilluns al meu cicle, a no ser que hi hagi per exemple.”

Comentari [U987]:
RITMES

P.: “Altres coses.”

R.: “Avaluació i hàgim d’aplaçar-ho, eh?”

P.: “Sí, sí.”

R.: “El dilluns és per cicles.”

P.: “I llavors cada tres setmanes a més a més feu claustre, és això?”

R.: “Llavors normalment cada tres setmanes, a no ser que hi hagi un claustre extraordinari o que no se n’hagi acabat algun, fem claustre. Després, mmm... que més, “bueno”, hi ha la programació en paral·lel.”

Comentari [U988]:
RITMES

P.: “Això. Com funciona la programació en paral·lel? Cada...”

R.: “Normalment s’havia posat per...”

P.: “Ah, teniu un dia posat per trobar-se els paral·lels.”

R.: “ “Bueno”, està posat, sí, o sigui que no es posen altres reunions perquè saps que programes en paral·lel.”

P.: “Val.”

R.: “Però si jo què sé, s’hi posa una avaluació, posem pel cas, perquè jo què sé has de fer avaluació amb l’EAP o una cap d’estudis ha de ser a dos “puestos” ahora.”

P.: “Clar.”

R.: “Sí, suposem que hi ha una avaluació el dijous, doncs després programes amb el paral·lel, tampoc... si divendres no hi ha coses, doncs divendres o, saps?”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “ “Bueno”, a veure la programació meva amb el paral·lel doncs, a veure... aquest any és una mica diferent perquè és el primer any que treballo amb en ...nom... i a veure jo estava acostumada a programar i a compartir la programació, ho?”

Comentari [U989]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Sí.”

R.: “Eh?, aquest any la programació en paral·lel, doncs a veure, jo he de ser sincera, programo jo i ell apunta lo què tu, eh?, vull dir va així.”

Comentari [U990]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Nivells i nivells, hi ha, és clar.”

R.: “Va així.”

P.: “Hi ha nivells de col·laboració i nivells de col·laboració.”

R.: “No és el tipus de programació que hauria de ser, però és el què hi ha, eh?”

P.: “I s’ha de fer el què sigui possible.”

R.: “I a veure jo, amb altra gent, doncs programar volia dir doncs proposar a veure què fem, partim, tu reparteixes això, tu prepares això, tu..., eh?. Ell és una persona doncs que, vol anar pautat. Llavors ell fa la feina mecànica, doncs de si jo programo un control ell me passarà a la impressora, vale?, si jo programo unes activitats de llengua, mates o “lo” que sigui, eh?, doncs ell si ha de fotocopiar alguna fitxa, ho fa.”

Comentari [U991]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “És una forma de repartir la feina, clar.”

R.: “Sss...” (Rialla)

P.: “No, suposo que aviam, una conclusió important.”

R.: “Ell està més tranquil així.”

P.: “Clar, i tu també.”

R.: “I jo també perquè potser tampoc acabaria de congeniar amb el seu tipus de fer les coses, de portar la feina, o així, no sé, llavors així “goita” ja congeniem doncs.”

Comentari [U992]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Clar.”

R.: “Tu fas la feina més mecànica de passar les fotocòpies i jo ja preparo les fotocòpies, hi ha més feina a preparar que ha passar però “bueno”, vull dir...”

P.: “Un dels principis que va sortint de “lo” que és el treball en equip és que cadascú faci lo que se senti còmode fent.”

R.: “Sí. No, no i...”

Comentari [U993]:
CONCEPTE TE

P.: “O sigui, que es dediqui cadascú per “lo” que més còmode se sent.”

R.: “Vull dir que...”

P.: “Si vols compartir més el debat, bé i sinó doncs... sí, sí, sí. I el, per exemple les noies de tercer, noies de tercer són?”

R.: “Sí, les noies de tercer “bueno”...”

P.: “Que una és nova, nova. Com va això?”

R.: “No ho sé, a veure no ho sé exactament.”

P.: “Ah, no ho saps, “bueno”.”

R.: “Però jo diria que s’asseuen juntes i programen plegades.”

P.: “Val.”

R.: “En el sentit d’anar, com que totes dues han de descobrir, ah...”

Comentari [U994]:
TE AMB EL PARAL·LEL

P.: “Val més ser juntes.”

R.: “Amb la llengua. On et poden fer arribar perquè puguin repartir les unitats, si és que se ceneixen una mica al llibre o si volen posar-hi altres coses complementàries o així o fan el dia a dia amb això.”

P.: “Mmm.”

R.: “Bé, elles és clar, elles no saben què els hi pot donar el llibre de llengua, no?, què poden introduir o què han de treure per posar-hi una altra cosa i deixar, saps?”

P.: “Clar.”

R.: “I ho van descobrir d’aquesta manera, s’entenen bé i van... jo veig que van programant plegades. Nosaltres també programem plegats, asseguts.”

P.: “Val.”

R.: “Però la nostra programació pot durar uns 20 minuts.”

P.: “I les deus haver d’ajudar-les alguna vegada, si són noves al cicle, no?”

R.: “Sí, a veure al primer trimestre vaig anar-los donant pautes de com...”

P.: “Val.”

R.: “Podrien fer-ho, eh?, “lo” que jo feia, si els hi servia.”

P.: “Val.”

R.: “Eh?, i llavors els hi vaig dir, jugueu amb els racons, jugueu a individual, hi ha coses que ja han pogut introduir i altres coses que diuen és que anem amb l’aigua al coll i no podem... doncs “goita”.”

P.: “De mica en mica la gent va fent més, no?”

R.: “I si no, s’introdueix un altre dia...”

P.: “Sí, sí, sí, sí...”

R.: “I si no, doncs no s’acaba d’introduir, perquè ara mateix estan endinsades en un projecte, no?, un projecte de classe, que els hi ha sortit, els esports d’aventura, doncs és clar, el projecte ja és llengua, per tant, ja treus coses de text per posar doncs amb el projecte.”

P.: “Clar.”

R.: “A veure, tot no pots.”

P.: “Clar, clar.”

R.: “Tot, tot i anar adquirint, és clar, no pots pas abarcar tot el llibre i a més a més posar-hi material aquí i posar-hi el projecte i posar-hi no sé... per tant, i d'alguna manera, aquest segon trimestre han tirat bastant soles. Això que els hi he dit que si hi ha algun problema i elles em van dir no, aquest segon trimestre mirarem a veure de fer funcionar “lo” dels problemes, que és un material també que es treballa força individual en els racons.”

P.: “Mmm.”

R.: “Però no els han introduït encara, vull dir estan en aquí, jo ja ho veig, no, no...”

P.: “No els hi ha donat...”

R.: “No doncs temps a abarcar-ho.”

P.: “Si has d'anar planificant les coses i fent-les i són noves, a més a més, és difícil fer-ho tot de cop.”

R.: “Sí i a veure has de portar un rodatge i el primer any... vull dir, que costa.”

Comentari [U995]:
RITMES

P.: “Sí, sí. O sigui, tu estàs fent,... la coordinació de cicle a nivell de portar les reunions.”

R.: “Sí.”

P.: “Però al mateix temps programant amb el teu paral·lel i ajudant a la integració de les de tercer, que són noves.”

R.: “I una mica... Sí. Després també el que estic fent és coordinació de, coordinar, a veure estem renovant el material de ciències, o sigui de l'àrea de medi.”

P.: “Sí, sí.”

R.: “Naturals i socials, no?”

P.: “Ho he sentit a dir.”

R.: “A aquí no tenim llibre, eh?, naturals, tenim el Ciències 6-12, un material bo però que ja... entre d'altres coses, que és clar ara ja hi han errors, hi ha algunes faltes d'ortografia, hi han coses que dius, els dibuixos, doncs és clar, no són tan macos com els que hi ha ara...”

P.: “És un material d'una altra època, també ja fa uns anys, no?”

R.: “Sí. Ha canviat. Llavors el que estic fent és d'alguna manera, és clar, qui coneixia la matèria de l'àrea del medi, “pues” lanom... i en ...nom..., però a veure en ...nom..., ja t'ho dic, aviam ell... si em dius “lo” que he de fer ja...”

P.: “Ja ho faré.”

R.: “Val? Llavors el que vaig fer va ser, doncs “bueno”, organitzar-ho perquè el programa que està... o sigui això aviam, el 2004, una practicant que va venir, perquè la gent de magisteri, els que fan tercer de magisteri fent pràctiques.”

P.: “Mmm.”

R.: “El pràcticum de vegades els que vénen aquí són gent que ja amb en ...nom... i la ...nom..., ja porten gent trempada.”

P.: “Ajà.”

R.: “Per ajudar a actualitzar.”

P.: “El material.”

R.: “Doncs, el material acadèmic, no?, des de l'any 2004 va venir una persona i...la tenia l'altre mestre de quart i vam actualitzar una mica plegades.”

P.: “Mmm...”

R.: “El tema d'aliments perquè era un tema, doncs, que toca les ciències naturals a quart.”

P.: “Està bé.”

R.: “I amb un problema que és el que implica i “bueno”... va fer unes fitxes, perquè és clar, ells quan fan la unitat didàctica del temps de pràcticum, a veure poden fer cinc, sis fitxes, no pas més.”

P.: “Clar. Tenen un temps obligat i fan altres coses.”

R.: “Eh? I llavors, a partir d'aquí vam dir “bueno”, doncs intentarem actualitzar-ho, perquè vam tenir assessorament dos anys, però és clar, l'assessorament no...”

P.: “D'en ...nom...”

R.: “D'en ...nom..., naturals i els altres, la ..nom...”

P.: “I la ...nom... de socials.”

R.: “A cicle superior, com que el cicle era molt compacte i tot van anar fent seguir les exposicions, “vale”?”

P.: “Ajà.”

R.: “També feien dues persones a naturals i dues a socials per anar actualitzant...”

P.: “Els materials.”

R.: “Les de socials coneixien socials, les de naturals coneixien naturals i ho han anat fent així....”

P.: “Mmm.”

R.: “I partint també a l'estiu, eh?”

P.: “Val.”

R.: “A llavors, a cicle mitjà, no...”

P.: “No era el mateix.”

R.: “O fèiem una cosa o fèiem una altra, però tot no podia ser.”

P.: “Clar.”

R.: “Llavors ens vam dir: fem naturals. I vam actualitzar una part, que van ser d'aliments, però ens vam quedar estancats a aquí. Llavors, és clar, vam dir “bueno” però és clar, ara què hem de fer... llavors vam dir ostres és que aquell programa, jo no el domino, per exemple.”

P.: “Mmm.”

R.: “És un programa que és clar...mmm... aviam, jo no hi tinc pràctica, ara, però “bueno”, la ...nom..., que és la persona d'informàtica.”

P.: “Ajà.”

R.: “És com ara el que crea pàgines web, no?, si no vigiles, ja et passes...”

P.: “Els marges, sí...”

R.: “Ja has ocupat dos fulls.”

P.: “Sí.”

R.: “Ho veus quan vas a fer F12, “bueno”... després per insertar una imatge has de fer, a escala.”

P.: “És clar.”

R.: “Una escala d'imatge i reduir-la perquè t'hi càpiga allà... “bueno”, hi ha tot un seguit de molta, molta feina.”

P.: “Ajà.”

R.: “Llavors, “bueno”, jo, la cap d'estudis va dir, aviam que parléssim el cicle que es volia fer a nivell de cicle, és a dir, al nostre cicle i al cicle inicial, que estaven penjats. Sí, ja que no teníem assessorament volíem actualitzar això i ens veiem en cor d'anar-ho tirant o que decidíssim què, no?”

P.: “Val.”

R.: “Cicle inicial ja va decidir que ells no, perquè això de fer material era molt feixuc, moltes hores, la gent era nova, “goita” amb ganes de treballar a les seves hores...”

P.: “No hi havia condicions.”

R.: “No hi havia condicions, eh?. A cicle mitjà a mi em sabia greu perquè clar, a veure jo, feia molts anys que hi havia treballat, moltes hores fent-ho i passar allò a un llibre de dret, dius...”

P.: “És renunciar i et sap greu, no?”

R.: “Sembla que vas endarrere, no? Vull dir...”

P.: “Clar.”

Comentari [U996]:
TE AL CICLE

Comentari [U997]:
TE AL CICLE

R.: “I vaig dir, ostres, aviam, a mi m’agradaria tal... és clar la gent, aviam, en el meu cicle hi ha l’especialista d’anglès que fa mitja jornada, ella va dir, és clar, jo no conec la matèria, ara, si tu em dius...”

P.: “Què vols que faci.”

R.: “Què vols que faci jo puc col·laborar, eh? Hi ha la mestra d’educació especial, ella no és tutora ni coneix ni porta el medi. Oïta si ens dius què s’ha de fer i bonament ho podem fer, ho farem, però clar... Després hi ha un altre especialista d’anglès que fa tercer, mitja jornada també,.. llavors “lo” mateix, és nova i em diu, jo si tu em dius què vols que faci, què vols que et piqui... clar, després les tutores de tercer són noves, també van dir el mateix.”

Comentari [U998]:
CONDICIONANTS TE

P.: “En ...nom...?”

R.: “I en ...nom... va dir, si també em dius el què s’ha de fer, també...”

P.: “Val.”

R.: “Llavors jo vaig dir, “bueno”, intentaré, vaig dir-li a la cap d’estudis, fer de coordinadora, ho provarem, sí... “goita”, allà on arribem. Si veiem que ens en veiem en cor, doncs renovarem els temes que puguem i a veure si donen... i si no, sempre som a temps a agafar el llibre, però de moment provem-ho perquè clar, dius “goita”, no?... llavors, a veure, la cap d’estudis ja era conscient que la persona que ho agafava, d’hores, no miris les hores... perquè a veure, no tenim pas una hora per dedicar-s’hi perquè no tenim assessorament, vol dir que són hores extremes, eh?, doncs el que vaig fer per Nadal va ser agafar “lo” que ja havia fet, que hi havia doncs les fitxes aquelles d’aquella noia unes quantes.”

Comentari [U999]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmm.”

R.: “I acabar de fer el tema d’aliments, amb això el tema del programa aquest, no? Com que... perquè el tema d’aliments ja ho havia... o sigui jo vaig “bueno” començarem per quart, els hi vaig dir en el cicle, perquè com que ara hi sóc, a tercer ja sé “lo” que hi ha, però me queda de l’any passat.”

P.: “Clar.”

R.: “No ho tinc, a quart aniré fent sobre la marxa d’aquest any, no?”

P.: “I a mesura que ho has de menester, ho vas fent...”

R.: “Ara, llavors, com que ho tinc en ment, dic “goita”, això potser ens anirà bé això, “lo” altre, no? i t’ho vas marcant, i després com que per Nadal havíem acabat el tema d’aliments, doncs vaig dir, per les vacances a la ...nom... si em podia instal·lar el programa a casa per no haver de venir aquí, perquè sola... més que tot em feia por, l’escola...”

Comentari [U1000]:
ASSESSORAMENT

P.: “Anar treballant aquí sola... sí...”

R.: "I havien entrat a robar i no sé què més i li vaig dir mira... i renovava, intentaria fer això, no?, m'hi vaig dedicar moltes hores i vaig fer el tema dels aliments i ara el que fem és al cicle, eh?, doncs organitzar el tema que ve següent que és l'aigua, doncs repartim per exemple, la teoria, per dir-ho d'alguna manera, els objectius, continguts i així."

Comentari [U1001]:
TE AL CICLE

P.: "Val."

R.: "Que a mi em sembla, és clar, jo dic, és... li vaig dir al cap d'estudis, clar això és una mica, et fa por decidir perquè sóc jo sola que ho he pensat."

P.: "Clar."

R.: "Llavors, si tens un equip que ho pensa, dius..."

P.: "Dóna més confiança."

R.: "Està parlat."

P.: "Exacte."

Comentari [U1002]:
NECESSITAT TE

R.: "En canvi aixís, és "lo" meu, que jo què sé... que saps, pot agradar, o dius "goita", tu, és "lo" que hi ha i ja està, que la gent, a qui no li agradi, doncs que ho faci ell o que ho canviï, no?, però vull dir clar..."

P.: "Clar, home..."

R.: "És més complicat, tens massa, allò de dir, ho faràs bé, no ho faràs bé... com ho faràs, no?, llavors, el que hem fet és buscar, doncs per exemple jo què sé, els objectius, continguts i conceptes, doncs això."

...

R.: "Perquè no tens temps d'haver de dir, tu què vols fer o què et sembla que faries? Perquè no acabaríem mai més."

Comentari [U1003]:
RITMES

P.: "Clar, no, no."

R.: "Llavors vaig dir "goita", doncs jo portaré la feina, ja intentaré portar la feina organitzada, mirarem de posar un punt en l'ordre del dia, perquè ho fèiem així, però si no pactes el temps se te'n va, i quan ho portareu, i doncs mira vaig dir en l'ordre del dia del cicle, cada dilluns, mirarem a veure com ho fem, no?, i a veure la feina que hem posat si la tenim feta, llavors ja t'ho marca més. Però és clar, la gent per exemple em deia "bueno", ja ens en pots donar, si "bueno" però jo l'he de pensar encara."

Comentari [U1004]:
TE AL CICLE

P.: "Clar."

R.: "I això de pensar no és d'un quart."

P.: "Ocupa temps."

R.: "Ocupa temps, eh?, vull dir de fer... llavors, el que faig és per exemple teoria, no?, que he trobat de l'aigua, que em sembla que pot servir en un moment donat

per consulta pels mestres, que a vegades dius, si està en aquell llibre, però vés a saber si aquell llibre sempre el trobes, doncs, que ho piqui, eh?”

P.: “Ja...”

R.: “I dic, tu piques això.”

P.: “Val.”

R.: “Ah... i després les fitxes provarem, aviam si ens en sortim, també que ells me piquin la part de lletra.”

P.: “Està bé.”

R.: “Després, si passen dos pàgines o així ja ho veurem.”

P.: “Ja ho repassarem, no?”

R.: “Després escanejo imatges, eh?”

P.: “Mmm.”

R.: “Escanejo aquestes imatges, però també, és clar, això sí que no ho saben, jo tinc un mínim perquè m’hi he dedicat hores per Nadal i alguna cosa m’he hagut d’espavilar, saps?”

P.: “Clar.”

R.: “Però llavors la idea és d’aquestes imatges escanejades intentar fer les originals, que càpiguen en la mida i tal, després...”

P.: “Compaginar.”

R.: “Si he de treballar entre dos o jo ensenyar-los o així ja ho veurem, ho provarem, ara estem fent el tema de l’aigua. I així anirem fent, no?, llavors a veure, això forma part del programa de formació, o sigui del projecte de formació que tenim al centre. Al centre tenim quatre projectes en marxa.”

Comentari [U1005]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Ajà.”

R.: “Que la cap d’estudis va haver d’anar a ...nom... i presentar doncs un projecte, “bueno”, no sé, un escrit.”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Sobre quins projectes hi havia a l’escola, de formació, un és...”

P.: “Per dos anys o per tres anys o per només un any...”

R.: “Sí, amb els anys. Doncs el d’actualització del medi natural l’ha posat per dos anys, eh?”

P.: “Val.”

Comentari [U1006]:
EXTENSIÓ TE

R.: “I amb això a veure què farem de medi natural i de social, vale?. Social tinc, ha vingut aquest any una practicant que la té, està a cicle superior però ha vingut per socials a quart, a aquí.”

P.: “Ah, molt bé.”

R.: “I hem actualitzat,... doncs què hem fet...”

P.: "O sigui, com a projecte fa..."

R.: "De socials."

P.: "El treball de socials de cicle mitja."

R.: "De socials de pes. O sigui, l'any passat, vam acabar l'any d'assessorament, que vam fer durant dos anys amb la ...nom... no?, i va ser, doncs, una mica, o sigui el tercer a ...loc..."

Comentari [U1007]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U1008]:
ASSESSORAMENT

P.: "Mmm."

R.: "Clar, a ...loc... no hi ha, tens un dossier, que ja el tenim però és un dossier antiquat, de fa dos anys, eh?"

P.: "S'ha d'actualitzar."

R.: "I llavors, "lo" que vam fer durant els dos anys d'assessorament és intentar, fer un projecte que seria, ja veuríem com el repartiríem, de ...loc... i després com que a quart tocava, doncs ...loc... relacionat amb ...loc..., no?, i llavors ho vam estar fent amb la gent del cicle i la ...nom... d'assessorament i la ...nom... d'ajuda, que era la coordinadora de medi."

Comentari [U1009]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Ah?"

R.: "De l'any passat. Llavors fer un guió de "lo" que hi entraria, no?, i d'alguna manera és l'origen de ...loc..., des de l'auto-economia."

Comentari [U1010]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Ajà."

R.: "T'ho dic molt així, de memòria."

P.: "Sí, sí, sí."

R.: "Després, ...loc... abans, jo què sé, fa 10 anys, què hi havia, eh?, que sortiran els forns de calç."

P.: "Sí, sí, sí."

R.: "Sortirà la carbonera i tal. ...loc... avui dia, quins canvis amb edificis, quins canvis amb tot..."

P.: "Està bé."

R.: "I després, això ja relacionaríem amb els serveis, que per tant, ja lligaries amb ...loc..."

P.: "Clar."

R.: "Perquè d'alguna manera a quart estudiem el ...loc..."

P.: "Comunicacions..."

R.: "Hi han les comarques, les comunicacions, com hi vas..."

P.: "Mmm."

R.: "Seria fer un projecte més actual, més viu, allò de... però és clar, això vol feina, eh?"

P.: "Temps. Vol temps."

Comentari [U1011]:
CONDICIONANTS TE

R.: “Vol temps. Llavors intentarem també això, intentar actualitzar-ho, que no sé què s’abarrarà, eh?”

P.: “Ajà.”

R.: “Tenim dos anys de temps per intentar, doncs és clar, portar les dues coses alhora, no sé si podrem, hem d’estar per la feina..., eh?”

P.: “I si no es fa amb dos, es farà amb tres, no?”

R.: “Perquè tens aquest projecte, després també hi ha el “Puntedu” de la biblioteca, tenim un altre el d’audiovisuals, que també hem de fer activitats dintre de l’aula i després no sé què més hi ha...”

P.: “L’escola verda, no?”

R.: “L’escola verda, “bueno”, després...hi ha algú interessat per un “Comenius” de cara el curs l’any que ve...”

P.: “Sí.”

Comentari [U1012]:
EXTENSIÓ TE

R.: “Vull dir que no ho sé, eh?, vull dir que hi han moltes coses, saps?”

P.: (Riure)

R.: “Però “bueno”, en aquest bàsicament hi tenim feina, eh?”

P.: “Sí, sí.”

R.: “El medi natural. Llavors, si jo he d’anar seguint la coordinadora, vol dir que...”

P.: Suposa dedicació, suposo, no?”

R.: “Temps extra.”

Comentari [U1013]:
RITMES

P.: “Suposa temps extra.”

R.: “Ja veig a l’estiu, ja compto treure algun tema ja a l’estiu.”

P.: “Sí, sí.”

R.: “Perquè dintre el curs, “bueno”, per exemple ara hem començat... o sigui Nadal, he acabat Nadal, ai els aliments, però invertint-hi moltes hores que no es veuen de les que he fet. Ara amb l’aigua també me suposa el mateix.”

P.: “Igual, passarà igual, sí, sí.”

R.: “I d’aquí a final de curs, no ho sé si tot el programa de quart l’hauré atrapat. Probablement no, saps?. Llavors, “bueno”, i és clar, si l’any que ve a més a més queda les socials i queda l’educació de naturals, o sigui, dos... això vol dir que hi has d’invertir més hores...”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Perquè amb un any escolar, no tens hores. Perquè és clar, no tens...”

P.: “Hores extres.”

R.: “No tens un període extra que diguis “goita”, aquesta hora te la pots dedicar a tu. Clar, jo tinc una hora de coordinació de cicle, per preparar tot “lo” del cicle, per passar en net, que tampoc en faig prou.”

Comentari [U1014]:
RITMES

P.: “Clar.”

R.: “Vull dir que tenim una hora, eh?, i després hi ha els tres quarts d’hora de reducció horària i ja està, no tens més minuts. En la reducció horària de vegades hi dedico fent medi, però és clar, a veure...”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “A vegades no, em dedico a fer feina...”

P.: “A coses d’aula que també s’han de fer.”

R.: ““Vale”...”

P.: “Clar.”

R.: “Llavors vol dir que, “bueno” tu, mira... però bonament intentarem fer “lo” que puguem, eh?”

P.: “I la gent, amb aquest ritme de feina que abans parlaves que genera estrès.”

R.: “No, no, una mica estressats.”

P.: “Sí.”

R.: “És que és una mica estressant, eh?. I jo entenc a la gent, clar, és estressant.

És que a veure, tu mira-t’ho, aviam, volem fer molt.”

Comentari [U1015]:
RITMES

P.: “Ajà.”

R.: “Volem tenir és clar aquests dossiers dius, va vinga, no?, però és clar, no tenim....això estaria bé poder disposar, posem-hi de les tardes, eh?”

P.: “Si però, la gent doncs veieu que és molta feina i que és estressant tot plegat.”

R.: “Sí.”

P.: “Però tu portes aquí no sé quants anys i en ...*nom*... no sé quants anys i la gent de cicle superior no sé quants anys.”

R.: “Sí...”

P.: “Per què?”

R.: “Sí, mira no ho sé, perquè suposo que... bé...”

P.: “Compensa.”

R.: “Tenim aquest esperit, no? Aquest esperit. La gent...”

P.: “O sigui a ...*loc*... es pot dir que es treballa molt i s’hi està bé, diguéssim.”

R.: “La gent que no li agrada, si és que hi ha algú que no li agradi, ja marxa...”

Comentari [U1016]:
VALOR TE

P.: “Ja.”

R.: “Però vull dir que sí. Portem aquest esperit i ja el portem fent des de l’època d’en ...*nom*..., m’entens, eh?, jo ja...”

P.: “Com va començar això?”

R.: ““Bueno”... vull dir, no ho sé...”

P.: “Perquè tu recordes...”

R.: "Jo vaig venir i ja hi havia..."

P.: "Tu quan vas arribar ja hi havia..."

R.: "Ja hi havia en ...nom... de director."

P.: "Ja hi havia aquest director, diguéssim."

R.: "Ja hi havia una dinàmica així d'assemblees, de..."

Comentari [U1017]:
CONTEXT

P.: "Clar."

R.: "De fer sortides a l'entorn, així."

P.: "Mmm."

R.: "Però, penso que l'hem anat incrementant. Sí, perquè a veure, projectes no n'hi havia pas tants, i és clar, van sortint, és que és clar, van sortint projectes."

Comentari [U1018]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Clar."

R.: "I això, a ...loc..., què us a sembla? "Bueno" i vas...o de vegades com a escola pilot això o no sé què... i vas pujant, i clar, et van demanat coses i vas diguent, no saps dir que no, i després te trobes que dius..."

P.: "Embarcada amb tantes coses."

R.: "Clar. Això d'actualització del medi no ho puc allargar etern."

P.: "És clar."

R.: "Posem un període de dos anys perquè a veure, surt matèria que dius ostres, hem d'anar donant això?"

P.: "Ja portes un temps que ho estàs fent, has començat i vols acabar-ho, clar."

R.: "Temps o això que dius que hi ha faltes, o això que no sé, dius bueno, és clar, l'has d'enllestir."

P.: "Mmm."

R.: "Però bueno, després també dius "bueno", si fins ara hem tingut un tema i si en tens dos, dos, i si en tens tres, tres. Però nosaltres volem... jo sobretot, també..."

P.: "Tenir-ho tot, no?"

R.: "Va, tot. Sí, sí."

Comentari [U1019]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Però és clar, és un procés."

R.: "Ja, i clar, i tot i ja, no. Ja ho sé que n'has de tenir, però noi, no sé, em costa."

P.: "De l'època d'en ...nom... deies... Tu quan vas arribar a l'escola què recordes de com va anar l'entrada a l'escola?"

R.: "És clar, jo llavors estava a educació... estava a pre-escolar, que no era educació infantil."

P.: "Era pre-escolar, sí."

R.: "Vaig estar uns nou anys a ed... a pre-escolar. L'any que vaig començar jo."

P.: "Ja."

R.: “L'any 82. Llavors, vaig tenir l'opció, perquè va sortir una llei que no perdies punts i podies passar a...”

P.: “Primària.”

R.: “A primària, eh?, i me'n recordo, llavors hi havia en ...nom... de director i va dir “goita”, hi ha això i jo, “pues” m'hi vaig apuntar, només hi havia una plaça, com que era la més antiga la vaig poder...”

P.: “Agafar.”

R.: “Vaig anar a cicle inicial, també sis, set, vuit, anys, no me'n recordo, no ho sé, i de cicle inicial hi va haver un any que hi va haver curs doble per primera vegada.”

P.: “Mmm.”

R.: “I vaig dir ostres jo m'agradaria passar a cicle mitjà, no faig anar malament a ningú perquè de moment he fet sempre el cicle de dos anys.”

P.: “Mm.”

R.: “Doncs ara que puja dos tercers, potser agafar el tercer que no he tingut.”

P.: “Clar.”

R.: “Perquè tres anys seguits amb els mateixos nens, no, eh?”

P.: “És molt.”

R.: “I vaig tenir l'ocasió de passar a cicle mitjà. O sigui que he anat fent de baix cap a munt.”

P.: “Molt bé.”

R.: “I mentre estava a pre-escolar, és clar hi havia moltes coses d'aquí dalt que no te n'enteres, no te n'enteres, a veure, que, per exemple, a les assemblees els petits ja no hi anaven, només a una assemblea final que era la de Nadal per exemple.”

P.: “Ja.”

R.: “O la de...”

P.: “I això encara està així, no? O...”

R.: “A veure ara, sí, també les assemblees que no són tan representatives em penso que no hi acaben vinguent.”

P.: “Els de P5 em sembla que em van explicar que...”

R.: “P5 sí, potser. Ara no sé com va...”

P.: “Que van a la de trimestre, no?”

R.: “La de trimestre, però “lo” altre...”

P.: “Clar...”

R.: “Se'ls hi fa llarg. P3, P4...”

P.: “I l'assemblea aquí com la feu? D'aula, no?”

R.: “Què vols dir?”

P.: “L’assemblea que feu... l’assemblea dels nens, del grup diguéssim, de la classe, no són...”

R.: “ “Bueno”, en aquí... Sí, sí. L’assemblea de classe la fem el divendres en aquí.”

Comentari [U1020]:
RITMES

P.: “Sí. “Vale”.”

R.: “Tenim una hora d’horari posada el divendres que és assemblea de classe, que tenim els delegats, “bueno”, nosaltres a cicle mitjà, “bueno”, almenys a quart funcionem així, jo no sé a tercer... la línia l’hem transmès igual, suposo que ho han fet del mateix estil.”

P.: “Sí.”

R.: “Que és, el delegat, mires de que en surtin tres perquè no se’ls hi faci tan feixuc, eh?”

Comentari [U1021]:
MÈTODE

P.: “Clar.”

R.: “Llavors fem un per trimestre, eh?, després hi ha un secretari per trimestre que és el que fa les actes i que tu l’ajudes evidentment, a apuntar els acords i així, no? Llavors, normalment l’ordre del dia ho pactem amb ells, almenys a quart, és explicar... els encarregats de classe, que són els que vénen cinc minuts abans i que tenen la feina de baixar o pujar persianes, de posar la data, de regar plantes si n’hi han...”

Comentari [U1022]:
MÈTODE

P.: “Val.”

R.: “De... en fi, aquests càrrecs més d’escola.”

P.: “Sí, sí.”

R.: “Després, hi ha un altre punt del dia que són els secretaris, els noms estan apuntats aquí...” (en veu baixa)

P.: “Mmm.”

R.: “Doncs són els que aquella setmana s’encarreguen de repartir els llibres, de recollir, tal. Llavors entre ells es critiquen o diuen que tu m’has tirat el llibre malament, no ho has fet bé, l’he hagut d’avisar perquè no anava a buscar no sé què... saps?”

Comentari [U1023]:
MÈTODE

P.: “Clar.”

R.: “Els mateixos s’autovaloren.”

P.: “Un autocontrol.”

R.: “Sí. I després hi han temes d’escola, si n’hi han.”

P.: “Mmm.”

R.: “Coses que diem, “goita”, n’hem de parlar a l’assemblea de classe i... després, “bueno”, allò de les suggerències, suposo...”

P.: "O si s'ha de felicitar, algú, també."

R.: "Felicito, "lo" d'aquest tipus, ja anem dient que "lo" personal que ja no ho vagin traient."

P.: "Clar."

R.: "Ho arreglem a tutoria, a fora o a les 12, o en un moment... te passa..."

P.: "Clar. Mmm."

R.: "Encara n'hi ha algun que encara te'n infiltra algun."

P.: "Val."

R.: "Però vull dir que ja mirem que siguin coses en tot cas generals."

P.: "És una feina de..."

R.: "A nivell de classe, a nivell d'escola, alguna cosa que no els hi agradi, eh?. I després temps de preguntes, val?, i ja està. Llavors també vols veure un llibret de dades que ells apunten..."

Comentari [U1024]:
MÈTODE

P.: "Molt bé. Clar."

(Silenci)

P.: "Les assemblees d'un curs..."

Comentari [U1025]:
REGISTRES

R.: "Sí, "bueno", aquí tinc les de tercer."

P.: "Ah..."

R.: "Veus, 2005 és de l'any passat."

P.: "Mmm."

R.: "De quart, a veure, estem a l'any 2006, no?"

P.: "2007 ara."

R.: "Però curs 2006/2007, no?"

P.: "Sí, sí... 6/7. El curs 6/7."

R.: "La primera la vaig apuntar que és quan vam escollir delegats."

P.: "Vau escollir secretaris..."

R.: "Per tant és apuntada per mi, "vale"?"

P.: "Ajà."

R.: "I després,..."

P.: "Això ho deuen anar fent quan..."

R.: "L'ordre del dia és una mica això, l'elecció de delegats, secretaris,..."

P.: "I aquí ells escriuen l'acta."

R.: "Aquí ells signen el que ha fet de delegat, el que ha fet el secretari, ah, i un moderador també, que no ho he dit, que aquest sí que és per ordre de llista, cada setmana un."

P.: "Tothom ho ha de fer."

R.: "Tothom, sí. Tothom."

P.: "I què tal ho fan?"

R.: "Bé, "bueno", sempre n'hi ha més... alguns que ho porten més l'ordre i altres que dius... "Bueno", tu mira, aviam no el fa pas callar... hauré d'acabar..."

Comentari [U1026]:
TE NENS

P.: (Rialla)

R.: "Saps? Perquè saben que a l'assemblea han d'aixecar el dit, "bueno"..."

P.: "Clar."

R.: "Poden enraonar, poden treure'ls a fora, clar, n'hi ha que de seguida tu vés-te'n a fora. Llavors li diu un avis, al segon te'n vas a fora, els hi dius. O sigui, tenen autoritat, n'hi ha alguns que s'hi fan..."

P.: "Si volen es posen en el paper, no?"

R.: "Sí, sí. Que els hi diuen al segon avís te'n vas a fora, eh?, i, sí, sí... i altres que, són els nens ja més d'allò, que els hi costa més..."

P.: "Sí, sí, sí."

R.: "I després hi ha més sarau, no?, però "bueno" tu ja ajudes una mica amb aquests nanos i ja està, però sí que tot ho fan ells, eh?"

P.: "I el teatre què tal?"

R.: "Bé. Ja l'hem fet nosaltres."

P.: "Què heu fet, una obra conjunta els dos quarts?"

R.: "No."

P.: "No, per separat."

R.: "Aquest any, hem fet ja per separat perquè a veure, fins ara sempre ho havíem fet junts, però cada vegada és més difícil trobar papers per 44 persones, eh?"

Comentari [U1027]:
TEATRE

P.: "És que són molts..."

R.: "Llavors vol dir que si fas una obra, no hi ha 44 personatges."

P.: "Has d'inventar personatges."

R.: "Els has d'inventar i fer el diàleg... ja ho hem fet, eh?, però després també ho has de repartir molt tot "lo" que hi ha."

Comentari [U1028]:
TEATRE

P.: "Ajà."

R.: "Per exemple, hi ha un protagonista, doncs l'has de fer sortir amb 10 papers, però vol dir que després parlen una frase i prou, i aquest tampoc no és el plan..."

P.: "Clar."

R.: "Eh?, llavors "goita", vam decidir que ara, a més a més, tantes obres aquí no hi cabem durant el termini escolar, i vam decidir en un claustre doncs que faríem obra a final de cicle, és a dir, P5, segon, i després quart, eh?"

Comentari [U1029]:
TEATRE

P.: "Val."

R.: "I a partir de quart, cinquè i sisè, ja cada any."

P.: “Molt bé.”

R.: “Llavors els que no fan obra, amb l’assessor farien tècniques de teatre.”

P.: “O sigui, tercer, aquest any no fa obra?”

R.: “No fa obra en públic, però fa cosa interna.”

P.: “Val.”

R.: “Fan tècniques de teatre, o sigui fan, “bueno” l’assessor ensenya una tècnica de teatre però sense fer una obra directa al públic de...”

P.: “Per tant, heu fet una obra a quart A i una a quart B.”

R.: “Sí. El B encara no l’han feta.”

P.: “Val.”

R.: “Sí, una obra cada un, i la veritat és que va anar molt bé perquè a veure han pogut parlar molt més i...”

P.: “Són vint-i-pocs, un grup, no?”

R.: “Són 22.”

P.: “Ajà.”

R.: “A l’hora de fer els assajos no han hagut tampoc de muntar horaris amb el paral·lel que et vagi bé...”

P.: “Ha sigut més fàcil...”

R.: “Eh?, per mi ha sigut més fàcil.”

P.: “Mmm.”

R.: “I “bueno”, els nanos també han pogut tenir més protagonisme.”

P.: “Ajà.”

R.: “Nosaltres vam perquè després en farem un recull d’això... s’hi ha de portar l’original i després la valoració feta, i les músiques, eh?”

P.: “Val.”

R.: “L’obra era aquesta, ja és una obra que fem a classe però jo vaig picar les aventures que m’agradaven i la vaig canviar.”

P.: “Ja.”

R.: “Sortia...”

P.: “La vaig veure anunciada a baix aquesta obra, no?, pot ser?”

R.: “El retorn... La varem fer...”

P.: “Fa poc?”

R.: “No fa gaire, no, no. La vam fer, a veure quin dia era...”

P.: “No, és igual, és igual... era curiositat només, ...nom...”

R.: “Mira, la vam fer el 16 de març.”

P.: “El 16, és molt recent.”

Comentari [U1030]:
TEATRE

Comentari [U1031]:
ASSESSORAMENT

Comentari [U1032]:
TEATRE

Comentari [U1033]:
TE NENS

R.: “Aquí vaig adaptar una mica, doncs si sortia un rector el vaig treure, vaig posar-hi l'alcalde...”

P.: “I el tema aquest de treballar tant per projectes i que, és a dir, deies abans que d'alguna forma el projecte es menja una mica la part de les àrees.”

R.: “ “Bueno”... es menja una mica... es menja a un nivell més...”

P.: “ “Bueno”, es menja, vull dir.”

R.: “Supleix o sí clar, és que...”

P.: “Una part.”

R.: “Hi han temes, aviam, de llengua suposem, si hi ha una descripció, en el projecte, ja estàs fent descripció, no?”

P.: “Per tant, ja ho has fet.”

R.: “Estàs buscant informació, fas lectura,... vull dir que estàs...”

P.: “Treballant les àrees indirectament.”

R.: “Sí.”

P.: “Això ho veu bé tothom en general?”

R.: “Sí.”

P.: “O hi ha gent que no ho veu tan bé?”

R.: “No, això del projecte. “Bueno”, no... a veure, potser hi ha algun curs que no en fan, de projecte.”

P.: “Sí.”

R.: “Però no és pas obligat fer un projecte, per exemple, jo aquest any a quart, com que hem fet el treball de roca mare, un projecte a l'entorn subvencionat per l'ajuntament i... No sé si n'has sentit a parlar?”

P.: “No.”

R.: “Són... són guions o si són...”

P.: “Treball de roca mare és diu?”

R.: “Sí.”

P.: “És una cosa de geologia?”

R.: “Roca mare és una associació...”

P.: “Ah.”

R.: “ “Bueno”, associació... subvencionat, o sigui, és fer tallers mediambientals.”

P.: “Ja, ja.”

R.: “Subvencionats doncs una mica per l'ajuntament i la Diputació, em sembla que va...”

P.: “Val.”

R.: “Lavors en aquí l'escola hi està... ja ho hem fet normalment, que a quart ho fem i no sé si a cinquè o sisè.”

Comentari [U1034]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Mmm."

R.: "O cinquè, també i sisè, o de vegades no sé... ara no me'n recordo si són els dos o..."

P.: "Mmm."

R.: "I per exemple, et fan coses de mediambient en els ocells i no sé quins més tallers fan..."

P.: "Ah, molt bé."

R.: "Nosaltres per exemple, la nostra és més de moure'ns anant cap al ...//oc..., que està aquí a prop, és al sud de ...//oc..., i és una mica estudiar les plantes que hi han en allà, els hi donen per exemple una activitat que hi ha doncs, jo què sé, uns cartronets plastificats i que han de buscar aquelles plantes."

Comentari [U1035]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Identificar les plantes, clar..."

R.: "Apuntar les característiques, ho mouen a través d'una introducció d'un conte que és el núvol de fum, per dir, doncs que "bueno", que les fàbriques contaminen, en fi, una mica..."

P.: "Ajà."

R.: "I llavors allà veuen, doncs, els hi tapen amb una bossa una planta i han de saber quina planta, eh?, i després s'acaba amb preguntes de què podríem, perquè hem de sortir del bosc?, hi vam muntar aquest puzzle que hi ha aquí fora, que ja veuràs, aquí al passadís hi ha com un mural."

P.: "Ja me l'ensenyaràs."

R.: "Que és sobre una mica la cloenda del..."

P.: "Val."

R.: "O sigui, dura, és un projecte de tres dies."

P.: "Està bé."

R.: "Eh?, una tarda que inicien a classe."

P.: "Mmm."

R.: "Un dia de sortida a l'entorn."

P.: "Sencer."

R.: "I un de matí per posada en comú."

P.: "Per aprofitar "lo" que s'ha fet. Molt bé. Perfecte."

R.: "Eh?, llavors per exemple, no vam fer un projecte a més a més perquè això ja és un projecte."

P.: "Val."

R.: "Que el fem, saps?"

P.: "Clar, sempre hi ha coses a més a més."

R.: "Sí."

P.: “No tens pas tard ...*nom*...?”

R.: “No, no, jo no.”

(Rialles)

P.: “Em sap greu que...”

R.: “Acabem el que hàgim d'acabar perquè dos dies no, que no ho farem.”

(Rialles)

P.: “No, no...”

R.: “Ara assemblees ja te dic, hi ha un llibret d'assemblees.”

P.: “Ajà.”

R.: “Que es fa, a sisè en fan un, jo ara a cinquè no t'ho sé dir... “bueno”, però parlo pel meu cicle, a quart en fem un, ara te l'ensenyo.”

P.: “Un llibret d'assemblees?”

R.: “Sí. Per recollir tot “lo” que estem...”

P.: “A part d'això diguéssim.”

R.: “Sí, sí.”

P.: “A part de les actes.”

R.: “Sí, sí, a part d'això, “bueno” això és el davant, no? tu ja saps com funciona, no?”

P.: “Mmm.”

R.: “Que llavors hi ha el cartell, “lo” d'anar a convidar, tot això...”

P.: “Val.”

R.: “Estem un full amb els personatges... aquí per exemple van ser els aventures que vam fer aquest any.”

P.: “Ajà.”

R.: “I després posem...”

P.: “Molt bé.”

R.: “I això ho donem, doncs passes per les classes i cada classe doncs tenen un...”

P.: “Que sàpiguen què és.”

R.: “Què sàpiguen quin personatge fan.”

P.: “És un treball de divulgació, no? Molt bé.”

R.: “I “bueno”, i després clar, per exemple, la invitació petita de dir us venim a convidar a tal.. i llavors també una per cada un. I després fan els programes...”

P.: “Ajà. Maco.”

R.: “Això són les invitacions petites...”

P.: “És una per cada nen això?”

R.: “Això... sí, una per cada nen, que passes per les classes a...”

Comentari [U1036]:
REGISTRES

Comentari [U1037]:
TE NENS

P.: "Sí."

R.: "No sé, a quart, doncs de tercer, i van ells, es vesteixen una mica i van a convidar les altres classes."

P.: "El personatge va a convidar..."

R.: "Sí."

P.: "Que vinguin a veure l'obra."

R.: "En grups, hi ha molta feina. Cada grup va a..."

P.: "A una classe diferent." |

Comentari [U1038]:
TE NENS

R.: "Es van passar pràcticament una tarda..."

P.: "Convidant."

R.: "Clar, és que hi han moltes classes."

P.: "Sí, sí, sí."

R.: "Per tant, per una hora ben bona, sí."

P.: "Que sí, que sí, que sí."

R.: "I després, ells fan programes a mà, aquest està escannejat perquè no en tenia prou, és un dibuix fet pels nens, eh?, de quart." |

Comentari [U1039]:
TE NENS

P.: "Molt bé."

R.: "Directament a l'escenari, els decorats que teníem, i després o sigui portem això, a més a més un programa per classe, eh?"

P.: "Molt bé."

R.: "Lavors cada setmana fem la cartellera..."

P.: "Ajà."

R.: "El teatre, ja és un projecte d'escola, de fa molts anys."

P.: "I és de cada any que va sortint i que..."

R.: "Sí, vull dir que això ja es quedarà fins a..." |

Comentari [U1040]:
TEATRE

P.: "Sí, sí, sí."

R.: "Des de la dinàmica ja d'escola."

P.: "I per molts anys, no?"

R.: "I després el llibret aquest el farem a l'últim trimestre, d'omplir-lo..."

(Silenci)

R.: "Perquè quedi una mica constància del que és la dinàmica de la nostra escola amb assemblea i aquí davant per exemple hi haurà una fotografia fent assemblea, eh?" |

Comentari [U1041]:
REGISTRES

P.: "Molt bé."

R.: "I "bueno", anar-los omplint."

P.: "Això s'ho emportaran... s'està preparant?"

R.: "Això s'ho emportaran a casa. La feina de delegat quina és?."

P.: "Això és per cada curs o..."

R.: "No, jo diria que, nosaltres a quart, a final de cicle."

P.: "Sí."

R.: "Jo diria, a sisè segur, a cinquè no t'ho sé dir, si és a final de..."

P.: "A final de cicle."

R.: "Sí, sí. Els cursos petits no ho sé, eh?"

P.: "Ja."

R.: "No ho sé. Jo et parlo de cicle mitjà..."

P.: "És recollir una mica la feina feta... Molt bé."

R.: "Recollir la feina, qui ha fet de secretari, qui ha fet de moderador..."

P.: "Sí, sí."

R.: "Sí, vam tenir feina fent-la..."

P.: "Sí, sí, sí... Molt bé, molt bé."

R.: "Tot això, eh?"

P.: "Perfecte. "Bueno", deu n'hi do la feina que... que feu des de "lo" que m'has explicat."

R.: "Sí, deu n'hi do, sí."

P.: "Ah..."

R.: "Després t'he d'obrir, a veure si puc obrir per les fitxes aquelles que t'he deia..."

P.: "Ah, molt bé."

R.: "Per mirar l'actualització del medi ambient."

P.: "Molt bé."

R.: "Una mica, el format... mira, a veure, en tinc alguna d'esborrany..."

P.: " "Bueno", però ja te'n fas una idea, no?"

R.: "Sí... ara te la vaig a buscar."

P.: "Molt bé."

(Silenci)

R.: "Això..."

P.: "Val. Carai... té molt bona pinta..."

R.: "Els dibuixos els has de buscar... els has d'escanejar..."

P.: "Té molt bona pinta això, eh?"

R.: " "Bueno", aquestes que t'ensenyo, eh?, són de la practicant per renovar material, d'acord, aquestes d'aquí... aquí ja es veu que ha d'estar en color... la practicant que va venir aquell any va fer fins aquí, vale?"

P.: "D'acord. És una altra cosa, sí, sí."

R.: "Llavors aquí ja canvia."

P.: “És una altra cosa...”

R.: “Per tant, això no és entrat, aquestes que estan a aquí...”

P.: “Val.”

R.: “A veure, no és “lo” mateix, no estan pas malament però...”

P.: “No, no, és una altra estètica diferent diguem-ne de qualitat, sí.”

R.: “Vale. Doncs això que arriba fins aquí intentar formar-ho en equip, que és “lo” que fem ara amb l’aigua.”

P.: “Això és molta feina, és clar.”

R.: “Molta, molta... perquè has de buscar primer les imatges, escanejar-les, després quan les tens les has de posar a escala, en format perquè càpiguen aquí dintre, m’entens?”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Perquè aquesta fletxa... aquesta ratlla tu la veus i sempre la veus.”

P.: “Mmm.”

R.: “Però a “lo” millor, tot de cop et trobes que quan mires...”

P.: “Sí, sí, et salta de pàgina.”

R.: “No, no. La veus, la veus, però tu no saps pas quantes pàgines portes...”

P.: “Imprimeixo i no surt.”

R.: “No, mires i veus que tens dos pàgines ocupades i després intentar suplir espais i on són?, saps?”

P.: “Sí...”

R.: “I clar, una persona que domini el tema, pensa que a mi aquest programa l’aprenc aixís...”

P.: “Com tots, eh?, la informàtica s’aprèn sobre la marxa, eh?, aplicant-la.”

R.: “Saps? I llavors vol dir que no ho domino, per tant, clar...”

P.: “Suposa més temps i suposa més paciència.”

R.: “A “lo” millor em passo tres hores per fer això.”

P.: “Clar. No, però val la pena quan veus per “lo” que és... com ha quedat.”

R.: “El treball després...” (parla de molt lluny i no s’entén)

P.: “Ajà. Què teniu, un ordinador a cada classe, no?”

T.: “Sí, “bueno”...”

P.: “Com és?”

R.: “Això ara ho tens que es grava, això?”

P.: “Sí.”

R.: “Això ara voldria que no ho gravessis.”

P.: “Doncs...”

...

P.: “I això també ho tens instal·lat a casa, de forma que pots fer-ho...”

R.: “ “Bueno”, sí...”

P.: “A estones.”

R.: “ “Lo” que passa és que a casa, vaig treballar per Nadal... Treballo més a aquí, de vegades em quedo aquí fins a les tantes, perquè, no sé, em va més bé, després tenir-ho, allà ho has de traslladar, saps?”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Però “bueno”, aquí sí, per exemple un moment donat doncs fes festa o així de l’escola.”

P.: “Clar.”

R.: “Sempre podria treballar... el que passa és que no sé perquè a casa me surten més problemes que de vegades a aquí, saps?”

P.: “Mmm.”

R.: “Nosaltres també hem d’anar a colònies, eh? “Bueno”, aquí el tema dels aliments, ho hem posat per fitxes, aquí hi ha les imatges que vaig escanejar.”

P.: “Mmm.”

R.: “I després posar-los... ho tinc aquí a la teoria, diguéssim. La teoria vol dir els objectius, “bueno”,...”

P.: “Sí, sí, sí...”

R.: “ “Bueno”, això són documents de teoria, objectius, coses sobre els aliments, programació de les sessions, per exemple, no sé... però això és Word normal, eh?”

P.: “És la referència...”

R.: “Una mica, amb “lo” que jo he fet servir perquè per exemple, és clar, la gent nova es troba amb aquell dossier que has vist i clar, diuen i què hi hem de fer a aquí?”

P.: “Clar.”

R.: “Doncs llavors dius, “bueno”...”

P.: “Mira’t una mica l’explicació...”

R.: “Fas una mica la guia, de “lo” que a mi em sembla, és clar, llavors cada mestre és un té un punt comú...”

P.: “Però si tens una guia és molt diferent que partir de zero.”

R.: “Sí, sí. Veus i a aquí on diu fitxes, hi ha això que veuràs... t’ensenyaré, “bueno”, t’ensenyaré ja les altres més fetes, no?, “bueno” “lo” que has vist escanejat, no?”

P.: “Sí...”

R.: “Doncs “bueno”, per exemple, jo què sé, obrir-ne una ara... això, és clar, o tenir...”

P.: “I les imatges són tretes d'internet o no?”

R.: “No, a veure, aquestes imatges són escanejades del llibre de naturals que parlaven dels aliments.”

P.: “Ja...”

R.: “Es fan en color, també hi ha una proposta a nivell d'escola, vam dir que com a molt 10 còpies de color per dossier.”

P.: “Val.”

R.: “I això sí que es fa. “Vale”?”

P.: “Val.”

R.: “Llavors, les altres, aquestes que has vist de, aviam, aquesta mateixa acabarà essent en blanc i negre, no hi ha res, eh?, i el dibuix, és clar, per exemple aquesta podrà ser en blanc i negre.”

P.: “Sí, sí, sí, sí...”

R.: “Això també pot ser en blanc i negre.”

P.: “Has de seleccionar molt bé quines convé que hi hagi color.”

R.: “Sí. Perquè clar per posar... no sé, canvia la cosa...”

P.: “Que sí, que sí... només una pregunta...com aquell qui diu has de mirar que la imatge sigui atractiva...”

R.: “Però de l'aigua no trobes tot el que voldries, saps, tampoc...”

P.: “No, no... has de buscar... sí.”

R.: “ “Bueno”, ja te'n fas una idea, no?”

P.: “I tant que sí, no, no, segur.”

R.: “Experiments, per exemple.”

P.: “Hi ha una feinada important aquí al darrere.”

R.: “Veus, això està escanejat d'allà.”

P.: “Mmm.”

R.: “I tant és en blanc i negre, però “bueno”, està ficat dintre el mateix format, tot i ser blanc i negre...”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Vull dir que...”

P.: “Molt bé. Perfecte. Em faig una idea bastant precisa...”

R.: “I ara t'he d'anar a buscar l'arxiu... de que t'he dit, de les ordres del dia del cicle que el tinc a l'altre costat.”

P.: “Ah, val, mot bé, perfecte, sí.”

R.: “Per ensenyar-t'ho una mica i així ja sabràs més o menys...”

P.: "Perfecte. Molt bé, molt bé."

R.: " "Vale"? Vaig a buscar-ho."

...

R.: "Bé, és un arxiu que hi han coses més, o sigui que a nivell d'escola es necessita guardar com a cicle, no?, i per exemple, el cap d'estudis diu poseu això a la carpeta de cicle mitjà, no?, jo què sé, per exemple, vam fer un document sobre estratègies per treballar la lectura, la gent ho perd i... no sé, llavors això també va bé per tenir, com un document..."

Comentari [U1042]:
REGISTRES

P.: "Això és a nivell d'escola, no?, diguéssim, un documents que parlen..."

R.: "Sí, que vam treballar a nivell de... un any que vam fer..."

P.: "Fa quan això?"

R.: "Mmm..."

P.: "Fa molt?"

R.: "A veure, al 2003, "vale"?"

P.: "Ajà."

R.: "I vam posar a nivell de cada cicle, què fèiem en quan a lectures, estratègies, "bueno"..."

Comentari [U1043]:
TE AL CICLE

P.: "Val."

R.: "I "bueno", això està arxivat aquí, no sé..."

P.: "I perdona, perdona un segon, això va a nivell de cicles, que..."

R.: "A nivell de cicle,..."

P.: "O de claustre?"

R.: "Ho vam fer per cicles i després ho vam posar en comú al claustre..."

Comentari [U1044]:
EXTENSIÓ TE

P.: "Molt bé."

R.: "Ho vam recollir i després vam fer un document, això era quan era cap d'estudis, jo vaig compartir cap d'estudis amb la ...nom..."

P.: "Sí, sí, sí."

R.: "Vam fer cap d'estudis plegades."

P.: "Està bé."

R.: "Perquè jo no em vaig pas presentar, em varen venir a buscar i "bueno"..."

P.: "Partim-s'ho i fem-ho, no?"

R.: "Partim-s'ho i fem-ho perquè era tutora a més a més, eh?, ara, la gent que hi ha de cap d'estudis no tenen tutoria."

P.: "Ja..."

R.: "Jo era tutora de 25 nanos."

P.: "Ja."

R.: "I vaig..."

P.: “És molta feina.”

R.: “I vaig provant, els cursos que vaig fer de cap d'estudis vaig tenir molts problemes de salut.”

P.: “Sí?”

R.: “Sí, molt estrès...”

P.: “Doncs això no ha de passar...”

R.: “No, però és clar...”

P.: “Clar, clar, sí, sí.”

R.: “Saps què et vull dir, sortir d'aquí cada dia a les vuit del vespre...”

Comentari [U1045]:
RITMES

P.: “Sí, sí. Coses que et volia demanar concretament... aquest canó quan va anar a claustre des dels cicles...”

R.: “Ja estava, el cicle ja estava diguéssim parlat.”

P.: “Sí.”

R.: “No? I concretat. Després era una mica per veure, què feien els altres cicles, no?”

P.: “Val. Es va haver de rectificar alguna cosa en algun cicle per donar coherència o no?”

R.: “Sí, a veure, hi van haver coses que sí, que vam haver de mirar o que dèiem “goita”, potser això, ai ,ens ho hem descuidat, això també ho fèiem...”

Comentari [U1046]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Ah, molt bé, molt bé.”

R.: “Això servia una mica per revisar les estratègies...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “Que a vegades...”

P.: “Ho vau fer en molts temes això?”

R.: ““Bueno”, ara que jo recordo, no ho sé...”

P.: “No, no, és curiositat, no...”

R.: “A veure, amb els temes per exemple d'ítems dels informes també hi vam dedicar sessions...”

Comentari [U1047]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Molt bé.”

R.: “A fer això, eh?”

P.: “Molt bé.”

R.: “Vull dir de llengua, d'això per exemple hi ha ítems...”

P.: “I aquí un mestre pot recórrer a aquest arxiu si és que algun document no el té o l'ha perdut...”

R.: “Sí, sí... Ho tenim , jo ho tinc arxivat aquí, “bueno”, jo és clar, jo potser he arxivat més coses, també tinc obsessió per anar arxivant més coses...”

Comentari [U1048]:
REGISTRES

P.: “Per guardar les coses.”

R.: "Sí."

P.: "Està bé, això."

R.: "Doncs potser hi han més de les que hi hauria d'haver."

P.: "De les que farien falta."

R.: "Per exemple, a nivell, això és "lo" que ha vingut més d'ara, però per exemple "lo" que ella ens va donar, la cap d'estudis, que ens va portar la carpeta, o sigui això jo ho he anat afegint, eh?, per exemple, full de registre de teatres, doncs... una copia perquè si anem apuntant, i si algú perd el full, doncs..."

Comentari [U1049]:
REGISTRES

P.: "Sí, sí, sí, sí."

R.: " "Goita", va a l'arxiu dels nanos."

P.: "Està bé."

R.: "El full de valoració del teatre, eh?. Després, sortides, tenim un full de registre de sortides, si l'hem perdut a l'arxiu, la gent sap que a cicle se'n guarda un."

Comentari [U1050]:
REGISTRES

P.: "Exacte. I què es fa?"

R.: "Això és cada any anar apuntant..."

P.: "Quines sortides es fan."

R.: "Quines es fan. Llavors així es per no repetir o per..."

Comentari [U1051]:
REGISTRES

P.: "Val, val..."

R.: "Saps?"

P.: "Clar, clar."

R.: "O per exemple de jocs florals, no?, si hem treballat prosa, poesia i "bueno", el curs..."

Comentari [U1052]:
REGISTRES

P.: "Està molt bé."

R.: "Que ho hem treballat "bueno", full de registre, no sé, projectes...això ens ho hem de repartir, aquests fulls, setmana cultural, no?, quin tema s'ha treballat i tal, per tenir una mica..."

Comentari [U1053]:
REGISTRES

P.: "O sigui, ara aquí sabries quin tema han treballat aquests nens..."

R.: "Sí."

P.: "Fins ara."

R.: "Sí. En teoria tu ja ho saps."

P.: "Mmm."

R.: "Això és un full per si s'ha perdut."

P.: "Ajà."

R.: "Per exemple tu agafes, quan tens l'arxiu dels nens i teòricament doncs hi hauria d'haver el full que diu, doncs mira a quart l'any tal van treballar l'aigua, per posar un exemple, "bueno"..."

P.: "I sabries els anys anteriors què han anat treballant?"

R.: “No és un curs, la setmana cultural, perdona, és tota l'escola que treballa amb aquest tema.”

Comentari [U1054]:
REGISTRES

P.: “Ja. Val.”

R.: “Eh?. Llavors sabries...”

P.: “Quins temes s’han anat fent.”

R.: “Quins temes s’han treballat per no repetir-te o igual repeteixes però “bueno”,...”

P.: “Quins temes... molt bé, molt bé.”

R.: “O jo què sé, si fas venir alguna persona que convides i que ve a l'escola i ve com a extra, per exemple, jo què sé, una persona a fer màgia, doncs qui és...”

P.: “Què li pagues, com contactar-hi, sí, sí, molt bé...”

R.: “I després si hi has de comptar, “goita”, tinc el telèfon, bé. No sé...”

P.: “Déu n’hi do, eh?”

R.: “Autoritzacions, eh?, això és l'arxiu de dades personals, això és la web de l'escola i...”

...

P.: “La gent dóna permís perquè utilitzis les imatges...”

R.: “Sí, quan els hi expliques “lo” de les unitats...”

P.: “Val.”

R.: “I si dius que és per activitats de classe...”

P.: “Si ho demanés així en fred, malament.”

R.: “Sí.”

P.: “Però si ho demanes explicant...”

R.: “A llavors, no, els hi dius, això vol dir que l'activitat que fas surt la foto.”

P.: “Clar.”

R.: “Doncs, ah, “vale”. Ja no diuen res, saps?”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “No sé, això és si en cas d'urgència hem de portar el nen...”

P.: “Sí, sí.”

R.: “A qui ens hem de dirigir.”

P.: “Mmm.”

R.: “No sé, què més, el permís pels entorns.”

P.: “Ajà.”

R.: “Què necessitem per les sortides, val?, tot això és “lo” que hi havia. “Lo” que hi ha a davant jo ho he ficat perquè jo sàpiga on ho he d'anar a buscar, eh?”

P.: “Sí, sí, sí, sí.”

R.: “Acompanyants, què hem de pagar si ve gent que són monitors, tot sovint, perquè amb mestres no facis prou.”

P.: “Clar.”

R.: “Aviam si necessites més gent, doncs “bueno” no sé... polls, el paper.... m'entens?”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “No sé, “bueno”...”

P.: “Els temes clàssics que et trobes...”

R.: “Que et trobes repetit, eh?, no sé...”

P.: “Que et trobes cada any, no?”

R.: “No sé, quan has de demanar el permís d'ensenyaments, o de religió...”

P.: “Religió o no? Sí, sí, sí...”

R.: “ “Bueno”, això ja és meu, això ja...”

P.: “Val.”

R.: “Vull dir que és una mica...”

P.: “Doncs, és un arxiu molt complet.”

R.: “Llavors, el que jo faig servir com a coordinadora, aquests són de dos anys... no sé...”

P.: “L'ordre del dia d'una reunió.”

R.: “Reunió de coordinadors.”

P.: “Sí, sí.”

R.: “Vol dir que havia d'explicar la reunió a cicle...”

P.: “Què s'havia dit.”

R.: “Sense arribar a... “bueno”, t'ensenyaré més els de primers de curs, eh?”

P.: “Però estan guardats des d'anys, molts anys endarrere.”

R.: “Sí, “bueno”... això és des de que jo ho feia, l'any...”

P.: “2004.”

R.: “Des de l'any 2004, que faig coordinació, ho faig així. La gent no tothom fa l'arxiu aquí o fa... però “bueno”.”

P.: “ “Vale”. Diferents maneres.”

R.: “Jo, em va anar bé fer-ho així, per passar-ho després, eh?”

P.: “Molt bé.”

R.: “Perquè veiessin ells “lo” que es feia i així, “bueno”, també hi ha el 2005...”

P.: “Molt bé.”

R.: “Agenda... no sé... tot un gruix de temes que es poden tractar a teatre, tots els aspectes a preveure, també et dona opció a fer aspectes puntuals, materials,

reunió de classes, informacions arribades, i papers que havien arribat, després els convenis, els acords,..."

P.: "Vale". Molt bé."

R.: "Això era el full que a la fira de tardor vam treballar, per saber el que havíem treballat a cada cicle..."

Comentari [U1055]:
TE AL CICLE

P.: "Mmm."

R.: "No sé, n'agafaré un altre d' exemple, llibres biblioteca aula, suposo que era parlar, a veure... els llibres que va cagar el tió cal posar-hi "bueno" el segell d'escola,..."

P.: "Per acordar què s'ha de fer i que no passi per alt."

R.: "Escriure per classe els llibres que ens quedàvem... Vull dir que "bueno"... , eh?"

P.: "Molt bé."

R.: "Informe objecte d'avaluació, doncs explicar a la gent com havia de ser, on havien d'anar els informes, a quina carpeta s'havien de posar, l'acte d'avaluació com havia de ser, i clar, a la gent nova doncs de vegades els hi has d'anar recordant."

Comentari [U1056]:
CONDICIONANTS TE

P.: "Sí, sí."

R.: "No sé, cartells d'escola, aquest any s'han de fer els cartells referents al respecte i la neteja, "bueno"... a quart no estan, a tercer segurament devien... "bueno", eren uns cartells que vam posar pel recinte tancat i pel voltant de l'escola perquè es respectés l'escola, que no es fumés... tal i qual..."

P.: "Molt bé."

R.: "Que es mantingués neta, tot això. I després tu ho veus així, simplement veus el que hi ha a dalt."

P.: "Ah, molt bé."

R.: "Això, aquest document, programa, no sé si es va enviar per correu... és informació, de vegades de catàleg i de vegades que t'arriba per internet, no?"

P.: "Per correu electrònic, sí."

R.: "I després tu fas un repàs i "lo" més important ho poses..."

P.: "És una selecció d'informacions que passes al cicle."

R.: "Ja mirem d'estalviar-ho per no gastar paper..."

P.: "Sí, sí."

R.: "A vegades també hi ha coses a internet, a la pàgina nostra, també s'hi pengen documents..."

P.: "Es fa servir molt internet o...?"

R.: "S'intenta de que la gent s'hi..."

P.: “Però deu costar de que s’hi acostumin, no?”

R.: “Sí. Perquè la gent passa...”

P.: “És un àmbit nou...”

R.: “Per exemple el full informatiu és un... o sigui, surt el calendari.”

P.: “Mmm.”

R.: “De tot el que hi ha previst.”

P.: “Hi ha l’agenda, no?”

R.: “Del mes. I després te diu clar les coses que pot posar la cap d’estudis, doncs normalment, la gent, ho podríem trobar a internet, però la gent no hi anava, doncs la gent va dir que preferia que li donguéssim, en comptes d’anar-ho a consultar...”

P.: “Vale”.

R.: “I llavors en aquesta pàgina, la varem fer, i si després vols consultar la informació o al cap d’un temps doncs tens internet.”

P.: “Ja...”

R.: “No és “plan” de donar còpies al cicle perquè la gent tampoc...”

P.: “Fa molt que teniu internet? Fa temps que teniu internet?”

R.: “Fa una mica, no t’ho sé dir...”

P.: “O sigui, no és pas el primer any, diguéssim.”

R.: “No, no, no.”

P.: “Val. Si vols informar-te sobre l’aventura de ...//oc..., doncs...”

R.: “Sí, “bueno”...”

P.: “Vas a internet i t’ho mires, no? L’evolució de l’escola, no?”

R.: “ “Bueno”, aquí no... això és més que tot perquè sapiguem què hi ha a cada d’això.”

P.: “Mmm.”

R.: “Veus per exemple aquí hi ha l’evolució...”

P.: “De cicle.”

R.: “De cicle mitjà, recordada. Després hi ha un altre full, per exemple si arriben a nivell de despatx, jo què sé,... “Docs”, que han arribat els apunts, o llibres que arriben, de vegades doncs informacions que ens comuniquen, que no les sabem...”

P.: “Mmm.”

R.: “Ho posen en el punt informatiu.”

P.: “Sí, sí, sí.”

R.: “Sortides que fa un cicle a “lo” millor ho apunten allà, no?, que el cicle ja ho sap però els altres...”

P.: “Molt bé.”

R.: “Eh?”

P.: “Perfecte, doncs, escolta’m em faig una idea claríssima de “lo” que esteu fent i de com ho esteu portant a terme.”

R.: “Sí, mira, ja ho veus.”

P.: “Perfecte.”

R.: “El què hi ha i, no sé...”

P.: “Només per acabar, si em permets, tu ets aquí des de l’any 82.”

R.: “Sí.”

P.: “Havies estat en alguna altra escola abans que aquesta?”

R.: “Havia, el primer any, a veure, jo quan vaig acabar magisteri vaig estar... havia de preparar les oposicions perquè a veure havia de fer oposicions...”

P.: “Mmm.”

...

R.: “Doncs “bueno”, vaig preparar oposicions i mentre prepares oposicions, vaig trobar feina a la privada que era el ...*nom*...”

P.: “Ja...”

R.: “Eh?”

P.: “Molt bé.”

R.: “I vaig estar en un primer de cicle inicial i a la vegada doncs preparant oposicions, no?”

P.: “Val.”

R.: “Llavors vaig preparar oposicions i em va tocar anar a ...*loc*... ara s’ha fet famós però abans era un poble...”

(Rialles)

R.: “A ...*loc*... i em va tocar anar amb un P4, amb 40 nanos i un sol tutor a la classe.”

P.: “Déu n’hi do.”

R.: “I ajuda poca. I llavors...”

P.: “I sense cap ajuda.”

R.: “I, jo sóc de filologia, sense ser de pre-escolar... “bueno” és clar, jo el primer trimestre ja volia plegar de mestra perquè veia que no me’n sortia... deia que em sap greu però... em veia desbordada. Llavors una monja, que havia estat a ...*nom*... em va dir no, no et preocupis i vine, ja t’ajudarem... i demana fitxes... i, “bueno”... i no, que ja veuràs... i tal, i em vaig anar animant, no? i després va ser quan vaig decidir... “bueno”, que si em va tocant fer pre-escolar potser que em tregui...”

P.: “Potser que em formi, no?”

R.: “Doncs, la formació, llavors hi havia uns cursos que amb un any... em sembla...”

P.: “D’adaptació, sí.”

R.: “Els feies, eh? I llavors vaig fer això, eh? Anava al vespre a fer la formació de pre-escolar normal, no sé si és amb dos anys o amb un any.. ara no ho recordo perquè primer va ser...”

P.: “Ara és d’un any, diria.”

R.: “Un any? Doncs jo em penso que vaig agafar els dos, o al cap d’un any em vaig treure la titulació de pre-escolar i després doncs ja vaig haver de concursar doncs altra vegada, a ...//oc... hi vaig estar un any i després vaig concursar i... podria concursar, doncs per dos, o bé el general o per...”

P.: “Pre-escolar.”

R.: “Per pre-escolar, eh?”

P.: “Veus, tenies avantatge.”

R.: “Pel pre-escolar tenia classes a prop... jo llavors em vaig casar i vivia a ...//oc..., per tant, ...//oc... sortia.”

P.: “Clar.”

R.: “Per l’altre, com a molt lluny, posa-hi a ...//oc..., eh? Però és clar, mirant la situació vaig concursar pels dos... i vaig concursar i vaig agafar plaça a pre-escolar perquè tenia la plaça més a prop de casa i llavors va ser quan vaig estar aquí, i això...”

P.: “I entre el ritme, el tipus de treball que vas trobar en aquí i el que havies conegut a ...//oc... o a ...nom.... Hi ha diferències?”

R.: “ “Bueno” a ...//oc...”

P.: “Sola...”

R.: “És que treballava sola a ...//oc...”

Comentari [U1057]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Ben sola.”

R.: “ “Bueno”, a ...//oc..., tu i la teva classe i aviam jo vaig anar allà, l’últim que arriba et toca ser secretari...”

P.: “Però hi devien haver uns quants mestres allà, no?”

R.: “Sí, però era un P4 i un P5 i cadascú a la seva classe...”

P.: “I s’ha acabat.”

R.: “Saps? Nova i...”

P.: “Aquest esperit de cicle que hi ha aquí no hi era, diguéssim.”

R.: “No, és clar, jo també era el primer any que feia de mestra...”

Comentari [U1058]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Clar...”

R.: “Tampoc, m’entens...”

P.: “Hi ha moltes coses noves, ets la més nova...”

R.: “Arribes nova, ets la més jove, a tu et toca fer de secretaria... clar, i com se fa això, és que és clar tu, jo què sé... llavors me quedava a dinar i em varen dir “goita”, com que estàs a pre-escolar, a més a més donaràs el menjar als petits, saps?, i després, mmm... te pagaven alguna cosa...”

P.: “Però poc.”

R.: “Perquè llavors...sí, ja ho veus... jo veia, jo és clar, jo no coneixia el nom de l’escola i veia gent que amb uns talonaris, el director... no sé, hi havia allà per exemple, jo què sé, un mestre que la cuinera era la seva dona i que s’emportava el menjar que sobrava, bé...”

P.: (Breu riada)

R.: “Això ho veia, però és clar, jo no sabia ni com funcionava l’escola.”

P.: “Ni si era “lo” que havia de ser o no.”

R.: “Clar. I jo poc ho sé... els fills venien a dinar a l’escola, els fills d’ells, però és clar, jo... allà hi havia les cases de mestre a costat...”

P.: “Era una altra història...”

R.: “Era, no sé, i jo clar, era el primer any i... “bueno”, vaig fer de secretària perquè...”

P.: “Tocava.”

R.: “Perquè era el primer any i em tocava, i després em quedava a dinar i a la tarda agafava el cotxe i cap aquí, perquè després sí que ens combinàvem el cotxe amb una altra noia que venia de ...//oc... i fèiem un dia cada una amb cotxe, o una setmana cada una... no sé... ara no me’n recordo... però...”

P.: “O sigui va ser un començament dur el teu diguéssim.”

R.: “Sí, perquè és clar jo... el primer any, 40 nens... “bueno”...”

P.: “I en aquell moment, o sigui sortint de ...//oc... amb aquelles circumstàncies.”

R.: “Sí.”

P.: “I venir a ...//oc...”

R.: “I després...”

P.: “En aquell moment va haver-hi canvi, vas notar un canvi de...”

R.: “Sí.”

P.: “D’estil d’escola? O no? Ho vas notar...”

R.: “Sí, d’estil d’escola, sí. Aquí...”

P.: “O sigui, es notava.”

R.: “Sí. A aquí ja per racons, joc individualitzat...”

P.: “Ja només de començar, això?”

Comentari [U1059]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R.: “Sí, perquè la persona que jo vaig trobar aquí... la ...nom...”

P.: “Ajà. Que ara està a ...lloc..., no?”

R.: “Ja treballava per racons...no sé... ja t’impliques.”

P.: “Ja.”

R.: “Ja és molt.”

P.: “O sigui, l’acollida que vas trobar aquí és diferent...”

R.: “Sí, perquè és clar...”

P.: “De la que vas trobar a ...lloc...?”

R.: “Ja vas i t’espaviles també més, no?. Però ja vas, és diferent, allà era nou tot i, no sé, cada un la seva classe... per exemple aquí, si ja hi havia dos cursos paral·lels per entendre’ns o un P4 i un P5, “pues” ja intentaves aplegar una mica amb la línia d’escola.”

P.: “Clar.”

R.: “Aquí ja vaig trobar això que havies de... per redundància...”

P.: “En equip.”

R.: “Sí, alguna cosa no... et dono una mà, o a veure què tens o a veure... ja vas entrant...”

P.: “Molt bé.”

R.: “En situació.”

P.: “Perfecte, doncs mira ja no et marejo més...”

Comentari [U1060]:
COMPARACIÓ ESCOLES

Comentari [U1061]:
ENTRADA A L’ALZINAR

Comentari [U1062]:
ENTRADA A L’ALZINAR

1.3. Transcripcions categoritzades de les entrevistes a exdirectors.

Entrevista 24.

P: Ah... llavors, a veure, la pregunta primera és... ah... tu, explica'm "lo" que vulguis, però en la línia jo he trobat indicis de que hi ha gent que considera que en aquesta escola es treballa en equip, la pregunta és com es treballa en aquesta escola? Que es consideri que és en equip?

R: Sí.

P: I tu ara començaves dient que... home, no sé si és en equip.

R: Exactament. Jo crec que sí, que es treballa en equip, però que la... "lo" que porta a treballar en equip, o sigui transcendeix "lo" que seria, va més enllà de "lo" que seria pròpiament allò de dir aquí està ben estructurat el treball de coordinació, i el treball de cicles i tot això, que és veritat, però crec que hi ha una raó de pes a darrere que ho fa possible això. Ah... que per mi és... tal com ho veig ara, així en la distància és la clau, que quan ets allà treballant no te n'adones i no n'ets conscient perquè estàs ficat a dintre, no?

P: O sigui, tu tens present de que la percepció que tens ara de l'escola és diferent de la que tenies quan hi eres.

R: Sí, sí, sí.

P: Molt bé.

R: No totalment diferent, però que veig més coses que no veia en aquell moment, o sigui, que tens més perspectiva de perquè l'escola és així i tot això, de què ho motiva. I llavors jo crec que "lo" del treball en equip és conseqüència de tenir una proposta molt clara d'escola, que a més a més implicava molt a tothom. Això que tu, quan anaves a l'escola de ...//oc..., arribes nou, i de seguida ja t'expliquen que has de fer teatre, que hi ha les propostes aquestes de treball en comissions, "lo" de les assemblees com va i... tothom hi passa, i llavors, tota aquesta feina i aquesta manera de treballar, comporta que s'hagi d'estructurar molt bé, doncs, reunions de cicles, com es lliguen les assemblees amb les reunions de claustre, com es lliga tota aquesta feina,...i em sembla que, més que la tècnica en sí de treball en equip... que tampoc hi veig res especialment remarcable o en comparació amb una altra escola que pugui haver conegut o aixís, sí que em sembla que a darrere hi ha això, que és "lo" que provoca com a resultat, aquest treball en equip.

Comentari [U1063]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U1064]:
CONDICIONANTS TE

P: O sigui, aviam si ho entenc. Hi ha un projecte.

R: Sí.

P: Que necessàriament involucra...

R: Compartit.

P: Involucra a les persones.

R: Exactament.

P: Que es veuen, de parlar amb l'altre de com ho fem,...

R: Sí, això pràcticament ja és un projecte més engrescador, allò que et fa il·lusió i que veus que la gent hi treballa amb il·lusió i és molt fàcil sumar-t'hi i que això doncs fa que... fàcilment t'incorporis a... jo què sé, treballar en comissions, col·laborar per fer coses que van més enllà de l'aula,... que s'organitzin totes aquestes, aquests grups de treball, tot això.

Comentari [U1065]:
CONDICIONANTS TE

P: Jo hi veig una síntesi brutal en el que acabes de dir.

(Rialles)

R: No, no ho sé...

P: Per tant...

R: Jo, és la idea així globalment que tinc de l'escola i crec que si s'ha mantingut tot això al llarg de tots aquests anys, és per això.

P: O sigui, i continuen siguent els projectes els que aguanten l'escola, d'aquesta manera, diguéssim? O ja no?

R: Jo, ara no m'atreveria a dir com està l'escola, perquè ja fa molts anys que sóc fora i... tinc contacte amb algunes persones d'allà, allò en plan amiatat i tal, però com estan ara no m'atreveixo a dir-ne ben res. Sé que continuen fent assemblees, teatre, totes aquestes coses...

P: Sí, sí.

R: Home, la pervivència d'això, si més no amb un que no ho conegui, se li fa estrany, perquè una escola pública que canvia tant de mestres, que hi va gent, que a més a crescut molt, que el poble ha canviat, que ha rebut allò... immigració, en tots aquests anys tants canvis i... això es manté, diu molt, per mi diu molt, eh?

P: Hi ha alguna raó en això.

R: Sí, jo crec que això ... cohesionava. Cohesionava i llavors la gent que treballa allà té la sensació de que si es perd això, es perd algo de valor... i m'imagino que aquesta sensació, allò de dir *-interjecció-* aquí tenim una cosa maca, que pesa més, doncs, que ja està molt ben arrelada, que... es porta de fa molt de temps i que no és allò que puguis canviar d'un dia per l'altre, no?, allò que si mai algú arriba allà, o jo què sé, al igual és necessari canviar un projecte determinat per un altre per adequar-se, no?, però que li farà molta cosa carregar-se'l o dir ostres això deixem de fer-ho perquè ara veiem que necessitem més fer una altra cosa.

Comentari [U1066]:
CONDICIONANTS TE

P: O sigui, d'alguna forma és el pes d'una tradició casi casi, o què?

R: Home, s'ha convertit en una tradició però no pel pes de la tradició en sí, eh?, sinó pel mateix valor que suposo que continua tinguent la cosa per l'escola.

Comentari [U1067]:
CONTEXT

P: Aquests projectes, com varen començar? O sigui, la manera de dir farem tal cosa...

R: Això, jo, vaja ho atribueixo molt amb l'...nom...

Comentari [U1068]:
LIDER

P: Parlem d'una persona concreta no un equip inicialment.

R: Em penso que sí, tampoc no hi era jo quan van començar, eh?

P: Però vas arribar-hi molt poc després de marxar ell, no?

R: Sí, però és clar.

P: Vau estar junts?

R: Sí, i uns quants anys.

P: Val.

R: Sí, sí, va estar junts uns quants anys. Sí... jo diria que... amb això dels anys i els números...perdo molt els papers, però recordo haver estat amb en ...nom,... com a mínim tres o quatre anys, segur.

P: Tu diries que va ser un impuls que va donar ell?

R: Sí, sí.

P: Molt personal.

R: Sí. Per mi, clau. Per "lo" que jo sé de l'escola i del seu començament, per mi, clau. Que agafés aquest tarannà i aquesta línia, eh? Sí, sí, sí.

P: O sigui la idea d'una persona. El treballar en equip...

R: O sigui la idea per mi d'un líder, d'un líder clar que... el resultat va ser que va arrossegar, o sigui que va estirar i va dinamitzar aquesta idea d'escola, i va fer-ho possible, jo crec... no ho sé, eh?

Comentari [U1069]:
LIDER

P: Mmm.

R: Tot això, és clar, és molt subjectiu i no m'atreviria a assegurar-ho.

P: No, no. Assegurar coses és molt difícil.

R: Però sí que... jo tinc la sensació clara que sense l'...nom... no hi hauria sigut.

P: No hi hauria hagut aquests projectes, quan parlem de projectes...

R: A "lo" millor hauria...

P: Parlem del teatre i de les assemblees, bàsicament, no?

R: Teatre, assemblees i comissions.

P: I comissions.

Comentari [U1070]:
EXTENSIÓ TE

R: Sí, sí, les comissions també.

P: Ajá.

R: En aquell moment, costa, eh?

P: O sigui, una mica aquí el model seria una persona proposa o crea aquests projectes, la gent s'hi suma.

R: Sí.

P: Per la raó que sigui.

R: I després...

P: Aquests projectes comporten treballar conjuntament.

R: Després de barallar-se i de conflictes, diguem a nivell de claustre, a nivell de poble i tot això, perquè... jo, per "lo" que vaig sentir explicar a la gent que varen ser amb ell al començament, doncs deu n'hi do, no va ser fàcil perquè és clar, trencava molts esquemes, fa molts anys i... hi havia un moment (breu rialla), també sempre n'he sentit explicar, jo no ho he viscut, que els nanos inclòs decidien si anaven a classe i a quines classes anaven.

(Rialles)

R: Això va ser una cosa que va durar poc, perquè és clar, els altres profes...

P: Havien dit fins aquí...

R: Sí, fins aquí hem arribat. Però que "bueno", en aquest camí de plantejar una escola així més participativa i donant més la paraula als alumnes i tot això, doncs estires i arronses segur que hi varen ser, i que deu n'hi do... No, aquell s'hi va trencar les banyes molt. I, jo crec, a més, que era un líder,... que és una persona especial. Que era un líder..., amb molt de caràcter, amb les idees molt clares i molt tossut a més a més, no?, i llavors, això ho va fer possible i va crear cultura amb la pràctica dels anys.

P: Mmm...

R: D'anar fent això, doncs, va crear cultura, la gent de més anys o més... que podia ser de perfil més tradicional doncs s'hi va anar adaptant, va anar veient doncs que la cosa tampoc era tan greu (rialla) i es va anar incorporant gent nova i... doncs, "bueno", amb un projecte molt clar i... és això.

P: Ajá.

R: Jo crec que és això. I "lo" de treballar en equip, "lo" que te deia, jo no sé ara com para, jo quan hi era "lo" que sí que hi havia era molta discussió per moltes coses,... en el sentit positiu, no?, molta discussió pedagògica.

P: Mmm.

R: Molts claustres, a aquest nivell, allò de discutir coses, això com ho fem, això... que l'escola era molt viva, o sigui, que hi havia dies...

P: Molt participativa.

R: Exactament. Les reunions de cicles, al principi, eren molt claustres i comissions i llavors, quan hi va haver la reestructuració per cicles, doncs es va

Comentari [U1071]:
MÈTODE

Comentari [U1072]:
MÈTODE

Comentari [U1073]:
LÍDER

Comentari [U1074]:
MÈTODE

Comentari [U1075]:
CONCEPTE TE

començar a crear les coordinacions de cicles i tot això però la dinàmica de reunir-se molt i discutir les coses i..., doncs això, sempre ho ha generat perquè és clar, hi havia tantes coses a fer, és que ja ho porta, el treball per comissions estava lligat, no sé si encara ho està o no, o si encara es fan.

Comentari [U1076]:
EXTENSIÓ TE

P: Sí.

R: Però estava lligat amb el contingut de les assemblees, a part de les assemblees de classe, hi havia coses que les comissions proposaven a l'assemblea i que després es decidien a l'assemblea general, vull dir que estava tot molt... i generava discussions i temes de debat que s'havien de resoldre... jo crec que era molt, això.

Comentari [U1077]:
EXTENSIÓ TE

P: Mmm. O sigui, la idea de que anem a fer que els nanos participin de la idea de l'escola i a través de la participació dels nanos tindrem també la participació dels mestres.

R: No sé si era...

P: Perquè és necessari.

R: No sé si era pretès això, eh?.

P: En tot cas és el que s'ha aconseguit.

R: Ara.

P: L'efecte ha estat aquest.

R: Per mi, sí.

P: Per tant, ningú s'ha plantejat allà, probablement, ara anem a treballar en equip, sinó que ha sigut un efecte secundari.

R: Jo, la sensació que tinc és aquesta.

Comentari [U1078]:
CONCEPTE TE

P: Ajá. Mira amb tota la recollida que estic fent d'informació, és clar, tinc informació que és molta.

R: Ja.

P: Però que és disgregada.

R: Sí.

P: La idea és que és un bucle, això.

R: Sí, sí, sí.

P: Per tant, qualsevol dia pot interpretar coses falsament.

R: Tants caps, tants barrets (Rialla).

P: No et pensis, hi ha molts punts en comú, eh?

R: Ja, ja.

P: Però sí que la cosa ha anat per aquí, diguéssim, eh?, els projectes són... continuen siguent, "bueno", els trets identitaris de l'escola.

R: Sí.

P: El teatre i les assemblees.

R: Sí, sí.

P: Les comissions tal i com les estic percebent jo ara, potser... estan en un nivell diferent.

R: Ja...

P: I el lligam entre les comissions i l'assemblea, mmm... jo fins ara no n'havia sentit a parlar.

R: Ja.

P: Potser que hi sigui...

R: No, potser no.

P: Mmm...

R: Tampoc aquest lligam sí que hi era...

P: I les comissions aquestes ...nom..., quines eren?

R: Hi havia des de la comissió de pati, que per exemple vetllava el... ja l'has vist l'escola.

P: Sí.

R: El pati és un bosc.

P: Sí.

R: Doncs, a més, amb molta pendent, hi ha zones amb molta pendent i està molt erosionat.

P: Mmm...

R: Doncs aquesta comissió, tancava un tros de bosc durant un cicle diguem-ne, no?, i vetllava perquè no hi entres ningú,... posava ninos, vigilava les plantes, l'estat de salut de les plantes, el sota bosc, coses d'aquestes, per exemple. L'altra, molt més banal, era la comissió de lavabos, que vetllava pel bon funcionament dels lavabos... plantejava propostes,... a les assemblees, per resoldre problemes que el funcionament quotidià dels lavabos generava, coses d'aquestes, allò, el típic problema dels nanos de que si anant al lavabo no hi havia paper, com ho hem de resoldre això?, hi haurà paper a la classe?, hi haurà un encarregat de paper o no?, coses d'aquestes, ... no recordo quines més hi havien de comissions.

P: L'assemblea general, quantes vegades se'n feia? Cada quan es feia? Ho recordes més o menys...

R: No sé...

P: Clar, amb tant de temps.

R: És que no me'n recordo.

P: Et pregunto una cosa que jo a mi no m'ho podria preguntar tampoc.

Comentari [U1079]:
CONCEPTE TE

Comentari [U1080]:
COMISSIONS

(Rialles)

P: Escolta,... "bueno", és sabut o és dit de que quan tu recordes una història passada tens tendència a borrar els aspectes negatius, diguéssim.

R: Pot ser.

P: Tu, fent un esforç trobaries algun... per dir això no funcionava, això no funcionava... per buscar "lo" bo i "lo" no tan bo, diguéssim.

R: Ja, ja.

P: Per exemple, estem parlant d'una escola amb molts projectes que són axials, que són eixos de l'escola, en els quals tothom s'hi suma. Tu tens present que en algun cas arribes algú i digues no, jo no ho faré, o que manifestés incomoditat...

R: Sí, sí... jo recordo per exemple una experiència,... que jo era director en aquell moment, que un professor que es va incorporar que... es va sentir com forçat, no?, una vegada a "lo" millor (breu rialla), a "lo" millor no li vam... no van tenir prou tacte els que ho havíem de vetllar perquè ho veiés amb més bons ulls o perquè tingués una entrada més agradable, no?, però sí que,... home, en cap moment va dir jo això no, no ho faré, o sigui, això... jo crec que és molt difícil que arribi algú allà, ha de ser molt i molt tossut... molt anar a una, per poder dir jo em nego a fer això, ha de ser una persona molt tossuda ... mal predisposat, diguem-ne.

Comentari [U1081]:
CONDICIONANTS TE

P: Sí, sí.

R: Que per poca bona disposició que tinguis quan vas a l'escola és molt difícil fer això perquè... és que és clar, el projecte és tan clar, és tan acceptat per tothom, no hi ha dubtes que... no goses, si vas allà nou i dius ostres a mi lo del teatre em senta com una patada, no?, però és clar, no goses dir que no i sí que hi va haver, jo recordo per exemple, un cas, allò que em crides més l'atenció, manifestant inconveniències i queixes...

Comentari [U1082]:
CONDICIONANTS TE

P: Per què he de fer això, no?

R: Sí. I per què això?, no podríem fer alguna altra cosa o... però no va anar més enllà.

P: Perquè a l'hora d'incorporar-se a l'escola, a ...//oc... diguéssim.

R: Sí.

P: Què li suposa a un mestre treballar a ...//oc... que no li suposa treballar en una altra escola? De positiu i de negatiu.

R: Ah... de positiu, per mi molt clar, és que,... que pots... diguem-ne il·lusionar-te, o sigui que si tu vas a fer de mestre allà, jo ara no sé com està, però jo quan hi vaig anar i els anys que hi vaig estar, tinc aquesta sensació, allò de dir, anar a fer de mestre no és estar només tu a la teva classe.

Comentari [U1083]:
VALOR TE

P: Mmm.

R: | treballar més o menys bé amb els teus nens, sinó que, doncs és treballar conjuntament amb una colla de gent, en un projecte comú, i que això, doncs, et fa sentir molt bé diguem-ne, com a mestre individual, no?, joestic, vaig en un lloc que tinc gent que està fent “lo” mateix que jo i que lluita per “lo” mateix i que... doncs més o menys compartim allò, moltes coses, no?. Això de bo, de dolent... no sé si és... no sé si m'atreveria a dir dolent (breu rialla) però “bueno”, és clar, comporta... fer teatre comporta pensar coses més enllà dels llibres i de les propostes típiques de la classe, no?, a veure, jo què sé... des de com faràs els decorats a com...

Comentari [U1084]:
NECESSITAT TE

P: I amb temps de dedicació? Suposa sobre esforç de temps, o sigui sobre esforç de dedicació o... no ho tens present que això passés.

R: Home... sí. Alguna cosa sí, però jo tampoc m'atreveria a dir allò... es treballa molt més que en una altra escola, no... “lo” que passa que potser es treballa...

Comentari [U1085]:
CONDICIONANTS TE

P: La impressió de la gent amb qui he parlat és aquesta.

R: Sí...

P: De sobre dedicació, que fan moltíssimes, moltíssimes hores.

R: Però això potser si anessis a parlar a d'altres escoles potser també t'ho dirien...

P: Sí, sí... potser...

R: És clar, no ho sé, eh?

P: No, no... “lo” que es diu és molt... excepcions.

R: Jo crec que vol un sobre esforç en el sentit de... de fer coses de les que...

P: De les que en principi no et...

R: Que van més enllà de l'aula, diguem-ne, no?, o que t'obliguen a marxar de “lo” típic de fer la classe allà amb el llibre, la llibreta i... “bueno”, i això hi ha qui es sent més bé i qui no tant, qui li agrada més la marxa (breu rialla) i qui diu no tu, jo a la classe, escolta'm, que sinó... |

Comentari [U1086]:
CONDICIONANTS TE

P: No els agrada desestabilitzar-se.

R: Jo em perdo i els nanos s'esveren i això és negatiu... hi ha de tot.

P: Els nens, tu tens present que els nens, o sigui, són conscients que estan en una escola que tenia uns projectes que en altres escoles potser no hi eren?

R: No crec. Home, a veure els nens... els nens, per exemple, quan hi havia l'EGB, els nanos de 14 anys sí que n'eren conscients, els més grans eren conscients clarament, perquè...

P: Sí?

R: Molt. Molt clarament perquè per exemple, “lo” de les assemblees, mmm... sabien d’altres nanos que coneixien, de pobles del voltant o “lo” que sigui, que no es feia enlloc més, d’una manera tan ben estructurada i amb periodicitat... això claríssim. Hi ha coses que sí que n’eren conscients, perquè a més, a casa amb els pares, els petits no, però a mesura que es van fent grans i ho veuen que allò no és flor d’un dia, sí que en són conscients, segur, o tots els ambulants que tiraven endavant la participació d’en ...nom... de plàstica i la ...nom..., ah...

Comentari [U1087]:
TE NENS

P: La ...nom... és la ...nom... que hi ha ara encara?

R: Sí. La ...nom... . Sí, fa molts anys...

P: Que és dins a l’escola.

R: Sí, perquè jo hi havia estat amb ella... no sé quants anys. Els últims anys sí que havíem coincidit.

P: I en ...nom...?

R: No, quan va entrar la ...nom... va plegar en ...nom.... Més ben dit, quan va plegar en ...nom..., va entrar la ...nom....

P: I en aquella època, d’assessor de teatre qui hi havia? O no n’hi havia?

R: No, no n’hi havia. És això “lo” que te dic.

P: Ja...

R: Que és clar... tu havies de portar els nanos a assajar, cada tutor assajava amb els seus de nanos. |

Comentari [U1088]:
ASSESSORAMENT

P: Continuen fent-ho, eh?

R: Ja, ja.

P: Tenen un assessor que els ajuda a organitzar i a pensar en el cicle...

R: “Bueno”... sí, sí...

P: Però continuen.

R: Suposo que quan parlaves d’això del sobreesforç, jo per això te deia sí, però més en aquest sentit. Potser no de treballar moltes més hores, perquè al final “goita”, quan marxés de l’escola a casa hi ha gent que treballa més i hi ha gent que no hi treballa, evidentment. I allà també, però sí que quan ets a l’escola, assajar quan te toca fer teatre has de fer-ho. |

Comentari [U1089]:
TEATRE

P: Sí.

R: No se n’escapa ningú. I fer l’assemblea a la teva classe també, perquè va lligat amb tot el projecte d’escola i jo és aquí, més que sobreesforç en fer coses potser... més enllà de l’aula, no?, i és clar, això també obliga, “lo” que dèiem abans, a més reunions de coordinació, lligar les coses més bé entre uns cicles i els altres... bé, una mica això. |

Comentari [U1090]:
EXTENSIÓ TE

P: Molt bé. Les comparacions sempre són una mica odioses però bueno també són un referent. Tu vas estar a varies escoles a part de la de ...//oc..... Diferències, o sigui, és una escola molt diferent de la resta? És singular respecte a la resta? Tu que ho coneixes...

R: Sí.

P: Sí.

R: Per mi, sí. Jo sempre ho he dit, eh?. Ah... és un cúmul de coses suposo que han coincidit i que ho han fet possible, per exemple, "lo" que dèiem d'en ...nom..., jo crec que sense l'...nom... en aquell moment que va donar un impuls a tot això, segurament no hauria passat tot això, haurien passat altres coses poder...

P: Però aquestes no.

R: Però jo crec que no, i igual que això, doncs,... l'estructura mateixa de l'edifici que ha facilitat molt la cosa, ho ha fet molt possible perquè sense aquell espai, tirar endavant tant el teatre com les assemblees, perquè no sé si n'has vist cap, d'assemblea general?

P: No. Ho tinc pendent.

R: "Bueno", doncs, és com un forn, tots els nanos posats allà, suposo que ja no hi caben.

P: No hi caben, no hi caben.

R: Clar. En aquell moment quan jo hi era, hi cabien molt apretats, sense venir els de... em sembla que eren els de pàrvuls que no venien.

P: Ara sí, tinc entès que hi van els de P5.

R: "Bueno", potser sí.

P: Els més grans.

R: Sí, sí.

P: Però, tot i així hi han molts altres problemes.

R: Home, és clar... doncs són moltes coses que ho han fet possible, algunes estructurals com això de l'espai i d'altres que s'hi han anat posant, jo crec, i s'han mantingut per facilitar que duri, per exemple que hi hagi un profe de plàstica que s'impliqui en els projectes aquests col·lectius i tot això. Això si no hi fos, hi hauria moltes més possibilitats de que alguns mestres diguessin tu...

Comentari [U1091]:
CONDICIONANTS TE

P: Ja us ho fareu.

R: Ara. Passo jo del teatre... en canvi, tenir algú que t'ajuda i que a més a més, a última hora té tacte...

P: És més fàcil posar-t'hi més a pensar...

R: Exacte. Jo crec que això hi ha ajudat molt.

P: Tu... i de la teva experiència com a director d'aquesta escola?

R: Mira, jo quan vaig... no volia ser director.

P: O sigui, no et vas presentar a l'elecció.

R: No, no, no ho volia pas ser. No, no em vaig pas presentar. Clar, era el moment que plegava en... no sé si plegava ja en ...*nom*... o abans hi havia hagut em penso...

P: En ...*nom*...

R: En ...*nom*..., sí, hi havia hagut en ...*nom*... "Bueno", i va ser el moment en què va marxar en ...*nom*..., i hi havia hagut, "bueno", "els més i menys",i en aquell moment ningú ho volia ser-ho i jo tampoc, per descomptat, ni...

P: I l'...*nom*... encara hi era a l'escola?

R: No... no,crec que no. No, no hi era, no.

P: O sigui quan se'n va anar l'...*nom*... de l'escola, en ...*nom*... va ser el que va entrar.

R: Va ser en ...*nom*.... Exactament. I quan va marxar ...*nom*...

P: De l'escola.

R: I en ...*nom*... de l'escola.

P: ...*nom*...?

R: ...*nom*...

P: És igual, ja ho buscaré.

R: Sí. Feien equip en ...*nom*..., en ...*nom*... i la ...*nom*.....

P: A mi em passa el mateix.

(Rialles)

R: I la ...*nom*... .

P: ...*nom*.... "Vale".

R: "Bueno", doncs,sí que és veritat, "bueno", llavors estava la cosa, "lo" que va passar, quan va marxar l'...*nom*... jo crec,és que en ...*nom*..., la ...*nom*... i en ...*nom*..., d'alguna manera volien canviar coses quan van agafar la direcció, tinc un record molt...

P: Vale.

R: Sí, però "bueno", el deixo anar.

P: Sí, sí, deixa'l anar.

R: Em va semblar, o jo vaja, tinc la sensació de que volien canviar coses, o sigui, a veure. Varies coses aquí, no sé si s'ha de dir o no... una cosa és.

P: Si vols, no ho gravo.

R: No, no, no. Grava-ho i tu fes-ne el que vulguis. Una cosa és que en ...*nom*... era un líder carismàtic i que això sempre provoca adeptes molt fidels i detractors, també...

P: Més resignats.

R: Val. Doncs, i amb en ...*nom*... i havia hagut sempre en el claustre, la discussió sempre era molt viva, no?, per molts temes i tot això i... provocava a vegades reaccions, eh?, ell tampoc era una persona així com... no sabia dir les... no tenia maneres molt agradables, era una mica brusc, direm.

(Riures)

R: I “bueno”, això provocava certes coses, no?, i jo crec que quan ells van agafar la direcció una mica com a rebot d'aquesta cosa i una mica pensant que hi havia coses que es podien canviar, o que es podien millorar o que es podien discutir, doncs... varen proposar canvis, alguns canvis o varen qüestionar algunes coses que es feien d'aquestes.

P: De les importants diguéssim entre cometes.

R: “Bueno”... no,.... no amb pes i no allò de manera total, no?, però sí alguns aspectes que incidien en algunes coses d'aquestes, i “bueno”. llavors, jo tinc la sensació de que, és clar, el claustre en general, doncs no ho compartia.

P: De canviar.

R: De tocar aquestes coses, sí.

P: El claustre era més partidari de continuar la línia de...

R: Jo, és la sensació que jo tinc. Que en aquell moment no n'era pas conscient, eh?, jo, això t'ho dic, eh?, és el que penso ara.

P: Vist en perspectiva.

R: I des de... amb molt poca memòria. I... jo vaig entrar en un moment que ells havien marxat una mica.... “bueno”, una mica així...

P: Amb mal record.

R: Sí, per això jo crec, no?, i vaig entrar sense voler perquè, doncs al final varem dir “goita”, si no ho vol ser ningú votem a veure què passa i doncs vaig sortir com a...

(Riures)

R: Vaig sortir votat i mira... i “bueno”, mira, vaig acceptar-ho i la veritat és que...

P: Home, el fet de que davant d'un buit de candidats es votés directament, en comptes d'anar a inspecció, ja vol dir coses, eh?

R: Ah, sí, sí, sí.

P: No es va dir que vingui aquí algú i imposi, sinó que...

R: No, no.

P: Ens ho farem nosaltres.

R: Ja s'havia parlat també, no? Però al final vam dir, no, no, “goita”, ho fem nosaltres, decidim i a veure què passa... i va ser així. I llavors, jo, la sensació que

en tinc és de que tot va ser molt fàcil, perquè ja estava tot molt ben estructurat, perquè la gent ja compartia aquest projecte, la gent que hi érem allà, doncs ja volien mantenir això i fer-ho bé i “disfrutar” d’aquesta manera de fer escola i... jo, la veritat és que no recordo haver tingut cap problema greu a nivell d’escola, ni amb els pares, ni res.

P: Quants anys vas ser director?

R: Ah... cinc.

P: Cinc anys.

R: Sí, perquè primer vaig dir un any... I després ja en parlarem.

(Rialles)

R: I després al veure doncs que...

P: Rutllava tot.

R: Mira, que tampoc era tan greu i que la gent ja estava per la cosa, tothom feia pinya i tot plegat me va semblar això, doncs “goita”, tampoc és bo ara que cada any estiguem aquí a veure qui ho vol fer i qui no ho vol fer, penso. Vaig dir quatre anys i ja està...

P: Dels teus quatre anys va sortir...

R: En ...*nom*..., sempre hi ha la persona que pot fer-ho i bé, i...

P: Sí, sí, sempre es troba gent que...

R: I tant.

P: Doncs molt bé, no sé si em vols dir alguna cosa més que se t’acudi que em pugui ajudar, magnífic, sinó és un punt de vista, escolta’m...

R: No sabia què dir-te.

P: Únic, el que m’has donat.

R: Sí?

P: Sí, sí. És curiós com al cap de tantes entrevistes encara veus punts de vista diferents.

R: Sí, sí, sí.

P: No, molt diferents.

R: Ja, ja...

P: Però hi ha matisos però són lectures molt interessants.

R: Sí, sí. No, mira jo és la sensació que en tinc.

P: Que sí, que sí...

R: De tot plegat.

P: Doncs no sé què en sortirà d’això però...

R: Molt bé.

Entrevista 23.

P: Però també és significatiu “lo” que es recorda de 15 anys enrere... segurament?

R: Sí...

P: Doncs la pregunta és aquesta: què es fa o què es feia, o què coneixes de l'escola ...//oc... que es pugui considerar que és un treball en equip. I si més no, com a pregunta més àmplia, característiques més importants del treball dels mestres a l'escola de ...//oc....

R: A veure... jo... deixa'm diferenciar dues coses, deixa'm diferenciar el... és que a més, m'és impossible no fer-ho, quan actuava com a mestre i quan actuava com a director.

P: Va ser molt diferent?

R: Mmm... a veure... absolutament previsible, o sigui sorprenent no.

P: Ja, ja...

R: Clar són dos...

P: Dos papers diferents.

R: Dos papers diferents, eh?, el...a veure, en principi com a mestre, a mi em va tocar incorporar-me a l'equip de cicle superior, llavors l'equip de cicle superior era un equip, eh?, era un equip. Tu, que ho estàs estudiant, ah... no sé en quin grau ni amb quina puresa, ni amb quines característiques complíem o deixàvem de complir, però allà hi havia una... una cultura compartida amb la gent que estava a cicle superior, cada un d'ells evidentment tenia el seu estil, però sí que teníem una cultura compartida, i aquesta cultura l'havíem compartit a base de reunions, a base de projectes en comú, a base de debats, a base d'anys d'experiència, però no era la suma d'individualitats, que també hi era això, però allà hi havia un projecte compartit claríssim i... i, per tant, tu t'incorporaves a un equip, i tenies la sensació de...

P: Acabes de fer una definició d'equip molt clara.

R: Jo és “lo” que vaig veure, eh?

P: Molt clara.

R: Això és el que vaig viure. T'incorporaves a un equip. Al... a veure... aquest equip vivia de... formalment vivia d'una reunió setmanal que... a veure, sempre era més d'una reunió setmanal. O sigui, formalment hi havia una reunió, una hora a la setmana de reunió, de l'equip de cicle, però de 12 a una quan no hi

Comentari [U1092]:
CONCEPTE TE

havien comissions, quan no hi havia claustre, ah... era raríssim el dia que, ah... ni que sigui 10 minuts o un quart d'hora no hi hagués reunió també de la gent del cicle per acabar de concretar allò, per acabar de discutir allò... pel que sigui, a vegades fins i tot no previst, eh?, allò veure'ns un moment, no hi ha res, no hi ha res, o hi ha, hi ha. Allò era fàcil, perquè tampoc és un volum gran de gent però el... en tot cas l'equip era aquest, cadascú llavors, a la matèria i a l'organització de la seva classe, li donava el seu toc particular, ah... de manera que no era un equip que t'acabes determinant exactament com tu podies, ah... fer la classe o com no la podies fer... et marcava unes certes línies, però a partir d'aquí tu tenies llibertat, el que passa és que el que tu acabaves fent sí que ho acabaves compartint amb la resta de l'equip, eh?, hi havia doncs qui subratllava molt més el treball individual dels alumnes, hi havia qui organitzava molt més el treball en equips... vull dir estratègies metodològiques diferents però que bevien d'una mateixa cultura i que, mm... no limitaven el... a veure, els desitjos personals. Jo desitjo aprofundir molt més amb el treball en equip i muntaré la meua classe amb treball en equip, no passa res que a les altres classes no hi sigui, per tant això no forçava a un uniformisme. Mmm... no sé, això és molt a grans trets el record que jo tinc...

P: Comencem a entrar...

R: Per mi va ser agradable perquè em donava... em donava un marc. Suposo que aquí "lo" complicat hagués sigut si el marc ah... si aquest marc de valors o de metodologies que ells compartien, si tu n'haguessis estat molt distant de... d'aquest marc, no?, el... no sé, que hagués passat (rialla). Home, el... després te'n parlaré en tot cas, a la fase de direcció. Jo, en tot cas, la meua experiència és que em va ser senzill adaptar-m'hi i per mi el... o sigui, tu ja portaves el que tu ja portaves però arribaves a un lloc que te portava a fer-ho, ja hi havia un pòsit d'això, de les discussions, doncs, d'aquelles coses que havíem pactat, d'aquells projectes que havíem construït que a tu t'anava bé, eh?, i era... aquest pòsit i les pràctiques i tot això era molt poc escrit, eh?, però era... era... o sigui dius que és que teníem una llibreta on tots aquests acords, tots aquests valors que havíem compartit, totes aquestes maneres de fer quedaven molt ben registrades i per tant tothom ho podia consultar... no. O sigui, la documentació mínima. Mínima, per no dir en molts aspectes inexistents. Però en canvi el... això hi era en l'equip, en la pràctica de l'equip i en "lo" que seria la cultura de l'equip, això era molt fort, era claríssim, allò de dir ho veies, no ho llegies.

P: Es palpava.

Comentari [U1093]:
RITMES

Comentari [U1094]:
RITMES

Comentari [U1095]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U1096]:
MÈTODE

Comentari [U1097]:
MÈTODE

Comentari [U1098]:
VALOR TE

Comentari [U1099]:
ENTRADA A L'ALZINAR

Comentari [U1100]:
REGISTRES

R: Sí, sí. Mmm... a llavors, sí, ara parlo més a nivell d'escola, a cada cicle podia tenir, mmm... a veure... el seu treball en equip en estadis molt diferents, i podia haver-hi doncs, això, un cicle que tingués una experiència intensa de treball en equip i hi podria haver cicles que tinguessin una... “bueno”, tot un bagatge de treball en equip més limitat, eh?, allò de dir gairebé que es limités a una coordinació més que compartir ah... altres coses amb més força, no?. A nivell d'escola el..., o sigui, això a nivell dels diferents cicles, per tant, cada cicle podia estar situat en un moment, en estadis molt diferents de “lo” que seria el treballen equip. I tampoc hi havia res que forçés, però sí que hi havia un tercer nivell de dir, el fet de sentir-se equip tot el claustre... és sentir-se equip tot el claustre. Deu n'hi do, o sigui, els claustres eren sovint, diria que amb una... no sé, el record que en tinc, devien ser cada 15 dies, a vegades cada setmana, però per regla general devien ser cada 15 dies. I el... l'ambient que hi veies, ah... la direcció quan jo vaig arribar, en aquells moments hi havia en ...nom...a la direcció, era molt d'intentar... això fer pinya. I també notaves el mateix en el claustre, o sigui, jo notava el mateix que havia notat en el cicle en un nivell segurament que menor, perquè al cicle al haver-hi menys gent, allò que havíem compartit les quatre o cinc persones amb les que treballaves, allò era més fort, eh?, en un claustre, no sé... en aquells moments ens devíem anar a 12 o 14 persones, no?, per tant, també poca gent però... “bueno”, ja hi ha més de gent. Però sí que notaves que hi havia... que també hi havia una cultura compartida, amb gent molt diversa, però que hi havia unes quantes coses que allò... que eren pròpies de l'escola. Mmm... i passaven a ser cultura de tots, no?, allò... jo no recordo per exemple en tots els anys que vaig ser-hi que ningú es qüestionés, per exemple allò de dir obertament, segurament que de manera particular cada un s'ho devia qüestionar, per exemple obertament la conveniència de fer teatre. I arribava gent nova cada any, però o sigui arribava, pujava a una màquina de tren que tenia claríssim el.. perquè fer teatre, com es feia teatre, en plan ja t'hi ajudarem... però ningú ho qüestionava.

Comentari [U1101]:
TE AL CICLE

Comentari [U1102]:
TE AL CICLE

Comentari [U1103]:
TE CLAUSTRE

Comentari [U1104]:
RITMES

Comentari [U1105]:
ENTRADA A L'ALZINAR

Comentari [U1106]:
TE AL CLAUSTRE

Comentari [U1107]:
TEATRE

P: Per tant, un respecte a qüestionar-ho, no?

R: Sí, sí... i no és que algú t'agafes i et digués mira noi t'ha tocat una escola que aquí es fa teatre, aquí es fa... i si no t'agrada tindrem problemes... no. O sigui, no hi havia aquest nivell de... a veure, entre cometes, d'imposició. Que tu pujaves en un lloc que tenia aquesta cultura i allò formava part... i “bueno”, i veies que la gent, tant la gent que era més propera a això, com la gent que fins i tot hi tirava més coses, no s'ho qüestionava, i en tot cas... ah... entenent tirar coses en el

sentit de “-interjecció- quina mandra ara fer teatre” però allò de dir “per què hem de fer teatre” , no. Això no s’ho qüestionava, igual, igual que altres coses.

P: I com ara el teatre, hi hauria altres temes que dius el claustre compartia d’una forma...

R: Sí, sí....

P: Implícita i pràctica.

R: Sí. Hi hauria altres temes. Per exemple, les assemblees, i aquest tornaria a ser un altre punt, a veure, que l’escola li donava molta importància, de que cada curs durant una hora a la setmana doncs, ah... poses en comú les seves coses, elabores els conflictes... i tinguéssis l’assemblea de classe, això en aquí era un tema que ja veies ràpidament que era important i que de tant en tant s’hi feien referències... el... també hi havia per exemple el tema de les comissions, el tema de les comissions era un tema que sempre et donava un marge de maniobra molt gran, perquè o sigui, el mestre que s’hi volia implicar s’hi implicava, el que no s’hi volia implicar no s’hi implicava, no era com els altres projectes, però també era un projecte assolit per tot el centre. Jo diria que hi havien varies coses que formaven part de la cultura del centre, no sé si això pròpiament és el treball en equip, eh?, no ho sé, eh?...

Comentari [U1108]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U1109]:
EXTENSIÓ TE

P: Treball en equip...

R: Jo subratllaria més aquest aspecte d’un centre que ha elaborat ah... no sé si conjuntament o no, però que hi ha un moment en la seva història que té un seguit d’accions que són apreciades i apretades per tothom, a diferents nivells, i això forma part de la cultura del centre. Seria, seria això... Ah... quan de l’època de direcció mmm... et diria, me n’adonava de que els diferents cicles estaven en moments de treball en equip diferents, clarament diferents, alguns els hagués situat com a autèntics equips, altres els hagués situat com a gent que es coordina i per tant també comparteixen equip per algunes coses, eh?, però els hagués deixat més al nivell de la coordinació, no tant al nivell de... a veure, de compartir, d’haver elaborat cultura, allò... segur, que tots, coordinant també anaven elaborant qüestions, però en tot cas aquesta cultura era una cultura més light, eh?

Comentari [U1110]:
CONCEPTE TE

P: La diferència que hi hauria entre una coordinació i un compartir a un altre nivell, com es pot exemplificar això?

R: Ah....

P: Com es pot identificar això?

R: Sí...

P: O comença per la coordinació i avança?

R: (Silenci)

P: O no té res a veure un projecte amb allò que es coordina....

R: Suposo que tot "lo" que has dit... diria que sí a tot "lo" que has dit... o sigui, però hi han equips que el que passa és que quan es reuneixen, coordinen...

P: I llavors això...

R: Hem de fer tal cosa, ens hem d'organitzar per tal cosa, pla, pla, pla, coordinen. Allò de dir compartir cultura...

P: A què és degut això? Que es doni o que no es doni? Tu tens una resposta?

R: Ah...

P: Una, la que sigui.

R: *-interjecció-*, en tot cas em costa...

P: I perquè en aquests diferents equips de cicle que mencionaves tu ara...

R: Sí.

P: Que estaven en diferents moments de la seva evolució com a equip.

R: Sí.

P: Ah... aquesta diferència de nivell diguéssim...

R: Ajà.

P: O d'estat en l'evolució, a què hauria sigut deguda?

R: "Pues", simplement, a les pròpies expectatives dels mestres en la seva feina, o sigui, en les pròpies expectatives... hi ha qui fent de mestre, ah... li venia de gust una actuació molt més, a veure ara aquí quin adjectiu t'hi poso jo... (rialla)

Comentari [U1111]:
CONDICIONANTS TE

P: Que no sigui compromès, eh?

(Riures)

R: Diguem qui busca alguna cosa més, qui busca alguna cosa més...

P: Estem parlant d'una cosa molt personal, no?

R: Sí. Jo entenc que sí. Que està a terreny de "lo" molt personal. Que depèn molt de les personalitats...

P: Depèn de les característiques de la personalitat.

R: En bona mesura. En bona mesura jo penso que sí, perquè dius... el... uns estarien més donats a la innovació, allò de dir "va, en tenim ganes" d'assajar, l'assaig, el compartir tot això, no?, i els altres estarien més donats a dir escolta'm, si tenim punts d'intersecció perquè compartim el mateix cicle, aquests punts d'intersecció els hem de tenir clars, organitzats i... per tant, és... en un s'elaborava, segurament, molt més discurs pedagògic, eh? i molt més obert, qüestionant moltes més altres coses... en l'altre, era més de gestió, eh?, era més de gestió. Jo veia... observava això, que uns se centraven molt en la gestió i els altres se centraven molt en... va, quins, què volem aconseguir...

Comentari [U1112]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U1113]:
CONDICIONANTS TE

P: O sigui, o ordenar les coses o aprofundir en les coses, diguéssim. O ordenar els temes i prou o aprofundir en els temes, és això la diferència? El nivell d'aprofundiment en el debat.

R: Sí, un punt... una mica sí, o sigui, a veure el... podries trobar per exemple, estic pensant, que cicle mitja, cicle mitjà doncs sí... quan havien de dir que farem el dia, no sé, qualsevol cosa, eh?, el dia del dijous gras, què farem, doncs ells feien una reunió que ràpidament es posaven d'acord, allò de dir, amb horaris, d'aquí a aquí farem tal cosa, d'aquí a aquí tal altra, plam, plam, allò, gestionaven bé i per tant tots sabien a la que anaven a les seves classes què és el que s'havia de fer. Això, penso que a cicle superior, doncs, hagués començat de manera molt diferent, hagués començat per dir: tu, que hauríem, això del dijous gras, el... ho fem servir per tal cosa, segur que ho hem de fer servir per tal cosa, segur que... i a partir d'aquí ja... què podríem fer i què podríem deixar de fer, com... per tant aquí hi ha part... a veure, ah, part important personal, de la gent que s'asseu allà, de... quins són els seus desitjos, quines són les seves expectatives,... en gran terme perquè els hi agrada fer allò que fan, no sé... i en canvi, potser als altres hi havia una limitació, allò de dir, escolta, anem més per feina, saps?, no sé, segurament que t'ho explico malament això...

Comentari [U1114]:
TE AL CICLE

Comentari [U1115]:
TE AL CICLE

P: No, no, s'entén molt bé.

R: Però em costa explicar-ho... i llavors el que... o sigui, una altra cosa que també hi havia donat moltes voltes és a l'època de director.

P: Sí.

R: T'arribava gent nova i deies *-interjecció-* aviam com s'integraran, i a vegades et feia gràcia perquè t'arribava gent nova que aparentment dius *-interjecció-*, no sé si l'aire que li he vist, tot això és molt dèbil, perquè clar, l'aire extern, allò que havies pogut tenir un quart d'hora.

P: Et pot enganyar molt.

R: Sí. I dius... s'adaptarà a tal cosa o a tal altra... i el... jo veia claríssim que si l'equip, ah... tenia consistència, i els diferents equips tenien consistència que els hi havia donat la història, estiguessin en el moment que estiguessin, de desenvolupament, eh?, però sí, més un equip docent d'aquest que et diré jo coordinador – gestor, o un equip docent que posava molt més els aspectes en els temes educatius allò profunds, per dir-ho així, i sense por a la innovació, tu, si la gent s'hi acabava adaptant bé perquè jo entenc que es trobava amb alguna cosa, o sigui, tant en un cas com en un altre es trobava, i quan jo dic amb alguna cosa, alguna cosa prou forta, saps? o sigui, i això, *-interjecció-*, fot respecte quan... quan te trobes amb alguna cosa...

P: Organitzada.

R: Sí, organitzada, que sembla que n'estan contents, que sembla que funciona, que... mmm... ningú, ah... a veure, o que en tot cas la gent et diu no et preocupis ja et tirarem cables, això ho fem d'aquesta manera, això ho fem de l'altra, eh?, hi ha un equip al darrere, no?, no ets tu sol. Veus, una altra cosa, això no t'ho he posat... una altra cosa claríssima que em faria pensar que sí que hi havia un treball en equip és que tu entraves allà i el... sabies, entressis al cicle que entressis, sabies que... escolta'm no cal que et preocupis, no cal que t'angoixis per això que segurament que no has fet mai, perquè això es fa... a veure, aquí hi ha un entorn de persones que no pateixis que ja t'ajudaran, que...

Comentari [U1116]:
ENTRADA

Comentari [U1117]:
CONCEPTE TE

P: Un coixí, no?

R: Jo, ara que ho explico... és que ni s'explicava, es feia, o sigui, des del primer dia tu ja et trobaves allò, en un entorn que ja t'ho estava dient de moltes maneres, de dir tranquil això ja ho farem, eh, ja t'ho explicarem, ja t'ajudarem,... hi havia això, això estava inclòs. Ara, és clar, per exemple, haguéssim pogut... haguéssim pogut anar molt més enllà pròpiament amb "lo" que és el treball en equip, que jo estic pensant el... per exemple, els mateixos aprenentatges, o sigui, les matèries curriculars, el... cada professor és el professor de "lo" seu, eh?

Comentari [U1118]:
CONCEPTE TE

P: I ho feia al seu aire.

R: I ho feia el seu aire i per tant...

P: Ja implica respecte al treball de l'escola, però...

R: Sí. Però aquí no hi diu treball en equip, dius això d'aquí s'hagués pogut donar per un bon treball en equip i...

P: D'organització curricular i...

R: Sí.

P: D'aprofundiment amb matèries.

R: Sí, sí... i allò de dir, jugar mentre... fins i tot, l'arquitectura del centre en aquells moments hagués permès fàcilment un ensenyament en equip, eh?, un ensenyament en equip perquè teníem aules molt grans separades per portes de fusta que tu les podies plegar i quedava un gran grup, un gran grup de tres classes, eh?

Comentari [U1119]:
CONCEPTE TE

P: Home, aquesta planta d'edifici, va ser concebuda per treballar...

R: Exactament. I en canvi... i en canvi, això no van fer-ho, eh?, en canvi això no van fer-ho, ah... el... més enllà de moments puntuals.

Comentari [U1120]:
CONCEPTE TE

P: Aquesta escola...

R: O sigui, hi havia moments, algun moment puntual que sí, eh?, però dius - *interjecció*- malaguanyat...

P: Es pot estirar més, no?

R: Sí. Sí... el que passa és que aquí hi van intervenir molts factors perquè... o sigui, jo t'he dit això no es feia i és veritat, i em sembla que l'escola no podria prescindir de fer això, ara, sí que puntualment...ah...

P: Això es feia.

R: En dies puntuals, sí.

P: Hi haurien exemples.

R: Puntuals, sí. Hi hauria exemples puntuals però molt puntuals, o sigui, no, no... no seria una característica de... de l'escola.

P: Esporàdics.

R: Amb... però és clar, aquí també van jugar-hi molts factors en contra, un factor en contra va ser el creixement fort de la població que aquests espais els va anar reduint, ah... el... "bueno", és clar, llavors també n'hi ha un altre que seria imputable, per tant, seria l'argument contrari del que estic buscant, o sigui, el professorat preferia...

P: Tenir el seu...

R: La paret que no pas allò, perquè així no se sent tant que no pas allò perquè aïx no se sent tant... saps, i...

Comentari [U1121]:
CONDICIONANTS TE

P: Per què passa això?

R: Jo penso que...

P: És a dir, com s'interpreta que un prefereixi una paret d'obra, que una porta, que un biombo, per fer classe, per la simple molèstia del so? O hi ha altres... altres motivacions aquí...

R: Home, a veure, aviam, el tema és, el tema és que tal com estaven posats els biombos aquests, moltes vegades per anar a la teva classe, que podia ser la tercera, havies de travessar-ne dues més, per tant això donava...o sigui, escolta, vull que juguem en serio...

Comentari [U1122]:
CONDICIONANTS TE

P: O posem parets.

R: O hi posem parets, eh?, va una mica per aquí, i llavors com que no s'hi va jugar en serio el... "bueno", el tema va quedar així però, ah... segurament que l'escola estava prou a prop de començar a... o sigui, segurament que hagués pogut ser un pas més, perquè...

P: Hauria costat poc.

R: Hauria costat... jo em penso que sí. A veure, coses que haurien d'haver passat, que el poble no hagués crescut tant, que l'escola no hagués crescut tant però hauria pogut passar. Hauria pogut passar perquè quan et dic coses

puntuals sí de tant en tant, per exemple, fèiem algun projecte puntual. I quan fèiem algun projecte puntual, un projecte perquè ens entenguem global, eh?

P: Com ara?

R: Ah... sí, és clar, recordaré els que més havia treballat jo, agafàvem una àrea natural i a partir d'allà, no sé, penso Aiguamolls de l'Empordà, Estany de Banyoles, les Gavarres, per exemple les Gavarres i dius ara durant un mes ah... ah... en aquest curs treballarem el tema de les Gavarres i farem una cosa globalitzada i aquí farem anar-hi, hi farem llengua, hi farem història, hi farem de tot. Mentrestant això, això no era el cent per cent, eh?

Comentari [U1123]:
EXTENSIÓ TE

P: Ajá.

R: Però durant aquell mes, allò podia representar tranquil·lament un 60% o un 70% de "lo" que feien els nanos, llavors aquí sí que a vegades dèiem, va, aquesta hora els agafem tots junts perquè es tracta de que vegin un vídeo dels mamífers de les Gavarres que ens l'ha passat el Consorci o el que sigui, val, escolta per anar a veure un vídeo...

P: Tots plegats.

R: Un professor, tots els nanos, si vols dos professors o... i punto, no? Mmm... per tant, alguna cosa se'n feia i anava bé, i anava bé això de poder obrir, fer servir una aula, i mentrestant els altres professors podien fer altres coses que normalment solien ser preparar altres coses, eh?, per tant tampoc era allò el "tim-tim-xin" que comentaves, això no s'havia fet. Això no s'havia fet i en canvi seria significatiu, perquè dius. quants centres es trobaven amb una arquitectura que et permetés això?

Comentari [U1124]:
EXTENSIÓ TE

P: Molt pocs. Els d'aquesta generació, el de ...lloc... i...

R: ...nom....

P: I el ...nom... i cap més.

R: Que sàpiga jo, el ...lloc... i el ...nom..., però vull dir que...

P: En la generació anterior hi havia els altres que eren més com quadrículats, el ...nom..., que són de l'any 75. El ...nom... í i el que ara és ...nom....

R: Sí, ...lloc....

P: L'escola d'...lloc....

R: L'escola d'...lloc..., també?

P: També tenia aquesta estructura, però van acabar compartint la classe per necessitat d'espai.

R: Sí, sí, sí... això va apretar, però "bueno" està així...

P: Ha esset magnífic, una història magnífica, ja no me m'enrecordava, eh?

R: No gaire, perquè....

(Rialles)

P: Si em permets, a veure, ara et preguntaré unes quantes coses, no sé, per parlar-ne una mica més a fons, ni que sigui dos minuts... el claustre em dius, cada 15 dies o cada 3 setmanes o cada mes, recordes què es feia. Els temes de claustre eren, ah... quins eren?

R: A veure, temes... normals i corrents.

P: Els grans temes.

R: Punts d'informació, allò que és de qualsevol centre, gestió de qualsevol centre, però el que sí hi havia era una voluntat de fer espai a temes que ens ajudessin a generar cultura col·lectiva, això, moltes vegades solien ser els últims temes del claustre i per tant quedaven molt limitats de temps. Quan... quan això era un llaç de tant en tant es deia va, doncs el pròxim... la pròxima setmana, un claustre extraordinari que només parlàvem d'aquest tema i llavors.. o sigui, allà solia ser un espai més obert, més de pensar en veu alta i deu n'hi do "lo" que la gent hi participava, i de tant en tant se'n feien. Dius... què era això? La majoria dels claustres? No, eren la minoria de les hores dedicades a claustre.

Comentari [U1125]:
TE AL CLAUSTRE

Comentari [U1126]:
TE AL CLAUSTRE

Comentari [U1127]:
TE AL CLAUSTRE

P: Venien derivats d'un altre...

R: Sí, però Déu n'hi do el que...

P: S'hi dedicaven.

R: Sí, sí, sí. Deu n'hi do, i Déu n'hi do la discussió que es generava, no? I això ajudava a acabar creant cultura allò de dir compartida, això ajudava claríssim, de tant en tant allò, posar una pregunta absolutament oberta, fins i tot allò de dir, fins ara això ho fèiem d'aquesta manera, escolta heu... quina problemàtica genera això, com ho veieu, va bé, no va bé,... això, aquest tipus de coses.

Comentari [U1128]:
TE AL CLAUSTRE

P: Com es pot millorar.

R: Sí, com es pot millorar. Us sembla que ho estem enfocant bé, això? Té sentit? Continuem? Aquest tipus de preguntes que demanaven allò, "bueno", des d'emetre l'opinió personal, i després veure aviam, què era més majoritari o què s'anava fent més de consens. Quins punts eren els punts de consens que sortien... sí, hi havien temes d'aquests.

P: Dèies que la teva inserció en el cicle superior quan vas arribar va ser fàcil perquè t'hi vas sentir bé.

R: Sí.

P: Més o menys coincidíeu de...

R: Sí.

P: Criteris.

R: Sí.

Comentari [U1129]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P: I m'ha semblat que deies una cosa com ara que... si no haguéssim coincidit tant no hagués sigut tan fàcil. Què passa quan ve una persona que té problemes d'integració a l'equip.

R: Mira...

P: Com es gestiona el tema?

R: El... com que... com que l'equip...

P: T'ha passat alguna vegada això en la teva història? No. No ho recordes...

R: A veure com a conflicte important no ha passat mai, però fixa't bé, és significatiu que com a conflicte important no passés mai, o sigui l'equip, jo diria que l'equip en el fons et donava seguretat i t'ajudava. I a tu ja t'anava bé que tingués aquell recorregut fet, ah... podria ser que tu vinguessis i jo recordo gent que venia i te deia *-interjecció-* m'han dit que havia de fer això, que havia de fer allò, que... i per tant venia allò de dir, sí, sí...

Comentari [U1130]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P: Preventiva...

R: En prevenció i això... mmm... no generava conflictes, no generava conflictes, la gent s'adaptava...

P: O sigui, si l'equip es prou sòlid.

R: Sí.

P: Acaba admetent qui vulgui amb les condicions que sigui, diguéssim.

R: Jo penso que sí. O sigui, a part d'això fixa't que també et deia, l'equip no t'afogarà, t'ajudarà... o sigui, això hi era molt clar, o sigui... a més a més com que l'equip no es posava amb tots els àmbits de la teva feina com a mestre, tu a la teva matèria i la teva classe eres tu qui l'organitzava, normalment això ho compartíem i en parlàvem però quedava clar que allò era un àmbit de cadascú i que estava bé que fos un àmbit de cadascú, però també estava molt bé que tinguéssim tot un seguit de coses compartides. Per tant, no t'afogava l'equip, i quan tu entraves allà deies, molt bé jo hauria de fer tal cosa, però si resulta que l'equip t'hi tira cables i a les mateixes reunions d'equip et van orientant de dir escolta, per què no et mires això, per què no ho fas d'aquesta manera, ja t'ajudarem a fer tal cosa... dimarts ens veiem i muntem això... "bueno", ah... poc a poc anaves pujant a aquell tren, fos un tren que tu, d'entrada, t'agrades molt o t'agrades poc. Hi anaves pujant, no, no, vaig veure allò de dir reaccions de gent que es tancaven en banda i que deien escolta jo això no ho faré. No.

Comentari [U1131]:
ENTRADA A L'ALZINAR

P: I la qüestió més ben dita o més mal dita de lideratge en un equip. En l'equip teu de cycle superior o en l'equip teu directiu per exemple?

R: A veure, en el centre hi havia hagut lideratges forts. En el centre hi havia hagut lideratges forts... a veure, hi havia per exemple en l'època que en ...nom...

Comentari [U1132]:
ENTRADA A L'ALZINAR

Comentari [U1133]:
LIDER

va agafar la direcció, el seu perfil personal va anar molt bé perquè en ...nom... és un home de consens, que li costa molt enfrontar-se amb els altres, que fins i tot abans de prendre segons quins tipus de decisions doncs -interjecció- s'ho rumiava no sé quantes vegades, a mi per exemple en podia fer posar nerviós això, eh?, o sigui, a veure, a vegades li hagués demanat una línia més executiva, però vist en perspectiva amb la història de l'escola, això anava molt bé perquè també va marcar un lideratge això... o sigui... precisament va marcar un lideratge... per tant, jo diria....

Comentari [U1134]:
LIDER

(Rialles)

...

R: Sí. Com els lideratges anteriors havien estat... sobretot en ...nom... molt més directiu, eh?, en ...nom... també hi va fer una aportació d'un lideratge que també va anar molt a dir ,hem de construir grup, o sigui el problema que hi ha hagut abans és que hi havia unes individualitats molt fortes capaces de tirar molt fort endavant.

Comentari [U1135]:
LIDER

P: Mmm.

R: Però això no és una escola, una escola o bé compartim algunes coses i ho anem fent avançar tots plegats o...

P: Col·lectivament.

R: Col·lectivament o... em penso que això també va ser un lideratge fort, això d'aquí també va ser un lideratge fort. Mmm.... tot i això a veure, el... jo, per exemple recordo l'equip de cycle que.. "bueno", quan jo vaig anar (silenci) i et diria que no hi havia un... si ara em diguessis qui exercia el lideratge allà... era un equip que s'entenia bé entre ells i que... i que tots s'hi implicaven, però allà clarament haver-hi algú que exercia el lideratge no hi era. No hi era, o sigui...

Comentari [U1136]:
LIDER

P: Per tant l'equip funcionava molt bé.

R: Sí, perquè tots tenien molt clar que tenien algunes particularitats que ah... els hi agradava tenir-les, això els hi donava identitat i, a veure, això era bo i positiu tenir-ne cura i anar-ho fent evolucionar perquè això els hi donava molta identitat ,saps? I n'estaven contents d'aquesta identitat, i per tant tots, en un moment determinat, s'arremangaven, i llavors hi havia qui li tocava fer de coordinador de cycle un any, qui li tocava fer de coordinador de cycle un altre any... però no era la figura del coordinador de cycle el líder del grup, eh?, no, no, no ho era.

Comentari [U1137]:
LIDER

P: Passant per aquí hi ha una feina que suposa fer una coordinació o... però "lo" altre...

R: Sí. Era un més... el coordinador doncs "goita", prenia nota de les reunions però era un més, eh?, no exercia allò de dir... que hagués estat, a veure, una

opció, allò de dir tu busca els elements més constructius i més capaços i col·loca'ls a coordinadors de cicle... home, doncs, hagués estat bé... no era aquest el plantejament, eh?, el plantejament era molt més de dir, abans de començar, cada dia diem quins punts hem de tractar entre tots i ens posem a fer-ho i allà no hi havia gaire més lideratge que això... "bueno", i llavors també hi havia molt en el claustre i així... es demanava, es demanava que molts... a veure, jo t'he explicat per exemple, que hi havien intents per parlar d'aquest tema, però aquest tema es tenia cura de que abans se n'hagués parlat amb els equips de cicle. Per tant, que l'equip de cicle, si podia, era d'entrada una sola veu en el claustre, després quan s'obria la discussió cap problema, però allò de dir "nosaltres en el cicle ho hem discutit i opinem tal", això també anava ajudant a... cosa normal, però és clar, això ho vas fent sovint, t'anava ajudant a dir necessitem anar al claustre, si podem amb una postura de consens perquè allà doncs ja... això també t'anava ajudant a crear equip, el fet de dir, "bueno", aquí serem 4 o serem 5 en aquest cicle o serem 6, però això que ara estem discutint ho haurem de portar-ho a claustre i haurem de tenir una idea consensuada o no... però si no tenim una idea consensuada, possiblement quedarem molt diluïts.

Comentari [U1138]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

Comentari [U1139]:
TE AL CICLE

Comentari [U1140]:
CONCEPTE TE

P: Ah... exacte. Serem menys.

R: Exacte. I això també hi anava ajudant a...

P: Sí, sí, sí, sí...

(Parlen en veu baixa)

R: Jo tinc classe a dos quarts, eh?

P: Ara ens acostem a un quart.

R: Sí.

(Tornen a la normalitat)

P: Ah... el fet de que no hi hagi documentació escrita sobre l'evolució, el treball d'aquella època del cicle o tal...

R: Sí.

P: O sigui, no hi és i no hi és, però és bo que no hi sigui?

R: Ah... a veure hi havia coses, eh. No hi ha res?

P: No ho sé, no ho he demanat, eh?

R: Ah... hi havia coses però molt, molt poca cosa, eh. És bo que no hi sigui...

Comentari [U1141]:
REGISTRES

(Rialles)

R: Home no, seria bo que hi fos. Seria bo que hi fos, però eren aquells aspectes que els descuidàvem molt, o sigui...

P: O sigui, no per voluntat de no fer-ho...

R: No.

P: Sinó per falta de plantejar-s'ho.

R: Sí

P: Per falta de temps o per falta de...

R: Sí. Però no per despreci a tenir-ho, perquè jo penso que ens hagués anat bé i moltes vegades allò que ho comentàvem, això algú ho hauria d'escriure i ningú ho escrivia mai, saps?

(Riures)

R: Està bé, està bé... O sigui... perquè fins i tot hi havia alguna cosa que... sovint havíem de rediscutir perquè...

P: Perquè no sabíeu...

R: No sabíem com varem quedar... |

Comentari [U1142]:
REGISTRES

(Rialles)

P: I com varem quedar, no?

(Rialles)

R: Perquè no ho teníem, no?, Diguem que és una llàstima que no hi hagi un mínim de coses escrites.

P: Clar. És clar...

R: Però "bueno", jo també havia estat coordinador i havia deixat una misèria de cosa escrita.

(Rialles)

R: O sigui que... saps?

P: Prioritzes el què has de prioritzar al moment i a vegades hi ha coses que penses que...

R: Sí, sí.

P: A veure, no per fer cap comparació però, ah..., deus conèixer el treball dels mestres en altres escoles que l'"Alzinar". Tu has estat en més escoles a part de...

R: Sí, sí.

P: Ah... el treball a l'escola de l'"Alzinar" és significativament diferent de les altres escoles que coneixes?

R: Mmm... el treball, no. Ho pot ser-ho, eh?, però significativament, allò clarament significatiu, jo et diria que no. En canvi ,per exemple, jo el que veia significativament diferent era la identitat de pertànyer a aquella escola i de formar part d'aquella escola, això sí. |

Comentari [U1143]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: O sigui, les feines que feies tu dins de l'escola podien ser semblants.

R: Podien ser semblants, mmm... depèn de com tu... però sí...

P: Sí, pot ser diferent.

R: Però en canvi, allà hi havia, també, hi havia una cultura molt d'identitat, o sigui allò de dir... no una... ningú et venia a dir és que aquesta escola és diferent de les altres, és que... ningú et fotia el rotllo aquest, i d'alguna manera feia que tu compartissis aquest rotllo... veies, o sigui veies que allà un sentiment...

Comentari [U1144]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: Que a l'"Alzinar" anava així.

R: Que allò tenia història, que allò tenia..., saps?, i que allò tenia... allò et donava molta identitat i això ho veig diferent de les altres escoles on havia passat, eh?, fins i tot, allò de dir un, entre cometes, cert... segur que la paraula és equivocada, però un cert orgull de formar-ne part.

Comentari [U1145]:
CONTEXT

Comentari [U1146]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: Un sentiment de pertinença a un col·lectiu.

Comentari [U1147]:
CONCEPTE TE

R: Sí, sí... o sigui, un sentiment de pertinença a un col·lectiu clar. Ah... més fort que amb les altres escoles on jo havia estat, jo havia estat a ...//oc... , jo havia estat a...//oc..., havia estat a ...//oc... doncs més fort, molt, molt, molt més, molt més fort. I llavors... que a més a més això d'aquí també, mmm... home, sí que tenia coses diferents, sí que tenia coses diferents...

Comentari [U1148]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: Sobretot el teatre, les assemblees...

R: Ah... per exemple, tot això d'aquí et portava a que els nanos, per exemple de setè o vuitè, tinguessin una capacitat d'organització entre ells, de discussió, de representació, jo la trobo força més alta la que tenien allà, per exemple la que ara...

Comentari [U1149]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: Hi a l'IES...

R: Veig aquí. Sí. La trobo fora, força més alta... i per exemple, això d'aquí també ens ho deia la gent de l'institut, o sigui, ells solien anar al ...nom..., era? O ...nom...?... No sé quin dels dos, "bueno", és igual. Però la gent de l'institut ens ho deien que la gent de ...l'"Alzinar"... tenien molta autonomia organitzativa, allò de dir que fàcilment un tutor podia arribar a la classe i et podia dir escolteu, què us sembla que podríem fer per tal dia. Tenien facilitat de dir va, fem petits grups, discutim, no se què, plim plam, doncs... tenir gent. Però això també ho intentaves fer amb una altra escola...

Comentari [U1150]:
RELACIONS EXTERIORS

P: Mmm.

R: O sigui, significativament diferent.

P: O sigui des de fora era percebut que els nanos tenien aquesta...

R: Sí.

P: Aquestes habilitats.

R: Sí, i jo també, eh?, quan vaig arribar aquí també em vaig trobar, allò de dir amb la sorpresa de dir *-interjecció-*... es nota que...

P: I tota aquesta cultura, que al final és una cultura de centre... segurament es podria definir així?

R: Sí, jo em penso que sí.

P: Com va començar? Tu ho saps això? Una mica com és... com evoluciona, com és l'origen d'una escola que passi... que vagi cap aquesta, cap aquest perfil?

R: Quasi tot comença... un que ho té molt clar i que arrasa, o sigui, ah..., bueno per dir-t'ho ràpid un que ho té molt clar i que arrasa, o sigui i arrasa vol dir que, escolta m'és igual, que m'han de seguir, és igual que no em segueixen, saps?, això genera un conflicte de l'-interjecció-, eh?, això genera molt de conflicte.

Comentari [U1151]:
CONTEXT

P: Això va passar?

R: Sí, sí, sí, sí... això va passar. Ah... el que passa és que aquest que juga un paper de lideratge total, genera tensió, genera divisió en el claustre, "bueno"... ja és un moment complicat, el... el... tothom entén que està fent aportacions el... bones.

Comentari [U1152]:
CONTEXT

P: En benefici de l'escola.

R: I sobretot, tothom ho entén, i sobretot tothom ho entén quan ell marxa, eh?, o sigui quan ell marxa llavors sobretot tothom ho entén, perquè ja no hi ha l'element de tensió i dius escoltem, però a veure tot aquell discurs que anava a dir: intentem que els nanos se sàpiguen organitzar, sàpiguen representar-se, sàpiguen parlar en públic, opinin de les coses, facin teatre, ah... es posin en comissions, etcètera, etcètera. Tot això d'aquí hi havia un gruix de gent, eh?, que ho valorava molt, el que passa és que segurament que la manera de començar a fer espai per aquestes coses...

P: Malament.

Comentari [U1153]:
CONTEXT

R: Aquí va començar a dient, tu estripem-ho,... llavors sí que trobarem espai per aquestes coses, o sigui va començar a dir ,estripem el marc que tenim i fotem això, peti qui peti i petava.

P: Parles d'en...*nom*....

R: Sí... Parlo d'en ...*nom*.... D'en ...*nom*...

P: D'en ...*nom*.....

R: Ell a saco, a saco...però és clar, amb l'avantatge de que a la que ell va marxar, tots aquests elements es van poder treballar amb molta tranquil·litat.

Comentari [U1154]:
CONTEXT

P: D'una manera més relaxada.

R: Aquest va marxar, a més a més va marxar ell i va marxar la gent que s'hi oposava... o sigui, van marxar...

Comentari [U1155]:
CONTEXT

P: Els dos pols.

R: Els dos pols van marxar. I curiosament quan van marxar els dos pols tampoc va marxar tanta gent, eh?, però a la que van marxar els dos pols, allò es va començar a treballar de manera assumible, de manera que la gent s'hi podia anar apuntant, molt més tranquil·la que si aquells haguessin sigut els paràmetres per iniciar, possiblement no s'hagués iniciat. No ho sé això que dic, eh?, però possiblement no s'hagués iniciat.

P: En tot cas va començar amb un gran treball, diguéssim.

R: Amb escarpa i martell, eh? Allò de dir, ara...

P: Ho fem tot nou.

R: Sí, sí, sí. Amb escarpa i martell i aquí fotarem unes tensions de l'-interjecció-

“bueno”, això suposo que no...

P: No era proposat.

R: Sí, sí, sí, però aquí es varen engegar unes tensions de l'-interjecció-.

P: Interessant això, interessant.

R: Sí, sí... i mira, i llavors doncs hi va haver-hi la sensibilitat aquesta de dir, “vale” molt bé, això va generar molta tensió però el...

P: Una mirada positiva.

R: Però aquí hi ha un pòsit que si som capaços de treballar-lo, anar sumant consensos, anar a poc a poc, saps?, aquí podem... i també readaptant algunes d'aquestes propostes, o sigui allò de dir escoltem, segur que els valors implícits en l'assemblea són interessantíssim educativament, però els valors implícits, o sigui no cal donar als nanos la capacitat de decidir coses que ens pertoquen als mestres, o sigui, nosaltres podem muntar una assemblea on els nanos que estiguin aprenent, estiguin aprenent a posar-se d'acord, a discutir, ah... etcètera, etcètera i escolta i no cal que aquí els hi deixem triar coses que sabem que ells... que acabaran generant tensió, eh?, o sigui d'alguna manera la proposta inicial era més radical però, mmm... les intencions pedagògiques fortes que tenia jo penso que es van salvar al treure'ls el radicalisme de la posada en escena i del contingut, de dir... no sé, podem aquí estar fent una assemblea súper interessant amb... no sé, explicant-nos coses, explicant-nos coses i...

P: Tampoc cal que aquí es parlin les coses que s'han de parlar dins del consell escolar...

R: Exactament. No cal que aquí ens posem a... a veure a revisar si els mestres ho fan bé o els mestres no ho fan bé, eh?, perquè en d'altres coses amb un nano de... “bueno”, és clar, els més grans, de 12, 13, 14 anys, els altres eren més petits...

P: Ja...

Comentari [U1156]:
CONTEXT

Comentari [U1157]:
CONTEXT

R: Doncs no li correspon ni li pertoca.

P: Evidentment.

R: Analitzar si un mestre ho fa bé o no ho fa...

P: No té ni informació ni maduresa per...

R: Exactament. I ja si fins i tot és allò de dir segurament que... algunes de les coses a les que se'ls convidava al principi, els nanos haguessin pogut parlar clarament, haguessin dit tu, perquè ho faig això...

(Rialles i parlen tots dos junts)

R: Saps, exactament... no...

P: Molt bé. A darrere de l'...nom... qui va venir?

R: A darrere d'en ...nom... va venir... a veure, un moment... un equip que el formaven en ...nom..., la ...nom..... no me'n recordo què més de cognom i en ...nom..., ah...

P: Director ...nom...

R: Mana?

P: Director ...nom...

R: Sí, però aquest equip no va reaccionar, o sigui, el... l'equip aquest va venir...

P: O alguna cosa així...

R: Sí, em penso que sí. I no va funcionar i hi van haver moltes tensions amb l'antiga direcció i d'alguna manera van acabar quan... va ser una cosa molt curiosa perquè l'antiga direcció, o sigui en ...nom... ...nom... bàsicament va veure que la seva sola presència allà incomodava, no sé què, no sé quantos,... va demanar...va concursar en el concurs de trasllats però sense dir-ho a ningú, i ells van veure que no se'n sortien, que havien volgut fer un gir cap a una altra banda i que "lo" que havien aconseguit era arribar en un moment d'impàs i de tensió... i van demanar marxar sense dir res a ningú també, de tal manera que quan surt el concurs de trasllats se n'adonen que tots...

(Rialles)

R: Sí, sí... i llavors va ser quan va entrar de director en ...nom....

P: En ...nom..... Per tant, la reconducció de la nau, diguéssim, la va fer en ...nom....

R: Sí, sí.

P: Té un perfil bo per fer això?

R: Sí. Sí, sí, sí, sí....

P: Sí?

R: Sí, perquè a veure, perquè, no, i a més a més...

P: Estem parlant de perfils, per això, eh?, de personalitats de cadascú.

Comentari [U1158]:
CONTEXT

Comentari [U1159]:
CONTEXT

Comentari [U1160]:
LIDER

R: Sí, sí...

P: Els grups els porten personalitats, és una possible conclusió.

R: Sí, possible. Sí, perquè ja et dic en ...nom... era capaç de no despenjar a la senyora clàssica que s'estirava els cabells dels assajos que feien en ...nom..., i era capaç de no despenjar-la, de fer-la sentir que aquella també era la seva escola i... era capaç de no despenjar els elements més innovadors que reclamaven més, eh?, uns haguessin dit, *-interjecció-* en ...nom... una mica... *-interjecció-*, que no es mulla, que no... que això és el què dèiem, però de bon rotllo si m'apures...

Comentari [U1161]:
LIDER

P: Sí.

R: O sigui, sense tallar el fil. I els altres haguessin dit *-interjecció-* en ...nom... massa proper amb tots aquests innovadors i no sé què més... saps?, però no tallava el fil i anava...

P: Estava al mig, diguéssim.

R: Sedant, anava sedant... Saps allò de dir... i vist en perspectiva dius *-interjecció-* xapó, saps?

P: Sí, sí.

R: A veure, hi hauria l'aspecte dels equips també, mmm... si tu tens projectes per fer... que els has de realitzar i són intensos aquests projectes fàcilment... estan donant les condicions perquè es portin en equips, i això també succeïa, jo penso per exemple, el mateix viatge de vuitè, acabava funcionant molt l'equip de... perquè era... hi havia moltíssima feina tant a setè com a vuitè per preparar l'obra que es feia, llavors es convertia molt cap allà mateix, però potser això no és significatiu, eh?.

P: Ja, ja...

R: Però hi havia projectes que permetien també anar elaborant...

P: Molt bé.

1.4. Transcripcions categoritzades de les entrevistes a inspectors.

ENTREVISTA 15.

P.: “Bueno, doncs aquí estem. Total...”

R.: “Que portes un guió, o alguna cosa així...”

P.: “Un guió, més o menys... sí, bastant obert.”

R.: “Sí.”

P.: “Però vaja, faig servir un guió per no perdre'ns, no? Quan parlo, quan he parlat amb els mestres de l'escola d'això, de què és una escola, que té la imatge de... de prestigi, i d'un treball bé en equip dels mestres i que allò és important... El primer que els hi pregunto és si ells consideren que allò és un treball en equip o no ho és. Llavors, tenen respostes diverses, no?, matisades, ningú diu que no, tothom diu que sí però en nivells diferents, no?, i parlen del treball com a mestres en diferents àmbits de l'escola, cadascun dels quals permet un treball en equip diferent, parlen de cicles, parlen de claustre, parlen dels projectes, parlen del teatre, molt del teatre, parlen de les comissions... no sé, des de... des del teu punt de vista, o sigui de fora i dins que estàs de l'escola, com ho veus això? Aquella gent realment és un equip, ah... és pot considerar que ho és, perquè, perquè no... Aquests fòrums que et dic, si cicles, si claustres,...”

R.: “Jo diria que sí, eh. Jo diria que sí, que és un equip que hi ha o que hi ha d'haver en una escola, implicació suficient per treballar com a col·lectiu. Una altra cosa és en quins àmbits es treballa, eh? Jo ja t'havia comentat que considerem positiu, per exemple, tot el que, ah... en l'entorn del teatre, per exemple, considerem també, globalment positius els projectes, no? Em sembla que... cap dels projectes no ho fan massa, eh. Trobo que els haurien de reduir i ser més selectius, me sembla que també seria una crítica en tant que... en tant que claustre, eh?, i a nivell de comissions, és a dir, que la participació és democràtica i està assegurada, que cap inspector no hauria de tenir cap tipus de conflicte en aquest sentit. Que interdisciplinàriament tinc la sensació que també poden treballar bé partint del conjunt, perquè per mi per treballar bé interdisciplinàriament s'ha de treballar primer curricularment. I curricularment tinc la impressió, tinc diversos indicis de classes que he vist, que no, que em sembla que en alguns diria que no hi ha la modernitat, la modernitat curricular que hauria d'haver-hi, contrastant-la amb l'altra modernitat, és a dir, la modernitat curricular si me la venguessin com me la van vendre quan vaig anar a fer una avaluació externa, diria que no acaba de ser modernitat, que me la venen però que no me l'acabo de creure perquè la pràctica que hi veig és una pràctica sobretot en l'àmbit de llengua, per exemple, diríem massa... massa...”

Comentari [U1162]:
TEATRE

Comentari [U1163]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U1164]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Quan parles de modernitat, a què et refereixes?”

R.: “Em refereixo doncs a un ensenyament obert, un ensenyament sense llibres, a un ensenyament en què, per exemple, en què la perspectiva de llengua tingui present les tipologies textuais, eh?, a un ensenyament funcional, i tot això no...”

Comentari [U1165]:
EXTENSIÓ TE

no ho acabo de veure, m'agradaria veure-hi més coses, una altra cosa per exemple és, diríem, vist des de la perspectiva dels alumnes, no?, el fet de que per exemple cada classe o cada setmana comenci tota l'escola com a activitat única, quan fa temps hi havia un diàleg del professorat, l'alumnat, de què és el que ha fet establir un diàleg en què tot són preguntes, també em sembla, diríem molt positiu, però jo hi trobaria a faltar això, no?”

Comentari [U1166]:
EXTENSIÓ TE

P.: “I aquesta... la repercussió que algunes vegades es defensa dels projectes sobre les àrees curriculars, de forma que es podria arribar a justificar un treball curricular ortodoxament curricular, diguéssim, més suau, partint de que des dels projectes també és treballa currículum i, per tant, això ja compensa la possible mancança que hi pogués haver...”

Comentari [U1167]:
TE NENS

R.: “Des del projecte es pot treballar o es pot no treballar el currículum. En tot cas el què és important és com es treballa, mmm. El projecte en sí no vol dir res si a dintre no hi ha una pràctica docent, ajustada a la realitat. Per exemple, en llengua, l'ensenyament que avui està de moda és un ensenyament funcional, en què diguéssim tots els nois i noies han de sortir amb unes competències lingüístiques elementals que fonamentalment es centren en saber llegir correctament, entendre els textos, eh?, i totes aquestes coses si no es fan des d'una... des d'aquesta perspectiva, jo trobo que hi falta una cosa...”

Comentari [U1168]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Què?”

R.: “Que hi falta una cosa.”

P.: “Mmm...”

R.: “Però vaja també és parlar una mica de tot des de la perfecció... ja sé que la perfecció no existeix, no?, però de vegades diguem... és d'on sembla, amb una mica de sort, com si una cosa amagui l'altra, no?. Per mi això, t'ho dic amb franquesa, eh?, un projecte pot funcionar bé o pot funcionar malament però pel fet que sigui projecte no li atorgo més credibilitat que la que té en tant que falta de treball, mètode de treball, a dintre has d'examinar...”

P.: “I tota aquesta labor que tan reiteradament es diu des de l'escola mateix que... del valor pedagògic del teatre, de les idees que són els trets d'identitat de l'escola, mmm... això té realment tu diràs que tingui el valor que fer les coses així li dona?”

R.: “Home, sí, sí, sí... perquè al costat de les competències bàsiques també és una competència bàsica formar ciutadans i aquest sentit no hi ha cap dubte de que això que es fa, es fa bé i és positivament rebut pel centre que rep en posterioritat els alumnes que és l’institut.”

P.: “O sigui, l’institut d’alguna forma manifesta que els alumnes vénen amb competències comunicatives importants, d’alguna forma.”

R.: “Sí. Bàsicament orals i ciutadanes.”

P.: “Llavors tot aquest funcionament de l’escola és degut a que són projectes i per tant el treball és en equip, o és degut a que és en equip que es treballa... o una cosa porta a l’altra. O sigui, d’alguna forma tu saps com neix el treball en equip o aquest tipus de treball a l’escola de ...//oc...?”

R.: “Bé, depèn molt de la història, no? Està molt lligat. Sembla que la gent que va iniciar... però a dintre de l’escola també trobaries algun grup que sense dir-ho explícitament sí que dissenteix del ritme i va una mica a cavall i no fa per exemple massa projecte, això sempre n’hi ha, i es basen massa, massa en el llibre, no? Però en tot cas, jo, m’agrada molt quan vaig a l’escola, ara potser perquè és una escola molt massificada però que deixarà de ser-ho, m’agrada molt la tranquil·litat que s’hi respira.”

Comentari [U1169]:
CONTEXT

Comentari [U1170]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmm. La gent, mmm, treballa a gust a l’escola? Et semblaria. Aviam com t’ho diria... Te n’adones de que la gent ve a gust i s’hi queda.”

R.: “En general sí. En general, sí, hi ha gent disposada a fer això que es pot contrastar per exemple amb la coordinació entre primària i secundària, eh?, ha estat dels primers llocs, de les primeres zones on es va fer, que es va fer quan jo havia estat el delegat...”

Comentari [U1171]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Mmm.”

R.: “I a més a més, això també té l’enorme avantatge de que el professional de l’EAP ha estat sempre el mateix, i això, diguem, que no ha canviat, i no deixa de ser una persona molt manegada, molt manegada amb la feina i amb molt de sentit i molt oberta a tot. Això també ha ajudat al fet de que a l’institut hi hagi professors de matemàtiques, el professor de llengua, que anteriorment havia estat a l’Alzinar... penso per exemple en la ...nom..., que és una noia que precisament em mereix molt de crèdit, però per exemple, i essent una noia amb molta marxa, etcètera, etcètera, però una noia molt, molt quadriculada, bueno quadriculada, vull dir que en aquest sentit com a mestra de llengua és molt.. és molt clàssica però amb totes les virtuts i tots els defectes que això implica, no?”

Comentari [U1172]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Però també les virtuts.”

R.: “Sí, sí... un professor clàssic té les seves virtuts.”

P.: “Home, i tant.”

R.: “Més aviat parlava en el sentit... de l'ordre, l'ordre de les classes, l'...*nom*... té un ordre i sap qui mana, no perquè tingui ascendència sobre els alumnes sinó perquè té l'autoritari...”

P.: “De l'aula.”

R.: “De l'aula. I curricularment parlant això té la seva continuïtat, doncs amb una persona que sap molt bé el que és important i ho troba en el llibre, no en les seves, diguem, investigacions personals, no?. Llegir, escriure,... insistir, repetir, etcètera. Valoro molt positivament essent com és, una altra cosa és si jo faria això... potser no.”

P.: “Tot això que estem dient, una mica en relació al què s'hi fa a l'escola, el producte de l'escola, com es treballa, els projectes, el currículum,... el... la percepció des de l'institut, la coordinació amb secundària,... més de portes en dintre tens alguna percepció de si allò... si hi ha una dinàmica de grup entre els mestres saludable? Mirant una mica “lo” que et deia ara abans, la gent hi està bé a allà? Hi ha grups de pressió o no n'hi ha? És un bloc compacte l'escola? aquestes persones que estaves comentant que surten una mica de la dinàmica de l'escola.”

R.: “Són persones, que diríem que s'aïllen, eh?, i que fan la seva vida a dins de l'aula i també a fora de l'aula. Gent que no participa, d'aquestes persones te'n podria dir tres o quatre, tampoc...”

P.: “Tres o quatre persones.”

R.: “Això fent l'avaluació externa... ha plogut molt després de totes aquestes experiències aquí hi ha anat gent creient que la història continuava i que per tant prèviament ja anaven privats de començar a fer el projecte i altra gent, eh, que hi havia aterrat, com podien haver aterrat a qualsevol altre lloc...”

P.: “Perquè els hi ha tocat.”

R.: “Els hi ha tocat i ja està, i ja està...”

P.: “I el tema de... en relació amb la dinàmica aquesta que diem, el tema del lideratge a l'escola...”

R.: “Hi ha un lideratge...”

P.: “Hi ha unes persones de referència que... vénen impregnades del projecte inicial i són les que estiren el carro, o hi havia sigut i no hi són,...”

R.: “Jo diria que hi havia sigut i no hi són, sobretot pensant en les dificultats per trobar... equip directiu, va trigar molt... i em sembla que aquest any...”

P.: “Tampoc serà fàcil.”

Comentari [U1173]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U1174]:
CONDICIONANTS TE

R.: “No, tampoc serà fàcil...eh?, potser és que també aquest tipus de feina de batallar amb l'administració cansa... podria ser això però el que normalment és normal és que quan hi ha moltíssima identificació amb un projecte, ah... sigui molt fàcil trobar qui el porti... també has de tenir com a variable les dificultats diguem d'espai, del centre, que això...”

P.: “En els últims anys ha sigut molt qüestionat, no?”

R.: “Que això... Que això no anima a ningú, no? Jo també m'ho he trobat aixís, ara comença a canviar... però es clar jo per exemple ara penso, que amb aquesta noia que hi ha tan meravellosa i tan bona, tindríem un crèdit immens, jo si pogués ... uns clubs de ...//oc... amb la seva manera d'ensenyar llengua... que és la ...nom..., a mi també m'està ajudant amb el projecte de llengua, eh?, o sigui, diguem, de la delegació, els espantaria, o sigui... el què et volia comentar és que a ...//oc... clar no han tingut aquesta pressió diguem de l'espai, mai no hi ha hagut cap tipus de problema, és clar que també és un centre d'una línia.”

Comentari [U1175]:
LIDER

P.: “Molt més petit, no?”

R.: “Molt més petit. Molt més petit a nivell de... diríem de tranquil·litat, potser més petit és molt millor, una mica millor perquè és clar havent-hi tants grups i tants espais, en quant a equips directius hi ha d'haver algú, diríem que mana, i efectivament a l'“Alzinar” hi ha qui mana... la secretària...”

Comentari [U1176]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: “La secretària és la que mana? La ...nom.....”

R.: “Sí, és la ...nom...”

P.: “La ...nom...”

R.: “Sí, sí, és la...”

P.: “I amb una cara sonrient sempre, diguéssim, no? O no és sempre?”

R.: “No sempre. Però això ens passa a tots, no?”

P.: “Sí, sí.”

R.: “Però bé, és evident que hi ha d'haver algú, si més no de cara a administració. De cara als companys jo també tinc aquesta sensació perquè em sembla que és un dels trets de... diríem del seu treball... sí, però sap fer-ho, però en canvi jo prefereixo per exemple altres persones que... per exemple, aquesta noia que a mi m'agradaria que fos directora, la ...nom.....”

P.: “Ajá. Val.”

R.: “És una persona que em sembla implicada a nivell de centre. Una noia que a més a més és formadora, no? Potser a partir d'aquí també podria saber alguna cosa, no?, ah... diríem que hi ha aquesta variable, no?, quanta gent de... de... de l'“Alzinar” pot formar , això també ens podria donar una idea prou precisa de la renovació curricular i de si són, diríem, certes o ajustades aquestes impressions

Comentari [U1177]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

que jo et dic que tinc... o el fet d'haver tingut aquesta impressió, ah... ja quan vam fer la valoració externa ara farà, que et diré jo... set, potser vuit anys o nou, llavors ella ja era directora i ja vaig tenir aquesta impressió, eh... la ... l'ascendent diguem moral que una persona pot tenir..."

Comentari [U1178]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P.: "Sobre un company."

R.: "Sobre els companys, no? Derivat també de la forma de ser de la gent que hi ha, eh?, en aquest sentit per exemple i comparant, ah... comparant amb la ...nom.... t'he de dir amb franquesa que no li cal somriure."

Comentari [U1179]:
LIDER

P.: "Mmm."

R.: "No és una... no ho necessita, va per un altre cantó... no sé perquè t'he dit aquesta..."

P.: "L'informe d'avaluació externa és un document que sigui consultable o és..."

R.: "Sí, és un document que pots llegir-lo."

P.: "M'agradaria. M'interessaria doncs si pogués veure'l. Sí, sí, sí... Com ho hauria de fer, vindria un dia aquí..."

Comentari [U1180]:
REGISTRES

R.: "Sí, home, vine un dia i li direm a aquella que el tregui perquè segur que ella el deu tenir arxivat."

P.: "Molt bé."

R.: "I si no jo te'l buscaria..."

P.: "Vale". Com sigui possible, però vaja si és un document..."

R.: "Ella l'ha de tenir diguem més a mà. Ara si me'l fas buscar a mi com que és una feina de fa vuit o nou anys ja el trobaria, eh?"

P.: "Però..."

R.: "Ja el trobaria però segurament com que no anàvem amb el sistema aquest de l'ordinador centralitzat, eh?, potser hauré de remenar uns quants disquets..."
(Rialles)

P.: "Molt bé. Tens la percepció que els diferents cicles tenen diferent dinàmica, diferent vida, diferent marge..."

R.: "Sí, sí, sí, sens dubte."

Comentari [U1181]:
TE AL CICLE

P.: "Sí?"

R.: "Com a totes les escoles."

P.: "Molt diferent?"

R.: "Sí, sí..."

P.: "El cicle més dinàmic potser el cicle superior? O m'equivoco?"

R.: "Home, el cicle... algunes persones del cicle superior. Són diversos dinamismes. Però també, els d'educació infantil, aquestes noies que diguem-ne

tiren endavant el centre són diguem-ne d'educació infantil i jo amb aquesta educació infantil, no és que em sembli res extraordinari.”

Comentari [U1182]:
TE AL CICLE

P.: “El tema de la relació de l'escola amb els pares? És una relació...”

R.: “Bona, molt bona.”

P.: “Intensa? Havia sigut molt intensa, no?”

R.: “Havia estat molt intensa, però ara es continuen estant a l'entorn de l'escola i són capaços d'escollir reivindicacions de l'escola encara que a vegades no tinguin raó... però en fi són... això també demostra realment la implicació de la gent, no?. També és cert que abans hi havia molta gent de... dels entorns de .../loc... que hi havia portat als fills, eh?”

Comentari [U1183]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “Era un reconeixement, clar.”

R.: “I això... en aquests moments no es dona pas, no passa. No hi ha demanda... passa això i segurament també si has rebut una o dues demandes...”

P.: “O sigui això és una cosa que ara no passa...”

R.: “Ara no t'hi trobes. Ha canviat una mica... el projecte però tot canvia a la vida...”

Comentari [U1184]:
RELACIONS EXTERIORS

P.: “Fent una mica una reflexió de l'escola, ah... l'”Alzinar” és diferent d'altres escoles?”

R.: “L'”Alzinar” té la seva personalitat i comparat amb altres escoles sí és diferent, té uns trets que la singularitzen i que comencen amb això, que a mi em sembla important, bàsic, que és la formació de ciutadans. I després una bona formació curricular que en l'àmbit que jo conec ha de ser funcional i en aquest sentit sí que hi hem de tirar...”

Comentari [U1185]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P.: “Això es podria engegar diguéssim.”

R.: “Sí. Però també és molt difícil que pugui millorar perquè... per millorar això, vista la formació inicial dels mestres, de la manera com van les coses, haurien de tenir, diríem, mmm... formació continuada i en molts casos és impossible... és molt possible que no la tinguin. I és molt possible també que tinguin poques lectures, per exemple si ho posem al què vam fer de llengua, no?, que potser teníem amb la gent que en aquells moments vam trobar, potser no és el seu fort, però si tu diguem, fas... diguem algun tipus de model, amb moltes lectures, eh?, això sobre la pràctica reflexiva, etcètera, etcètera, això no ho tenen. No ho sé, eh?, és una suposició però... diguem que s'han quedat amb la formació inicial, no?, i la formació inicial per mi, el nivell és molt just, hi ha d'haver-hi més formació continuada però també més lectures.”

Comentari [U1186]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Molt bé.”

R.: “De moment no els hi he sabut... potser anava jo allà i faria molt bé la llengua i molt horriblement la formació de ciutadans.”

P.: “La formació de ciutadans basada molt en les assemblees, no?”

R.: “Sí, basada en un sistema... i diguem que en aquests moments tampoc té masses predicament social, no?”

Comentari [U1187]:
MÈTODE

P.: “No... tampoc és que sigui una cosa molt extraordinària fer assemblees, no?, diguéssim avui en dia. Allò de dir, hi ha varies escoles que fan assemblees, ...”

R.: “Sí...”

P.: “Però això és igual.”

R.: “Sí, sí... Però a mi em sembla molt important, jo en aquesta escola hi vaig comentar algunes coses que trobo que va bé, no?, diríem, que me les aplicaria a mi si hi hagués de treballar.”

P.: “Ajá. Molt bé.”

R.: “A mi el que m'agrada, jo que sóc una persona bastant comediant, diguem la tranquil·litat de les escoles és important...”

P.: “En quin sentit?”

R.: “Tranquil·litat per adquirir coses. En molts casos, diríem... Hi ha molta gent molt treballadora i amb molta voluntat per formar-se... també que no sempre trobo que sàpiguen destriar el què és important del que no ho és...”

Comentari [U1188]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U1189]:
CONDICIONANTS TE

P.: “La relació que hi ha entre les mestres... els mestres d'una escola i els professors d'institut és diferent?”

R.: “Sí.”

P.: “Sí?”

R.: “Sí, radicalment.”

Comentari [U1190]:
CONDICIONANTS TE

P.: “És radicalment diferent.”

R.: “Radicalment diferent, al principi diríem d'especialitat prima.”

P.: “A secundària.”

R.: “Segurament massa, segurament massa, eh? Tot i que a primària deu n'hi do, també prima...”

P.: “Cada vegada més, no?”

R.: “Sí, sí... i en molts casos jo considero d'una manera negativa. Jo a primària sóc partidari clarament de... uns límits sense àrees, globalitzat,... mira per projectes, per bons projectes també especialitat dels professionals, eh?”

Comentari [U1191]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Ajá.”

R.: “En aquest sentit el departament no ajuda massa, molt “estic” a moltes coses però avui l' “estic” no són essencials, hi ha gent que diu “ja estic en allà”...”

P.: “Mmm...”

R.: “Aquesta dialèctica s’ha de...”

P.: “És una mecànica això?”

R.: “Molts dubtes podrien sorgir... Però vaja jo seria partidari d’un ensenyament realment bàsic globalitzat, amb molt control del producte que han de fer servir els mestres... una cosa actualitzada, en aquest sentit he de dir que el departament no els ajuda... Poden demanar moltes coses els mestres, però clar també hi ha el cost...”

Comentari [U1192]:
CONDICIONANTS TE

P.: “Aquestes convocatòries de projectes d’innovació que van sortint o... que van amb l’idea de potenciar una mica els projectes i... o és una cosa molt minoritària?”

R.: “Sí, sí... però és minoritari.”

P.: “Ja, ja.”

R.: “I de vegades es premia el que és accessori, no el que és essencial. De vegades tot i que, no sé... al principi quan hi havia tant de... tan deslligat, això ja ho saps, hi ha les llicències dels departaments que es va fer, diguem amb un oferiment de continuar-ho, però a mi em sembla que això no s’ha continuat pas... això hi ha molta gent que... no és una excepció, que està fent servir el llibre i a vegades sense cap tipus de capacitat que dèiem, no? Fent tots els exercicis sense saltar-se’n cap i els llibres normalment són llibres molt pitjors que abans.”

P.: “Pitjors?”

R.: “Sí. Abans els llibres quan sortien estaven, hi havia una garantia que... s’havien provat en aquella escola, en aquella altra...i ho veies, i donaven les gràcies només al començar a mil professors de mil... en canvi, ara les editorials, amb producció ràpida, fent llibres pim pam, pim pam...”

P.: (Riure)

R.: “Sense provar, a mi em semblen imaginatius, innovadors, però en molts casos no s’han provat i quan es proven...”

P.: “Bueno ...nom... això és el que més o menys m’interessava de parlar amb tu, a no ser que puguis donar-me altra informació que no hàgim parlat i que pugui ajudar-me a entendre més com funciona l’”Alzinar” i què s’hi fa...”

R.: “No sé què més podria...”

P.: “Jo sé que el teu punt de vista coincideix bastant amb el de la majoria de mestres d’aquí, ja sé que no hi ha grans diferències en el que tu m’has dit i el que la major part de la gent que he entrevistat diuen. Tot el tema aquest... del currículum diguéssim tot coordinat, jo per exemple veig gent que els hi agrada treballar en equip en la coordinació que hi ha entre els mestres...”

R.: “Home, a vegades, és que en el treball en equip hi ha mil coses, no? Però hi ha aspectes que... per exemple una escola innovadora, mmm, avui és una escola per mi que té un pla de lectura de centre. Això s’ha plantejat... la lectura d’una manera...”

Comentari [U1193]:
CONDICIONANTS TE

...

R.: “Per fer això primer n’has de tenir moltes ganes, has de tenir algun referent, i a part de tenir algun referent també has de tenir inversions...”

P.: “El que passa és que tampoc ho són tot les inversions, que de vegades els recursos que hi ha organitzats d’una manera o d’una altra...”

R.: “Sí, es poden aprofitar... Hi ha altres coses que no ajuden, a vegades per exemple... no ajuden gaire per exemple no sé si te n’han parlat de les pautes del professor. Les pautes del professorat poden continuar donant el servei, perquè el servei és bo però si... posem pel cas... un desdoblament, s’ensorra una atenció a la diversitat, coses així... tan importants com la lectura... no es pot fer, vull dir d’una setmana o quinze dies, de vegades diguem que... perquè la gent ha d’anar... marxa al metge o està malament, moltes vegades perquè el departament no cobreix prou...”

P.: “Salarial...”

R.: “Exacte, les baixes... Això tampoc no ajuda.”

P.: “En aquest sentit el què si que és probable, una perspectiva no prou positiva diguéssim de la sisena hora. Perquè la sisena hora arribi a fragmentar més la jornada laboral d’alguns mestres i en aquest sentit doncs aportí menys implicació. Si tu vas a una escola a fer-hi hores és diferent que si hi estàs allà a temps complert, no?”

R.: “Sí. Sí, sí. Però es clar això... això és experiència... També s’ha de pagar més per anar-hi a temps complert, potser...”

P.: “No, no, és clar.”

R.: “Aquests jornals que paguen avui... perquè són jornals... un pot adquirir més treballant a l’empresa pública... estem més ben pagats... jo tinc els meus dubtes, eh?, amb això... Per exemple, quan veig la feina de la meva dona que treballa a primera fila... t’has de cremar... hi ha gent que no estan contents com la meva... Penso que no, i que forma part del prestigi social, també es fonamenta...”

P.: “Sí, sí...”

R.: “També per motius econòmics, però també amb allò que se’n diu salari emocional i en aquests moments el departament, salari emocional no ha existit mai, ni se sap què és... Prestigi de la professió, a vegades s’ho mira el departament en algun moment... de dir donar les gràcies a algú no és pràctica, ni

es diu que es practiqui, no? I després l'altra cosa... no sembla però que hi hagi descontent, no sembla que hi hagi..."

P.: "No, no... n'hi ha hagut molt més potser en d'altres èpoques... poder pel que deies abans que les assemblees ja no es porten..."

R.: "Però tornarà a passar així... perquè a les empreses... tornarà a passar perquè ara estem en aquesta, diríem, etapa... de llarga adaptació a la nova moneda però aviam... què hi ha... quan si tu m'ho compenses amb els "milleuristes", una altra gran estafa, no?, tot funciona molt bé... però si el fet de comparació són tots els altres... ja estem... no estem gaire bé... que podem passar que podem viure, si però..."

ENTREVISTA 2.

R: Tanquem la porta perquè aquí hi ha molt de soroll...

P: No et pensis, eh? Jo he fet entrevistes en llocs molt inversemblants, tan inversemblants com el Hall d'un hotel. I també es pot fer.

R: Suposo que sí.

P: Llavors "bueno"...ah...

R: Jo m'haig de situar perquè és clar, jo he tingut l'escola de ...//oc..., l'he tinguda en períodes així molt estranys..ah...

P: L'has tinguda vàries vegades?

R: Em penso que l'he tinguda un parell de vegades, una fa molts i molts anys, i l'última fa tres anys. Per tant, després la vaig traspasar al ...//oc... o sigui, que no la tinc ara ni l'he tinguda el curs passat, eh?

Comentari [U1194]:
CONTEXT

P: "Bueno" però...

R: Estem parlant de fa dos cursos...

P: El temps també és interessant.

R: I l'he tinguda doncs un període curt, l'última vegada vaig estar potser un parell de cursos escolars. Molt, no.

Comentari [U1195]:
CONTEXT

P: Ajà..

R: L'he tinguda en el trànsit de les dues directores que hi han hagut últimament, la ...nom... i l'actual ...nom... .

Comentari [U1196]:
CONTEXT

P: L'actual, la ...nom... .

R: L'últim any de la...nom... ..i el primer any del que hi ha ara, em penso...

P: Sí, sí, que acaba aquest any.

R: Per tant, clar, em vaig trobar en aquest trànsit, amb un equip que plegava i que n'estava cansat, que tot se li feia gros i que, "bueno"...

Comentari [U1197]:
CONTEXT

P: Això és interessant...

R: Sí, i després la cosa ja començava a ser complicada, problemes d'obres, manques d'espais, i amb un equip nou que desconeix el funcionament que té...

Comentari [U1198]:
CONTEXT

P: És l'equip de parvulari, no?

R: Sí, que té dificultat, per entendre's, amb l'ajuntament, que es troba amb consells escolars en que l'ajuntament planteja coses que l'escola no pot assumir i al revés, ..i inicien una etapa difícil i dura amb problemes de comunicació amb l'ajuntament i, dintre del claustre, és el que intenta donar suport a aquest equip, però tampoc no s'hi fa en excés. Vull dir, tampoc no els hi posa pals a les rodes i en aquest context és quan jo hi intervenc. En aquest final i inici d'un altre.

Comentari [U1199]:
CONTEXT

P: Quan en aquest procés de la primera fase de la tesi feia la selecció de l'escola, ja et dic que la resposta a la pregunta "casi" en format clar de si tu coneixes escoles que treballin així, i així volia dir en equip. No és una resposta fàcil. Per tant, la pregunta de si a ...//oc... es treballa o no es treballa en equip i fins a quin punt és una pregunta pertinent. Tu tens la percepció de que allò és un treball en equip en algun nivell, o en alguns nivells, o en alguns fòrums determinats?

R: En alguns fòrums.

P: No de forma global.

R: No conec, no he fet un seguiment del dia a dia de com s'organitzen, de com treballen els claustres, de com treballen els de cicle, indirectament sí, perquè hi hem fet un seguiment i em consta que determinades activitats que les porten necessàriament en equip, al ser una escola assembleària i les decisions que es prenen a nivell de centre que passen per tots els filtres a nivell de cicle, el dels alumnes, el dels equips de cicle, els mestres, etc, etc...Obliga un treball d'equip o, si més no, una reflexió del treball de equip.

Comentari [U1200]:
EXTENSIÓ TE

Amb tots els seus blancs i negres i matisos de grisos que hi sol haver, també jo penso que havia de ser una escola assembleària o era una escola assembleària en una època. Amb el pas dels anys es converteix en un altre tipus de escola, perquè també són les persones les que han anat canviant i són les persones que configuren el ... amb la dinàmica que inciten, són els que fan que una escola pugui prendre un camí o en pugui prendre un altre, i penso que els equips directius que hi ha hagut puguin haver estat prou diferents com perquè puguin anar donant una imatge, una dinàmica també diferent. Però l'escola continua tenint allò que la va definir als seus inicis, no? Que era aquella escola assembleària i a més a més, sobre una activitat que tenia un eix, un eix que vertebrava molt en el dia a dia, que eren les activitats de teatre, i aquestes activitats col·lectives de escola.

Comentari [U1201]:
CONDICIONANTS TE

Comentari [U1202]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

I això s'ha de anar mantenint, penso que el fet que continuï existint aquest eix vertebrador, ja et dóna una idea de que el projecte de centre està definit. I penso que la gent que forma aquest projecte o que tira endavant aquest projecte també té bastant clar que han de col·laborar i han de posar-hi els colzes, no? I amb això em fa pensar de que evidentment treballen en equip, però es una interpretació que jo faig del que jo he observat.

Comentari [U1203]:
CONCEPTE TE

P: O sigui, és un treball en equip derivat del plantejament de l'escola.

R: "Vale", jo tinc aquesta visió, i ho podria garantir només d'aquest punt vista, i des de aquest fòrum, no d'un treball planificat, per cicles, que vegis que les

decisions que es prenen a nivell de centre estan treballades amb...a partir, doncs, de la posta en comú del que són les vivències de cada mestre, i treballant de forma organitzada compartint uns punts de vista, això..no ho puc assegurar perquè no he participat directament en sessions..tampoc no tindria la garantia de que si jo estigués en una sessió d'aquestes, el que jo veiés allà, seria el que, seria ah... la forma de treballar habitual que es pogués extrapolar a la resta de cicles, ni a la resta del curs escolar. No tindria aquesta garantia perquè quan nosaltres ens introduïm en algun d'aquests grups de treball modifiquen ...

P: La dinàmica.

R: La dinàmica.

P: Necessàriament..mm...escoles assembleàries, dius?

R: Assembleària, sí.

P: D'on surt això, tu tens coneixement de l'origen quin va ser? com va anar?

R: De...ah..mm....

P: ...nom...

R: ...nom... , en ...nom..., qui més hi havia d'aquella època?...

P: En ...nom..., quin paper hi tenia? Tu, de què el coneixes, això?

R: Em cau una mica lluny ja, em cau una mica lluny, jo crec que va ser l'inici de l'escola de ...lloc.... I hi ha una tercera persona, que ara no recordo qui és..

P: ...nom... com a pare.

R: Com a pare, i ...nom... com a director, i hi ha una tercera persona que ara no recordo qui és, em sembla molt..clar una persona també vinculada, no era ben bé mestre, però és que ara no t'ho podria dir, perquè diria una cosa que no...

P: És un nom que no...tampoc el conec.

R: No, no, em penso que eren 3 persones, igual m'estic equivocant i tinc aquesta sensació.

P: De tot aquest procés que he fet, en ...nom..., que surt molt sovint, surt pràcticament a cada entrevista. En ...nom... és la segona vegada que surt. En 20 entrevistes.

R: Jo penso que en...nom..., em penso que és de les persones, jo crec que junt amb ...nom..., la parella, com a mínim, és a dir, ..és que em volta pel cap que hi ha d'haver una tercera persona, clar, a "lo" millor no la recordo però al menys aquests dos varen ser la parella que varen donar..

P: L'origen.

R: Sí, sí, sí, van donar aquesta imatge, aquesta empremta d'escola moderna, innovadora en un context social, d'obrir-se a la democràcia, i per tant democràtica en aquest cas.

Comentari [U1204]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

Comentari [U1205]:
PES ESPECÍFIC DE PERSONES

P: I tindria.

R: Democràtica perquè jo crec que ha marcat, jo crec que ha marcat el futur de molts alumnes d'aquest centre.

P: Sí.

R: Conec uns quants alumnes que han sortit de ...//loc... i tots tenen activitat política o quasi política, de dir, que són gent que...

P: Perquè l'escola de ...//loc... va celebrar el 25è aniversari..

R: Fa un parell d'anys, fa un parell d'anys.

P: "Bueno", situem l'origen del projecte...

R: Em penso que va ser l'any que plegava la...nom...

P: Per tant, situem l'origen del projecte als anys 80 o a l'any 80.

R: Més o menys.

P: Començament de la democràcia.

R: Sí, aproximadament.

P: | el context polític del moment creus que podria tenir a veure amb el projecte de l'escola.

R: Tenia a veure amb el projecte de l'escola i a més a més, hi van creure en aquest projecte molta gent. Molta gent que no eren de ...//loc... evidentment, perquè l'escola de ...//loc... creix a partir d'una aportació d'un col·lectiu de pares de ...//loc.... Que a l'entorn de l'...nom... i d'algun altre pare que hi podia, en ...nom, ... sí doncs que...

Comentari [U1206]:
CONTEXT

P: En ...nom... vivia (?)..va acabar vivint a ...//loc....

R: És possible..

P: No, segur, segur....

R: Però que s'organitzaven autocars per anar a l'"Alzinar".

P: Fins a aquest punt?

R: Sí, gent que va marxar de ...//loc..., d'escoles de ...//loc... i no ho sé, pel projecte que defensaven, o perquè tenien molta afinitat amb en ...nom... o pel que fos...Al crear-se l'escola de ...//loc..., jo conec pares de ...//loc... que portaven els seus fills a ...//loc.... I hi havia un o dos autocars que anaven cada dia a l'escola de ...//loc.... I van donar vida.

P: Si és el cas, em podries donar el nom d'algun d'aquests pares per a poder seguir una línia de investigació?

R: Sí. I tant.

P: Si trobo el cas...

R: I tant, jo tinc uns pares que els conec....

P: Ja t'ho demanaré...

R: Sí, sí...

P: Perquè ha de ser un punt de vista interessant quan un pare pren una decisió de portar el nen.

R: Els , de les fruites que tenien al carrer ...*nom*..., han anat tancant. Els ...*nom*..., jo havia tingut amb ells contacte per altres coses, però els seus fills els han tingut a ...*loc*...

P: I a l'hora de fer aquest projecte tu tens de coneixement de si hi va haver alguna oportunitat de canviar el claustre, o a part del claustre, a part de l'oposició dels mestres, així com vas dir per exemple a on serà, a ...*loc*..., potser no? Va passar una cosa semblant?...O quan es va obrir l'IES de ...*loc*... que es va fer equip diguéssim "casi"...

R: Sí, perquè l'IES de ...*loc*... es va obrir...

P: S'obria de nou.

R: S'obria de nou, però a més a més, varen participar amb el que era ser un centre d'atenció educativa, com se'n diu?...un

P: Un CERE.

R: Un CERE, centre experimental de regim específic.

P: ..Específic, sí.

R: I això comportava que tenien la possibilitat de configurar parcialment el seu claustre.

P: Ja.

R: Eh.

P: Però això no va ser el cas de l'escola.

R: No. Perquè els CERES no em sona...a veure a veure, no em sona...

P: Perquè els CERES, "al igual" no existien a l'any 80.

R: No, perquè només hi havia em penso el ...*nom*...,...no, res, en aquell moment,no. Jo, en aquell moment, penso que va ser una escola que es va generar, és a dir, va ser una escola artificial que es va crear a partir d'aportació, de gent que no eren de ...*loc*...

P: A ...*loc*... hi havia escola?

R: Hi havia escola, una escola petita, on hi ha l'escola de música ara.

P: Ajà...

R: Eh? I allà hi havia una escola cíclica, una escola petita, i és clar, amb l'arribada d'aquesta gent va ser una escola d'una línia, i al cap de poc es va convertir en una escola de doble línia, com és ara, ara hi ha tres línies.

P: Ajà..

Comentari [U1207]:
CONTEXT

R: Vull dir que s'ha anat, que no té res a veure amb tot això, però sí que el que va crear va ser que aquella escola que era una escola molt residual, petiteta, amb moltes escoles al voltant de l'àrea metropolitana, doncs, va tenir un impuls important.

Comentari [U1208]:
CONTEXT

P: O sigui, tenim un equip que...un tàndem, director, pare, o president, associació d'APA, segurament que té un projecte d'escola i el proposa, i el claustre que hi ha sense que hi hagi un procés selectiu, l'accepta i el tira endavant.

R: No ho sé, se m'escapa tot això. No tinc tota aquesta informació.

P: Vale. Però del l'acceptació que hi havia del projecte per part dels mestres era una acceptació àmplia.

R: Sí, àmplia.

P: Àmplia.

R: Àmplia. I jo crec que va ser una claustre compromès. Un claustre compromès i fins i tot jo diria que va ser un claustre que va vibrar amb aquell projecte.

Comentari [U1209]:
CONTEXT

P: Vibrar?

R: Sí.

P: Algú altre m'ha dit que l'escola de ...//oc... tenia ànima.

R: Sí.

P: Són expressions semblants.

R: Sí, i a més a més, jo en aquella època estava anom... fent de mestre, l'època de ...//oc....

P: Jo estava a ...//oc... fent de mestre i vaig copiar coses de ...//oc....

Comentari [U1210]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R: I a ...//oc..., doncs en aquella època, nosaltres ens varem decantar, ens varem definir per una política d'esport de centre, esport i a través de l'esport i el teatre fèiem moltes coses, estàvem una mica en tot. I vam fer uns equips que eren molt competitiu a nivell escolar. I ...//oc..., doncs també coincidia que tenia un equip molt competitiu de handbol, perquè de fet, ...//oc... també tenia un equip sènior de handbol amb...//oc..., i hi havia molta rivalitat i ens havíem de enfrontar molt amb ells, no? Doncs jo recordo les trobades que fèiem a ...//oc..., i en aquell moment, l'escola encara era..eren els inicis de l'escola, perquè encara estaven en l'edifici antic, el que és avui dia l'escola de música, hi havia l'...nom...que també ens acompanyava moltes vegades en els partits, i...

Comentari [U1211]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: L'...nom... estava ja, a l'època de l'edifici antic?

R: Sí, sí...

P: Amb la vella.

R: Jo a l'escola ja el recordo allà, i hi havia un altre mestre que ara no recordo el nom, que també era el mestre del poble, diguem-ne el de tota la vida, que ja el recordaríem o el trobaríem en algun arxiu, no?

P: No passa res..

R: Era un senyor amb bigoti, ..tal...*nom*..., pot ser que es digui ...*nom*...?

P: És possible.

R: I que al fer 25 anys el vaig trobar a l'escola, o sigui que encara és viu, ens vam saludar i tal...vam fer una mica de record de quan anàvem allà a fer competicions..i això.....Sí.

P: Ajà...Un tema que surt com a conseqüència d'aquest projecte és el tema treball a l'escola per a projectes versus treball del currículum organitzat..ah...què tal això?

R: mm.....

P: O sigui, la idea de que la llengua ja es fa en el teatre, o de quan es fa un projecte ja es treballen les àrees curriculars, des del punt de vista més pitjor, què tal això?

R: Díficil, més aviat et podria dir la meua opinió no tant com a inspector, perquè els inspectors..

P: "Bueno"...

R: ..vivim una determinada realitat, la que ens demanen, o ens imposen, i la que hem de portar a terme perquè no ho podem fer de cap més manera, però no sé si com a inspector he pogut arribar a tenir resposta a això que em preguntes. No ho sé, a veure tinc la sensació de que existeix un camí d'anada i tornada en el que és el treball en projecte i el treball curricular,...ben ordenat, penso que es treballa des de les dues perspectives, jo crec que donen molta importància a aquest treball de projecte, i donen molta importància, però no crec que ho sigui fins al punt de que sigui un treball agonitzat a través del projecte exclusivament, sinó que **més aviat jo penso que hi ha una base de l'estructura curricular, amb el temps que ells hi deuen dedicar, a fer aquest tipus d'aportació més, diguem-ne, no lúdica, lúdica però educativa, de veure reflectit aquest treball que es fa més ordenadament en una activitat que ens...**

Comentari [U1212]:
EXTENSIÓ TE

P: Més transversal.

R: Que els compromet a tots ,no? I penso que ni ho dubten, de que allò pugui ser útil i per tant és...i tenen l'impuls donat...ho trobo que no crec que els hi porti gaires dificultats treballar d'aquesta manera perquè hi tenen els temps dedicat,no? I jo no ho sé, però hauríem de buscar una memòria d'un curs i veuríem doncs que ja hi dediquen unes hores determinades a treballar la

llengua, l'expressió plàstica, l'expressió oral, i perquè d'aquella manera ho podran aplicar perquè la setmana que ve els toca, o dintre de 15 dies, els toca fer aquella representació per tota la escola i tothom ha de fer aquella representació en un moment o altre del curs, i perquè una planificació feta, uns temps dedicats a allò,....que és molt transversal, potser no ho és tot transversal, és més transversal plàstico-lingüístic, o to d'expressió...

P:...

R: Eh? Però que suposa un aprenentatge de tota una sèrie d'elements que a vegades no se'ls presta prou atenció, que són el compliment de tota una sèrie de requisits, de normes, de complir temps..

Comentari [U1213]:
CONDICIONANTS TE

P: ...

R: Fer les coses amb mesures adequades, etc, etc...i que jo diria que això, per poder portar endavant un projecte d'aquest tipus, si no es té molt en compte, és difícil de que et funcioni. I com que funciona, entenc que hi ha de ser, puc deduir que hi és, no tinc la percepció immediata allò de dir clara i contundent de dir, no és que ho fan d'aquesta manera perquè jo ho he vist i en puc donar fe. No, no ho he vist, he vist només el reflex final, diguem-ne el resultat, no veig el procés.

P: El procés, que és difícil si no ets dins.

R: Si no hi ets dins és molt difícil. A vegades en parles amb la gent, però et parlen del que et volen parlar, no?

Comentari [U1214]:
MÈTODE

P: I també et parlen de coses concretes.

R: I és molt difícil fer-se'n a la idea, no?

P: O vius a dins de l'escola o malament per saber això.

R: Sí.

P: Parlant del resultat paral·lel, serà el moment de que coneixes ex-alumnes que s'han dedicat a feines de participació, feines de...

R: Els ha agradat, si més no...

P: ..tu creus que...

R: Els ha agradat ser líders, no de dir quan surten de la primària se'n van a l'institut i a l'institut maneguen bé...

Comentari [U1215]:
TE NENS

P: ...

R: La dinàmica...

P: Tu creus que..i la percepció que en tens és que hi ha un número d'ex-alumnes d'aquesta escola que pot ser significativament més gros des del punt de vista d'implicació, que a d'altres escoles?

R: No ho sabia per donar-te una dada.

P: No obstant...

R: Tinc la sensació que sí, tinc dues referències, he conegut pares de ...//oc... que han tingut fills que han destacat en alguna cosa d'aquest tipus associatiu, per tant, puc pensar de que "bueno", sí que he tingut la sort de trobar el pare amb un fill molt, diguem-ne, extravertit i interessant per "lo" que són les dinàmiques socials i "bueno"...Però també tinc la percepció de que quan la meua etapa de delegat a aquí, doncs els que venien i encapçalaven moltes de les manifestacions aquí baix els reconeixia com a alumnes de ...//oc..., eh?

Comentari [U1216]:
TE NENS

P: (Riu).

R: No, és això ni que sigui amb aquests flaixos, però que poden ser coincidents, no? De dir, gent reivindicativa des d'un punt de vista de cares a ... no ha tingut la formació per reclamar allò que consideren que hi tenen dret i han tingut els canals, els hi han ensenyat els canals per a fer-ho, ho han pogut portar a la pràctica en el seu propi centre i després ho exerciten a l'exterior un cop pleguen de l'escola, o mentre estaven a l'escola. Perquè algun d'aquests eren d'institut. Per tant, vol dir que quan anaven a l'institut també arrossegaven tot l'aprenentatge fet al centre de primària. Tot i que a l'institut no hi ha la mateixa, no hi veia el paral·lelisme ni la continuïtat del que s'havia fet al centre de primària. Però vaja, són edats diferents, claustres diferents, composicions de claustres, que és una altra història diferent també i per tant no...

Comentari [U1217]:
TE NENS

P: Ah, el fet de que es treballi a través d'aquest projecte tan global d'escola que força d'alguna forma el treball dels mestres i tal, tu creus que..o vas tenir la impressió quan estaves a l'escola d'inspector, que portava un sobreesforç en els mestres, això?

Una sobrededicació.

R: No, no..no l'he tinguda, aquesta sensació, potser el claustre, és un claustre força consolidat, entenc ja que porten uns anys que són allà dins, i que es pot llegir en positiu i en negatiu.

Comentari [U1218]:
CONDICIONANTS TE

P: Ajà..

R: I com molt assumit, que aquesta és la dinàmica de l'escola, per tant, no he tingut mai aquesta sensació.

P: No, ha estat com una cosa forçada diguéssim, no?

R: Exactament.

P: O que suposa un esforç que seria més enllà del que seria raonable.

R: No, i penso que potser sí que hi és, aquest esforç perquè aquestes activitats, que se solen fer en horari escolar, però que també se solen fer en horari no escolar, perquè els pares hi pugui participar, doncs, obliga a fer un esforç d'allargar aquesta jornada laboral, fins i tot...

Comentari [U1219]:
CONDICIONANTS TE

P: Però en tot cas això no és una queixa que hagi rebut gaire..

R: No, no, en absolut.

Comentari [U1220]:
CONDICIONANTS TE

P: Ni tan sols aquesta sensació de que la gent va carregada.

R: No, si més no, no he sentit aquesta sensació de forma diferenciada respecte a un altre centre que treballen d'una altra manera. Per tant, més aviat al contrari, les meves visites a les aules, els seguiments que he hagut de fer en algun professor o mestre i tal ha estat una sensació de dir, eh, doncs estem treballant bé amb aquests nens, estem més o menys satisfets amb el que fem, no he sentit queixes d'anar angoixats per manca de temps, de l'excessiva càrrega que exigeix el treball en equip, no? No he tingut aquesta sensació.

Comentari [U1221]:
RITMES

P: Molt bé, escolta això, el projecte neix amb ...nom...com a director...

R: Em sembla, eh?

P: Segurament, segurament, hi ha moltes referències que diuen això...

R: Ajà...

P: I des de llavors hi ha hagut diferents directors, què tal el lideratge en aquesta escola?

R: Ha costat, m'imagino que quan un projecte neix amb una persona i aquesta persona desapareix de l'escena educativa perquè es jubila, doncs suposo que això costa molt, però això passa en totes les organitzacions que hi ha un líder, que a la que desapareix aquesta persona es produeix una certa crisi.

Comentari [U1222]:
LIDER

P: Perquè has parlat del canvi de direcció que vas viure tu i va ser complicat.

R: Jo vaig viure un canvi de direcció una mica complicat, sí. Jo, suposo que una dinàmica d'aquesta naturalesa espanta una mica, d'estar al capdavant, no? Sobretot, quan has tingut directors que ho han portat potser a criteri dels que hi són ara millor, no? I costa ja de natural, costa trobar directors, no és una figura fàcil de trobar, i amb una escola com aquesta m'imagino que encara més, i jo he vist aquestes dificultats, les he hagut de fins i tot assessorar perquè es donessin amb més intensitat, no? Però jo crec que el lideratge inicial com a escola, costa molt de substituir, i en aquest cas té un projecte.

Comentari [U1223]:
LIDER

P: Tu has vist sortir una directora diguéssim, cansada.

R: Cansada..

P: Cansada de què?

R: Suposo que a l'anar a un nivell de treball de

P: D'intensitat...

R: De conformitat, sense poder baixar en cap moment el ritme. I tot, em sembla que només hi va estar tres anys, eh, no, no parlem de que hi estigués dos o tres convocatòries, va estar només una, però amb ganes de plegar, amb ganes de

que un altre agafés el relleu. Però bé, no vaig notar tampoc que en l'últim any es produís un descens, al contrari. Vaig arribar a fer una petita revifada pel fet de que estaven celebrant el 25è aniversari, per tant, doncs, obliga a anar a totes i potser això també doncs els va acabar, ah...

Comentari [U1224]:
RITMES

P: El 25è aniversari el va fer la ...nom... encara.

R: La ...nom... , sí, sí.

P: I l'actual directora va sortir?

R: L'any següent que vam haver de buscar-la...

P: Va sortir una mica...

R: Una mica, no... entre espontània i no espontània. Són aquelles...

P: (Riu)

R: ..Són aquelles persones que dius no, a veure, si ho haig de fer, ho faré, ho fan saber amb un cercle reduït de que ells estarien disposats si és que algú els hi demanés, no presenten candidatura, però tampoc es mostren contraris a que si tu els plantejes de donar-los continuïtat ets un... Ho acaben fent, bé ho acaben fent. És allò de dir bé, ens ho han demanat i ho faig.

P: Doncs ja ho faré i sortiré del pas, no?

R: Sí. I és així com es va constituint un nou equip directiu, i "lo" que és propi és que tinguin dificultats els primer any.

Comentari [U1225]:
LIDER

P: Ja.

R: I aquí, quan van veure certes dificultats, vaig trobar una cosa una mica estranya, suposo que devia ser d'estil, suposo que no tothom hi estava d'acord amb la manera de gestionar aquest centre, doncs, varem tenir una idea..els llenguatges que varen fer servir doncs no varen ser els adequats.

P: Per part de l'equip nou.

R: Sí. Interpreto que va anar per aquí.

P: Pel fet de ser gent nova a l'escola...

Comentari [U1226]:
CONDICIONANTS TE

R: Nova..

Comentari [U1227]:
LIDER

P: Potser...?

R: No ho sé, és que ara categoritzaria els mestres d'educació infantil diferents.

P: No, no, perquè tradicional, aviam, no és corrent que la direcció sigui de ...

R: No, no és habitual.

P: ..de parvulari,no?

R: No és habitual. Però jo no crec que sigui per aquest motiu, jo crec que ve més a compte de l'estil comunicatiu que té, aquest tipus. I varen tenir alguna petita topada amb l'ajuntament, a efectes de diguem-ne d'interpretació, de com ho volia

el nou equip, el tipus d'exigència que li podien plantejar i com li platejaven. És va crear un procés de mals entesos, van fer que comencessin malament.

Comentari [U1228]:
RELACIONS EXTERIORS

P: El nivell de relació entre escola i ajuntament vols dir, no?

R: Sí, sí, és que l'ajuntament aquí a ...//oc... ha tingut un pes molt important aquí a l'escola. Ha estat l'altre element que ha ajudat molt a que l'escola pogués tirar endavant aquest projecte, perquè han estat sempre al peu del canó, diguéssim.

Comentari [U1229]:
RELACIONS EXTERIORS

L'escola ha necessitat qualsevol cosa...

P: L'ha tingut.

R: Sí.

P: Ho paga l'ajuntament encara o és l'AMPA qui ho paga?

R: No ho sé, ara, no ho sé, però l'alcalde jo recordo..com es diu, que és professor de l'institut de ...//oc...

P: Sí, ara recordo que m'ho vas dir.

R: Eh?

P: Sí, sé qui vols dir, sé qui vols dir.

R: I aquest "bueno", sempre,...

P: Pel fet de ser mestre..

R: Pel fet de poder entendre, de poder mantenir, doncs de poder parlar un llenguatge més semblant, no? I saber quina és la realitat dels centres i com aquests necessiten de la col·laboració institucional, jo crec que això també hi va ajudar. Jo crec que aquí hi van tenir també un gran suport, perquè tot el muntatge que tenen allà al teatre, doncs, val diners, no? I llums i no sé què més....doncs la despesa que això genera també que vagi a càrrec de l'ajuntament, doncs està bé.

Comentari [U1230]:
RELACIONS EXTERIORS

P: Ajà...

R: Amb el nou alcalde, doncs jo crec que hi ha hagut continuïtat, però no sé si, em penso que no havia treballat al món de l'ensenyament, almenys ell, té un germà, sí. Té un germà que és director de...//oc... però jo sempre he vist per part de l'ajuntament voluntat de col·laborar, no?

Comentari [U1231]:
RELACIONS EXTERIORS

P:...

R: Jo no he tingut contacte amb els pares, n'he tingut molt poc,...

P: En la teva època d'inspector no vas tenir cap contacte...

R: "Bueno", a veure, he tingut contacte amb pares, però jo diria que són uns pares però en la línia que han estat diguem-ne pares de ...//oc..., del que ha estat la història de pares de ...//oc... han estat pares reivindicatius, també.

P: Els pares de l'AMPA, de l'associació de pares.

R: Sí. Reivindicatius en positiu, vull dir que han exigit, han demanat i s'han posat al costat de l'escola, o han anat a demanar a l'escola allò que a vegades l'escola no pot donar, no? I hi ha hagut algun petit conflicte, però "bueno", penso que no cal treure'l de context.

P: Ah.. La pregunta pot ser de resposta obvia; l'"Alzinar" és diferent que altres escoles?

R: Sí.

P: Claríssim.

R: Sí, ni que sigui pel projecte.

P: O sigui, perquè bàsicament té un projecte molt significant.

R: I pel model, que em penso que encara es van anant portant a terme tots els temes a assemblea.

Comentari [U1232]:
COMPARACIÓ ESCOLES

P: Assemblea vols dir claustre.

R: No, no, assemblea d'alumnes. Tots els alumnes han triat el seu representant, i després, discussió de...

P: Tu has vist algunes assemblees de alumnes?

R: No, no n'he vist cap. No sé a les hores que ho fan..

P: Tinc entès que hi ha hagut una evolució. Des de l'assemblea....

R: És clar...

P: Des del començament que potser sí era més de presa de decisions, de qüestions,...si ho tinc ben entès de referències algunes molt pròpies dels alumnes, altres més pròpies d'adults que de mainada. Això potser va portar a algun "rifi-rafe", potser...

Comentari [U1233]:
TE NENS

R: Ajà...

P: Però per exemple la que he vist jo ara aquest trimestre ha estat una assemblea molt escolar, diguéssim.

Comentari [U1234]:
TE NENS

R: Massa escolar.

P: No, massa,no.

R: Depèn de què,...

P: Jo diria que és molt escolar.

R: Tema acadèmic...

P: Sí, molt acadèmic, o sigui, posada en escena, el delegat de cada curs explicant doncs l'última assemblea de classe que havien fet, quins temes hi ha?, doncs els temes que preocupen els nens, els lavabos, les neteges, els torns de pati, aquest tipus de coses diguéssim, no?

R: Ajà..

P: I debat i discussió, suposo que n'hi havia hagut més que ara,...

R: Segur..

Comentari [U1235]:
TE NENS

P: Perquè hi ha hagut una evolució, aquí...

R: Segur perquè també l'escola en el moment en què es produeix el funcionament diguem-ne, el canvi en el funcionament d'aquest centre, és un moment de molt de canvi social. I a dins, el pas cap a una escola democràtica devia de ser difícil.

Comentari [U1236]:
CONTEXT

P: Feia falta en aquell moment fer això.

R: I ells ho varen fer, i jo crec que aquí també van haver-hi conflictes i eren lògics, esperats, però és clar, hi havia altres temes segur, eh?

P: Segurament que va haver-hi una mena de llei del pèndol, no? De res a molt, de..

R: Jo recordo discussions, tan dissentides com..per a mi no ho eren, eren importants, sí, podia fer files o calia fer files per entrar per exemple, no? Això és important, si més no era simbòlicament important, no?

P: Sí, sí, sí...

R: La fila, pum-pum-pum, o bé que a mesura que anaven arribant, anaven entrant...

P: ...

R: Doncs a mesura que era l'hora, no? O aquesta escola, l'escola nova, ja quan varem passar a l'escola nova, tenia doncs unes comissions d'espais que calia ocupar-les, fer-ne un ús, i discutir l'ús d'aquests espais, no? Clar..

Comentari [U1237]:
COMISSIONS

P: Hi havia coses a discutir.

R: A discutir, però que eren bàsiques, no?... El bosquet que tenen, no? Darrera..

P: Darrera el pati.

R: És una de les característiques d'aquella escola.

P: Escoles amb bosc al pati n'hi ha poques.

R: És atractiu especialment, però clar, també calia pensar qui podia anar...

P: Què en farem.

R: Què en farem, a veure...

P: Com ho faré.

R: Com es pot fer exactament, no? Després, aquella també tenia rampes d'accés, el pati té un desnivell i aquest nivell es va salvar amb una baixada feta amb peces de formigó i permetia també baixar-hi els nens, però clar, també es va discutir si allò podia ser o no amb els nens, que hi havia el perill, què podia comportar o no.

P: Sí, sí...

R: Això també va portar conflictes i jo recordo que es va decidir que el podíem fer servir, que els nens podien baixar per allà. Això va ser una decisió d'assemblea, però després els pares es queixaven de que arribaven a casa amb els pantalons trencats.

Comentari [U1238]:
TE NENS

P: (Riu).

R: Bé, bé, és una discussió que amb el temps, m'imagino que aquests pares doncs que varen portar la polèmica, ho han pogut mirar amb la perspectiva dels anys i ho han pogut veure diferent, amb satisfacció.

P: Segur, segur,...

R: Seguríssim,no? Perquè segur que tenen els seus fills molt més ben preparats des d'un punt de vista democràtic que molts d'altres.

P: Per tant, comença aquesta entrevista parlant del treball en equip i de l'escola de l'"Alzinar" Arriben a la conclusió o sembla ser que la cosa doncs, és que és una escola amb un projecte potent, i que el projecte que porta com a efecte secundari el treball en equip dels mestres, seria aquest una mica el...

R: Pot ser.

P: La conclusió.

R: Ajà.

P: Això passa igual per a tot? Tu coneixes d'altres escoles amb dinàmiques més o menys, sinó semblants, ...

R: Sí, el que passa és que aquestes dinàmiques les coneixes en funció de la implicació, del grau que tu tinguis com a inspector.

P: Naturalment.

R: I jo, i molts inspectors fem poques intervencions en els equips de docents..

P: ...

R: Dels equips de cicle, sí, però que la nostra presència als centres obeeix a competicions molt precises de seguiment de qualsevol tema i clar, moltes vegades no ens permet fer una valoració de com es treballa en equip,no? El que sí hem pogut detectar en avaluació de centres, i això ho hem anat fent en aquests últims 5 anys, hem fet avaluació i quan hem hagut de valorar la dinàmica del centre, la gestió del centre, doncs hem hagut d'intervenir, doncs a veure els de cicle com s'ho munten,no? I dels que jo he pogut participar, doncs, algun altre que també, té certa dinàmica de treball en equip. Clar, si jo pogués tenir al davant quin és el treball òptim o correcte de quan parlem de treball en equip.

P: Clar.

R: I quin són els criteris per a considerar que aquell funcionament és correcte, probablement doncs, podríem parlar d'alguna altra cosa, no? I el que fas és

constatar que els centres tenen dia i hora per a trobar-se amb els equips docents, a primària ja tenen un dia on el cicle es troba i que tenen moltes vegades dèficits de bona organització interna del cicle, és a dir, es troben però et trobes que no, que els acords no els ..

P: Acullen. |

Comentari [U1239]:
TE AL CICLE

R: Acullen, a vegades doncs, es parla de qüestions molt secundàries, que no tenen incidència d'una aspecte més educatiu o escolar. A vegades són trobades per pensar com ens muntem l'excursió que farem la setmana que ve.

P: Coses molt concretes.

R: Vull dir, que..però que no hi ha un contingut..

P: De fons. |

Comentari [U1240]:
TE AL CICLE

R: Fil conductor que dius "bueno", al cicle nosaltres pretenem, serà això, per tant ens anirem trobant per anar donant forma...per tant, tot i que es troben per treballar en equip potser el contingut d'aquestes trobades, d'aquest treball, potser no és prou eficaç, no? A secundària ens trobem amb centres que han elaborat una visió, però és clar, ...//oc... ja no és. Clar, estem parlant de ...//oc.... Però a secundària potser sí que hi ha un treball amb allò que diem equips docents, "bueno" és un intent de fer que l'alumne tingui més propera doncs una figura que l'escolti, que estigui més per ell, que el segueix d'una forma més propera i que pot ser eficaç, no? Però amb primària ja dic que en els equips docents no em consta que sigui una proposta d'organització estesa, tot al contrari, més aviat és el cicle i encara els seus funcionaments que diem que han adoptat, "bueno" són molt formals i perquè toca i no tant perquè hi hagi temes que igualment...

Comentari [U1241]:
TE AL CICLE

P: ...

R: Vull dir que..

P: O sigui, el debat educatiu a l'escola és fer classe.

R: Jo crec que és molt feble, actualment.

P: És fort això, eh? És fort que sigui feble.

R: Jo crec que sí.

P: Que la gent es trobi per parlar de la castanyada i prou.

R: I prou. Sí, sí.

P: Tu tens aquesta percepció, jo la tinc,eh?

R: Sí, sí...

P: I hi ha gent que em diu que no, que no és tan així, que sóc pessimista.

R: No, no, inclús...

P: A mi em sembla que...

R: I inclús quan es tracta de parlar de l'avaluació, fer les juntes d'avaluació, es parla dels problemes però no es parla del que funciona,no?

P: De millorar coses.

R: De tots els nanos que també van bé i que també se n'ha de parlar. Només es parla del nen que porta problemes, el que porta dificultats, el que no saben què fer-ne,no? És clar, això noi, centra l'atenció, i la reunió es centra en aquest bloc informatiu. I ja dic més això, informatiu més que de debat. I aquesta és una sensació que tinc i és clar per a fer, per tenir-la amb més certesa, caldria fer un treball més específic en aquest camp i que no, que no s'ha fet.

Comentari [U1242]:
EXTENSIÓ TE

P: Molt bé, ...nom... doncs això era del que jo volia que parléssim i que m'has ajudat moltíssim, si hi ha res més que se t'acudi que em puguis donar per tenir una visió més global i més ajustada de l'escola de l'"Alzinar", com s'hi treballa i què...

R: Aquí hi ha un element significatiu a partir d'ara, que és que ...//oc... tindrà una segona escola. I al tenir una segona escola...

P: Ja començaran amb el parvulari,no?

R: Sí, sí,..al tenir una segona escola ja no garanteix aquesta unitat de projecte que tenia l'"Alzinar".

P: Una altra escola. Hem de parlar d'una altra que serà com es digui.

R: Serà com es digui, que s'haurà de procurar de que no diferenciï l'alumnat, que si això ho aconsegueixen, no sé si hi haurà una voluntat de...

P: Algú ha parlat de clonar el projecte?

R: No, que jo sàpiga.

P: Seria interessant,no?

R: No sé si seria útil, no ho sé,..."lo" ideal seria que tinguessin...

P: És una temptació que algú podria tenir,no?

R: "Lo" ideal seria que tinguessin uns altres projectes, estaria bé,un altre projecte prou atractiu, com aquest, adaptat a les necessitats de la societat d'avui, i que fos tan atractiu com l'altre, de manera que la gent també es pogués manifestar.

P: D'aquí no es podria induir, això?

R: Ah....

P: Ja no ho vull dir encarregar; escolta vés a obrir allà que hi ha una escola que tal,...

R: Però com que ja s'ha fet, hi ha algú que l'ha començada i l'ha oberta, no sé si s'ha fet amb aquest criteri, jo diria que no s'ha fet amb aquest criteri. Per tant, vol dir que probablement ens trobarem amb una escola que agafarà una dinàmica

que si ningú no hi fa res equivalent amb una altre escola, equivalent a qualsevol altre municipi.

P: A no ser que hi hagi algú que ho lideri..

R: I per tant, tindrem una escola que té un projecte molt clar i una altra que no ho tindrà. A menys que aquesta segona escola treballin amb..diguem-ne....si jo dic, sí, de comissió de municipi, consell escolar de municipi que acordin la metodologia, l'organització, els eixos de interès, i que hi hagi una línia comuna en tots els centres bàsicament per no diferenciar, com ha passat en alguns municipis, que una sigui l'escola dels mestres trempats, i l'altre la dels...

P: La bona i la de no tanta classe.

R: La bona i la de no tan bona, això ha passat i allà on no hi ha dues escoles...

P: La comparació és fàcil.

R: I la gent, que no és ignorant i que escolta i que pensa acaba, massivament, anant cap a una escola, i els sobrants se'n van a l'altra.

P: "Lo" qual també acaba estigmatitzant aquella escola.

R: Exactament.

P: De fet anar a treballar a l'escola nova de ...//oc... havent-hi l'"Alzinar" amb la seva història, ha de ser un repte important, ha de fer un cert respecte.

R: Sí, jo penso que...

P: Perquè...

R: Hauria de ser una, un punt de referència..

P: Un al·licient.

R: Sí, sí. A veure a mi, em diuen, anem a ...//oc... a muntar la segona escola, anem! I mirarem de treballar no sé si les mateixes coses que les que fa l'"Alzinar", no ho sé, ..

P: Però coses que...

R: Perquè fer el mateix ha de ser complicar i ja no és el mateix, ...

P: No, no, segur.

R: I per tant, sempre hi haurà un punt de comparació; Aquests ho estan fent d'una determinada manera i m'agrada més l'altra...Potser no, potser aniria a un altre projecte d'escola ben diferent, que no tinguis res a veure.

P: I donar dues opcions als pares, llavors.

R: Pels pares, que fossin totes dues prou vàlides, prou interessants com perquè no, mira...no sabessin quina..no? m'agrada tant aquesta com aquesta. Jo penso que l'escola participativa com la de ...//oc..., ja la història ja està feta i ja no cal remenar...

P: Repetir-la.

R: I jo crec que aniria cap a un altre tipus d'escola, una escola..no ho sé, s'hauria de veure el projecte però pensant una mica els reptes de futur, els que té plantejats la nostra societat, no crec que em costés gaire trobar-los.

P: Posar-s'hi. Molt bé.

1.5. Transcripcions de reunions de cicle i de coordinadors.

TRANSCRIPCIÓ 27. Reunió de cicle superior

R1.: “L'altre dia, a la reunió de coordinadores, jo vaig arribar tard, i no sé què s'ha dit, no sé què hem dit...”

R2.: “Això ja ho grava?”

R3.: “Sí, ara ja està gravant. “Bueno”, així sabran com ets.”

P.: “Que es vegi l'ambient, està bé, no?”

R3.: “Sí, i després...”

P.: “Això forma part d'una reunió.”

R3.: “Sí, i després...”

R5.: “Sí, però a vegades és molt desmadrat l'ambient, eh?”

R2.: “No, avui, no, avui estarem series...”

R3.: “Diu a vegades és molt desmadrat l'ambient, però avui no...”

R1.: “Diga-li, diga-li, diga-li què dius...”

R4.: “Sí mira, falta la ...nom... que...”

R2.: “Oh, espera't que vingui...”

P.: “Que és la que més es desmadra?”

R3.: “Noooo...”

R4.: “No, no, és la que ajuda...”

(Rialles)

R2.: “Li fas així i que no vegi que hi ha la càmera la ...nom... i ja està.”

R5.: “ “Bueno”.”

R1.: “Comencem perquè hi ha feina.”

R5.: “Sí, comencem perquè no acabarem, eh?”

R1.: “Nena, Tati... Tatiana...”

R3.: “Ara ve l'...nom...”

R1.: “Aneu-me a veure si enganxeu la ...nom..., que vingui.”

Tati: “ “Vale”.”

R1.: “La senyoreta ...nom..., que vingui!”

R4.: “La ...nom..., que m'ha demanat a mi puntualitat i...”

R3.: “Què és això?”

R1.: “Això són mestres del Dijous Gras, a veure si endevineu...”

R3.: “Sí, la ...nom..., la ...nom...”

R2.: “Aquesta és la ...nom...”

P.: “Dubtes, dubtes.”

R3: “No, qui és aquesta? És l'...nom.... Semblava l'...nom... però no ho és, no venia amb nosaltres.”

R4: “No, sóc jo, coi.”

R2: “Ah... ...nom...”

R3: “La. ...nom... Jo ho he dit, la...nom....”

R5: “No, aquesta no és la. ...nom...”

R2: “No?”

R3: “Qui és?”

R2: “La de la dreta.”

R3: “La de la dreta qui és? Ets tu.”

R4: “No.”

(Entra la ...nom...)

R1: “...nom..., qui és aquesta?”

R4: “No saben qui és aquesta...” (rialla)

R6: “Aquesta no sabeu qui és...”

R2: “La ...nom...?”

R6: “Oh i tant!”

R3: “Oh, la ...nom...?”

(Rialles)

R3: “No ho sembla...”

R4: “Ella mateixa no s'ha conegut...”

(Rialles)

R3: “Però és que no ho sembla...”

R2: “Està retocat això...”

R3: “Exacte. Està retocat...”

(Rialles)

R5: “Abans de treure les pistoles era.”

R3: “Eh?”

R5: “Abans de treure les pistoles...”

R4: “Sí, no?”

R2: “Però és que sembla l'...nom..., pel posat, l'alçada.”

R4: “Tu, i aquestes que feien baixar tant les rodes del cotxe, qui eren? A veure.”

(Rialles)

R1: “Au va nenes, al “salón”, va.”

R3: “Nenes!”

R6: “Ui, s'està gravant tot això...”

R1: “Està gravant, oh...”

(Es sent un soroll)

P.: “Aquí s’ha mogut alguna cosa. És un primer plat ja, no?”

R4.: “Ah... ah... ah...”

(Rialles)

R6.: “Jo? No.”

R3.: “Que guapa!”

R5.: “No hi ha com ser jove.”

R4.: “Va nenes, va... avui sí que farem via...”

R2.: “Sí...” (Rialla)

R3.: “La ...*nom*... tenia una tonteria...”

R2.: “Sí...”

P.: “...*nom*..., tens un cartell guapo, que ho sàpigues...”

(Rialles)

R6.: “Sí, jo tindrè la fama però elles... ja ho veuràs.... la injustícia.”

(Rialles)

P.: “No ho gravarem això, eh? De fet ja ho està gravant...”

R1.: “Exacte.”

R6.: “Sempre es pot fer “recortar”...”

R2.: “Sí.”

P.: “I tant.”

(Breus rialles)

R1.: “A veure, primer punt reunió coordinadores.”

(Parlen totes en veu baixa i es sent unes rialles al final)

R1.: “Va, llegeixo hi ha unes quantes coses que hem de valorar i ens hi parem, o “bueno”, al final les fem. A veure, informacions puntuals.”

R2.: “ “Goita” avui, com callen...”

R6.: “Com sempre...”

(Breu aldarull i rialles)

R1.: “El passat divendres hi va haver la reunió amb el director d’educació, el resum. “Bueno”, en tot cas el resum el passem després perquè no hi ha res per valorar ni així, eh?”

R2.: “No hi ha cap comentari a això que has dit?”

R4.: “No. Ho fas molt bé.”

R5.: “Ho està fent molt bé.”

(Rialles)

R3.: “Què hi diu? Deu parlar de la sisena hora.”

R1.: “No... Parla de l’escola, dels espais i tot això...”

R3.: “I de la sisena hora no diu res?”

R1.: “No, la reunió d’ensenyament va ser, és clar, parlar de millores i tot el tema de l’escola nova.”

R3.: “Ja, ja...”

R1.: “Diuen que potser l’any vinent no hi haurà sisena hora a les escoles de menys de cinc mil habitants...”

R3.: “Ja...”

R1.: “Ai, de poblacions amb menys de cinc mil.”

R2.: “Però això on t’ho diu?”

R1.: “Al diari, al diari...”

R2.: “Al diari, ah...”

P.: “I qui ho deia?”

R1.: “El senyor ...nom...”

R2.: “En ...nom...”

P.: “Ah...”

R2.: “Aquesta vegada... no, el senyor ...nom...”

P.: “Ho ha reconegut.”

R4.: “Clar. És que també...”

R1.: “ “Bueno”, va els alumnes de tercer són els que van aquí, són els que faran la plantada d’arbres...”

R2.: “T’has passat de línia...”

R6.: “A veure si llegim bé, eh?”

R1.: “No, no... que oferta l’ajuntament, en comptes dels alumnes de cinquè, “vale”? Li vaig dir a la ...nom... que es posés d’acord...”

R2.: “Ja han trucat, ja han trucat i “estan en ello”.”

R1.: “ “Vale”. El pare d’en ...nom..., s’ofereix per venir a fer alguna activitat relacionada amb el tema de l’aigua, a quart ja han pactat el dia, si interessa a algun altre curs cal dir-ho al despatx.”

R4.: “Va, va, retorn...”

R1.: “Ens interessa que el pare d’en ...nom.....”

R5.: “Oh noia... De l’aigua? Per què?”

R6.: “Però, per què?”

R1.: “Perquè treballa en un lloc relacionat.”

R2.: “Treballa en una depuradora i com que està molt encantat amb l’escola s’ofereix sempre, cada any, que si ha de venir a fer alguna explicació, que si algun curs treballar l’aigua...”

R5.: “Sí, això sí, estaria bé.”

R2.: “I si voleu que vingui a fer alguna activitat, ell s'ofereix.”

R4.: “Ja, però en tot cas fer-ho extensiu a tota l'escola quan aquest any el tema que vam dir que es faria, així una mica globalment, seria el tema del bosc, no és una mica...”

R1.: “No, és que si dins la programació tu treballes el tema de l'aigua i vols...”

R4.: “Sí, però per això jo vull...”

R1.: “Com que a quart ja hi va, i diu si alguna a classe...”

R4.: “ “Vale” .”

R1.: “Està fent el tema de l'aigua i a més a més s'hi vol afegir.”

R4.: “ “Vale” .”

R1.: “Cada any s'ofereix ,aquest senyor. També se'ns ha oferit per venir a tirar fotos pel teatre, diu que té una càmera genial d'aquelles que fan quatre fotos amb tres segons, que són molt bones...”

R5.: “Això val la pena aprofitar-ho, eh? Aquestes coses...”

R1.: “I com que sempre està en deute amb l'escola, per ell, diu que pot venir quan sigui, en el teatre que sigui... Ara ha vingut a fer les fotos d'en...*nom...* , del teatre d'en...*nom...*, de fotos...”

R6.: “Però no s'hi hauria pas de sentir en deute amb l'escola?”

R3.: “No.”

R1.: “Però ell és la manera que té per agrair-ho, és “lo” que te dic, què li has de dir, que no?”

R4.: “No...”

R1.: “Ja li he dit milions de vegades, ho fa encantat.”

R3.: “Però és una mica com els pares d'en. ...*nom.....*”

R2.: “Però ho fan perquè els hi surt del cor, això...”

R3.: “Per això, vull dir que...”

R1.: “ “Bueno”, sí, el cas és que s'ofereix, si ens interessa i si no... “Vale”?”

R6.: “Nosaltres en principi, cinquè...”

R5.: “Cinquè no ho fa... “Bueno”, no sé si de Naturals...”

R4.: “Sisè, si de cas, ho comentaré amb la ...*nom...*, que és la que fa les Naturals, eh?”

R1.: “Vale. Ah... el Servei Català de Trànsit ens fa arribar la informació sobre els diferents recursos didàctics per tractar educació viària a l'aula, si hi ha algun curs o cicle interessat cal notificar-ho a despatx i en faríem la demanda, i són gratuïts. Està al final...”

R2.: “Eh, que sí...”

R1.: “Està...”

R2.: “Aquí. Aquest.”

R1.: “Val. “Bueno”, nosaltres...”

R2.: “Com fer que atropellin un nen ràpidament és, eh?”

R5.: “Aquí hi ha unes fitxes, a cicle inicial i mitjà em sembla que hi ha uns dvd’s, però són fitxes, “lo” nostre de cicle superior, eh?”

R4.: “Sí.”

R3.: “Què, ...*nom*..., nosaltres...”

R2.: “No, no? Potser que no...”

R3.: “De la manera que anem, per això t’ho dic.”

R5.: “Home, ja ho va fer el dia de la bicicletada l’educació vial...”

R3.: “Va anar bé no?”

R2.: “I tant.”

R6.: “Deixem-ho aquí..”.

(Rialles)

R3.: “És un altre punt aquest...” (Riure)

R2.: “Hi ha mestres que es perden, no nens, mestres, amb cotxe.”

R3.: “Amb cotxe i amb bici...”

(Rialles i rebombori)

R3.: “Nosaltres anàvem a davant, ens paràvem i ja no veiem el cotxe enlloc. I on serà el cotxe? I l’...*nom*...?”

(Rialles)

R2.: “També és va perdre l’...*nom*...”

R3.: “On és el cotxe escombra, deia jo...”

(Rialles)

R6.: “Jo vaig trobar a l’...*nom*... per allà amb el mòbil, perquè sort que hi ha mòbils ara...”

R1.: “ “Bueno”, cal explicar-ho això?”

P.: “No, no... està molt bé, hi ha coses positives...”

R6.: “Ja sortirà, ja...”

R3.: “Va... Més va...”

R1.: “A veure... es comenta que tots els cicles han començat a treballar en les graelles sobre el procés lector que ens va passar l’inspector, les coordinadores comenten en quin moment estan i la feina que preveuen fer. Es recorda que poden fer consultes a l’inspector a través del seu mail i que també cal anar-li fent arribar les observacions que creiem oportunes. “Vale”.”

R4.: “Tu què vas explicar, que l’...*nom*... ho estava fent?”

R1.: “Un moment, un moment. Hi ha un punt concret, “vale”?”

R3.: “Val.”

R1.: “Tirem endavant. S’informa que aquest any no participem en el concurs per elaborar la portada del programa i el cartell de la festa major. L’escola nova s’encarregarà de fer el dibuix de la portada i la llar de fer el cartell.”

R2.: “Una feina menys.”

R1.: “Val?”

R4.: “Oh, que bé...”

R2.: “Aquest any sí...”

R1.: “Val, també s’informa que aquest any, els alumnes de sisè no vendran coques el dia de l’aplec.”

R6.: “Que no?”

R5.: “Això jo me’n vaig assabentar el dia de reunió de coordinadores...”

R6.: “Que no en vendran?”

R3.: “Ho vaig dir jo...” (breu rialla)

R4.: “Ja ho vam dir a principi de curs, eh?”

R3.: “Nosaltres vendrem les nostres i ells els polvorons.”

R2.: “Vam dir que sí que vendrem coques però no el dia de l’aplec, perquè és una història.”

R3.: “Vas quedar molt bé ...*nom*..., perquè no ho vaig notar que no ho sabessis això l’altre dia... (breu rialla) vas dissimular molt bé.”

R5.: “Vaig dissimular molt bé.”

R4.: “Jo hagués dit “apa, que jo no ho sabia”, no sé què...”

(Parlen i riuen totes juntes)

R5.: “Això no ho sabia ningú...”

R2.: “Qui ho sabia? Tu?”

R6.: “Ella, s’ho va fer ella sola i va i m’ho diu a mi.”

R3.: “Ella li diu a l’...*nom*... i ho...”

R5.: “Jo?”

R3.: “Sí, clar.”

(Rialles)

R4.: “Ja ho vam dir a principi de curs, eh?”

R5.: “Diu: la ...*nom*..., jo i d’allò...”

R3.: “D’allò deu ser la d’allò.”

R6.: “Però ella no sabia ni el que havíem de vendre.”

(Rialles)

R5.: “El cas és que jo estava fent, jo preparava el parroquial del mes de març, i enmig de “lo” d’allò de les coques la taca aquella i li diguem, els hi vaig dir a la

...nom..., ostres ara us toca vendre les coques i me va dir “no, ja no ho fem” i dic “bien”.

R3: “Però com és?”

R4: “Perquè ja ho vam dir a començament de curs...”

R3: “Que no ho volien fer.. jo també ho recordo, eh?”

R5: “No, no, no, perquè és un rotllo, és una història, a més a més ja en vendrem de coques però un altre dia que no haguem de muntar una cosa especial, eh? Per exemple...”

R2: “Què vols dir?”

R5: “No...”

R6: “A la sortida a les cinc.” (Rialla)

R5: “Doncs per exemple podria ser. Però potser...”

R3: “Que no s’hi hagi d’anar allà tot un diumenge a estar allà de guàrdia.”

R5: “Exacte, exacte...”

R2: “Allò és un càstig.”

R5: “Podríem aprofitar Sant Jordi o alguna cosa així?”

R4: “Home, pels mestres és un pal. Primer fa gràcia però al final dius “vinga”.”

R6: “Diumenge o dissabte?”

R3: “El diumenge, d’aquí dues setmanes o tres...”

R5: “Era tot el diumenge, eh?”

R3: “El dia de l’aplec, diumenge, era tot el matí, tota la tarda venent coques.”

R5: “...nom..., de quina una t’has salvat.”

R2: “És un càstig, eh?”

R6: “Veig que sí...”

R2: “Ja hi han els pares tots darrere, però clar, els mestres també hi han de ser...”

R4: “I t’hi acabes estant tot el dia...”

R3: “Sí, sí...”

R5: “Per exemple, jo què sé, per Sant Jordi fer una parada de coques aquí a fora o vendre....també es fan coques a la festa de final de curs... vull dir que també fer coques per l’Aplec és una mica marejar la perdiu, tampoc eren els diners que es feien...”

R2: “Home, sí que es fan diners, eh?”

R5: “És molt millor vendre roses, eh? Per exemple.”

R2: “Però ja no fem roses.”

R4: “Ah, no m’ho heu pas dit que no tornem a fer roses.”

R2.: “No, a veure, “lo” que no podem fer és tornar a fer roses així com així, si les fan els de l’institut, m’entens?”

R4.: “Però és diferent...”

R3.: “A més, les roses porten molta més feina...A veure, jo penso que està bé plantejar.”

R5.: “Les roses, però si porten una hora de feina al matí i ja està...”

R3.: “Jo penso que està bé, plantejar de canviar-ho de dia i fer-ho un altre dia però les coques, a nivell pràctic, a veure, les fan a casa, no costen pràcticament res, les porten fetes...”

R4.: “Això sí...”

R5.: “Però comporta tot el dia allà, en canvi les roses és un “rato” al matí, preparar les roses, i ja està.”

R3.: “Et dic que millor... està bé canviar-ho de dia, però el fet de les coques, tant la peça i tal, sortia... clar, sortien més diners.”

R5.: “Sí, sí, sí, les coques, ja pensem fer-ho un dia o un altre.”

R2.: “Però jo aquesta proposta de fer-ho un dia a les cinc sortint... passar una circular als pares, dir cada divendres durant tres setmanes es vendrà coca a partir de les cinc de la tarda.”

R3.: “Això és el què fan a ...//loc...”

R4.: “Hi ha escoles que ho fan. I els nens no porten berenar i les mares dels petits o els pares...”

R2.: “Seria... no ho trobo pas malament, això també és bona idea i no castiga, “bueno”, no castiga tant, de tant de temps, l’esforç que hi has de dedicar és mínim, que porti la mare a les cinc la coca i es ven allà a baix o al parc, o el pare o qui sigui...”

R3.: “Que és la mare, però.”

P.: “O no?”

R3.: “Siguem realistes.”

R4.: “En la majoria dels casos.”

R3.: “En la majoria dels casos.”

R5.: “No, no, a casa meva les fèiem junts...”

P.: “Veus.”

R3.: “ “Bueno”...”

R2.: “I el tema de les roses, jo no sé el que costen, però si igualment ho han de pagar les famílies i la ...nom... val 1 euro i feta, muntada, costa mig euro, és mig euro que s’hi guanya, tampoc és les hores que ens hi hem de passar aquí...”

R5.: “És que és depèn, hem d’acabar-ho de mirar.”

R3: “Això s’ha de valorar...”

R2: “Jo suposo que a nivell organitzatiu porta més feina organitzar, calcular cada nen quantes en vendrà...”

R4: “Sí, això sí.”

R2: “En canvi, les coques, cada nen porta una coca.”

R3: “I ja està, o sigui que el nivell d’organitzar era...”

R5: “En canvi, “lo” de Sant Jordi, a nivell organitzatiu, anar comptant quantes roses vol cada nen, muntar-les, no les tens muntades, les roses.”

R1: “La veritat és que cada cop costa més fer aquestes coses per la diversitat de nens que hi ha, és el mateix que les paradetes d’aquest any, clar.”

R5: “I també a quantitat de nens que hi ha.”

Comentari [U1243]:
EXTENSIÓ TE

R1: “Ja.”

R5: “60 tipus de nens, moure 60 nens és complicadíssim.”

R1: “I tant.”

R5: “Però és que amb 60 hi ha molta més possibilitat de que n’hi hagin 10, que no pas si n’hi ha 40...”

R6: “Però a sisè ja hi ha els grups muntats i tal...”

R2: “Però si no surts de l’escola ja és molt menys complicat que si en surts.”

R1: “ “Bueno”, doncs, no sé, ja està, no? Doncs parlem de com s’acaba de lligar tot això...”

R3: “Com s’acaba de lligar i tal.”

R1: “Per què no ho proposem a les reunions de cicle? I ho parlem, no?”

R4: “De totes maneres...”

R1: “I podem parlar de les paradetes i d’una mica tot, globalment.”

Comentari [U1244]:
TE AL CICLE

R4: “Per exemple, l’any passat Sant Jordi no era plantejable perquè era un dia de festa...”

R2: “Aquest any és un dilluns.”

R4: “I l’altre any tampoc perquè era un dia de Setmana Santa.”

R2: “Sí.”

R4: “Però és clar, aquest any sí que és un dia de cada dia, que es pot fer aquí a l’escola.”

R2: “Mmm...”

R3: “El que passa és que hauríem de mirar alguna cosa que tingui una mica de continuïtat.”

R2: “Sí...”

R3: “En el sentit de que si aquest any es pot fer però l’altre any ja no es pot fer perquè torna a ser un dia de festa...”

Comentari [U1245]:
EXTENSIÓ TE

R2.: “No, però és un dilluns aquest any, estàs cinc setmanes que....cinc anys “bueno”, quatre anys que caurà entre setmana.”

R1.: “Abans anaven pels carrers a vendre-les.”

R4.: “Sí, sí...”

R1.: “I vam dir que era massa... i ja fa molts anys que no es fa.”

R3.: “I després perquè els de l’institut ho feien...”

R1.: “Van ser varies coses, oh... no fa tant que ho havíem fet, eh?”

R2.: “I perquè alguna vegada hem coincidit...”

R5.: “No fa tant que amb un sisè ho hem fet, eh? Amb l’últim, no, amb l’últim sisè no.”

R2.: “No nenes, perquè ara fa un parell d’anys que ha coincidit que és cap de setmana, a més a més.”

R3.: “No, no, però no era això ...*nom*..., per això dic que si es pogués tornar a recuperar aquesta valoració es podria mirar, perquè clar...”

R4.: “Jo penso que no és la mateixa valoració la que feu vosaltres de la que fem nosaltres, eh, d’això? Perquè nosaltres no ho hem deixat de fer mai perquè fos... per això, o sigui, si un cas ho hem deixat per...”

R3.: “Però va ser un acord de cicle, ...*nom*...”

R4.: “Sí, però no és la mateixa valoració que en faig jo, per exemple, jo valoro “lo” de les roses com una cosa que amb un de matí es fan molts diners...”

R3.: “No, però “goita” ...*nom*..., hi havia el tema de que l’institut fa les roses, llavors ens trepitgem...”

R2.: “Jo crec que sí...”

R3.: “Això sí que en vam parlar-ho, que ens trepitgem els uns als altres i que tampoc no val la pena...”

R2.: “Es va prendre una decisió entre tots, jo recordo això, ara no ho sé...”

R3.: “Sí...”

R1.: “ “Bueno”, si us sembla...”

R6.: “En parlem.”

R1.: “En tornem a parlar, ho tornem a exposar al cicle que ve i en tornem a parlar, eh?”

R4.: “D’acord.”

R1.: “A veure, “vale”. Es comenta que preveient-ho amb temps es pot donar feina a l’administrativa. Còpies, plastificar, etcètera. Si? Amb temps, val?”

R6.: “Però nosaltres, ara per exemple que hem d’imprimir doncs 50 o 70 de problemes, això també se li pot donar a l’administrativa?”

R1.: “Clar. Si li dieu, sí, amb temps.”

R6.: “Mmm... home, és que l'altra vegada, no, hi havia la, ...nom... eh? i és que li va donar des del juny i vam haver d'anar al setembre a portar-li, eh?”

R5.: “Des del mes de maig que se li havia dit, eh?”

R1.: “Perquè li hem de recordar. Tu els hi has de donar amb la ...nom..., i la ...nom... s'encarregarà de dir-li.”

R6.: “I de fer el seguiment.”

R1.: “Sí, és l'única solució.”

R6.: “També pots deixar-ho apuntat en algun lloc, no?”

R2.: “Sí, però és molt tossuda. L'altre dia li vaig dir “me faràs aquestes fotocòpies” i me va dir que ui, fins la setmana que ve, no tinc temps i a la tarda les tenia sobre la taula. Vull dir que és un joc, ara...”

R6.: “ “Bueno”...”

R2.: “Estem jugant, no ens atrapem.”

R1.: “Ah, el taller de teatre adreçat a les famílies va començar la setmana passada i va ser un èxit. Tenen moltes ganes de fer coses, per això els demano als cicles que aportin idees, propostes de coses que se'ls pot encarregar, des de despatx s'ha parlat amb la ...nom... de plàstica i han sortit ja unes quantes propostes per fer-los. Les propostes que han sortit han estat pintar l'entramat i l'escala amb vernís.”

R2.: “Està fet. És que portaven una canya...”

R6.: “Portaven una marxa...”

R5.: “Ja ho deia jo, que ho veia una mica diferent...”

(Rialles)

R2.: “L'...nom... estava estressada, es pensava que seria un projecte que farien, però al cap de poc, ...nom..., l'escombra...”

R6.: “Sí, sí, anava de bòlit, anava histèrica...”

R3.: “Però molt contents, eh?”

R1.: “Més coses, pintar les dues columnes i la part superior d'un color groc ataronjat, canviar els ganxos que hi ha a la columna i posar-los interiors, a la banda dreta del teatre treure les cortines negres i posar reixes tapades per darrere perquè no entri la claror. Les cortines, arreglar-les.”

R4.: “Sí...”

(Rialles)

R1.: “ “Bueno”, ells ja ho entenen.”

R4.: “Sí, sí...”

R1.: “A les cortines verdes posar una vora de color a la part de baix.”

R6.: “Impossible.” (en veu molt baixa)

Comentari [U1246]:
TEATRE

R3: “Sí, sí, ho ha dit la ...nom... quan ho ha explicat.”

R4: “Igualment no te n'adonaràs, ...nom...”

R2: “...nom..., tot això no és impossible, ho han pactat amb la ...nom... de plàstica...”

Comentari [U1247]:
TEATRE

R6: “No, si no ho discuteixo, me sembla molt bé.”

R1: “No, però això, vull dir, no cal ni mirar colors ni d'allò... La cortina negra de darrere posar-la llisa, girar-la i allargar-la. Les cortines negres laterals també allisar-les i posar-les...”

R5: “Què vols dir amb això d'allisar-les?”

R1: “Mira, vol dir això, veus aquest dibuix, “vale”. Ara l'...nom... t'ho explicarà.”

R2: “Saps on te hi ha l'ordinador, hi ha aquelles cortines negres, com que són dobles i els nens s'hi lien, hem de posar-les així...”

R6: “S'hi lien...” (rialles)

R5: “Però quines cortines vols dir?”

R2: “Les laterals. Aquí a l'escenari...”

R1: “Laterals que toquen aquí, a l'ordinador.”

R5: “Laterals frontals.”

(Rialles)

R3: “Vols dir que no és un despropòsit que ho arribem a entendre?”

(Rialles)

R5: “Anem a fer-ho a baix.”

R2: “A veure, a davant hi ha les cortines verdes, a darrera hi han unes cortines negres i als laterals hi han unes cortines negres.”

R5: “Sí...”

R2: “Aquestes cortines laterals són dobles i van malament. Proposàvem de posar-les així...”

R5: “Ah, sí...”

R2: “Posar-les així, perquè els nens entren per aquí i surten per aquí. Val?”

R5: “Sí.”

R2: “Això ja està explicat.”

R6: “Molt bé ...nom..., encara no hem pogut riure gaire...”

(Rialles)

R3: “Sort que no es veu el dibuix a aquí...”

R1: “Què han fet ara...”

R6: “No, però al dibuix es veu molt clar.”

(Rialles)

R5: “No, però a veure, els nens que hauran de passar...”

P.: “És molt clar el dibuix, eh?”

R6.: “Eh, que sí...”

R2.: “Entremig.”

R5.: “Per aquí al mig? *-interjecció-* quina...”

R2.: “Que no, als teatres està així, eh?”

R4.: “És així als teatres...”

R2.: “Sí, sí, està així...”

R3.: “Sí, sí...”

R5.: “Està així, superposat?”

R2.: “Sí, tots els teatres.”

(Parlen totes juntes i riuen)

R5.: “Però és molt estret.”

R2.: “Ho provarem.”

R1.: “Bueno, va, a veure, a l'alçada que estem de curs.. ah, no, aquí hi falten propostes, aportació de...”

R2.: “Nosaltres, a part d'això que hem aportat amb la *...nom...*, que us sembla que podem demanar...”

R1.: “Què podem fer.”

R2.: “Per aquest taller de teatre. Les de P5 ja han dit que banyetes pels no sé què perquè han de fer disfresses tipus orelletes i així...”

R1.: “Sí, el problema és a on es guarda tot això?”

R2.: “Ah...”

R3.: “Allà dins, no?”

R2.: “No, allà dins no es pot...”

R4.: “Al gimnàs, *...nom.....*”

R6.: “És que allà dins no hi cap ni...els nens, no hi caben ni a educació física...”

(Rialles)

R1.: “No, no, això és veritat i no s'hi pot fer res...”

R3.: “Ens queda l'aula de música o el despatx.”

R1.: “I tant, l'aula de música trobo que és un bon lloc...”

(Rialles)

R3.: “O a l'aula d'idiomes us deixo un lloc, un espai...”

R1.: “L'altre...”

(Rialles)

R3.: “A l'aula d'anglès...”

R1.: “Allà on hi ha més espai és a la d'educació especial...”

R2.: “Ah, sí...”

(Rialles)

R1.: “Vull dir, no, que està molt bé però que es podrien guardar moltes disfresses i moltes coses...”

R3.: “Sí...”

R1.: “Però hauríem de tenir un bon armari o alguna cosa, perquè és clar...”

R4.: “La veritat és que no ens podem ni moure quan hi ha una obra allà, eh?”

R1.: “No, de moment, haurem de fer material, que el que facin servir i que se l'emportin a casa...”

R2.: “Però una cosa que es fa cada any és absurd que ho tingui un petit...”

Comentari [U1248]:
CONDICIONANTS TE

R6.: “I aquell racó de plàstica de la ...nom...”

(Rialles)

R4.: “Aprofitem a la ...nom..., ho dic perquè és l'única que no està aquí...”

(Rialles)

R1.: “És...de moment hi ha problemes d'espai, per tant...”

R5.: “Jo crec que allà als mòduls...”

(Rialles)

R1.: “A veure, si tinguéssim espai es podrien fer capes, es podrien fer coses que es poden fer servir sempre...”

R3.: “Ja...”

R5.: “Pensava que volies dir que es feien capes allà als mòduls...”

R1.: “No.”

R6.: “...nom..., i en aquests armaris no hi ha...”

R2.: “S'han de netejar, és que...”

R6.: “Els armaris aquests nous que s'han posat, a la part de dalt...”

R3.: “Hi ha el nostre armari que encara és buit, és l'únic que és buit.”

R4.: “És l'únic...”

(Rialles)

R6.: “A la part de dalt...”

R2.: “A baix és per arxiu. S'ha de preguntar si queda algun espai...”

R1.: ““Bueno”, doncs independentment del lloc.”

R2.: “Sí.”

R1.: “Pensem alguna cosa que d'això i ja està, no?”

R2.: “Sí, ho preguntaré.”

R4.: “Però a veure, alguna cosa que a nosaltres ens pugui servir per fer teatre.”

R1.: “Exacte, això.”

R4.: “Arbres, fem uns arbres. Que ens facin uns arbres perquè sempre els farem servir...”

R6.: “Això sí.”

(Rialles)

R3.: “És clar, si és una escola verda... és broma, és broma (rialla).”

R2.: “No ho sé, és que ara pensar-ho així, sense saber quina obra...”

R1.: “ “Bueno”, però coses que saps que surten molt, com per exemple una carrossa.”

(Rialles)

R2.: “No, i a més si cada vegada intentem que de decorat hi hagi menys coses... Seria més de coses de vestuari, no? De coses que puguin servir una mica per tot... Jo vaig pensant en vestuari, eh? Per exemple, en cues...”

R3.: “Capes.”

R2.: “Capes, túniques, coses que puguin servir igual tant per fer de rei com...”

R1.: “Capes, túniques, coses d'aquestes sí.”

R5.: “Això es cusen a màquina, eh?”

R2.: “Sí, sí, els farem cosir.”

R5.: “ “Bueno”...”

R4.: “O a mà, així dura més...”

R1.: “ “Bueno”, així capes i túniques, ja està, de moment això. Va...”

R4.: “Ah, i després barrets d'animal, per exemple unes orelles de gos... aquestes coses tenen molta sortida, eh?”

R2.: “Sí...”

(Hi ha alguna persona que parla fluix)

R2.: “Xerra fort...”

R3.: “Estem discutint el teatre...”

(Totes riuen)

R1.: “ “Bueno”, més coses, va... a les dades que fem de curs hi hauria les quantitats de fotocòpies que es fan cada dia... es demana prudència i seny. No fer-ne més del compte i si en sobren a final de curs no llançar-les, passar-les a qui toqui. Aquest curs se'n van llançar moltes.”

Comentari [U1249]:
EXTENSIÓ TE

R6.: “Això és una pena...”

R5.: “Sempre se'n llencen, eh?”

R3.: “És etern això, eh? Perquè al moment que t'equivoques fent unes fotocòpies...”

R2.: “No, però això no ve per aquí, hi ha gent que està preveient la feina fins a final de curs i comencen allà fent 50 i 50 i 50... fotocòpies però de 20 o 30 fotocòpies.”

R3.: “Mmmm...”

R2.: “Llavors, com que tenen aquesta previsió a final de curs resulta que en sobren.”

R4.: “Això sí que no ens poden acusar...” (Rialles)

R2.: “Ja sabem que no sou vosaltres...”

R4.: “Ara els renyarem perquè són tan previsors...”

R2.: “Sí...”

(Rialles)

R3.: “Però s'està donant, eh?”

R4.: “Però si preveuen una aportació...”

R2.: “No sé si té solució això, eh?, perquè fa tants anys...”

R4.: “Tot això es podria fer fotocopiar i vendre'l com a material als pares, no?”

R3.: “Buf...”

R4.: “O no? Que és el que fem amb els dossiers... clar, si després hem de fer fotocòpies que surtin dels diners d'escola enlloc de pagar-los els pares, no sé, eh?”

R3.: “Mmm...”

R2.: “Però tants caps, tant barrets ...*nom*..., cada vegada arriba...”

R4.: “Això ho podem fer nosaltres... no fotocopiar el dossier de socials...”

R2.: “Ja.”

R4.: “I després fotocopiar el de...”

R2.: “Però ...*nom*..., hi ha un cicle, per exemple estic pensant amb inicial, que no tenen llibre de llengua i llavors molts van tirant per fotocòpies...”

R4.: “Però això és “lo” mateix, tampoc tindríem llibre de socials...”

R2.: “Ja, ja...”

R4.: “I podríem dir doncs nosaltres fem fotocòpies cada dia les que necessitem...”

R2.: “Però ...*nom*..., el problema és que la realitat és que hi ha “lo” altre i com ho atures?”

R3.: “Aquest és el mateix problema que el de les impressores...”

R5.: “Clar.”

R4.: “Però com ho atures?”

R5.: “Jo no sé, perquè fa molts anys que hi lluitem i no ens en sortim mai.”

R2.: “Però clar, has d'anar-ho recordant.”

R5.: “Som molts i...”

R2.: “S'ha d'anar recordant, com a mínim dir-ho...”

R3.: “Però “lo” de les impressores ho diem i l'endemà et pots trobar 100 fotocòpies allà i que no són de ningú, no?”

R2.: “Home, “lo” divertit és el dia que tu des de despatx agafes el regalet i el portes a la persona en qüestió, això també ho hem fet i clar quedes fotut i “ai, quin greu que m’ha sapigut...” perquè n’hi han tropecientas.”

R6.: “Sí, sí...”

R2.: “Aquestes impressions, allò que es va dir que no s’enviés des de dalt de l’ordinador, en baixen i baixen, allò de l’ordre quatre i cinc vegades, llavors resulta que són 40, més 40, més 40... i està repetit i dit i “ai, és que no ho sabia”, doncs “bueno”, doncs ara ho vas recordant. És la feina que hi ha, no?”

R1.: “Sí, sí...”

R2.: “ “Bueno”, va, ja està dit.”

R4.: “Perquè això de donar ordre des d’un ordinador a les fotocòpies de baix és que és, és clar, molt més còmode...”

R2.: “...nom..., dintre de la comoditat hi ha “lo” altre que vam dir que és el seny...”

R4.: “Ja, ja... ja ho sé.”

R3.: “Clar, és que si tu dones l’ordre i les vas a buscar, és “lo” mateix que anar a baix a fotocòpies.”

R2.: “Sí, però com que tampoc no queda el codi...”

R6.: “Però a més a més te saltes el codi...”

R2.: “Te saltes el codi i si no hi ha folis a baix o s’ha espatllat la màquina, és allà que hi ha acumulació de tasques, eh?”

R3.: “Sí...”

R6.: “Jo confesso que avui m’ha passat...”

R2.: “Oh...”

R6.: “Que posava... he fet unes fotocòpies i m’ha posat ah... “interrupció” a baix i llavors ho he tornat a marcar, i llavors clar, quan me les ha fet, me les ha fet dobles i jo allà anar intentant apretar botons perquè es parés... “

R2.: “És que ...nom.....”

R6.: “I no es parava fins que al final he descobert a on s’anul·lava, però clar ja me n’havia fet la tira...”

R1.: “Però és que aquest és l’inconvenient d’aquesta màquina.”

R2.: “Sí...”

R1.: “Quan hi havia l’altra màquina.”

R6.: “No s’atura...”

R1.: “Apretaves allà i es parava automàtic.”

R2.: “I aquesta no...”

R5.: “Clar, això ja ho has fet un cop tu, jo també ho he fet això...”

R2.: “Clar, és normal.”

R6.: “Però quan te’n comencen a sortir tantes et vols...”

R1.: “El tema és quan ho fa sistemàticament això...”

R6.: “Sí...”

R1.: “El tema és quan es fa sistemàticament, perquè un cop amb presses o el que sigui, tothom ho hem fet...”

R3.: “A tots ens ha passat, sí...”

R2.: “És normal, home...”

R4.: “El que et passa és que et fa una angunia quan comencen a sortir fotocòpies i no s’aturen...”

R6.: “Ja...”

R2.: “Has d’anar allà al lateral, allà on hi ha el foli marcat i ja pixes allà a sobre i et surt allò d’anul·lar el document...”

R5.: “Hauria d’estar apuntat allà la manera d’anul·lar-ho, que tothom ho sàpigues això... Perquè jo no sóc nova i...”

R1.: “Doncs potser sí que s’hauria de posar...”

R5.: “S’hauria de posar i així...”

R6.: “Perquè jo em pensava que apretant la “C” aquella em quedaria anul·lat...”

R5.: “Jo, és que no sé com va...”

R1.: “Això estaria bé...”

R2.: “Com anul·lar còpies.”

R3.: “Sí.”

R4.: “A més, com que té memòria, ja pots apretar encara que surtis, quan torni a funcionar et tornarà a sortir un altre cop perquè se’n recorda...”

R1.: “Doncs, “vale”...”

R2.: “Otra.”

R1.: “Més. La ...nom... i la ...nom.....”

R2.: “Aquelles...”

R1.: “...nom...”

R2.: “Eh, que us critiquem...”

R1.: “La ...nom...i la ...nom... s’han engrescat...”

R2.: “Que us critiquem...”

R1.: “I han presentant una sol·licitud per participar en un projecte Socrates, les escoles associades fins ara són de Finlàndia, Polònia, Rumania, Turquia, Alemanya i Anglaterra...”

R3.: “Quina memòria, no?”

R1.: “Aquí ho posa, eh?”

R3.: “Ja ho sé...” (breu rialla)

R1.: “El projecte és sobre cultura i tradicions populars, no m’ho invento, eh?, està obert a tota la gent del claustre...”

Comentari [U1250]:
EXTENSIÓ TE

R2.: “ “Bueno” farem una selecció, no?”

R6.: “ “Bueno” sí, fem un casting.”

(Rialles)

R1.: “ “Vale”, d’acord, et passo un llistat de cada... ui... he de fer les còpies, on són?”

R2.: “A baix...”

R1.: “ “Bueno”, t’ho deixaré a la lleixa, et passo un llistat de cada coordinadora on hi han apuntats els alumnes de cada cicle que els falta alguna autorització i que han de portar-la al despatx, dret d’imatge, autorització per portar-los al CAP, targeta sanitària, cal anar insistint perquè ho portin. Ah... en falten molts de sisè.”

R5.: “A veure, és clar...”

R1.: “La ...*nom*... i...”

R4.: “I meus?”

R1.: “Teus ...*nom*..., no, no... només tres.”

R4.: “ “Vale”...”

R5.: “Eren aquells ...*nom*... que...”

R4.: “Jo deia, jo els he deixat tots amb la ...*nom*... i clar...”

R1.: “Ja t’ho donaré, he fet les còpies i t’ho deixaré a la...”

R4.: “Però si els he anat portant els que m’han donat.”

R1.: “Però en falten tres encara. Dilluns en faltaven tres.”

R3.: “De la meva classe n’han de faltar molts, n’han de faltar més...”

R6.: “Sí...”

R3.: “Perquè resulta, segons l’...*nom*..., se’ls va deixar l’any passat, segons la ...*nom*... no els tenen i és clar...”

R2.: “És que han desaparegut.”

R3.: “No sé què fer, tornar-los-hi a demanar o què...”

R2.: “A final de curs per anar de colònies els vam tornar a demanar tots.”

R5.: “Nosaltres.”

R4.: “I se’ls varen quedar.”

R2.: “Nosaltres, perquè estaven tots caducats.”

R5.: “La targeta sanitària, vols dir?”

R2.: “Targetes sanitàries caducades.”

R5.: “Aquestes sí que ja ho tinc tot.”

R3.: “D’altres me les creuria, però d’elles no.”

R2.: “Així això ja ho tens?”

R5.: “Sí, però me falta això del dret d’imatge...”

R3.: “Són capaces de perdre’ls, apa que no les conec.”

R5.: “Estaven en una carpeta allà...”

R2.: “ “Bueno”, és igual.”

R3.: “Sí, sí, dissimula, allà la casa de colònies que es van quedar totes les targetes sanitàries.”

R1.: “Si???”

R3.: “Jo què sé...” (Rialles)

R5.: “Que jo sàpiga no, eh?”

R3.: “Jo què sé...”

R2.: “Impossible, perquè varen trucar i dirien què fan aquests papers per aquí...”

R5.: “I els drets d’imatge també hi eren a la carpeta de d’allò i han desaparegut...”

R4.: “Clar, la ...nom... diu que no els té pas...”

R1.: “ “Bueno”, va...”

R2.: “Jo us passo una graella que ja hi ha... us ho deixo allà a la lleixa.”

R1.: “ “Vale”. Ah... Jocs Florals, s’estan fent diverses gestions per buscar algun convidat per preparar els Jocs Florals, aquest any tocaria un il·lustrador però encara no s’ha trobat.”

R6.: “Eh?”

R1.: “Un il·lustrador.”

R6.: “Ah...”

R2.: “Ara esborro “lo” que diu allà i ho canvies per aquí...”

R1.: “Sí, sí, diu que l’...nom... comenta que a ...loc... hi va anar en ...nom..., però en...nom.....”

R5.: “Qui és en...nom...?”

R3.: “No és il·lustrador.”

R2.: “No és il·lustrador, és escriptor.”

R5.: “Ah, “vale”...”

R1.: “Ah, ja es poden començar a elaborar els textos, això sí que ens interessa. Les dates que s’han de tenir en compte són...”

R2.: “Apunta.”

R1.: “Espereu-vos. 21... jo he posat un altre punt però, eh, perquè en parlem després com ho fem, eh?, però “bueno”. 21 de març és la data límit de lliurament de treballs al despatx.”

R5.: “Quin dia?”

R1.: “21 de març.”

R5.: “Uhhh...”

R1.: “Data límit el 21 de març.”

R2.: “S’han de tenir abans de Setmana Santa per poder passar-los al jurat.”

R3.: “Quan és aquest any la Setmana Santa?”

R2.: “El 30... A partir del 30 de març.”

R6.: “La primera setmana d’abril és.”

R1.: “La coordinadora farà arribar a despatx tots els treballs del seu cicle, un sobre per cada classe. Del 22 al 28 de març, des de despatx.”

...

R1.: “Es passen els treballs seleccionats al jurat i el 23 d’abril lliuraments de premis a les quatre.”

R3.: “O sigui, que nosaltres el 21 hem de tenir els treballs tancats.”

R4.: “I qui ens toca corregir a nosaltres?”

R2.: “Encara els has de fer...”

R4.: “Ja, però després, encara no està organitzat?”

(Rialles)

R4.: “Després parlarem de què farem amb això dels Jocs Florals, no?”

R1.: “Jo ho he posat aquí com un punt. Jocs Florals, després.”

R4.: “Val.”

R1.: “O si volem o fem ara, no sé...”

R4.: “No, no cal, no cal, acaba, acaba...”

R2.: “No, m’interessa acabar el punt aquell de formació, és l’únic que...”

R1.: “ “Vale”, doncs vinga, tirem, i després fem els altres punts. Curs de formació per cap d’estudis, per l’elaboració del pla de formació de centre. Aquí és on vol arribar l’...*nom*...”

R2.: “Aquí.”

R3.: “Que ràpid avui, eh?”

R6.: “Sí.”

R2.: “Ah, que calleu totes...”

R4.: “Si en sap de quedar bé.”

R2.: “Ah, que calleu totes avui?”

R1.: “Ah, que el convidem cada setmana?”

(Grans rialles)

R1.: “Si no li fem, li escanegem una imatge a 3D...”

(Rialles)

P.: “I m’ho envieu...”

R6.: “Tu perquè no véns els altres dies...”

P.: “O sigui això no és normal? Això està atenuat diguéssim.”

R6.: “Uuuuhhhh...”

R2.: “Això avui és tranquil...”

R5.: “Però molt i molt...”

P.: “Desmadreu-vos una mica, si us plau.”

R4.: “Quan canviïs la cara...”

R3.: “Oh, hi ha dies més seriosos i tot.”

P.: “Què fots?”

R3.: “Quan ella es posa seria i així.”

R4.: “Ella es posa molt...”

R1.: “A veure, el llibre, les coordinadores, el buidat del claustre de detecció de necessitats i de formació, es comenta que s’han ajuntat les propostes que eren semblants o que proposen el mateix aspecte. Entre totes veiem que hi ha una demanda de formació en temes audiovisuals i un altre bloc que fa referència a dinàmiques de grup, resolució de conflictes i mediació. La proposta que es farà al cicle, demanant un clar compromís per dur-ho a terme pel proper curs serà: demanar formació sobre mitjans audiovisuals, pensant en el vessant didàctic d’aplicació a l’aula, caldrà acabar de pensar si ha de durar un curs o dos. Ah... i la formació sobre dinàmica de grups i resolució de conflictes i mediació si semblés bé, es podria fer l’altre curs, “vale”... i a partir de la decisió que es prengui l’...nom... ha de redactar la definició del projecte i els objectius que ha de presentar el 21 de febrer.”

R2.: “I ara l’...nom... com que ho ha de presentar demà...”

R5.: “21 és demà, no?”

R2.: “Clar. Ahir, vaig estar molt tranquil·la i vaig fer la feina que ens quedava pendent, que era fer la redacció d’objectius, això ho havíem de fer a coordinació però és que era impossible i ja portava dies rumiant-hi i dient a veure com ho podem fer, el que he intentat fer és refondre tot allò que ja estem fent, no hem de parlar de la paraula formació sinó d’actuacions en centre, coses que hem de fer que tenim previstes, llavors el resum seria... ah... tenim dos projectes el d’audiovisuals i el de biblioteca que estan concedits, llavors es tractaria de tirar-los endavant. Jo vaig estar-ne revisant el d’audiovisuals i posava coneixement de les eines, després fer una miqueta de buidatge d’allò que ja fem i tenir-ho classificat o ordenat, que és la proposta que l’altre dia feies tu amb el tema del teatre de dir, ja tots fem activitats de teatre amb tema de fotos i amb tema de gravacions, doncs tenir-ho sistematitzat o decidit a cada curs què es fa i llavors buscar noves propostes que es puguin fer en tema d’audiovisuals, que això es

pot fer a nivell de formació externa o formació interna, no cal que ens ho vinguin a dir, però és dins del projecte d'audiovisuals. Després, hi hauria una altra part que seria el tema de resolució de conflictes i mediació, que es pot fer posteriorment i començar a pensar-hi què volem.”

Comentari [U1251]:
TE AL CICLE

Comentari [U1252]:
TE AL CICLE

R3.: “Mmm.”

R2.: “Llavors hi ha el tema de la biblioteca escolar, que és un projecte també d'innovació que també hi estem tots implicats, i llavors no implica que ens hagin de venir a fer formació, sinó que he posat com a objectiu tenir la biblioteca del centre a punt i funcionant com a tal el curs 2007/2008, llavors hi han coses que sí que ens impliquen. L'últim punt d'actuació i formació seria reelaboració de materials en l'àrea de coneixement del medi natural i social. O sigui, són quatre coses que ja estem fent i que caldria...jo penso que continuar-les fent, el que no queda clar és amb l'actuació que volem, si serà com a formació externa, que ens vinguin a fer formació, o diguem no, no, nosaltres ja ens ho farem, ja ens ho treballarem des de dins. Llavors hi ha una miqueta de seqüenciació, com ho voldríem fer, això encara no m'ho han demanat aquesta part d'aquí, la temporització. El que ara jo tinc que presentar seria la primera part, que és aquesta que llavors la llegim i m'agradaria que donguéssiu, jo què sé, la vostra opinió i les esmenes, és clar.”

Comentari [U1253]:
EXTENSIÓ TE

Comentari [U1254]:
TE AL CICLE

R4.: “Però això ja està acordat, que demanarem aquesta formació, o com va?”

R2.: “Sí, és que això no és una formació, això és la realitat.”

R4.: “O sigui...”

R3.: “Això és el buidat del claustre aquell.”

R1.: “O sigui, a veure, el buidat del claustre està aquí, a veure, un moment. Pla de formació de centre. Està aquí, en quant a les informacions, “pues” mira, trobareu el buidat.”

R2.: “Jo vaig englobar-ho.”

R1.: “Val. A nivell individual, es demana sobre formació d'audiovisuals i informàtica, demanda sobre formació de resolució de conflictes, tot...”

R2.: “Tot el que la gent va fer, demandes.”

R1.: “Tot el que va demanar la gent, no? “Vale”, demanda de formació en aspectes de programació, a nivell curricular... “bueno”...”

R4.: “Però jo no tenia la sensació de que en aquell claustre jo hi estigués posant una demanda de formació, jo em semblava que estàvem mirant què faltava en el centre o...”

R1.: “Era tot plegat.”

R4.: “Era tot plegat.”

R1.: “Era tot plegat, però d'aquí... o sigui, ells ens estan dient que nosaltres com a centre ja estem fent coses, tenir clar què estem fent i cap on tirem com a centre, que llavors a vegades la formació que es fa, que es demana formacions perquè si...”

R4.: “Mmm...”

R1.: “I que no reflecteix en el treball, llavors es tracta d'això de dir, en aquests moments què estem fent, què tenim entre mans i què, cap on volem anar com a centre, si necessitem formació com a centre, llavors jo dic, necessitem... si i no, en necessites i no en necessites, vull dir, ja estem treballant-hi, ara amb això que treballem, que és un compromís de tot el claustre, perquè els dos projectes és un compromís que vam adquirir plegats.”

R2.: “Mmm...”

R1.: “Què hi estem fent, estem fent coses però no hem acabat...hi ha uns objectius que no han quedat...”

R2.: “A veure, tenim...”

R3.: “És que són coses que no queden tancades...”

R2.: “Tenim...”

R3.: “D'alguna manera mai, no?”

R1.: “Però el projecte, està escrit, i hi ha uns objectius a assolir al cap dels tres anys, a mitjans audiovisuals eren ben clars. I hem fet alguna coseta però... jo me'l vaig estar llegint ahir, i amb el de biblioteca a punt de dur... és que els objectius que estan aquí redactats, a veure, estrès no en comporten, eh. Tenir la justificació: l'escola participa en el projecte d'innovació de biblioteques escolars Puntedu és un projecte nou i acabat d'encetar que en un futur ha d'implicar a tots els mestres del claustre; és important entendre la biblioteca com un centre de recursos a nivell d'escola en el doble vessant del gust de la lectura i la cerca d'informació, eh. Objectius: Tenir la biblioteca el centre a punt i funcionant com a tal el curs 2007 – 2008, un altre objectiu: informar i implicar el claustre de mestres en el projecte de biblioteca escolar, això és la feina de l'...*nom*... aquest any que ella està començant, llavors ella ens ha de transmetre la feina que haurem de fer; dinamitzar la biblioteca mitjançant un pla de lectura que abasti tota l'escolaritat, i aquí també ens implica; dinamitzar la biblioteca amb activitats destinades a cercar i tractar la informació tant pels alumnes com pels mestres del centre i utilitzar la biblioteca com a recurs educatiu per treballar les diferents àrees curriculars, o sigui, això, jo no crec que ens comporti una feina...”

R3.: “No, no ens comporta...”

R1.: “Ja no en demanem... ja no et dic formació, et diem actuació, o sigui, nosaltres mateixes ens podem gestionar, no cal que ens vingui a dir: “és que necessitem fer un curset sobre biblioteca escolar”, no, no ens cal.”

R3.: “No, ho està fent l’...*nom*... en tot cas, aquesta formació, no?”

R1.: “Llavors, però a nosaltres ens implica com a projecte d’escola; això, a més a més, ha de servir quan arribi gent nova al centre, aquesta escola, què es fa? Queda...”

R6.: “A veure, jo penso que teniu molta tendència a començar coses noves...”

R1.: “Si, i no acabem...”

R6.: “... I no acabar...”

R5.: “I no acabar les velles.”

R6.: “O sigui, això és una cosa...”

R1.: “Ja...”

R5.: “Et van donant coses a mig fer.”

R3.: “Sí.”

R5.: “Empantanegades...”

R3.: “I, per exemple, jo que estic ficada amb tot “lo” de naturals i tal, jo tinc feina arrancant això...”

R1.: “Mira... No, però això també ho ha comentat.”

R2.: “Punt 4.”

R1.: “Això sí que és una cosa que teòricament s’ha acabat, teòricament, però que...”

R3.: “S’ha acabat...”

R1.: “ “Bueno”, almenys a nivell de socials està...”

R2.: “Però per això, jo no volia dir necessitem fer una altra cosa quan això ho tenim aquí embastat a mitges, per tant, jo penso que nosaltres, una altra actuació, formació no ens en cal, perquè tots tenim clar el que volem fer, potser necessites a alguna persona puntualment, que la podem agafar a nivell d’escola, vull dir, no cal que ens vinguin del CRP a donar...”

R1.: “A donar...”

R2.: “ “Bueno”, “lo” d’audiovisuals que per exemple també és una de les coses que tenim començades, doncs també s’hauria de veure com...”

R3.: “Clar.”

R2.: “No? Perquè...”

R3.: “Jo he parlat amb en ...*nom*... aquest de matí i ell també ho veia, que tampoc necessitem fer-ho des de fora, de formació externa perquè jo també la proposta era de dir, hi ha coses que sí que tenim clar el què... o sigui, primer

seria recollir allò que ja fem, de dir, a veure a sisè és fa el power point del teatre, a cinquè què es fa? Ah...”

R6.: “A cinquè fem fotos i...”

R4.: “Les inserim...”

R6.: “I les inserim...”

R4.: “I fem un peu de...”

R5.: “Però depèn perquè per exemple l’any passat jo també el vaig fer, el power point...”

R3.: “Doncs per això és tenir-ho...”

R2.: “Clar...”

R5.: “I després potser és presentar diferents formats de coses que ja esteu fent...”

R1.: “Clar, sí...”

R5.: “Que si algú després per exemple enlloc de format power point l’any que ve ho voleu fer amb format de “Kitpix” per exemple...”

R6.: “Sí, o una altra història o filmat i editat...”

R3.: “Ah, exacte, vull dir que tinguem diferents recursos a l’hora de fer un treball que ja estem fent ara, però que potser no el tenim sistematitzat o...”

R2.: “No està escrit enlloc.”

Comentari [U1255]:
REGISTRES

R3.: “No el tenim escrit, “vale”.”

R2.: “Clar.”

R3.: “Seria recollir una mica el que estem fent i fer noves propostes, jo per mi seria la idea d’aquest any, una mica agafar el que hem fet i fer propostes, o de cares a aquest any o de cares a l’any que ve...”

R1.: “Tot comentat, també està escrit això, eh?”

R3.: “I a partir d’aquí ja...”

R1.: “Justificació del projecte d’audiovisuals, eh?”

R3.: “I... i potser l’any que ve, per exemple, dins les hores que la gent tingui de la informàtica o de les audiovisuals, sí que siguin hores que la gent, que sempre les oferim però mai ningú ens crida, no?, de dir ostres veniu a l’aula i després treballarem aquest aspecte, doncs si s’ha de fer fotos, si amb els nens s’ha de treballar a l’ordinador, fer alguna cosa així relacionat amb el projecte...”

R1.: “Mmm...”

R3.: “Que totes aquestes hores puguin ser repartides en els nens enlloc de dedicar-les a les màquines, que és el que acabem fent normalment, per això fa anys que estem, i no acabem...”

R2.: “ “Bueno”, perquè també hem de fer...”

R3.: “Hem d’esperar també, el tema està parat, nosaltres estem allà, tenim una sessió cada quinze dies, una hora cada quinze dies, mitja hora a la setmana, que ja m’explicaràs...”

Comentari [U1256]:
RITMES

R6.: “Això és un mal rotllo...”

R2.: “Ja m’explicaràs tu...”

R4.: “Mira, mentre, deixem a part això vostre que també té tela...”

R3.: “Sí...”

R4.: “Però per exemple, nosaltres, les hores d’informàtica no podem deixar d’invertir-les a les màquines perquè encara és hora que no tenim... no atrapem, ni atraparem... no acabarem mai... clar.”

(Sona el timbre de l’escola)

R1.: “El que passa és que el tema d’audiovisuals...”

R4.: “ “Bueno”, però després es diu, les utilitzem, potser, per exemple, algunes màquines no són molt urgents doncs els hi falta algú, doncs els hi faltaria, però hi revertim amb els nens.”

R3.: “Però això costa molt...”

(Deixa de sonar el timbre de l’escola)

R3.: “Ara...”

R2.: “L’havíem d’enganxar...”

R1.: “Sí...”

P.: “Quin descans...”

R4.: “Hi ha coses que no es poden deixar... Si un ordinador d’una classe no funciona, el mirem, si un ordinador de l’aula d’informàtica no funciona o el d’una aula no funciona no el deixarem pas, és això...”

R3.: “Ai, en ...nom...si ho sent...”

R2.: “Ell ho sabia.”

R1.: “Deu ser la una, l’ hora d’anar a dinar...”

R4.: “Què noi, que és “lo” més avorrit que hi ha, que és molt més divertit fer això altre...”

R1.: “De totes maneres, amb audiovisuals també hi ha el tema televisió, que hi han activitats com les que es van encetar a final de curs...”

R3.: “Sí...”

R4.: “Sí, sí...”

R1.: “Allò d’anàlisi, per exemple d’en Doraemon.”

R3.: “D’anuncis, sí...”

R4.: “Ah, sí...”

R5.: “És que moltes coses relacionades amb tema de...”

R3: “I amb cinema...”

R1: “Que això és interessantíssim i que penso que sí que s’hauria de sistematitzar.”

R3: “I amb cinema i amb tot...”

R1: “Amb publicitat, amb sèries de televisió i amb tot això...”

R4: “Sí, sí...”

R1: “Això és molt interessant i jo penso que...”

R2: “Jo penso que, les primeres feines que hem de fer l’any vinent és agafar el projecte d’audiovisuals i tornar, llegir-lo, fer-li una llegida que és la que vaig fer l’altre dia jo...”

R5: “Per recordar...”

R2: “Per recordar tot allò que es pot fer, jo us lleigeixo això, la justificació. A l’escola disposem de recursos audiovisuals, a cada curs s’estan... un segon, aquest i prou, a cada curs s’estan realitzant diferents activitats però no estan escrites enlloc, cal deixar constància del que es fa a cada curs per tal de poder tenir clar i definit quins aspectes ens interessa treballar amb els nostres alumnes al llarg de tota l’escolaritat, a part, jo posava, a part de les activitats que es realitzen, ens caldria conèixer d’altres possibilitats d’utilització de mitjans audiovisuals per tal d’escollir les que més ens interessin, poder-les incloure a les nostres programacions i poder-les seqüenciar en l’espai i el temps. Llavors, objectius, sistematitzar els diferents continguts i activitats que es volen treballar dintre comunicació audiovisual, les activitats curriculars, ordenar les activitats de manera coherent i dissenyar una línia d’actuació i elaborar noves propostes segons la línia marcada.”

Comentari [U1257]:
REGISTRES

Comentari [U1258]:
TE AL CICLE

R3: “Sí.”

R2: “Seria això que estem parlant.”

R6: “Sí, sí...”

R2: “Per tant, no és...”

R4: “Sí...”

R2: “No és una feina de més a més, jo penso que ja ho tenim escrit, és que jo no m’he inventat un projecte de formació, sinó és agafar el que ja tenim i tenir clar com hem de continuar perquè no ens qued...”

Comentari [U1259]:
TE AL CICLE

R4: “Jo, el problema que veig és un problema d’espai i de temps amb els nanos...”

Comentari [U1260]:
RITMES

R2: “Sí home, però ...nom.....”

R4: “No és...”

R2.: “Però el cas és que ens hi engresquem...hi ha la justificació davant de tot que... l'altre dia parlant amb en ...nom... va dir que som una escola que gràcies a Déu ens engresquem per no res, però alhora després diguem, perdem temps...”

R3.: “Mira, ara, aquesta, la ...nom... i la ...nom.....”

R2.: “Sí, exacte...”

R6.: “Això és diferent...”

R2.: “No...”

R1.: “Això és per salut mental...”

R3.: “A Finlàndia sí que m'agradaria venir, eh?”

R1.: “Sí, clar...”

(Parlen totes juntes)

R2.: “Us lleigeixo la justificació, diu: l'”Alzinar” de ...loc... és una escola que des de sempre s'ha caracteritzat per ser una escola amb molta il·lusió i empena i que any rera any participa i s'engresca amb facilitat en la realització de nous projectes, darrere d'aquesta il·lusió i ganes de tirar endavant el projecte d'escola hi ha tot un grup de mestres que porten anys treballant plegats i un nou grup de mestres que s'hi ha incorporat i que tenen les mateixes ganes i il·lusions. Hi ha hagut canvis en el professorat, mestres que han marxat i d'altres que han arribat, però la línia d'escola, la seva manera de treballar continua tot i que de tant en tant es plantegi la necessitat de revisar el que s'està fent. Però en els darrers anys, el poble ha crescut considerablement i això s'ha reflectit a l'escola, augment d'alumnes, de ratios per classe, incorporació d'alumnat nou vingut al llarg del curs i com no, augment del nombre de mestres...”

R4.: “Manca d'espai...”

R2.: “Això no ho he posat, manques d'espais... Aquests mestres nous i noves s'han d'adaptar en poc temps a la dinàmica de treball d'una escola que té engegats un munt de projectes i que fan del dia a dia una aventura, teatre de curs, assemblees, de cicle, de classe, generals, comissions d'escola, reunions de delegats, càrrecs d'escola, projecte d'audiovisuals punt edu, sense oblidar les tasques de tutoria i de treball de classe. Un sentiment generalitzat del claustre és que tenim poc temps per trobar-nos, que el dia a dia esgota, que tenim massa feina, però d'altra banda la gent, majoritàriament, està a gust a l'escola i acostuma a participar amb ganes a les activitats que es proposen, per tots aquests motius es planteja la necessitat de posar sobre la taula tot allò que tenim i decidir plegats quin camí volem seguir sense que això pugui significar una sobrecàrrega i que a més a més sigui útil per a continuar construint els nostre projecte d'escola. Aquí la justificació de...”

Comentari [J1261]:
Entrada a l'Alzinar

R5.: “Jo, jo... l'únic...”

R2.: “Sí que hem de demanar coses però...”

R5.: “L'únic problema que veig és que no tenim temps de fer les coses, per exemple, això que deies tu d'en Doraemon de l'any passat... jo no vaig poder-ho fer...”

R2.: “Doncs tornem a començar...”

R1.: “Tornem a començar, però...”

R5.: “I no pas perquè no hi veiés l'interès i perquè no ho veiés... però no ho vaig poder fer, eh?”

R3.: “Clar, però això...”

R1.: “S'han de treure coses d'altres llocs...”

R5.: “Clar.”

R1.: “Vull dir, s'ha de prioritzar.”

Comentari [U1262]:
CONDICIONANTS TE

R5.: “Clar, s'ha de treure i posar, però és que no ho feu, no...”

R1.: “No, no, clar...”

R4.: “Jo, per exemple, em preocupen coses que... això a mi em crea molt d'estrès veure que sí que es podria fer, però que llavors no es pot fer, o per exemple el tema de les socials i les naturals jo trobo que s'ha convertit amb el projecte d'unes persones concretes, no amb el projecte d'escola o el tema d'escoles verdes, que no hi surt...”

Comentari [U1263]:
CONDICIONANTS TE

R3.: “Sí, sí, sí, sí...”

R6.: “Això sembla la neura particular de determinades persones...”

R4.: “Sí, i no, jo no em veig capaç de tirar endavant tantes coses, de veritat... perquè són coses que dius que no, però sí que s'hi afegeixen, sí que hi haurà coses que s'hi afegiran, sobretot que si afegiran sense treure'n d'altres...”

R2.: “Però ...nom..., una cosa és la falta de temps amb els nens...”

R4.: “Amb els nens, sí...”

R2.: “Que representa treure unes coses i posar-n'hi d'altres, prioritzar. I l'altre és la feina extra que et porta a tu, per exemple, lo de socials, a veure... l'any passat, amb la practicant vam aconseguir fer una unitat didàctica...”

R4.: “Sí...”

R2.: “De la qual n'estic força contenta perquè va quedar molt bé i tal, però va ser una feina i que va ser una unitat didàctica i dius ostres... això, per replantejar totes les socials...”

R3.: “El mateix que jo l'any passat o aquest any...”

R2.: “Sí, sí, sí...”

R3.: “A cicle mitjà.”

R2.: “Clar.”

R3.: “Aconsegueixes programar tota una unitat didàctica i et trobes que tampoc saps massa si encabir-la, perquè jo no sé si podré fer aquesta unitat didàctica que tu vas fer l’any passat aquest any, perquè “bueno”, jo és que, la veritat, a mi em desborda, tot això...”

R6.: “Sí, però hi som... jo, el que tinc clar és que a més a més, el que dius ara... Ens hem engrescat amb el projecte del Socrates i veuràs l’any que ve, és un altre, eh?, de més a més, ja veuràs...”

R4.: “ “Bueno”, jo per això del Socrates...”

R1.: “N’hem de parlar en claustre també, de tot això?”

R2.: “No, però jo... us en recordeu a principi de curs que fem el pla del curs.”

R5.: “Sí...”

R2.: “Que us dic, recordeu que després a mitjans de curs m’esteu dient que aneu estressades i que esteu agobiades, eh?”

R4.: “Mmmm...”

R5.: “Sí, sí.”

R2.: “Aquest any hem fet més teatres, “pues” ja anem més bé, no hi ha setmana cultural, pim, pam vam decidir fer la diada aquella de la pau que tampoc l’havíem preparada, ens engresquem, ens agrada molt engrescar-nos, però llavors també trobem l’altra banda.”

R6.: “Sí, sí.”

R2.: “Però aquests projectes són pitjor... jo, “lo” que veig és que no és una invenció d’una programació.”

R5.: “Són les coses noves, són les coses que hem planificat.”

R2.: “Jo no considero que sigui una feina extra, és la feina que tenim empantanegada.”

R5.: “Jo, per exemple, és això que he dit de socials, jo és que estic centrada amb naturals, doncs ja estic centrada en això...”

R2.: “Clar.”

R5.: “Ja, tot “lo” altre ja no...”

R2.: “El que no és lògic és que decidim, o que diguin ai, si tenim aquestes mancances...”

R5.: “Clar...”

R2.: “Però el que passa és que sí, que l’altra realitat és que has de comptar amb un equip de persones, que hi ha persones que se t’engresquen i d’altres que no, però això ja queda per descomptat que funciona així, no? No agafaràs una pistola i aniràs allà...”

R5.: “Sí, però et sents malament, com ara jo em sento malament si llavors... a mi per exemple, l’any passat que vam presentar tot allò d’en Doraemon que ho havíem de portar amb en ...*nom*... i amb no sé qui i que vaig acabar no fent-ho... vaig semblar que no ho volia fer, i és clar, jo no em sento còmode amb aquesta situació...”

R2.: “Ja, ja...”

R5.: “No m’agrada gens.”

(Silenci)

R2.: “Jo, amb en ...*nom*... en parlava, i dic, mira això és com això, jo també ho vindré a fer plegats, però com no hi hagi algú que prengui la iniciativa i comenci a fer i l’altra gent sigui... mmm... portar-ho a la pràctica, o sigui. jo penso que ens haurem d’acostumar a treballar d’una altra manera, de dir, hi ha persones que comencen a escriure i alguns altres...”

R3.: “Sí, sí, és que això funciona així.”

R2.: “Que és que sinó, si ens hem de trobar per decidir com ho fem, és impossible.”

R3.: “Clar.”

R2.: “Perquè materialment és el primer que ens falta, doncs potser ha de ser això, hi han d’haver ja unes propostes, portar-les a la pràctica i anar fent retorns. És que...”

Comentari [U1264]:
CONDICIONANTS TE

R3.: “Mmm... És que t’has de plantejar això perquè és que ni el temps no tenim per combinar...”

R5.: “Ni per fer “lo” més bàsic amb els nens no tenim temps, eh?”

R3.: “No, no, ni per fer “lo” més bàsic, no en tenim...”

R5.: “Ni per parlar amb els nens.”

Comentari [U1265]:
RITMES

R3.: “Això. No.”

R5.: “Jo la veritat, mira...”

R3.: “Ni per agafar un nano i fer tutoria.”

R5.: “Si llegeixen un llibre menys però tinc molta més estona per parlar amb ells, ho sento però prioritzaré parlar amb ells. Ha arribat un moment que per mi és més important... no, no, no, no...”

R4.: “Sí, les hores de tutoria amb nanos és molt difícil esgarrapar-les, eh?”

R5.: “Clar.”

R4.: “Jo, amb hores de plàstica i encara.”

R1.: “Jo, avui n’he fet tres a l’hora de música.”

R3.: “Jo avui, per exemple, fèiem fang i és que no...”

R5.: “Els no fan la plàstica llavors, els que t’emportes...”

R4.: “Sí, “bueno”, els treus una estona.”

R5.: “Imagina que els meus els faig sortir de l’hora d’anglès.”

R4.: “Clar.”

R5.: “Oh, és clar. És que...”

R4.: “ “Bueno”, és que o això...”

R1.: “Jo avui els he tret a l’hora de música, he demanat el permís de la ...nom..., és clar.”

R5.: “Això no, això no va...”

R4.: “No, no és però...”

R2.: “Sí, però ha de ser, perquè ens han donat aquesta hora de reducció, perquè puguem treure mainada i fer tutoria, sigui d’allà on sigui.”

R3.: “És el què fa l’institut, em feu pensar...”

R2.: “Però també hi ha nens que van a l’aula d’acollida i no fan anglès, per tant agafem-ho per aquí, si és més important fer tutoria que...”

R4.: “Sí, és que serà un dia que perdrem una estona.”

R2.: “Sí.”

R4.: “No hi estaràs pas una hora, tampoc.”

R5.: “Sí, sí, sí.. però és clar, no sé, hi han coses.. no sé... no és només això, llavors, per exemple, jo no tinc una estona per estar amb ells...”

(S’incorpora una altra persona)

R7.: “Hola, bones.”

Totes.: “Hola.”

R5.: “D’ensenyaments alternatius.”

R7.: “Mira, arribo i ja quedo malament...”

P.: “Malament, per què?”

R1.: “Perquè l’hem convidat, perquè sabíem que venies tu.”

P.: “Malament, de què?”

R7.: “Perquè sabem que...”

(Riures)

P.: “Sí, serà que t’imposa.”

(Riures)

R7.: “Avui fem una escena?”

R1.: “Avui fem una escena, ...nom...”

R7.: “És clar, perquè hi era ell o perquè faltava jo.”

(Rialles)

R1.: “ “Bueno”...”

R5.: “No, jo... per exemple a l'hora d'ensenyaments alternatius a mi em surten 100 nens de la classe.”

R1.: “Això ho hauríem de reeditar d'alguna manera, eh?”

R5.: “Llavors no puc fer ni una dinàmica de grup perquè si en surten 7 de 20... no sé...”

R1.: “Això sap molt greu, però “bueno”, ja sabem que tenim... ja no ho podem discutir, això.”

R5.: “No, però de religió només me'n surten dos, tots els altres són d'aula, és clar...”

R2.: “Ah...”

R5.: “És clar, una hora o altra han d'haver-hi aquestes sortides d'aquests nanos...”

R2.: “Clar.”

R5.: “És que no...”

R1.: “No, però a mi me'n surten de religió i sempre estem igual perquè les dinàmiques són prioritàries.”

R5.: “Per parlar...”

R1.: “Te'n recordes d'aquella escola que vam veure aquella vegada, que bé que s'ho muntaven.”

R7.: “Sí, i tant.”

R1.: “Feien una propaganda que escolta, no s'hi apuntava ningú.”

R7.: “Vam anar a una escola, no me'n recordo quina escola és però...”

R1.: “Aquella escola de...//loc...”

R3.: “Que no en feien, de religió.”

R1.: “No, ja era...”

R3.: “Ja no els hi donen...”

R7.: “Com nosaltres fem teatre aquí, ells no feien religió. Però vull dir que ja...”

P.: “Quina escola era aquesta?”

R5.: “De fet era el nostre...”

R1.: “L'escola de...//loc...”

R5.: “De fet, en el nostre projecte educatiu diu que som una escola no atea ni, posem, agnòstica, eh? Per tant, no n'hauríem de fer, de religió.”(Rialla)

R6.: “I el govern tampoc ho hauria de ser.”

R2.: “No ho podem pas triar això, no podem pas triar no fer religió.”

R3.: “Sí.”

R2.: “No ho podem triar això.”

R1.: “Per això no podem discutir aquest tema, vull dir...”

R5.: “No, però...”

R2.: “ “Bueno”, continuem perquè jo necessito del vostre “vistiplau” detecció de necessitats, us he llegit la justificació.”

R5.: “Jo no m’hi oposaré pas...”

R2.: “Així m’agrada.”

R5.: “Però jo no ho veig pas gens clar.”

R2.: “Però el què no ho veus clar?”

R3.: “Tu faries una altra cosa nova? Doncs jo no faria res...”

R2.: “O no fas ni això?”

R1.: “És “lo “que tenim empantanegat...”

R2.: “Però és que jo no veig que hi hagi... o sigui, estic dient que hem de fer servir els mitjans audiovisuals i que en el compromís que ens varem fer durant el projecte del...”

R1.: “Sí. De formació...”

R2.: “En el projecte de formació es continua l’any vinent. Que en el projecte de biblioteca amb el qual ens vam enganxar l’any passat, portar-lo a terme, estic dient que en algun futur...”

R5.: “Jo, el que hagi de fer ja ho faré, però...”

R2.: “Tampoc es tracta que hagi de fer... te pots apuntar...”

R5.: “Sí, aquí acabarem havent de fer coses ...nom..., això...”

R3.: “Però jo torno a repetir que jo, amb una d’aquestes coses, i torno a pensar amb les naturals i tal, “pues” ja en tinc prou, perquè en tinc de sobres...”

R2.: “Sí...”

R3.: “Clar, llavors “lo” altre hi participaré amb un moment...”

R5.: “És això...”

R3.: “O sigui, amb un nivell així...”

R2.: “Però jo si te demanés que...”

R3.: “Perquè jo ho sé que...”

R2.: “Que hem de fer un curs de formació de biblioteca...”

R3.: “Dic que ara és “lo” que toca.”

R2.: “Dic ara, jo no sé, amb el cas aquest, de que... jo només justifico de que el fet que tinguem uns projectes és que els hem de fer i que ens hem d’implicar tothom a claustre, perquè hi som, perquè hi estem implicats, és un projecte d’escola.”

R4.: “ “Bueno”, és clar. Per exemple, a veure, els d’audiovisuals, l’altre dia que ens varem trobar els de la comissió, clar dèiem a veure, s’han d’aprofitar coses que ja fem.”

Comentari [U1266]:
EXTENSIÓ TE

R7.: “Sí, això és veritat.”

R4.: “O de naturals o del que sigui...”

R2.: “Sí...”

R4.: “O sigui, no és fer una cosa nova, sinó que simplement és dir, a veure els teatres, per exemple vosaltres mateixes vareu fer doncs la fotografia...”

R7.: “Les fotos, sí.”

R4.: “I vareu fer un text referent a això. Ah... sisè doncs, varen fer un power point, o sigui ja el fem cada any, no perquè estiguem en un projecte o...”

R2.: “Clar.”

R4.: “Val. Doncs si llavors això que estem fent ja ens val pel projecte doncs endavant, ja està...”

R1.: “Ho escrivim.”

R4.: “Ja està, ho escrivim i ho deixem... i endavant. Ja no és una feina afegida, una feina nova, no? Doncs seria una mica aquesta la idea que...”

R1.: “La ...nom...deia, per exemple, que els nens, al llarg de l'escolaritat, hagin fet servir una càmera, dic, això és un objectiu perquè si m'estàs dient que els nens al llarg de l'escolaritat han d'adquirir uns hàbits de treball i d'autonomia, “lo” que passa és que a cada curs hi ha d'haver un moment, de dir, a infantil es comença a fer servir la càmera per fer fotos, a cicle inicial ja poden posar una bafarada o fan un treball determinat, o sigui... que s'ha d'anar més enllà a la llarga, o sigui, de moment només hem d'escriure el que tenim i pensar en noves propostes en aquest tema.”

R3.: “Mmm.”

R1.: “I a partir d'aquí ja escriurem el que tenim iensem en noves coses, en noves actuacions... però anar-ho escrivint i seqüenciar-ho amb el temps. Tenir-ho, deixar-ho clar que cada any, cicle inicial s'ha de fer un treball determinat i cicle mitjà un altre. I que no sigui que els nens es passaran tota l'escolaritat fent fotos i no hauran fet cap tipus de treball de power point o de filmació o de no sé... Intentar seqüenciar-ho.”

R3.: “És que a més, jo què sé, si es fa un treball sobre la publicitat per exemple, fins i tot la publicitat escrita.”

R2.: “Clar.”

R3.: “De diaris i revistes i tot això, també entra a dintre, vull dir que hi han moltes coses que poden entrar dintre d'audiovisuals, no?”

R2.: “Jo estic pensant...”

R3.: “Que inclogui la imatge hi ha la tira de coses...”

R2.: “Clar, és que en ...nom... estava molt encervellat amb això de dir-ho...”

R3: “No només l'ordinador.”

R6: “No, clar que no.”

R2: “Una foto, pots fer comprensió lectora d'una foto perquè pots fer preguntes, pots fer contestar i pots parlar-ne, o sigui, ja fas expressió, que no sempre ens basem amb el text escrit, que hi ha moltes maneres de fer lectura.”

R4: “El que sí és cert és “lo” que diu la ...nom..., que és clar, si la gent ens anem col·locant en una comissió, el motor d'aquesta comissió ha de ser aquest grup de gent, clar...”

R2: “Això sí, ja ha quedat clar.”

R4: “Llavors, ja tots no podem estar a tot arreu.”

R2: “No, no.. és això.”

R4: “I llavors, per exemple de naturals que diu ella, doncs mira encara no ens hem pogut trobar cap vegada, eh?”

R2: “Clar.”

R1: “ “Bueno”, però tu vas fent i ella va fent...”

R4: “Ella va fent i jo vaig fent, i ja ho trobarem a final de curs, ja direm com t'ha anat, què heu fet, però és clar, el que estem fent porta una feinada, vull dir que...”

Comentari [U1267]:
CONDICIONANTS TE

R5: “Això és estressant en aquest sentit, a veure, qui hi haurà en aquesta comissió?”

R2: “De naturals?”

R5: “No, en les altres comissions, la de biblioteca, la d'audiovisuals...”

R2: “Això s'ha de...”

R5: “A veure què més hem dit...”

R2: “Clar, a darrere d'audiovisuals hi ha una comissió...”

R1: “La biblioteca la porten dues persones.”

R2: “Clar.”

R1: “Hi ha una comissió formada per dues persones.”

Comentari [U1268]:
COMISSIONS

R5: “ “Bueno”, però si hem d'intervenir-hi tots els mestres...”

R2: “No, és que no... jo no veig pas que sigui l'enfoc d'aquí...”

R1: “A la biblioteca hi ha la...nom... i l'...nom...”

R2: “Aquí a darrere, la següent part és, a part d'això de la modalitat, quina demanda pots fer de necessitat de formació, qui se n'encarrega, com s'avaluen les parts... és que aquesta és només la primera part. Hi ha més coses en aquí, les persones encarregades, la periodicitat amb què es marquen les trobades... o sigui, hi han aspectes que per exemple, és cosa d'equip directiu, altres, allò, de biblioteca, és molt de coordinació de la persona, de la responsable de biblioteca.”

Comentari [U1269]:
COMISSIONS

Es pot crear una comissió de biblioteca? O a la llarga? Ve hi era fins ara, la comissió de biblioteca. Pot tornar-hi a ser a dintre de comissions, un representant de cada cicle de la mateixa manera que hi ha la comissió web, doncs en aquí, el d'audiovisuals, ja la tens creada aquesta comissió, ha de ser un representant de cada cicle i de recollir les propostes que es facin. Jo el que veig és que tenim dues coses en aquí, que ja les tenim i que estan aquí aparcadetes, doncs s'han de tirar endavant.”

R6.: “Sí.”

R2.: “I si no, tenir clar que no n'hem de fer més, jo el que no tinc clar és que si no acabem la feina que tenim començada, no podem tirar-ne endavant de nova, això comencem-ho a pensar...”

Comentari [U1270]:
CONDICIONANTS TE

R3.: “És que és això...”

R4.: “És aquesta la qüestió.”

R2.: “Si me digueu que el de dinàmica de grup i d'aquest no, ja deu ser-hi en el pla de zona, que s'hi apunti la gent del pla de zona si vol saber tema de... doncs mira, aquest dius no, però aquest i aquest jo penso que ja és obligació moral perquè ja hi estem...”

R4.: “No, i si hi ha una colla de gent que està disposada a tirar-ho endavant, doncs me sembla molt bé.”

R2.: “Però és que tampoc, no sigui tirar endavant què...”

R5.: “És això...”

R2.: “Dinàmica de grups és, o sigui, que té efectes.”

R5.: “Llavors et demana que tu ho facis amb els nanos, això?”

R2.: “És clar.”

R5.: “És que t'ho demanarà.”

Comentari [U1271]:
CONDICIONANTS TE

R2.: “Sí...”

R5.: “És que tot és igual. I és el queestic dient, que ni amb els nanos no tinc ni temps de fer les coses que jo considero més essencials.”

R7.: “És clar, l'any que ve tindrem la sisena hora...”

Totes.: “Ah... això...”

R3.: “Han començat dient que no, han començat dient que no...”

R6.: “Diu que no, ...nom.....”

R7.: “Ah...”

R2.: “En ...nom... ara comença a veure que potser no...”

R7.: “No?”

R2.: “Que ha de portar mestres de no sé on...”

R7.: “Ara compta. De ...lloc... ja n'arriben a secundària.”

R3: “Veus, aquí també n'han arribat de ...//oc...”

R2: “ “Bueno”, resumint, quan això sigui presentat, que a veure poden estar bé o malament els objectius que seria el que jo presento com a pla de formació de centre, després haurà de venir la següent part, que és a dir, la gent que està interessada. S'han de concretar totes aquestes actuacions, de dir si serà formació interna, si nosaltres ens ho fem sols o si vindrà, o ho demanarem com a curs, curs en centre que depengui del CRP.”

R6: “Almenys una comissió sí que hi ha de ser...”

R2: “Sí, però a veure, ja hi és aquest motor, jo no li veig, tenim dos coses... o sigui, diguem pla de formació, però si no l'hagués fet, continuaria... hi seria tot això, eh?”

R1: “Sí.”

R2: “No, jo no m'ho he inventat, no? El que passa és que ara m'estan dient que hi posi un nom a darrere, però ja ho tenim engegat tot, a part d'aquest del de mediació...”

R1: “Aquest no.”

R2: “Que l'any passat...”

R1: “Aquest és el que jo no sé si s'ha de posar aquí.”

R2: “ “Vale”.”

R1: “Perquè tal com estem de tot “lo” altre, jo no...”

R2: “Com que ha de ser una suma de la gent, de les necessitats, o sigui del que digui la gent del claustre, si diguem que considerem nosaltres cicle superior que ja tenim prou feina...”

R4: “Clar, jo penso que entre “lo” de naturals, que aquí deu ser-hi, no?”

R2: “Naturals és “lo” últim. És aquest, ja ho he posat que abarcava els dos cursos vinents, eh?”

R3: “Clar.”

R7: “Amb audiovisuals i biblioteca jo penso que en tenim prou, eh?”

R6: “Jo també.”

R2: “És aquest, aquest... aquesta abarquen tot el curs.”

R5: “Sí. N'hi ha prou, penso...”

R3: “I tant, sí...”

R2: “Quedem aquests tres i que aquest no?”

R1: “Jo crec que sí...”

R2: “Ja està. “

R5: “I aquests perquè ja els tenim engegats, eh?”

R2: “O ja...”

R1.: “Val més fer poc i dedicar-hi l'estona que requereixi, que no intentar abarcar molt o volguer fer molt i no atrapar-ho, no? Vull dir no sé...”

R2.: ““Vale”. No està inventat res, tot això és “lo” que hi ha...”

R5.: “Però per això et dic, com que ja estem prou embrancats, doncs potser, a veure, tranquils i anem fent.”

R2.: “Sí... Molt bé.”

R1.: “A veure, retorns a despatx, cal retornar a despatx els documents sobre llaminadures i joguines que es van portar a cycle per a ser revisats.”

Comentari [U1272]:
REGISTRES

(Entra una altra persona i totes saluden)

R1.: “Hem de fer una proposta d'horaris, perquè l'altre dia ja la demanava la gent... sí, sí...”

R7.: “Jo, els portàtils, podria?”

R1.: “Hi ha horari de préstec, sí.”

R2.: “Això és una proposta a discutir, eh?”

R1.: “S'ha de retornar també el document sobre accidents escolars i medicaments...”

Comentari [U1273]:
REGISTRES

R5.: “També el teníem per aquí, no? Ja ens el vam mirar aquest...”

R3.: “I aquest sobre accidents escolars i medicaments, aquest, aquest el vam llegir quan estàvem drets a l'ordinador aquell dia però no estan tornats...”

Comentari [U1274]:
REGISTRES

R7.: “Ara que és fora li carregueu, eh?”

R1.: “La diada per la pau i la no violència.”

R2.: “Això ho teníeu, eh? Ai, mira-ho, veus...”

(Parlen moltes en veu baixa)

R1.: “A veure, avaluació de la diada de la no violència i la pau.”

R2.: “Ah... “lo” primer, activitat que no estava preparada i que ens hi vam enganxar els dits, fruit de la nostra il·lusió i la nostra...”

R7.: ““Bueno”, però una cosa espontàniament tampoc està malament.”

R2.: “Sí...”

R4.: “Jo estic d'acord en fer alguna cosa espontàniament, perquè escolta...”

R3.: “Sí, jo també.”

R2.: “Sí, però més coses, ja va estar bé, però la feina d'intendència de darrera va ser feixuga ...nom..., vull dir que tampoc vau veure segons quines coses...”

R4.: “És normal... Ja m'ho crec.”

R2.: “Les coses programades són molt més fàcils de...”

...

R2.: “Si ja hi comptes, ja la tens “en mente”, però aquesta no, va ser atrapada així, com vam poder...”

Comentari [U1275]:
CONDICIONANTS TE

R3: “Però després, per ser una cosa feta així, penso que deu n’hi do...”

R2: “No, si...”

R3: “Vull dir que...”

R2: “A mi, el que em va agradar va ser que va ser pim pam i feta, que no va durar tres hores, mitja hora simbòlic i...”

R4: “Per ser feta així va estar bé, però també vam comentar que... o sigui, va estar bé com a intent, o sigui, a veure, al ser tants costa fer coses a nivell d’escola, i com a intent de fer una cosa a nivell de tota l’escola va estar bé i va ser correcte.”

Comentari [U1276]:
CONDICIONANTS TE

R2: “Sí.”

R4: “Correctament pensat i correctament portat a terme, però va ser un pel fred, no sé què li falta...”

R6: “Home, potser és que som masses, és que, no sé...”

R2: “Era poca cosa, és clar...”

R4: “A veure, ben organitzat i ben portat a terme i tal, eh? Però no sé...”

R6: “Potser faltava el discurs, saps que també hi havia previst...”

R3: “O potser és que som masses i la cosa no dona per més, vull dir que quan ens ajuntem tots doncs és...”

Comentari [U1277]:
CONDICIONANTS TE

R1: “Sí, érem molta colla.”

R3: “Sí.”

R5: “Tot i això, jo en vaig parlar amb els nanos, els nanos també van trobar això que va ser... clar, el fet de sortir allà, potser ho van trobar com una mica sense sentit, no? Una mica, poca...”

R7: “ “Bueno”, però potser l’activitat amb més sentit és “lo” que s’havia de fer primer a la classe, no? De tot “lo” que vam fer, que eren...”

R5: “Jo, la dinàmica la vaig trobar molt bé.”

R2: “Per això, és que és clar, era una cosa molt simbòlica, no?”

R1: “Sí, sí, era un acte totalment simbòlic.”

R2: “Però és clar, amb tants nanos és el que es pot fer, una cosa d’aquest tipus, no?”

R1: “Mmm... I les propostes de millora, què? Que no se’n facin més?”

(Rialles)

R6: “Castigar a la meitat de l’escola i que no surtin...”

R3: “És que també hi ha d’entrar alguna cosa no programada, allò de dir va això...”

R7.: “És igual que la sortida a ...//oc..., jo penso que sí que en aquell moment ens va costar i no sé què... Però a mi em sembla bé fer-la si hi ha una exposició interessant a ...//oc... per anar a veure.”

R4.: “Mmm...”

R7.: “És aquí al costat, si no aprofitem una cosa així...”

R3.: “Sí...”

R6.: “Sí, sí...”

R7.: “Clar, que és més, quan tens programat i d'allò i vols dedicar-hi més temps i ho sents, més aprofitada i això... però bé s'ha d'aprofitar alguna cosa en aquest sentit...”

R3.: “Sí...”

R4.: “Home, estava programada amb força temps la de ...//oc.....”

(Parlen totes juntes)

R7.: “De grup sí, però de curs... és allò que primer potser s'havia de treballar la prehistòria o el que sigui...”

R4.: “Sí.”

R3.: “És clar, jo això també ho trobo.”

R2.: “Però durant el curs fem quantitat de coses que no estan previstes a principi de curs...”

R4.: “Sí, sí...”

Comentari [U1278]:
CONDICIONANTS TE

R2.: “Home, aquí, per exemple, ens podríem haver enganxat amb un parell més de coses imprevistes si haguéssim volgut...”

R5.: “Ens vénen moltes coses...”

R2.: “T'hi podies haver enganxat per “lo” del tema de l'aigua, per “lo” del treball aquest d'educació viària...”

R7.: “Sí, i altres...”

R2.: “Que gràcies a Déu n'hi han moltes, d'oportunitats...”

R5.: “Perquè constantment van arribant propostes.”

R2.: “Sí.”

R1.: “L'ajuntament tampoc fa la proposta a nivell d'escola per tot el curs... constantment és ara no sé què, ara...”

R4.: “Sí...”

R7.: “Però suposo que és segons com funcionem, però suposo que alguns més que d'altres funcionem així, no?”

R2.: “No, però jo penso que el fet de que hi hagi hagut i ara hi hagi tanta mainada dificulta més, tot és molt més lent de moure la màquina, però “bueno”, fem el que podem, no? Dintre de tot...”

Comentari [U1279]:
CONDICIONANTS TE

R1.: “Va...” bueno” ...nom.....”
R2.: “Què mana?”
R1.: “Els papers aquells, em sembla que has de tornar a donar una altra còpia.”
R2.: “D’acord.”
R3.: “Quins papers?”
R2.: “Medicaments i el de llaminadures...”
R1.: “I el de llaminadures, “vale”?”
(Parlen juntes)
R6.: “M’han dit que era l’...nom..., eh?”
R2.: “El què que era l’...nom...?”
R5.: “Algú deia que era la. ...nom.....”
R3.: “Era amb una pose de pistolero que, escolta...”
R4.: “I això que porta la ...nom... que és, ...nom...?”
R2.: “Què ha portat la ...nom...?”
R4.: “Això...”
R2.: “Això és una proposta d’horaris d’utilització dels portàtils i l’horari dels cànons, o sigui, com que hi ha tot el lot aquest d’ordinadors portàtils que en teoria són per educació infantil i cicle inicial, dèiem que la manera que poguessin a dalt a cicle...”
R4.: “Ja puc apuntar-m’hi?”
R2.: “No...”
R7.: “I com funciona això de l’horari dels cànons?”
R2.: “Espera’t.”
R7.: “Jo he anat a negociar...”
R4.: “Ara dispaes tu i després disparo jo...”
(Riures)
R6.: “Dels barracons cap a l’escola...”
R5.: “Explica com funciona...”
R2.: “A veure si me’n recordo, serien les hores que la gent té a les classes cànons, que fan físiques, músiques i...”
R5.: “Plàstiques...”
R2.: “No...”
R7.: “Això què és dilluns, dimarts, dimecres... perquè no ho diu enlloc, eh?, ...nom.....”
R2.: “No ho he fet jo, no ho he fet jo, eh?”
R7.: “El cànon de la meva classe sempre que convingui, jo encara que no faci ni física, ni música ni no sé què, vaig allà on faci falta i la persona que hagi de venir

Comentari [U1280]:
EXTENSIÓ TE

amb el seu grup es col·loca a la meva, això ja ho sabeu, per tant, aquest ja el teniu segur.”

Comentari [U1281]:
TE AL CICLE

R6: “Això ho dius avui perquè es grava, no?”

(Riures)

R2: “No...”

R7: “No, perquè...”

R2: “No, jo puc donar fe de que...”

(Riures)

R3: “Sí, jo també puc donar-ne fe...”

R7: “Aquí tinc dues amigues, els altres res...”

(Parlen i riuen)

R2: “Jo m’imagino que això de l’oferta ja és extensiva a tota la gent que tenen cànons, però si jo he d’organitzar el canvi d’educació infantil a un sisè no és tan factible, perquè no crec que puguis assegurar a les taules d’educació infantil dues hores seguides...”

R7: “No...”

R2: “Clar, la gent ja ho sap, però aquest horari a part seria perquè hi haguessin, de manera fixa, unes hores que saps que la teva classe és lliure, que ja no hagi ni de regatejar, o sigui el regateig hi serà sempre, però aquestes hores, la gent és fora de l’aula, doncs són hores que l’aula és buida i que es pot aprofitar, que ja no s’ha... sí que s’haurà de demanar permís, no?”

Comentari [U1282]:
EXTENSIÓ TE

R3: “Jo, per exemple, el dijous en Joan no hi és i la ...nom... tampoc, o sigui que el dijous a la tarda, com que faig naturals, podria disposar d’aquesta aula...”

Comentari [U1283]:
TE AL CICLE

R2: “Veus...”

R5: “Això, a quina hora es representa això? Això són aquestes hores d’aquí? De 9 a 10...”

R2: “De 9 a 10, de 10 a 11, d’11 a 12 i a la tarda de 3 a 4 i de 4 a 5. Aquest horari és perquè el reviseu, si hi ha alguna cosa, si us sembla bé...”

R5: “Mira aquí, ja està...”

R2: “Llavors ja es penjaran...”

R4: “Home, però els portàtils a primer són prioritaris...”

R2: “Però tampoc no te’ls pots reservar sempre?”

R5: “No.”

Comentari [U1284]:
TE AL CICLE

R2: “És clar. A cada...”

R5: “Escolta, i a sisè què...”

R2: “És clar, a cada setmana, m’entens...”

(Parlen juntes)

R3: “A naturals i socials tenen un portàtil cada equip...”

R2: “Clar, clar...”

R3: “Quatre portàtils necessito a cada classe, faig tres sisès, jo...”

R5: “Quin enrenou, no?”

R3: “Quin enrenou, eh? Me falta aquesta hora, me falta aquesta hora...”

R2: “Veus, aquestes són les seves hores diguéssim, d’educació infantil i cicle inicial que se les agafen...”

R5: “Aquí la puc canviar amb algú?”

R2: “Aquestes són les que s’oferta tot el pack a cicle mitjà i a cicle superior...”

R4: “No me’n recordo, no ho recordo...”

R5: “Hem de fer alguna reunió de socials tu i jo...”

R4: “Home, també estaria bé perquè fa temps que no en fem...”

R2: “Això són els cànons. Això, els cànons baixen a baix i aquí els portàtils puguen a munt, o sigui, són horaris que es poden canviar. Si aquí, cada classe, doncs, dels d’educació infantil i inicial, no cada classe, té...”

R7: “Ja ho entenc, o sigui, cicle superior podem disposar d’aquestes hores que posen aquí.”

R2: “Aquí...”

R5: “Puc fer un canvi aquí amb educació infantil?”

R2: “Això ja és per anar a negociar...”

R5: “I canvio aquesta hora per un xurro, no sé quina altra hora puc canviar...”

R3: “Aquí...”

R5: “No, perquè aquí tinc el meu sisè...”

R4: “Per aquí...”

R5: “Ah, aquí sí...”

R4: “Ho has vist que ràpid s’arregla tot...”

R6: “ “Bueno”, un moment, i els de cinquè que no tenim ordinadors allà, no tindríem prioritat nosaltres que estem allà, tirades...”

R5: “Però on ho voleu enxufar.”

R6: “Però si aquí tampoc enxufareu res...”

R4: “No, allà no s’enxufa res...”

(Rialles)

R2: “ “Bueno”, demaneu...”

R4: “T’imagines fer el treball de socials cada dia amb portàtil...”

R3: “Nena, quina ganga que deu ser això...”

R2: “Fons social...”

R1: “Ah, això...”

Comentari [U1285]:
TE AL CICLE

R2.: “Nenes, el fons social està obert fins el 12 de març, des de partir d'avui fins el 12...”

R5.: “Què és això?”

R2.: “Al Gencat punt net hi han tots els impresos, els típics, eh, colònies... fonts socials, colònies, universitats, i tot aquell conjunt de...”

R4.: “Colònies pels nens, sí...”

R2.: “Colònies, universitats,... sepeli, de si s’ha de portar ulleres o ortodòncies... els impresos són individuals, això sí que ho he vist...”

P.: “Als 18?”

R2.: “I aquest d'aquí és unes jornades a.../loc..., el 2, 3 i 4 de febrer.”

R3.: “Oh, és ja.”

R2.: “Participació i democràcia a l’escola.”

R6.: “Ja ho vaig veure això...”

R2.: “S’ha de fer la inscripció, eh, si us interessa...”

R5.: “Estava molt bé, eh...”

R2.: “Comença el divendres a dos quarts de 7 de la tarda, o sigui que s’hi pot anar perfectament. Fan bona pinta.”

R3.: “Estan molt bé.”

R2.: “De la fundació, que són aquests?”

P.: “...nom...”

R2.: “L’...nom..., eh, que sí? Fan bona pinta. Qui tingui ganes d’anar a treballar...”

R1.: ““Bueno”, nenes a veure són dos quarts, eh?”

R2.: “Esgoten, eh?”

P.: “Sí, sí...”

R1.: “Ho farem aquí, no?”

R5.: “El què?”

R1.: “Tot “lo” que queda, només hem fet el primer punt, eh.”

R3.: “Només el primer punt hem fet...”

R1.: “Jo crec que no acabem... T’ho he dit que no passaríem del primer...”

R4.: “Home, era dens, eh?”

R1.: “Ja...”

P.: “És que era múltiple, eh?”

R1.: “Això s’ha de...”

R6.: “És clar, és que no posem 1a, 1b, 1c, clar, aquest és el problema...”

P.: “Ja, ja...”

R3.: “És clar, posa 1 i prou...”

R2.: “Això és “lo” del fons social, sí...”

R5.: “Lo” de l’ordinador...”

R4.: “Fareu unes combinacions...”

R7.: “I això que queda per dilluns...”

R1.: “Sí...”

R2.: “Això vol dir que cada nen...”

R3.: “Quina hora?”

R7.: “Aquella hora, jo ara estic pensant així ràpidament perquè aquí no te la canviaran, no sé quin dia t’he posat.”

R3.: “Aquí.”

R7.: “Perquè és l’hora d’anar al patí.”

R3.: “Ah...”

R1.: “Nenes, heu llegit el butlletí amb els nens o els heu repartit i prou?”

R5.: “Aquí li has de canviar perquè si no...”

R7.: “Ah...”

R3.: “A primera hora de dilluns...”

R5.: “Has vist...”

R7.: “No, a més a més aquí tinc un dels vostres...”

R2.: “És que aquí, ells se suposa que tenen el seu ordinador a la classe, no és que se’ls emportin els de tercer... Cada classe disposa del seu ordinador...”

(Parlen juntes)

R5.: “Ja estem...”

R7.: “...nom..., com s’ha de fer per instal·lar un clic?”

R1.: “S’ha d’instal·lar amb el servidor...”

R6.: “Adéu ...nom...”

R1.: “És que hi ha un clic dels rius.”

R7.: “Ja hi és?”

R1.: “Sí, ja hi és. No, no deu ser el mateix...”

R7.: “L’aigua va al revés...”

(Rialles)

R1.: “Això, fem una cosa...”

R3.: “De “lo” que has imprès és...”

R1.: “Això n’heu de tenir un cada una, ja us en faré una còpia i us haig de passar una còpia a cadascú que ja la tinc feta, dels nens que els hi falten targetes sanitàries i coses d’aquestes... ..nom..., de la teva classe, la tira.”

R7.: “Sí? Targetes sanitàries, les tinc totes jo, per això me desplaço, vaig aquí, vaig allà...”

Comentari [U1286]:
TE AL CICLE

R1.: “ “Bueno”, saps què passa, que per mi targetes sanitàries són drets d’imatges i un munt de coses...”

R7.: “Hem de fer fotocòpies i baixar-les a baix, eh que sí?”

R1.: “No, jo us ho passo, és insistir amb els nens que ho portin.”

R7.: “ “Goita”, l’any passat hi eren tots...”

R6.: “Ja ho ha dit l’...nom.....”

R7.: “Doncs, “goita”, si es perd es perd,... Jo me’ls guardo perquè no els perdo, perquè els necessito...”

R3.: “A mi me’n falten tres que ja es va dir que des de direcció se’ls hi demanaria...”

R1.: “...nom..., si ho tens li dones a la ...nom... perquè et faci les còpies...”

R7.: “No, faré les còpies jo... jo no baixo res més a la ...nom..... no...”

(Rialles)

R7.: “No amics, no, ho sento molt però no...”

P.: “Estàs escaldada?”

R7.: “Clar, hi eren totes, i tot de cop no hi són, i me diu, ...nom... ja els tens tots, n’hi havia 21 però n’hi havia 4 de repetits, vol dir que en faltaven 4... doncs, no, no... jo ara ja ho tinc...”

R1.: “ “Bueno”, ho deixem aquí, no?”

R6.: “Sí, sí...”

R7.: “Sí, sí, em sembla que sí, tu ets la coordinadora.”

R1.: “ “Vale”, va...”

R5.: “Això no el procés lector?”

R1.: “Ah, doncs ho fem, però ...nom... no t’interessava que hi hagués l’...nom... o què?”

R5.: “A l’...nom... li vaig passar una còpia.”

R1.: “Sí?”

R5.: “Jo penso que almenys hauríem de mirar a veure si hi estem d’acord tal i com està plantejat... si hi hem d’afegir coses o n’hi hem de treure... jo no he avançat...”

R1.: “Hi hauria d’haver l’...nom..., no? Valdria la pena que hi sigui l’...nom.....”

R5.: “Ah, no m’ha dit res...”

R1.: “Per això t’ho dic, jo penso que hi ha de ser l’...nom.....”

(Parlen juntes, sembla que parlen i negocien l’horari dels ordinadors, parlen del procés lector, hi ha més d’una conversa alhora)

R5.: “A la ...nom... també li vaig donar...”

R6.: “A quina ...nom...?”

R5.: “A tu?”

R6.: “El què?”

R5.: “Això de la lectura...”

R4.: “Va, ja veig un error...”

R3.: “A primera hora què tinc...”

R4.: “Els meus...”

R3.: “I a segona hora tens el meu mig grup, no?”

R4.: “Sí...”

R5.: “A veure noies, a mi ella això és el que em va encarregar que fes, jo em vaig oferir de fer...”

P.: “Deixem-ho així, no? Deixem-ho així...”

R1.: “Home, només faltaria...”

R5.: “Sí, perquè jo vull saber si he d’avançar amb la poesia així o he d’anar d’una altra manera... Això és allò que ens van donar amb aquelles graelles...”

R1.: “A veure, les tinc jo les graelles...”

R5.: “Ja m’hi vaig basar una mica en les graelles, perquè no està pas malament, eh?”

(Rialles)

P.: “Moltes gràcies.”

R1.: ““Vale”, “lo” d’en ...nom... ja ho vam veure.”

R5.: ““Vale”, jo llavors el que he fet és a part del rotllo aquest, que ja ho llegireu, vaig començar una narració, i a la narració vaig dir que...”

R1.: “Aquest és el d’en ...nom...”

R3.: “I el teu?”

R4.: “Te’l vaig donar, no te’n recordes?”

R3.: “No...”

R4.: “Home...”

R3.: “No, no, és igual, és igual, mira doncs el compartirem.”

R5.: “És la tipologia textual, que als nostres llibres hi surt més, però també és una tipologia que els alumnes llegeixen quan agafen un llibre per llegir, la diferència està en que les lectures del llibre de text solen ser fragments i a vegades no acaben de seguir el famós esquema de plantejament, nus i desenllaç, a vegades no hi ha el desenllaç, a vegades entren directament amb la descripció... “bueno”. Eh? Després vaig mirar els diferents llibres de català i castellà, quantes narracions hi han, i de fet n’hi han 6 a castellà i 6 a català, per tant, és la meitat dels textos tant a sisè com a cinquè, eh... n’hi han 12, per tant són 6. Ah, també fem altres textos que la mestra porta a classe per treballar...”

que a vegades són textos d' una dinàmica de grups com ara aquella dinàmica que plantejaven, que és una història que han de solucionar, que han d'anar a una illa deserta, què s'hi emportarien i lo què fos... ah, els llibres de lectura solen ser narracions, a vegades narracions curtes a vegades narracions llargues amb textos de dinàmica de grup i amb lectures de la biblioteca o a la biblioteca, eh? Llavors, com ho fem, abans de la lectura... llavors aquí dic que les activitats que les segueixen no les fem amb totes les lectures que treballem al llarg del curs, algunes les fem amb una lectura i d'altres amb una altra, i en alguna lectura no en fem cap d'elles perquè els continguts ja són prou coneguts de l'alumnat, o volem comprovar la seva capacitat davant d'un text desconegut... o és un tema ja treballat... etcètera. De presentació i motivació, seguint una mica l'esquema que ens donava ell, eh? Els llibres de l'Editorial ...nom... que fem servir ens proposen una activitat de lectura de la imatge com a motivació i per a la formulació d'hipòtesis sobre la lectura que farem. Sempre a davant hi ha una imatge que fa, d'alguna manera, remetre al text a la primera pàgina de tots els temes... La segona activitat també sol ser "estupendo"... ah... de preguntes i respostes orals en el llibre de cinquè i un petit joc en el de sisè, tant en el llibre de català com en el de castellà i van encaminades a contextualitzar la lectura i a aflorar els coneixements previs referits a la lectura. Aquesta a vegades les fem i a vegades no les fem. Vosaltres feu sempre lectura de la imatge?"

Comentari [U1287]:
TE NENS

Comentari [U1288]:
TE NENS

R3.: "A vegades..."

R6.: "També a vegades, a vegades sí, a vegades no, depèn... I aquesta primera activitat depèn de quines, per exemple, el llibre de català i el de castellà, n'hi ha... el de català sobretot, el de sisè, com que són activitats d'aquelles de resoldre, n'hi ha algunes que ja estan resoltes perquè com que són llibres ja fets servir..."

Comentari [J1289]:
TE al Cicle

R5.: "Mmm..."

R6.: "Han quedat poc esborrades, llavors no té massa sentit fer-ho. Per tant, n'hi ha que les fem i n'hi ha que no."

R5.: "Altres activitats que fem fora del llibre de text, lectura del títol amb un comentari, a vegades ho fem o a vegades no, no sé... jo he posat coses que a vegades jo feia: llegim el títol, què us sembla, de què anirà per aquest títol, això suposo que tothom ho fa alguna vegada... Preparació de la lectura a casa, això no assegurem que tots els alumnes ho fagin, preguntes orals de la mestra sobre què intueixen els nens de què anirà la lectura després de llegir el títol i mirar les imatges, i fer apostes sobre qui l'encerta... jo a vegades ho faig això... diem de què anirà i diem va, a veure qui l'encertarà i qui no l'encertarà... qui

Comentari [U1290]:
TE NENS

d'allò d'allò... llavors, quan llegim la lectura, veiem qui l'ha encertat i qui no l'ha encertat. És el mateix que amb el dictat, de vegades apostem quantes faltes farà cadascú, eh?"

R1.: "Com un joc..."

R5.: "Hi he deixat punts suspensius perquè he suposat que vosaltres fèieu altres coses que jo, ara aquí, no se m'acudien o que no faig, no sé... si us sembla que s'ha d'afegir alguna cosa... Després, durant la lectura, el procés lector, lectura de tot el grup en veu alta, per paràgraf, un punt cada un, llegir fins que se'n cansi i l'alumne mateix traspassa la llista a un altre... hi ha diferents maneres, eh?, de fer lectura en grup en veu alta. Correcció per part de la mestra de l'entonació i la puntuació, per assegurar una bona comprensió, ens podem aturar a cada paràgraf per comentar-lo, però això compromet la comprensió global del text i alguns alumnes es poden perdre... També ens podem aturar per comentar l'ús d'algunes paraules que presentin dificultat o que siguin claus per a la interpretació del text, però passa "lo" mateix que amb l'altre, en el moment que ens aturem..."

Comentari [U1291]:
TE NENS

R3.: "En el moment que aturem, ja..."

R5.: "En el moment que atures la lectura, alguns perden el fil..."

R3.: "Sí."

R5.: "També es pot aturar la lectura per comentar les fotografies o dibuixos que il·lustren algunes parts de la lectura, i la mestra pot esdevenir un model de lectura llegint en veu alta una part del text o tot, els alumnes segueixen la lectura amb el seu llibre, s'hi posa força èmfasi amb l'expressivitat del text i es remarca la puntuació. La mestra pot esdevenir un model de lectura llegint una part o tot el text, els alumnes no llegeixen, només escolten la lectura."

Comentari [U1292]:
TE NENS

R6.: "És igual, no?"

R5.: "Aquí es segueixen la lectura i aquí no la segueixen, només l'escolten..."

R6.: "Ah..."

R5.: "Després, lectura personal i silenciosa del text, cal remarcar a l'alumnat que no és una cursa i que cadascú anirà al seu ritme, per això cal tenir a punt alguna petita activitat sobre la lectura per tal que els que acabin abans puguin anar fent... Però no sé, això... allò de dir, aquelles preguntes que hi han al final, aneu-les pensant... o no sé, perquè sinó aquests que acaben de seguida què fan... Llegir la informació que se'ns dona sobre l'autor del text o sinó en tenim i ens sembla important buscar-la, doncs buscar informació... I alguna altra cosa que fem, no sé, què més?"

Comentari [U1293]:
TE NENS

R4.: "Això ja és després, no?"

R5.: “Sí.”

R3.: “No...”

R5.: “No, això és durant.”

R4.: “Ja, però llegir la informació que se’ns dona sobre l’autor això seria després, no?”

R5.: “O a vegades ho faig tot seguit jo eh?”

R4.: “Quan acaben de llegir el text.”

R5.: “Llegeixo el text i quan arribo a la biografia aquella la llegeixo i...”

R3.: “Sí, qui l’ha escrit...”

R4.: “Jo, és que això potser per l’experiència ho faig després de la comprensió a vegades o així... però “bueno”, és igual, ho podem posar aquí o allà...”

R5.: “Jo és que a vegades no ho faig, depèn de l’autor... de si és un autor que a mi em sembla que és doncs, que a ells els hi pot arribar més o no.”

R4.: “Sí.”

R3.: “Depèn del grup, a vegades...”

R5.: “I depèn del grup.”

R6.: “O si per exemple surten paraules en valencià o en d’allò... a vegades mirem d’on és l’autor i llavors aprofitem per llegir-ho o coses d’aquestes...”

R3.: “Sí, algun autor conegut o amb vocabulari...”

(Silenci)

R1.: “Ja acabem...”

R5.: “Després de la lectura, i a mesura que es va avançant hi ha una sèrie de preguntes literals que poden ajudar a una primera comprensió del text, les fem oralment. Jo no les faig sempre aquestes preguntes, eh?, i totes poques vegades...”

Comentari [U1294]:
TE NENS

R3.: “No, perquè són molt i molt literals...”

R7.: “Són realment per fer-les, no dic amb el grup de nanos més fluixets, però amb un grup intermig justet, diguem.”

R6.: “Sí...”

R7.: “Per assegurar-te de que realment ho han entès.”

R5.: “Alguna sempre l’aprofito per fer una comprensió oral, una primera comprensió oral...”

R7.: “Però diguem que el gros de la classe, la gent que més o menys ho entén, són com molt senzilles, molt literals...”

R5.: “Sí, sí... Després preguntes de la mestra sobre el text, aquest és el meu plat fort, aquest. Jo faig les preguntes sobre el text que a mi em semblen. Vosaltres no sé com ho feu això, feu comprensió oral dels textos?”

Comentari [U1295]:
TE NENS

Totes.: “Sí.”

R5.: “I també deveu fer les preguntes que us acudeixen sobre...”

R7.: “Sí, sí...”

(Una participant se'n va)

R5.: “Preguntes que es poden fer entre ells...”

Comentari [U1296]:
TE NENS

R7.: “Veus, això no se'm hauria acudit mai, ja ho provaré.”

R5.: “Alguna vegada, no ho faig pas sempre tampoc, però alguna vegada sí que ho faig, va, a veure, cadascú fa una pregunta a un altre sobre el text...”

R6.: “Està bé.”

R5.: “Activitats de comprensió més interpretatives i que condueixen cap a una anàlisi del text, personatges, estructura del relat, els pensaments de l'escriptor... aquestes, a vegades en el llibre a darrere n'hi ha que et fan anar una mica més enllà de...”

Comentari [U1297]:
TE NENS

R6.: “Jo trobo que aquestes estan bé...”

R7.: “Sí, perquè les altres queden més, molt fluix com a comprensió lectora, no?”

R3.: “Sí, es queden dintre del paràgraf...”

R7.: “El que busques és si ha estat al lloro i han llegit, no?”

R5.: “Sobretot a sisè, a sisè si no hi haguessin aquestes altres preguntes així una mica més...”

R7.: “Clar, llavors els hi poses un text com els del Galí, “bueno”, d'aquells de la comprensió lectora que els hi passem. I que aquells realment les respostes són molt més interpretatives i és clar, es queden morts si estan només acostumats a fer només aquelles tan literals...”

R5.: “També, perquè a davant jo deia que per mi és important el saber comunicar l'escriptor al que llegeix, que a vegades això ho tenim poc en compte, no? A vegades la idea aquesta que té l'escriptor, què ens vol dir en aquell text i així... Una mica anava en aquest sentit. Es poden buscar paraules o frases fetes al diccionari, es poden buscar a la classe entre tots i anar donant sentit a la lectura, això alguna vegada ho he fet...”

Comentari [U1298]:
TE NENS

R4.: “Buscar a la classe entre tots...”

R5.: “Sí.”

R4.: “Buscar frases fetes...”

R5.: “Sí, buscar frases fetes, busques el verb i et surten moltes frases fetes amb el diccionari d'aquests grossos... llavors de dir, busqueu-ne una cada un per exemple i llegiu el paràgraf on heu trobat aquella paraula o aquella frase feta per entendre més bé aquell paràgraf, eh?”

R4.: “Mmm...”

R5.: “Es poden repartir les paraules i frases fetes de manera que en busquin una cadascun dels alumnes, i després al llegir el text, interpreteu-la amb els nous sentits apresos. Valorar el títol i trobar-ne de nous, buscar nous noms pels diferents personatges de la narració i característiques diferents a les que se'ls adjudiquen al text. Donar un final a un text o un llibre inacabat, construir un final nou entre tots, buscar...”

Comentari [U1299]:
TE NENS

R3.: “Això oralment? O per escrit?”

R5.: “Depèn. Són coses que jo a vegades he fet.”

R7.: “No és que s'hagi de fer tot ni molt menys, però que...”

R5.: “Són coses que anem fent, que tots ho fem i anem fent coses d'aquestes...”

R7.: “Sí, sí, i tant.”

R5.: “A més, jo sóc molt de que en el moment que estic a la classe faig alguna cosa d'aquestes, no me l'apunto pas i la faig, mira... eh?”

R7.: “Mmm...”

R5.: “Resumir-lo amb poques paraules, si el text té “moraleja”, intentar que els mateixos alumnes la descobreixin i la interpretin. Valoració personal del text, ens ha agradat, ens ha semblat interessant, quin personatge és el nostre preferit, quin ens cau malament, què ens volia explicar l'autor...”

Comentari [U1300]:
TE NENS

R3.: “Després el tipus, o sigui, si és un text humorístic o si és un text més aviat poètic o... encara que sigui una narració, per exemple penso amb aquell del mar i els cavalls i tot allò que és com molt poètic i tal, i en canvi hi han històries com aquella nena que és menjava els entrepans dels altres...”

Comentari [U1301]:
TE NENS

R5.: “Sí...”

R3.: “Que és així molt còmic, vull dir, intentar veure una mica el...”

R5.: “Sí, sí... És una mica això d'aquí, el veure l'estructura del relat.”

R3.: “Sí, però no només l'estructura sinó una mica...”

R5.: “La intenció de l'autor, sí...”

R3.: “Sí, la intenció i l'estil de lectura o el tipus...”

R5.: “No sé, que us sembla?”

R1.: “Bé, molt bé.”

R5.: “Què faig, segueixo “lo” mateix amb la poesia? Perquè hi ha poesies, hi ha descripció, hi ha textos, l'informatiu,... els altres 6 textos són les múltiples variables textuais, perquè per exemple, de castellà hi ha tot el tema aquell de la ràdio, del programa, del noticiari aquell que vam fer...”

R7.: “D'un noticiari que vam fer, clar, allò és estil guió, és un altre...”

R5.: “Llavors hi ha coses que són retalls d'enciclopèdies, aquell últim text que vam fer, textos informatius...”

R3.: “Clar, és que això pot ser infinit...”

R6.: “Sí, perquè estem llegint sempre...”

R5.: “Sí, “bueno”, ja en faré uns quants, el poètic, l’informatiu, que us sembla... el còmic també el pensava fer...”

R7.: “ “Bueno”, però diguem quan t’hi poses a fer això, ho fas a casa?”

R3.: “Però això millor ho fem totes...”

R7.: “Alguna estona d’aquestes que tenim...”

R5.: “Sí, però vull dir, això ens servirà a nosaltres, el tema de fer-ho o no fer-ho...”

R6.: “Jo crec que sí... “Bueno”, jo personalment crec que sí...”

R7.: “Home sí, perquè sempre va bé tenir-ho...”

R3.: “Sempre hi han coses noves...”

R6.: “Sempre va bé tenir-ho sistematitzat perquè sempre hi ha coses que un fa i que l’altre... sempre va bé però clar, això és un “currazo”.”

R5.: “Això serà “lo” que els hi enviarem a aquells, llegiu-vos la introducció, ja me direu què...”

R1.: “Doncs mirem si podem quedar alguna estona per fer-ho o què, o et va més bé fer-ho tu a casa, al teu aire...”

R5.: “Ho dic perquè fa dos anys que no ens hem trobat per socials i ens havíem de trobar cada 15 dies... Jo, costarà de trobar-nos per parlar de coses, eh?”

R1.: “Ja...”

R3.: “Home, per educació física ens trobem força sovint...”

R5.: “I un dissabte?”

(Riures)

TRANSCRIPCIÓ 26. Reunió de coordinadors

R1.: “ “Bueno”, d’informacions puntuals, quatre cosetes,.. A la plantada d’arbres hi van els de tercer, eh? Us recordo que els de cicle superior avui, no en fan cap, al final hi van els de tercer que hi van el dia 22 em sembla, el pare d’en...*nom*... treballa en el tema d’aigua està a la depuradora de Figueres, em sembla que és...o a algun lloc amb alguna depuradora...ha dit que si ens interessa fer alguna cosa de treball sobre el tema de l’aigua que ens pot proporcionar material, a ells els interessa... ja va oferir alguna cosa fa un parell o tres d’anys i ara...ell s’ho fa...”vale”? O sigui, si interessa a algun cicle, ...després el servei català de trànsit ens envia recursos per a treballar a l’aula, ai! Recursos, no!...sí! recursos. I els he imprès, n’hi ha un per a cada cicle,...”vale”, són recursos didàctics gratuïts, “vale”? Si interessa a algun cicle m’ho dieu i podem demanar-ho. Estan bé, hi han jocs, mira veus, hi ha el catàleg aquí...Són infantil i primària, eh? ...”

R2.: “Ens els enviaran aquests recursos o els hem de demanar?”

R1.: “Els hem de demanar,...”

R2.: “O sigui s’han de demanar...”

R1.: “Si no els demanem, no ens els portaran pas.”

R2.: “ “Vale”...”

R1.: “Si us interessa m’ho dieu i ja ho sabeu.”

R2.: “Sí...”

R3.: “A veure, deixa’m veure...”

(Se sent soroll de fulls).

R1.: “Veus, aquest és una cara d’un...”

R3.: “Ah, està bé...mira les Tres Bessones...”

R1.: “Sí.”

R2.: “Aquí, també hi havia algun vídeo, eh? Aquí a l’escola?”

R1.: “Sí...”

R2.: “Ah, ...val...”

R1.: “Que van...mira...”

(Se sent xiuxiuejar diferents persones alhora)

R3.: “...tres mestres...”

R1.: “Són xulos..molt bé.”

R3.: “ “Ajà”...”

R1.: “Bueno”, m’ho dieu i ho demanaríem...”

R2.: “Vale”...”

R1.: “... sinó, jo no faig res “de acuerdo?””

R2.: “Vale”...”

R3.: “Ens ho podem quedar això o no?”

R1.: “No, aquest no, aquest és el meu... ja està fotocopiats, això d'aquí és “lo” que t’he fotocopiats...”

R4.: “A val, val...”

R2.: “No és amb color però...”

R4.: “Ja ho veig, ja està...”

R1.: “És que només era aquest tros...”

R4.: “Sí, sí, sí...no ja està...ja està...”

(S’obre la porta)

R5.: “Hola!!”

R1.: “Hem començat, ...*nom*.....”

R2.: “Ja hem començat...”

R5.: “Sí... ja,ja..”

(Rialles)

R1.: “Ella ha de marxar ara a tres quarts...no, però és que no teníem....”bueno” “

R2.: “No teníem alternativa...”

(Rialla)

R1.: “Les està gravant però “bueno”...”

(Rialles)

R3.: “És veritat, tant de conflicte, tant de conflicte, però “bueno”..”

P.: “És una ...sempre això..”

R4.: “Sí, però és clar si vols una mica el sentiment és això...”

P.: “Sí, sí, ...”

R1.: “Les graelles, jo ho sé pel meu cicle, les feien del treball del procés lector de llengua, cicle superior sí que estan treballant, hem començat a fer coses, els altres cicles ho teniu “en mente” i aneu fent cosetes...”

R4.: “Ah...”

R1.: “...jo només és per recordar-vos que...”

R4.: “...sí, no, a veure...nosaltres en vam parlar ahir a cicle, la setmana passada no vam poder fer cicle perquè hi va haver el claustre, jo ahir els vaig explicar i ja hem començat, ho posarem en pràctica...?”

R2.: “...perquè jo també em pensava que anàvem molt retrassats i ho vam explicar tot ahir...”

Comentari [U1302]:
RITMES

Comentari [U1303]:
TE AL CICLE

Comentari [U1304]:
TE AL CICLE

Comentari [U1305]:
TE AL CICLE

R3.: “Clar...”

(Se sent soroll d’obrir una porta)

P.: “Hola.”

R2.: “I també vam posar una mica fil a l’agulla..., eh? Vull dir que...”

R3.: “Ja ho tenim...”

R6.: ” “Bueno” nosaltres, hem..”bueno”..hi hem estat... hi hem estat força, eh?Vull dir que ho tenim així, que no ens acaba de....el procediment per mirar el projecte, que no acabem de veure el fons,no? I “bueno”, ahir a cicle ja ens hi varem entretenir, després varem quedar el Dijous passat perquè com que teníem cicle aquesta setmana, que era Dijous Gras, doncs “bueno” ens varem trobar un dia especialment per a això i...varem continuar donant voltes i ara, tenim dubtes...em sembla que la...*nom*...vol parlar amb tu...”

Comentari [U1306]:
TE AL CICLE

R5.: (?)

R6.: “Sí,..l’...*nom*... ja em va dir.... varem quedar d’acord que a nivell de cicle estava bé fer..ah....que lo que ens demanava no acabava de ser-nos útil, no? I diem “bueno”, doncs si hem de fer una anàlisi de “lo” que estem fent, doncs, “bueno” potser que el fem una mica tal i com a nosaltres ens sembla, llavors ara està començant, l’...*nom*... va dir que ja hi estava en això ja no..i ..”bueno”...ha agafat una mica el fet que fem servir i una mica doncs com treballem...”

Comentari [U1307]:
TE AL CICLE

R2.: “O sigui ..., eh?”

R6.: “Sí...i “bueno” ara...”

R3.: “Llavors li enviareu i que faci el retoc,...”

R6.: “Sí, ”bueno”, primer en parlem a cicle.. ah...”

R3.: “Sí, en parlem a cicle el proper dia, ...m’ho van dir a ...fotocopia-ho ...*nom*... també...”

Comentari [U1308]:
EXTENSIÓ TE

R6.: “Vale...?”

R3.: “Igual que a Santiago, sí, sí...ja esta bé.”

R6.: “ “Vale”, “vale...”

R4.: “Nosaltres....i tota lai llavors ho passaran a cicle, llavors fan el mateix amb un altre text,..cicle...tots narrativa de moment...”

R5.: “Això ho varem fer entre tots...però això no ens va agradar...”

R4.: “Ja, però “bueno”, ho provarem...”

R5.: “...i un de socials de la prehistòria i ho varem passar-ho en els de , i vam dir “bueno”, així què hem de fer..mentre que ...analitzar-lo...”

R4.: “Segons els ...”

R5.: "...tots els que fem perquè clar, alternatius, de naturals, de socials, de català, no?...i...clar això..."

R1.: "No sé si és el que pretenen des d'inspecció, que cada vegada que tu facis una lectura tinguis en compte l'abans, el durant i el després, o sigui que pensis que el tema de la lectura no és només l'únic. també fas lectura sinó que és en qualsevol moment que estem llegint i no sé si...és..."

R2.: "Arribaran a aquesta conclusió."

R1.: "...que volen arribar aquí..."

R3.: "“Bueno”, després també s'ha de valorar, ..."

R4.: "Ja..."

R3.: "...ho fem molt diferent quan fem uns textos alternatius, com quan fem un text normal, com quan fem un text de llengües, clar."

R1.: "“Bueno”, com que ens anirem mantinguen en correu amb el Sr. Inspector llavors que ens digui què va bé i què no va bé. Una bona notícia, el concurs de la portada de la festa major aquest any el fan la llar el cartell i..."(rialla)

R3.: "...és el que el carrega..."

R1.: "...i l'escola nova porta el programa de la festa."

R3.: "...Ah..."

R1.: "O sigui aquest any ens quedem sense participar, ja buscarem la manera ...pel proper curs de que ens toqui alguna coseta...però millor així..."

Comentari [U1309]:
RELACIONS EXTERIORS

R2.: "Està bé, està bé..."

R1.: "... que quedem repartits, un cop a la vida..."

R4.: "Ajà..."

R5.: "L'escola nova?"

R1.: "L'escola nova la portava el programa i la llar, el cartell de la festa..."

R5.: (murmureja)...

R1.: "A no, no apuntis..no pateixis."

R5.: "No apunto pas..."

R1.: "I després una altra notícia del cicle superior, que aquest any hem decidit de 6è que no faran les coques pel dia de l'aplec del poble..."

R3.: "I..."

R1.: "...que anaven molt agobiades ..."

R3.: "...i què faran?..."

R1.: "Ja buscaran sistemes alternatius de fer diners, això porta molta feina..."

Comentari [U1310]:
RITMES

R4.: "És que cada vegada...és que això, cada vegada és més difícil,no? És més difícil, per exemple joestic pensant ja amb les paradetes."

R1.: "Clar..."

R4.: “I amb les coques, amb tanta diversitat a nivell de feina, doncs ara imagina’t, no? Tot “lo” que comporta el fet d’anar a les empreses, anar a...”

R1.: “Doncs així anem. Més coses..ah..l’administrativa, a vegades no té gaire feina, si teniu feina , ja us ho vaig comentar un dia, a nivell de cicle o alguna cosa que penseu, però amb temps perquè a vegades després està...”

R3.: “...feina a plastificar,...”

R1.: “Plastificar, fotocopiar, però coses amb temps, o un dia que feu una feina determinada que significa venir i estar-hi estona, ella hi ha moltes estones que no diu res i, aquí us ho posaré en la...”

R4.: “ “Bueno” ho dic perquè discretament...”

R1.: “...discretament,no?...no ho posaré d’aquesta manera, ho posaré per posar com a iniciativa. No diem perquè, “vale”?”

R4.: “ “Vale”...”

R1.: “Tu tampoc, eh?”

P.: “No, no, no...això no es grava...”

(Rialles)

R1.: “ “Vale”...Després, l’altre dia, dimarts passat varem començar ja el taller de teatre amb les famílies que varen dir-ho, em sembla que va haver-hi gent, ho varen fer en els mòduls, van estar molt contents, però són tan trempats i tenen tanta empenta que els hem hagut de frenar!”

Comentari [U1311]:
TEATRE

R3.: “Ah, sí?”

R1.: “Perquè ja ens canviaven les cortines, ja pintaven el terra, ja feien no sé què...! i dic ui! Tenien moltes ganes d’anar a comprar pintura ja la mare del ...nom..., la ...nom..., ..mares arriades que ja feien uns canvis i volien canviar-ho tot, Primer ens asseurem ja l’...nom... va estar amb la ...nom... parlant-ne...”

R4.: “Ajà...”

R1.: “De, a veure ,que quines propostes els hi podem dir que facin...”

R4.: “Home, nosaltres dèiem coses pel teatre...”

R1.: “Sí, clar, i ara...”

R4.: “És “lo” que li varem dir a la ...nom.....”

R1.: “I ara vosaltres, a nivell vostre, quines idees o...”

R4.: “Ajà...”

R1.: “...que els hi podem demanar en aquesta gent que ens vénen a fer el decorat del teatre...”

R4.: “Però poden ser coses concretes per les disfresses, per exemple?”

R1.: “Sí, jo...sí, jo penso que sí. Nosaltres fem la demanda i llavors elles que diguin.”

Comentari [U1312]:
TEATRE

R4.: “Val.”

R1.: “Deien de posar prestatges a darrera el teatre..sabeu allà...”

R4.: “Sí...”

R1.: “Als laterals posar prestatges per poder guardar coses.”

R2.: “Està molt bé.

R1.: “Sííí...per exemple, llavors també deien de canviar les cortines negres de darrera...”

R2.: “Ajà...”

R1.: “I no sabíem si posar-hi una fullola rígida, o que les cortines fossin rígides, i s’ha de veure com acaba..s’ha de lligar, però com que anaven amb tantes idees vam dir ostres!..això ens sobrepassa, no?”

R3.: “Clar.”

R1.: “Cada cicle, busca idees, vale?”

R3.: “Val.”

R2.: “O sigui que hem de fer propostes?”

R1.: “Sí, propostes de coses que se’ns acudeixin que poden fer aquesta gent, eh?”

R4.: “...gambianes, marroquines, ..quin tant per cent i havia...”

R3.: “No les vaig veure...”

R5.: “N’hi havia de cada, eh? Però si hi havien 10 mares, n’hi havia una de marroquina i un parell de gambianes...el percentatge ja era molt elevat.”

R2.: “De romaneses no en teníem cap, eh?”

R1.: “No.”

R2.: “Quants eren en total?”

R4.: “Potser unes 10 persones...”

R3.: “Deu persones devien ser...? I sort que només eren 10, perquè arriben a ser més i...”

R1.: “Ens canvien tota l’escola...”

(Rialles)

R1.: “No, va anar bé....Després, recordatori als cicles, les fotocopiadores, que tornem a trobar muntanyes de fotocòpies, les impressions, que no sé com s’ha de dir això i llavors...que ara, a aquestes alçades de curs, perquè també ens hi vam trobar al curs passat que la gent a vegades potser no preveiem prou la quantitat de fotocòpies que fem, hi ha gent que fan fotocopies per a tot el mes i després la ...nom... va sortir de la classe amb moltes còpies, que les llençava. I si són còpies de segon, doncs guardar-les pel segon del següent curs, que no.....Fa mal al cor llençar, malmetre-les....I ara hi ha molta gent que moltes

Comentari [U1313]:
TEATRE

Comentari [U1314]:
TE AL CICLE

còpies, eh? Ens hi tornem a trobar. I si els hem de llençar, que ho faci la conserge, “vale”? “lo” important és que es poden fer servir per a reciclar, i llavors ella, quan fa la buidada de sacs, les porta a reciclar....Surten aquelles còpies per estrenar...”

R4.: “Que fa mal...”

(murmuregen)

R1.: “Tot, sí....però be les llencen, hi ha algú que no li fa mal...”

R4.: “Clar.”

R3.: “Hi ha gent que no els fa mal...”

R1.: “I si no, pensa que són de segon, doncs pensa que la mestra doncs l’any que ve les pot fer servir,no sé, encara que sigui per un racó, o pel taller de deures o, tallers aquests de..... Val, jocs florals, no tenim a ningú encara.”

R3.: “No?”

R1.: “Jo no sé com s’ha de fer...”

R3.: “No ha sortit ningú...”

R1.: “Comptava amb la...*nom...*, s’ha trencat la cama o s’ha trencat alguna cosa, la ...*nom...*ha dit que tenia un contacte, que te una senyora de 80 i pico d’anys que tampoc no sabrem si estarà disponible...”

R3.: ...

R1.: “I no, no estem...”

...

R1.: “Aquest any tothom diu que no...”

R5.: “I ... hem dit, i aquell...”

R1.: “Era sí, però era més aviat perquè es veu que els....era a través dels seus contes . ..trobar alguna il·lustradora...”

R2.: “Aquell, el...*nom...*?”

R1.: “És il·lustrador?”

R2.: “Sí, i...”

R1.: “Tens contactes?”

R2.: “No “bueno”, jo sé que a ...*loc...*hi va anar, fa un parell o tres d’anys.”

R1.: “M’ho apunto doncs, ...”

R2.: “A veure quin personatge fa...?”

R1.: “Vaig veure quetocarem el ...*nom...* de la...”

R2.: “Algun pirata? En Barbamec.”

R1.: “Barbamec? Doncs...”

(Rialla)

R1.: “Si se us acut algú... jo havia pensat fins i tot la...*nom*..., eh que està fent alguna cosa de...”

R4.: “Em sembla que era l’...*nom*...”

R1.: “Ah! L’...*nom*..., però també havia fet alguna cosa la ...*nom*...? No sé, busca algú d’aquí proper...”

R5.: “Ajà...”

R1.: “Que ens pugui ser més fàcil...”

R4.: “havia fet més la part aquesta de dissenyador gràfic, em sembla.”

R1.: “Ajà... La ...*nom*...sé que també feia alguna cosa de disseny o de dibuix però no sé què, ja ho buscarem. I si no, la cosa està espesseta.”

(silenci)

R1.: “Jo he començat a posar les dates pel tema dels Jocs Florals perquè llavors no ens enganxi que anem tard, agafant les notes de l’any passat, mira el 22 de març seria la data límit pel lliurament de treballs al despatx, o sigui començar a pensar ja en produir infantil i inicial...m’imagino que, com sempre, sense concurs...però és que llavors, com que s’han de fer els textos...començar a pensar en fer-los. Del 23 al 29, que seria vigílies de Setmana Santa, no està explicat bé això, eh? A veure, fins el 22 fer-los després, sí, ja portar-los al despatx perquè s’han de passar, s’han de canviar de cicle per els estudis entre cicles, “vale”?”

Comentari [U1315]:
RITMES

R3.: “Ajà...”

R1.: “I del 23 al 29, elecció de treballs per cicles. El 30, que ja estarien seleccionats, tornar-los a despatx, que llavors jo faria les còpies i per setmana els hi podria passar als membres del jurat, i pel 23 d’abril, lliurament de premis que és un dilluns a la tarda.”

Comentari [U1316]:
RITMES

R2.: “Ajà...”

R1.: “Si us semblen bé aquestes dates, ja estan pensades amb temps, eh, perquè no us enganxi que no podeu treballar, eh? Jo, això hi serà, si hi ha alguna mena alguna cosa m’ho dieu...I ara el cul gros: Curs de Formació...”

(Se senten sospirs)

R1.: “Jo mira, l’altre dia, ara, de tot el que va sortir jo n’he fet un buidatge i a aquí és on hi ha la feina, és allà on me la he jugat...”

...

R1.: “Ja us ho donaré, no pateixis, ja en l’acta.... Infantil, Inicial, cicle mitjà i cicle superior....! He fet el buidatge i ho intentat englobar una miqueta per afinitats, o sigui, per temes, perquè...després llegirem els apunts, eh?...”

...

R1.: “Hi ha feina, eh? Jo em pensava que no escriuria, seria fàcil i...”

R4.: “Ufffff...”

R1.: “No, m’ho feu difícil, eh?”

...

R1.: “Clar, és on hi ha feina...No, però fins i tot perquè havien sigut les repeticions.”

...

R1.: “...amb les coses amb les quals, la gent, hi ha afinitat. O sigui, a nivell individual, que és el primer apartat que tothom va escriure... allò que...”

...

R1.: “...es podia millorar a nivell personal...he tret els que han filosofat que volien millorar com ha persones...i aquí ja entrava tota la seva informació...”

(Rialla)

R1.: “...i jo ja no sé on entra..i llavors he anat allò sobre la realitat, semblava que per exemple el tema de demanda sobre formació en tema d'audiovisuais i informativa, era potser el gruix on hi havia més demanda, eh? Ja veieu, domineu les noves tecnologies, domineu l'ordinador, recursos a l'aula, audiovisuals i imatge, el ... ja es per gent sofisticada que ja tenen un gran nivell imagino, tipus ...nom.....”

(Rialles)

R1.: “...informàtica, i audiovisuals en general, tècniques audiovisuals a classe, utilització de mitjans audiovisuals, més coneixements tècnics dels recursos que hi ha a l'escola, audiovisuals i noves tecnologies i tot el que fa referència a audiovisuals i noves tecnologies...aquest bloc tela, eh?”

R4.: “Sí?”

R1.: “O sigui, totes les persones...(?)”

...

R1.: “No, deu o onze, perquè vegeu que som onze persones, eh? Després, sobre resolució de conflictes i mediació, aquí ja es veu clar, avaluació, estratègies per ajudar a resolució, tutoria i mediació de conflictes, noves tècniques per ajudar als alumnes a resoldre situacions de conflicte, més estratègies, tenir més recursos alhora de fer mediació. Un de mediació, un punt sobre tutoria i dinàmiques de grup, que també Déu n’hi do, hi heu posat de tot, eh?; disciplina, tutories, dinàmiques, i fins i tot hi ha el tema de tutories i entrevistes als pares, el dia a dia,...”

R4.: “Ajà”...

R1.: “...després...”

(Se sent girar fulls)

R1.: “Aquí és el poti-poti de coses de programació de currículum; Mira!”

(Se sent girar fulls)

R1.: “Com impartir altres assignatures, quan ets tutor m’imagino, fer...gent nova també penso en el aquí..dalt de tot...Curs per a tenir eines per a treballar l’especificitat de manera més diversificada sobre racons, lectoescriptura, lectura, activitats de lectoescriptura, què fer davant d’una classe amb nens d’aula d’acollida, amb necessitats educatives especials, estratègies per treballar millor amb ells i donar-los la millor atenció, recursos per treballar dins l’aula diferents aspectes de les temàtiques, naturals, ah.....s’adapta les programacions a la línia d’escola en general, i a unes noves necessitats, aprendre més recursos digitals tipus ...nom.....tècniques de teatre...”

(Rialles)

R1.: “La tinc pillada....(riu)..Estratègies i metodologia per poder atendre les necessitats d’aula i el treball cooperatiu, i aquí és mix...i llavors en aquí altres que a veure, aquests serien aprendre a seqüència els graus i dels ensenyaments amb major control del procés individual de l’alumne, millorar l’avaluació continuada, trobar maneres d’aplicar les reflexions de l’avaluació formativa de manera immediata. Dinàmica del treball a l’aula, projectes, autoavaluació dels aprenentatges i autoavaluació dels alumnes, hi ha de tot aquí, eh?..Més coneixement de la cultura....aquesta se m’ha colat perquè he vist que també hi havia algun lloc que parlava d’alumnes..”bueno”..necessitats interculturals, etc...llavors si veiem algú que s’ha de trobar...”

R5.: “Ajà...”

R1.: “Tractament de la diversitat, heterogeneïtat amb l’alumnat i els grups nombrosos, recursos per a nens amb dificultats de comportament, ... l’altre bloc; Escola i relació amb les famílies, com transmetre la informació als pares, la meva manera de comunicar les coses als altres,...Una altre que inclou; més nivell de llengua anglesa, l’altre, treballar en equip. Selecció d’activitats i relaxar el ritme de treballar per a no transmetre estrès, organització i història de temps i ordre, autoestima,eines i idees per el dia a dia a l’aula,...”

(Se sent girar fulls).

R1.: “Posar en pràctica tot el que veiem que funciona d’altres, aquest també, el vaig guardar en aquí però , també és una miqueta... és...”

R5.: “On?”

R1.: “És aquí, posar en pràctica tot el veiem que funciona en altres...”

R5.: “Ah...”

R1.: "...que també és una miqueta, allò que ja sé, posar-ho a la pràctica, ...ah...ordre i atenció, memòria, ...també sabeu qui és no?"

(Riu)

R1.: "Mi amiga la ...nom... ho va posar-ho, ...la memòria, és genial!"

R5.: "Això va ser en aquesta ...perquè deixa-la anar..."

R6.: "No, no això és participar, ..ja vaig participar,..."

(Riu)

R2.: "No,..."

R4.: "Ella només dirigia, ens manava, eh?"

R1.: "Jo vaig manar aquell dia, m'ho vaig passar bé."

(Riu)

R1.: "Sí,o veure que la gent treballava a gust va ser molt dinàmic, va ser molt divertit..."

R4.: "Molt, molt..."

R1.: "Sí, ..."

R4.: "Em va agradar molt , eh?"

R1.: "Com a ajudar als meus alumnes a construir-se com a persones, a millorar la seva intercomunicació amb ells, diem, el món que els ha tocat..."

R3.: "Tela, eh?"

R1.: "De la guerra...partir feines, mantenir la il·lusió i la motivació per a seguir treballant, no? O sigui, això us ho he posat per a reflexionar però no són , aquí, no hi ha pas cap informació..."

R5.: "No, no..."

R1.: "Més que res era per fer un buidatge de les reflexions que ha fet la gent, eh?... Llavors a nivell curricular, temes curriculars, el tema del coneixement del medi, sempre anem allà mateix,eh? lectoescriptura, metodologia de racons, de projectes, de ..., programacions acabades per millorar el rol de lector, alternatives, buscar estones per parlar amb tranquil·litat amb els alumnes, disposar d'un espai per a parlar amb els alumnes, ..es repeteix també el tercer bloc, eh? Deixar documentació a nivell de cicle, d'escola, ...Deixar constància de la feina que fa un cicle, amb el tema de ser operatiu i tenir-ho tot escrit, objectius pel contingut de cada curs, especificar al curs el que s'ha de treballar, i el que queda per fer..... I aquí el tema aquest de la comunicació, millorar comunicació entre gent del mateix cicle, entre cicles, diàleg als cicles, amb els companys, més diàleg, això ha sortit força, eh?"

R4.: "Sí?"

R1.: "Sí."

(Se sent girar pàgines)

R1.: “I saber posar-se en el lloc d'un altre, eh? Ajudar i no posar pals a les rodes, mestres veterans versus mestres nous-vells, nous/noves,...la llei d'admetre les diferents dinàmiques, més coordinació entre cicles,... intercicles,ha sortit moltíssim aquest, eh? Espais marcats intercicle, ...més trobades intercicle, ...coordinació amb la resta d'especialistes, i..més coordinació entre nivells, ...falta més treball en equip i l'altra banda, que és temes operatius, la llargada en els cicles, concreció, no tanta dispersió, gestionar el temps, com trobar un temps a trobar-nos en equip de cicle i poder tirar endavant l'actualització d'una àrea concreta, ..més hores per dedicar al que convingui, l'any que ve tindrem dues més...eh? o..una més...”

R4.: “Una...ajà...”

R1.: “Ben bé, ...l'altre punt és l'estabilitat dels cicles, ...”

R3.: “Sí, però costarà trobar-nos tots, diem una hora més però costarà, una hora més...”

R1.: “Hauràs de buscar per a cicles, ..sí...Hi ha hauran dos dies que ens haurem de quedar a anar a cicle, a les tardes, a treballar....em sembla que tothom ho té clar, no?...”

Comentari [U1317]:
TE AL CICLE

(Silenci)

R1.: “Gairebé ...”

R5.: “Clar...S'haurà de fer el cicle i el claustre,...”

R1.: “L'exclusiva a fer la sisena hora amb els nens...”

R5.: “Es fa a les tardes...”

R1.: “...i alguns de nosaltres estem treballant en cicles i claustres, els altres segur que han de ser a les tardes...”

R4.: “Sí...”

R2.: “Clar...”

R1.: “No hi ha pas cap més hora...”

R3.: “El cicle pot ser infantil..., infantil... sí...”

R1.: “Però quan hi facin per a cicle ja has begut oli...”

R3.: “No, ...”

R1.: “No ho sé, hi hauran alguns que ...les 11 del matí.”

R3.: “Sí...”

R1.: “...o plegar a les 3h. de la tarda...”

R5.: “Sí...”

R1.: “Clar, és que tot té “lo” seu bo i “lo” seu dolent...”

(Rialla)

R4.: “Ja, ja, ...”

R2.: “Però els que tinguin la tarda lliure han de venir a les 5h, això suposo que s’hauria de mirar que...però “bueno”...”

R1.: “Ah...”

R2.: “...li tocarà...”

R3.: “O sigui, un dia que ningú tingui tarda, i es pot aprofitar aquell dia...”

R4.: “Clar...”

R5.: “Ja, però...”

R4.: “I no serà molt difícil deixar els nens a casa...”

R3.: “No, que ningú tingui tarda lliure...”

R1.: “El mestre tingui tarda lliure i aprofiti per a venir un dia i que sigui tot aquí...”

R5.: “...ja pot ser...”

R6.: “És això...sí, sí...”

R1.: “La que faci els horaris aquest estiu...”

R2.: “Sí, ...a veure si et toca a tu... *...nom.....*”

R1.: “Per què us penseu que ningú no vol fer mai els horaris....odio els horaris, no!”

(Rialla)

R1.: “Tema dinàmica de grups, seguiment d’avaluació,... aquí és que ja són mira.... més personal tècnic, ...això ja és fer la carta als Reis...”

R3.: “Aja...”

R1.: “Tema d’informes, ítems, ...ja veieu que hi ha molta cosa, eh? Aquesta part d’aquí jo no l’he pogut agrupar perquè això ja eren punts positius, n’hi han molts de positius, aquesta part és la extra...o sigui, aquí no hem de fer formació sobre punts positius...”

R4.: “Ja...”

R1.: “Ja és ben bé perquè estiguem contents de coses que fem ben fetes, hi ha gent que pensa que ens entén, que hi ha bona relació amb els mestres, en canvi n’hi ha d’altra que diuen que ens falten hores de relació...”

R3.: “Ajà...”

R1.: “No sé si és, s’hauria de preguntar directament a les persones que...”

R4.: “Hi surten algunes coses... eh, clar!”

P.: “Sí, hi surten algunes coses, sí!”

R4.: “Eh, clar...”

P.: “Cada...”

R1.: “Sobre més ...”

P.: “...cada persona...”

R2.: “Però jo penso que és diferent, una cosa és la voluntat i l'altra és que hi hagi entesa, eh?”

R1.: “Aquí ja diu relació entre mestres...que fem molts dinars i molts sopars, hi ha bona entesa amb la gent, en canvi hi ha altra gent que diu que no, que no hi és bona entesa.”

Comentari [U1318]:
CONDICIONANTS TE

R2.: “Perquè “bueno” en els dinars i els sopars aquests, també ja ve sempre més o menys la mateixa gent, que...”

R4.: “Clar...”

R2.: “...estan bé o a gust o el que vulguis dir no?”

R1.: “Exacte, ...Jo vaig criticar l'equip directiu que vaig treballar amb molt bon, van fer el curset amb el primer que ens va venir, l'...*nom*... no sé què, que ens va explicar “lo” que era la campana de Gauss, i explicaven el tema de la formació, “pues” serà molt divertit i va dir mira, en el tema de la formació es divideix en quatre zones, aquest zona d'aquí son de un 4-10%, la gent d'una escola, que sempre s'apunten a tot, sempre tenen iniciativa, que té moltes ganes de fer gresca...”bueno”, els que lideren diessin qualsevol cosa, llavors hi ha uns altres 40% que varia una miqueta i els diu saps que jo també m'hi apunto, que no són els líders però que s'apunten a tot, no?”

R4.: “Ajà...”

R5.: “Ja...”

R1.: “Després hi ha l'altre 40% que a vegades s'apunten, a vegades se'n van cap aquí, però “bueno” que no es volen quedar enrere però també solen cedir, empipen una miqueta però “bueno”, fan!..I llavors vénen ja els 4 o 5 que se'n diuen errors de creació, ...”

(Rialles)

R4.: “Oh...”

R3.: “Ah...”

R1.: “Vam riure molt perquè diu “hòstia” digue'ls errors de creació i després diu qualsevol empresa, què fa amb els errors de creació? I diuen, te'ls carregues i ell diu: “No!”, us equivoqueu, diu tornen a sortir i en neixen més, perquè d'aquí en tornen a sortir 4 o 5 més,...”

P.: (Riu)

R1.: “O sigui, aquests els heu de tenir sempre, el que passa és que a diferents projectes d'aquesta campana sempre és al 100% però vas canviant de lloc, o sigui hi ha moments que et trobes aquí, altres vegades a aquí, ..i però aquests d'aquí són aquesta gent que s'alimenten d'aquí, no? I que aquesta campana és

real i que en qualsevol escola doncs hi ha la gent que va a sopar, són els que organitzen el sopar, ...”

R2.: “Fa els cursets, els que s’apunten a tot...”

R1.: “Els que no sé què, els que a vegades hi van, i a vegades no hi van ...i els que no hi van mai...i que això és la realitat d’una empresa, d’una escola, pam...pam..pam...de la companyia,no? O sigui que és divertit. I ara de tot això, eh? Se n’ha d’extreure el que nosaltres entenguem que ha de ser el nostre pla de formació pel curs vinent, per l’altre curs, ...hi ha feina!”

R4.: “Ja...”

R1.: “Jo, el dia 21 que es la setmana vinent he de presentar els objectius, és a dir, la definició del projecte i els objectius. Ens han dit que ha de ser molt senzill però clar, amb el tema d’objectius vol dir, que allò que decidiu fer o sigui s’ha de redactar, i us he portat per aquí el pla de formació de l’escola de ...lloc...”

(Se sent girar fulls)

R1.: “O sigui, el que nosaltres seguim un model, eh? o sigui, detecció de necessitats, és “lo” que vam fer l’altre dia , llavors la tria i la viabilitat. O sigui, de tot això, un cop has fet el buidatge, hem de triar, a l’hora de fer aquesta tria s’ha de fer amb coherència, amb cap, i et diuen que ha de ser....A veure, com ha de ser, dintre de la selecció, el més demanat, el més fàcil, el més factible, el més necessari, el més atractiu, ...o sigui, que no podem fer una cosa que ja veiem que fracassarà o que no tindrà èxit, no? Que no, no s’ha de fer de tot, o sigui que hi ha moltes deteccions que serviran per un futur, i partir d’aquestes podem dir a veure a on hem d’anar i llavors quin tipus de necessitats i on les hem d’aplicar, vull dir que quin curset fem, o quina cosa necessitem de formació. I això es reflectirà com a projecte d’escola, o sigui...”

R4.: “l aquesta formació, són majoria aquí a l’escola o...”

R1.: “O sigui, exacte, el tema de formació és ara al mes de març ha de sortir el pla zona, detecció del pla de zona, vol dir que, nosaltres alimentarem al centre de recursos per a crear el paquet de formació on hi haurà la formació en el centre, la formació que es fa com sempre entre escoles a nivell personal, i llavors nosaltres hem de dir, nosaltres què volem, el compromís és que un cop tinguem decidit i fet, dissenyat el pla de formació, s’ha, un compromís pel curs vinent i llavors dir qui volem, per exemple: per ser un pla de formació de dir, audiovisuals, no hem d’anar a buscar a ningú més de fora de l’escola, perquè tenim a l’escola gent capacitada que ens pot fer formació. Dir-li a aquesta persona si li interessa i fer una formació interna, en el tema de informàtica no hem d’anar a buscar gent..ara, si em dieu un tema de dinàmica de grup, aquí

Comentari [U1319]:
RITMES

Comentari [U1320]:
CONDICIONANTS TE

necessitem una persona que ens ho vingui a fer. Fem dinàmica de grup pels nostres alumnes i dinàmica de grup pel claustre...poden ser diferents tipus de dinàmica... i aquí és on hi ha..."

R5.: "Ajà..."

R1.: "Hi ha molta cosa, jo, per això de seguida vaig anar a fer els blocs aquests..."

R3.: "Sí..."

R1.: "Del que és més...I ara a partir d'aquí, també ens han dit, no hem de fer formació en tot, o sigui, aquí hi ha molta cosa però pensem amb "lo" que hem de fer."

R5.: "Clar..."

R2.: "Sí, perquè hem de fer només una de cosa, no?"

R1.: "Allò que vulguem, hi ha gent, o sigui que..."

R4.: "Jo faria una..."

R1.: "Jo, la veritat, penso que a la nostra escola anem molt carregats i que ja us vaig comentar que tenim tots els projectes iniciats..."

Comentari [U1321]:
RITMES

R5.: "Clar..."

R1.: "Tenim el de biblioteca, la ...nom... no sé si esteu al cas que estan comprant un projecte al conveni per anar a fer treballar tradicions i cultures amb escoles, hi ha una Finlandesa apuntada, una anglesa, una polonesa, una romanesa, ...i nosaltres...Si entren en un conveni, no és obligatori, però vull dir que ...engresca..."

R2.: "Ja..."

R5.: "Sí..."

R1.: "Aquí hi ha gent engrescada, ja hem comentat..."

R5.: "Sí, sí..."

R1.: "...clar, vull dir que hi ha una altra feina de més a més..."

R4.: "Sí, però això són qüestions puntuals, això..."

R1.: "Sí, per dir-ho..."bueno" tu, perquè ho saps..."

R5.: "La gent no ho sap..."

R1.: "Vale, vale..."

R5.: "...i tot això però..."

R4.: "Jo no ho sabia..."

R3.: "No, jo no ho sabia..."

R5.: "A mi...però vull dir que sinó, no ho sabia..."

R1.: "Un dia va sortir en un cicle, van dir hi ha un conveni que està apuntat..."

R5.: "Sí, sí..."

R4.: “Sí,…”

R1.: “A qui li interessa?”

R4.: “Val, val…”

R1.: “Doncs va sortir d’aquest conveni que elles es van engrescar…”

R4.: “Val, val…”

R1.: “Ja hi enganxarem a la gent…”

R4.: “Ajà…”

R1.: “Com que el tema és de folklore i de tradicions…”

R4.: ”Val…”

R1.: “Hi havia un pack, això eren …”

R4.: “Sí, ja me’n recordo.”

R3.: “És que em sembla que ho vas comentar…”

R1.: “Sí…”

R3.: “Aquí ja es demanava i tot…”

R1.: “I això van ser elles, perquè es tancava la plaça aquest divendres i avui ens han trucat dient que hem fet la sol·licitud normal al Departament a Europa però no hem passat per Barcelona…”

(Rialla)

R1.: “Que havíem d’enviar el mateix projecte…”

R2.: “Ah… val!”

R1.: “... al Departament...som així, hem anat directe...Llavors, jo penso, pensa que volem fer…”

R2.: “Sí, ara…”

R1.: “Ens han dit que no ens hi matem, perquè aquesta va fer un pla de formació molt maco i molt, és el que ens hem copiat a l’hora de fer l’estratègia”

R4.: “Això hauria d’haver estat al revés…”

R1.: “Què vol dir al revés?”

R4.: “Al revés vol dir que primer ho hauríem d’haver parlat a claustre, si ens interessava i després tirar-ho endavant.”

R1.: “És que elles s’hi afegiran encara que el claustre no, no s’hi afegeixi…”

R4.: “Pot ser…”

R1.: “Pot ser individual, eh?”

R4.: “Individual…”

R1.: “Sí, per això ho han fet, eh?”

R4.: “Val…”

R2.: “Així, elles dues ja segur que ho estiren i ja està…”

R1.: “I a més, el tema…”

Comentari [U1322]:
EXTENSIÓ TE

R3.: “I després, que s’hi apunti qui vulgui.”

R1.: “El tema dóna perquè tu no t’hagis d’esforçar fent coses diferents, treballar cultures i tradicions, tots fem coses a la classe, la tardor, la castanyada, Jocs Florals...”

R4.: “No, si jo no dic res, si jo l’únic que dic és...”

R3.: “Ja...”

R5.: “Anem tots tan i tan plens que llavors això sembla que encara hi afegim una cosa més, no?”

R3.: “Com sempre...”

Comentari [U1323]:
RITMES

R5.: “Clar.”

R3.: “Com sempre...”

R5.: “...vull dir, aquí està el tema, tenim per tancar tot el tema d’educació...”

R1.: “Sí, sí..seria reflexionar i llavors vosaltres a partir d’aquest buidatge...”

R2.: “Ajà...nosaltres ho donem a cicle i que diguin una mica o ja fem una tria aquí primer...”

(S’obre la porta, sembla que entra algú)

R1.: “Jo penso que hauríem de fer la tria aquí, potser nosaltres perquè no...”

R5.: “Sí...”

R4.: “Sí, és que hi ha molta cosa...”

R3.: “Per això, que si ho portem a cicle, a cada cicle potser surt alguna cosa diferent...”

R4.: “Sí...”

R1.: “Jo pensava que ha de sortir de nosaltres, que ja confien en nosaltres els altres cicles, sí...”

R3.: “Sí...”

Comentari [U1324]:
TE AL CLAUSTRE

R1.: “Jo, ja ho veieu la veritat és que ja està fet el gros, ara faltaria triar...”

R2.: “O si, com a molt, només posar dos o tres opcions i llavors els de cicles decideixi.”

R1.: “Sí...”

R2.: “Per a no dir-ne una...”

R1.: “Però coneixent-nos, quan hem votat varies coses, sempre ha sortir d’infantil una cosa, l’altra, ben diferent...”

R4.: “Costa.”

R6.: “Clar...”

R1.: “Perquè cada un té uns interessos, cada cicle...”

(Silenci)

Comentari [U1325]:
TE AL CICLE

R1.: “O sigui, hauríem de veure els diferents blocs, és a dir...”

R4.: “Clar...”

R1.: “...a nivell individual, o alguna cosa d’audiovisuals, conflictes, ...”

R3.: “Això.”

R1.: “Hi ha tot el tema aquest de currículum que ja el tenim “in mente”, jo no sé si al final ens haurem de seure i allò de dir. Portem quatre anys amb el tema del coneixement del medi, infantil no sé com ho teniu...”

R4.: “..no gaire...”

R1.: “Ja, per això...”

R4.: “De 2 o 3 anys molt endarrerits van, la gent nova que vingui, tornar a començar, de nou, és tota una feina...”

Comentari [U1326]:
CONDICIONANTS TE

R2.: “No, si tenen llibre, no.”

R4.: “No, però...”

R5.: “Però el plantejament.”

...

R5.: “Exacte...quan tot “lo” altre ja està en rodatge i la resta de l’escola potser ja s’apuntarà al carro d’altres activitats...”

R2.: “Clar...”

R4.: “Ajà...”

R5.: “Els hauran d’arrossegar-se amb tot “lo” que no han fet...”

R1.: “Això, o també ens han comentat que si tu fas, dius cada any farem, hi hagi gent nova o no, una unitat didàctica només, o sigui, tots poden treballar amb el llibre però una part de la unitat didàctica a part...”

R2.: “Ajà... i al final ja n’hi haurà quatre o cinc.”

R1.: “Clar, que ja no tinguis que trobar-te que la gent nova hagi de començar de zero, doncs mira aquest any ho farem d’aquesta manera...”

R2.: “Ajà...”

R1.: “...i de la mateixa manera que fas un projecte, fas un projecte dintre de l’àrea de naturals...”

R2.: “Ajà...”

R1.: “...encara que sigui encaminat així, amb un format i amb una manera...de parlar les fitxes amb l’ordinador...”

R2.: “Ajà...”

R1.: “Seria una possibilitat...és clar, si ho féssim d’aquesta manera hi hauria...”

R2.: “Sí...”

R1.: “...però no hi ha res,...cicle inicial està ... una unitat didàctica preparada però...”

R3.: “Ajà...”

R1.: "...no sé, ens ho haurem de rumiar..."

R3.: "Ajà..."

R1.: "“Bueno”, va."

R2.: "Doncs va!"

R1.: "Ara m'ajudeu, "please","

(Rialla)

(Se sent girar fulls).

R1.: "Si tu veus alguna cosa que ens pot donar un cop de mà..."

P.: "No, no és pas ... només faltaria..."

R1.: "No, si ja, pots comptar..."

(Se sent girar fulls)

R1.: "...lloc... varem fer-ne tants de formació, que jo vaig quedar al-lucinada,eh? moltes coses són, el que passa és que ells no tenien res, com a escola, una escola nova, i que no nova, ...gent nova, ..."

Comentari [U1327]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R4.: "Ah, anava a dir..."

R1.: "Posava una escola històrica de ...lloc..., en la qual la gent s'havia aposentat i no havia tingut formació molts anys, i llavors a l'hora de la veritat han necessitat moltes coses i s'han apuntat al ..., fan un curset de plàstica amb la ...nom... nostra,..."

...

R1.: "I després han fet xerrades pels pares i és clar, llavors, ostres això ja ho hem fet nosaltres, això també ho tenim fet, això també, .ja fem coses nosaltres, potser més encarat amb les coses que no amb la formació, és a dir, nosaltres ja en fem, ara és a dins el que necessitem en aquests moments, i vam dir ens hi posem, però van dir que si no ho fèiem no passava res, eh?, però que ho tinguéssim clar."

Comentari [U1328]:
COMPARACIÓ ESCOLES

R4.: "Jo no sé, d'això d'audiovisuals i així, si dius que a l'escola hi ha algú que ho pogués fer seria força pràctic, no?, a nivell intern que es pogués,...però és clar, s'hi ha d'apuntar tothom o uns quants o que..."

R2.: "Si és formació de centre hi ha d'haver, com a mínim em sembla que va dir, un 75% del claustre o així..."

R4.: "Clar..."

R2.: "Que hi hagi una majoria, no sé si són a partir de 12 o 15 persones... Que siguin un grup."

R4.: "Mmmm..."

R3: “Jo opino això, que tot el que tenim, moltes vegades no ho sabem fer servir, la càmera de filmar, la foto...” bueno”, sí més o menys, però per fer-ho així pràctic i aplicable amb els nens...”

R1: “Jo sí que trobo...”

R3: “Tenim moltes coses i no les sabem fer servir...”

R1: “I una cosa que em fa pensar així, és perquè tenim el projecte d'audiovisuals...”

(Interrupció, entren a preguntar com es va de temps i es queda que d'aquí a un quart l'avisen per parlar del teatre).

Comentari [J1329]:
RITMES

R3: “Doncs, tot “lo” altre...”

R1: “Estem en el projecte, estem en el projecte dels mitjans d'audiovisuals que ens vam apuntar fa 2 anys i no hem fet gairebé res a claustre, i en ...nom... diu “és que m'està costant una miqueta estirar...” i jo penso que potser...”

R3: “És que no sabem com fer-ho.”

Comentari [U1330]:
CONDICIONANTS TE

R1: “Com que tenim el projecte, doncs buscar formació, jo li deia a en ...nom..., primer de tot, amb ell no li interessa perquè preparar-ho és molta feina...”

R3: “Clar...”

R1: “Vull dir... estar aquí i donar un cop de mà i si t'interessa aquest, hauríem de buscar una persona externa que... però que la gent s'hi impliqués, com varem fer, jo me'n recordo, quan varem fer la programació d'informàtica... que ens va venir aquella, que era la parenta de la ...nom..., que és deia... aquella, la que ens va fer el curset d'informàtica...”

P.: “Sí...”

R1: “No me'n recordo com es deia...que ens va fer el curset d'informàtica, que ens ho va fer la mar de bé, que preparàvem la programació, i gràcies a això tenim la programació d'informàtica.”

R4: “Sí, sí...”

R1: “I que s'ha actualitzat, i que cada any es fa servir. Potser ens fa falta això, que vingui i ens doni un cop de mà, i diguin tal dia fem una pràctica comenceu a buscar i a fer unitats.”

Comentari [U1331]:
CONDICIONANTS TE

R2: “Utilitzant això la...”

R1: “Utilitzant, sí...”

R2: “La càmera de filmar o el que sigui...”

R1: “El que convingui, sí... És que de càmeres de fotos ara en tenim a cada cicle...”

R3: “Sí, ara sí...”

R1: “De càmeres de vídeo en tenim dues, eh?”

R2.: “Però això només ho fem servir per fer fotos quan vas d'excursió, quan vas aquí a prop...”

R3.: “Sí...”

R2.: “Però activitats pensades, allò d'imatge i per treballar els audiovisuals amb els nens a les classes no fem res...”

Comentari [U1332]:
TE NENS

R1.: “Demandar un cop de mà a ...//oc...ens seria molt fàcil perquè allà a ...//oc... ho tenen.”

Comentari [U1333]:
RELACIONS EXTERIORS

R5.: “Allà ho fan molt, eh?”

R1.: “Premis i el tema de mitjans audiovisuals ho fan molt a la classe, a “lo” millor de programació també en tenen, i seria fàcil o...”

...

R2.: “Si hi és ella... ...nom... ja m'ho explicaràs, eh?”

R1.: “No som gaire formals en aquest aspecte...”

(Interrupció: es sent una porta)

R5.: “És clar, llavors la part aquesta de dinàmica de grups i de resolució de conflictes i així “pues” també estaria bé...”

Comentari [U1334]:
CONDICIONANTS TE

R2.: “Jo, són les dues coses que...”

R5.: “Són les dues coses que veig que potser ens aniria més bé si...”

R4.: “Sí, perquè cada vegada més... cada vegada pugen més...”

R1.: “Fem aquestes propostes?”

R3.: “Sí, a veure per on tira la gent.”

R1.: “Un altre tema, com ho apunto.... dinàmica de grups...”

R2.: “Sí, dinàmica de grups o resolució de conflictes, resolució, mediació.”

R3.: “ “Bueno”, seria tot plegat no?”

R1.: “Sí, dinàmica de grups i resolució de conflictes...”

R3.: “Si es pogués combinar, no?”

R5.: “Ja va molt lligat, no?”

R3.: “Sí...”

R2.: “Això que l'any passat vam començar a fer aquest tema, amb el tema de mediació...”

R1.: “Sí...”

R2.: “Amb el tema de les xerrades aquelles...”

R4.: “Mmmm...”

R5.: “Però va ser una xerrada molt puntual i ja...”

R2.: “Però va ser molt poquet, sí... A més, ara diu que aquest any han començat a sortir les instruccions de principi de curs que ja parla del tema de mediació, vull

dir que és una cosa que hi hem de començar a entrar, o sigui que també...

Serien aquests dues, no?"

R3.: "Això ho veig molt necessari..."

R2.: "Vull dir aquest pack d'aquí, eh?"

R3.: "I alguna altra cosa?"

R4.: "És que clar..."

R1.: "És que n'hi ha tantes..." (rialla)

P.: "I què, ho plantegeu per un sol any?"

R5.: "No..."

R1.: "No, això és el que s'ha de plantejar..."

R3.: "Sí..."

P.: "Si és més a llarg termini doncs hi poses més coses que si..."

R1.: "Sí."

R2.: "Normalment es fa per tres anys..."

R5.: "Però també si s'allarga gaire la gent també es va desencantant, eh?"

R1.: "De dir aquest any farem això i l'any que ve farem allò altre."

Comentari [U1335]:
RITMES

R2.: "Sí, "vale"."

P.: "Exacte."

R1.: "És a dir, ho tenim ja...aquest curs ens centrarem en el tema de formació audiovisual, l'any que ve farem alguna... potser aquest any ens han dit, per exemple, potser llegir textos, doncs començar... aquest any farem lectura i ens començarem a ambientar sobre el tema, no? I l'any següent ja t'hi poses a treballar i el tercer any elaboros material..."

Comentari [U1336]:
RITMES

R3.: "Sí..."

R1.: "No té pas perquè ser tot precipitat, perquè ens va dir que fóssim molt realistes amb el..."

R2.: "Mmmm..."

P.: "Com més coses embesteixis de cop, més difícil es fer-les bé."

R1.: "Sí."

R4.: "Sí, sí, i com que si no tenim res a fer, però és que nosaltres ja tenim molt a fer."

R1.: "Sí! Però és que és això..."

P.: "I molt, de fet."

R1.: "Fet i molt fet, i clar, a mig fer..."

R4.: "I això, coses mal fetes, perquè és veritat, és que a final..."

P.: "Clar. És que el pla de formació mateix s'ha de fer formació si en falta."

R5.: "Exacte."

R2.: “Clar, sí...”

P.: “Llavors s’ha de buscar allò de aviam què farem perquè sigui possible.”

R1.: “Clar. No, no, amb el d’audiovisuals, estem amb el projecte d’audiovisuals. És el segon any i no hem fet res, jo... la gent ha sortit.”

R2.: “Home, clar...”

R1.: “I és la realitat perquè hi és però penses què hem de fer...”

P.: “Començar per aquí.”

R4.: “Llavors penses...”

R1.: “Però tenim el projecte i llavors falten els recursos... no, els recursos no, ja hi eren, ens falten les hores, el temps...”

Comentari [U1337]:
RITMES

R2.: “Sí.”

R1.: “Potser és dir comencem a posar-hi temps i si ho fem fora d’hores potser divendres ja enllestirem, però és clar...”

R5.: “És lo que deia, el Sòcrates aquell, però ara ja n’hem fet dos i ara un tercer, doncs, què vol dir, que direm que no?”

R3.: “No, si podem no...”

R5.: “Ara que, com a mínim la gent ja està ben animada i ben d’allò ja veuràs tu... Això sí, però és que no atrapem res.”

P.: (Rialla)

R3.: “Però som molt xules perquè jo almenys cada any hi passo...”

R4.: “No, si portem un ritme massa accelerat...”

Comentari [U1338]:
RITMES

R5.: “Clar, i això és negatiu...”

R1.: “No, si ho tenim clar...”

R3.: “Clar, els punts negatius també ens els hem mirat perquè també han servit per plantejar-nos les tres constants del...”

R5.: “Al cicle infantil doncs ha costat tant com disminuir-ne l’ordre...”

R3.: “Clar.”

R2.: “No, que vam comentar que caldria reduir el nombre per fer la feina bé i pensar-la...”

Comentari [U1339]:
RITMES

R5.: “Vull dir que “bueno”, ja en fan a P5... però potser és una mica més...”

R1.: “Esteu negatives, eh?”

R3.: “Una mica sí... (Rialla). Ho sento...”

P.: “Però aquí “lo” negatiu què és? Que se’n fan només a P5 o què?”

R1.: “És que no ho sé clar.”

R4.: “Què?”

R3.: “No, el punt negatiu que posa assemblees de cicle...”

R2.: “Que no se’n fan prou a cicle. A tot el cicle.”

R4.: “Sí, això mentre es fa a primària...”

R2.: “Clar, perquè costa d’organitzar assemblees, a educació infantil també has de pensar què toques...”

Comentari [U1340]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Clar...”

R3.: “No, la primera...”

R5.: “La que diu de cicle, no de classe...”

R4.: “Ah, clar...”

P.: “De cicle...”

R5.: “Tot el cicle és impossible... Fem la primera al principi...”

R4.: “És clar. És que les assemblees de cicle no són operatives.”

R5.: “A cicle superior, a cicle, ara que som tants i tants, perquè abans sí que en fèiem quan fèiem la bicicletada, aquestes coses comunes, però per exemple ara, “goita” la bicicletada, són uns 100 no sé quants, no poden anar junts...”

R2.: “Cicle mitja tampoc hi van junts, hi van tercer per una banda i quart per l’altra banda...”

R5.: “Clar...”

R4.: “Quants més ets... l’altre dia vam anar a Barcelona cinquè i sisè i vam estar separats tota l’estona...”

Comentari [U1341]:
TE AL CICLE

R2.: “Amb la sisena hora... Si ara s’ha de fer força treball conjunt d’escola, amb la sisena hora encara ho podem fer molt menys perquè hi haurà més dificultats per trobar-nos... no sé...”

Comentari [U1342]:
CONDICIONANTS TE

R3.: “Jo com escola no trobo que farà treball...Ara ja no en fem, de treball amb escola, ara ja fem treball de cicle... Jo penso que hem d’aprendre a treballar més amb...”

R2.: “Però també costarà més de trobar-nos com a cicle, amb tots els mestres del cicle amb la sisena hora..... si hi ha moments que ara ja és impossible.”

Comentari [U1343]:
TE AL CICLE

R4.: “Hi haurà algun dia de cicle, eh?”

R1.: “Hi haurà algun dia de reunió de cicle. Aquests dies segur que hi seran...”

R2.: “Sí, però ja és el què hi ha ara, també.”

R3.: “Sí que n’hi ha però poc que et trobes a altres hores. Tampoc no és massa funcional a vegades, segons com...”

R1.: “Jo penso que ens falta aquest, el tema aquest de saber ser operatius.”

Comentari [U1344]:
CONDICIONANTS TE

R3.: “Exacte.”

S1: “A nivell de cicle. Una de les últimes xerrades que va ser de l’...nom...que és el director de ...loc...”

P.: “...nom.....”

R1.: “Ens explicava que., ens vam quedar clavades a la cadira, com ho tenen tot sistematitzat i organitzat, o sigui, és molt dur al principi però un cop ho tens tot pautat...és igual que això, si jo us he de fer escriure les actes perdem més temps, però ara jo xerro, m’escolteu, i jo us dono el resum, la feina és meva, de l’altra manera totes escrivim i perdem la meitat de les coses, doncs, tot molt més sistematitzat, molt més...”

Comentari [U1345]:
RELACIONS EXTERIORS

R3.: “Mmmm...”

R1.: “Llavors, totes els convocatòries de cicle, amb només la convocatòria, l’ordre del dia i sempre conseqüentment acords, res d’escriure parrafades, només dient acords presos, eh?”

R2.: “Ajá...”

R1.: “Vull dir, del punt 1 tal cosa, acords presos, que no s’ha acordat el primer punt a la següent ordre del dia del següent cicle...”

R2.: “Ajá...”

R1.: “Tot penjat a l’intranet, tot. O sigui, no, el nostre intranet que és una... caca de la vaca (rialla)... no, home no...”

R4.: “No, això no... ostres...”

R3.: “No ho fem servir, és a dir, no és operativa, ... coi...”

R1.: “No és operatiu. És en aquest sentit, tenim un intranet i tenim una web i no la fem servir, i pengem tots els documents, totes les actes del claustre les anem... no se n’ha llegit cap més perquè abans les llegíem, les discutíem, les manàvem, ara no, ara les penges allà i la gent no diu res perquè no l’han llegida (rialla). I tu veus la gent que se l’ha llegida, i en són quatre persones, i som 30 en el claustre.”

P.: “Això passa en intranet i passa en paper, no?”

R1.: “No...”

Comentari [U1346]:
REGISTRES

R3.: “No, no...”

R5.: “No...”

R1.: “En papers es llegia, es feia una mena de sobres...”

P.: “Ah, si?”

R1.: “I tant...”

R3.: “Jo era la primera...Ho he de reconèixer...”

R2.: “Ens costa molt més, els ordinadors.”

R3.: “No estem habituats a aquest món...”

R4.: “I els que no tenim aula, encara més...”

R2.: “Exacte.”

R4.: “És veritat perquè el tutor que té l'aula en un moment donat té l'ordinador allà i pot connectar-se... nosaltres que no tenim cap espai, que no sabem mai on hem d'anar...”

R3.: “Ara a l'aula d'informàtica...”

R1.: “No sé, intentar tenir-ho tot molt més lligat, fer coses que l'intranet el puguis veure des de casa o coses d'aquestes que t'ho facin des del correu...”

Comentari [U1347]:
REGISTRES

R4.: “Sí, ara sí... No, ja podem, ja ho faig però clar, però la gent no...”

R2.: “Jo tampoc el miro mai el correu des de casa, eh?”

R3.: “El miro aquí...”

R2.: “Jo miro el correu a l'escola, al cap de setmana no el miro mai... en canvi hi ha gent que hi viu. del sistema informàtic...”

R1.: “També és anar-hi entrant, com tot, no?”

R4.: “Sí...”

R2.: “Jo no tinc ADSL i...”

(Rialles)

R3.: “ “Bueno”, doncs ho deixem, fer una proposta per l'any.. seria formació en audiovisuals pel curs vinent, començar a fer alguna coseta, o podem planificar amb un parell d'anys a la vista, això tampoc ha de ser... i l'altre, el de dinàmica que “bueno”, això ho hem de preguntar a l'escola...”

R5.: “Primer preguntar quin dels dos...”

R2.: “Però “bueno” una cosa... quan proposem el tema d'audiovisuals diran que ja en tenim ara a l'escola, en què es basarà...”

R3.: “Utilitzar-ho perquè donin idees per fer-ho amb els nens a la classe, no?”

R1.: “Jo em sembla que han de ser aplicacions concretes i didàctiques...”

Comentari [U1348]:
TE NENS

R2.: “Sí, han de ser aplicacions didàctiques, perquè fer-ho anar més o menys tothom en sap però després...”

R1.: “Perquè les eines ja les tenim...”

R2.: “Fer activitats relacionades, no?”

R5.: “A veure què els hi semblaria...”

R1.: “Posem aquests dos punts i la gent a veure què prefereixen, no? Una mica...”

R3.: “Sí...”

R4.: “O una cosa o l'altra, no?”

R1.: “Per fer primer, i si no...”

R2.: “Dinàmica de grups, resolució de conflictes i mediació.”

R4.: “ “Vale, vale”.”

R2.: “Serien aquests dos temes. I això...”

R4.: “I que els cicles decideixin, tan sols com...”

R1.: “Jo ho tinc guardat i això ho deixarem al calaix on posarem formació, que si tal any s’ha de recuperar es pot a partir del què hi ha aquí, intentar a veure si ja està assolit i si no, tornar a fer un altre claustre amb el govern...”

R4.: “Ara anava a dir, perquè si canvia gaire la gent, això no te servirà d’aquí a un parell d’anys.”

R2.: “Uj, no...”

R3.: “I també les necessitats...”

R4.: “Ara també és important.”

R3.: “Clar, les necessitats d’aquest moment no són les mateixes que quan ho tornem a recuperar...”

R2.: “Això un any o dos...”

R1.: “I amb el tema de temporització pensem amb un parell o tres d’anys a la vista? O amb...”

R4.: “Un parell, sí...”

R1.: “Que jo no me veig en cor de fer-ho tot pel curs vinent, eh?”

R2.: “Tres anys o així.”

R1.: “Vull dir que ho tinguem clar, eh? I jo el de formació tampoc, fins i tot el d’audiovisuals no el veig amb un any acabat...”

R4.: “No, tampoc...”

R1.: “Vull dir que és un parell d’anys audiovisuals i llavors què farem? Ens enganxarem el següent any començant mediació?”

R3.: “Jo començaria a fer alguna cosa i d’aquí a dos anys si...”

P.: “Revisar-ho.”

R3.: “Sí, revisar-ho.”

R4.: “És que a mi la por que em fa és que si hem de decidir entre aquests dos, quin fem? Jo és que...”

R2.: “Per això, primer demanem a cicles cap a quina banda tiren.”

R3.: “Sí, l’una o l’altra.”

R2.: “O l’altra...”

R3.: “Que a nivell individual, que la gent tingui clara que es podrà portar el pla de zona cap allà on li interessi per consens.”

R2.: “Això, això...”

R1.: “Però nosaltres, com a demanda d’escola, ens sembla que en aquests moments hauríem de tirar per aquí...”

R2.: “De fer això...”

R5.: “Sí...”

Comentari [U1349]:
EXTENSIÓ TE

R1.: "Perquè tenim uns aparells i no els sabem fer servir a la classe amb els nostres alumnes."

Comentari [U1350]:
TE AL CLAUSTRE

R2.: "Això."

R1.: "I a partir d'aquí, incitar el tema de dinàmica de grup."

R5.: "Jo crec que això també ho deixaria triar..."

R1.: "Val, ja està, i llavors es decidirà per majoria."

R2.: "O per claustre..."

R3.: "Perquè per majoria què vol dir? Per cicles..."

R4.: "Per persones, jo ho faria per persones."

R1.: "Majoria de claustre."

R3.: "Ah, "vale". Doncs és portar-ho a claustre, per això..."

Comentari [U1351]:
MÈTODE

R1.: "Sí, sí."

R2.: "No hi ha temps per tornar-ho, eh? Jo no tinc temps."

R4.: "No?"

R2.: "Jo el 21 l'he de tenir, el dia 21 que és la setmana vinent. Dilluns és 19 i 21..."

R3.: "Dimecres."

R2.: "A reunió de cicle ho hem de dir, cada persona què prefereix, i passar-t'ho a tu tantes de tant i tantes de tant, no?"

Comentari [U1352]:
RITMES

R1.: "Sí, sí..."

R2.: "Després ja pots..."

P.: "El que passa és que es deu haver de vigilar que aquest mínim que us demanen per portar el centre es compleixi, no?"

R3.: "Clar, ha de ser allò un mínim de 15 persones."

R4.: "Si no surt aquest mínim, res..."

Comentari [U1353]:
EXTENSIÓ TE

R2.: "Ja hi ha hagut a l'institut de ...nom..., es va ofertar i després es va obrir... depèn del tema, no?"

R3.: "Ah, clar."

R4.: "És veritat."

R2.: "Ja no és pla de, "bueno"..."

R4.: "Ja és de zona, no?"

R2.: "Potser que hi hàgim d'anar nosaltres a l'escola de ...loc..., i que haguem d'ajuntar-nos..."

R4.: "Ah, "vale"."

R2.: "Això serà mixt, us sembla?"

R4.: "Ajá."

Comentari [U1354]:
RELACIONS EXTERIORS

R2.: “Vale”. Jo és el que me mirava més al triar un tema perquè jo penso que... jo tenia previst que per mi la formació era una mica...”

R1.: “Es veu...”

R2.: “No és que no la necessitem, és la que podem empassar-nos, saps?”

R1.: “Sí.”

R3.: ” ” Vale, vale”.

R1.: “Vale”, sí, ara us faré una fotocòpia d'això per cicles, són la gent que necessitem que tornin algun document a despatx.”

R4.: “Ajá.”

R1.: “Que els hi falta el dret d'autorització d'imatge, l'autorització mèdica, deu ser la cartilla m'imagino, no, deu ser el permís aquell conforme els podem portar al metge si hi ha, en cas d'accident...”

R2.: “Sí?”

R1.: “Sí, es va perdre, o no sé què va passar, i el PIS.”

R3.: “Què és el PIS?” (Rialla)

R2.: “Targeta sanitària, no...”

R1.: “Jolines, me fan unes coses més rares...”

(Rialles)

P.: “Aquí amb lletres grosses que es veu...”

R1.: “Collops! Però no sé que és.... (Rialla). Vaig a mirar-ho, eh? Vaig a fer una fotocòpia i vaig a cridar a l'...nom..., eh?”

R3.: “Sí, sí.”

(Parlen en veu baixa)

R2.: “Retorn a despatx el tema de llaminadures i joguines,...només tenim de mitjà i superior.”

R4.: “Així...”

R2.: “D'infantil ens ho degueu, ah us he pillat!” (Rialla)

R5.: “No, ja ho tinc fet però...”

R2.: “El tema d'accidents escolars i medicaments que també s'havia de revisar, aquest no ha arribat...”

R3.: “Ah, doncs potser està a darrere...”

R2.: “Està en el mateix full? Està en el mateix full? i s'ha de fer la valoració del de la diada de la violència i la pau.”

R3.: “De la pau.”

R5.: “Ja ho hem fet.”

R2.: “Olé. Llavors, això m'ho poses aquí...”

R5.: “Ah, t'ho escric aquí, “vale”.”

R2.: “Cicle mitjà i aquest és el recull de cicle inicial. Ja et faré la fotocòpia d'això, val?”

(Es sent la porta)

P.: “I aquest claustre que va fer de formació que em vaig perdre, perquè no vaig poder venir perquè m'havíeu convidat...”

R3.: “Va estar molt bé.”

P.: “Com va fer-ho això?”

R4.: “Tu ho sabbies que el fèiem?”

P.: “Sabia que el fèieu i m'havia convidat l'...nom... a venir però no vaig poder perquè em va coincidir amb una altra cosa...”

R4.: “Mmmm...”

R1.: “Molt interessant...”

R4.: “Va estar molt bé, molt bé, molt interessant. Perquè és molt diferent...”

P.: “Com va fer-ho?”

R4.: “Vam fer com una dinàmica de grups, saps?”

R1.: “Sí...”

P.: “Ah, molt bé!”

R4.: “I a veure com anava...”

R5.: “El primer va ser una bafarada que cadascú explicava, no sé, personal, que considerava que havia de millorar a nivell personal.”

Comentari [U1355]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Ajá.”

R4.: “Sí...”

R5.: “El segon va ser en parelles...”

R4.: “A veure, ens havia donat primer una targeta a cada un d'un color i amb un animal.”

P.: “Ah...”

R1.: “Targeta sanitària, eh?”

(Parlen en baix d'aquest tema)

R4.: “Llavors ajuntàvem o el color o l'animal amb català i amb anglès, i alguna vegada havíem de buscar la parella de l'animal, d'altres les targes del color...”

P.: “Molt bé.”

R4.: “Cada tema amb una cosa diferent...”

P.: “Per tant, es van fer equips d'una manera més amable, no?”

R4.: “Per tant, ens vam barrejar... sí... ens vam barrejar tres vegades diferents...”

Comentari [U1356]:
EXTENSIÓ TE

R3.: “Primer individual...”

R4.: ““Bueno” primer individual i després en parella.”

R3.: “El segon era en parelles i el tercer era en colors.”

P.: “Però parlem de que no teníeu res a veure amb el cicle?”

R4.: “Ah, no, no, no...”

R3.: “No...”

R4.: “Hi havia gent de tots els cicles.”

R2.: “Va ser molt maco, jo que ho veia externament, veig que anava molt bé, eh?”

Es veia a gent que no es parla gaire mai en els cicles, perquè no coincideixen...”

Comentari [U1357]:
EXTENSIÓ TE

P.: “Perquè no coincideixen fent un centre comú i en canvi això ho era.”

R2.: “Clar, clar... És que jo estava mirant i pensava, com xerren...”

R5.: “Sí, sí, molt bé, molt bé...”

R2.: “I tothom participava...”

Comentari [U1358]:
EXTENSIÓ TE

R5.: “A mi em va agradar molt.”

R1.: “El primer va ser molt maco perquè amb la música sobre...hi havia silenci, però les altres músiques no van servir de res perquè ens movíem tant que no se sentia la música.”

...

R6.: “Has fet cinc cèntims del projecte aquest de...”

R1.: “Sí, la primera part sí...”

R4.: “Tan engrescades que mira, jo el dimarts passat allò que tenia classe fins a un quart de cinc, jo t’havia trobat a les tres quan vaig venir aquí a teatre...estàvem allò prenent mides i coses... aquí podríeu treure això o fer “lo” altre i pensava ai, ai, ai...”

R3.: “T’ho desmunten tot, eh?”

R6.: “Sí, sí, sí... Molt embalats i amb moltes ganes, i avui es tornen a trobar, i hem quedat que amb la ...nom... de plàstica en parlaríem una mica, no? Quatre idees del què van dir ells, propostes d’ells i, doncs que també ho parlem a cicles, no? A veure com la gent veu tot això? Van escriure quatre punts...”

Comentari [U1359]:
TEATRE

R5.: “Que bé, que trempades...”

R6.: “Mireu l’entarimat i l’escala pintar-ho amb vernís, que ara és tot allò que està de fusta i tot l’entarimat, no?”

R3.: “Treure les grapes també, no?”

R6.: “No, És que és nou, eh?”

R3.: “Ah, és nou...”

R2.: “És que és nova...”

R6.: “ “Bueno”, arreglar-ho i tal...”

R5.: “L’altre dia també dèiem colors i tot i pensar-ho una mica, i vam pensar potser vernís...”

R1.: “Vernís, val.”

R5.: “Dèiem vernís i que porti així un mostrari de vernís i una mica de tot...”

R6.: “Ara això ha sortit amb la ...*nom*..., això de pintar les dues columnes i la part superior i emmarcar el teatre, i clar, es veu les columnes i allò...”

R3.: “És gris, sí...”

R6.: “El miro... I és tot molt lleig i, doncs, proposàvem de...”

R5.: “Una columna, per tant, les dues columnes i...”

R2.: “I la part superior, sí...”

R5.: “Les dues columnes pintar-les per la part de davant i per la lateral...”

R6.: “Val...”

R3.: “Mmmm...”

R5.: “O sigui pintar tota la columna...”

R3.: ““Lo” que es veu si...”

R4.: “I la part de dalt.”

R5.: “I la part de dalt que és grisa per emmarcar, i deien un color taronjat...”

R2.: “Un groc ataronjat...”

R1.: “Sí, un color que ressaltés una mica...”

R4.: “A joc amb les cortines...”

R1.: “Això s’ho ha mirat la ...*nom*... ja...”

R2.: “No, no, no... s’ho ha mirat, això per exemple ha sigut proposta seva.”

R1.: “Val, doncs això...”

R3.: “No ...*nom*..., perquè hem combinat les propostes de la gent amb les de la ...*nom*... i ha anat sortint més coses...”

R1.: “ ” Vale”. Però que no sigui una...”

(Parlen totes juntes)

R3.: “Informar, “bueno” informar, sí...”

R4.: “Informem...”

R5.: “Que se sàpiga de què va...”

R1.: “Informar, perquè per exemple la gent pot tenir més idees, no? A més els grans encara estan a davant de la columna (sona un mòbil), això tampoc és cap mala idea, fins i tot els hi costarà menys als nens.”

R4.: “ “Vale, vale”...”

R3.: “Molt bé...”

R1.: “Perquè sempre estan allà davant, sempre han de treure el cap i fer així...”

R2.: “Sempre han de treure el cap i això de posat al costat pot millorar molt certament...”

R6.: “Hi haurà una certa continuïtat, es veurà tot taronja, i ja quedarà...”

R3.: “ “Vale, vale,” molt bé.”

Comentari [U1360]:
TEATRE

Comentari [U1361]:
TEATRE

R4.: “Després les cortines, totes les cortines negres que tenim al darrere...”

R2.: “Als costats.”

R4.: “Les verdes, arreglar-les.”

R2.: “Mmmm...”

R4.: “Les cortines aquestes perquè estan “pengim penjam” i les verdes, ja que no podem canviar-les, hem parlat amb la ...*nom*... de decorar-les i de fer-los una vora a baix.”

R3.: “Ajá.”

R4.: “Una vora a baix així amb colors, perquè dóna més alegria.”

R2.: “Així com una sanefa...”

R6.: “Ah, molt bé. És anar-ho canviant, també ens portaran roba de colors...”

R4.: “Però el fet de fer-los una vora a baix ja donarà més vida i amb el taronja aquí, que potser ja quedarà el teatre més...”

R6.: “Mmm... Molt bé.”

R3.: “I a la cortina de darrera també, que és tota arrugada...”

R4.: “Sí...”

R3.: “La ...*nom*... proposava de que es tallés tot el tros de dalt i baixar-la i que fos llisa, llisa...”

R6.: “I que fos llis, “vale”.”

R3.: “Que quan li convé a ella...”

R4.: “Per enganxar-li coses, clar...”

R6.: “Li anirà més bé, “vale”.”

R3.: “Perquè ara no va gens bé, en canvi d’aquesta manera llis... girar-la també, perquè ara de davant ja està molt bruta i grisa i de darrere està maca.”

R2.: “Mmmm...”

R3.: “Doncs també proposava de girar-la i allargar-la una mica fent alguna vora o això a baix, que arribés més a terra.”

R4.: “Perquè es mouen, sí...”

R6.: “I les cortines que ja sabeu que mai tanquen del tot...”

R2.: “Sí...”

R3.: “Mmmm...”

R6.: “Doncs la proposta seria fer aquestes dues així...”

(rialles)

R6.: “Fent una mica així com els teatres, no? De fer allò...”

R4.: “Sí, sí...”

R6.: “Allò que surt així no es veu mai, no?”

R2.: “Ah, sí, “vale, vale”.”

R5.: “Ah, una més endavant i una més endarrere... val.”

R2.: “Clar.”

R5.: “Com solapades...”

R6.: “Sí. Llises les dues, que si els nanos surten també pots espiar també pels costats.”

R4.: “Clar.”

R6.: “Perquè així ja sempre...”

R5.: “I així no es veuria mai el raconet aquest, sempre estarien tirades.”

R2.: “És clar.”

R5.: “Llavors els nens per sortir passen per aquí.”

R6.: “Per aquí al mig.”

R5.: “Val.”

(Rialles)

R6.: “O sigui n’hi hauria dues enlloc d’una.”

R5.: “Hi ha el pilar, no? Això és el pilar, no? Doncs hi haurà una cortina, no arribarà al capdavant, però hi haurà una cortina aquí a davant llisa i després allà...”

R2.: “Sí, i una altra...”

R5.: “N’hi haurà una altra.”

R3.: “Que arribarà fins aquí, val.”

R5.: “Llavors els nens passen per allà...”

R4.: “Però el problema és allà on hi ha l’equip de música, no va bé...”

R6.: “L’equip de música...”

R4.: “Perquè hi ha l’equip de música allà en una banda, sí, però a l’altra no...”

R2.: “S’hi hauria de buscar una solució.”

R6.: “Ara serà a l’inrevés, la cortina aquesta serà...”

R5.: “A la cortina hi hauria d’haver una franja per darrere. “

R3.: “Hi hauria d’haver una franja, una mica de forat...”

R6.: “Així ha de ser...”

R5.: “Perquè quan es veia, si sempre es veu allà queda molt lleig...”

R4.: “Sempre es veu i mai s’ha fet res, i la cortina no corre...”

R6.: “No corre mai.”

R5.: “D’aquesta manera cauria i ja estaria.”

R6.: “Val.”

R4.: “Però per la banda de música sí que és una mica...”

R6.: “ “Bueno”, però poden sortir així... obrir-la així un momentet i sortir...”

R2.: “Poden fer-ho el mateix però al revés.”

R3: “Per l'altra banda...”

R4: “Sí...”

R6: “I la banda dreta del teatre...”

R2: “A veure, ja vam prendre mesures l'altre dia...”

R6: “Posar-hi deixes per tenir les coses, doncs una mica...”

R2: “Això ja els hi he explicat... Això sí, ja els hi havia dit.”

R3: “I ara que dèiem com treure la claror perquè les cortines estan plenes de pols i les mitges són tapades pel darrere... ja està...amb les cortines plenes de pols i les reixes tapades entrarà molt poca claror...”

R2: “Home...”

R4: “No, però després es pot mirar...”

R3: “Diem de posar-hi allò vinil o aquella cosa, no? de posar...”

R1: “ “Bueno”, després ja es buscava el model...”

R3: “Buscar el sistema...”

R4: “Ja sabem que la cosa va per aquí...”

...

R4: “O que els nens pintessin alguna cosa i ho posessin darrera de l'armari...”

R5: “Això...”

R1: “Pintar les finestres, dèiem vitralls, podem fer vitralls...” (Riu)

...

R1: “Sí, sí, ...molt bé...!”

R5: “Jo tinc una cosa que va per aquí...”

R1: “Ah... molt bé, més idees...”

R4: “Sí... sí...”

R1: “Que en aquest cas el resum de la....el dicta el Departament. Us fem cinc cèntims i llavors us passaré aquesta fotocòpia que està molt ben resumit, vale?”

R5: “Ajà...”

R3: “Ajà...”

R1: “Primer de tot hi va haver les presentacions formals amb el nou delegat, el van haver de situar, la reunió va durar dues hores de 1 a 3, eh?”

R3: “De una a les 3.”

R1: “Explicant-ho tot amb ells amb ells i amb ells...”

...

R1: “Ah...ens va dir que exposéssim antecedents li vam haver d'explicar qui era ...nom..., la campanya, la situació actual i...”

R3: “Els compromisos que havien agafat...”

R1.: "...i abans va dir...abans de parlar de reformes, i de millores i d'ampliació vull que digueu com és que no s'han complert els compromisos fets per l'anterior delegat....Hi va haver un moment que quasi el mossega perquè hi va haver un moment realment tens, perquè en ...*nom*... anava allà pim, pim.... i l'altre..."

R3.: "...i deia que ho havia signat el director..."

R1.: "És clar, ja havia dit molt com a persona..."

R3.: "...que ell li va dir que no ho havia signat mai..."

R4.: "I que no signaria mai una cosa d'aquestes..., eh?"

R1.: "Sí, llavors no sabia pas com anava la cosa, ni si l'escola estava feta ni si hi havia el projecte licitat..."

R5.: "L'anterior, diu el mateix que l'anterior..."

R4.: "Sí, sempre..."

R1.: "Sí, és un joc, és un joc polític....És clar. I llavors va comença un moment, vaig a trucar a Barcelona a veure si està licitat, ...vaig a veure si fan sis classes si se'n fan dotze, no sabia absolutament res."

R4.: "Res."

R1.: "Va fer anar a buscar l'aparellador, va venir."

R4.: "...tampoc sabia..."

R1.: "...tampoc sabia absolutament res..."

R2.: "Oi, oi, oi..."

(Totes parlen a la vegada)

R4.: "Vam estar tota l'estona entrant i sortint, telèfon, trucant, ...l'...*nom*... no hi està, l'...*nom*... està conduint, ara d'aquí un moment ens truca..."

R1.: "Pendent de trucar..la reunió d'aquestes..."

...

R1.: "Ella es va....quan va veure que la cosa no anava bé..."

R4.: "...no anava..."

R1.: "...i llavors aquella, la mare representant del Consell li va dir molt directes....també li va dir que molt bé de tot "lo" que deien, però ells com a pares reclamaven una escola en condicions, eh?"

R3.: "Clar...és "lo" que necessitem nosaltres..."

R4.: "És que li havia de dir que si el projecte de música que es fa, que si l'aula de ciències, i tot, i ell em diu: "Bueno", això és "lo" de menys...!"

R3.: "Ah..."

(Riuen)

R2.: "O sigui, que el projecte educatiu és "lo" de menys...!"

R4.: "Clar..."

R5.: “Clar...”

R3.: “ “Lo” de menys...”

R2.: “ “Lo” important són els nens a l’escola, ...”

R6.: “Sí, col·locats i ja està, col·locats.”

R3.: “Ja...”

R1.: “I després ja vam començar a donar idees i solucions amb el tema de l’any vinent que s’hi havia de triplicar, la ...nom... amb el tema de l’escolarització de si havíem de tancar matrícula a zero,...”

R5.: “Ei ho veu clar?”

R4.: “Era una cosa il·legal, era una cosa il·legal per dir-ho d’alguna manera, “lo” que es va fer l’any passat...”

R5.: “Era il·legal...”

R4.: “Però era d’acord amb l’inspector i...”

R5.: “Ja...”

R4.: “Però és il·legal també fer-ho si hi han becaris...”

R6.: “I vam preguntar a veure si hi havia hagut cap problema i no, l’any passat no hi va haver...”

R5.: “Però també podia haver estat pels pares, eh?”

R4.: “Sí...”

R5.: “Al haver-hi grups sempre clar, exageres, fas un grup cicle perquè no t’hi caben i llavors automàticament generes recança.”

R4.: “Home, és clar...”

R5.: “Dius això també és una incongruència també dius, home, no t’has d’esperar i...”

R4.: “...zero vacants, al tercer sí, es pot obrir, poden entrar quinze, no sé què...deu...o no sé...Dic home, o els tanquem per tots o els deixem oberts per a tots perquè és clar...”

R3.: “Ja...”

R2.: “ “Ajà”...”

R1.: “O sigui que va ser “heavy”, llavors, compromisos, i pensant amb el que abans de...”

R5.: “La matriculació que hi contava...”

R1.: “Això, el 30 de març...”

R5.: “L’última setmana de març...”

...

R5.: “O abans de Setmana Santa o després de setmana Santa que hi hauria les preinscripcions...”

R3.: “Ajà...”

R5.: “Llavors tot ho pogué relacionar de cop...”

R1.: “Per saber com ho havia de resoldre, perquè és clar, nosaltres com a proposta va ser que ho portessin els ... i no...”

R5.: “Era una de les possibles que a l'escola nova sacrificar... i...”

R1.: “Clar...”

...

R1.: “Clar, tampoc sabia exactament res que els hi donen...”

R6.: “I el menjador van dir que sí, no?...tampoc! Com ho saben...”

(Se sent una altra conversa de fons).

R5.: “Perquè es veu que és qüestió de pressupostos, de la...”

R1.: “Clar...”

R1.: “...només tanquen sis aules, sis aules ja són les que tenen ara, o sigui, necessiten, 3 més...”

...

R1.: “Tindran dos P3, dos P4, un P5 i un primer que són els que necessiten, clar ,si els hi demanem que ofertin un cicle inicial complet amb primer i segon és una aula de més...”

R4.: “Una aula més...”

R3.: “Ja...”

R2.: “No...”

R1.: “Aquí seria la solu...l'igual, no, no, és que vosaltres demaneu-ne més de posar barracons, perquè...”

R4.: “Posem pels casos que haguéssim de triplicar tres grups, a part del 2on i el 4art, hi ha també el...”

R3.: “El 5è.”

R4.: “... el 5è que també està a 25.”

R3.: “Està a 25.”

R4.: “I el que dèiem l'any passat, tot eren grups aquí a ...//oc...”

R2.: “No.”

R4.: “... i aquest any no hi han grups, aquest any són ...però entregar quan acabin ja no saben quan...”

R3.: “I llavors també van dir un 16%, ells contaven un 16% de la població que ve nova que està en edat escolar. I llavors quants pisos hi ha. És clar, si n'hi han uns 100, conten.”

R3.: “300 persones...”

R2.: “300 criatures...”

R3: “I d’aquestes 100 són quaranta...i com va dir ei quaranta!”

R6: “S’ho pot rebentar tot en...”

R3: “Clar...”

R6: “ “Lo” que l’ha primat ”

(Se senten diverses converses alhora)

R1: “I llavors diu i com és que hem arribat a aquests extrems i dic al-leluia! El primer delegat que pensa que hi hauria d’haver hagut previsió a l’Ajuntament de ...*loc*.....”

R4: “Clar...”

R2: “Home...”

R1: “Clar... i...”

R4: ...recollides les demandes de l’escola.”

R1: “Sí...”

R4: “...de tots els consells escolars que ens han anat demanant...”

R1: “Sí...”

R4: “Com s’ha anat revisant...”

R1: “Ja només de veure’ns diu, ai! No hi ha l’ajuntament, que hi ha males relacions?”

(Tothom riu)

R1: “Ja, només estava convocat...” (riu)

...

R3: “Sí, sí, sí...”

R1: “A ells els hi és igual, mentre no tinguin problemes i que estiguin tots col·locats...”

R2: “I, fins i tot, si no que era una realitat, de dir si no hi ha espai i no es pot treure la mainada, “lo” màxim que es pot fer és donar-vos personal, vol dir tenir alguna mestra més...”

R1: “I tots a sisè...”

R4: “Que tu no tens espai ni per moure’t a dintre l’aula...”

R2: “Dos mestres a dins i segueix la ràtio de 20, eh? Jo ho he vist, això...”

R5: “Però no pot ser...”

R2: “Amb un P3 a ...*loc*... 2 mestres i 40 nens a l’aula, eh? La tutora i la...*nom*..., vull dir que ho sé perfectament, que funciona així...”

R3: “Home, “bueno”, jo si en tinc 25 i estic sola, prefereixo ser 27 o 28 i ser dues...”

R4: “Sí, no, això per descomptat...”

R2: “I tant.”

R1.: “Claríssim, eh?”

R4.: “Ja buscaríem l’espai per poder treballar...”

R3.: “Però no és una bona solució, no...”

R4.: “Ja ho sé que no, però és que diuen que si no hi poden fer res, perquè l’espai és el què hi ha i que no hi poden fer absolutament res, que màxim que poden fer és posar-te’n una altra...”

R5.: “És clar, però no és això...”

R3.: “I aquí tenim l’AMPA al carrer perquè qui va demanar l’hora ara i tal va ser l’AMPA, vull dir que això va com va...”

R4.: “Sí, sí...”

R3.: “Que té una raó de ser, ells varen deixar...”

R2.: “Ells varen deixar ben clar que se’ls hi havia pres el pèl, se senten enganyats i ara, diuen, de quina manera hem d’anar a explicar a aquestes coses a tothom, vull dir...”

R1.: “Sí, clar...”

R2.: “Vull dir nosaltres, als pares...”

R1.: “Que es va frenar aquella cassolada que ja estava tot preparat amb els compromisos aquests...”

R3.: “Sí, sí, i tant...”

R1.: “Es va frenar, que ja estava tot preparat, tothom, que ja estava tot organitzat i allà...”

R2.: “Tot organitzat i a l’ajuntament no li surt a compte...”

R1.: “Quin dia era, allà al 27 de juny, que era?, en el 2005.”

R4.: “Sí, sí...”

R1.: “I ràpid van arribar els compromisos aquests que ara doncs sembla que no hi ha res, i és clar, se senten enganyats.”

R3.: “Sí.”

R2.: “Quan hi hagi altre cop assemblea de pares suposo que els pares...”

R1.: “Sí, sí, sí, els mateixos representants estan així, doncs suposo que... i el consell escolar...”

R2.: “Sí, sí,.... Se senten molt dolguts.”

R1.: “ “Bueno”, en fi... doncs apa...”

P.: “Molt bé.”

R1.: “Què som avui?”

R2.: “Dimarts.”

R4.: “Dimarts. Divendres ja no es deu fer, no?”

R3.: “Em penso que no...”

R5.: “No, no...”

R1.: “Divendres tenim sortides.”

R3.: “Divendres tenim sortida de Carnestoltes!”

R5.: “Muy bien!”

R1.: “Jo us tindrè l’acta feta per...tampoc la necessiteu, que no us corre presa ara, no?”

R4.: “No. Fins dilluns, almenys...”

R1.: “No, dilluns és festa, eh carinyo, també, eh...”

R2.: “Fins dimarts...”

(Parlen totes)

P.: “Doncs moltes gràcies per permetre que vingués...”

1.6. Notes de camp.

Nota de camp número 1

Procés de contactes inicials per acordar entrevistes amb els mestres.

02.10.06

Haviem quedat, amb la cap d'estudis i la directora que avui jo visitaria el cicle mitjà CM), al final de la seva reunió, a la 1, per mirar de quedar amb gent per a entrevistes.

Arribo a la una menys un parell de minuts. Em rep primer la que suposo que és la secretària administrativa de l'escola; després la cap d'estudis i la directora. La cap d'estudis m'acompanya a CM. Pel camí em diu que només una persona es presta a l'entrevista, però que veurem. Encara pel camí trobem una persona que es veu que és de CM. L'...nom... li pregunta si ja estan i li contesta que sí; que tenen un dinar i que van amb pressa. No obstant, la cap d'estudis m'acompanya a CM. A la porta hi ha una mestra que se'n va amb pressa. La resta de cicle són drets al pas de la porta, interpreto que amb una pressa molt gran per marxar. Tenen un dinar; miro de treure ferro a la situació dient que les coses importants primer, que cal anar a dinar,... la cap d'estudis força la situació. "Mira que us porto en ...nom..." La resposta és ràpida...la coordinadora diu que avui ja l'han avisat que si a la una no havien acabat elles s'aixecaven i marxaven; per això, diu, ha anat administrant molt bé el temps,... Forço l'abandonament de la situació amb un a mena de "ja en parlarem, queden molts dies si es vol, i res no cal,..."

Fem el mateix intent amb cicle inicial (CI). Passa igual, amb la variant de que la reunió ja s'ha dissolt. La cap d'estudis agafa la coordinadora, li diu que era perquè jo anés a reunió de cicle... que era només per donar hores,... La coordinadora em diu que si és per això que quedem per un dia (crec que forçada per la situació),...

Em diu la cap d'estudis que han quedat per un parell d'entrevistes més, que les té al despatx. Hi anem.

Pel camí trobem la directora, que sembla que s'adona del que està passant... "Sí, és que tenen un dinar, diu..." Agafa quasi literalment pel braç un parell de mestres novelles que estan preparant material al mig del passadís.. "Au, vosaltres, que encara teniu fresc..... no voleu pas fer una entrevista?"

En algun moment d'aquest desgavell la cap d'estudis em diu que aquí això s'ha de fer així, perquè sinó...

M'han parlat de "por de l'entrevista", però penso si és possible que el treball en equip (TE) no sigui tan sentit com m'han explicat fins ara,...

Nota de camp número 2

Observacions sobre es entrevistes amb els exdirectors de l' "Alzinar".

21.03.07

Aquestes dues entrevistes no tenen res a veure amb les dels mestres i amb la d'inspecció. O tenen un efecte produït pel pas del temps o són persones de característiques especials. Tots dos manifesten que el temps els fa veure les coses diferents; que ara tenen una visió de la qual no eren conscients quan eren a l'escola.

Estic recollint informació sobre *...lloc...*. Això no té a veure, directament, amb el projecte d'investigació sobre el treball en equip dels mestres. Veure, en aquesta línia, i molt especialment, l'entrevista amb el *...nom...*, que té un punt de contacte molt intens amb la de la *...nom (informant clau incial)...*, que diu més o menys que les persones no es plantegen treballar en equip; veuen un projecte que els agrada, el comparteixen i això els porta a col·laborar. És la idea de Watermann i l'adhocràcia, més o menys? ->El projecte és el que aglutina l'equip? => no hi ha un compromís explícit de treballar en equip de l'estil de Worrall a "the team meetings", ja que el TE com a tal no ha estat plantejat?

Nota de camp número 3

Observació del procés seguit per la directora de l' "Alzinar" en el trienni 2004-2007.

Juliol de 2007

El nucli central del treball de camp es va fer entre juliol de 2006 i març de 2007. Durant l'entrevista número 1, la que aleshores era directora de l'escola manifestava:

"Jo tinc ganes, quan acabi marxar, vull dir, acabem el curs que ve...".

Tinc molt clar marxar, tinc molt clar. Perquè hi ha moltes coses a fer, i es veu, és que és inevitable això. Quan parlen aquestes persones que et dic... Quan parlen aquestes persones que et dic, tenen aquest pes, que jo no... m'agradaria tornar a ser, almenys que quan parles... s'acaba confonent. Qui parla ara? Parla la mestre, o parla la "ex". I penso que això en el claustre es nota, evidentment. Això hi és, es clar... Aquest pes hi és, i jo no vull tenir-lo.

En acabar el curs 2006-2007, l'estiu de 2007, efectivament va haver-hi canvi a la direcció de l' "Alzinar". Sense que hi hagués cap candidatura a la direcció.

2. Informe preliminar validat.

El treball en equip dels mestres.

-Com es treballa en una escola on es considera que es treballa en equip-

Primeres impressions del treball de camp d'una recerca.

Presentació

El mes de juny de 2006, ara fa un any, em vaig adreçar al CEIP "L'Alzinar", de .../loc..., per demanar-los la col·laboració per fer el treball de camp corresponent una investigació que vol acabar en una tesi de doctorat.

La rebuda que vaig trobar va ser immillorable. "Aquesta és una escola oberta", em va comentar la directora. I ho he constatat. M'han obert les portes a reunions de treball, a activitats de l'escola amb nens i sense, a fonts documentals, m'han possibilitat un cúmul d'entrevistes personals que han aportat una gran quantitat d'informació, de punts de vista, de matisos, de visions de l'escola, de la seva història,... de gran qualitat.

La investigació sobre *el treball en equip dels mestres* havia començat en una primera fase, a través d'informants clau, per decidir en quina escola centrar el treball d'una recerca que es defineix com a estudi de cas polar. L'objectiu acaba essent la descripció del treball que fan els mestres en una escola en la qual es considera que es treballa en equip.

Un cop identificat el centre, va venir el que acabo de comentar: el contacte amb l'escola, i el treball de recollida d'informació, la part central de la qual s'ha desenvolupat entre setembre de 2006 i abril de 2007. De fet, la primera entrevista va ser el juliol de 2006, i a data d'avui, juny de 2007, ben segur queden encara algunes qüestions per perfilar, que poden suposar alguna nova acció de recollida d'informació, de corroboració, de contrast,...

En total han estat 16 entrevistes, 3 reunions de diferents nivells, una sessió de presentació de fonts documentals, assistència a tres tipus d'activitats amb nens: la representació d'una obra de teatre, una ullada al treball de les comissions, i una assemblea general d'alumnes.

A banda, s'ha fet també entrevista a dos Inspectors d'Educació i dos ex-directors de l'escola recollint els seus punts de vista, les seves percepcions, les seves valoracions.

Tot plegat podrà portar a una visió prou polièdrica del treball de L'Alzinar". El creuament de diferents vivències i manifestacions personals, del present de l'escola amb el seu passat des dels anys 70,... ben segur que aportarà llum sobre com és i com es genera en una escola el treball col·laboratiu dels mestres.

Estant, doncs, en plena fase d'ordenació i elaboració de la informació recollida, i en portes de la redacció del cos del treball, em veig en la necessitat d'elaborar aquest informe preliminar, bàsicament per dos motius:

1. Havent fet la recollida d'informació en primera persona, conec ja de fet el seu contingut i, per tant, serà oportú posar ara en paper un avenç de conclusions. Unes conclusions que l'anàlisi i elaboració sistemàtica i rigorosa del contingut d'entrevistes, reunions i altres testimonis haurà de fonamentar,... de fet qui sap si modificar. Sigui com sigui, penso que serà prou interessant comparar el que diu l'informe que esteu llegint amb l'informe final del treball.

2. Serà de rebut lliurar a l'escola i a totes les persones que han facilitat informació un redactat de primeres impressions, i això és bo fer-ho aviat, a tall de retorn. "Ets la persona que té més informació sobre L'Alzinar", ara mateix", m'han dit diverses vegades les components de l'equip directiu. Aquest retorn és necessari, i com més aviat es faci, millor.

Estem parlant, doncs, d'un informe de progrés, res definitiu, basat únicament en les primeres impressions de la recollida d'informació. Cal, per tant, que sigui llegit com a tal; amb tota la seva provisionalitat i, és clar, amb tot el respecte i el reconeixement a les persones que l'han fet possible.

Primers apunts producte del treball de camp

Convé reiterar que els textos que segueixen reflecteixen les primeres impressions de qui ha recollit la informació, i que l'anàlisi de les evidències recopilades, en curs, haurà de corroborar o modificar de manera sustentada.

Per altra banda, aquests apunts volen recollir una globalitat de les informacions facilitades per les persones que han participat en el treball, de manera que és possible que sense ànim de menystenir cap opinió, sensació, postura o valoració, algun dels participants trobi a faltar algun aspecte dels que va posar de manifest. Aquest informe preliminar pot servir també per detectar aquestes possibles mancances.

La relació dels mestres amb l'escola

Els mestres de l'"Alzinar" estan en general contents d'estar a l'escola. Manifesten que la dinàmica de la seva escola suposa un ritme elevat de treball, i en ocasions –en alguns casos amb més freqüència que en altres- pot implicar més dedicació de la que es pot considerar "normal" en una escola.

La raó fonamental d'aquesta dedicació extraordinària sembla que és el fet que les hores de permanència en el centre sense alumnes es dediquen en gran mesura a reunions de diversos nivells, la qual cosa implica que les tasques més directament relacionades amb la gestió de la pròpia docència –preparació de les activitats d'aula, atenció individualitzada i tutorització, avaluació,...- s'hagin de dur a terme amb certa freqüència en horari extralaboral.

No obstant, cal insistir en què els mestres manifesten estar satisfets amb aquesta situació, la qual cosa no priva que hi hagi comentaris en el sentit que caldria modificar-la, per la seva falta de garantia de sostenibilitat en el temps.

La pràctica totalitat de les persones entrevistades no dubta en dir que l'"Alzinar" és diferent de la resta d'escoles que coneixen. Aquests tipus d'afirmacions se solen acompanyar de comentaris o arguments referits a la forta implantació a l'escola d'uns projectes amb tradició que demanen continuïtat per si sols, a la tendència del col·lectiu de mestres a involucrar-se encara en nous projectes,...

A través de les entrevistes s'ha recollit frases que convindrà reproduir, per la seva càrrega de significat. Frases com "L'Alzinar té ànima".

El pas del temps i la percepció.

El col·lectiu de persones entrevistades evidencia que a l'Alzinar hi ha una tipologia de mestres, sense que això arribi, pel que s'ha pogut observar, a la constitució de grups d'opinió formals que puguin incidir en el funcionament del centre com a tals grups.

El criteri que sembla que té més incidència en la constitució d'aquesta tipologia, és el pas del temps: dona la impressió que amb el pas dels anys que un mestre, una mestra, dedica a l'Alzinar, la seva relació fins i tot emocional amb la institució, canvia.

Per tal de clarificar, fem una petita aproximació a aquesta tipologia:

*Hi ha un conjunt de persones que van viure el naixement del projecte de l'Alzinar, o van ser molt a prop d'aquest inici. Denoten una vinculació emocional molt forta amb el que volia ser, va ser, i en gran mesura segueix essent l'Alzinar".

*Uns altres mestres porten menys temps a l'escola, però el suficient per estar-hi arrelats. Donen també molta importància als projectes identitaris de l'Alzinar però és com si tinguessin una major propensió a entendre que les coses han de canviar, perquè les circumstàncies evolucionen,...

*Algunes de les persones més novelles, tot i que ja amb un cert grau d'arrelament, dona la impressió que estan més preocupades per les qüestions de l'operativa actual de l'escola que per la salut dels grans projectes; potser són els que aporten més la visió crítica.

En definitiva, probablement estem parlant d'un itinerari que s'hagi de considerar normal, dels mestres a través de la història d'una institució.

*Hi ha també aquelles persones que van ser participants de l'Alzinar, fins i tot protagonistes en un període determinat, i que ja fa temps que en són fora. Aporten una altra visió de l'escola i del seu projecte. Fins i tot més que una altra visió, una altra categoria de visió, es diria que filtrada, matisada, macerada precisament pel pas del temps. Aporten una reflexió que ells mateixos reconeixen que no eren capaços de fer des de l'escenari, quan eren a l'Alzinar. En tot cas, són reflexions que van en la línia de valorar en gran mesura els projectes que van conèixer, en els quals van participar, i ben segur als quals van fer les seves aportacions. Són reflexions que aporten validació a l'Alzinar, però amb un cert sentit crític respecte de qüestions que haurien pogut ser diferents.

Es veuen, per altra banda, certes identitats vinculades al concepte de cicle. El sentiment de pertinença a cicle es percep clarament. Als mestres els costa poc manifestar que són d'un cicle, i que el seu equip és diferent de la resta de cicles. D'alguna manera cada cicle és percebut d'una manera determinada pels seus components, i també per la resta de cicles.

Com estan organitzats els mestres

L'Alzinar té una estructura organitzativa formal clàssica. Funcionen els següents tipus de reunions:

De claustre

Sessió cada tres setmanes, amb continguts bàsicament informatius i de recopilació i finalització dels debats elaborats en els cicles.

De cicle –Educació Infantil, Cicle Inicial, Cicle Mitjà i Cicle Superior-

Sessió de treball cada setmana. Informacions rebudes des de l'equip directiu, debat de temes per encàrrec del claustre, i qüestions de coordinació de la vida quotidiana del cicle.

De coordinadors –Cap d'estudis i els coordinadors de cicle-

Sessió cada mes en la qual s'intercanvien informacions que poden arribar a ser, si no debatudes, comentades amb certa amplitud.

A part, a l'Alzinar hi ha una estructura organitzativa *ad hoc*, feta a mida, que li dóna un segell propi:

Les comissions de treball, mixtes de mestres i alumnes, que funcionen en horari extraescolar de migdia, i que s'ocupen de temes monogràfics (hort-jardí, escola verda, biblioteca, web, festes), de participació voluntària.

Les assemblees d'alumnes. De classe, cada mes; d'escola, cada trimestre. Es tracta de reunions notablement organitzades –secretari, moderador, ordre del dia, acta,...-

El consell de delegats. Una reunió periòdica de la directora amb els alumnes delegats del diferents grups-classe.

A part, trobem les relacions “exterior” de l'escola, amb les institucions locals, amb els col·lectius de pares i mares –des de l'AMPA fins als col·lectius d'immigrants-, amb els serveis de suport a l'escola,...

Estils de coordinació, de lideratge, de direcció

No resultaria difícil dibuixar l'itinerari de la direcció –dels equips directius- de l'Alzinar des dels anys 70 fins ara. Hi ha opinions molt formades al respecte. Es parla d'èpoques en què hi ha hagut més debat a claustre, d'èpoques en què les decisions han estat menys consensuades, d'equips directius que han estat percebuts com a més dialogants i com a menys,... Hi ha hagut canvis d'equip directiu més consensuats i altres de menys fàcils,...

Projectes versus curriculum

El teatre, les assemblees, les comissions, són trets d'identitat de l'Alzinar”. Però en una escola s'ha d'ensenyar de llegir i escriure, i de comptar,... i moltes coses més. Projectes versus curriculum.

La major part de les reunions de treball que es fan a l'Alzinar són derivades de la vida dels projectes, o de la gestió ordinària. Una pregunta pertinent és... “on

queda la coordinació dels plantejaments curriculars? “ Quan es coordina la lectoescriptura, el tractament que es dóna al coneixement del medi, els procediments matemàtics....? Quan es fa teatre, es fa també llengua, i es fa plàstica, ... però n’hi ha prou?

Dóna la impressió que l’”Alzinar” prioritza es projectes per damunt de la coordinació del currículum més ortodoxament escolar.

Fetes aquestes apreciacions a les diferents persones entrevistades, també surten diferents línies de resposta, en funció, ben segur, del perfil de cadascú. Apuntem-ne algunes:

-El més important és educar. Educar en ciutadania, en participació, en democràcia. Hàbits i actituds. La resta no es deixa de fer, però l’èmfasi s’ha de posar en els projectes identitaris.

-No tenim temps per coordinar qüestions curriculars, perquè se’ns el mengen les reunions sobre projectes; i sembla que no sabem dir que no a nous projectes, tot i que ens queixem d’excés de pressió.

-L’escola té iniciades diferents accions de coordinació del currículum. Un exemple és el coneixement del medi, a través de l’assessorament extern rebut, i la preparació de material didàctic propi.

-Els projectes han aconseguit que els mestres col.laborin, se sentin part de l’escola, sentin seu l’”Alzinar”. Hauria estat una segona part que tota aquesta dinàmica cristal·litzés en una coordinació del currículum.

La mirada, més externa, de la Inspecció

Les característiques de l’”Alzinar” no passen desapercibudes. Les persones de la Inspecció entrevistades demostren un coneixement notable de la informació recollida en el treball de camp que estem comentant.

La valoració que en fan és també digna de ser tinguda en compte. La reflexió entorn de la relació entre els projectes i el currículum ha estat feta i és viva. Hi ha opinió, al respecte. S’ha recollit, per exemple, una coincidència clara amb alguns dels mestres entrevistats, en el sentit que caldria que l’”Alzinar” fos més selectiva a l’hora d’implicar-se en nous projectes.

Un aspecte que cal remarcar expressament és el respecte que les persones d'Inspecció entrevistades manifesten pel projecte de l'"Alzinar", per l'evolució que ha fet, l'expectació que genera l'obertura de l'escola nova, la relació que s'establirà entre els dos centres,...

El resultat de l'educació que promou l'"Alzinar" s'esmenta amb claredat: la percepció que els nens acaben l'escolaritat amb unes actituds i hàbits de participació que semblen significativament diferents d'ex-alumnes d'altres escoles,...

La clau sembla que és a l'inici

La major part de les persones entrevistades, en algun moment de la conversa treuen el tema dels trets d'identitat de l'"Alzinar", de la seva història, dels seus inicis,... de fa 25 o 30 anys.

D'alguna manera aflora la democràcia, i la seva falta en aquell moment. Ens remuntem als anys 70. El propi llibre "*L'"Alzinar", una reflexió educativa*", publicat en ocasió del 25 aniversari de l'escola, dóna moltes pistes, en aquest sentit. En una època de ganes de democràcia, des d'un projecte d'escola s'impulsa la seva pràctica. D'aquí es derivarien a idea del teatre com a eina de promoció de l'expressió i de l'aparició en públic, i de les assemblees i les comissions per fomentar i educar els hàbits de participació,...

Van ser uns projectes que amb més o menys dificultats van tenir èxit; van sobreviure els alts i baixos que ben segur que com a projectes de gran abast van tenir, i han acabat en quasi-tradicions que ara tenen un pes específic molt important.

En aquest punt cal pensar ben segur en persones concretes; persones que van aportar l'embrió, que el van impulsar, que van agafar el relleu per tenir cura de la germinació dels projectes,... Aquest seria un capítol a part, però que és necessari tenir present. En definitiva les iniciatives són de persones. Poden ser de grups, però els grups estan, al ser torn i per sort, constituïts per persones.

El teatre, les assemblees i les comissions, que han anat evolucionant amb els anys, adaptant-se a noves circumstàncies, donant resposta a altres necessitats,.. hi ha hagut un gran creixement del nombre d'alumnes, i per tant del nombre de mestres; més persones vol dir menys facilitats organitzatives, noves necessitats d'espai,... Tot plegat suposa evolució.

La gènesi del treball en equip

L'experiència de l'"Alzinar" en relació al treball en equip dels mestres, insinua una conclusió que sembla clara: els mestres s'han posat a col·laborar en projectes compartits, perquè hi ha cregut més o menys, perquè se'ls han trobat i formaven part de l'escenari, del context, de la feina,... I aquesta col·laboració genera més projectes, més col·laboració,...

El treball en equip dels mestres de l'"Alzinar" no ha estat una cosa preconcebuda. És producte dels projectes que d'alguna manera han interessat a les persones. Primer ha estat el projecte, després el treball en equip.

La primera decisió, per tant, sembla que és el *què* farem; després ve tot sol el *com* ho farem, i si és un projecte compartit, ho farem de forma compartida. És com una forma d'inducció de l'equip. Un cop els mestres ja han fet aquest itinerari i treballen de forma col·laborativa, valoren el procés i el context que s'ha creat. Es poden sentir amb facilitat comentaris que van en diferents línies:

- Molt rarament es troba una persona que es nega a col·laborar. Sempre hi ha un nivell de col·laboració possible, encara que de vegades sigui mínim.
- El treball en equip fa tolerants i compatibles les persones.
- El treball en equip limita la llibertat individual.
- Ajudar-se uns als altres crea un clima agradable a l'escola.
- La força es regenera en l'equip.
- No ets tu i la teva classe i els teus nens. I això costa molt.
- És bona la regeneració dels equips amb gent nova, però no de forma massiva.
- Treballar en equip és molt més motivador que estar sol.
- Treballar en equip, aprendre'n, es fa a base de bona voluntat i de pràctica. Més que formació. Ser receptiu. Buscar el consens.

-La base del treball en equip és l'intercanvi d'informació sobre com cadascú fa les coses a l'aula.

Tot plegat,

La relació dels mestres amb l'escola

El pas del temps i la percepció

Com estan organitzats els mestres

Estils de coordinació, de lideratge, de direcció

Projectes versus curriculum

La mirada, més externa, de la Inspecció

La clau sembla que és a l'inici

La gènesi del treball en equip

La gènesi del treball en equip

pendent, com deia en començar, de la verificació a través de l'anàlisi sistemàtica i en curs de la informació recollida durant el procés.

Josep Juandó

08.06.07

3. Textos integrats corresponents a les categories establertes:

3.1. Corresponents a mestres

Categoria “assessorament”.

Definició:

Durant el treball de camp s'han recollit múltiples referències al treball de professionals externs a l'escola, en modalitats diverses d'assessorament, amb intervencions en diferents fòrums i finalitats. Aquesta categoria recull els fragments d'entrevistes que contenen les referències a assessoraments.

Apunt de teoria emergent:

A L'“Alzinar” tenen lloc dos tipus d'assessorament: un adreçat al professorat i un altre que contempla el treball mixt amb mestres i amb nens, la qual cosa suposa intervenció directa de l'assessor a les aules.

Quant a l'assessorament als mestres exclusivament, el que potser se'n podria dir més ortodoxament assessorament, s'ha fet referència quasi exclusiva a una intervenció recent, dels dos darrers cursos escolars. La proximitat en el temps potser justifica en part la insistència de les referències. Es tracta d'un assessorament de dos experts externs en currículum de coneixement del medi. La seva tasca essencial ha estat la d'ajudar a coordinar les propostes pedagògiques de l'àrea, aprofitant per aportar aspectes innovadors.

La intervenció d'aquests assessors ha estat, en diferents moments, sobre diferents fòrums: equip de coordinadors, equips de cicle,.. La valoració que es percep d'aquesta intervenció és unànimement positiva.

Un cas a part és el del teatre. L'escola compta amb un assessor de teatre que ajuda els grups que preparen representacions les últimes setmanes de preparació de l'obra, des de donar la seva opinió sobre l'adequació de l'obra als nens, fins a la creació d'escenes, l'ajustament de diàlegs...

A partir del curs 2006-2007, coincidint amb la reducció del nombre de grups d'alumnes que faran representacions, l'assessor assumeix el paper de mestre de teatre tot fent intervencions sobre tècniques teatrals a les aules que no preparen

representació, amb la finalitat òbvia de no trencar la presència del teatre malgrat s'espongín les representacions.

Categoria “comparació escoles”.

Definició:

Aquesta és una categoria que es correspon de manera directa amb una part comú de totes les entrevistes: aquella en la qual es demanava a la persona entrevistada que establís una comparació entre el treball a L’Alzinar” i el treball en altres escoles en les quals hagués estat anteriorment. Es recull, per tant, en aquesta categoria el producte d’una comparació no fortuïta, sinó expressament demanada.

Apunt de teoria emergent:

La totalitat de les persones entrevistades consideren que es treballa més en equip a L’Alzinar” que a la resta d’escoles en les quals han treballat. Aquesta comparació, però, té graus. Mentre que hi ha persones que manifesten que han conegut escoles on es treballa en equip en diferents graus (menors) que a L’Alzinar”, n’hi ha d’altres que han estat en escoles que qualifiquen clarament d’individualistes. Són casos en els quals les persones implicades manifesten que han tingut menys feina. Es fa sovint referència al menor nombre de reunions (en alguns casos molt menor).

Quan es comenta el tipus de treball que es dona en altres escoles, majoritàriament es parla en el sentit que els mestres van més “per lliure”, fent referència a l’aplicació de criteris individuals, no consensuats, en les tasques ordinàries de l’escola. Són també freqüents les referències a l’estil de direcció: les persones entrevistades que han referenciat escoles radicalment diferents de L’Alzinar” sovint parlen d’una direcció més autoritària, que dona lloc a poc diàleg i debat en el claustre.

La característica que més es destaca de L’Alzinar”, en el moment de compararla amb altres escoles té a veure amb el tipus de dinàmica entre els mestres, l’ambient de diàleg, la capacitat d’escoltar noves propostes, la fluïdesa i sobretot la intensitat de la comunicació, ... hi ha qui ho resumeix dient que hi ha una bona relació entre les persones, la qual cosa fa que no es tingui pressa per acabar la feina i marxar. Els mestres se senten bé a l’escola.

No obstant aquest panorama, algunes de les persones entrevistades (dues) fan esment a una falta d'organització de L'Alzinar", i a una necessitat de major coordinació dels aspectes curriculars.

Categoria “concepte del TE”.

Definició:

S'han agrupat sota aquesta categoria, fragments de les diferents transcripcions en els quals les persones entrevistades esmenten alguna característica que segons el seu criteri és pròpia del treball en equip o de la seva posada en pràctica i, per tant, il·lustra sobre el seu concepte de treball en equip.

Apunt de teoria emergent:

L'origen del treball en equip és la trobada entre dues o més persones amb l'objectiu comú de dur a terme alguna tasca. L'afany en el cas dels mestres és, doncs, de fer coses plegats, decidir conjuntament, sovint tasques professionals quotidianes.

Aquesta manera de fer, que suposa compartir punts de vista, elaborar estratègies conjuntes,... suposa molta discussió, molt de debat, que es pot establir a diferents nivells dins d'una escola, ja sigui a equips de cicle, ja sigui a claustre,... fins arribar a establir un debat entre diferents òrgans de participació. Aquest seria el cas del vaivé dels temes entre els cicles i el claustre per al seu debat, a L'“Alzinar”.

Dinàmiques d'aquestes característiques poden donar-se sempre que hi hagi bona disposició per part de les persones implicades, quan cada component del grup faci la seva aportació, amb capacitat de modificar el seu punt de vista si és que el context ho requereix.

La disposició que porta a la modificació de les pròpies actituds inicials passa per una voluntat explícita de posar-se en el lloc dels altres. Quan un és capaç de posar-se en el lloc dels altres, és també capaç d'acceptar coses que d'altra manera difícilment acceptaria.

En el cas de L'“Alzinar”, el conjunt de l'escola ha arribat a un nivell de col·laboració d'aquestes característiques pel valor que en un inici es va donar expressament i explícita a la qüestió de la participació dels alumnes a través de

les assemblees, la qual cosa va acabar fent necessària la participació també del professorat.

Categoria “condicionants del TE”.

Definició:

Una de les categories més riques de l'estudi. Aplega els fragments en els quals les persones entrevistades manifesten en major o menor intensitat les dificultats que troben per treballar en equip, els orígens d'aquestes dificultats. Sovint, en un mateix paràgraf, es parla de condicionants i de possibles alternatives, i fins i tot del valor afegit que suposa la superació d'algun d'aquests condicionants.

Apunt de teoria emergent:

Els factors que condicionen el TE a l'escola, es poden classificar en tres categories que corresponen a les persones, la professió i la relació laboral, i factors condicionants més de caràcter conceptual, per sí mateixos.

1. Les persones

Les persones, la seva manera de fer i de ser, les seves creences, són en definitiva la matèria primera del TE; són la seva base i per tant, també el seu límit. Parlant amb les persones entrevistades s'han recollit comentaris i reflexions des de diferents punts de vista. Surt la idea de que a l'escola no a tothom li agrada igual compartir, i fins i tot no tothom té les mateixes habilitats per relacionar-se. Al costat d'aquest tipus de comentaris cal dir que surt amb fermesa la idea que de treballar en equip se'n pot aprendre, si hom té disponibilitat per fer-ho, i que quan una persona es posa a mirar de treballar en equip, trobarà entre els companys persones que li posaran fàcil i altres que faran al contrari; entre aquestes últimes apareixen les persones amb criteris molt tancats, avesades a opinar en termes absoluts; se'n podrien dir persones que consideren que tenen la veritat.

Resulta també interessant la idea de que l'obrir-se més o menys a la col·laboració té relació amb la seguretat que cada persona té en ella mateixa. Aquest factor es pot relacionar amb la qüestió de l'autoestima i l'autovaloració de la feina: a tothom li agrada sentir opinions positives en relació a la seva feina i a

la seva persona, i treballant en equip les persones hem d'estar disposades a assumir també opinions desfavorables, crítiques que de ser capaços de tractar de forma constructiva.

Un punt de vista més global és el que aporta una de les persones entrevistades quan diu que el TE i la disposició d'una persona a practicar-lo té a veure amb la manera de veure les coses, amb la manera d'estar al món. En un camp tan personal com el d'aquestes dues últimes opinions hi ha força estesa la idea que les persones passem temporades, que el nostre estat anímic ens porta a fluctuacions que afecten també la nostra obertura als altres; aquestes variacions d'estat afecten, naturalment, els factors seguretat i visió del món que s'acaben de comentar.

Aquests aspectes acaben portant les persones a diferents nivells d'implicació, a establir una ponderació personal entre les categories "treball individual" i "TE" que pot acabar portant a creure que el consens no s'ha de buscar a qualsevol preu, que la renúncia a conviccions pròpies en benefici de la col·laboració té un límit.

Portant les coses més a l'extrem, una part important dels mestres entrevistats manifesten que pot haver-hi incompatibilitats personals que facin molt difícil el TE, però que almenys en la història d'aquesta escola s'han donat comptadíssims casos en aquesta línia. Resulta també freqüent la idea que hi ha persones que no tenen prou clar que cal treballar en equip. Hi ha qui ha manifestat que en determinats casos, en segons quins equips de treball de l'escola, potser la presència esporàdica d'un dinamitzador extern podria facilitar l'inici de dinàmiques de col·laboració.

2.La professió i la relació laboral

Sense dubtes, el condicionant d'aquest bloc més mencionat per les persones entrevistades és el que fa referència al volum del grup, a la quantitat de persones a coordinar. L'"Alzinar" ha experimentat, com moltes escoles, un creixement espectacular es darrers anys; ha passat de 13 o 14 mestres a més de 30. Les persones que varen viure les primeres etapes i han vist el creixement, vinculen directament aquest fet al que consideren una disminució notable de la

dinàmica de col·laboració. “Amb més persones és més difícil establir complicitats”, o “amb més gent, costa més entusiasmar-se pel mateix” són comentaris que il·lustren de manera clara aquest tipus de percepció.

Com a conseqüència del creixement de la plantilla, o de manera inherent, apareix la tasca afegida de l'acollida dels nous mestres a l'escola, que tot i que té el seu valor afegit, suposa una nova tasca que demana un temps i que suposa un alentiment del ritme de treball ordinari. Quan aquestes noves persones s'integren a l'escola per un període de temps conegudament limitat o curt, el seu nivell d'implicació sovint queda ressentit. Un efecte semblant, de minva de la implicació i de la disponibilitat, ve produït per l'aparició de les mitges jornades: a aquell mestre que va a l'escola a fer-hi unes hores no se li pot demanar la dedicació i el nivell d'integració en els equips de treball que a la persona que es passa tot el dia en el centre. Per altra banda, la diversitat d'horaris laborals dificulta notablement la trobada d'espais temporals per al treball conjunt. En aquest sentit ha estat repetida l'opinió de que la incorporació de la sisena hora lectiva apareix com un factor que clarament ve a dificultar el TE a l'escola.

La història de l'escola i de les seves dinàmiques també té un paper important a l'hora d'afavorir o dificultar el TE actual. Apareix amb força l'opinió que a L'Alzinar hi ha blocs de persones, blocs de mestres, que amb certa facilitat es poden vincular a la seva història a l'escola. En aquest sentit, el bloc de persones que van conèixer els inicis del projecte d'escola actual, que van viure l'escola de 13 o 14 mestres, formen un grup de dinàmiques i d'opinions determinats, configurats pel pas del temps i pel gran volum d'allò ja compartit. Llavors, cal buscar l'encaix dels diferents grups de mestres i el diàleg dels seus punts de vista per anar afrontant les noves fesomies d'un context canviant. No es parla directament de dificultats en la cerca d'aquest encaix, però queda manifest que aquesta és una tasca afegida a les demandes pròpies del TE.

És compartida també la idea que els inicis del projecte de L'Alzinar van posar el llistó molt alt, i en unes línies de treball determinades, i que no tots els mestres que s'han anat integrant posteriorment a l'escola comparteixen al mateix nivell. Es reconeix, d'altra banda, el necessari respecte cap a totes les maneres de fer que les diferents persones de l'escola puguin sentir com a pròpies.

3. Condicionats conceptuals

Com a factors de caràcter conceptual es recullen aquí bàsicament dues idees: la pròpia essència de la comunicació, i el temps que la col·laboració demana.

Vetllar per una bona comunicació és vital. Es fa esment a la necessitat de compartir significats, d'assegurar que quan les persones parlen entenguin el mateix les unes que les altres, de fer per maneres que la informació arribi a totes les persones que la necessiten amb la celeritat i la qualitat que cal. Aquest nivell de cura de la comunicació demana un temps, un temps que no es pot estalviar, perquè el risc dels malentesos és massa elevat. I el temps és el recurs més escàs de les escoles; per això mateix cal administrar-lo molt bé. Llavors, el temps que els mestres destinen a la seva coordinació, a comunicar-se, el temps que passen reunits parlant de les iniciatives que tenen en comú, és temps que ve a sumar-se al que cal destinar a la preparació directa de les activitats docents, a l'atenció als nens i a les famílies,... El resultat és clar i compartit per la pràctica totalitat de persones entrevistades: una sobrededicació, un sobreesforç. És necessari, però, posar de relleu l'altra cara d'aquesta moneda: aquest sobreesforç és un preu que la major part de mestres entrevistats paguen a gust pel fet de mantenir la dinàmica de L'Alzinar. Els compensa, diuen.

Categoria “context del TE”.

Definició:

Sota l'epígraf “context del TE” s'han agrupat els fragments d'entrevistes en els quals les persones entrevistades fan referència al context actual de l'escola; bàsicament surten referències al context demogràfic i sobretot al context històric, a la història recent de l'escola; els últims 30 anys.

D'alguna manera, les referències a aquests aspectes contextuals acaben derivant cap a condicionants del treball actual dels mestres a l'escola.

Apunt de teoria emergent:

És compartida de manera unànime, per les persones entrevistades, que la història de l'escola des de la fundació de l'edifici actual l'any 1976, ha definit un context professional i laboral determinats; no ha estat una història que hagi deixat indiferent l'escola i els seus components. El context que s'ha configurat d'aquesta manera, és valorat positivament també d'una manera altament compartida.

A l'inici d'aquest procés històric s'hi situen dos elements que apareixen de forma insistent com a elements clau: la persona que ostentava la direcció de l'escola l'any 76, vinculada a un petit equip que va impulsar de manera molt decidida el segon dels elements: un projecte d'escola que es concretava en unes activitats molt determinades que han tingut continuïtat fins avui mateix; es tracta d'activitats com el teatre, les assemblees i el treball per comissions; activitats encaminades molt directament a fomentar la participació dels alumnes en diferents àmbits de l'escola, l'aparició en públic, la capacitat d'expressió,... tot plegat emmarcat en el que se'n va dir un projecte d'escola democràtica.

Aquests elements: el teatre, les assemblees, i ara en menys mesura el treball per comissions, són autèntics referents per als mestres que avui treballen a l'escola. La discussió sobre la conveniència canviar-ne algunes característiques són motiu de debat, i fins i tot de preocupació per part d'alguns mestres.

Aquest debat, segons opinions té el seu origen en el creixement de l'escola, que dificulta la gestió dels projectes (àmplia programació de teatre, massificació de les assemblees,...), o en la falta d'una identificació més militant d'alguns dels mestres amb aquestes activitats.

La dinàmica de treball que han generat 31 anys de representacions teatrals mensuals, d'assemblees d'aula, de cicle i generals d'escola, de treball per comissions de les quals en formen part mestres i alumnes, ha abocat els mestres a una treball col·laboratiu ben instal·lat. Aquest fet fa difícil que un mestre que arribi de nou a l'escola actüi de manera aliena a la dinàmica col·lectiva.

El creixement demogràfic és l'altre gran element contextual al qual es fa referència, i és d'alguna manera és un dels factors que genera el debat sobre la dinàmica de l'escola, que va arrelar en una situació demogràficament ben diferent, especialment des del punt de vista de volum de població.

Categoria “entrada a L’Alzinar”.

Definició:

A través de les entrevistes, és usual que els mestres expliquin vivències personals, relatives específicament al treball en equip o a la dinàmica general de l’escola. Un dels aspectes que en molts casos queda referenciat és el moment en què cada mestre arriba a L’Alzinar”, com es troba, la seva percepció. Aquesta categoria ve a recollir comentaris sobre aquesta qüestió: la manera com és viscuda la pròpia entrada a l’escola, i la manera com els mestres ja integrats a L’Alzinar” veuen l’arribada de nous companys.

Apunt de teoria emergent:

Queda reconegut en diferents moments i a diferents nivells –mestres, components de l’equip directiu,...- que L’Alzinar” no disposa d’un pla formal per rebre els nous mestres. Es manifesta profusament, però, la disposició de la pràctica totalitat dels entrevistats a ajudar els nous companys a la seva comprensió de L’Alzinar” i a la seva integració en els seus sistemes.

En diferents moments s’esmenta l’estimació de que per entendre en la seva totalitat la realitat de l’escola fa falta un curs sencer durant el qual, en el decurs dels esdeveniments que es va produint, el mestre novell rep i viu nova informació. Queda detectada una actitud, en unes quantes persones entrevistades, en el sentit que és el mestre que arriba el que ha de tenir la iniciativa d’interessar-se per allò que va veient i no coneix. Aquest mateix interès, es diu, serà el que portarà el nou component a l’equip a una plena integració en el projecte.

Quan els mestres de L’Alzinar” entrevistats parlen de la seva arribada a l’escola, o de com han vist l’arribada de nous companys fan referència al teatre, al respecte que fa haver de preparar una representació teatral amb els nens ja el primer any; fan referència a la successió d’activitats que es van produint davant dels ulls desconexors del qui arriba, que es veu forçat a demanar informació; fan referència al canvi que sovint suposa L’Alzinar” en relació a l’escola d’origen del nouvingut,... el balanç és que l’arribada atabala al nou mestre.

La dinàmica de L'Alzinar, es diu de forma reiterada, és difícil d'evitar: una persona que hi arriba de nou, difícilment podria negar-se a entrar en els projectes transversals de l'escola; entra a formar part d'un engranatge que l'arrossega i l'acull al mateix temps.

Una de les mestres entrevistades arriba a dir que entrar a treballar a L'Alzinar suposa un canvi de mentalitat. No ets tu, la teva classe i els teus nens. Els mestres, els grups, els nens, formen part d'un sistema molt més complex; formen part d'una escola, un col·lectiu gran amb vida pròpia que demana la participació de tothom.

Malgrat l'aparent complexitat de L'Alzinar i l'aparent dificultat per entrar-hi, queda manifest que tothom acaba integrant-s'hi, en més o menys grau d'implicació, cadascú al seu ritme.

Categoria “extensió del TE”.

Definició:

L'objectiu d'aquesta categoria és aplegar els fragments en els quals es fa esment dels àmbits de l'escola en els quals els mestres entrevistats consideren que el treball és en equip. En algun cas també s'inclou la comparació amb altres escoles.

Apunt de teoria emergent:

Una lectura dels textos corresponents a aquesta categoria, tenint inevitablement present la globalitat de la informació recollida, apunta en dures direccions clares, una de les quals per omissió i l'altra per esment directe.

Per una part s'esmenten de manera reiterada els àmbits en els quals es treballa en equip, i surten:

-El treball a nivell de tutors de grups paral·lels que porta a la coordinació del dia a dia.

-Les reunions de cicle, que cobreixen molt la funció d'intercanvi d'informació, debat de temes d'interès general per encàrrec del claustre, planificació d'activitats a curt i mig termini, de l'estil de celebracions,...

-El claustre.

-El treball per comissions arran sobretot dels projectes que l'escola té en marxa.

A un altre nivell, més de relació amb l'entorn, s'esmenten:

-Els processos d'elaboració de protocols d'actuació (cas d'accident, absentisme, ...)

-El treball d'integració de les famílies immigrants a través d'activitats com el taller de teatre (suport a l'atrezzo, decorats,...)

-La relació amb l'AMPA mitjançant una estructura de delegats de classe.

-...

L'èmfasi sobre el teatre és freqüent. Es presenta aquesta activitat com una ocasió molt clara de treball en equip, dels mestres (mestre tutor del grup amb l'assessor de teatre, la mestra de plàstica de l'AMPA i la de música), i dels nens.

Per altra part, no es pot passar per alt que quan en el decurs de les entrevistes s'ha anat tractant la qüestió de quins àmbits són objecte de TE, els que han sortit de manera més directa, de forma quasi automàtica, són el teatre, les assemblees, en menys mesura les comissions, en un altre ordre de coses les reunions de cicle i entre tutors de grups paral·lels. Si ens referim a àmbits temàtics, les qüestions més esmentades són les referides al desenvolupament de projectes; costa que surti la qüestió del TE referit a aspectes més estrictament curriculars, entenent per aspectes estrictament curriculars qüestions com la coordinació de continguts i metodologies didàctiques a utilitzar en cada moment de l'escolaritat i per a cada àrea.

També cal esmentar que quan s'ha fet aquesta observació a les persones entrevistades, les respostes han oscil·lat entre esmentar projectes de coordinació curricular concrets (el cas més repetit és el de coneixement del medi, que ha estat objecte d'un assessorament extern) i un reconeixement en el sentit que es tracta d'una qüestió menys treballada, passant per comentaris de l'estil de que la coordinació queda resolta amb el contacte entre tutors de grups paral·lels, alguns debats a cicle,...

En relació a l'extensió del TE entre els mestres de l'escola, les referències són aclaparadorament en el sentit que una majoria quasi unànime de mestres de L'"Alzinar" participa activament de les dinàmiques de l'escola. Això sembla que ha estat així al llarg dels darrers anys.

Categoria "líder del TE".

Definició:

Qüestions com la necessitat d'un lideratge als diferents nivells de coordinació o de col·laboració de l'escola, els tipus de lideratge que s'han conegut a l'escola, les característiques personals que afavoreixen el fet que una persona lideri, el paper que s'espera del líder, són les que conformen aquest apartat.

Apunt de teoria emergent:

La porta d'entrada per tractar el tema del lideratge en les entrevistes, ha estat la seva necessitat o la conveniència de la seva existència. Les opinions recollides van majoritàriament en el sentit de que fa falta, en tot equip, un lideratge.

S'han recollit idees del tipus "algú ha d'estirar el carro", "si algú marca una mica línia de manera que no calgui debatre-ho tot des de la base, tothom està més tranquil". No obstant, hi ha qui és del parer que en tot equip cada component té les seves aportacions a fer, que poden aflorar en qualsevol moment, fins i tot en forma de lideratge esporàdic en una qüestió determinada. No es tracta tant de postures contraposades com de matisos que semblen molt complementaris.

Amb facilitat ha aparegut també la qüestió dels tipus de líder. Les manifestacions que s'han fet bàsicament assenyalen la possibilitat de lideratges positius i negatius per als equips. De manera més o menys explícita les persones entrevistades es manifesten partidàries de lideratges no forçats, més d'un tipus "comunicatiu" com diu alguna de les persones. Algú altre parla d'una mena de lideratge implícit en les actuacions, no declarat, com aquell estil que pot ser més eficaç i millor rebut per part del col·lectiu.

Es diferencia més o menys clarament el lideratge, de l'exercici de càrrecs de comandament o de coordinació. S'apunta com a convenient que una i altra cosa coincideixen, però es dóna per fet que no sempre això és possible. Hi ha, a l'escola, una focalització del tema lideratge cap a les figures dels membres de l'equip directiu i cap als coordinadors de cicle. En aquest sentit, s'ha percebut una opinió força clara en el sentit que tot mestre hauria de fer de coordinador de

cicle en algun moment, mentre que aquesta possibilitat és menys compartida quan es tracta de ser membre de l'equip directiu.

En alguns casos la conversa sobre lideratge porta a parlar de determinades característiques i determinades relacions personals. Idees a recollir en aquest apartat serien:

-No tothom té les habilitats socials necessàries per liderar projectes, o equips, o coordinar persones.

-En determinats casos, persones que han ocupat un càrrec directiu, fins i tot després de deixar d'ostentar-lo són escoltades d'una manera diferent pels companys, respecte a la resta de mestres. Són casos de persones que responen a un perfil concret, amb una personalitat potser molt pròpia.

-Les complicitats que poden establir-se entre mestres que comparteixen projectes fan més fàcil la col·laboració.

Categoria “mètode”.

Definició:

Un dels fets que més present està a tots nivells, a L’Alzinar, és el seu creixement els darrers anys. Un creixement que condiona en certa manera el manteniment de les pràctiques comunicatives que en el començament hi havia hagut.

La categoria “mètode” recull els fragments de les entrevistes que fan referència a com s’organitza l’escola per tal de fer operativa la comunicació i la presa de decisions.

Apunt de teoria emergent:

Les múltiples lectures de les transcripcions de les entrevistes que el mètode comparatiu constant comporta, fan evident el canvi que s’ha operat a L’Alzinar” quant al mètode de gestió de la comunicació i de la presa de decisions. El motiu bàsic sembla que ha estat el creixement de l’escola, i consegüentment de la plantilla, que ha vingut a dificultar els circuits d’informació, que en un principi havien estat concebuts per a una escola d’una sola línia.

El resultat del canvi ha suposat un creixement del paper dels cicles en detriment del debat en el claustre. Són múltiples les veus recollides que diuen que un debat en un claustre de més de 30 persones és inoperant, massa farragós.

El mètode, potser millor dir-ne mecanisme, de gestió de la comunicació i de les decisions a L’Alzinar” és el següent ara com ara: l’equip directiu és l’òrgan que centralitza tota la informació: la provinent de l’exterior i la provinent de l’interior de l’escola. Amb el coneixement que això li proporciona, prioritza les qüestions a tractar i proposa als cicles que les debatin per portar propostes de resolució al claustre. Els cicles, que es reuneixen un cop cada setmana, discuteixen les qüestions encomanades, l’equip directiu en recull el resultat i prepara la informació per al claustre, on el cap d’estudis exposa fa l’exposició final i els coordinadors de cicle poden defensar les respectives posicions. El claustre es reuneix cada tres setmanes.

Es dona el cas, de vegades, que un cop que un tema ha estat debatut al claustre, fa falta una segona reunió dels cicles per madurar les propostes o elaborar-les més a fons. Acaba havent-hi un vaivé dels temes entre els cicles i el claustre, fins a la decisió final. Aquesta, la decisió final, no sempre és vinculant per a tothom. Algunes vegades s'ha donat el cas que una majoria de claustre comparteix una opinió en relació a una qüestió concreta i les persones responsables de portar-la a la pràctica fan una aplicació diferent de la que el claustre ha manifestat. Aquesta situació es dona especialment en relació a temes que afecten molt directament i de manera quasi exclusiva o exclusiva un sector determinat de mestres –un cicle, per exemple-.

A final de curs escolar, cada cicle i cada comissió de l'escola elabora la seva memòria d'activitats. La memòria anual de l'escola es confegeix a partir de les memòries parcials de cicles i claustre.

Categoria “necessitat del TE”.

Definició:

S'ha categoritzat un fragment com a “necessitat del TE” quan justifica la pràctica del treball en equip, ja sigui des de l'òptica professional (a la professió li cal TE), ja sigui des de punts de vista més personals (d'origen més subjectiu).

Apunt de teoria emergent:

Hi ha moments en la vida professional dels mestres, en que se sent la necessitat de mantenir relació professional amb altres mestres, compartir, cooperar. Es pot parlar de moments en què es fa més patent aquesta necessitat, o fins i tot d'una mena d'estadi de la vida professional que té com a característica aquesta necessitat.

Es tracta d'una necessitat sentida per una major part dels mestres, basada en el desig d'aprendre un de l'altre, amb a convicció que parlar de les coses dóna confiança; compartir problemes i buscar-hi junts solucions, buscar el valor de la diversitat de punts de vista i de maneres d'entendre la feina.

No tots els mestres senten per igual aquesta tendència, aquesta necessitat ni comparteixen aquestes creences amb la mateixa intensitat, però parlem d'actituds que es poden fomentar dins del grup de mestres companys d'escola, fins arribar a un punt en què la necessitat es fa patent, surt, se sent per ella mateixa. És el cas de persones arribades de nou a un col·lectiu ja acostumat a compartir criteris.

Treballar de forma conjunta, explicitant situacions d'aula que cal resoldre, qüestions diverses pròpies de la feina diària dels mestres, ocupa un temps. El treball en equip, entès d'aquesta manera, demana una dedicació expressa. Treballar de forma col·laborativa suposa, per tant, als mestres, una major dedicació temporal a la feina que el treball estrictament individual. Aquesta dedicació extra, però, en ser conseqüència d'una necessitat sentida com a tal, no és viscuda com una càrrega. Una frase molt repetida durant la recollida d'informació és que el treballar en equip compensa el temps que s'hi dedica.

Arriba un moment en què es fa difícil establir el nivell en què s'ha de compartir una situació, una informació, un criteri: si a nivell de cicle, de claustre,... cal buscar l'equilibri entre el compartir i la possibilitat d'operativitzar el treball: és necessari destinar un temps al debat, però cal que sigui un temps limitat a fi de no fer inoperants els processos.

Aquest sentiment de necessitat de compartir, a L'Alzinar es pot considerar que és una de les característiques de la comunitat docent, atès que el treball col·laboratiu hi és i hi ha estat present durant dècades.

Categoria “pes específic de les persones”.

Definició:

La categoria “pes específic de les persones” recull aquells fragments de les entrevistes al·lusius al diferent paper que fan les persones en el marc de l'escola en funció de diverses variables, una de les més rellevants de les quals és la seva història dins de la pròpia escola.

Apunt de teoria emergent:

Resulta força compartida entre les persones entrevistades la idea que la participació a l'equip, el nivell d'implicació,... tenen una relació directa amb les característiques de les persones, tan intrínseques com circumstancials. Així, es parla de persones més predisposades que altres, més obertes,... però així mateix es parla de bones i males temporades o bons o mals estats d'ànim d'una mateixa persona en funció de múltiples variables, relacionades o no amb el fet escolar.

Tot plegat porta a descriure que les persones, en funció de les seves característiques i les seves circumstàncies, en funció de la seva història dins de la institució, tenen un pes o un altre en els debats, en les discussions, en les preses de decisions.

La variabilitat que presenta aquest pes específic de les persones en el grup, especialment degut a condicions circumstancials de caràcter personal, fa que dins d'un mateix equip el pes recaigui, en funció de la “disponibilitat” dels seus components, en una o altra persona. Una de les persones entrevistades fa referència a aquest fet molt clarament en el següent fragment de la transcripció número 14:

P.: “La il·lusió i la força la portes tu a l'equip o te la dona l'equip?”

R.: “Això és... és regeneratiu amb nosaltres... jo ho sento aixís...”

P.: “Es regenera...”

R.: “Sí, sí, sí... un a vegades pot estar un més fluix o en èpoques més fluix, no? però...”

Per altra banda, queda reconeguda la necessitat de portar un temps a l'escola per tenir una participació autoritzada, entenent per autoritzada aquella participació que la major part de les persones perceben com a fonamentada, contextualitzada, digne de ser tinguda en compte a tots els efectes. El coneixement que cada persona adquireix en relació als seus companys amb el pas del temps té a veure amb l'oportunitat de les aportacions i la credibilitat de les seves propostes.

La influència del pas del temps en la percepció que unes persones tenen de les altres queda ben il·lustrada en el següent fragment de la transcripció número 4:

R.: “És allò que dèiem... Sí, sí... es clar, quan parlen segons quines persones al claustre, no és lo mateix que parli una persona que fa un any que hi és, o dos o tres o cinc o deu, que no una que fa vint.”

P.: “I el pes per la permanència a l'escola, diguéssim?”

R.: “El pes ve... sí, penso que per la permanència, per l'experiència...”

Categoria “registre del TE”.

Definició:

Recull de tipus de documentació que produeix l'escola per tal de garantir un bon funcionament i una pervivència de les activitats de forma plurianual. La categoria “registre del TE” conté tant la llista i els trets identificatius de cada tipus de document, com comentaris valoratius de les persones entrevistades en relació al funcionament de l'escola des del punt de vista documental.

Apunt de teoria emergent:

Es detecta, principalment a l'equip directiu, una convicció de la necessitat de recollir per escrit la informació relativa al funcionament de l'escola. Aquest equip declara haver prioritzat en el seu període de mandat, l'organització dels registres d'informació del centre.

Els més sistematitzats i principals registres d'informació que utilitza L'“Alzinar” són els següents:

- Actes de claustre.
- Acords de les reunions de cicle (suport: carpeta)
- Acords de les reunions de les comissions (suport en alguns casos, llibreta)

Com a un nou element que ha aportat l'equip directiu actual, hi ha les carpetes de trasllat d'informació dels cicles a claustre: quan el claustre, o esporàdicament l'equip directiu, encomana als cicles el debat a l'entorn d'una qüestió determinada ho fa per escrit i en forma d'un guió molt simple pensat per al debat. La idea és que durant la mateixa reunió de cicle es prenguin notes en relació a cada apartat del guió. El retorn d'aquest document a l'equip directiu (al “despatx”) consisteix un mecanisme de gestió de la informació que sembla que es demostra prou eficient.

Aquest punt de vista de l'equip directiu ve corroborat per l'opinió d'una part de les persones entrevistades, en el sentit que a L'“Alzinar” s'escriu poc en relació a qüestions organitzatives i de funcionament. Hi ha qui ho expressa dient que “a

L'Alzinar" les coses les vius, no les llegeixes". Hi ha una dinàmica de debat d'un abast important, que fàcilment involucra les persones, però les conclusions o les conseqüències d'aquesta dinàmica es transfereixen poc a l'escrit. S'escriu allò que és imprescindible, per exemple, els documents abans descrits, de comunicació entre els cicles i el claustre.

A part dels registres esmentats, de caire general en relació al funcionament de l'escola, i molt indicatius de la dinàmica real del centre (pensem en els acords de reunions, la comunicació entre òrgans,...) n'hi ha d'altres de temàtics i d'un dinamisme que per la seva pròpia naturalesa és menor. En aquest apartat trobem:

- Els documents de gestió de l'escola, que inclouen el pla d'acollida, el reglament de menjador, el conveni de transport,...
- Registres d'activitat dels projectes de l'escola:
 - Recull de les obres de teatre representades.
 - Llibret d'assemblea.
 - Full de registre de sortides.

De manera menys sistemàtica, podem trobar a l'escola, arxivats, documents produïts en anys anteriors, que estan a l'abast per a consulta. Hi ha en aquest bloc, per exemple, programacions d'aula de cursos anteriors.

Per a la gestió de la informació reflectida en documents L'Alzinar" disposa d'una intranet. L'opinió més recollida en relació a aquest recurs és que és poc utilitzat. Es té la impressió de que els mestres de l'escola llegeixen poc els documents que tenen a disposició.

Cada final de curs escolar, en el moment de confegir la memòria anual, l'equip directiu recorre a tots els registres d'informació que utilitza l'escola per donar-hi contingut.

A banda d'aquest tractament dels registres de l'escola, són diverses les persones que fan referència, a l'hora de parlar de documents de definició del treball de L'Alzinar", a la publicació que es va fer amb ocasió de la celebració del vint-i-cinquè aniversari de l'escola, l'any 2001, "L'Alzinar", una reflexió

educativa". Es tracta d'una obra que dóna explicació, de forma ordenada, a una bona part de les percepcions dels mestres recollides en el present treball.

Categoria “relacions exteriors”.

Definició:

L'“Alzinar” manté relacions amb múltiples persones i entitats externes. L'associació de pares, l'administració educativa, els serveis de suport a l'escola, l'administració local,... La categoria “relacions exteriors” no pretén il·lustrar aquest tipus de relacions, sinó altres que van més enllà, que denoten ànim de col·laboració. Especialment es recullen en aquesta categoria fragments referits a les relacions de L'“Alzinar” amb altres centres educatius.

Apunt de teoria emergent:

Entre les relacions exteriors singulars de L'“Alzinar” podem identificar-ne de tres tipus, en diferents fragments d'entrevistes efectuades:

1. Relacions buscades amb altres escoles d'educació primària, amb l'objectiu de compartir activitats. El següent fragment de la transcripció número 26 exemplifica aquesta iniciativa:

R2.: “Potser que hi hàgim d'anar nosaltres a l'escola de ...//oc..., i que haguem d'ajuntar-nos...”

R4.: “Ah, “vale”.”

R2.: “Això serà mixt, us sembla?”

R4.: “Ajá.”

2. Cerca d'exemples de bones pràctiques organitzatives. Un altre fragment de la transcripció 26 diu:

R1.: “Ens explicava que,... ens vam quedar clavades a la cadira, com ho tenen tot sistematitzat i organitzat, o sigui, és molt dur al principi però un cop ho tens tot pautat...és igual que això, si jo us he de fer escriure les actes perdem més temps, però ara jo xerro, m'escolteu, i jo us dono el resum, la feina és meva, de l'altra manera totes escrivim i perdem la meitat de les coses, doncs, tot molt més sistematitzat, molt més...”

3. Exportació de les experiències pròpies. L' "Alzinar" manifesta que no és infreqüent la seva col·laboració a nivell d'educació superior:

R.: "Per exemple, hi ha molta gent per aquí per l'escola. Sí, per exemple, els practicants, et trobaràs que hi ha set o vuit practicants en un moment determinat, que venen cada setmana, els dijous sempre hi ha molta gent, jo que sé... A les universitats, sempre ens demanen col·laboració, constantment, constantment. Som bastant conillots d'índies en moltes coses. *Fragment transcripció 22.*

Categoria “ritmes del TE”.

Definició:

Es recullen en aquesta categoria aquells fragments de transcripcions en els quals les persones entrevistades fan referència explícita al temps que els ocupa el treball que duen a terme, la percepció que en tenen, la valoració que en fan i els efectes que els produeix aquest ritme de treball. Així mateix s’hi recullen aspectes referits a la periodització de tasques participatives.

Apunt de teoria emergent:

En relació a la dedicació temporal i als ritmes de treball que en resulten, hi ha unanimitat entre les persones participants en l’estudi, en el sentit que el treball col·laboratiu, en equip, suposa una major dedicació que el treball individual. Aquesta dada general, és creditora de matisacions que s’exposen al llarg d’aquest apartat.

Abans de passar a comentaris de caire més qualitatiu, poden resultar orientadores les següents dades referides als períodes de treball dels principals àmbits de treball col·laboratiu, de caràcter intern, de L’Alzinar”:

Reunió ordinària de claustre, cada tres setmanes.

Reunió ordinària de coordinadors de cicle, abans de cada claustre.

Reunió ordinària de cada cicle, cada setmana.

Reunió de les comissions de treball, cada quinze dies.

Reunió entre mestres de cursos paral·lels, cada setmana (dia no fixat)

Assemblea general d’alumnes d’educació primària, cada trimestre.

Assemblea d’aula (educació primària), cada setmana.

Representació de teatre (actors una aula, un curs, o un cicle, públic, tota l’escola)

Al calendari de reunions resultant de la combinació de fòrums d’aquesta llista, cal afegir aquelles reunions extraordinàries que apareixen arran del desenvolupament ordinari de la feina diària.

La valoració que mereix el ritme que suposa aquest sistema de reunions, per part de la totalitat de les persones entrevistades, és d'excessiu. S'arriba a parlar d'estrès i d'angoixa en alguns casos. Cal esmentar, però, que quan els mestres de L'Alzinar parlen de ritme massa elevat fan referència explícita, sovint, a la quantitat de projectes que l'escola té en marxa, a banda dels tres més emblemàtics (teatre, assemblees i treball per comissions). Aquesta sensació sovint porta a una altra: la de falta de temps per fer les coses que hom voldria, i de vegades fins i tot la de falta de temps per fer actuacions que en un altre context es considerarien potser prioritàries (atenció més personalitzada a alguns alumnes, en alguns casos,...)

El ritme elevat de treball que es porta a L'Alzinar, provoca certes conseqüències que queden explicitades en diferents moments del treball de camp en el qual es basa el present estudi:

1. La sensació de falta de temps es tradueix a voltes en pressió sobre les persones. Per exemple, es posa de manifest que un mestre que arriba de bell nou a l'escola difícilment podrà ignorar aquest ritme i establir-ne un de propi. La dinàmica engegada porta tal inèrcia que ho fa inviable. Ans al contrari, aquest mestre nou es veu, portat pels esdeveniments, a entrar en una fase de coneixement dels projectes de L'Alzinar i d'integració en la seva dinàmica. La valoració global d'aquest fet és positiva, però no hi ha qui reclama un major respecte per a aquelles persones que prefereixen, pel motiu que sigui, un ritme de treball més relaxat.

2. El fet de tenir oberts molts projectes de forma simultània, fa que hi hagi persones que trobin a faltar un major grau de debat de les qüestions que demanen decisions, a costat de persones que consideren que cal anar per feina amb la mínima discussió possible a fi de tirar endavant les tasques. Aquesta és una qüestió que es pot definir com a latent, però que en determinats moments aflora de manera explícita.

3. Aquest últim fet va associat a dos més: per una banda, hi ha una certa sensació de que els projectes que es perllonguen molt en el temps acaben fent que una part de les persones que hi estan implicades hi perdin interès (se'n desencantin). Per altra banda, són diverses les opinions recollides, en

el sentit de que el fet de participar en molts projectes de forma simultània, fa que el nivell de profunditat del seu tractament se'n ressenteixi.

Una frase emblemàtica recollida en una de les transcripcions "Estàs convençut que tot ho has de fer comptant amb l'altra gent". Per bé que és una frase formulada per una persona, recull el sentir de moltes altres i explica que no obstant tots els comentaris recollits en relació al ritme de treball, la immensa majoria de les persones entrevistades coincideixen en què els mestres de L'Alzinar fan una aportació de temps personal extra per tal de mantenir el ritme de les tasques que assumeixen, i que hi fan de forma natural, perquè, diuen, "malgrat que fas més hores, et compensa". La gran majoria de les persones participants en l'estudi consideren que els val la pena la dedicació que ofereixen, en relació al benestar que els aporta l'escola.

Només en uns pocs casos algunes persones fan referència a "aquell mestre que plega puntual perquè fa les seves hores", o a algun cas esporàdic d'algun mestre que en el passat ha canviat d'escola per evitar el ritme massa exigent de L'Alzinar".

No es pot obviar una certa consciència, una certa temença, de falta de sostenibilitat del ritme de treball que es porta a l'escola. Malgrat tot, cal tenir present que es tracta d'una dinàmica de treball que porta més de 30 anys d'història, la qual cosa es pot considerar que ve a contrarestar aquesta temença.

Cal recollir un comentari final en aquest apartat, esmentat per diverses persones, en el sentit de que l'establiment de la sisena hora lectiva per part del departament d'Educació, amb les conseqüències organitzatives que pot comportar, es tem que pot reduir els espais de trobada dels mestres i, per tant, dificultar el treball en equip.

Categoria “TE al cicle”.

Definició:

En recullen a la categoria “TE al cicle” aquells fragments de les transcripcions que fan referència al treball dels mestres, i en algunes ocasions dels nens, a nivell de cicles en els qual s’organitza l’escola (educació infantil, cicle inicial, cicle mitjà i cicle superior).

Apunt de teoria emergent:

Aquesta és una de les categories més riques del treball, en el sentit de que és de les que més informació aglutinen. Sens dubte aquest fet és un indicador que el cicle és una de les unitats organitzatives sobre les quals pivota de manera especial en treball en equip dels mestres a L’Alzinar”.

La informació de la categoria es pot dividir en quatre apartats que tenen cos propi i justifiquen un tractament diferenciat:

1. Justificació.

És molt compartida la idea que a L’Alzinar” ha calgut intensificar el paper dels cicles com a unitat organitzativa en part substitutiva d’aquell antic claustre de fa 30 anys, que de fet quant a nombre de components era poc més gran que un dels cicles grans d’avui en dia.

Així doncs, ha madurat la conveniència, com es diu en altres categories d’informació, de traslladar als cicles el debat de qüestions globals d’escola que en altres temps tenien lloc en el claustre. Les reunions de cicle han esdevingut, doncs, necessàries i de participació obligatòria per part dels mestres.

Tot i així, especialment en els cicles on hi ha més persones –més mestres i també més nens- ja es comença de trobar feixuga la dinàmica. Es parla, per exemple, de la falta d’operativitat d’una assemblea de nens a nivell de cicle, si el nombre de nens supera els 100. es parla, igualment, de la dificultat de convocar

reunions extraordinàries de tots els components d'un cicle perquè, essent massa persones, no resulta fàcil coordinar les agendes.

La quantitat de qüestions a tractar en les reunions de cicle fan, comenta una de les coordinadores de cicle, necessària una gestió acurada del temps: establiment d'un ordre del dia clar, preparació de cada tema per part de la coordinació, ordenació de les discussions,...

2. Diversitat

Els quatre cicles es reuneixen, doncs, per separat, la qual cosa confereix una personalitat pròpia a cadascun d'ells. Un factors clau a l'hora de dibuixar aquesta idiosincràsia, sembla que és l'estabilitat de la permanència dels components en el cicle. Són diverses les ocasions en què es fa referència a la relació que es percep entre aquesta estabilitat i la qualitat i la intensitat de la dinàmica d'equip dins del cicle.

Entre els mestres de L'Alzinar", llavors, hi ha una imatge força compartida de cada cicle: quin és més dinàmic, quin és més organitzat,... i apareixen amb facilitat les possibles causes d'aquesta manera de ser, de funcionar.

3. Característiques

El treball dels cicles a L'Alzinar" es pot definir per uns trets que estan fora de discussió: la reunió de cicle és setmanal, i se sol dividir en dues parts diferenciades. Una de traspàs i comentari de noves informacions provinents de l'exterior del cicle, i una altra de debat de qüestions pròpies del cicle. En alguns cicles s'opta per fer reunions específiques d'una i altra mena en lloc de fer reunions amb dues parts.

Quan s'ha preguntat als mestres entrevistats quins són els temes propis de les reunions de cicle s'han esmentat qüestions com "el dia a dia de les aules", les necessitats especials de segons quins nens, l'avaluació, l'organització del teatre, en alguns casos la coordinació del currículum o qüestions sobre metodologies docents, ...

S'ha trobat la percepció molt compartida de que els mestres participen més activament en les reunions de cicle que en les de claustre, i per regla general en els cicles les decisions es prenen per consens.

4. Coordinació de cicles

Tot i la diversitat de cicles, assumida plenament, i possiblement com a conseqüència seva, L'Alzinar té activats dos mecanismes de coordinació dels cicles:

-Cada mes aproximadament se celebra una reunió de coordinadors de cicle, a la qual assisteixen el coordinador de cada cicle i el cap d'estudis. La transcripció 26 és una mostra d'aquest tipus de trobada. Durant aquestes reunions la informació circula en dos sentits: des de cada cicle a la resta, informant de les reunions de l'equip de cicle, i des de la direcció (cap d'estudis) cap als coordinadors, aportant informació de l'exterior de l'escola i proposant les qüestions que convé que es tractin a les reunions de cicle per a un futur debat de claustre.

-De manera esporàdica se celebren reunions intercicle, amb la participació de tots els mestres de dos cicles veïns. Solen ser reunions monogràfiques per assegurar la coordinació de temes d'interès general dels dos cicles.

Categoria “TE claustre”.

Definició:

Referències específiques del funcionament del claustre, les seves característiques, l'evolució que ha fet.

Apunt de teoria emergent:

A L’Alzinar” hi ha reunió de claustre cada tres setmanes. Es fan dos tipus de reunió de claustre: les ordinàries, essencialment informatives o de presa de decisions de qüestions organitzatives, i els que anomenen “clauses pedagògics”, que es convoquen de manera esporàdica i per tal de tractar monogràficament temes d’interès educatiu. S’han esmentat com a objecte de tractament en clausres pedagògics el model d’assemblees d’alumnes, els informes d’avaluació, la reestructuració de les representacions de teatre, o el plantejament d’un assessorament extern en relació al currículum d’una àrea determinada.

Queda recollit el comentari en el sentit que les persones participen menys en el claustre que a les reunions de cicle, la qual cosa és coherent amb la informació que queda recollida a la categoria “TE en els cicles”.

Convé tenir present la sensació de pèrdua que alguns mestres han tingut arran dels canvis de dinàmica soferts a L’Alzinar” degut al seu creixement (cessió de protagonisme als cicles en detriment del claustre). El següent fragment de la transcripció número 19 il·lustra aquesta percepció:

R.: “Jo crec que sí, jo crec que sí, perquè clar, érem més poquets, tenies més contacte amb tots. I ara, “bueno”, no ho sé, jo per exemple, és clar... els d’Educació Infantil, no és que tingués molt contacte, però ara no hi sóc... És que últimament no els veig mai, saps què et vull dir... “Bueno”, són de la mateixa escola però te costa molt, no? I trobes que potser el treball en equip s’ha convertit més en mirar una mica el cicle i alguna cosa més, però no, vull dir, aprofundeixes molt en “lo” teu...”

Categoria “TE coordinadors”.

Definició:

Qüestions referides a la relació que s'estableix entre coordinadors de cicle.

Apunt de teoria emergent:

Com a mesura de cohesió del treball de tota l'escola , ja apuntada en altres categories d'informació, L'“Alzinar” té establertes reunions formals, periòdiques, dels coordinadors dels diferents cicles educatius (educació infantil i cicles inicial, mitja i superior d'educació primària) amb el cap d'estudis.

Aquest nivell de coordinació és un dels mecanismes formals de contacte entre els diferents cicles. La reunió de coordinadors se celebra amb periodicitat aproximadament mensual.

Categoria “TE de nens”.

Definició:

En la categoria “TE de nens” s’aglutina tota aquella informació relativa a com el treball dels mestres de L’Alzinar” té repercussió en l’educació que reben els nens de l’escola; com el treball en equip dels mestres d’alguna manera es considera que es trasllada a la manera de fer dels nens.

Apunt de teoria emergent:

Els alumnes de L’Alzinar”, es comenta en diverses categories d’informació, participen de forma periòdica en representacions teatrals –des d’una vegada a l’any fins a una vegada cada dos anys, segons els casos, al llarg de tota la seva escolaritat-. Participen també en assemblees setmanals d’aula i trimestrals de centre.

Llavors, en diverses entrevistes es fa referència al fet que des de l’Institut d’Educació Secundària receptor dels exalumnes de L’Alzinar” s’ha comentat ens diferents ocasions que se’ls nota, als exalumnes de L’Alzinar”, amb més propensió a la participació a l’aula, al centre, i amb un cert esperit crític que els diferencia de la resta d’estudiants.

Aquest tipus d’informacions, contrastades en vàries entrevistes, s’atribueixen a les assemblees i a les representacions teatrals, que fan, en opinió dels mestres que entren en tema, que els nens prenguin hàbits d’exposició pública i de contrast i discussió d’opinions.

Categoria “TE de paral·lels”.

Definició:

Entenem per paral·lels els mestres tutors de grups classe paral·lels: segon A i segon B, a tall d'exemple. En aquesta categoria s'inclouen les referències al treball conjunt entre mestres paral·lels.

Apunt de teoria emergent:

Revisant les entrevistes efectuades, queden clares dues idees en relació al treball en equip dels mestres de grups-classe paral·lels:

-És el fòrum de treball en equip mínim i primer, més elemental a L'“Alzinar”. És aquell en el qual cada mestre, en arribar per primera vegada a l'escola, localitza abans que cap altre. En aquest sentit, és en certa manera el seu refugi i lloc de referència durant la fase d'integració a l'escola.

-El seu objecte de treball és essencialment la coordinació d'activitats didàctiques. Al mateix temps, és el lloc on amb més intensitat es treballa la coordinació del currículum.

Les transcripcions contenen múltiples referències a les dificultats i les facilitats que els mestres troben en el seu treball amb el paral·lel. Dóna la impressió, en aquest sentit, que estem davant del treball en equip més íntim, aquell en el qual s'arriba al detall més concret de la coordinació. Queda clar, en diverses declaracions, que la negociació és essencial en aquest nivell de treball en equip, tot pivotant sobre dos eixos fonamentals:

-La capacitat de renúncia a les pròpies propostes en bé de la coordinació. Aquesta capacitat té un límit diferent segons cada persona, però en tots els casos té un límit.

-L'adaptació de les tasques a les capacitats de cada mestre, en el moment de fer-ne una distribució: si cada persona es fa càrrec d'aquelles funcions que li són més còmodes, es guanya en eficàcia i en benestar.

També es mereix una menció la idea, recurrent, de que la capacitat de treball en equip amb el paral·lel té més a veure amb les pròpies conviccions, amb la manera de veure i viure les coses que amb qüestions més relacionades amb el caràcter de les persones.

Categoria "teatre".

Definició:

Contingut dels fragments inclosos en aquesta categoria:

- Definició de les característiques del tractament que a L'"Alzinar" es dona al teatre.
- Evolució que està fent el teatre a L'"Alzinar", i circumstàncies que provoquen aquesta evolució.
- Posicionament de les persones en relació al teatre.

Apunt de teoria emergent:

L'activitat de teatre és un dels trets diferencials de L'"Alzinar". Juntament amb les assemblees i, en aquests moments sembla que més en un segon pla, el treball per comissions. En fan esment totes les persones que han participat a l'estudi. I ho tenen present en molt gran mesura. El teatre, a l'escola de l'"Alzinar", és un gran pes en el projecte educatiu de centre.

Com a activitat en bona part central, es desenvolupa en horari plenament escolar. Inicialment cada grup-classe o cada grup-nivell, segons circumstàncies, preparava i representava davant de tota l'escola una obra de teatre cada curs escolar. La preparació i representació d'una obra de teatre implica un treball clarament interdisciplinari que suposa necessàriament la cooperació de diversos mestres (mestre tutor, especialistes de música, de plàstica i assessor de teatre.

L'edifici actual de L'"Alzinar" va afavorir el desenvolupament del teatre, de tal manera que en el centre de l'edifici hi ha un espai que conté un escenari i unes grades pensades amb cabuda per a tota l'escola en el moment de la seva construcció. Els mestres de L'"Alzinar" consideren que aquest espai ha ajudat en bona mesura a desenvolupar el projecte.

Aquest plantejament, totalment idiosincràtic, comporta dues conseqüències que diferencien L'"Alzinar" de la resta d'escoles: per una banda, el temps lectiu que es destina al teatre, no es pot destinar a altre treball de currículum, que s'entén

que queda compensat pel benefici educatiu del propi teatre. Per altra banda, cada mestre de L'Alzinar s'involucra, necessàriament, en el projecte de teatre en constituir, aquest, una característica bàsica del projecte d'escola.

Hi ha una coincidència àmplia entre els mestres participants en el present estudi, en el sentit que organitzar amb els alumnes una obra de teatre comporta un sobreesforç al propi mestre.

En el moment de fer el treball de camp que del qual es deriven les conclusions que llegim, L'Alzinar acabava de fer un replantejament del tractament del teatre. De manera sintètica es pot dir:

1.-Arran del creixement demogràfic de l'escola (pas d'una a dues línies), s'ha fet més difícil mantenir el projecte de teatre en el seu estat inicial: en haver-hi més grups d'alumnes, ja no és possible que cadascun disposi, com inicialment, d'un mes i mig de l'espai teatre per preparar la seva obra. Així mateix, el calendari ha quedat curt per encabir-hi la representació d'una obra de teatre per grup-classe, en divendres com s'havia vingut fent. La pròpia capacitat del teatre no és del tot suficient per a tot l'alumnat de l'escola.

2.A la vista d'aquestes circumstàncies, de cares al curs 2006-2007, el claustre, després d'un debat que s'ha definit com a intens i renyit, pren l'acord que només hi haurà representació de teatre al final de cada cicle, llevat de casos excepcionals, com és el de cicle superior. Es tracta d'un acord declarat provisional per fins no es redueixi la població de L'Alzinar, amb la construcció de la nova escola. Els grups classe que no hagin de fer representació, tindran unes sessions de tècnica teatral a càrrec de l'assessor de teatre de l'escola.

Quan hom parla amb les persones participants en l'estudi, però, es detecta de manera clara que la nova situació és convenient a l'actitud d'una part dels mestres davant del teatre –qüestió del sobreesforç-. Aquesta és una qüestió que queda manifestada tant per persones que consideren que la mesura presa és un retrocés, com per persones que consideren apropiat el nou plantejament.

Una menció a part mereix l'ús que es fa del teatre el curs 2006-2007, demanant-hi la participació expressa del col·lectiu de pares immigrants, com a mesura d'integració social. Aquests pares i mares –mares més que pares- s'ocupen de qüestions de decoració, i attrezzo en general. Fins al moment de tancat el treball de camp d'aquest estudi, el resultat d'aquesta iniciativa era altament satisfactori.

Categoria "TE-TI".

Definició:

De manera espontània en les entrevistes han anat sortint comparacions entre el treball individual (TI) i el treball en equip (TE). Si en algun cas aquesta comparació no ha aparegut, s'ha formulat una pregunta directa al respecte. La categoria TE-TI recull els fragments de les transcripcions que fan referència a aquesta qüestió.

Apunt de teoria emergent:

En tots els casos s'ha manifestat sense dubtes que el treball en equip a l'escola presenta avantatges enfront del treball individual. En alguns casos, no pocs, fins i tot les persones entrevistades s'han sorprès de la pregunta, de tan òbvia com veien la resposta.

Hi ha diverses raons que s'esgrimeixen en defensa del treball en equip:

-Les limitacions d'una persona poden quedar compensades per les fortaleeses d'altres components de l'equip.

-Les iniciatives de les persones, d'origen individual, al posar-se en contacte amb altres punts de vista es milloren, el potencial es multiplica.

-Resulta més motivador treballar cooperativament que de manera individual.

No obstant, queden patents unes quantes limitacions a tenir en compte:

-La base del treball és individual. El mestre acaba treballant amb els nens dels quals és responsable, establint una relació binòmica que necessita preparació maduració personals. Cal preservar un temps per al treball individual.

-El treball en equip limita la llibertat individual. Moltes vegades el fet de compartir decisions i projectes suposa que un o altre components de l'equip han de rebaixar plantejaments d'origen individual.

-Treballar en equip suposa una inversió de temps molt major que el treball individual.

Categoria “valor del TE”.

Definició:

Fragments de les transcripcions que posen de relleu el valor que te el TE a parer dels entrevistats, ja sigui valor relatiu a les persones, ja sigui amb un caràcter més general i abstracte. Són textos que apunten a una dimensió que transcendeix la quotidianitat o la interpreten.

Apunt de teoria emergent:

Una de les característiques del TE segons diverses persones participants en l'estudi és el fet que aporta aprenentatge, qüestió que és significada de diferents maneres: aprens, aprens a ser tolerant, a escoltar,... Sembla pertinent interpretar aquesta característica com un valor real, atès que es miri com es miri la seva càrrega és positiva.

En diversos apartats d'aquest treball es parla de la possibilitat real de fomentar l'extensió del TE entre els mestres d'una escola; no obstant, quan les persones entrevistades fan referències al TE relatives al seu valor, precisament per tal de preservar-lo posen èmfasi en la conveniència de no forçar situacions, a fi que tots els membres de l'equip se sentin a gust en el context que el propi TE genera.

Aquesta preocupació arriba fins al punt que es considera la necessitat de treballar a la cerca del consens, rebaixant si cal els plantejaments i els objectius inicials que han donat lloc al propi TE, en benefici de la pervivència de l'esperit d'equip.

Més enllà i fins a cert punt sustentant aquesta valoració del TE, queden recollides qüestions de caire més personal com són l'efecte vàlvula d'escapament o la cerca compartida de solucions. Quan una persona se sent superada per una situació, el fet de formar part d'un equip al qual pot recórrer, i al qual recorre, serveix per retrobar l'equilibri professional, i fins i tot emocional necessari per seguir endavant. Quan, en una altra categoria de situacions, un mestre està davant d'una situació a la qual no veu solució o sortida tot i estar en

condicions d'afrontar-la, el fet de compartir el tema amb els companys en facilita la resolució. A mesura que una persona para atenció al discurs d'una altra és capaç de descobrir-hi aspectes que fins ara li eren aliens; porta a la descoberta de nous punts de vista, noves maneres de fer, noves vies de solució que acaben en creixement personal.

Des d'un punt de vista més global, hi ha un elevat grau de coincidència en la consideració que el TE dels mestres és necessari a l'escola en nom de la coherència que de manera implícita demanen els nens i la societat de la qual formen part. Més enllà del dret a l'educació que tenen els nens, hi ha el dret no escrit de la coherència en l'educació, que ajuda a la seva qualificació.

El fruit d'un treball d'escola en equip, és percebut com a molt més positiu per part de tots els mestres entrevistats que no pas el fruit del treball individual. El sobreesforç que suposa treball en equip, unànimement esmentat, es veu compensat pels resultats que s'obté de la col·laboració. Sens dubte i de manera molt clara, te a veure amb aquesta percepció el fet que els mestres es troben còmodes en la situació de TE, sempre, s'entén, que es compleixin les condicions que facin possible aquesta sensació.

Resulta d'especial interès el punt de vista de les persones entrevistades que formaven part de l'equip directiu, en el sentit que és bo "veure les coses des de l'altre costat", referint-se a formar part de l'equip directiu. L'exercici d'algun càrrec a l'escola té el valor de donar a la persona que l'exerceix un punt de vista nou, diferent, sobre les relacions interpersonals.

3.2. Corresponents a informants clau

Categoria “condicionants del TE”.

Definició:

Una de les categories més riques de l'estudi. Aplega els fragments en els quals les persones entrevistades manifesten en major o menor intensitat les dificultats que troben per treballar en equip, els orígens d'aquestes dificultats. Sovint, en un mateix paràgraf, es parla de condicionants i de possibles alternatives, i fins i tot del valor afegit que suposa la superació d'algun d'aquests condicionants.

Apunt de teoria emergent:

Entre els informants clau hi ha un cert consens en el sentit que no estem en un context de treball en col·laboració; la nostra cultura és una cultura basada en el treball individual. S'han recollit expressions de l'estil de “als mestres ens falta formació inicial per treballar en equip” o “els centres no estan preparats per treballar en equip”.

Al costat d'aquest fet, es manifesta una certa convicció de que per treballar en equip les persones han de reunir unes condicions determinades, se'n diguin aptituds, competències, habilitats en l'àmbit de les relacions humanes,... Amb el que no hi ha consens és amb l'educabilitat d'aquestes competències: mentre que hi ha informants convençuts que determinades persones no poden treballar en equip, n'hi ha que confien que la capacitat de treballar en equip és educable. Els que estan en aquest segon grup, aboguen per la pràctica del treball en equip com a element educador per al propi treball en equip. A mig camí trobem qui opina que sinó impossible, pot resultar molt difícil treballar conjuntament amb persones amb les quals no hi ha simpatia personal, o un cert nivell de compatibilitat.

El factor de la inseguretats personal o professional és reconegut com un dels condicionants més clars del treball en equip. La línia argumental és la següent: si una persona no se sent prou segura d'allò que fa a l'aula, de com es relaciona amb els nens,... té tendència a tancar-se per por a la crítica, per por a una possible opinió adversa dels companys. Aquest tancament pot arribar a fer preferible resistir a qualsevol canvi que no pas posar-s'hi a favor: una tendència

a moure's en allò que és prou conegut, encara que no aportí la seguretat que seria desitjable, abans de llançar-se a investigar allò que és desconegut. En aquesta línia s'emmarcaria l'actitud de tants mestres que busquen la seguretat de l'interior de l'aula, un cop la porta tancada, per exercir la seva professió amb el màxim possible d'intimitat.

No necessàriament vinculat al factor de la seguretat, però en certa manera també, trobem el fet que, en el marc de la nostra cultura més aviat individualista, les persones construïm els nostres propis procediments de treball, de resolució de situacions, i els rutinitzem, perquè "ja ens van bé". Disposar-se a introduir canvis en aquest àmbit en bé de la col·laboració, no és fàcil i la resistència es pot activar de manera automàtica.

El temps. Totes les persones entrevistades coincideixen en què el treball en equip demana una inversió de temps major que el treball individual. Davant d'aquest reconeixement, hi ha qui veu clar que el que cal és vetllar per una bona administració del temps (s'entén que destinant-ne una part al treball individual i una altra part a treball en equip). Una opinió també recollida amb claredat és que "si t'interessa el projecte, si tens clar que vols millorar tal o qual aspecte de la teva escola, i això suposa compartir t'hi sents bé, no escatimes el temps que això suposa".

Apareix encara un altre element amb força, i com a eina de doble tall: els problemes, els conflictes, com a element que pot cansar els mestres de l'escola. El dia a dia, amb les seves reiteracions de les mateixes situacions més o menys límit, de mal viure. Però al mateix temps com a element aglutinador d'interessos. Hi ha qui ha dit "les escoles que més han treballat en equip són les que han tingut més problemes", interpretant que la cerca de solució a una situació determinada pot resultar d'interès col·lectiu i generar dinàmiques d'equip. Un informant concret parla de persones "bones generadores de conflictes", referint-se a aquelles que, a la vista d'una qüestió a resoldre, saben fer que els companys sentin la responsabilitat d'involucrar-se a la cerca de solucions.

Per últim, a constatació de que la mobilitat dels mestres entre les escoles no afavoreix el treball en equip. Per altra banda, però apareix una afirmació en el sentit de que la responsabilitat de crear equip és d'totes les persones d'un col·lectiu, amb independència de la seva condició.

Categoria “líder del TE”.

Definició:

Qüestions com la necessitat d'un lideratge als diferents nivells de coordinació o de col·laboració de l'escola, els tipus de lideratge que s'han conegut a l'escola, les característiques personals que afavoreixen el fet que una persona lideri, el paper que s'espera del líder, són les que conformen aquest apartat.

Apunt de teoria emergent:

De les entrevistes amb els informants clau, parlant en abstracte, sense fer referència a cap escola concreta, s'extreuen idees molt compartides en diferents línies:

La primera consideració és en el sentit que el lideratge es necessari en tot grup que es plantegi treballar en equip. Hi ha qui diu “el lideratge és clau”. Cada grup acaba per tenir el seu líder, ja sigui perquè alguna persona s'autopostula com a tal, ja sigui perquè el grup d'alguna manera el proposi, l'investeixi. Probablement el líder que surt del grup és el tipus de líder que està en millor situació per promoure el treball en equip.

Una idea interessant en relació a l'existència del líder: “el líder és efecte i és causa”. És a dir: un grup existent, busca el seu líder, però una persona amb característiques de líder, acaba també aglutinant un grup a seu entorn.

En relació a les característiques del líder a l'escola, a partir de la premissa que és necessària la seva existència, es recullen de manera reiterada les quantes idees:

-És una persona que té les idees clares; que sap què vol aconseguir per a l'escola, què cal fer en equip, i al mateix temps té empatia amb els companys per compartir i fer compartir la visió de les coses.

-Sap demanar a cada component de l'equip allò que és capaç d'oferir, de manera que es generi benestar en el grup perquè tothom aporta, i benestar en

les persones perquè cadascú se sent còmode fent allò que sap, que és el que se li demana. Ningú queda exclòs del treball col·laboratiu.

-Planteja objectius assumibles, que generen satisfacció perquè fan visibles resultats evidents.

-L'autoritat que més convé al líder és la derivada del reconeixement dels altres més que no pas la investida oficialment; en conseqüència, no cal esperar una vinculació "per concepte" del lideratge amb els càrrecs directius.

Els motius que té una persona per exercir el lideratge a l'escola, constitueixen tot un capítol: el líder és una persona que vol posar l'escola en una direcció determinada; és el seu projecte i, per tant, aquí hi ha una motivació professional clara. No obstant, també és una persona que en algun nivell busca la satisfacció que cada persona necessita; un reconeixement, una gratificació, que pot molt ben consistir en la percepció de que supera reptes que es va plantejant. En diferents entrevistes s'ha generat tot un debat especulatiu a l'entorn dels tipus de persones que exerceixen el seu lideratge des de diferents motivacions personals.

Categoria “necessitat del TE”.

Definició:

S'ha categoritzat un fragment com a “necessitat del TE” quan justifica la pràctica del treball en equip, ja sigui des de l'òptica professional (a la professió li cal TE), ja sigui des de punts de vista més personals (d'origen més subjectiu).

Apunt de teoria emergent:

Bàsicament dues idees, derivades de les entrevistes amb els informats clau, en relació a la necessitat de treballar en equip a l'escola:

1.-La tasca educativa és tan complexa que difícilment es pot abordar individualment. Per altra banda, un conjunt de persones ben articulats resol molt millor tasques complexes que individus per separat.

2.-Es pot aprendre de treballar en equip. Per tant, l'hem d'ensenyar a les escoles i s'hauria d'ensenyar també en la formació inicial dels mestres. No n'hi ha prou de dir “feu tal treball en equip”. Cal ensenyar com. Només si se'n sap, se'n pot ensenyar després i es pot practicar.

Categoria “ritmes del TE”.

Definició:

Es recullen en aquesta categoria aquells fragments de transcripcions en els quals les persones entrevistades fan referència explícita al temps que els ocupa el treball que duen a terme, la percepció que en tenen, la valoració que en fan i els efectes que els produeix aquest ritme de treball. Així mateix s’hi recullen aspectes referits a la periodització de tasques participatives.

Apunt de teoria emergent:

No està en discussió la demanda de més temps de dedicació en contextos de treball en equip respecte de contextos de treball individual. Però una de les preocupacions que aflora en moltes intervencions, és la referida a la sostenibilitat en el temps, de les iniciatives d’equip. Sembla un fet assumit que a l’inici de qualsevol treball en equip, es pot haver de fer una inversió de temps extra, almenys per part de les persones motores del projecte. El que també genera consens és el fet que cal limitar al màxim possible la dilatació d’aquesta fase de major esforç d’inversió.

Al costat d’aquesta idea general, dues apreciacions prou significatives:

1.-Tot i que cal vetllar per la sostenibilitat de la durada dels projectes, tampoc es pot forçar el ritme de treball; no és bo cremar etapes; les iniciatives, les decisions, les actuacions, necessiten un temps de maduració. Les persones necessitem un temps per fer nostres els projectes; un ritme de treball massa ràpid podria fer perillar la solidesa del projecte.

2-Les mestres necessiten canviar, innovar. Sembla que aquesta és una característica molt compartida. Al mateix temps, és una característica que fa possible que en moments determinats els mestres posin una injecció extra de temps en benefici de noves iniciatives que sovint corresponen a projectes d’interès comú. Probablement estem parlant d’un potencial que cal saber aprofitar, per part de les persones més propenses a lideratge de projecte comuns.

Categoria "TE-TI".

Definició:

De manera espontània en les entrevistes han anat sortint comparacions entre el treball individual (TI) i el treball en equip (TE). Si en algun cas aquesta comparació no ha aparegut, s'ha formulat una pregunta directa al respecte. La categoria TE-TI recull els fragments de les transcripcions que fan referència a aquesta qüestió.

Apunt de teoria emergent:

La pròpia naturalesa de l'escola d'avui en dia exigeix el treball en equip dels mestres: si sobre uns mateixos nens actuen un conjunt de mestres, aquest conjunt de mestres té l'obligació moral de coordinar-se, pel bé de la coherència de l'acció educativa que administren. En aquesta direcció, la creació de llocs de treball de mestres especialistes a les escoles ha estat un factor més d'inducció del treball en equip.

Aquest fet, essencialment professional, ve recolzat per la idea de la persona com a ésser eminentment social: les persones ens sentim més bé quan formem part d'un col·lectiu, quan compartim el coneixement i la responsabilitat.

Amb tot, queda reconeguda la major lentitud del treball en equip enfront del treball individual; major lentitud, però major solidesa i qualitat.

Categoria “valor del TE”.

Definició:

Fragments de les transcripcions que posen de relleu el valor que te el TE a parer dels entrevistats, ja sigui valor relatiu a les persones, ja sigui amb un caràcter més general i abstracte. Són textos que apunten a una dimensió que transcendeix la quotidianitat o la interpreten.

Apunt de teoria emergent:

El valor del treball en equip s'ha de buscar almenys en dues direccions: en relació al fruit directe del propi treball, i en relació a l'efecte que el procés que se segueix produeix en els components de l'equip.

El valor del treball en equip per a l'objecte del treball:

Es treballa en equip en relació a unes qüestions determinades, uns temes, uns objectius, unes operacions de l'escola. Aquestes qüestions, temes, objectius, operacions,... evolucionen, avancen, mitjançant el treball. Aquest avenç és el valor del treball en equip per a l'objecte. És un avenç més sòlid que si fos fruit del treball individual perquè és suportat per un col·lectiu i ha estat sotmès a múltiples criteris.

El valor del treball en equip per als components de l'equip:

En un treball d'equip saludable, tots els components tenen un lloc, fan les seves aportacions, opinen, discrepen, participen,... per acabar sentint-se coautors del producte. Un producte, uns resultats, que serà important que cada membre de l'equip conegui, per tal de prendre consciència del fruit del se treball. És llavors quan es produeix l'efecte secundari, potser el veritable valor del treball en equip: les persones que participen en el projecte senten a avancen, estan a gust, s'il·lusionen en veure que es valora la seva aportació, aprenen uns dels altres, i cohesionen l'equip. Un dels valors del treball en equip és el seu valor formatiu des del punt de vista professional i personal.

3.3. Corresponents a exdirectors

Categoria “condicionants del TE”.

Definició:

Una de les categories més riques de l'estudi. Aplega els fragments en els quals les persones entrevistades manifesten en major o menor intensitat les dificultats que troben per treballar en equip, els orígens d'aquestes dificultats. Sovint, en un mateix paràgraf, es parla de condicionants i de possibles alternatives, i fins i tot del valor afegit que suposa la superació d'algun d'aquests condicionants.

Apunt de teoria emergent:

Es destaquen dues línies de condicionants de manera clara: per un costat les característiques contextuals i per l'altre, les relacions personals.

Quant a les característiques del context, es fa referència al creixement agut de la població, donant a entendre que presenta més dificultat la gestió de projectes quan el col·lectiu és més gran. També les característiques físiques de l'edifici condicionen la dinàmica. Així com en altres moments s'ha fet referència al benefici que suposa l'existència d'un espai amfiteatre, aquí es menciona la dificultat que suposa el fet d'haver de passar per l'interior d'una aula per anar a una altra.

Pel que fa a les relacions personals, es posa de manifest la necessitat de cuidar-les, especialment quan es tracta d'incorporar a l'equip una persona poc ben disposada a la participació. Es fa referència a un cas concret en el qual una possible falta de tacte en aquest nivell va dificultar la integració.

Per altra part, en aquest apartat trobem un exemple clar de condicionant positiu del treball en equip. Es pot resumir amb la línia argumental següent: Quan un arriba a L'Alzinar”, troba una dinàmica que el convida a participar, a implicar-se en projectes que van més enllà de la feina ordinària de l'aula, s'hi sent bé i acaba creient que s'ha de conservar aquesta manera de fer, perquè té la sensació que si això es perd, es perd quelcom de valor.

Categoria “context del TE”.

Definició:

Sota l'epígraf “context del TE” s'han agrupat els fragments d'entrevistes en els quals les persones entrevistades fan referència al context actual de l'escola; bàsicament surten referències al context demogràfic i sobretot al context històric, a la història recent de l'escola; els últims 30 anys.

Apunt de teoria emergent:

Al llarg de treball de camp del present estudi, són múltiples les vegades que surten referències a la història de L'Alzinar”, especialment a l'origen del projecte l'any 76. Tampoc són poques les vegades que surt el nom del director de l'escola en aquella època, com a generador d'una dinàmica que ha acabat configurant l'actual escola. Però especialment clara i explícita és la visió que en tenen els ex-directors entrevistats.

El fil conductor de la història es pot descriure dient que en el moment de la construcció del nou edifici de l'escola, el que havia de ser L'Alzinar”, el director presenta un projecte global d'escola, molt relacionat amb la situació sociopolítica de l'època, i força la seva posada en pràctica, fins i tot més enllà del consens que probablement hauria estat necessari. En el procés de posada en marxa es genera una oposició entre els mestres, de manera que l'escola queda impregnada d'una certa tensió. Passada aquesta primera fase, tant la persona impulsora del projecte com els mestres més contraris a la seva aplicació, canvien d'escola. S'inicia una segona etapa en la qual el nou col·lectiu de mestres valora la bondat del projecte i, en un clima de major tranquil·litat, amb el nivell de tensió rebaixat, inicia la seva consolidació. Acaba essent un projecte volgut per la gran majoria de persones de l'escola.

Sembla que estem, per tant, davant d'un cas de creació d'un projecte a través de les turbulències produïdes en el marc d'un conflicte generat probablement de manera volguda.

Categoria “líder del TE”.

Definició:

Qüestions com la necessitat d'un lideratge als diferents nivells de coordinació o de col·laboració de l'escola, els tipus de lideratge que s'han conegut a l'escola, les característiques personals que afavoreixen el fet que una persona lideri, el paper que s'espera del líder, són les que conformen aquest apartat.

Apunt de teoria emergent:

Entre els exdirectors consultats la idea del lideratge en la història de L'Alzinar" és clara: l'escola ha tingut líders forts, uns més directius, altres més orientats a la construcció del consens. De manera especial es posa èmfasi en la persona que va iniciar L'Alzinar" com a projecte en bona part personal, donant-li un impuls de manera molt decidida, que va acabar implicant tots es mestres que s'ha consolidat en bona part.

Categoria “valor del TE”.

Definició:

Fragments de les transcripcions que posen de relleu el valor que té el TE a parer dels entrevistats, ja sigui valor relatiu a les persones, ja sigui amb un caràcter més general i abstracte. Són textos que apunten a una dimensió que transcendeix la quotidianitat o la interpreten.

Apunt de teoria emergent:

Els exdirectors de L’”Alzinar” entrevistats parlen del valor del tipus de treball d’aquesta escola, fent referència a tres aspectes concrets:

1.-El fet d’arribar a una escola que té una dinàmica pròpia dona un marc d’inserció, com a persona i com a mestre. Evidentment l’efecte és més positiu com més propera està la persona novinguda dels plantejaments de l’escola. En cas de plantejaments molt distants, la situació fora una altra, que al llarg del treball de camp dut a terme s’ha detectat que s’hagi produït en un percentatge despreciable de casos.

2.-Entrar en un projecte comú, que té vida pròpia, suposa una injecció d’il·lusió als mestres que venen de fora. És el fet de sentir a implicació col·lectiva.

3.-La constatació, a través dels projectes globals d’escola, que la feina del mestre no és només a dins de l’aula, que hi ha un món a fora, a nivell d’escola, on treballar conjuntament.

3.4. Corresponents a inspectors

Categoria “comparació escoles”.

Definició:

Aquesta és una categoria que es correspon de manera directa amb una part comú de totes les entrevistes: aquella en la qual es demanava a la persona entrevistada que establís una comparació entre el treball a L’Alzinar i el treball en altres escoles en les quals hagués estat anteriorment. Es recull, per tant, en aquesta categoria el producte d’una comparació no fortuïta, sinó expressament demanada.

Apunt de teoria emergent:

Les dues entrevistes fetes a membres de la Inspecció d’Educació que tenen o han tingut competències sobre L’Alzinar, es mostren convençudes de la diferència d’aquesta escola respecte de les altres que coneixen. Els seus comentaris són tan acotats, que potser la millor manera de referenciar-los és reproduir-los:

Entrevista 1:

P.: “... l’Alzinar” és diferent que altres escoles?”

R.: “Sí.”

P.: “Claríssim.”

R.: “Sí, ni que sigui pel projecte.”

Entrevista 15:

R.: “L’Alzinar” té la seva personalitat i comparat amb altres escoles sí és diferent, té uns trets que la singularitzen i que comencen amb això, que a mi em sembla important, bàsic, que és la formació de ciutadans...”

Categoria “condicionants del TE”.

Definició:

Una de les categories més riques de l'estudi. Aplega els fragments en els quals les persones entrevistades manifesten en major o menor intensitat les dificultats que troben per treballar en equip, els orígens d'aquestes dificultats. Sovint, en un mateix paràgraf, es parla de condicionants i de possibles alternatives, i fins i tot del valor afegit que suposa la superació d'algun d'aquests condicionants.

Apunt de teoria emergent:

Els inspectors entrevistats tenen un punt de vista tan centrat en les persones com en la dinàmica de L'Alzinar". En relació a les persones, surt la idea clara de que les escoles les conformen les persones, les persones canvien i, per tant, les escoles també canvien. Trobem, doncs, l'element personal com a primer condicionant de treball a l'escola –també per tant del treball en equip a l'escola-.

En relació a la dinàmica de L'Alzinar" hi ha una coincidència, no només en la categoria que ens ocupa, en el sentit de que és massa intensa. S'arriba a dir que potser els mestres de L'Alzinar" no saben destriar massa allò que és important d'allò que és accessori, en referència a fàcil implicació de l'escola en nous projectes.

Una referència interessant és la que es fa en relació a la tranquil·litat que convé que hi hagi en el clima de les escoles. És una referència clarament dirigida a l'estrès que els propis mestres manifesten reiteradament que viuen a L'Alzinar".

Categoria “context del TE”.

Definició:

Sota l'epígraf “context del TE” s'han agrupat els fragments d'entrevistes en els quals les persones entrevistades fan referència al context actual de l'escola; bàsicament surten referències al context demogràfic i sobretot al context històric, a la història recent de l'escola; els últims 25 anys.

Apunt de teoria emergent:

La visió dels inspectors contempla també de manera molt clara el component històric del context. Es fa esment al moment d'estrena de l'edifici nou, l'any 76, el projecte pedagògic fa vibrar, hi ha qui diu textualment, una part important del claustre, fins i tot un grup de pares de Girona ciutat fa l'opció de portar els seus fills a L'Alzinar (en aquest punt és interessant contrastar la informació amb el que es diu a “L'Alzinar”, una reflexió educativa”).

El naixement del projecte de L'Alzinar” com a projecte global queda situat de manera molt clara, també en opinió dels inspectors, en el marc d'una situació de canvi social i polític que en aquell moment el feia especialment oportú.

Categoria "extensió del TE".

Definició:

L'objectiu d'aquesta categoria és aplegar els fragments en els quals es fa esment dels àmbits de l'escola en els quals els mestres entrevistats consideren que el treball és en equip. En algun cas també s'inclou la comparació amb altres escoles.

Apunt de teoria emergent:

Els inspectors aporten dues idees, bàsicament, en aquesta categoria:

1.-Una dinàmica com la de L'"Alzinar", on les decisions es prenen per unes vies molt participatives (s'arriba a dir que l'escola és assembleària), necessàriament hi ha d'haver treball en equip, col·laboració, cooperació, contrast d'idees.

2.-Per altra banda el treball en equip, necessàriament vinculat al treball per projectes, no es visibilitza tan relacionat amb el treball del currículum. En un moment determinat s'arriba a comentar que a L'"Alzinar" li aniria bé una modernitat curricular del nivell de la modernitat dels projectes que s'hi desenvolupen. La idea que hi ha en fons d'aquesta aportació és que el treball per projectes de L'"Alzinar" segur que té una incidència positiva en aspectes curriculars (quan es fa teatre es treballa llengua, plàstica,...) però si la relació entre els projectes i els aspectes curriculars fos intencionada explícitament, planificada, es garantiria millor.

Categoria “líder del TE”.

Definició:

Qüestions com la necessitat d'un lideratge als diferents nivells de coordinació o de col·laboració de l'escola, els tipus de lideratge que s'han conegut a l'escola, les característiques personals que afavoreixen el fet que una persona lideri, el paper que s'espera del líder, són les que conformen aquest apartat.

Apunt de teoria emergent:

Un fet que d'entrada contrasta amb la dinàmica de L"Alzinar", és que no sempre ha estat fàcil trobar equip directiu, trobar director. Tot i que queda clar que els líders impulsors dels projectes d'una escola no necessàriament han de ser les persones que ocupen càrrecs directius, aquestes tenen una responsabilitat innegable sobre la continuació del projecte.

Mirant d'interpretar aquestes dificultats, que s'han produït en més d'una ocasió, els inspectors implicats esmenten la possibilitat que governar un centre amb la dinàmica de L"Alzinar" pot fer cert respecte, fan referència a les dificultats de gestió derivades del creixement demogràfic, la falta d'espais,... el simple fet d'estar “batallant”, s'arriba a dir, amb l'administració,... Per l'altra banda si realment hi ha un elevat grau d'identificació amb el projecte de “Alzinar”, per part d'un nombre important de mestres, sembla que hauria de ser fàcil trobar qui agafi el relleu de l'equip directiu... És una qüestió que genera un dubte.

Categoria “relacions exteriors”.

Definició:

L’“Alzinar” manté relacions amb múltiples persones i entitats externes. L’associació de pares, l’administració educativa, els serveis de suport a l’escola, l’administració local,... La categoria “relacions exteriors”, en el cas de la informació recollida a través dels inspectors d’educació entrevistats, recull alguns aspectes d’especial rellevància en relació a aquest tipus de relacions exteriors.

Apunt de teoria emergent:

Quant a les relacions exteriors, resulta interessant la informació que aporten els inspectors d’educació consultats. Es tracta d’una informació que apunta en dues direccions:

Per una part en tractar-se, L’“Alzinar”, d’una escola de poble, única a la localitat fins fa molt poc temps, ha tingut un suport important per part de l’ajuntament en relació als seus grans projectes. D’aquesta manera, el teatre ha gaudit de recursos importants, tant materials com personals, així com altres iniciatives com l’educació plàstica -l’ajuntament tradicionalment aporta una mestra especialista de la matèria-,...

Per altra part, L’“Alzinar” ha gaudit d’un recolzament important per part de l’Associació de Pares d’Alumnes, que han sabut i volgut fer reivindicació de les necessitats exposades per l’equip de mestres. En algunes ocasions aquesta reivindicació ha acabat tenint un caràcter determinant.

També queda explícita, però la dificultat per la qual ha passat, en segons quines èpoques, la relació de L’“Alzinar” amb els pares d’alumnes i amb l’ajuntament.

Categoria “TE de nens”.

Definició:

En la categoria “TE de nens” s’aglutina tota aquella informació relativa a com el treball dels mestres de L’Alzinar” té repercussió en l’educació que reben els nens de l’escola; com el treball en equip dels mestres d’alguna manera es considera que es trasllada a la manera de fer des nens.

Apunt de teoria emergent:

Són dignes de ser recollits els comentaris d’un dels inspectors d’educació entrevistats quan diu –transcripció 2-:

R.: “Els ha agradat ser líders, no de dir quan surten de la primària se’n van a l’institut i a l’institut maneguen bé...”

R.: “Tinc la sensació que sí, tinc dues referències, he conegut pares de l’Alzinar” que han tingut fills que han destacat en alguna cosa d’aquest tipus associatiu, per tant, puc pensar de que “bueno”, sí que he tingut la sort de trobar el pare amb un fill molt, diguem-ne, extravertit i interessant per “lo” que són les dinàmiques socials i “bueno”...Però també tinc la percepció de que quan la meua etapa de ...càrrec... a aquí, doncs els que venien i encapçalaven moltes de les manifestacions aquí baix els reconeixia com a alumnes de l’Alzinar”, eh?”

4.-Transcripció del retorn de l'informe preliminar

Retorn de l'informe preliminar en una reunió del cicle superior

...

R1.: “Començo jo. Mira, jo me l'havia llegit i vaig pensar que a mi em semblava força fidel. Vaig anotar un parell de coses puntuals, doncs que les assemblees eren aquí cada mes, i eren aquí cada setmana, també faltava “lo” de les assemblees de curs, de cinquè i sisè... de cicles, d'assemblees de cicles de vegades... coses puntuals. Quan parlaves de projectes vaig trobar que hi faltava el projecte de coneixement del medi, “bueno”, coses així. Però... després quan ens vàrem asseure aquí totes, la cosa va canviar perquè hi havia un punt, que l'...*nom*... té molt ben apuntat...”

R2.: “Sí, però això no està pas consensuat, eh...”

R1.: “ “Bueno”, però va ser el punt on nosaltres vàrem donar-hi voltes l'altre dia...”

P.: “Ens interessa molt aquest punt, evidentment.”

R1.: “Clar, i llavors aquí sí que vam estar estona...”

R2.: “Jo tinc diverses coses, el que passa que és la meva opinió, eh, no és l'opinió del cicle. “Bueno”, no se si es pot compartir o no...”

R1.: “Sí, sí, perquè hi vam donar voltes...”

P.: “D'entrada, l'informe ha donat per parlar...”

R1.: “Sí, sí”

R2.: “Sí, sí”

P.: “Primer punt interessant, trobo. No ho hagués dit mai, però “bueno”...”

R1.: “Sí, sí. També ho vàrem dir nosaltres això...”

P.: “Està bé que es parli de les coses, doncs.”

R3.: “Sí, i a més una visió de fora de l'escola no és la visió que tens tu després de ser-hi tants anys aquí dintre, mira.”

P.: “El que passa que..., per un de fora, interpretant, vulguis que no, interpretes contínuament el que et diuen. Amb aquesta informació, pot ser que idealitzis coses.”

R2.: “O que potser els que fa molts anys que som aquí tinguem una visió que realment no sigui de la realitat i que hagi hagut una sèrie de canvis o modificacions que no en siguem massa conscients, això també pot passar. Vull dir...”

P.: “El punt de vista condiona sempre, vulguis que no, condiona sempre. Perdó, perdó, no interrompré més.”

R2.: “No, no...”

R3.: “Jo t’he de dir dos o tres coses. Per exemple, aquí, a la pàgina 3, hi diu que les persones novelles són les que aporten més la visió crítica. Jo amb això no hi estic, almenys, totalment d’acord. Penso que no és patrimoni dels nouvinguts només la crítica, sinó que en general en aquesta escola la visió crítica és a tots nivells, des del meu punt de vista. Penso que potser se sobreentén d’aquí que és un patrimoni de la gent més jove de l’escola i jo no veig que sigui un patrimoni...”

P.: “En tot cas, això no és el que es volia dir, evidentment. Però és clar, si s’entén així, s’ha de modificar...”

R3.: “És que diu: alguna de les persones novelles potser són les que aporten més la visió crítica. Jo amb aquesta frase... no ho veig així, no és l’exclusivitat.

“Bueno”, a part d’això de les assemblees, que aquí, de classe cada mes, la reunió periòdica de la directora amb els alumnes cada mes, que és això que deia la ...nom... I després hi falten sobretot les assemblees de classes paral·leles que es fan sovint... perquè es fan colònies en comú, llavors, aquestes sí que es fan molt sovint i... i no hi sortien. Llavors, quan aquí parlaves de projectes, a mi se’m barrejava quan és que parlaves d’aquests nous projectes o quan parlaves de projectes d’aquells que constitueixen d’alguna manera el currículum del centre. Llavors a mi, al llegir-ho, em va donar la sensació de que semblava que els projectes d’escola eren extra-curriculars, per mi els projectes d’escola són totalment curriculars. Si poden ser del currículum només transversal o poden ser del currículum expressament, com ara el projecte d’aula de ciència, el projecte de mitjà, el projecte de biblioteca... els trobava totalment curriculars. No sé si és que jo... diu: dona la impressió que l’“Alzinar” prioritza els projectes per damunt de la coordinació dels currículum. A mi, això no em lligava amb el que realment estem fent a l’escola... i després això...”

P.: “... Això serveix per anar comentant-ho. Perquè es diu així i no d’una altra manera, no? Després d’aquest projecte *versus* currículum... això és de mal posar perquè evidentment, una cosa està totalment en contacte amb l’altre, perquè un projecte escolar segur que treballa amb currículum, sinó perquè és l’escola, això és evident. Potser s’hauria de... se m’està acudint, sobre la marxa, modificar el propi títol de l’apartat i seria... mmm... no sé si parlar més de tipus de l’organització del currículum i un tipus d’organització i per projectes. Més projectes o currículums, sinó organització de currículums per projectes o per estructura més tradicional, clàssica de llibre de text, diguéssim.”

R.: “Jo pensava que et referies més a això dels projectes de sempre...”

P.: “Hi són tots aquí, sota projecte hi poso tots, en aquest espai...”

R.: “I bé, el que són trets d’identitat de l’escola i altres sistemes, tot està aquí...”

P.: “Es podria diferenciar més, no?”

R.: “Diguem que són trets d'identitat que hi són sempre, diguéssim i altre cosa són projectes, aquests projectes que duren un anys.”

P.: “Més petits...”

R.: “...per la revisió del currículum o pel que sigui, o per impulsar alguna metodologia en concret o així... i són currículums més puntuals, per això nosaltres els veiem una mica diferent.”

P.: “Podem diferenciar dos tipus de projecte: els de llarg termini i els que són més a curt termini, per dir-ho així... Més identitaris o més d'objectius específics.”

R.: “Per exemple el teatre o les assemblees és un tret més d'identitat, des de sempre, no?”

P.: “Això és més que un projecte, diguéssim.”

R.: “Exacte.”

R.: “Per exemple, les obres culturals i socials les estem revisant i modificant. Però clar, que s'acabi no vols dir que el deixis, però sí que ja tens una base...”

P.: “Hi dedicareu menys temps.”

R.: “Exacte.”

R.: “Però per exemple, això de que prioritza els projectes per damunt de la coordinació del currículum, precisament, el projecte de medi es dedica exclusivament a coordinar els continguts del currículum de medi, vull dir que... I aleshores és clar, aquestes frases aquí a mi no em lligaven “no tenim temps per coordinar qüestions curriculars...”. Depèn de què s'entengui per coordinar qüestions curriculars, és clar.”

P.: “Aquestes frases sí que, he de dir, que són textuals.”

R.: “Ara, ara... Això t'ho volia preguntar.”

P.: “Són textuals i reiterades. No ho diu una persona, ho diu més d'una persona, per això són aquí”

R.: “Ja m'ho vaig pensar. Aleshores aquí deia “els projectes han aconseguit que els mestres col·laborin i se sentin part... Hauria estat una segona part que tota aquesta dinàmica es cristal·litzés en una coordinació del currículum.””

P.: “Això és textual?”

R.: “També.”

P.: “Això és un punt de vista, eh... és un punt de vista determinat...”

R.: “No, no... Ja em sembla bé...”

P.: “Però...”

R.: “És el que dèiem... Una cosa és que... no sabíem ben bé si era interpretació teva a partir del que havies escoltat o si era literalment la opinió de gent...”

P.: “Això són frases concretes, extretes, transcrites de les entrevistes, el que passa que cada una d’elles surt d’una entrevista en concret... però el seu contingut és compartit per altres persones. Sinó en aquesta forma, en una altra, diguéssim... i aquí sí que hi ha interpretació. Interpreto que el que diu aquest aquí i el que diu aquest aquí és el mateix... És clar, em puc equivocar, però ja quan et diuen “A” majúscula o “a” minúscula és una “a”, diguéssim, estem parlant d’això... Ara això (...) Hi ha qui opina això, llavors hi hauria un altre discurs que seria discutir amb cada persona què opina que entén per “coordinar”, que entén per “currículum”, que entén per... Aleshores aquí hi ha molt més a dir, diguéssim. Perquè el discurs és personal i el lèxic també és personal i l’ús del lèxic també és personal. Per això és bo intercanviar molt les opinions i contrastar el que s’escriu perquè de vegades pot haver-hi malentesos d’aquest tipus...”

R.: “Sí, perquè l’altre dia després d’estar donant-hi voltes a tot això vam concloure que “bueno”, que el que fa que anem de bòlid, perquè realment anem de bòlid, doncs potser és més un tema organitzatiu que varem concluir nosaltres. (...), som molta gent... Has de coordinar moltes coses: has de coordinar el no sé què amb no sé qui, has de coordinar el... Potser amb aquest tema que com més...”

R2.: “És que si mires les hores de 12 a 1 teòriques que tens, doncs... dilluns tens cicle, el dimarts tinc no sé què, el dimecres no sé “quantos”, el divendres claustre, no sé quan entrevistes, i és clar, les hores de coordinació queden molt i molt retallades... això quan no surt altres reunions possibles, que vulguis tenir amb la practicant perquè ha de fer un projecte de classe amb el tutor de la “Normal”, llavors això sí que complica. Ara, jo el que no entenia era això, com, o sigui, que... la coordinació del currículum segons aquestes frases ve a ser: demà farem sumes, demà passat farem restes... o sigui, és això, no és això o què s’entén per coordinació del currículum, és el que jo no acabava de veure clar.”

P.: “És que cada persona entén una cosa totalment diferent...”

R2.: “Per això, per això...”

P.: “Jo, el que he vist, com bastant compartit, és cicles concrets diguéssim. És a dir, a veure... no està suficientment pautat quan es treballa cada contingut, en quin moment del cicle es treballen continguts determinats o procediments determinats, quan s’ensenya tal cosa, de vegades uns d’ells ja ho saben... però de vegades passen un cicle i no s’ha fet... aquests aspectes són els que algú entén que no estan prou lligats i és el que hi ha sota la paraula de coordinació de currículums. Com si hi hagués poca... no poca, interrogació, no tampoc no és això, com si no es discutís prou a fons qüestions d’aquestes més elementals i

s'anés molt a projectes específics i en canvi, la cosa més transversal, més transversal de currículum, diguéssim, quedés poc lligat. I unes quantes persones opinen en aquesta línia.”

R.: “I són les que venen als projectes de coneixement del medi o així o... o les que no. Perquè és clar...”

P.: “Ja arribaré... Aquí ja arribaré, però tampoc podré dir què opina aquest i què opinia aquell...”

R.: “No, no... Però m'entens què et vull dir amb això que t'he dit?”

P.: “Sí, sí, sí... Hi ha molta més cosa a dir...”

R.: “Jo, precisament, podria dir que m'agradaria saber qui són perquè és clar, són gent que a vegades, poden ser gent que a vegades se'ls hi ha donat la oportunitat de participar en coses molt curriculars i molt d'allò... i que ha costat de que hi entressin o que no... vull dir que no sé, que s'hauria de veure...”

P.: “Jo penso que això qui us ha de servir, que seria magnífic, per alguna cosa, és per a dir “a casa tenim aquestes opinions.”

R.: “Sí, sí... No, ja ho sabem això, que hi són aquestes opinions. Jo, el que em semblava important és que la conseqüència d'això no fos... o sigui, a mi em semblava que això era com una conseqüència, una conclusió que tu en treies... opinions, tot això són opinions de gent d'aquí, ja és...”

P.: “I espero mostrar una mica el text anterior, no? El que ho vegi, per il·lustrar-ho, doncs aquest és fàcil.”

R.: “Vale, vale.”

P.: “Molt bé. Què més a dir?”

R.: “No, ja està.”

P.: “Hi ha algun punt que deia això, que a l'escola hi havia una diferència entre la gent de més antiguitat i la gent de menys, no sé exactament com ho diu... I que llavors aquesta diferència, doncs potser era molt significativa. Jo m'atreiria a dir, que més que això, la seva diferència no és amb la gent que fa més temps o la gent que en fa menys, sinó que hi ha gent que s'implica molt més, de més temps o de menys, o sigui, no sé si m'explico, eh?”

...

R.: “Els grups d'opinió sí que hi són, això està claríssim, no tothom ho veu igual. Però estic d'acord amb la ...*nom*... que potser no van lligats amb els anys de permanència en el centre...”

P.: “O no només...”

R.: “O no només, perquè hi ha persones que porten vint anys i que s'ha implicat sempre i altre gent que porta vint, i no s'hi ha implicat mai. I altres persones de

les que arriben i pels pocs anys que estaré al centre, no m'implico i en canvi, d'altres que diuen que si estic un any, vull ser-hi, i llavors, doncs faig tot el que pugui... El nivell d'implicació..."

P.: "Ha de sortir..."

R.: "Més que per cronologia, és per voluntat pròpia, no?"

P.: "Si, si, si. Molt bé... No és magnífic això? Jo dono el text per relativament fidel a partir del que em digueu, a matissar coses que estan recollides i s'han de revisar i també que això no és el text definitiu, ha de ser molt més elaborat, molt més justificat i molt més argumentat... Però és clar, la informació que recullo ara servirà, precisament, per en el definitiu, llavors no cal aquests biaxos.

Molt bé, magnífic. Us deixo continuar la vostra reunió. Perfecte. Moltíssimes gràcies."

5.- Mostra del procés d'elaboració de la informació entre les fases 2 i 3 de la investigació.

El procés d'elaboració de la informació des de la categorització inicial fins a l'obtenció de textos integrats corresponents a cada categoria ha estat el següent, il·lustrat en la categoria "concepte del treball en equip":

1.-Agregat de tots els fragments de les diferents entrevistes categoritzats com a "concepte de treball en equip", i subratllat de les idees i conceptes nuclears que contenen (veure pàgina 642).

2.-Redactat del text integrat, a partir de les idees i conceptes subratllats (en primer lloc, ordenació de les idees i conceptes amb l'objectiu de bastir un discurs coherent (veure pàgina 644).

Un cop elaborat aquest text, es reproduïx el procediment per a una següent fase de compressió de les conclusions (subratllat que donarà lloc als textos de la fase 4 (macrocategories).

Fragments sota la categoria concepte del treball en equip, col·lectiu de mestres, amb els subratllats per a l'elaboració del text integrat.

- Entrevista núm. 3:

“Per començar ha d'haver-hi bona disponibilitat...”

P. I un cop has obert la porta i has explicat el que fas...?

R. Bé, tirar endavant, plegats. Decidir les coses plegats, fer-les plegats...

P. Quines coses?

R. Des del dia a dia, des de posar-te d'acord, doncs, no sé..., segons quins tipus de valors vols donar en els nanos, discutir sobre aquests temes, d'eixos transversals, de com actuarem davant un... no sé, petit conflicte que hi hagi entre nanos”.

“Poder fer servir el programa plegats, amb el curs paral·lel, o amb el mateix cicle.

P. Així doncs... situaríem el treball en equip més en l'àmbit de la macroprogramació, diguéssim, del disseny gran, que no pas en el currículum de com farem la suma i la resta, diguéssim...”

R. Sí, és important la part del currículum, però l'altra no la podem oblidar”.

“No farem un equip, però podem treballar semblants, i podem anar de colònies plegats, i podem fer una reunió de pares plegats, i no contradient-nos en la manera de comunicar-nos tu i jo, que no creï suspicàcia amb les famílies, això si que...”.

“En demanaves molt, i tampoc... i també te n'adonaràs que potser tampoc és tan de treball en equip com les visions parcials, de les diferents persones..., sí o no?”.

- Entrevista núm. 4:

P. “Per mi treball en equip, és a partir de que es troben més d'una persona, amb algun objectiu, amb l'objectiu de fer alguna tasca...”.

“O sigui, compartir l'objectiu, i que facin activitats més o menys semblants. És això?”

R. Sí, fer activitats semblants. Sí.”.

- Entrevista núm. 8:

R. "que hi hagin aportacions de tothom, al nivell que sigui, que hi hagi una voluntat de modificar el propi punt de vista, si... "si se tercia" diguem, no?"

P. Fins a un punt.

R. Sí, fins a un punt, que se sàpiga escoltar i que...que..mm.... hi hagi la voluntat també de posar-te en el lloc de l'altre també a vegades".

"a la que fas l'esforç de posar-te en el lloc i veure "bueno" la situació de nanos, les circumstàncies que els envolten doncs també..."bueno"..també ets capaç d'acceptar coses que sinó potser no acceptaries, no?".

- Entrevista núm. 10:

R. "sí... llavors va ser un moment que hi havia una persona aquí a l'escola ja vella, les escoles velles, que va doncs tenir molta... tenir el cap molt obert, no? diguéssim... pensar que les coses es podrien fer d'una altra manera... era l'època aquella de... doncs.. que encara era l'època franquista, llavors ell va començar allò de les assemblees i això, que assemblees vol dir participació de nens però participació també de mestres... això requereix un treball en equip...".

P. "l'origen seria les assemblees diguéssim?"

R. les assemblees i el teatre..."

"és clar arrel de que te vas posant amb aquesta comissió o amb l'altre, amb això o amb allò".

- Entrevista núm. 14:

R. "que les decisions no s'agafen a nivell de l'equip directiu, així, sinó que, home, en certa manera l'equip directiu també n'ha d'agafar algunes, eh? Perquè si no tot, tampoc no... Però majoritàriament, poden passar per parlar-se les coses i els temes en grups, els que siguin, no sé, jo dic cicles perquè aquí ara és el tipus de funcionament que..."

P. En podria ser un altre diferent..."

R. "En podria ser un altre diferent, sí... I llavors, que retornés tot a algú, que en aquest cas jo crec que hauria de ser l'equip directiu, i llavors s'ha de debatre... Jo penso que el que fem aquí, de tornar les coses a munt i avall i tot això, per més que sigui llarg a mi me sembla que això sí que és treball en equip".

Idees per redactar la conclusió de la categoria “concepte del TE” (llistades per ordre d’aparició en les entrevistes; numerades per ordre de tractament en el text integrat)

5 Bona disponibilitat

2 Fer coses plegats, decidir coses plegats, coses del dia a dia.

1 El TE és quan es troben més d’una persona amb un objectiu comú de fer alguna tasca.

4 Que hi hagi voluntat de modificar el propi punt de vista. Que hi hagi l’aportació de tothom.

6 Voluntat de posar-se en el lloc dels altres.

7 Quan ets capaç de posar-te al lloc dels altres potser ets capaç d’acceptar coses que no acceptaries.

8 El valor de la participació (referit a l’inici de les assemblees, els anys 70).

3 Molta discussió dels temes i debat, a diferents nivells i en diferents àmbits (referit al vaivé claustre-cicle)

Categoria “concepte del TE”. Definició:

S’han agrupat sota aquesta categoria, fragments de les diferents transcripcions en els quals les persones entrevistades esmenten alguna característica que segons el seu criteri és pròpia del treball en equip o de la seva posada en pràctica i, per tant, il·lustra sobre el seu concepte de treball en equip.

Categoria “concepte del TE”. Apunt de teoria emergent. Els subratllats són el punt de partida de la següent elaboració de la informació, cap a les cinc macrocategories.

L’origen del treball en equip és la trobada entre dues o més persones amb l’objectiu comú de dur a terme alguna tasca. L’afany en el cas dels mestres és, doncs, de fer coses plegats, decidir conjuntament, sovint tasques professionals quotidianes.

Aquesta manera de fer, que suposa compartir punts de vista, elaborar estratègies conjuntes,... suposa molta discussió, molt de debat, que es pot establir a diferents nivells dins d’una escola, ja sigui a equips de cicle, ja sigui a claustre,... fins arribar a establir un debat entre diferents òrgans de participació. Aquest seria el cas del vaivé dels temes entre els cicles i el claustre per al seu debat, a l’Alzinar.

Dinàmiques d’aquestes característiques poden donar-se sempre que hi hagi bona disposició per part de les persones implicades, quan cada component del grup faci la seva aportació, amb capacitat de modificar el seu punt de vista si és que el context ho requereix.

La disposició que porta a la modificació de les pròpies actituds inicials passa per una voluntat explícita de posar-se en el lloc dels altres. Quan un és capaç de posar-se en el lloc dels altres, és també capaç d’acceptar coses que d’altra manera difícilment acceptaria.

En el cas de l’Alzinar, el conjunt de l’escola ha arribat a un nivell de col·laboració d’aquestes característiques pel valor que en un inici es va donar expressament i

explícita a la qüestió de la participació dels alumnes a través de les assemblees, la qual cosa va acabar fent necessària la participació també del professorat.